

DE NIEUWE  
SCHOLASTIEK

IV

DE NIEUWE SCHOLASTIEK  
IV

DE NEDERDUITS GEREFORMEERDE DOGMATIEK

DEEL II, 2

coab 2018-2019  
boeken van de paradijs aarde  
rgg 1970-2021

NEDERDUITS GEREFORMEERDE KERK

1970-2024

2024

De Nieuwe Scholastiek  
2026

DE NEDERDUITS GEREFORMEERDE DOGMATIEK  
DEEL II, 2

NGD II, 2, 9 de filosofie van het voortijdse afrika

NGD II, 2, 10 rigil kent ontsluierd - de verloren kennis van orion

## Voorwoord 2026 De Nieuwe Scholastiek

Dit is het derde deel van de nieuwe scholastiek.

De scholastiek behandelt de theologische filosofie.

Het is volledig in het Rodenbergs-Nederlands geschreven.

Wij gebruiken soms bewust een andere spelling of grammatica.

Het Rodenbergs-Nederlands is één van de Nederduitse dialecten, in principe gewoon Nederlands, maar met een rijkere vocabulaire en soms met andere accenten.

We hanteren bewust geen d/t regel zoals in het moderne Nederlands.

Deze serie van de nieuwe scholastiek is nieuwe standaard en basis literatuur en studie materiaal voor kerken, scholen, bijbelscholen, theologische en filosofische organisaties en het pastoraat. Wij bespreken zowel de oude bijbel als de nieuwe bijbel, de rv-bijbel, oftewel de Rodenberg versie. Deze serie is dan ook een handboek voor beide bijbels.

Deze serie waarin zich vele delen bevinden bestaat uit grofweg twee hoofddelen, namelijk de Nederduits gereformeerde dogmatiek en het Handboek RV-bijbel.

Het nieuwe standaardwerk voor theologische filosofie.

Handboek voor serieuze studenten theologie en filosofie.

Richtsnoer voor interkerkelijke en intergereformeerde, Nederduitse dogmatiek en exegese op zowel de oude als de nieuwe bijbel, de rv-bijbel, oftewel de Rodenberg versie. Bevat vele delen.

Deze serie loopt van de 1970-er jaren tot de 2020-er jaren.

## De Filosofie van het Voortijdse Afrika

Centrum ter Onderzoek van de Amazone Bijbel - 2018/ 2019

### Voorwoord

Hoofdstuk 1. De Diepte van het Heelal

Hoofdstuk 2. De Strijd tussen de Trollen en de Bomen

Hoofdstuk 3. De Groene Lijn

Hoofdstuk 4. Terug naar de Zuiderzee

Hoofdstuk 5. Filippi 1

Hoofdstuk 6. De diepte van het Sekhmet-Hathor mysterie

Hoofdstuk 7. Onder de Wraak van de Valkyries

Hoofdstuk 8. De Strijd tegen de geest van Roemzucht

Hoofdstuk 9. Van Scheiding tot Onderscheiding - De Egyptische Wortels van de Ark

Hoofdstuk 10. Het Osirische Familie Mysterie

Hoofdstuk 11. De zoon onbegrip, de dochter herhaling

Hoofdstuk 12. Van Christendom tot Filosofie

Hoofdstuk 13. Het Duitse Idealisme wat in de jaren 1700 en 1800 de poort van het christelijke dogmatische totalitarisme sloot

Hoofdstuk 14. De Nietzsche'sche Filosofie - De Filter van de Hemel

Hoofdstuk 15. Het symptoom van de zelfvernietiging

Hoofdstuk 16. De Ontsluiering van Nephthys - Verloren Gegane Tijdperken en de Psycho-Filosofische Egypto-Judeo-voorchristelijke Nephthys

Hoofdstuk 17. Isis en Nephthys in het Nieuwe Testament

Hoofdstuk 18. Sokar

Hoofdstuk 19. Het Mandela Effect, de Meersporige Geschiedenis en het Prehistorische Egypte

Hoofdstuk 20. De Psycho-filosofische Hosea : 'Gij had iets vergeten. Gij had iets over het hoofd gezien.'

Hoofdstuk 21. De Ironische Hoseaanse Filosofie

Hoofdstuk 22. De Crypto-Filosofie als Pad door het Puzzel Labyrint

Hoofdstuk 23. De Dam Steden

Hoofdstuk 24. Het Pad tot Gomer

Hoofdstuk 25. Het medicijn van de shamasofie

Hoofdstuk 26. De Natuur Filosofie

Hoofdstuk 27. De Val van Duitsland

Hoofdstuk 28. Het Nederlandse Idealisme, 1970 -

Hoofdstuk 29. De Diepere Mens

Hoofdstuk 30. De Joegoslavische Oorlog

Hoofdstuk 31. Perfecte Liefde - Het Wonder van het Kruis

Hoofdstuk 32. Van Calvijn tot Wesley

Hoofdstuk 33. Van Bijbelvrees tot Heilige Vrees

Hoofdstuk 34. Dure Kleren ? Scheur je Kleren

Hoofdstuk 35. In de Naam van Afrika - de Steen van de Filosofen

Hoofdstuk 36. Het Betelgeusische Afrika

Hoofdstuk 37. Het Soevereine Oordeel

Hoofdstuk 38. Het Snelheidsgeweld op de Evangelische Snelwegen  
Hoofdstuk 39. Geloven is bullshit  
Hoofdstuk 40. De Siberische Reformatie  
Hoofdstuk 41. Het Andere Andere  
Hoofdstuk 42. Het Ene of het Andere ? - Het Eeuwige Collectief  
Hoofdstuk 43. Het Verminderende Bewustzijn  
Hoofdstuk 44. De Rivier van de Eeuwige Dromen  
Hoofdstuk 45. Het Zee Alarm en het IJs Alarm  
Hoofdstuk 46. Rusland in de Egyptosofie  
Hoofdstuk 47. De Filosofie van het Voortijdse Afrika  
Hoofdstuk 48. Het Voortijdse Afrika  
Hoofdstuk 49. De Slag om Arnhem in de Tweede Wereldoorlog  
Hoofdstuk 50. De Arnhemse Beknelling  
Hoofdstuk 51. De Luchtlanding op de Renkumse Heide op 17 september 1944 in de Slag om Arnhem  
Hoofdstuk 52. Het Geb Mysterie en de Tweede Wereld Oorlog  
Hoofdstuk 53. De Zin van Nijmegen - Diepte-Psychologie in de Betekenis ervan - Het tot leven komen van de dynamieken van Nederland  
Hoofdstuk 54. Apeldoorn in het Steden-mysterie  
Hoofdstuk 55. De Appelboom van Apeldoorn  
Hoofdstuk 56. De Egyptologische Sleutel tot het Voortijdse Afrika  
Hoofdstuk 57. De Hond van God  
Hoofdstuk 58. Het Huis van Anubis  
Hoofdstuk 59. De voorchristelijke krst in de Egyptologie  
Hoofdstuk 60. De sebek krst

## Voorwoord

Afrika is zo'n beetje doodgenegeerd. Het Westen houdt zich hysterisch doof, al een hele lange tijd. Dit komt omdat ze de opgeslagen kennis van Afrika niet willen kennen. Het zou de val van het Westerse droom-imperium betekenen. Maar Afrika zal de val van de huidige wereld betekenen, van het huidige systeem. De mens kan niet sullen met de natuur. De mens denkt dat hij het kan, en lacht erom. 'Kijk wat een macht ik heb over de natuur. Kijk wat ik allemaal met de natuur kan doen.' Maar de mens onderschat de strategie van de natuur. Telkens weer. De natuur neemt de tijd. Bij de tijd dat de mens dat door gaat krijgen is het al te laat. De mens is een parasiet, en de natuur heeft de mens al geheel ingesloten. De diepere mens zal teruggaan tot Afrika. Wat betekent dit ?

Daarover gaat dit onderwijs-boek. Het is de basis voor het komende onderwijs.

## Hoofdstuk 1. De Diepte van het Heelal

Demonologie is ingewikkelder dan wiskunde. Het kan niet op z'n Jan Boeren fluitjes gedaan worden. Ook is het niet iets religieus, maar iets technologisch. Religie is slechts een bepaalde taal, een metaforiek, een metafysische taal, een code taal, en dat moet ook wel, want de aarde is een mentaal mijnenveld. Het is allemaal in de context van de natuur.

Moeder aarde is verwond, en vele andere moeder planeten. De natuurvrouw (die overigens staat voor progressiviteit en innovatie) mag niet gesexualiseerd worden, maar mag hersteld worden door de verdieping. De oppervlakkige mens sexualiseert de natuurvrouw, wat als een verkrachting is, en juist de wond van de natuurvrouw.

In de diepte van het heelal liggen een heleboel natuurplaneten die helemaal vertrold zijn. Trollen zijn een soort van vierde graads parasieten die parasiteren op de natuur en op de natuurvrouw. Ik zag de matrix van deze trolplaneten. Ze waren bijna helemaal stukgekauwd, maar hadden nog steeds groot potentiaal.

Ik kwam in contact met een buitenaardse die voor de natuur werkte, en die zei dat de aarde nog niet ontwaakt was. Er moet nog veel meer gebeuren. Hij zei dat er een grote strijd was tussen de trollen en de natuur, en liet mij dus de matrix zien van de trolplaneten die dus eigenlijk natuurplaneten waren, maar ingenomen door deze parasieten. Het medicijn is een diepe steek die langdurig steekt, als een langdurig kruis, omdat de mens in slaap is gevallen. Het is een stekende thee, geen zoete thee. Als kind had ik een herhalende droom, vooral als ik koorts had, dat ik bij mijn oudtante die in hetzelfde dorp woonde in de keuken was, en ik kreeg een kopje thee en toen zakte ik gewoon door de vloer door een diepe tunnel de onderwereld in tussen de schedels en de botten, in een natuurdal.

Telkens als ik die droom kreeg en ik kreeg die thee dan wist ik wat er zou gaan gebeuren. Ik was daar altijd erg bang voor als kind, maar later kwam ik erachter dat dit het shamaanse pad was.

De buitenaardse liet mij dus de map zien van de trollen planeten, en diep in die planeten waren nog de natuurknopen, die allemaal aan elkaar verbonden waren. Het was een soort puzzel. Het was een sap wat werd onderdrukt, en de trolse parasieten willen niet dat de mens dit sap krijgt. Het was een natuursap. Juist omdat ze zoveel gestolen hebben heeft alles wat zij ons dwingend opleggen nog diep binnenin dat natuursap in zich. Vandaar dat een mens heel veel pellen moet, van laag tot laag, om in het diepste door te dringen, om de oorspronkelijke boodschap te zien die tot ons was uitgezonden. De trolse parasieten hebben het onderschept en verdraaid, maar diep binnenin ligt het nog steeds voor de mens om te ontdekken.

De mens leeft in tunnelvisie, niet in staat te voelen wat een ander voelt. Daarom is de mens trol geworden, betweterig, ongeïnteresseerd, onverschillig, en weet eigenlijk niet wat er een straat verderop gebeurt. Alles cirkelt om de mens zelf. Zij die ontwakende zijn zijn nog niet volledig ontwaakt, en roepen : 'waarom, waarom ?' in hun worstelingen. Er is zoveel wat ze niet begrijpen, en de trolse machines gaan maar door en door. Hier wordt er een arm of poot uitgerukt, en daar wordt er weer een hoofd afgekapt. De mens zit in een systeem wat niet meegeeft, en soms kan de mens zich alleen maar stil houden, want hoe meer de mens zich tegen het systeem verzet hoe erger het wordt. De apparaten in de mens geïnstalleerd zijn implodes, d.w.z. zodra ze het proberen eruit te krijgen, dan valt het hen aan, en schakelt hen uit. Daarom moet er strategie gebruikt worden. De mens moet geen blinde vuistvechter worden. Daarom zijn we stil op het juiste moment en dragen we ons kruis. Het kan heel frustrerend zijn, totdat men van binnen kookt van woede. 'Kijk wat er met onze planeet gebeurt, met ons en met onze kinderen ?' De mens voelt zich dan vaak machteloos en hopeloos, en ook zo vaak geïsoleerd, vooral als je ontwakende bent. We kijken dan tegen een grote schil aan want de volledige ontwaking is nog niet geweest, en kan ook niet geforceerd worden, vanwege gevaarlijke beveiligingssystemen. Maar daarom zijn de buitenaardsen hier, van de hogere natuur, van het hogere zelf, om de mens op het gevaarlijke pad van ontwaking te leiden.

Ik zag miljoenen en miljoenen trolplaneten in de diepte van het heelal. Ze waren aan elkaar verbonden, en ik zag de mensen om me heen erin, als matrixen. Het is een schakelsysteem. Het zijn lopende puzzels, en de één vormt de sleutel van de ander. Zij verbergen de sprookjes van ontwaking.

Het systeem hapert. Soms heb je hulp nodig, en krijg je die niet, valt alles stil. Soms loop je met je hoofd tegen muren op. De mens is verdwaald in de trollen-matrix, maar weet niet wat het is. Het is allemaal code. Er zijn hiaten juist om de diepere natuur erachter te ontdekken. Het steekt diep, en dan bevriest alles, omdat het diepere roept. Het is allemaal heel erg dubbel, maar richting die ontwaking moeten we gaan. Wat is er precies gaande achter de grote buitenaardse schermen ? Er moet meer zijn. Dit kan niet allemaal toeval zijn of noodlot.

Juist de natuur-buitenaardse sprak ook door die matrix heen, alles vervormende, omdat het heel diep van binnen daarin ligt opgeborgen. Het is allemaal kneedbaar, klei in de handen van de pottenbakker. Niets is zwart-wit. Er liggen veel meer lagen achter, en er werkt veel meer doorheen dan we denken.

De natuur is bevroren en de mens mag wachten op de ontthoofding. Al het lijden is gecodeerde kennis. Het kost misschien moeite om het langdurige kruis te aanvaarden, maar het is de enige weg, want zij die hun kruis niet dragen en geen hart hebben voor moeder aarde en de andere moeder planeten worden door de trolse parasieten meegenomen en worden zelf een trolse parasiet. Dat is wat de blijdschap en de gelukzaligheid van de onwetendheid doet. Trollen gebruiken dit aas om te vissen op mensen. Zij zijn vissers van mensen. De mens verruilt zijn empathie voor oppervlakkig geluk en blijdschap, om de stem van moeder aarde en de andere moeder planeten te doven.

## Hoofdstuk 2. De Strijd tussen de Trollen en de Bomen

De natuur-buitenaardse bezocht mij en ging ergens zitten. Hij leek op een oom waar ik vroeger vaak logeerde als kind. Ineens veranderde hij in een buitenaardse waterval, en hij sprak voortdurend : 'Ontwaak', met een paar seconden er tussenin.

Ik kon zien hoe de trolse parasieten de natuurplaneten innamen en vertrolden, en dit werd op aarde geprojecteerd als de kolonisatie van de indianen in Amerika.

In de strijd tegen de trollen worden wij geholpen door de bomen en de natuurwachters.

Nunspeet heeft altijd een belangrijke rol gespeeld in ons netwerk, behorende bij ons netwerk in verschillende periodes, en nu is het geschiedkundig belangrijk. Ons netwerk stond op sommige punten onder zware druk, ook vanwege werk van criminelen die het op ons gemunt hadden. Wij hebben voordat deze aanvallen kwamen daar profetische informatie gehad, bijvoorbeeld vlak voor een ontvoering om een voorbeeld te noemen. Daarna kwamen er andere soorten aanvallen. Eén van de grootste criminele aanvallen op ons netwerk kwam vanuit Ermelo met een poging tot moord op één van onze medewerkers door bezetenen. We leven in een gevaarlijke wereld en met betrekking tot het verkondigen van de gnosis is het dubbel zo gevaarlijk, en vandaar dat heiliging en demonologie in de heilige gebondenheid de enige weg er doorheen was. Wij hebben op verschillende punten de dood recht in de ogen gekeken. Het patriarchische kwaad wil niks weten van de moeder bijbel en de moeder gnosis, en heeft alles eraan gedaan om het uit te moorden vanaf het prille begin, zoals we dit proces ook kunnen lezen in Openbaring :

### Openbaring 12

1En er werd een groot teken in de hemel gezien: een vrouw, met de zon bekleed, met de maan onder haar voeten en een krans van twaalf sterren op haar hoofd; 2en zij was zwanger en schreeuwde in haar weeën en in haar pijn om te baren. 3En er werd een ander teken in de hemel gezien, en zie, een grote rossige draak met zeven koppen en tien horens, en op zijn koppen zeven kronen. 4En zijn staart sleepte een derde van de sterren des hemels mede en wierp die op de aarde. En de draak stond voor de vrouw, die baren zou, om, zodra zij haar kind gebaard had, dit te verslinden. 5En zij baarde een zoon, een mannelijk wezen, dat alle heidenen zal hoeden met een ijzeren staf; en haar kind werd plotseling weggevoerd naar God en zijn troon. 6En de vrouw vluchtte naar de woestijn, waar zij een plaats heeft, door God bereid, opdat zij daar twaalfhonderd zestig dagen onderhouden zou worden.

13En toen de draak zag, dat hij op de aarde was geworpen, vervolgde hij de vrouw, die het mannelijke kind gebaard had. 14En aan de vrouw werden de twee vleugels van de grote arend gegeven om naar de woestijn te vliegen, naar haar plaats, waar zij onderhouden wordt buiten het gezicht van de slang, een tijd en tijden en een halve tijd. 15En de slang wierp uit haar bek water achter de vrouw als een stroom, om haar door de stroom te laten medesleuren. 16En de aarde kwam de vrouw te hulp en de aarde opende haar mond en verzwoeg de stroom, die de draak uit zijn bek had geworpen. 17En de draak werd toornig op de vrouw en ging heen om oorlog te voeren tegen de overigen van haar nageslacht, die de geboden van God bewaren en het getuigenis van Jezus hebben; 18en hij bleef staan op het zand der zee.

Gelukkig wordt er ook overwinning beloofd. Het gehele boek Openbaring, wat overigens uit veel oudere gnostische geschriften komt, gaat over overwinning. Al ver voor het jaar 1000 was Nunspeet onderdeel van de parochie of kerkgemeente Ermelo. Ermelo was een schoutambt. Van 1812 tot 1818 was Nunspeet even onafhankelijk, maar werd toen weer deel van Ermelo. Pas in 1972 werd Nunspeet totaal onafhankelijk. Vandaar dat 1972 profetisch gezien een belangrijk jaar is voor ons netwerk, een jaar van overwinning over Ermelo. Deze scheiding kwam na een lange tijd van zware druk in het Ermelose gebied. Nunspeet is een enkldorp, ontstaan tussen bos en water, op de Veluwe, en betekent zoiets als nieuwe ontginning, wat betekent dat de woeste grond klaar is gemaakt voor de bouw en de landbouw. Ermelo heette oorspronkelijk Irminlo, verwijzende naar Irminsul, de wereldboom van de Germanen, die Yggdrasil werd genoemd door de Noordelijke Germanen. Aan deze boom moest Odin zichzelf offeren om met de werelden van de boom in contact te komen. Vandaar dat Irminlo ook voor het Germaanse kruis staat. Zo zou de boom of het kruis tot het paard van Odin zijn, wat ook de betekenis is van de naam Yggdrasil. Hij had dit dus nodig om het shamanisme te kunnen beoefenen. Jung verklaart dit als draagkracht en drijfkracht, de natuurlijke driften.

In Nunspeet is er de bosweg die naar het bos leidt, de Eperweg, die ook afsplitst in de F.A. Molijnlaan, één van de stichters van het huidige Nunspeet die het industrialiseerde en electriciteit bracht in 1907. De F.A. Molijnlaan heette eerst de Groote Weg, en staat in bossig gebied waar veel villa's staan. F.A. Molijn zorgde in Nunspeet voor een villa wijk, en zijn laan splitst zich af in verschillende andere villa lanen, zoals het Groene Laantje en de Belvedere Laan. Ook splitst het zich af in de lange Oosterlaan die naar het bos toeleidt, die zich halverwege afsplitst in de Oenenburgerweg, die leidt naar de wijk de Oenenburg, waar ook dingen gebeurd zijn die het daglicht niet konden verdragen, een zeer duistere wijk, leidende tot de boeren weilanden.

### Hoofdstuk 3. De Groene Lijn

De Irminsul, of al-zuil, wereldboom, de Yggdrasil, was ook op aarde een heiligdom wat door Karel de Grote in 772 verwoest werd. Het Germaanse Irminlo werd tot het kerkelijke Ermelo. De trollen waren gekomen. De germanen werden verdreven en verchristelijkt. Daarna werden de germanen onderworpen aan het medische systeem. De natuur werd ingeperkt. De overwinning over Irminlo maakte het tot de troon van de bible belt, een trollentroon. Maar de natuur zal terugslaan. Niemand zal met succes de natuur inperken. De bomen laten de groene lijn zien waardoor het zo duister is dat niemand meer kan werken, en waarin de bomen alleen nog maar de geschiedenis en de herinneringen verwerken en inventariseren. Wij staan aan de rand van het tijdperk van de bomen. De bomen hebben iets veel zwaarders voorbereid dan de atoombom, namelijk 'de groene lijn'. Wanneer iemand over deze lijn gaat gaat zo iemand terug de geschiedenis in. Er kan dan niets meer toegevoegd worden. Alles is bevroren in het Ragnarok. Zo leeft zo'n mens alleen nog maar van binnen, op zoek naar de werelden die zijn overgebleven. De toekomst is in het verleden. Wij houden vast aan 1972 als de bevrijding van Nunspeet. Het Berkenlaantje, de Eperweg, het Groenelaantje en de Belvederelaan vormen het groene hart van Nunspeet, de groene bloedlijn. als een weg terug tot de wildernis. Het is dus een stuk preterisme dat de toekomst allang geweest is. Bomen werken met herinneringen. Ze zijn de natuur-fotografen. Ze leggen alles vast. Daar kan geen atoombom of wat dan ook tegenop.

Omdat Ermelo de trollentroon van de bible belt is in de onderdrukking van het oorspronkelijke Germaanse Nederland heeft iedereen hiermee te maken, en staat Nunspeet dus symbolisch voor de bevrijding in 1972. Wel zijn er altijd nog veel Ermelose bezetters in Nunspeet geweest, Ermelose kolonisten, maar wij richten ons op het Nieuwe Nunspeet, gebouwd op 1972, waarover de Tweede Bijbel veel spreekt.

Dit is een oorlog in de geestelijke wereld. De vijand lijdt aan zwaar geheugenverlies en verstrooidheid. Voor shamanen is het zaak de Germaanse dodenlegers in de onderwereld op te wekken om weer te strijden voor de natuur en voor de vrijheid van de mensen.

De natuur is symbolisch voor een soort arrestatie systeem, zoals de boom is ingeworteld in de aarde. Vandaar dat de trol de boom vreest en wil omkappen. Trollen zijn altijd weer bezig de natuur te verwoesten en in te perken. Dan wordt er weer een hoop asfalt overheen gegoten, en dan maar autootje gaan spelen en veel toeteren. De trol vreest de natuur, en wil de natuur aan zich onderwerpen, exploiteren. De trol haat moeder aarde. De trollenwereld is een mannenwereld. Op de trollentroon zit een trollenwezen genaamd Kromje. Kromje heeft meerdere koppen, als een monster. Kromje kan zowel voor man als vrouw spelen. Zo heeft Kromje Nederland ingenomen. Het zijn Ermelose bezetters. 1972 is het jaar van de afscheiding van Ermelo, waarop ook de bevrijding voor heel Nederland is gebouwd, in het nieuwe, grote Nunspeet. Vandaar dat Nunspeet ook dikwijls terugkomt in de Tweede Bijbel als een belangrijke sleutel.

## Hoofdstuk 4. Terug naar de Zuiderzee

Bomen zijn erg belangrijk in het shamanisme, omdat er zo contact met de onderwereld wordt gemaakt, als een soort van dodentelefoon. Nunspeet werd bevrijd van nazi Duitsland op 19 april 1945, maar Nunspeet was nog niet bevrijd van de Ermelose bezetting, die veel subtieler was en veel dieper. Deze bevrijding gebeurde pas in 1972.

De boomrijke en villarijke F.A. Molijnlaan genoemd naar een van de stichters van het huidige Nunspeet loopt helemaal door tot de Elspeterweg die richting Elspeet gaat, en wat tegelijkertijd een andere weg is tot het bos. Aan die weg stond de generaal Winkelman kazerne. Henri Winkelman was toen de Duitsers in mei 1940 Nederland binnenvielen even de hoogste regeringsmacht, omdat dit aan hem was overgedragen toen koningin Wilhelmina en de regering naar Londen vluchtten. Maar ook hij kon de Duitsers niet stoppen. Bij het ondertekenen van de overgave zwoer hij dat de oorlog door zou gaan, en uiteindelijk kwam hij ook in gevangenschap (1940-1945). Even kort was hij dus koning-generaal van Nederland, en in die zin strategisch. Nu, lang na zijn dood in 1952, is hij overtuigd van de noodzaak van de demonologie en de Tweede Bijbel, omdat het 'in Nederland een zootje is, een ongedisciplineerd zootje.' Hij strijdt mee in de dodenlegers tegen het grote Ermelose kwaad, het trollenkwaad. Elspeet betekent de oude ontginning, en verbonden aan de els, de bomen. Vandaar dat Elspeet ook een bosdorp is, en deel is van Nunspeet. Ik ben met deze dorpen en ook met de Winkelman kazerne, het Nunspeetse gebied, opgegroeid, en Winkelman liet mij weten dat hij mij sinds mijn geboorte heeft getraind in de demonologie. Toen ik plaatjes zag van hem herkende ik dezelfde gezichtstrekken als van mijn vroegere karate vechtschool leraar, en dezelfde gezichtstrekken van mijn grootvader die nu ook in het dodenleger is.

De groene regen van de boom leidt tot de groene zee van de boom. De boom is het centrum van de Ragnarok. De Ragnarok leidt tot de Yggdrasil. De groene zee was de natuurzee de Zuiderzee, wat toen later het natuurmeer het veluwemeer werd. Nunspeet ontstond op de rand tussen zee en bos, als voortkomende vanuit de groene zee.

## Hoofdstuk 5. Filippi 1

1Paulus en Timoteüs, dienstknechten van Christus Jezus, aan al de heiligen in Christus Jezus, die te Filippi zijn, tezamen met hun opzieners en diakenen;

Er wordt hier iets geopenbaard, wat symbolisch een stuk naaktheid is wat de godin laat zien. Filippi is in de worteltekst de vrouw rijdende op het beest, oftewel haar ware natuur laat zien.

2Genade zij u en vrede van God, onze Vader, en van de Here Jezus Christus.

In het Aramees is dit verbonden aan het adopteren van een zoon. Ook houdt het correctie in, tucht en opvoeding.

3Ik dank mijn God, zo dikwijls ik uwer gedenk;

In het Aramees wordt het woordje 'amen' gebruikt, wat volharding betekent.

4immers, in al mijn gebeden bid ik telkens voor u allen met blijdschap,

Paulus moet honger en dorst lijden voor Filippi, voor de vrouw op het beest, de godin, in het Aramees.

5Wegens uw deelhebben aan de prediking van het evangelie, van de eerste dag af tot nu toe.

De vrouwen op de beesten zijn in het Germaans de valkyries en de walkuren die de strijders die hard aan zichzelf gestorven zijn opnemen tot het Valhalla. Filippi, wat overigens al uit veel oudere gnostische geschriften komt en dus niet noodzakelijk christelijk is, werd in Germanië getransliterend tot Felua, en later de Veluwe.

6Hiervan toch ben ik ten volle overtuigd, dat Hij, die in u een goed werk is begonnen, dit ten einde toe zal voortzetten, tot de dag van Christus Jezus.

De Veluwe is op zand gelegen bosgebied en natuur, zoals ook de vrouw op het beest op zand stond, en Johannes over het zand tot haar naderde. 'Zal dit ten einde toe voortzetten' betekent in het Aramees ook 'zal alles op zijn plaats zetten.' Het zand betekent de nuancering waardoor dit zal geschieden, het detail, de diepte, de samenhang.

7Zó van u allen te denken spreekt voor mij dan ook vanzelf, omdat ik u op het hart draag, daar gij allen, zowel bij mijn gevangenschap als bij mijn verdediging en bevestiging van het evangelie, deelgenoten zijt van de mij verleende genade.

Genade is in het originele Aramees de tucht-uitoefende opvoeding, verbonden aan het adopteren van een zoon. De genade is dus niet iets goedkoops of vrijblijvend, maar loon naar werken en de discipline van een studie. Het is de vrucht van de volharding in toewijding.

8God toch is mijn getuige, hoezeer ik met de ontferming van Christus Jezus naar u allen verlang.

Met de ontferming : vanuit de baarmoeder, in het Aramees.

## Hoofdstuk 6. De diepte van het Sekhmet-Hathor mysterie

Mozes werd door een Aramese hyt, hiti, oftewel vroedvrouw, tot een Egyptische wedergeboorte geleid, symbolisch gezien, als we het hebben over de Egyptische prinses die hem opnam vanuit het water, wat terugwijst naar de amazone Hiti mythologie. De Hiti amazones leven aan de rivier van de verdrinking. In de Egyptologie is dat de Nijl. De Egyptische prinses die symbolisch als een Hiti functioneerde, als een vroedvrouw, is verbonden aan de Egyptische godin Hathor, de godin van de geboorte. Mozes werd in principe dus gewoon door Hathor opgenomen. Zij nam hem uit het water als de verdronken Osiris die was wedergeboren. In de Egyptologie werd Osiris namelijk gelokt tot een kist, en toen hij erin was werd de kist verzegeld en in de Nijl geworpen.

Genesis 6 is een interessante dualiteit. In Genesis 6 worden de nefilim genoemd, reuzen, mannen van naam. In het Aramees zijn de nefilim de ganbara, de Aramese vorm van de IYSH, oftewel een vechtslaaf. Ganbara betekent ook Orion in het Aramees, dus het gaat hier om Orionse, mannelijke slaven. In het Hebreeuws zijn de dochters der mensen de dochters van Adam, de dochters van het rode volk, als een beeld van bloed, in de diepte van de grondtekst. Zo hadden de dochters van Adam dus vechtslaven, en brachten zo nog meer vechtslaven voort. Dit wekte de woede op van de valse god. In Genesis 6 in de diepte van het Hebreeuws gaat het om de mannen van naam, van SHEM, wat in de diepte piercingen betekent, merktekens. Het zijn de door de Amazones gepiercete, gebrandmerkte mannen van Orion, wat al een heel ander beeld geeft. GIBBOWR betekent dat zij jagers waren, dus ook jachtslaven.

1Toen de mensen zich op de aarde begonnen te vermenigvuldigen en hun dochters geboren werden, 2zagen de zonen Gods, dat de dochters der mensen schoon waren, en zij namen zich daaruit vrouwen, wie zij maar verkozen. 3En de Here zeide: Mijn Geest zal niet altoos in de mens blijven, nu zij zich misgaan hebben; hij is vlees; zijn dagen zullen honderd twintig jaar zijn. 4De reuzen, ganbara, Orion, waren in die dagen op de aarde, en ook daarna, toen de zonen Gods tot de dochters der mensen kwamen, en zij hun kinderen baarden; dit zijn de geweldigen uit de voortijd, mannen van naam.

Toen kwam de zondvloed, en we zien hier een herhaling van Exodus, want Mozes is in die zin Orion die tot de dochters van Adam ging, het rode volk. Hij werd uit de zondvloed gehaald, zoals Noach, door de Egyptische prinses, de Hiti, Hathor, om zo ingewijd te worden in de Egyptologie. In het Aramees zijn deze dochters nuances, samenhang, bra, brat, waar ook weer de germaanse Bertha Grootvoet uit voortkomt, oftewel de grote diepte, een naam voor de onderwereld, de hel en de aanvoerster van de wilde jacht tijdens het joel-feest, de Germaanse voorloper van het kerstfeest, waarin het kwaad werd verdreven. BRT (barit) is in het Egyptisch een kooi, en een verbond, een contract (barta), van het wortelwoord 'ber', put, uitgang, naar buiten. In het Germaans is Bertha verbonden aan het verborgene. Grote Bertha of Bertha Grootvoet ging op haar wagen door de lucht tijdens het joelfeest en bezocht dan de huizen van de kinderen om een zilveren munt in hun schoen

te doen als ze goed waren geweest. Haar volgelingen waren de Berserkers, die bedekt waren met de moeder aarde, of zich hadden geverfd met zwarte verf. Zij waren degenen die aan zichzelf waren gestorven in de aarde, zoals de einherjars die door de Germaanse oorlogsgodinnen genaamd de Walkuren opgenomen waren. De walkuren namen de geselecteerde strijders die hard aan zichzelf gestorven waren mee om hen voor te bereiden op de eindstrijd, de Ragnarok. Het duidt dus op het moment waarop de walkuren een einherjar verkiezen, oftewel het moment waarop ze aankomen in dit geheime ondergrondse gebied doordat ze aan zichzelf zijn afgestorven. Het is het moment dat ze de zilveren munt in hun schoen vinden. Dit is dus de daadwerkelijke opname van Mozes door Hathor, oftewel door de walkuren. Hierom krijgt hij de wet in zich geprint. Dit is dus tegelijkertijd de opname van Noach. Zij worden uit het water genomen, als door zienvissers. Zo wordt hun aarde, hun bestaan, geschapen, als in een cyclus. Ook de schepping van Adam is als het uit het water nemen.

Zij worden dus gestoken door vissers door de Hiti. Sekhmet is het steken, als Zukki-ma'at, de wet van Zukki. Zukki is de stam die het volk van Ishmael door de woestijn leidde tot het land Nod, wat beschreven wordt in de Bilha. In het boek Zukki :3b-5 staat :

3b. Vaak werden hen van het volk van Ismael 'verkocht' door de Hiti stam aan de Zukki stam.

4. Dit is niet letterlijk een 'slavenhandel', maar symbolisch. De 'handel' is een beeld van purificatie, een tocht, een rechts-systeem, de grens, een plaats in de onderwereld.

5. 'Slavernij' is een metafoor van heiligheid en bescherming. Alleen door opvoedkundige restrictie kon het volk van Ismael tot Nod komen. Nod is een gebied in het land Kanaan, het beloofde land.

Dit gaat over het punt dat het volk wordt overgedragen aan de wildernis om de wet ingeprint te krijgen na uit het water te zijn gehaald, oftewel de exodus opname, wat parallel loopt aan de opname van Mozes. De slavernij is geestelijk als de heilige gebondenheid, de heilige slavernij tot God. De zonen Gods kwamen tot de aarde en werden opgenomen door de brt-dochters van Adam, zoals Jezus, de zoon van God, kwam tot de aarde, tot het kruis, om zo opgenomen te worden tot de hemel, zoals de Germanen tot Bertha werden opgenomen door haar walkuren. Dit is de diepte van het Sekhmet-Hathor mysterie. Hathor geeft geboorte aan de mens, en neemt wraak op de mens door Sekhmet, als het samenspel tussen de Hiti stam en de Zukki stam.

NEPH is in de Egyptische mythologie ook genaamd NU of NUN, als de afgrond, de oerleegte. In het Sranan Tonglo is dit NEN, naam, wat in het Hebreeuws piercing en merkteken betekent. Het SEK-MET principe vindt hierin plaats van verlamming en gepiercet worden, verbonden aan de wet, aan de MATI. Dit is hetzelfde als het Issaschar-principe van het zevende zegel. In de NEPH, de afgrond van de onderwereld, wordt dit principe vereeuwigd, OWLAM in het Hebreeuws, LM in het Aramees, als ILIM. Dit is de diepere betekenis van de NEPH-ILIM aan de andere kant van de paradox, als de eeuwige verlamming-piercing. Zo worden we voor eeuwig gebonden aan de MATI, de wet. NEPH (NEB) gaat dus over in THET, THOTH, bloedvergiet en van daaruit hardheid wat de Arawakse betekenis is van THOTH, als TATAN. Zo zien we hier dus de weg en het proces tussen zacht en hard. Wij moeten hard worden door de diepere zachtheid. Het Sekhmet-Hathor principe is dus een vissersprincipe. De vis is de ziel die de eeuwige verlamming is ingegaan.

zachtheid-verlamming-piercing-wet-hardheid

Dit is dus waar NEPH-TYS voor staat, NEB-THET, de godin van de dood, de slavernij, de geboorte, het klagen (klaagliederen) en de nacht. Juist in de nacht manifesteert zij zich door dit proces.

Ook is op sommige Egyptische arken de zwarte hond ANUBIS te zien, als een wachter.

Hoe kan de nephilim overwonnen worden ?

Door tot de diepere betekenis van de nephilim te komen, de goede betekenis. In de diepte is de NEPH-ILIM een Urim en Thummim :

NEPH : verlamming-piercing

ILIM : eeuwigheid

Wij kunnen dus niet zomaar tot de eeuwigheid komen, maar alleen door NEPHTET, NEPHTYS, de wachter van de ark, die ze bewaakt met haar zuster ISIS, oftewel SIRI, zaad, de MAYIM. Ook dit zaad is weer een beeld van bloedvergiet. In die zin zijn TOTH en ISIS nauw aan elkaar verbonden.

NEPHTYS, NEBTET, NEPH-TET, is ook de wachter over één van de zonen van Horus, namelijk over HAPI, die de longen representeert. De nieuwe longen zullen werken door bloedgas. De lucht zal worden tot bloed.

KANAAN betekent de doorstekingen, de piercings. Ook AMOWC, Amos, had deze betekenis, en het merkteken van het beest, 666, oftewel SEKH-MET, het inprinten van de wet, als een belangrijke URIM en THUMMIM.

In het Hebreeuws is RA'AH zien, visioenen hebben, waar het hele evangelie in de grondtekst om draait. Eén van de meest bekende goden uit Egypte was altijd Ra, de zonnegod en schepper. Ook hij is een oorlogsgod. Hij duikt veel op in de Egyptische geschriften. In het Sranan Tongo is dit RAI, advies, raad, strategie. In het Karaibs is RA het fundament, de vloer, en de borstvlakte. RA'A, of RAPA is herhaling, weer, terug, als dynamieken die telkens weer terugkomen, als in een cyclus. Hierom is RA een belangrijke cycli-realiteit waardoor alles weer terugkeert in vernieuwde vorm.

Ra gaat in zijn ark voortdurend door de cyclus van de onderwereld. Jibril, Gabriel, komt van het Hebreeuwse Gabar, wat de heilige gebondenheid door overweldiging en onderwerping betekent. De KEBA is de Aramese ark, wat in het Arabisch de KABA is als een ark-gebied, het heiligste gebied. In de Egyptologie is dit verbonden aan Geb, de god van de aarde. Hij is de groene vruchtbaarheidsgod, als een equivalent van het groene paard van overwinning, het vierde paard, wat dan overgaat en nauwverbonden is aan het witte paard van de dubbele moederschoot die geboorte voortbrengt. Wij moeten dus terugkeren tot het mysterie van de ark en van Jibril, Gabriel, de metaforen van de heilige gebondenheid.

Wij komen tot de vliegende slang in de Amduat, het boek van de onderwereld, het boek van de verborgen grot, waar op de poel des vuurs de grot van de vliegende slang zich bevindt, de grot van Sokar. Hier vooraf gaande is een lange weg door de woestijn van Sokar. Sokar is hij-die-op-het-zand-staat, wat ook een beeld is van de vliegende slang in de apocalypse. Sokar is deze slang samen met Osiris en Ra, als Sokar-Osiris-Ra. De woestijn die hier dus aan vooraf gaat in het vierde uur is de Restau, de Rosetau, het land van Sokar. Dit wordt ook wel de slangen woestijn genoemd. Alles is in golf bewegingen, golf-patronen, alles gaat tegen elkaar in, als het land van de paradoxen. Alles is een tegenstander van alles. Zo moeten wij dan naderen tot de grot van hij-die-op-het-zand-staat, van Sokar, de vliegende slang. Zand is in het Aramees kostbare stenen, als de geheimenissen van de gnosis. Het lijden is alles wat we niet begrijpen, maar de gnosis brengt daar verandering in. Zo komen wij tot de grote opstanding in de wildernis. Zand is een beeld van nuance en samenhang, als een beeld van de Hiti stam die aan de rivier leeft.

## Hoofdstuk 7. Onder de Wraak van de Valkyries

Vroeger kwam alles voort uit de leegte, en ging ook altijd naar de leegte terug.

Ook het verhaal van Jozef is een dualiteit.

Hij werd in de put geworpen om aan zichzelf af te sterven, en werd zo in 'slavernij' verkocht, als een beeld van de opname door de walkuren en valkyries, de Germaanse strijdgodinnen van de uitverkiezing van de gevallenen. Ook gebeurde dit met het volk Israel wat door het water aan zichzelf af moest sterven in de exodus, om zo opgenomen te worden door de wildernis waar ze verhongerd werden, wat ook de sociale afsterving betekent. De sociale verhongering is nodig hiervoor. Zowel Jozef als later het volk Israel werden gesteld onder de strafroede om af te rekenen met overmoed en overbezit. Ook de redding van Noach uit het water is een beeld van de opname door de valkyrie strijdgodinnen, en de hemelvaart van Jezus nadat hij aan zichzelf hard was afgestorven aan het kruis. Zoals Adam in een diepe slaap moest, in de heilige verlamming, opdat de natuurvrouw kon komen, als beeld van de komst van de valkyries, zo moest het volk Israel in de wildernis tot de heilige verlamming komen, want zoals Psalm 127 zegt :

1Als de Here het huis niet bouwt,  
tevergeefs zwoegen de bouwlieden daaraan;  
als de Here de stad niet bewaart,  
tevergeefs waakt de wachter.

2Het is voor u tevergeefs, dat gij vroeg opstaat,  
laat opblijft, brood der smarten eet.  
Hij geeft het immers zijn beminden in de slaap.

In die zin is Eva dus een beeld van de opname door de valkyries. De boom van kennis is een beeld van de volharding in de kennis, en zo werd Adam tot een verworpen, een verdoemde, een geïsoleerde, als een beeld van de sociale verhogering, wat dus voor zijn eigen bescherming was. Dit gebeurde dus ook met Jozef die uiteindelijk in de gevangenis terecht kwam, afgezonderd van het sociale, maar dit zijn slechts metaforen. De heilige verlamming kan alleen plaatsvinden in de afzondering, in de slaap. Zie je de boom ? De boom zegt : 'Je moet volharden.' Je moet als Adam tot de boom gaan. Opgenomen worden door de valkyries, door de hogere principes, is alles wat telt. Het valse paradijs van onwetendheid moet achtergelaten worden, want het is slechts een tikkende tijdbom. Adam moest in slaap vallen en tot de boom gaan, om zo de natuurvrouw te ontmoeten. Adam moest afsterven aan zijn trots. Daarom moest hij het pad van spot gaan, zoals Jezus het spotkleed moest ontvangen. De Israëlieten in de wildernis werden voorbereid om in ballingschap te gaan. Ze zouden vreemdelingen worden in een vreemd land. De valkyrie is niet klaar totdat de keten vastklikt en de traan valt, en dat is nog maar het begin. Dan begint het pas. De mens moet komen tot de heilige traan van de verhogering en de verlamdheid, want als de Heere het huis niet bouwt, dan zwoegen de bouwlieden tevergeefs. De traan is levenggevend. De mens moet tot het water komen, tot de boom geplant aan waterstromen. De traan is het hart en het leven van de mens, waarvan de mens in zijn trots is afgeweken. De valkyrie neemt geen trots aan. In de stad is er een karikatuur van de valkyrie ontstaan als schaduw, waarin de stad de hoogmoedige stropdas ophemelt. Het strop niet, maar het geeft een brede glimlach. Het is een markt. Het is een hele wrange allegorie over dat de mens de heilige verstikking moet binnengaan. Deze esoterie is materialistisch gemaakt en verdraaid, als heiligschennis. Ze rijden rond in dure auto's om te laten zien : 'Kijk hoe wij moeder natuur verdrukken en mollen, hoe wij niet naar haar luisteren.' Daar zijn ze trots op, om hun misbruik van de natuur. De dure auto is een status symbool, en de gevallen vrouw valt daar voor, de golddigger, als een goddeloze en godslasterlijke mispresentatie van de valkyries die de mannen met het grote geld opnemen. 'Kijk hoe wij moeder natuur belachelijk maken.' En zo wordt de man verleid. De man denkt door veel geld te verdienen vrouwen te kunnen opkopen, maar het zijn niet de valkyries. Neen. De man komt zo onder de wraak van de valkyries.

De man wordt vetgemest tot een valse boeddha, wordt tot de dikke mannelijke goden geleid, als een varken op weg naar de slacht. Dat komt omdat de man communiceerbaar is, altijd een GSM op zak heeft. De man wordt opgevoed en vetgemest door de GSM. Het is sociale vetmesting, waardoor de man wordt losgesneden van moeder natuur. Het wordt niet meer verwerkt, dus het hoopt op, het maakt vet. Zo wordt de man een slaaf van de vetgieters. De bijbel, alhoewel corrupt, komt uit oudere gnostische geschriften voort, o.a. de Egyptische. Daarin werden antistoffen gegeven voor wat zou komen. Adam moest tot de boom gaan, tot de volharding, niet tot de dure auto's, de ego-strelende 'popdassen' en golddiggers. Adam moest tot Eva gaan, het geheim van de valkyries. Dit zijn de medi wars die nodig zijn uit de medische dictatuur te komen.

Worstel als Jakob met de 'valkyries' van de stad. Er zitten vele valse valkyries tussen. Volharding is het sleutelwoord. De valse valkyrie houdt het ego van de man in leven en geeft hem een stropdas om de hemelse principes te bespotten. Zij geeft de man een gouden kruis. De man wordt overladen met cadeau's en de valse valkyrie aanbidt hem. Stadse valkyties zijn trolse bedriegers. Ze hebben de troon voor de man al klaar staan. Hij hoeft er niet veel voor te doen. Hij kan het zo opkopen, door zijn ziel te verkopen. Het is een slagerij. De trollen lachen. Het is een gesticht, een knor gesticht.

## Hoofdstuk 8. De Strijd tegen de geest van Roemzucht

Vele duizenden jaren geleden was Egypte een machtig wereldrijk. Vandaar dat onderzoekers en geleerden nog steeds hun hoofd buigen over het Egypte mysterie en werd het Egyptische apparaat gebruikt voor de architectuur van het nieuwe Amerika. Zonder deze verborgen en grotendeels verloren gegane geschiedenis kan het Exodus mysterie niet begrepen worden. We hebben het over een veel diepere geschiedenis, waar de Bilha ook op duidt, en de oudere gnostische geschriften en geschiedenissen noemen Ismael als het volk wat in Egyptische ballingschap leefde. Er was een oorlog tussen Egypte en Ismael waarin Ismael over een rivier vluchtte, de wildernis in. In de wildernis verhongerden zij, en zij gingen in Egyptische ballingschap toen hun schuilplaats werd gevonden. Toen vond de grote versmelting plaats tussen Egypte en Arabische volkeren en werd Egypte steeds kleiner, net zoals er versmelting plaatsvond tussen de oorspronkelijke Amerikanen, de Europese Amerikanen en Afrikaanse Amerikanen die er in ballingschap waren gekomen in de vorige eeuwen. Als we dit toepassen op het huidige Exodus verhaal dan zien we in de Mozes spiegel dat het volk uiteindelijk weer in Egyptische ballingschap ging. Ook globaal gezien is dit zo, want het nieuwe Amerikaanse wereldrijk is gebouwd op Egyptische fundamenteën, en is in die zin zeer dualistisch. Amerika werd het nieuwe Egypte. Nog steeds zien we Ismael protesteren, en nog steeds zien we Amerika nieuwe gebieden innemen. In Egypte ligt dus een dieper mysterie verborgen, en zoals we al bespraken leidt de Exodus tot de Inodus. Vandaar dat het van belang is de diepte te bespreken.

De westerse valse boeddha's, de dikke mannelijke goden, leiden de mens tot overbezit en overmoed, wat juist veroorzaakt wordt door een enorme smetvrees, want zo is alle balans weg en komt er chaos. De heilige verhongering is het enige pad om aan deze lachende, trolse vetgieters te ontkomen, deze lachende golddigger boeddha's van het westen die dol zijn op religieuze glimmende items. Het zijn de macho boeddha's die hun valse slaafse valkyries inkopen bij de supermarkt, of ze gratis krijgen bij drie pakken suiker. Het zijn suiker-boeddha's.

Het NT nam de wereld 'by storm', maar het was allemaal verdraaide Egyptische geloofsleer. Osiris werd door Seth in een kist, kooi, opgesloten, als beeld van de verborgenheid, en toen in het water gegooit, waarna Osiris tot de onderwereld ging. Dat is ook wat de mens moet doen in de strijd tegen de stadse suiker-boeddha's van smetvrees. De mens moet tot de kooi komen die de onderwereld ingaat, tot het verborgene, los komen van eerzucht, pronkzucht en roemzucht. Het is de geest van roemzucht die de mens telkens weer oproept om publiek te werven : meer likes, meer volgelingen, meer publiek, hogere kijkcijfers, meer views en ga zo maar door. Het is een nummer syndroom, een nummer-verslaving, allemaal opgezet door de suiker-boeddha's van het westen. Als je te lage cijfers hebt dan hoor je er niet meer bij. De mens moet afkicken van deze illusies, deze drugs. De mens moet loskomen van de ketenen van de geest van roemzucht. Deze geest is een zeer controle zuchtige geest die alles voor de mens wil dicteren. Het is beveelzucht die ermee

samenwerkt. Maar zo verliest de mens zijn eigen ziel. Zo wordt de mens gewoon een speelbal van de suikerboeddha's.

Meer, meer, meer, de trolse mens wil alleen maar meer, en krijgt tegelijkertijd meer smetvrees en wordt steeds exclusiever. Maar de valkyries komen tot hen die de minste willen zijn, minder, minder en minder, want zo wordt het contact met de samenhang hersteld. De mens moet uit zijn tunnel-visie komen. Osiris moest afsterven aan zijn roem en moest verhongeren wat dit goedje aanging, om zo de weg van het kruis te gaan tot het verborgene. Anders zouden deze poorten gesloten blijven. Dit komt ook weer terug in Filippienzen 2 :

3zonder zelfzucht of ijdel eerbejag; doch in ootmoedigheid achte de een de ander uitnemender dan zichzelf; en ieder lette niet slechts op zijn eigen belang, 4maar ieder lette ook op dat van anderen. 5Laat die gezindheid bij u zijn, welke ook in Christus Jezus was, 6die, in de gestalte Gods zijnde, het Gode gelijk zijn niet als een roof heeft geacht, 7maar Zichzelf ontledigd heeft, en de gestalte van een dienstknecht heeft aangenomen, en aan de mensen gelijk geworden is. 8En in zijn uiterlijk als een mens bevonden, heeft Hij Zich vernederd en is gehoorzaam geworden tot de dood, ja, tot de dood des kruises.

Zo komen wij in aanmerking voor de opname door de valkyries, zoals Osiris werd opgenomen door Isis en Nephthys, en zoals Jezus na zijn kruisdood werd opgenomen in de hemelvaart. Dit gebeurt door de heilige gebondenheid die ontstaat wanneer iemand zichzelf totaal verliest in de verhogering, de verlamming en de verborgenheid, waarvan de Egyptische ballingschap een beeld is. Wanneer de mens wil vermeederen en ontsnappen, dan worden de lasten verdubbeld.

De mens ging in NT ballingschap, wat dus een Egyptische ballingschap was, zoals ook de Amerikaanse wereldorde. Nu moet de mens dit raadsel leren begrijpen. De mens moet afsterven aan de lagere ballingschap en ontwaken tot de hogere ballingschap. Gebondenheid, een mens kan niet zonder, het is de eeuwige verbondenheid.

## Hoofdstuk 9. Van Scheiding tot Onderscheiding - De Egyptische Wortels van de Ark

Scheiding bestaat niet. Het is een allegorie van onderscheiding. Als metafoor heeft het dus bestaansrecht, net zoals oorlog als metafoor bestaansrecht heeft, als actieve scheiding. In de Egyptologie werd Geb van zijn vrouw, Nut, afgescheiden, als de scheiding tussen hemel en aarde. Hij werd van zijn gezin gescheiden en moest terug de aarde in. In de bijbel komt dit terug als Jozef

die van zijn gezin werd afgescheiden en in een put werd geworpen om later in Egyptische slavernij en gevangenschap te gaan als een balling. De transliteratie ging van Seb, Sev, zoals Geb ook genoemd werd, tot Yah-Sev. Yah werd er aan toegevoegd, omdat Geb oorspronkelijk een god was. Het Mozes verhaal en het Jozef verhaal horen dus bij elkaar en tonen een diepere geschiedenis. Eigenlijk eindigde het Mozes verhaal in het Jozef verhaal. Het volk ging zoals Jozef in Egyptische ballingschap. Maar de huidige mensheid begreep dit niet, omdat er een veel diepere geschiedenis achterlag.

Omdat de mens nog niet kan onderscheiden staan de monsters van scheiding en oorlog voor hem. Wij moeten allemaal als Geb de aarde in, om zo tot onderscheiding te komen. Wij moeten allemaal het pad van Jozef gaan, en dat is ook wat Jezus vraagt : alles achter ons te laten. Dit is abstract, niet noodzakelijk concreet. Het heeft diepte nodig, nuance, en men mag zich daar nooit zomaar letterlijk inwerpen. De mens is een strategisch wezen. Het zijn metaforische teksten. Het zijn allemaal onderdelen van de exodus. De mens gaat zoals Jozef de putten van de wildernis in, om in ballingschap te komen tot de hogere principes, als een vreemdeling in een vreemd land. De scheiding is een onderdeel van de schepping, dus de mens mag daarin rusten, om van scheiding tot onderscheiding te komen. Het is een onderdeel van de opname door de valkyries zoals ook in het NT wordt beschreven :

Mattheus 24

40Dan zullen er twee in het veld zijn, één zal aangenomen worden en één achtergelaten worden;  
41twee vrouwen zullen aan het malen zijn met de molen, één zal aangenomen worden, en één achtergelaten worden.

Deze opname zal zijn als de visvangst, want de vis is een beeld van de heilige verlamming. De vis heeft geen armen en benen. Dus een heleboel christenen met hun brullende vlees, roemzuchtig, overmoedig, vol van bezitsdrang, zullen geen deel hebben aan deze opname. De valkyries zijn zeer selectief in hun uitverkiezing.

De oorlog is niet plat. Verre van dat. Je verslaat de vijand niet zomaar door de vijand te 'doden' of te vernietigen. Neen. Denk aan David die Saul op een hele andere manier versloeg, namelijk door een stukje van zijn kleed af te snijden. Dat wil zeggen dat we het bruikbare stukje van de vijand moeten afnemen terwijl hij slaapt. Doe er je voordeel mee. Niets is zwart-wit. Elke vijand draagt een stukje gnosis wat we over het hoofd hebben gezien.

De ark is de Qebu in het Aramees, van het Egyptische Geb, als de kist, kooi en vader van Osiris die hierin door Seth werd gestopt en toen in het water werd gegooid. Vandaar dat er altijd zoveel mysterie is geweest omtrend de ark. Osiris moest ook het pad van Geb gaan, tot de ark komen, diep in de aarde, in de onderwereld, in de verborgenheid. De vader is een deel in de man zelf als de climax van gevoeligheid waarin de zintuigen openspringen. Het is het punt waarop de man tot de eeuwige traan komt, en daardoor wordt opgenomen door de valkyries. De 'vader' is de zaadlozing van de man, als de climax van de demonologie. Het is slechts een archetype als onderdeel van de man, in dit geval Osiris, Aser, zelf. Een man heeft dus nooit daadwerkelijk een vader, maar dit is slechts iets metaforisch voor het lijden waar hij doorheen moet om zijn karakter te vormen. De man is ZELF de vader, wat een bepaalde bewustzijnsvorm is in de esoterie. Door de studie hiervan

kunnen ook weer de valse vaderbeelden afsterven. De man, Osiris, Aser, moet tot zijn innerlijke vader, Geb, komen, tot de ark, Qebu, oftewel de kist of kooi van Osiris waarin hij kan afsterven aan de roemzucht. Deze kooi staat in de diepte van de duisternis, in de oorspronkelijke Egyptische tabernakel, maar draagt een diepe amazone werkelijkheid in zich. Zoals Geb is Osiris totaal van zijn vrouw en gezin losgesneden op dit punt, maar wordt zo in zijn sterven uiteindelijk door haar (Isis) en haar zus (Nephthys) opgenomen. Zoals Jozef (Seb, Geb) tot het Egyptische koningschap komt, zo is dit in het Grieks vertaald 'het komen tot de voet', oftewel het komen tot de diepte. Ook Osiris werd zo koning in de onderwereld, oftewel kwam tot de diepte.

## Hoofdstuk 10. Het Osirische Familie Mysterie

Isis en Nephthys staan nog steeds op de ark, alleen worden zij in de bijbel cherubs genoemd. Zij zijn de vrouw en de schoonzus van Osiris in zijn vadervorm, Geb, de ark zelf, de Qebu in het Aramees. De ark was dus geroofd uit de Egyptologie en nog steeds staat de dubbele godin erop. Dat konden ze niet wegwissen. Ook zeggen de christenen nog altijd : Amen, wat de naam is van de verborgen godin. De christenen wilden in de Egyptologie plunderen, maar zij kwamen niet ver. Nog steeds is de ark het meest heilige object in het christendom. Het is de manifestatie van de vader god, maar in de Egyptologie was dit Geb, de vader van Osiris, oftewel het Osirische vader-deel, die was afgesneden van de hemelgodin Nut, zijn vrouw. Hemel en aarde werden gescheiden. Wij leven nu nog steeds in het tijdperk dat Geb is afgescheiden van de moeder godin, maar de mens begreep dit raadsel niet, en maakte het corrupt in het christendom. Nog steeds is de ark het centrum van mysterie.

Wie is de vader ?

De eeuwige traan,

Het punt waarop de man breekt,

Het punt waarop de man vader wordt,

Dat is hij zelf.

Wie is de vader ?

Nee : Wat is de vader ?

Het is het moment van opname door de valkyries,

Het is de heilige ark,

Onbegrepen.

Het is het punt waarop de man verdiept,

Het is het punt waarop de man aan zichzelf sterft,

Verdrinkende in zijn eigen tranen.

Zoek de vader niet buiten jezelf,  
Maar als je eigen identiteit en bewustzijn,  
Geschonken door de moeder.

De moeder is de traan van diepte,  
De vader is de eeuwige traan, de baarmoeder in de moeder, een deel van haar,  
De kooi, waardoor zij schept,  
En zij neemt op door haar traan van diepte, haar hart.

De vader is dus geen persoon,  
maar een orgaan van de moeder.

Wat is de moeder ?  
Het is de vermindering, de verhongering,  
Zij geeft nooit teveel,  
Zij leidt de mens tot de duisternis.

De scheiding tussen Geb en Nut is een natuurverschijnsel, vanwege het feit dat Nut altijd vermindert. In de amazone theologie wordt zij ook wel Tula genoemd, de grote YOU ARE, Jij Bent, en dat is ook de reden waarom ze telkens vermindert, omdat de mens het zelf moet worden en zijn, en bovenal moet de mens het begrijpen.

Isis en Nephthys staan op zowel de Egyptische als de judeo-christelijke ark. Zonder hen zou de ark slechts een kist zijn. Zij hadden de kist of kooi van Osiris gevonden. Het hart kwam boven de baarmoeder om waarlijk diep leven te geven. Alleen in de diepte heeft de eeuwigheid waarde. Zij stonden op de ark, de kooi van de verdrongen Osiris, en Osiris, Aser, lag aan de voeten van de godin, aan Haar diepte, die hem tot leven riep, die hem deed ontwaken. Hij kwam uit zijn diepe Adam slaap en zag de natuurvrouw, het archetype van de vermindering en de verhongering. Hier was hij zelf doorheen gegaan, als Ra in de nacht. Alles moest hij achterlaten. Het traumatische hiervan is groot. Niemand zal dat ontkennen. Osiris was verscheurd, zijn hart volledig verwoest. De kist van Osiris was in de Nijl geworpen, en spoelde in de mythe ergens aan waar een boom er omheen groeide, aan de kust van Byblos in het huidige Libanon. Er groeide zo een vreemde vrucht in de boom als de heilige traan, die later geheel door het christendom werd gedemoniseerd, maar voor de gnostici was het een dualiteit. We hebben het over de boom van kennis. Christenen staan er omheen en roepen : 'Nee, nee.' Terwijl gnostici soms ja roepen en soms nee. Uiteindelijk nam Isis de ark mee in haar boot, en bewaakte de ark met haar zus, Nephthys. Nephthys is de godin van de duisternis en de gevangenschap, de godin van het huis, waardoor zij het medicijn kon zijn. Vandaar dat in het Hebreeuws de ziel 'nephys' werd genoemd, wat al begon toen Adam geschapen werd. Hij kwam tot leven door nephys, vanuit de aarde. Nephthys waakte over hem. Zo kwam hij tot de omsloten hof van Eden, als een beeld van de godin van omsluiting, wat haar naam betekent. Dit is een duister medicijn, onbegrepen. Als je gaat, ga je altijd alleen, en Adam moest tot de heilige slaap gaan, de heilige verlamming, opdat hij de natuurvrouw zou ontmoeten, oftewel de heilige verhongering, de verminderende en vereeuwigende kennis, het ware medicijn van de ziel, de nephys, geborgen in Nephthys. Voor Adam was er geen weg terug. Hij moest de mythe van Osiris uitspelen, omdat het hier om een natuurfenomeen ging. Het hele OT draait om de kist, de kooi, van

Osiris, die omsloten werd door een boom, en waarin Osiris opgroeide. Hij was de jongen die groeide in de boom.

Vermindering brengt vereeuwiging voort, zoals de moeder de vader voortbrengt als haar orgaan, haar baarmoeder, maar zijzelf is het hart die diepte brengt. Het materialisme, de leer van de vermeerdering, leidt tot de dood. Dit zijn twee krachten die tegen elkaar strijden. Seth wilde zijn broer, Osiris, daar tegen beschermen. Seth was de schaduw van Osiris, zijn tegenpool. Het verhaal op zich is ook een dualiteit. Seth wijdde zijn broer, Osiris, in in de verborgenheid, in de wildernis. Zo troonde Osiris in de onderwereld, wat niet letterlijk was, maar een beeld van dat Osiris tot de diepte van de geheimen van de onderwereld kwam en daardoor verlicht of verduisterd raakte. Hij kwam tot het andere, hogere bewustzijn. Ook het archetype van de moeder is dus een zeker bewustzijn in de mens zelf. Het zijn geen personen, maar dynamieken van kennis, die zich in ieder mens bevinden.

De zoon is het misverstand, het onbegrip. De dochter is de herhaling.

## Hoofdstuk 11. De zoon onbegrip, de dochter herhaling

Job, oftewel Ejove in het Hebreeuws, is een allegorie van Jehovah op aarde, die ook de hoofdgod van de Romeinen werd als Jove, Jupiter. Ejove werd beschreven als volmaakt, zonder zonde, als een soort van Oud-Testamentische Jezus. Het was een andere vorm van Jehovah die tot de aarde kwam om aan de mens gelijk te worden, en we kennen allemaal het chronische, langdurige kruis van Ejove, die een zware lijdensweg van beproevingen moest doorstaan, en wat zijn Egyptische wortels heeft in Adu, een vorm van Ra in de onderwereld die telkens weer een tocht maakte door de verschrikkingen ervan. Gelukkig bleef het daar niet bij. Het was voor de verdieping van de gnosis, opdat hij inzicht zou krijgen in de diepere betekenissen ervan. Hij moest komen tot het diepe bewustzijn van de eeuwige traan.

Met deze Egyptologie is het hele verhaal van Ejove, Job, gedecoreerd. Job moest loskomen van de oppervlakkige bedriegelijkheden van zijn geest, en moest komen tot de diepe bitterheden van de ziel, de nephys, oftewel hij moest komen tot de geheimen van de godin van de nacht, Nephthys. Nephys is Hebreeuws voor ziel. Adam die uit de duistere aarde kwam, uit Nephthys, werd een levende nephys, een levende ziel. Hij bleef haar met zich meedragen. Het Egyptisch is een moedertaal van het Hebreeuws. Zo moest ook Ejove, Job, tot haar terugkeren, want hij was uit haar voortgekomen.

'De zoon is het onbegrip, de dochter de herhaling,' wat betekent dat ? De zoon is een archetype van elk mens, en in het begin is er altijd onbegrip, en het archetype van de dochter zal dit blijven herhalen, totdat de mens beseft dat hij terugmoet naar de bron, de moeder. Een mens kan het niet alleen, heeft zijn andere delen nodig, en hij moet de taal leren kennen van de archetypische familie.

Osiris en Isis gaven geboorte aan Horus. De zoon is het onbegrip, en dit onbegrip ging heersen, ook door zijn christelijke opvolger Jezus Christus. Het onbegrip werd tot een afgod. Het heeft tot veel oorlogen geleid. Het onbegrip sloeg er op los met de botte bijl. Osiris moest gewroken worden. Horus sloeg er op los als een soort superman, zoals Thor dat deed in de Germaanse mythologie. Maar de zoon is onbegrip, een blinde vuistvechter. De dochter is herhaling.

Als kind betekenden mijn tantes veel voor mij, want zij brachten nieuwe dimensies aan naast mijn ouders. De tantes zijn de zussen van de ouders, belangrijke archetypes in het familie model. Zo was Nephthys de tante van Horus, als een bijmoeder, om hem bij te sturen. Zij kende de geheimen van de duisternis, het medicijn van de duisternis. Zij was de vrouw van Seth, zijn oom.

De zus, of de tante, is de twijfel. Zonder de twijfel kan de mens niet leven, want dan is de mens te zeker van zijn zaak, en stort alles in. In de twijfel kunnen dingen groeien en ware vastheid vinden, want de twijfel is open, heeft ruimte. Vriendinnen van de moeder zijn ook een soort zussen en tantes, die net iets verder wegstaan, als een echo ervan. Van al deze dingen is Nephthys een archetype.

Trek dingen meer in twijfel. Deze wereld is vastgeklonterd door betweterigheid, overmoedige pseudo-kennis. Dat is de boodschap van Nephthys, de zus van de moeder, als de bijmoeder, ook als een orgaan van de moeder. Zij is het kritische denken als ons dingen worden opgelegd. In de stad leeft men in valse zekerheden, en daarom moet de mens terugkeren tot de heilige onzekerheid, weer de golven in, want Nephthys is ook de godin van het water en de zee. Zij komt alleen de twijfelaars en de onzekeren tegemoet. Die worden door haar opgenomen, niet de betweterigen. Als wij tot de ark komen, tot de kist, de kooi, van Osiris, dan zien we dus deze twee Egyptische godinnen erop staan : Isis, de moeder, als de heilige vermindering, om ons tegen het materialisme te beschermen en allerlei hebzucht, en tegenover haar staat haar zus, Nephthys, als de heilige twijfel, om ons te beschermen tegen overmoedige, vaak roemzuchtige of machtslustige betweterigheid. In die zin hebben wij de kooi dus nodig opdat wij niet over gevaarlijke grenzen heengaan.

Als we in de kooi zitten dan denken we misschien : 'Kijk eens naar al die blijde mensen buiten. Zij kunnen alles doen, en zij kunnen lekker feesten, terwijl ik hier zit,' maar we zijn onder de bescherming van de gnosis moeder en haar zus. In de Egyptologie stond de kooi van Osiris centraal, wat we in het christendom kunnen terugvinden als de gevangenschap van Paulus, en in het Judaïsme was dat de ballingschap van Jozef. Vrijheid is een illusie. Er moet altijd een bepaalde gebondenheid zijn om de hogere wetten van het leven uitdrukking te geven die er zijn voor ons welzijn en onze bescherming. Ja, de pin gaat diep, het kruis is wreed en brutaal, maar er is eeuwig leven op de bodem van de put. Nephthys roept, en wil ons bezielen (nephys, ziel, Hebr.) met haar leven. Maar wie luistert ? Als we om ons heen kijken, zien we bijna niemand echt luisteren, want : 'de zoon is onbegrip en de dochter herhaling.' Dat is een groot raadsel ons gegeven.

De mensheid aanbidt de zoon, het onbegrip, maar dient terug te keren tot de bron, de moeder, de vermindering, en haar zus, twijfel.

## Hoofdstuk 12. Van Christendom tot Filosofie

Job, Ejove, moest komen tot de bitterheid, mer, van de ziel, nephys, oftewel mer nephys. Meri is in het Egyptisch een andere naam van Isis. Job moest dus komen tot Isis en Nephthys, de twee wachters van de ark. Adam werd tot een levende ziel, een nephys chayah in het Hebreeuws. In het Grieks is Gaia van chayah afgeleid, als de moeder aarde en personificatie van de aarde, de moeder van het leven, wat ook de betekenis is van Eva, Havah, wat ook chayah heeft als wortel. Nephthys is de metaforische dood in de Egyptologie. Eva was de andere helft van Adam. Nephys chayah is de wisselwerking tussen dood en leven, tussen Nephthys en Isis, om diepte aan te brengen. Adam kwam tot deze dualiteit en werd zelf deze dualiteit.

Nephthys is ook een dualiteit op zich, tussen aarde en zee.

Ik had een droom waarin ik in de nieuwe woning was van een vriend van vroeger die mij geholpen had om weg te komen uit mijn zwaar orthodoxe achtergrond. Zijn vrouw was er ook. Ik logeerde daar en ze klaagden erover dat ik teveel electriciteit of een brandstof had verbruikt. Ik werd opgezaagd met een klein kind of baby die nauwelijks kon lopen, en ze hadden het over de Japanse bezetting. De gnosis zei toen dat dit over een hele verre geschiedenis gaat, nog wel vóór het Egyptische wereldrijk, dat er toen ooit een Japans wereldrijk was. Ik was helemaal warm over mijn lichaam, en toen ik wakker werd was mijn lichaam heet. Japan heet in Japan 'Nihon'. Ik zag direct de parallel met het Egyptische 'Nun', de oerdiepte. Nephthys is daar ook een vorm van. Nephthys is verbonden aan het Japan mysterie. In de droom begon alles stil te staan toen het over de Japanse bezetting ging. Daar was de baby ook weer aan verbonden.

Als Nun, de Egyptische zondvloed en oer afgrond wordt besproken in de Egyptologie, dan gaat het in diepte om de tijd van de Japanse wereldbezetting. De geschiedenis reikt maar tot een bepaald punt, en daarvoor is er niets meer, maar de mythes gaan dus wel symbolisch of cryptisch over die tijdperken onbekend voor het menselijk oog. Zo gaat ook het verhaal van Noach en de zondvloed allegorisch over dit tijdperk. Van 1895 tot 1945 zagen we van dit wereldrijk een klein stukje terug, toen Japan grote delen van Azië bezet hield.

In de jaren 1900 kwam ook het communisme opzetten, wat uiteindelijk heel extreem werd en materialistisch. Het ijzeren gordijn werd opgesteld. Het fundament van het communisme lag al bij

Karl Marx in de jaren 1800, maar die had weer zijn wortels in de filosofische verlichting en het Duitse Idealisme, het werk van Immanuel Kant en Hegel. Het is als het tweede bijbelse sprookje van de toverbeker en het toverbordje waarin de dertig prinsessen van het land en tien lakeien in wachtsters voor de heksen werden betoverd. Alle prachtige Duitse filosofie werd versteend, vermaterialiseerd en verletterlijkt, van haar rijke sappen afgesneden, en zo ontstond het ijzeren gordijn.

Immanuel Kant predikte de zogenaamde deontologie, de plichtenleer of plicht-ethiek. Deon is Grieks voor plicht. De deontologie werkt vanuit vastgelegde hogere wetten waaraan alles getoetst moet worden, en is dus tegengesteld aan het vooroordeel en het pragmatisme wat alles beoordeelt op het gevoel : als het werkt is het goed, als het niet werkt is het slecht. De deontologie stelt dat het niet om de gevolgen gaat, of iets goede of slechte gevolgen heeft, zoals bij het consequentalisme waarin alles wordt beoordeeld aan de hand van het resultaat. Neen. De deontologie gaat om de oorzaak, de plicht, wat dan ook het gevolg daarvan is. Het gaat daarbij ook om de motieven, en niet de actie op zich. Vaak houdt het juist in dat als het goede gedaan wordt er een groter kruis is. Er wordt niet naar de korte termijn gekeken, maar naar de lange termijn. Deontologie gaat om het offer voor het hoogste goed, ongeacht de tegenstand die komt. Het goede zaad zal uiteindelijk overwinnen, alhoewel het op korte termijn in de aarde moet sterven. Dit zijn natuurwetten. Deontologie gaat om het leven vanuit een hogere wet en ethiek, met een profetisch overzicht en uitzicht, wat dus tegengesteld is aan het materialisme wat directe resultaten wil zien, oftewel het hedonisme, de genotszucht. De deontologie is de gnosiszucht, oftewel de wijsbegeerte. Dit is dus de goede kernen van het gnostische christendom doorvertaald in de (Duitse) idealistische filosofie. Deontologie is dus zonder compromissen, geen water bij de wijn doen, de prijs willen betalen.

### Hoofdstuk 13. Het Duitse Idealisme wat in de jaren 1700 en 1800 de poort van het christelijke dogmatische totalitarisme sloot

Om ons heen zien we telkens schaduwen die voortijdig naar dingen grijpen. Dit zijn emanaties van veel hogere dingen die een beloning zijn van de eeuwige twijfel. Het kost de mens iets om te twijfelen, want de vijand zegt : 'Twijfel niet, maar vertrouw,' en de vijand wil de mens zelfverzekerd maken, eigengerechtig. Het is een pad wat naar de dood leidt. De mens moet aan zichzelf sterven. Nephthys biedt de mens de eeuwige twijfel aan waarin het antwoord is te vinden, in de kern. Zalig zijn de twijfelaars, de onderzoekers, de geduldigen, want de waarheid komt hen tegemoet. De vereeuwiging is haar man, Seth, de oom van Horus, als een deel van haarzelf. Vereeuwiging betekent volkomen. Onze twijfel moet volkomen worden, rijp, en dan zal het vanzelf vruchten voortbrengen omdat we geduld hebben geoefend. Het luisteren moet volkomen worden, en zal de

vrucht voortbrengen van het antwoord. Als we het luisteren te vroeg staken, dan komt er een vals antwoord. Elke dag weer wordt de mens misleidt.

Hoe kom je aan een bewijs ? Dan moet je eerst loskomen van alle vooroordelen. De eeuwige twijfel en de eeuwige vermindering zijn dus absoluut noodzakelijk in het filosofische model van de deontologie, de plichtsleer. Deze dynamieken zullen dus andere krachten daar tegenin gaan oproepen, want vermindering heeft zijn eigen weelde, en twijfel heeft zijn eigen gnosis.

Kant (1724-1804) was de Mozes van de filosofische verlichting wat het tijdperk van het Duitse Idealisme aankondigde. Hij stelde zijn wet van filosofie op, en baande de weg voor de David van het Duitse idealisme, Hegel (1770-1831), die een diep filosofisch dualisme bracht op de filosofische wet te nuanceren. In het dualisme wordt er onderscheiden tussen goed en kwaad, maar ook is het kwaad zelf een dualisme, want er is goed kwaad en slecht kwaad. Omdat je hier al heel snel mee de mist in kan gaan vanwege betweterigheid, overmoed en zelfverzekerdheid, als een symptoom van luiheid, hebzucht en machtszucht, moest Hegel eerst alles omgooien en in twijfel trekken. We zien hier dus de godin Nephthys verschijnen, de eeuwige twijfel, samen met haar man, Seth, als een orgaan van haar, wat ook doorschemert in haar zoon, Anubis, om de ark te bewaken. Bij Hegel heb je nooit zekerheid. Dat ontstaat alleen als oogst van de eeuwige twijfel. Daarom worden Kant's 'Kritiek van de Zuivere Rede' (1781) en Hegel's 'Fenomenologie van de Geest' (1807) beschouwd als het OT van het Duitse Idealisme.

De wet van de filosofie is alleen te vinden in de ark, in de kist, kooi van Osiris. Alles om ons heen bestaat uit projecties. Wij zijn zelf ook opgebouwd uit projecties, en daarom moeten we naar de bron gaan. Die liggen ook om om ons heen.

Als we het over het NT van het Duitse Idealisme hebben, dan komen we al snel uit bij Friedrich Nietzsche. Hij predikte het Perspectivisme wat stelde dat dingen op heel veel verschillende manieren gezegd en bekeken kunnen worden, maar dat het niet noodzakelijk zo is dat alle zegswijzen dezelfde waarde hebben. De mens moet dus de heilige hiërarchie van principes ontdekken, hun volgorde en chronologie. Dit zeggende opent het de deur voor oneindige mogelijkheden, omdat geen idee zomaar bestempeld kan worden als de exclusieve waarheid. Nietzsche stelde ook dat hoe meer woorden er werden gebruikt, hoe meer er ook weer verborgen werd door de woorden. Hij ontmaskerde de valse betekenissen en waarden van het judeo-christelijke wereldrijk, en moest tot de conclusie komen van het nihilisme, maar dan als een noodzakelijke tussenstaat, niet als einddoel.

Het heilige nihilisme is gebouwd op het heilige pessimisme, wat daaraan vooraf gaat, om al het valse, gevaarlijke blinde optimisme te reduceren. Het heilige pessimisme is dus een profetisch alarm om te laten zien waar bepaalde dingen op uitlopen. Het mag dan de spelbreker zijn als iemand roept : 'We zitten in het verkeerde schip !', maar het redt wel vele levens. 'Oh, hadden we maar naar hem of haar geluisterd,' is dan wat er vaak achteraf gezegd wordt. Als er valse waarden zijn, moet alles eerst ontwaardigd worden.

## Hoofdstuk 14. De Nietzsche'sche Filosofie - De Filter van de Hemel

Nietzsche beschouwde het ideaal van de ware 'kracht', een woord wat de mensheid vaak gebruikt, als de hoogste geestelijke kracht van het nihilisme, wat in zijn ogen deels vernietigend was (want er is zoveel wat 'vernietigd' moet worden), en deels ironisch. Het heilige nihilisme is in zijn ogen een tussenstaat.

Hij viel het geloof aan, want geloof was in zijn ogen slechts het veronderstellen dat iets de waarheid is. Het wordt met de paplepel ingegoten, zoals kinderen vaak gewoon het geloof van hun ouders erven, of later ermee gebrainwasht worden door de media, de regering en het educatieve systeem. Zo bouwt de dwaas zijn huis op zand, en niet op de hogere filosofie. Tot de filosofische verlichting in de jaren 1700-1800 werd de mens bedolven onder de grenzeloze terreur van het orthodoxe christendom. In de jaren 1600 stelde Spinoza al dat God alleen filosofisch bestaat, als de Rede. Dit werd ook al gesteld in de oorspronkelijke Aramese bijbel, wat later door het Westen werd verdraaid en verletterlijkt, en dat ging allemaal door selectieve vertaling waarin de context werd weggekapt. Het werd een aandeelhouders-club van een bedrijf, niet van de waarheid. Daarom is de definitie van kwaad voor de Duitse idealist 'onlogica', maar wat logica dan is kan alleen door de hogere filosofie beschreven worden. Daar waar dingen oppervlakkig, materialistisch, letterlijk en eenzijdig worden verliest de mens. Er mag dus niet zomaar exclusief 'moreel' naar dingen gekeken worden, maar filosofisch, en omdat je met filosofie al snel de mist in kan gaan door het te simpel te maken is nihilisme een belangrijk fundament, maar dan als tussenstaat. Nihilistische filosofie is dus totaal niet nihilistisch, maar ironisch, verdiepend, om tot hogere waarheden te komen. Het is een vorm van alertheid. Het nihilisme is het schild en pantser van de filosofie.

De mens moet afrekenen met al het valse, overmoedige zelfvertrouwen en vertrouwen in de dingen om hem heen. Het leidt tot de dood. De mens moet de diepte van de filosofie in, de Heilige Rede, om zo de ware 'God' te ontmoeten. God is niet gebonden aan de bekrompen, geërfde verstandsnormen van de mens. De mens denkt niet op het niveau van God, en kan het daar ook niet mee vergelijken. Het verstand van de mens is nog steeds in evolutie. Zij die in de heilige gebondenheid leven leven niet meer door het verstand van de mens, en vertrouwen er ook niet meer in.

Nietzsche maakte onderscheid tussen het actieve nihilisme wat het nuanceren en kanaliseren is van geestelijke kracht door kennis, en het passieve nihilisme wat niet meer aanvalt, niet meer strijdt, zoals bepaalde vastgegroeide stromingen binnen het boeddhisme. Nietzsche streed in die zin met het boeddhisme. Geestelijke waarden en doelen vervlakken wanneer het passieve nihilisme zijn intrede doet, en dit komt ook veel voor in het christendom, en gaat zichzelf dan vervolgens maskeren in allerlei vertakkingen van het front. Nietzsche stelt dat 2000 jaar christendom daarvoor

de prijs nog zal betalen, vanwege de overwaardering van de mens zelf in dit systeem. Hij stelt dat alles nu vals is tot in de wortels : alles is slechts woorden, woorden en woorden, pure verwarring en overgeforceerd. Hij noemt het Engelse, westerse christendom de lichamelijke gymnastiek van absolute horror. Hij noemt het de materialisatie van kleinering en haast, wat de 'beschaving' wordt genoemd. Zijn pessimisme is gericht als een uiting van de nutteloosheid van de moderne wereld, en niet het bestaan en de wereld op zich. Zijn nihilisme is dus actief en selectief, als een oorlogsstrategie. Het is een levend nihilisme, een eeuwig nihilisme, als een tussenlaag van bescherming, als de filter van de hemel.

Dit is dus een heel groot verschil. Nietzsche stelt dat er extreem en onfilosofisch nihilisme is wat zo ver gaat door te stellen dat alles nutteloos is, en dan wegzinkt in totale verwoesting en wanhoop, geheel gekeerd tegen de subtiele gevoeligheden en nuances van de filosoof, en is volgens Nietzsche een doodlopende weg. Nietzsche is een creatieve nihilist, geen doodlopende.

In de middeleeuwen ontstond de scholastiek, de filosofische theologie van de logica, die dialectisch was : stelling, anti-stelling, samenstelling, oftewel door dualisme en perspectivisme komen tot de hogere waarheid. Waarden moesten volgens Nietzsche eerst geïsoleerd worden en niet zomaar op hoge paarden gezet worden om te regeren. In hun isolatie, in hun lage profiel, moesten zij idealistisch gemaakt worden. Ze moesten beschermd worden, en niet zomaar aangevallen. De waarden kunnen zo hun richting vinden en zich vereeuwigen. Dat is de scholastiek van de waarden. Nietzsche stelt dat als er geen laag profiel wordt gehouden en men stelt haastig allerlei instituties op, dan is dat de weg tot veel mislukkingen en misvormingen, want het instituut remt de leeftijd, de ziekte en de criminaliteit niet. Hij stelde dat de huidige beschaving met al zijn overmoedige instituties het probleem is en een natuurlijke vijand. Daarom was hij nihilist, gericht tegen het instituut. Naar het potentieel van de filosofie was hij niet nihilistisch, maar progressief en idealistisch. De mensheid doet teveel, rent rond als een hysterische Martha, zonder fundament. Daarom spoort Nietzsche aan tot vertraging : Kom tot je zinnen. In dat opzicht is hij als een westerse filosofische boeddha, want hij zegt dat niets doen beter is dan iets doen, en dat heeft in de Nietzsche'sche filosofie natuurlijk een veel diepere betekenis, want hij is allesbehalve passief. Hij bedoelt dat er teveel gevaren in de lucht hangen om zomaar in het eerste het beste schuitje te springen wat langs komt. De mens moet weer waakzamer worden, en dan is het heilige nihilisme als het ideaal van de hoogste geestelijke kracht de noodzakelijke afremmer. Zo niet, dan zal de samenleving het ravijn instorten. De mensheid is gebonden in allerlei krankzinnige onmiddellijkheid, waar Nietzsche tegen strijdt. De wil van de mens is zwak. De mens heeft de gnosis nodig, de hogere filosofie. Een mens is het meest nuttig en bruikbaar voor zichzelf wanneer hij zijn eigen acties zoveel mogelijk inperkt. Minimalisme dus, alleen doen wat nodig is. Hij wijst hierbij op het archetype van de asceet en de hermiet, van de fakir, de persoonlijke, besloten, heimelijke filosoof. Hij stelt dat de mens geen ziekte erft, maar een gebrek aan weerstand tegen de sociale ziekte. Hij zag zichzelf als de goddelijke boodschapper om het medicijn te brengen, de antistof. Hij wilde het volk weer weerbaar maken, maar dan in filosofische zin. Hij moest het daarbij opnemen tegen de goden die over de samenleving heersten.

Nietzsche stelt dat de waarde van de krankzinnigheid van de beschaving ligt in het feit dat het het bepaalde normale verschijnselen vermeerdert die moeilijk te onderscheiden zijn onder normale condities, dus eigenlijk maskert de krankzinnigheid zichzelf zo, door 'normaal' over te komen. De

eveneens 'normalen' kunnen dit vervolgens niet ontmaskeren. Het is de subtiele terreur van het normale. De mens weet vandaag de dag niet meer wat normaal is.

Volgens Nietzsche moest de mens eerst weer terugkeren naar binnen door het heilige nihilisme, om zo het gezicht van de hogere filosofie, de hogere rede te zien. Door onnihilistisch, oftewel hyper optimistisch de samenleving te gaan helpen, zonder plan of strategie zou de strop zijn. Er moest een hogere educatie komen, niet door allerlei instituten, maar door de persoonlijke, heimelijke, besloten filosofen. Dit zou een geestelijke oorlog zijn. Hij stelde dat de beschaving in valse vrede leefde. Het leven was voortgekomen vanuit oorlog, en de samenleving zou een middel tot oorlog zijn.

Hij stelde dat wat geen heilig nihilisme had, en dus vol was met oververtrouwen, was het ware zwakke en uitgeputte, en dat moest weg. Het had geen nuance. In zijn ogen was het fysiologische onbegrip wat dit niet kon onderscheiden de wortel van al het kwaad. Het menselijk ras was corrupt vanwege dit. Ze herkenden uitputting en zwakte niet als zodanig. Ze draaiden alles om, beoordeelden het materialistisch in hun krankzinnigheid, niet analytisch-filosofisch. De ware zwakken waren in zijn ogen degenen die alle waardensystemen en wetten hadden opgezet in hun overmoed en machtslust om zo hun instituties op te richten. Het waren poppenkramen.

## Hoofdstuk 15. Het symptoom van de zelfvernietiging

Nietzsche noemde als symptoom van de zelfvernietiging van hen die zichzelf niet wilden redden door de hogere filosofie : de romantiek die smult van literatuur maar geen aandacht besteed aan de diepere filosofie ervan. Alle veelgebruikte show-woorden van de romantiek zijn volgens hem slechts vlaggen, en geen realiteit. Het zijn aandachtstrekkers, zonder diepe inhoud. Er liggen volgens Nietzsche heel wat romantische gevaren in het pessimisme, namelijk dat van het zelfmedelijden, wat op den duur zelfs religieus kan worden. Tot de romantiek behoorde volgens Nietzsche ook het protestantisme, wat door hem 'de homeopathie van het christendom' werd genoemd. De romantiek van de jaren 1800 waarin hij leefde (1844-1900) vond hij losbollig, niet timide genoeg, en het ontbrak aan eerbied. Als filosoof stond Nietzsche tegenover de vijanden van de romantische en het sentimentele idealisme. Hij prees Hegel voor zijn succes in het gevecht tegen deze twee machten van hun tijd, terwijl ze geloofden dat superieure rede altijd aan de overwinnende kant stond, wat een fatalistisch geloof was.

Nietzsche probeert alles een beetje te sussen, dat het beter was kunst in kunst te zoeken dan zomaar allerlei instituties op te zetten om kunst te gebruiken voor reformatie binnen de politiek en de samenleving. Hij waarschuwde tegen de centraliserende ijdelheid die alle aandacht en interesse persoonlijk naar zichzelf haalde in plaats van dat het om de kunst zelf ging. Hij waarschuwde ook tegen het ondergeschikt zijn aan de propaganda van sociale ideeën. Hij stelde dat het geloof in het

zelf de zwaarste keten was, en als de bijbel ook nog eens had gezegd dat de mens onschuldig zou zijn, dan waren de mensen goden.

## Hoofdstuk 16. De Ontsluiering van Nephthys - Verloren Gegane Tijdperken en de Psycho-Filosofische Egypto-Judeo-voorchristelijke Nephthys

Dat wat de mens nu aan geschiedenis heeft opgeslagen is nog geen 1 procent van wat er ligt, en zo is het ook met de Egyptologie. Nun en Nephthys, de personificaties van de E-gyp-tische (geb, qebu, ark, oftewel de arkologie) oerafgrond en oerzee, kwamen oorspronkelijk via Japan (Nihon, nhn) tot Egypte in de verloren gegane geschiedenis. Eerst was er een Japans wereldrijk, vele duizenden jaren geleden, en daarna een Egyptisch wereldrijk, en zo kwam dus Nephthys, Zij die doet afdalen, de godin van de oerduisternis, tot Egypte. Ook Yehovah betekent de afdalende in het Hebreeuws, waardoor er een Egyptische verbinding met Nephthys ligt, en de levende ziel die Adam ontving vanuit de diepte van de aarde bij de schepping werd in het Hebreeuws genaamd de nephys, en dit begrip kwam telkens weer terug in het OT. Job moest door de nephys tot ontwaking komen, tot een hoger bewustzijn. Dit was oorspronkelijk Egyptische filosofie, maar later werd het steeds meer corrupt gemaakt. Waarom zitten we dan tot onze nek in het Amerikaanse judeo-christelijke wereldrijk, en worden de Egyptische fundamenteen veelal verscholen gehouden ? Omdat Israel eens een groot wereldrijk was vóór de huidige en bekende geschiedenis. Vandaar dat alles in deze wereld om Israel draait, vanwege de ongrijpbare geheimen die daar liggen. Zelfs de islam is op het Israelitische fundament gebouwd. Ook met Israel is het zo dat de mens er nog geen 1% geschiedenis en bijbehorende mythologie en legendes aan heeft overgehouden, maar in die 1% ligt de rest wel gecodeerd, en dat kan alleen ontcijferd worden in de grotere context van de Egyptologie. Na Egypte kwam Israel.

Nephthys, de Egyptische godin van de metaforische en filosofische dood, kwam ook terug in de Judaïstische bijbel als 'nephys', wat 'dood' en 'ziel' betekende.

### Leviticus 22

4Geen van Aärons nakomelingen, die melaats is of een vloeijing heeft, zal eten van de heilige gaven, totdat hij gereinigd is; evenmin hij die iets aanraakt, dat onrein (tame) geworden is door een dode (nephys), of iemand die een zaaduitstorting heeft,

Zulke dualistische teksten komen wel meer voor in het OT, waar tame en nephys in één adem worden genoemd. Onreinheid, tame, is in het Hebreeuws ook verbonden aan de voorhuid. Vandaar

dat de Israëlieten de besnijdenis als traditie in ere houden. Laten we naar de Egyptische context kijken :

Tame, tam, betekent in het Egyptisch 'voorhuid' als een voorhangsel, als een sluitsel, de obscuriteit, het verborgene. Het zijn ook grafklederen. De Egyptenaren hadden een veel groter respect voor de dood dan de Israëlieten. Tm betekent namelijk compleetheid, het geheel. Nephthys was daarom een poort tot de samenhang.

Psalm 17

7Maak uw gunstbewijzen wonderbaar,  
Verlosser van hen  
die voor tegenstanders schuilen bij uw rechterhand.  
8Bewaar mij als de appel van het oog,  
berg mij, in de schaduw van uw vleugelen,  
9voor de goddelozen die mij overweldigen,  
voor mijn vijanden van nephys die mij omsingelen.

Het zijn dodelijke vijanden of vijanden van de dood, van nephys, vijanden van Nephthys, oftewel vijanden die strijden tegen de verborgenheid, terwijl Nephthys verborgenheid is waarin de mens aan zichzelf kan afsterven.

In het Aramees is de ziel en de dood ook nephys, nps. Het kan ook het doden als een werkwoord betekenen, en begrafenis monument.

Genesis 1

2De aarde nu was woest en ledig, en duisternis lag op de oerdiepte, en de Geest Gods zweefde over de wateren.

In het originele Aramees, een moedertaal van het Hebreeuws, is dat wat het westen vaak in 'geest' vertaald R'W, wat duisternis betekent, en wat ook de Egyptische schepper is (ook wel Ra of Re genoemd). In het Hebreeuws is dit ruw-ach, als de schaduw of duisternis van rw. De oerdiepte is in het Aramees de thwm, thm, ook afgeleid van het Egyptische 'tam', de compleetheid, het verborgene.

Ook in de christelijke traditie die oorspronkelijk Aramees was werd de godin van de duisternis, nps, nephys, vereerd, maar dit was puur metaforisch, oftewel psycho-filosofisch, want de nephys betekende ook 'het zelf', en die was alleen ironisch gezien in de dood van het zelf te vinden. Het was het dualisme tussen leven en sterven, tussen water en aarde, wat ook weer symbolen van de dualistische Egyptische Nephthys waren.

3 Johannes 1

2Geliefde, ik bid, dat het u in alles wel ga en gij gezond zijt, gelijk het uw nps, nephys, (zelf, ziel, leven, dood) wel gaat.

In het Aramees is het 'wel gaan' het komen en voortstromen van profetie. Het gaat er hier dus om je af te stemmen op de 'godin' oftewel je hogere levengevende zelf, door het sterven aan jezelf, waardoor profetie geoogst wordt, oftewel de hogere kennis. Gezondheid is in het Aramees de compleetheid, wat in het Egyptisch het verborgene is, waar Nephthys leeft.

I Petrus 2

11Geliefden, ik vermaan u als bijwoners en vreemdelingen, dat gij u onthoudt van de vleselijke begeerten, die strijd voeren tegen uw nephys, ziel.

Hier zien we weer de vijanden die strijden tegen het Nephthys principe. Zij willen niet sterven aan zichzelf. Petrus roept op om aan de kant van Nephthys te staan door jezelf af te scheiden van genotzoekers.

Hebreeën 10

Aramees:

39Doch wij hebben niets van doen met nalatigheid, die ten verderve leidt, doch met volharding tot nephys die bezit neemt, wat ons laat terugkeren tot onszelf, onze ziel in bezit nemende.

Er wordt hier gezegd dat het Nephthys is die redt, niet zomaar als een godin of afgod, maar als een psycho-filosofisch principe waarin het zelf waarlijk ontstaat door aan het zelf af te sterven, oftewel de ontwaking tot de samenhang van alles in het verborgene.

Het westen heeft dit heel slap vertaald in : 'Doch wij hebben niets van doen met nalatigheid, die ten verderve leidt, doch met geloof, dat de ziel behoudt.' Maar dit was de versluiering van Nephthys, waardoor Zij haarzelf beschermde, als een oorlogs-strategie.

Aramees :

38En mijn rechtvaardige zal uit volharding leven;  
maar als hij nalatig wordt, dan heeft mijn nephys (Nephthys) in hem geen welbehagen, dan zal nephys hem niet uitverkiezen (vgl. de uitverkiezing en opname door de valkyries in de germaanse religie).

De westerse vertalingen zeggen vaak onterecht : de rechtvaardige zal uit geloof leven. Geloof is nalatigheid. De mens moet minder vertrouwen en meer volharden. Zo keert de mens terug tot Nephthys. Geloof is een vijand van Nephthys.

Marcus 14

Aramees :

34Mijn nephys is zeer ruw en kortaf, tot stervens toe.

35En Hij ging een weinig verder, en Hij wierp Zich ter aarde en bad, dat, indien het mogelijk ware, die ure aan Hem zou voorbijgaan.

Dit gaat over Jezus in de hof van Getsemane. Nephthys was al bezig hem te laten afdalen tot de onderwereld, opdat hij aan zichzelf en het leven om hem heen zou afsterven. Het is hetzelfde wat Nephthys met R'w, Ra, Re, deed in de Egyptologie.

In Marcus 12 en ook op andere plaatsen in de originele Aramese bijbel kan de mens alleen door de volkomenheid van nephys (Nephthys) God liefhebben, oftewel met de gehele ziel, wat betekent door de volkomen dood aan het zelf in de isolatie, want God is gewoon de personificatie van de psycho-filosofische samenhang die hierdoor geopenbaard wordt.

Marcus 8

36Want wat baat het een mens de gehele wereld te winnen en nephys (Nephthys) zou verliezen ?

Matteus 12

18Zie, mijn knecht, die Ik verkoren heb, mijn geliefde, in wie mijn nephys (Nephthys) een welbehagen heeft;  
Ik zal mijn R'w (Ra, Re) op Hem leggen.

Dit is de uitverkiezing door Nephthys, of door de amazone strijdgodinnen in de Germaanse religie, als een beeld van het hogere zelf wat ontwaakt als het lagere zelf is afgedaan als een sluier.

## Hoofdstuk 17. Isis en Nephthys in het Nieuwe Testament

In de pyramide teksten (PT) van het oude rijk, in uiting 4 staat :

Recitatie door Nut (de hemel gepersonificeerd als een vrouw) : Oh, koning, Ik heb aan jou gegeven je zuster Isis om je vast te houden en om je hart te geven voor je lichaam.

En in uiting 5 staat :

Recitatie door Nut (de hemel gepersonificeerd als een vrouw) : Oh, koning, Ik heb aan jou gegeven je zuster Nephthys om je vast te houden en om je hart te geven voor je lichaam.

Het hart is 'ab' in het Egyptisch (jb) en betekent het begin, de voet (de letter b). In uiting 628 van de PT in paragraaf 1786 zegt Nephthys deze woorden zelf tot Osiris, dat ze gekomen is om hem zijn hart te geven.

Het christendom was oorspronkelijk een filosofisch stelsel, niet wat ze er nu van gemaakt hebben. Hoe kunnen we uit de ijzeren greep van het huidige, corrupte christendom ontsnappen ? Er is geen directe weg uit. We moeten er dieper in om naar de oorspronkelijke Egyptische filosofie terug te keren. M.a.w. het moet ontcijferd worden. Het kan niet zomaar weggegooid worden, want het is een stalker.

Isis en Nephthys in het Nieuwe Testament :

Matteus 22

:37 IESOUS (Isis) zeide tot hem: Gij zult de Here, uw God, liefhebben met geheel uw hart en met geheel uw NEPHYS (ziel, dood aan het zelf, Nephthys) en met geheel uw verstand. 38Dit is het grote en eerste gebod.

1 Tessalonicenzen 5

23En Hij, de God des vredes, heilige u geheel en al, en geheel uw geest, NEPHYS (ziel, Nephthys) en lichaam moge bij de komst van onze Here IESOUS (Isis) Christus blijken in allen dele onberispelijk bewaard te zijn.

Het Egyptisch is de moedertaal van zowel het Grieks als het Aramees. In het Aramees werd het Egyptische hart, ab, jb, tot lb.

Het westerse christendom is dus een versluiering van Isis en Nephthys, als een oorlogsstrategie. Zo beveiligden ze zichzelf. In het oorspronkelijke Aramees-Griekse NT zijn ze weer terug te vinden, want de taal van het Jezus-personage was Aramees. In het Aramees heeft Jezus vrouwelijke kwaliteiten, zoals het hebben van een baarmoeder, wat ook weer de Isis wortels laat zien van 'Iesous'. In die zin kunnen we verklaren waarom de orthodoxe kerk vasthoudt aan de goddelijkheid van Jezus, want in diepte gaat het dan om Isis. Jehovah, de afdaler, wijst op Nephthys, de godin die laat afdalen, die in het NT Jezus liet afdalen in de hof van Getsemane, waar het woord 'nephys' wordt gebruikt met dezelfde betekenis : 'Mijn 'nephys' leidt mij tot de dood.' (Marcus 14:34)

Matteus 22

:37 IESOUS (Isis) zeide tot hem: Gij zult de Here, uw God, liefhebben, AGAPAO (Geb), met geheel uw hart en met geheel uw NEPHYS (ziel, dood aan het zelf, Nephthys) en met geheel uw verstand. 38Dit is het grote en eerste gebod.

Liefhebben, agapao.

De liefde is verbonden aan de baarmoeder in het OT. Agapao, gp, leidt helemaal terug naar de Egyptische baarmoeder, de aarde, Geb. De aarde is de baarmoeder van de hemel, Nut. Vandaar dat Nut en Geb bij elkaar horen. Maar zij moesten eerst van elkaar gescheiden worden opdat er onderscheidingsvermogen zou zijn.

1 Johannes 5

3Want dit is de AGAPE, liefde, oftewel het oorspronkelijke Egyptische GEB, Gods, dat wij zijn geboden bewaren.

Geb, of in het Aramees de Qebu, is de ark waarin de tafelen van de wet liggen. Vandaar dat we alleen in Geb, in agape, de baarmoeder, de geboden kunnen bewaren. Dit is de kooi, kist, van Osiris die in de Nijl werd geworpen tot de heilige verdrinking waarin de mens aan het lagere ego afsterft, net zoals Mozes in een biezen mandje in de Nijl werd gelegd om zo te komen tot de Egyptische filosofie.

1 Johannes 4

8Wie niet agapao, liefheeft, GEB niet heeft, kent God niet, heeft geen gnosis, want God is agape, GEB, liefde, de baarmoeder.

7Geliefden, laten wij elkander liefhebben, agapao, GEB, want de liefde, agape, GEB, is uit God; en een ieder, die liefheeft, agapao, GEB, is uit God geboren en kent God.

Hier wordt het ook duidelijk dat GEB de baarmoeder van God is, van de hemel (NUT), en tot kennis leidt. Het gaat er niet om wat op een stukje papier staat geschreven duizenden jaren geleden, maar omdat stijfkoppige christenen nog steeds denken dat de westerse bijbel het Woord van God is is deze exegese belangrijk om te laten zien waarvandaan het gestolen is. Het is de ontmaskering van de dief die de psycho-filosofische schatten geroofd en omgesmolten heeft. Het zijn valsemunters. Het westerse christendom is een cultus van grafrovers.

1 Johannes 3

16Hieraan hebben wij de liefde, agape, geb, leren kennen, dat Hij zijn leven, nephys, voor ons heeft ingezet; ook wij behoren dan voor de broeders ons leven in te zetten.

In het Egyptisch is de liefde ab, abeb en geb, wat in het Aramees werd tot hwb, en in het Grieks tot agape. Iesous, oftewel Isis, gaf Nephthys aan ons, de dood aan het zelf. Zo hebben wij geb leren kennen. Dit zijn allemaal psycho-filosofische archetypes die samenwerken in het zelf. De mens moet oppassen voor gevaarlijke misleidende camouflages die er zijn om de mens te testen. Daarom moet de mens de diepte van de exegese in, de etymologische schrift-uitleg, de krokodil, de sebek in het Egyptisch, een vorm van geb, seb. Dit is het verborgen manna wat in de ark werd bewaard.

Openbaring 2

17Wie een oor heeft, die hore, wat de Geest tot de gemeenten zegt.

Wie overwint, hem zal Ik geven van het verborgen manna, en Ik zal hem een witte steen geven en op die steen een nieuwe naam geschreven, welke niemand weet, dan die hem ontvangt.

Het is het verborgen manna, de verborgen exegese, niet datgene wat publiek in de kerken verkocht en gepredikt wordt. Gij zult de meerderheid niet in het kwaad, de onwetendheid, volgen. Het kost wat om tot Nephthys, het verborgene, te komen. Het is een strijd. De mens moet overwinnen, oftewel onderscheiden en ontcijferen. Het is niet het voor de hand liggende. Wie een oor heeft, die hore.

Het verborgen manna, mnn, mn, van het Egyptische 'amen', het verborgene, kan zoals in het Egyptisch gebruikelijk is ook andersom gelezen worden, als nm, nema of name. De nema is het op en neer gaan van het water van Osiris, als aser-nema, of suri-nema. Nema is ook de roep van de overwinning (nema, nhm). In de Afrikaanse mythologie is Nema, of Nyami, Name, een riviergodin die water in bloed verandert, wat ook een teken is van het sterven van het ego. Dit is dus in diepte waar Suri-Name voor staat, wat ook weer terugkomt in het boek Openbaring en het wonder te Kana. Veel van de Afrikaanse 'goden', psycho-filosofische principes, zijn overgewaaid naar Suriname. Dit kan allemaal plaatsvinden binnen het perspectivisme (Nietzsche).

1 Johannes 3

11Want dit is de verkondiging, die gij van den beginne gehoord hebt: dat wij elkander zouden liefhebben, agapao, Geb.

Geb is dus hetgene wat tussen de mensen in moet zijn, naar elkaar toe, als een baarmoeder. Het mag niet ontbreken. Als het ontbreekt, dan gebeuren er de grootste ongelukken. Het is een schande dat deze oorspronkelijke egypto-judeo principes werden ondergesneeuwd door het huidige westerse christendom. Geb is ook ab in het Egyptisch, het hart, het begin, oftewel de etymologie, die vandaag de dag nog nauwelijks geleerd wordt.

1Ziet, welk een liefde, agape, geb, ons de Vader heeft gegeven, dat wij zonen Gods genoemd worden, en wij zijn het ook. Daarom kent de wereld ons niet, omdat zij Hem niet kent.

Door agape, geb, door de baarmoeder, de ark die de geboden en de etymologische exegese bewaard, worden wij tot zonen van God.

2Geliefden, nu zijn wij kinderen Gods en het is nog niet geopenbaard, wat wij zijn zullen; maar wij weten, dat, als Hij zal geopenbaard zijn, wij Hem gelijk zullen wezen; want wij zullen Hem zien, gelijk Hij is.

Wat betekent dat dat we als god zullen zijn ? Het is gewoon de psycho-filosofische ontwaking van het zelf. Deze teksten waren nooit letterlijk. Ze zijn letterlijk gemaakt door machtszuchtige kerkleiders van de kermis van het lagere ego. Het hogere zelf is dat van de context.

Hebreeen 10

24En laten wij op elkander acht geven om elkaar aan te vuren tot agape, geb, en goede werken.

## Hoofdstuk 18. Sokar

### Psalm 141

3 Here, stel een wacht voor mijn mond,  
waak over de deuren van mijn lippen;  
4neig mijn hart niet tot iets kwaads  
om in goddeloosheid boze daden te volvoeren.

David vroeg om een wachter voor zijn mond. Dit gebed werd duidelijk verhoord in de vorm van zijn zoon, Salomo die verschillende filosofische arsenalen opende om de mond te bewaken en te zuiveren. In de Egyptologie moest Osiris in de onderwereld tot Zokar gaan, de wachter van de mond, en zelfs tot deze wachter worden, die leefde in de diepte van de wildernis, in een grot boven de poel des vuurs. Alleen zo kon Horus, zijn zoon, hem opnemen (PT uiting 364, paragraaf 620 ; uiting 532, paragraaf 1256-1257). De zoon is een onderdeel van de man zelf. In het NT kwam de wachter van de mond als Paulus. Ook in het Aramees heeft skr deze betekenis van de mond sluiten. Ook betekent het afgezonderde, hermet, wat Zokar ook was. Die wachter van de mond staat niet zomaar op zichzelf, anders zou het corrupt kunnen worden. Zokar was het perspectivisme, de context, wat Osiris bereikte door aan zichzelf af te sterven. Alleen dit kon zijn mond bewaken. Kortzichtigheid kan de mond niet bewaken.

PT, uiting 535, paragraaf 1289 : Als hij leeft onder de levenden, dan zal Sokar onder de levenden leven.

Dit gaat over het hogere collectief, oftewel de context. Osiris kon alleen ontwaken, onderscheiden, in zijn Sokar gedaante, waardoor hij door Horus, zijn zoon, opgenomen kon worden in de boot van Sokar. Dit is dus ook de sleutel op de zogenaamde opstanding en opname van Jezus in het NT te begrijpen. Vandaar dat Jezus niks is zonder Paulus. Paulus stond voor de wachter voor de mond, de Sokar (PT, uiting 645, 647).

In spreuk 474 van de coffin texts (CT) van het midden rijk wordt duidelijk dat Sokar een visser met een net is, wat ook een beeld is voor de context. De vissen zijn een beeld van de eenzijdigheden. Op het Sokar festival moeten de valse goden verslagen worden, en moet de aan zichzelf gestorvene komen tot zijn hogere zelf (CT, spreuk 245, 275, 419). Jezus als de visserman, de visser van zielen, is een beeld van Sokar. Ook Jezus ging de wildernis in om zich af te zonderen, net als Sokar.

Als we tot de ark naderen, dan naderen we niet tot een object, want dat is slechts een metafoor. We naderen tot de context en het perspectivisme.

## Hoofdstuk 19. Het Mandela Effect, de Meersporige Geschiedenis en het Prehistorische Egypte

### *De ironische schepping*

Ons archief over prehistorische geschiedenis (huidig, atlantis, pre-atlantis) ligt boordevol informatie, en er komt telkens meer bij, en het moet eruit, het moet stromen. Dit is in het verleden slechts deels gebeurd. Veel bleef achter in het archief, maar nu met wat nieuwe informatie kan er weer wat uitgestort worden om door te stromen.

Geschiedenis is niet éénsporig zoals materialisten denken. Vele mensen breken hun hoofd over het nadenken over hun verleden wat iemand gezegd of gedaan zou hebben buiten hen om, maar de geschiedenis bestaat in vele sporen. Het zijn energie-stromen. Dit komt omdat de mens zit opgesloten in zichzelf, als in een virtual reality kamer met een masker op met een vizier. Het is een gesimuleerde werkelijkheid. Van elke persoon zijn er dus meerdere exemplaren, en dan hebben we ook nog eens te maken met 'projected identities', de P.I.'s die mensen in hun hoofden over anderen maken. Zo ontstaan er hele andere werkelijkheden, en zo schept de mens dus ook. De mens is zo een poppenmaker. Hij verzint van alles over andere mensen in zijn hoofd, en dat is voor hem de realiteit, en zo ontstaat zijn poppenwereld. Het zijn allemaal energie banen. Alles is voortdurend veranderende en stromende energie, wat zichzelf ook telkens weer opsplijt, zodat er dicht tegen elkaar aanliggende parallelle realiteiten ontstaan, maar dat wil niet zeggen dat de mens er dan maar op los mag aanrotzooien. Neen. Er zijn wetten voor.

Het is niet zo dat je kan zeggen : 'Oh, alles is toch meersporig, dus ik kan er gewoon op los liegen en op los roddelen, want alles heeft zijn eigen waarheid.' Neen. Er zijn namelijk kern-schakels waar de mens niet vanaf mag wijken. Je mag een persoon nooit vals beoordelen en een pop van hem maken. Als je van een persoon je eigen schepping gaat maken in je hoofd, dan wil dat niet zeggen dat die schepping waarheidsgetrouw is en goed. De leugen regeert, en de leugen heeft al menig mens de vernietiging in geholpen. Wel is het zo dat ieder mens een schaduw-zelf heeft wat als een tikkende tijdbom hem probeert naar de afgrond te helpen. Het is dus een puzzel die binnen een bepaalde tijd opgelost moet worden. De mens zit opgesloten in een gevaarlijk ei, een metalen ei. Als de mens het ei niet op de juiste tijd uitkomt, dan zal het ei de mens verslinden. Wel is het zo dat door de wet van emanatie, oftewel die alle hoge vormen tot lagere vormen projecteerd, deze schepping heeft gemaakt, en wat ook de enige weg is om de hogere schepping te doen laten doorkomen. De schepping is dus 'ironisch'.

Het perspectivisme stelt : Ja, dingen kunnen op verschillende manieren beleefd worden en uitgelegd, van verschillende perspectieven bekeken worden, maar er blijft een bepaalde hiërarchie in, m.a.w. we kunnen er niet op aan rotzooien. Het is aan strenge, ijzeren wetten onderworpen.

Ons archief ligt vol van techno-robotisch gechannelled materiaal, m.a.w. channelings die aan strenge veiligheidsvoorschriften voldoen, demonologisch verantwoord. De materialistische wetenschap

maakt gebruik van beperkte materiele werktuigen om de geschiedenis die weg is te beoordelen, maar ze zien een heleboel dingen over het hoofd, hebben geen nuance. Er staan teveel invloeden bloot op de geschiedenis die ervoor zorgden dat het onmogelijk was door zuiver materiele middelen een beeld te schetsen van hoe het is gegaan. Dit komt ook omdat we in de matrix leven, en de geschiedenis is dus sowieso niet éénsporig. Vandaar dat de geschiedenis alleen maar benaderd kan worden door de robo-demonologisch-metafysische wetenschap. 'Oh, ik heb even niets te doen, dus ik ga maar even channelen,' heeft daar niets mee te maken. Channeling komt alleen wanneer het absolute noodzaak is, en dat valt dan ook met geen mogelijkheid te stoppen. Hierin is het belangrijk niet nazi-religieus te worden, maar perspectivistisch, in de zin dat dingen op verschillende manieren uitgelegd kunnen worden, vanuit verschillende perspectieven, op verschillende sporen, maar dat hier wel weer een bepaalde hiërarchie in kan zijn, of volgorde, chronologie. Perspectivisme heeft wel een duidelijke demonologie, oftewel beveiligingsleer.

Toen het Zwaard van Tazamiel in ons netwerk uitkwam werd hierover gezegd :

-----begin ingekorte brief/ gesprek (vele jaren geleden)

'Hier gaat het over de aardgeschiedenis ingedeeld in 3 delen : Het Dorga-Tijdperk, oftewel Indiaanse Tijdperk, daarna het Atlantische Tijdperk, waarin 'God' (goden, principes) sprak(en) door het boek de Troiade, voorloper van de Bijbel (een oudere broer om het zomaar eens te zeggen), en daarna deze schepping. In de Ascension-Wereld noemen ze dat eerste tijdperk Lemuria. Ik weet niet of je daar weleens van gehoord hebt, of van 'Mu'. Sommigen zeggen dat dat rijk tegelijkertijd met Atlantis bestond, en anderen zeggen (net als ik) ervóór ... De naam Lemuria heeft bij mij op de een of andere manier nooit geklikt. Ik heb het idee dat ze iets willen laten infiltreren in de geschiedenis, of dat demonen het hebben verdraaid. Ik heb er nooit een goed gevoel bij gehad. Altijd zoiets van : dat klopt niet helemaal. Ze worden bedrogen met die naam. Er is altijd tegen mij gezegd : blijf er vanaf, want het klopt niet. Aliens van Lyra (Vega-districten) hebben het zaakje op aarde opgezet, temidden tussen die toestanden van Dark-Pleiadians, Orions en Reticuli's, Nor(d)ics enzo, en later mixten ze met de Neptunians voor Atlantis. Ik heb het idee dat de term Lemuria een slavencode is. Ik geloof niet dat het ooit heeft bestaan, maar dat het een nieuwe truc van de duivel is. Ja, het was indiaans in den beginne, maar NIET Lemuria. Er zijn genoeg Lemuria-fanaten op het web, en ik denk dat ze misleid zijn. Het is een halve waarheid. Maar goed, ik hoop ooit eens klaar te komen met mijn Dorga-werk, voortbouwend op dat spul en de inspiratie van dat hele Loek Kooiman-gebeuren. Zoiets als : het verbreken van de Lemuria-code. Ik heb gevoel dat het hier een stuk inlegkunde is.

Ik heb hier sinds jongs af aan dromen over gehad, zeg maar gerust verschrikkelijke doods-nachtmerries. Vooral als ik ziek was kwamen ze telkens weer terug, altijd dezelfde dromen, en dat ging over doodgaan en in de onderwereld terechtkomen etcetera, maar toen snapte ik er nog geen barst van, en dat was heel eng, want ik zweefde gewoon tussen de aarde en andere dimensies, en kon rechtstreeks in de geschiedenis kijken. Jaren later heeft die energie zich ontwikkeld als in een soort vertaling, kreeg ik aanvullingen e.d., noem maar op. Het enge in die ascensie-groepen vond ik altijd dat ze het vrijwel NOOIT over toetsen hadden of exorcisme, typisch dat New Age channelen, wat gewoon echt levensgevaarlijk is. Het had vaak gewoon geen mechanisme, maar waren gewoon van die opblaasboten waar je de oceaan nooit mee over zou kunnen komen. Maar goed, ik moet nog steeds afkoelen van die lui ...

Wat ik ervaar in die laag van het Indianisme : rust, rust, en nog eens rust, eindelijk thuis na een lange reis. Ik heb op dit level gewoon een enorm gevoel van volkomenheid en diepe verzadiging, omdat mijn verschrikkelijke nachtmerries die als raadsels tot mij kwamen toen ik nog heel jong was (lagere school en daarvoor) nu eindelijk op zijn plaats komen en stapje voor stapje uitgelegd worden, duidelijk worden. Ik werd van die nachtmerries altijd gillend wakker, ... maar goed, eindelijk zijn ze tot rust gekomen ... Alles stapje voor stapje ... Wel weet ik dat alles zich zal moeten doorvertalen, integreren, etcetera ... We zijn er nog niet. Maar het zijn in ieder geval bakens waarlangs we kunnen gaan vibreren, waarlangs en waartussen. Het zijn belangrijke fundamenteen voor de rest van de eeuwigheid.

-----einde bericht

De brief ging dus over het doorbreken in de Dorga zone (Wat de New Age Lemuria noemt).

Het Zwaard van Tazamiel zegt hierover in vers 48 :

48. (..) De vierde Eeuwige Engelen-Bediening is de Tazami'else. Zij leiden u tot de geschiedenissen, zoals de engelen-geschiedenissen en de andere geschiedenissen zoals de voorbijbelse geschiedenissen. Er zijn meerdere scheppingen geweest voor deze, en meerdere eindtijden. Toen sprak God (goden, principes, red.) door een boek genaamd de Troiade. De Troiade is dus eigenlijk de voorloper van de Bijbel. Dit was in het Atlantis-Tijdperk. Vaak ging de aarde door vuur, ijs of water ten onder. Ook daarvoor, in het Dorga-Tijdperk, oftewel het Indiaanse Tijdperk, waarin God door de Dorga sprak, door sommigen het oudste boek van de aarde genoemd. (..) In Goddelijke termen wordt er weleens symbolisch over deze drie boeken gesproken als de Vis, de Vrouw en het Woord. Veel van zowel de Dorga als de Troiade is verloren gegaan. De Tazami'else Eeuwige Engelen-Bediening leidt terug naar de voorgeschiedenis van God. Het zijn de gastheren en gastvrouwen van Gods geheimen en verborgenheden.

Tot zover het fragment uit het Zwaard van Tazamiel.

Prehistorische geschiedenis :

circa 18.000 BCE :

100-jarig Japans wereldrijk

300-jarig Egyptisch wereldrijk

500-jarig Israelitisch wereldrijk

Bespreking 300-jarig Egyptisch wereldrijk :

jaksels : prehistorische roofvogels, veel groter en dikker dan arenden. (zwart of lichtere kleuren)

- woestijnvogels

religie gebaseerd op de jakse en vrees en eerbied voor de dood :

jaksel-goden :

Horg - god van de lucht

Terag - god van de oorlog

Posseia - godin van de zee

Navel/ Naphel - godin van de duisternis, dood

Isab - godin van de zee, dood, verdrinking, hakte het geslachtsdeel af van Horg, en schiep Org vanuit het bloed. Er is dus geen mannelijk zaad aan te pas gekomen.

Org - zoon van Isab. bijmoeder : Navel.

Mut - godin

Spania - godin van de kennis, wijsheid

huis van de jaksels, scheppersgoden :

Omer - god van de schepping en de wet

Om - god van de schepping en de bouw

Leven in een schijnoorlog met elkaar. Het principe van de schijnoorlog wordt beschreven in de tweede bijbel : 'Ook voerden zij oorlog tegen anderen van die duistere stammen, maar deze oorlogen waren slechts schijn. Door schijnoorlogen werden er contacten gelegd en door schijnoorlogen werden deze contacten verder uitgebouwd, tot in de diepste vriendschappen. Door schijnoorlogen beschermden men elkaar.'

godendynastieën :

1. Om

2. Omer

3. Org

vgl. huidige egyptologie : 1. ra, 2. osiris, 3. horus en christendom : 1. jehovah, 2. jesus

Atlantis II tijdperk :

(Barabbas tijdperk)

circa 200.000 BCE - 100.000 BCE

Atlantische oervormen :

800-jarig Japans wereldrijk

12.000 jarig Egyptisch wereldrijk

700-jarig Israelitisch wereldrijk

Atlantisch Egypte :

religie gebaseerd op de haré's, zeevogels, grote atlantische, prehistorische roofvogels, veel groter dan arenden, en ook groter dan jaksels.

goden : Igmus en Ogmus, die met elkaar in schijnoorlog leven (vgl. de schijnoorlog tussen Osiris en Seth, en de schijnoorlog tussen Judas en Jezus in het gnostische evangelie van Judas.)

Atlantis I tijdperk :

(Simsonitisch tijdperk)

circa 250.000 BCE - 200.000 BCE

Er wordt in het archief telkens v/o of vo/ gebruikt, wat kan betekenen : van de oervorm van deze volkeren. Allereerst betekent het : 'voorouders'.

Atlantische oervormen :

wereldrijk 1. Skullias - v/o vikingen  
wereldrijk 2. Skelettias - v/o germanen  
wereldrijk 3. Repremanten - v/o Afrika  
wereldrijk 4. Yaslavia - v/o Joden  
wereldrijk 5. Yantia - v/o Arabieren  
wereldrijk 6. Tartessianen - v/o Romeinen  
wereldrijk 7. Tartarianen - v/o Grieken

Pre-atlantisch tijdperk II  
(Dorga tijdperk, indianische tijdperk)

circa 800.000 BCE - 250.000 BCE

Pre-atlantische (indiaanse) oervormen :

Dit zijn dus indiaanse volkeren :

wereldrijk 1. Idus vo/ Afrika  
wereldrijk 2. Yuvos vo/ Arabieren  
wereldrijk 3. Yabamun vo/ Joden  
wereldrijk 4. Refrentias vo/ Vikingen  
wereldrijk 5. Cherips vo/ Germanen  
wereldrijk 6. Ekkretenen vo/ Grieken  
wereldrijk 7. Ekressenen vo/ Romeinen  
wereldrijk 8. Platun vo/ Duitsers (main city : Polam)

Pre-atlantisch tijdperk I  
(Amazone tijdperk, matriarchische tijdperk, miljoen jaarse tijdperk)

circa 1.800.000 BCE - 800.000 BCE

Hoofdstuk 20. De Psycho-filosofische Hosea : 'Gij had iets vergeten. Gij had iets over het hoofd gezien.'

Een groot deel van het boek Hosea gaat over zijn strijd met Efraïm, een beeld van het Noordelijke rijk van Israël, zoals de profeet Jesaja dat ook aangeeft in zijn boek (7:17). Het Noorden is in het Hebreeuws altijd een beeld geweest van het verborgene. Hosea moest met Efraïm, het verborgene, strijden, om tot het verborgene te gaan, om te komen tot de verborgen manna, de diepere psycho-filosofische structuren achter het masker van religie.

Wat van Efraïm werd gezegd in het OT werd van Laodicea gezegd in het NT :

Hosea 12

9Maar Efraïm zegt: Waarlijk, ik ben rijk geworden, ik heb mij rijkdom verworven; in al mijn vermogen vindt men bij mij geen ongerechtigheid die zonde zou zijn.

Openbaring 3

14 En schrijf aan den engel van de Gemeente der Laodicensen: Dit zegt de Amen, de trouwe, en waarachtige Getuige, het Begin der schepping Gods:

17 Want gij zegt: Ik ben rijk, en verrijkt geworden, en heb geens dings gebrek; en gij weet niet, dat gij zijt ellendig, en jammerlijk, en arm, en blind, en naakt.

Hosea zag de naaktheid van Efraïm als een ontmaskering en een diepere betekenis. Zo kwam hij tot het verborgene :

Hosea 5

2De afvalligen hebben een diepe valkuil gemaakt; terwijl Ik door hen allen ben terzijde geschoven.

3Ik ken Efraïm, en Israël is voor Mij niet verborgen.

In het Hoseaanse leven worden we soms in moeilijke relaties gezet, en in dit geval voor Hosea was dat Gomer als een beeld van Efraïm, het Noordelijke rijk, het verborgene. Het is de pijn die ontstaat als een mens zich moet afzonderen, de pijn van de onthechting. Maar Gomer betekent ook compleetheit in het Hebreeuws. Het is juist zo dat de compleetheit in de onthechting te vinden is, want het verborgene is juist een beeld van de brug tot de andere wereld. Het Noorden is ook het sieraad in het Hebreeuws. Ook Petrus heeft het hier over wanneer hij zegt : 'uw sieraad is in het verborgene van het hart.' (1 Petrus 3) Het boek van Hosea is dus dualistisch. Gomer is ook een beeld van de Israelitische Godin, en die is niet makkelijk, want het is een school van de psycho-filosofie. Wanneer Gomer op de loop gaat en wij moeten zeggen : 'Mijn God, mijn God, waarom hebt gij mij verlaten ?' dan zegt Gomer : 'Maar gij had iets vergeten. Gij had iets over het hoofd

gezien.' Gomer is namelijk een beeld, een archetype van de compleetheid, oftewel de context. Hosea moest daartoe ontwaken. Gomer's vader was Diblayim, wat betekent : 'de cirkel rondmaken.' Hosea's vader was Beeriy, wat 'het opgraven van een bron' betekent. Het gaat om de diepere betekenis. Daarom heette de eerste zoon van Hosea en Gomer : 'Yizrael', wat betekent : 'het gebied uitbreiden.' Er moet dus meer bijkomen. Toen kreeg hij een dochter genaamd Loruhamah, wat betekent : 'geen zachte liefde'. Wij krijgen hier op aarde geen zachte liefde van God, want wij moeten ontwaken. Hier op aarde krijgen we 'tough love.' M.a.w. ons wordt goed de waarheid gezegd. Zachte heemeesters maken stinkende wonden. De altijd maar zachte liefde die niet waarschuwt en niet wakker schudt, die niet wakker roept en die altijd maar overmatig aardig doet zonder de mens iets daadwerkelijk nuttigs te leren is geen ware liefde, maar pure haat. Het zijn giftige slaapliedjes. De duivel handelt zo vaak met zijn gevangenen, opdat ze niet ontwaken. Hij heeft het alarm gedoofd. Daarna kreeg Hosea weer een zoon : Lo-ammi, wat betekent : niet mijn mensen. God was namelijk weer op pad, had weer de negenennegentig schapen in de veilige schuilplaats achtergelaten om het ene verloren schaap te vinden. Dit komen we ook symbolisch tegen in de islam, waar God de mens zegt dat de mens niet haar kind is.

## Hosea 1

9Noem hem Lo-Ammi, want gij zijt mijn volk niet en Ik zal de uwe niet zijn.

Waarom is dit ? Ook omdat de mens zelf een eigen verantwoordelijkheid heeft en niet alles maar op iemand anders moet schuiven. De mens moet zelf volwassen worden en tot zijn hogere zelf komen om daaraan zich te hervormen, om zo eraan gelijk te worden. 'God' is vaak een excuus voor de luie die niet wil dat zijn ego sterft. Daarom is religie ook zo gevaarlijk, en moet men tot de onderliggende psycho-filosofie komen. Daarom zal 'God' de mens moeten verlaten. De mens heeft namelijk teveel valse godsbeelden, afgodsbeelden.

Als men dan tot de diepere psycho-filosofie is ontwaakt, dan mag vers 10 in vervulling komen :"

10Eens echter zullen de kinderen Israëls talrijk wezen als het zand der zee, dat niet te meten of te tellen is. En ter plaatse waar tot hen gezegd wordt: Gij zijt mijn volk niet – zullen zij genoemd worden kinderen van de levende God.

Het is dus een dualiteit, en wanneer de mens deze dualiteit begrijpt, dan mag vers 11 in vervulling komen :

11Dan zullen de kinderen van Juda en de kinderen van Israël zich bijeenstellen, één hoofd over zich stellen, en optrekken uit het land; want groot zal de dag van Yizrael zijn, wat uw gebied zal uitbreiden.

## Hoofdstuk 21. De Ironische Hoseaanse Filosofie

Hosea is een Israelitisch boek, niet christelijk. Ook het Nieuwe Testament was oorspronkelijk niet christelijk, maar Israelitisch. Het westen heeft alles corrupt gemaakt, zoals ze ook Hosea slechts eenzijdig hebben neergezet.

### Hosea 1

2De Here zeide tot Hosea: Ga heen, accepteer een ontuchtige vrouw en kinderen uit een ontuchtige geboren, want het land wendt zich in schandelijke ontucht van de Here af.

Ontucht kan ook ironisch en figuurlijk bedoeld worden voor iemand die veel anderwereldse contacten heeft. Het Hebreeuws beperkt zich niet tot één zienswijze. De naam van Hosea betekent al 'hij die op het strijdveld wordt opgenomen', met yasha als wortelwoord. Hosea is meer het zelfstandig naamwoord, het principe, terwijl yasha meer het werkwoord is. Hosea moest dus aan zichzelf afsterven, en de anderwereldse vrouw moest hem opnemen, Gomer, wat compleetheid betekent in het Hebreeuws. Gomer moest hem dus inwijden, als een strijdgodin of strijdgodinnen.

Dat wordt ook duidelijk in vers 1 :

1Het woord des Heren, dat tot Hosea, de zoon van Beëri, kwam.

Woord is dabar, wat ook opname en hemelvaart betekent, al dan niet door een valstrik, zoals een net. In het Aramees is het ook een wapen of jachtgerei. God was dus al naar Hosea op jacht. Later wordt Gomer Efraïm genoemd, het Noordelijke rijk, wat het verborgene betekent. Hosea moest opgenomen worden tot het verborgene. In de worteltekst werd Hosea dus yasha genoemd.

Wat is dat, het sterven aan het zelf ? Niets sterft zomaar. Het is maar een metafoor voor verandering. Het komt er op neer het ego zo te draaien totdat het bruikbaar is, opgelost, ontraadseld, begrepen. Het kwaad is de verdraaiing. Het goede is de terugdraaiing. Het sterven aan het zelf is een metafoor voor progressiviteit, waardoor je ironisch genoeg jezelf vindt als hemelburger, een ingewijde in de Hoseaanse psycho-filosofie.

## Hoofdstuk 22. De Crypto-Filosofie als Pad door het Puzzel Labyrint

De mens maakt zich vaak druk over een heleboel dingen in het leven, en dat mag en moet soms ook, maar de mens zit vast in een bepaalde energie-baan die dingen heeft opgesteld zoals het is, terwijl ernaast een heleboel andere energie-banen liggen. De mens zit vast in een bepaalde matrix. Deze matrix is vastgelegd door taal. Vandaar dat het belangrijk is die matrix te breken door de cryptografie, maar dan niet de losbollige, overmoedige cryptografie, maar de filosofische cryptografie die aan natuurlijke wetten onderhevig is, veiligheidswetten. Het bestaan is nu eenmaal geen luilekkerland waar je alles wat los en vastzit zomaar kunt grijpen. Er zijn gevaren.

Het mooie van de filosofische cryptografie is dat alle culturen, religies en ideologieën erin betrokken zijn, maar dan op een hele andere manier.

Het leven is grotendeels gebaseerd op de getallen één tot en met tien, en het kan heel saai en uitzichtloos zijn als je die getallen zomaar letterlijk neemt. Vandaar dat numerologie een onderdeel is van de cryptografie. Hoe kun je er cryptografisch mee omgaan ? Om een voorbeeld te noemen :

één - omgedraaid is het 'nee', als het stoplicht, het heilige nihilisme etc.

twee - een anagram van weet en wet.

drie, three in het Engels, een anagram van earth.

vier, four - anagram van rough, ruw

vijf - cinq in het Frans, snk, anagram van kans

zes - anagram van zee, zse

zeven - ander woord voor filteren

acht - anagram van gat, opening

negen - anagram van geen, leegte

tien, ten in het Engels, omgedraaide van net, netwerk, verbinding, communicatie

Vannacht had ik een droom dat ik in de supermarkt in ons natuurdorp (bosdorp) was, en ik kwam daar in een hoek een familielid tegen die ik eigenlijk niet wilde zien. Ik draaide me om, maar toen draaide ik me weer naar die persoon toe, zo van : 'wat heb je te zeggen ?' met zo'n houding, en ik gedroeg me verder koeltjes. Er stonden wat stoeltjes in die hoek waarop we zouden zitten, maar ik keek weer naar die persoon, iets beter, en iets dichterbij, en het bleek helemaal niet dat familielid te zijn, maar een ander familielid. Ik zei : 'sorry dat ik me zo koud gedroeg, ik dacht dat je iemand anders was.' Hij keek me aan, ging zitten en deed zijn handen voor zijn gezicht. Hij was depressief. Hij zei toen dat hij beide familie leden niet was, maar een buitenaardse uit een cryptische realiteit, een andere energie-baan, en dat de depressie ook weer cryptisch was. Hij had een hele lange reis gemaakt. Hij was een crypto-filosoof, en hij kwam van de planeet Nun-teeps, wat op aarde was geprojecteerd als Nun-speet. Nun betekent nieuw, en teeps is speet achterstevoren. Teeps is de uitspraak van het Engelse 'tapes', dus 'nieuwe tapes', als 'nieuwe informatie'. De somberheid die over hem was was meer een soort van soberheid en beveiliging, vanwege dat de aardse parasieten altijd zo overblij zijn vanwege wetteloosheid, en dan gaat alles mis, maar hij zei dat het iets cryptisch was. De persoon van mijn familie waarop hij leek, de tweede, werkte vroeger bij de post.

In ieder geval zijn anagrammen woorden die omgehutseld zijn en hier en daar wat veranderd. In zo'n puzzel matrix of puzzel labyrint leven wij dus. De somberheid die over hem was was meer een soort van concentratie. Hij was een linguïstieke technicus. Hij vertelde mij dat hij uit de toekomst kwam, maar dat dat gewoon een andere energie-baan was. Hiertoe kan overgegaan worden door

cryptische sleutels. Verleden, heden en toekomst zijn gewoon staten van bewustzijn, en hebben hun eigen cryptiek.

Hij zei dat de mensheid in deze realiteit, deze energie-baan, in een ei zitten, en ze kunnen alleen eruit door de crypto-filosofie. Hij pleitte voor een zekere cryptische vrijmoedigheid, maar zei er ook bij dat het iets van de natuur was, en dat het natuurlijk behoorde te gaan. Hij liet mij wat cryptische sleutels zien, ingewikkelde technische instrumenten, zijn gereedschap, als baco sleutels, maar de sleutels leken op een soort water in vaste vorm, maar het was geen ijs, maar energie. Ze hadden een bepaalde lichtgraad, maar het was geen licht. Het was een soort witte substantie, als waterig zout, maar het was niet zout. We gingen naar een dichtbijzijnde stad tot een overdekt winkelcentrum, en daar in een hoek waar ik weleens kwam, daar was vroeger altijd een cd-shop, maar er was nu een alpha cursus. Toen gingen we naar het bos, en het was allemaal virtual reality.

Ik werd wakker en ik dacht : Een paar dagen geleden was ik in de supermarkt en er hing een plakkaat van de alpha cursus op het prikbord. Ik bleef er toen naar staren. Er stond een vrouw op. Ik dacht toen : 'Wat bezielt deze mensen ?' wetende dat ik hier zelf ook ooit eens diep inzat, niet in de alpha cursus, maar in soortgelijke dingen. Het was toen eigenlijk alles wat er was, en dat ik het gewoon cryptisch gebruikte. Het gaat om het hart, de motieven, niet om de religie, de taal, die het tot uiting brengt. Er zijn vele talen op aarde, en die mogen diepere betekenis krijgen, tot hun cryptische waarden komen, zodat er bruggen gaan komen tussen de energie-banen en ze zo elkaar kunnen aanvullen.

## Hoofdstuk 23. De Dam Steden

De buitenaardse crypto-filosoof was genaamd : Sanctiel.  
Uit mijn gesprekken met hem kwam dit voort :

Neder-land - omgedraaid : Reden-land, het land van de filosofie.  
Holland - het land van het gat, van de acht (anagram), het land van de opening. Nederland wordt ook weleens de poortstad van Europa genoemd. Van 1977-1982 was van Agt president van Nederland.

Er zijn verschillende 'dam' steden in Nederland, als een anagram van 'adem', wat ook weer een opening is, van de luchtpijp, waarvan de bekendsten zijn :

Amsterdam - amster komt van amstel, wat waterachtig gebied betekent. Amsterdam is dan waterige adem.

Rotterdam - als de 'rote', rode in het Duits, adem. Rote betekende hart in het middel-engels, en in het huidige engels is het de herhaling, de mechaniek van het leren, het robotisme, van het Latijnse 'rota', wiel. Rot(t)erdam is dan de adem (pomp) van het hart, van het rode, van de kern, de natuur.

Rotterdam en Amsterdam zijn twee pijpen. Den Haag is dan een anagram voor 'Ga dan'. Telkens als ik vast kwam te zitten in die pijpen, dan moest de crypto-filosoof mij losschokken met een bepaald schokapparaat. Dat deed verder geen pijn. Ik heb veel met Amsterdam en Rotterdam te maken gehad in mijn verleden.

## Hoofdstuk 24. Het Pad tot Gomer

Aan het einde van het boek Hosea, in hoofdstuk 14 staat :

10Wie wijs is, geve op deze dingen acht; wie verstandig is, erkenne ze. Want de wegen des Heren zijn recht: rechtvaardigen wandelen daarop, maar overtreders struikelen er.

Het boek Hosea is een dualistisch boek, kan op meerdere manieren vertaald worden. In hoofdstuk 3 moet Hosea weer tot een Gomer gaan, haar 'kopen'.

2Toen kocht ik haar voor vijftien zilverstukken en anderhalve homer gerst.

'Kopen' is in het Hebreeuws het opgraven van een bron, als een beeld van het gaan tot de moeder aarde, zoals Gomer ook compleetheid betekent, als een godin. In het Hebreeuws bestond die betaling eruit dat hij wit moest worden, wat de wortel is van keceph, zilver, en wat staat voor de vreze des heeren en het gekastijd zijn. Homer, chomer, is het zwellen (als beeld van de intimiteit) en wenen, als beeld van de verbrokenheid. Gerst is saarah, trillen. Het gaan tot de moeder aarde in vers 1 is ook een beeld van de dood aan het zelf in het Hebreeuws.

Als moeder aarde is Gomer dat wat in Egypte Nephthys wordt genoemd, de ziel, de dood, en wat overigens in de bijbel voorkomt als nephys met dezelfde betekenis. De ziel is in de Egyptologie ook de B, de voet, de diepte, wat een andere naam is van Nephthys. Het betekent ook het begin. Zij staat

op de ark, op de Qebu (Aramees), oftewel Geb (Egyptisch). G is in het Egyptisch het smalle pad, het pad van de verdrinkene, zoals ook Osiris in de kist, de ark, verdrongen was in de Nijl. Geb, of G-B, is dan het smalle pad, het pad van de verdrinkene, G, tot Nephthys, B, of het pad tot Gomer.

G-b betekent dus het gaan tot Nephthys die op de ark staat. Om tot haar te komen moet je dus eerst zelf de ark in, de kist, kooi van Osiris.

In de piramide teksten van het oude rijk staat in uiting 259, paragraaf 312-313 dat Osiris alleen maar de Geb binnen kan gaan als hij zichzelf verliest en slaapt, en zo mag hij de aarde binnengaan, wanneer zijn touwen afdalen.

## Hoofdstuk 25. Het medicijn van de shamasofie

De geschiedenis is een organisme. Het verandert voortdurend. Ik heb daar in mijn leven vele voorbeelden van. Het is geen vaste realiteit. Het is energie die aan invloeden bloot staat. Alles vloeit voortdurend, ook de energie buiten het individu. De geschiedenis schakelt voortdurend tussen parallelle realiteiten, ook dat wat buiten het individu plaatsvindt. Dit is een proces van natuurlijke selectie, een code.

Ook gaat het leven in de geschiedenis gewoon door. Het zijn andere energie banen en er kunnen en moeten nog steeds dingen veranderen. Er is als shamaan nog veel werk daar te doen, binnen de veilige ramen van de filosofie, als shamasofie. We kunnen het verleden niet aan zijn lot overlaten. Vannacht werd ik in een droom opgenomen door een reusachtige witte papegaai, en ik kreeg een map te zien van een tijdperk waarin Europa een groot wereldrijk was, ook in Azië en Amerika. Er was veel wildernis, en de samenleving was slechts een druppel in de wildernis, dus als er steden en dorpen waren dan was het grotendeels natuur. Ik kreeg een huisje daar. Er was een stadje dichtbij en een gebied van campings.

Er was een man genaamd 'de straatvechter'. Hij had een hoed op en reed op een fiets. Hij stond erom bekend dat hij kinderen ontvoerde. Hij gebruikte hier een bepaalde vechtsport voor, en daarom werden kinderen ook in deze vechtsport onderwezen opdat ze weerbaar waren tegen hem. Er ging van alles mis in deze samenlevingen. Er waren bepaalde kristallen tussen de huizen waardoor alle stralen werden omgebogen, er allerlei projecties ontstonden. Er waren veel misverstanden. De samenleving was ingedeeld in heksenblokken. Door alle misverstanden ging de straling aankoeien en samenklonteren en werd het tot iets wat ze 'heksenbrood' noemde. Het was een soort prehistorische kanker. Er was geen duidelijke lijn tussen het geestelijke en het materiële.

Alles liep door elkaar heen, de verschillende energie banen, dus het was van een multi dimensionale oorsprong. Het heksenbrood groeide in de hoofden van de mensen waardoor hun zicht veranderde, hun inschattingsvermogen. Het was een soort gif. Ik kreeg dus een huis daar in die wijk, en ik werd ook blootgesteld aan die zware straling door de heksenkristallen, want die zat tussen mijn huis en dat van de burens in. Ik had even het gevoel dat ik gek werd, want ik begon dubbel te zien, en ik werd me ervan bewust hoe moeilijk het moest zijn voor deze mensen, want alles werd voortdurend gesplitst zodat ze hun oriëntatie vermogen verloren. Ik had heel veel technologie meegenomen die ik in het huis moest installeren en uploaden, en ik moest daarvoor ook vaak naar de burens om bepaalde technologie daarvoor te gebruiken. De buurlingen kwamen ook zo nu en dan bij mij om de nieuwe technologie te gebruiken. Hij voelde zich daar ongemakkelijk over, maar ik zei dat hij altijd welkom was. Hij begon zijn problemen uit te leggen en even werd alles beïnvloed door de heksenkristallen en kwam het in heel veel vormen door, maar ik kon er met de nieuwe technologie doorkomen om die kristallen te smelten, want het was een soort schild tussen mij en hem wat alle informatie vervormde, zodat communicatie heel moeilijk was. Maar daarna begon het zuiverder door te komen, en kon ik contact maken en de jongen gerust stellen.

Ik zag dat er zelfs in de huidige tijd nog niet met de heksenkristallen en het heksenbrood was afgerekend, maar de mensen hebben er nu het materialisme overheen gebouwd, en zien dit allemaal niet. Het is een geestelijke heksenkanker. Wanneer we om ons heen kijken en eerlijk zijn kunnen we het wel zien, want de wereld wordt geregeerd door het vooroordeel, de leugens en het misverstand, omdat de mens het heksenkristal gelooft. Het heksenbrood is nog steeds een ziekte deze tijd. De shamasofie is het enige medicijn.

## Hoofdstuk 26. De Natuur Filosofie

De oorsprong van de aarde is multi-dimensionaal. Daarna ging alles zich meer en meer verdichten. Hoe dieper je dus teruggaat in de geschiedenis, hoe multi-dimensionaler het wordt.

Om het metalen ei van het orthodoxe christendom te verbreken, en juist ook onder de druk van dit metalen ei, ontstond in de jaren 1700 en 1800 het Duitse idealisme, een filosofische ontwaking, als een filosofisch evangelie voor de grote exodus uit het orthodoxe christendom wat gewoon puur terrorisme was op allerlei fronten. We zien hiervoor vier nieuwe filosofische evangelisten verschijnen, de Matteus, Markus, Lukas en Johannes van het Duitse Idealisme : Immanuel Kant, Hegel, Nietzsche en Charles Darwin. Alhoewel Darwin geen Duitser was kwam hij wel voort vanuit de reformatie van de Duitse filosofie ter bevrijding van de scorpionen-tentakels van het

christendom. Hierop gestoeld kwam het communisme voort in de jaren 1900, om het mentale kapitalisme een halt toe te roepen, maar dit werd al gauw extreem. Ook was het hele nazi gebeuren in de jaren 1900, met als hoogtepunt de tweede wereldoorlog, een verdraaiing van het Duitse idealisme. De natuurlijke selectie, de uitverkiezing van de natuur, wat inhield dat degene die zich het best aanpaste, zich het best kon camoufleren en wist wanneer zich terug te trekken, de beste overlevingskans had, 'the survival of the fittest' werd door de nazi's gemaakt tot het recht van de sterksten. Zij hadden Darwin dus niet eens gelezen, maar renden gewoon weg met een woordje en maakten er iets anders van. Het extreme communisme en de nazi's als het extreme kapitalisme waren gevolgen van het metalen ei wat als farao zijn gevangenen niet wilde laten gaan. Het metalen ei van het christendom is hardnekkig en stijfkoppig. Het buigt niet mee. Het past zich niet aan, dus volgens de wetten van Darwin heeft het op lange duur ook geen overlevingskansen. Het milde communisme van Marx en Lenin liep al snel uit op het extreme communisme van Stalin en Mao, wat uiteindelijk geboorte gaf aan de Noord-Koreaanse dictatuur van de mond. Hier werd de mens tot een totale robot gemaakt die alleen maar kon zeggen wat er gezegd moest worden. Het kon ontstaan door een rij heksenkristallen waardoor het Duitse idealisme verdraaid werd. Die rij werd al opgesteld in de overgang tussen de jaren 1800 en 1900 en was in principe gewoon opgezet door het extreme christendom wat zijn gevangenen niet wilde laten gaan, als de farao. Het volgde het volk na tot diep in de woestijn. Het was hekserij, en weer werd het heksenbrood, oftewel de heksenkanker, in de mens gezaaid. Het extreme christendom heeft vele maskers en is in oorsprong niet eens christelijk. Het is gewoon een bepaalde code die ze gebruiken om het volk in slaap te sussen. Alles moet extreem. Er is geen nuance. De wachters van het Duitse idealisme werden betoverd. Ze werden tot steen. Het heksenbrood kan zowel hard zijn, als kristallisatie of zacht, als roomsoezen, allemaal om de mens af te leiden opdat ze de heks dienen. Het heksenbrood maakt de mens tot een stoorzender.

De mens is nu in hele verdraaide verkiezingssystemen terecht gekomen, allemaal door hekserij. Alles is omgedraaid, omgekeerde wereld. Het christendom is extreem geworden Egyptologie wat zich heeft lopen vervormen door heksenkristallen. We moeten er creatief mee omgaan en ons aanpassen om te kunnen overleven, niet het kind met het badwater weggooien. Het is niet zwart-wit. Oorspronkelijk waren het filosofische principes. Later werden ze meer en meer verletterlijkt, en in het corruptie proces werd alles star. De mens lijdt aan het heksenbrood syndroom als een hersenkanker. Het woekert maar voort. Het is hyper-besmettelijk. Het stookt in de mens, zodat er niemand ontsnapt, en de heksen hun macht kunnen bewaren. Het Duitse idealisme is dualisme, perspectivisme, meervoudigheid, veelzijdigheid, terwijl het extreme communisme en kapitalisme (nazi) eenzijdig zijn. Dit zijn slechts de schaduwen van de Duitse filosofie, de emanaties, de golven die alle hoge vormen tot lage vormen maken, alles verdraaien. In deze woeste zee bevinden wij ons, maar we mogen terugzwemmen tot de berg, tot het eiland, van de Duitse filosofie, die terugleid naar Egypte en zo terugleid tot de natuur-filosofie.

## Hoofdstuk 27. De Val van Duitsland

De Duitsers gingen met Darwin en Nietzsche op de loop om het te materialiseren en te verdraaien. Ze hadden deze twee fundamenteën uit het Duitse Idealisme geroofd, uit de jaren 1800. Darwin predikte een uitverkiezing door de natuur in tegenstelling tot de orthodox-christelijke uitverkiezing. Darwin's uitverkiezing was gebaseerd op aanpassing, ook als een soort filosofische en natuurlijke uitleg van het dragen en accepteren van 'het kruis en de kooi'. Darwin's natuurlijke uitverkiezing (natuurlijke selectie) had helemaal niets te maken met het recht van de sterksten (nazi's) of met het recht van de gelovigen (christendom), maar met ingewikkelde code-systemen waarvoor hij telkens weer voorbeelden aanhaalde van de natuur. De natuurlijke selectie is heel traag en neemt ruim de tijd, en vaak op een heel klein aantal per landstreek, dus het is niet iets voor de massa's. De natuurlijke selectie ontstaat door het vermogen tot nuttig zijn, variatie, aanpassingsvermogen en progressiviteit, en ook het specialisme. Hieraan tegengesteld is de kunstmatige selectie, zoals dit vaak plaatsvindt in de natuurloze stad, wat een zwakke plek is, en daarom ten onder zal gaan.

Nietzsche profeteerde de val van Duitsland al in de jaren 1800.

In zijn boek 'Het Geval Wagner' (Der Fall Wagner) schrijft hij dat hij een toeval was onder de Duitsers en dat de Duitsers geen vingers hebben voor hem, maar klauwen. In het boek 'Gotzendammerung' (het Duitse Ragnarok) schrijft hij in het hoofdstuk 'Was den Deutschen abgeht' : 'De Duitsers, denken zij tegenwoordig nog wel ? Eens noemde men hen een volk van denkers. Ik spreek over de Duitse geest, dat het oppervlakkiger wordt, grover. Het is een alarm dat de Duitse ernst, passie en diepte in geestelijke dingen afneemt, door de wetenschappelijke industrie. Het ontgeestelijkt alles. Hoe tevreden, voldaan en lauw ze zijn geworden op de universiteiten. De ingedutte geleerden zijn slavendrijvers geworden. Duitsland wordt meer en meer als het platteland van Europa beschouwd. Daarom moeten de afgoden vallen. Wat de 'hogere scholen' in Duitsland echt bereiken is een brute training om grote aantallen jonge mannen met zo weinig mogelijk verlies van tijd voor te bereiden om gebruikt en misbruikt te worden in hun dienst tot de regering. 'Hoger onderwijs' en grote aantallen - dat is al een tegenstelling in zichzelf. Elk hoger onderwijs behoort namelijk tot de uitzonderingen. De middelbare scholen in Duitsland zijn allemaal overbevolkt en overwerkt en dit zorgt voor de val van Duitsland. Duitsland heeft geen vingers voor nuance.'

Daarna stelt hij dat het voor de hand ligt dat de Duitse cultuur ten onder zal gaan, omdat niemand meer kan uitgeven dan hij heeft. 'Leren denken - men heeft er geen begrip meer van. Op scholen wordt het niet meer onderwezen. Sla maar eens wat Duitse boeken open, en je zult er geen zweem van herinnering tegenkomen aan een techniek of leerplan, een wil tot meesterschap die nodig is om te denken.' Hij stelt ook dat als er wordt gezegd : 'Duitsland boven alles,' 'Deutschland Deutschland uber alles,' dan is dat het einde van de Duitse filosofie. Het boek verscheen in 1889. Hoe waar bleken deze woorden te zijn. Nazi Duitsland deed alles wat Nietzsche verboden had, maar wat hij al had geprofeteerd. Ook werden zijn woorden uit de context gehaald. De mens ging van Nietzsche tot

Nazi. Na Nietzsche en Darwin begon de mens weer helemaal het spoor bijster te raken. In de eerste wereld oorlog kwam het nationalisme al vurig opzetten.

'Kom terug, ga terug naar de basis !' riep Nietzsche, 'en leer weer denken, en wees niet verslaafd aan grote aantallen ! Laat je niet bedotten door de grote machines !' Maar de mens luisterde niet.

## Hoofdstuk 28. Het Nederlandse Idealisme, 1970 -

In het boek 'Zo spreekt Zarathoestra' van Nietzsche predikt Zarathoestra dat de oude goden waren gestorven, en dat ooit de godslastering tegen hen de ergste zonde was. Ook de godslasteraars zijn inmiddels gestorven, en nu was de ergste zonde de zonde tegen de aarde (moeder aarde). Hij sprak dat de mensen meer 'aap' waren geworden dan de apen zelf. Hij vergeleek de mens met een vervuilde rivier, maar de diepere mens was als een zee. Daar moest de rivier contact mee maken. Hij spreekt over het belang van 'te willen weten', want zo kan de diepere mens overleven. Deze begeerte naar kennis is als een pijl. Het is gevaarlijk teveel kunsten te kennen ten koste van kennis. Hierin is het belangrijk kritisch te zijn over elk gemaakt (af)godsbeeld. Dan moet Zarathoestra na zijn toespraken tot de conclusie komen dat de mensen hem niet begrijpen. Hij is niet de mond voor deze oren. Hij vraagt zichzelf af of er niet eerst een oorlog tegen deze oren moet komen.

Hij komt tot de conclusie dat de grond, de aarde, nog steeds vruchtbaar is, dat het nu nog de tijd is om te zaaien, want straks kan het niet meer. Hij komt ook tot de conclusie dat er op een dag geen pijlen meer geschoten kunnen worden. Men wordt niet meer arm of rijk, want dat is te beladen. Men regeert niet meer en men gehoorzaamt niet meer, want beiden zijn te beladen. Hij komt tot de conclusie dat hij te lang in de bergen heeft geleefd, veel geluisterd naar de beken en de bomen, en de mensen waren als kuddes van bokken, en begrepen hem niet. Ze denken dat hij een spotter is, dat hij koud is. Ze haatten hem, en verachtten hem. Ze noemden hem een gevaar. Hij wilde geen schaapherder zijn, en ook geen grafgraver. Hij zou niet meer tot de mensen spreken en ook niet meer tot de doden, maar hij zou gaan tot de scheppers en de eenlingen, om ze het pad tot de diepere mens te laten zien.

Als profeet van God moest Zarathoestra toen tot de conclusie komen dat de God die hij had geschapen slechts mensenwerk was en waanzin, zoals alle goden. Die God was een mens, en slechts een armzalig fragment van mens en ego. Hij moest toen de aarde in om zijn diepere mens te vinden. Hij moest daar de betekenis van de aarde leren, door al het hemelse achter te laten. Het mens zijn is iets wat overwonnen moet worden. Het mens zijn is jaloezie en het zal zijn als een giftige

schorpioen die zijn angel uiteindelijk in zichzelf steekt. Zo alleen kan de diepe mens overleven. Daarom houdt Zarathoestra alleen van datgene wat een mens heeft geschreven met zijn bloed.

We moeten terug naar het Duitse idealisme in 1700 en 1800, voordat het kapitalisme weer de kop opstak als een andere 'silly rabbit trick' van het orthodoxe christendom, als het nazi rijk en het rijk van het extreme communisme, oftewel twee vormen van materialisme. Het idealisme stelt dat alles om ons heen slechts een droomwereld is, en dat we naar de diepere mens moeten. De mens moet het ei uit. Zo mogen we vandaaruit komen tot het Nederlandse idealisme, oftewel het tweede bijbelse idealisme wat vanaf 1970 begon op te zetten. Zo mag de link tussen Duitsland en Nederland herstellen. Nederland is de poortstad voor het herstel van Europa, de ontwaking van Europa. Dit is niet het goedkope en massale van de christelijke uitverkiezing waar je voor twee kwartjes de hemel binnen kon gaan. Neen. Het is de natuurlijke, darwinistische uitverkiezing, een Nietzscheaans visioen, wat per gebied maar tot de enkeling komt, en wat zich eindeloos varieert en maskert als een kameleon. Het is een anonieme beweging. Het is een uitverkiezing die de aarde ingaat, en het is een zeer trage ontwaking. Het hogere onderwijs is alleen voor de uitzonderingen, niet voor de dode massa's. Het is de eenling die zal overwinnen. Het is de eenling die ontwaakt.

## Hoofdstuk 29. De Diepere Mens

Zarathoestra zei (in Nietzsche's boek 'Zo Spreekt Zarathoestra' (1883–1891) :

'Deze boom staat alleen hier op de heuvels. Het is gegroeid boven mens en beest. En als het wilde spreken dan zou niemand het begrijpen, zo hoog is het gegroeid.'

'Vlucht, mijn vriend, tot je eenlingheid. Ik zie je verdoofd door het lawaai van de grote mannen en overal gestoken met de steken van de kleinen. Waar de eenlingheid stopt begint de markt.'

Zarathoestra stelt dat de vriend van de eenling altijd de derde is, die ervoor zorgt dat de eenling niet te diep gaat met de tweede. Hij stelt dat je voor een vriend nooit goed genoeg zal kunnen zijn, want je bent voor de vriend een pijl en een verlangen naar de diepere mens. Het mens zijn is iets wat overwonnen moet worden. Het is niet goed alles van de vriend te willen zien. Het is beter te dromen, stelt Zarathoestra, want de vriend is het onperfecte. De mens heeft niet het vermogen tot vriendschap. De ergste vijand van de mens is zichzelf, en daarom moet het mens zijn overwonnen worden, opdat de diepere mens zal overleven.

De oogst is de eenling, en daartoe komen de valkyries. De massa's negeren ze.

In het tijdperk van Haggai was er grote honger op allerlei gebied :

1

6Gij hebt veel gezaaid, maar weinig binnengehaald; gij hebt gegeten, maar zonder dat gij verzadigd werdt; gij hebt gedronken, maar zonder dat gij voldaan werdt; gij hebt u gekleed, maar zonder dat gij warm werdt; en wie zich voor loon verhuurde, ontving zijn loon in een doorboorde buidel.

Alles glipte door de vingers van de mens heen. De mens kon zich nergens aan vasthouden. Er zaten gaten in zijn schip, ook op sociaal gebied, en zo werd de mens tot een eenling. Zo werd de mens de natuur in gedreven. Haggai gaat over de wederopbouw van het huis des Heeren, maar in de Hebreeuwse grondtekst is de bayith het binnenste, dieper in de aarde (onderwereld) gaan.

Wat we in Haggai zien, de tocht tot de onderwereld, tot de diepere mens, de eenling, heeft diepe wortels in de duat(y)-sa, of de kennis van de onderwereld, van Thoth, in het Egyptisch.

Sa betekent kennen in het Egyptisch. Sa is een dode soldaat, die aan zichzelf is gestorven. Het sa-proces wordt in verschillende woorden besproken, want het is ook de kooi en het zwak zijn, wat ook weer een Paulinisch fundament is. Sa is ook de afzondering en het nomadische leven, het wegvallen, het niet lukken van iets (sai). Het is ook de naam van de dode Osiris (sah). Het was ook de plaats waar Osiris woonde, gevormd door Geb (qebu, ark, kooi van Osiris). Sa werd zo tot een medicijn (saa), en tot wachters van het Woord (saiu). Duaty (Thoth) is het Woord, de Wet. Duaty-sa, DTS, is de Egyptische wortel van het Duitse, dts. Het Duitse idealisme was de vonk in Duitsland die de Egyptische filosofie droeg. Het Duitse idealisme werd onderdrukt door het Duitse rijk, de Duitse eenheid, als de eierdop. Hiervan was het Habsburgse rijk van Oostenrijk-Hongarije ook een bondgenoot waar deze Duitse eenheid doorheen werkte. En zij wilden hun gebied vergroten, maar door de eerste wereldoorlog werd het Duitse rijk ingeperkt, en de dubbelmonarchie van Oostenrijk-Hongarije hield op te bestaan. Er werd afgeweken van het Duitse idealistische Darwinist-Nietzscheïst fundament, en in het Oosten kwam het Marxist-Leninist fundament oprijzen. Duitsland was nog steeds kwaad over het verliezen van de eerste wereldoorlog, en bereidde zich voor op een tweede wereldoorlog. Ze gingen met de dode massa's mee, en vandaag de dag is het westen gebaseerd op een Hitlerist-Stalinist fundament.

## Hoofdstuk 30. De Joegoslavische Oorlog

Massa-vorming is een bepaalde vorm van materialisme. De natuur werkt niet met massa's, maar met diversiteit. De natuur is obscuur en anoniem, en selecteert de enkeling. De christelijke en islamitische religies doen aan massa-vorming. Daar meten ze hun waarheidsgehalte aan af. Het zijn zieltjeswinners, vissers van mensen, hoe meer hoe beter. Het Darwinist-Nietzscheist fundament gegeven in de jaren 1800 in het Duitse idealisme gaat daar tegenin.

De natuur geeft abstracte signalen met omwegen, door de enkeling. Vergeet de massa's. Zij zijn het afleidende pakpapier. Zij die de massa's volgen en vertrouwen zijn al dood. De massa is een leugen.

Met de eerste wereldoorlog vielen verschillende rijken uiteen, zoals Oostenrijk-Hongarije, het Duitse rijk en tsarisch Rusland. Het communisme kwam opzetten en er ontstond een nieuw rijk : Joegoslavië. Na de tweede wereldoorlog, toen Stalin de nazi's versloeg, werd ook Joegoslavië communistisch. Ook in het Oosten verspreidde het communisme zich op het Marxist-Leninist fundament, maar veelal was het Stalinistisch. Het communisme was veelal extreem, orthodox en materialistisch, als een nieuwe religie. Ook zij waren bezig met massa-vorming, zieltjes-winnerij. Het was de eeuw van 1900, waarin het Darwinist-Nietzscheist fundament werd ondergesneeuwd. Met de val van het communisme in de 80-er en 90-er jaren scheurde in 1989 het ijzeren gordijn open voor een grote exodus, maar dit had grote gevolgen. Met de val van het communisme in Joegoslavië ontstond zo ook de Joegoslavische oorlog. Het was een etnische, maar ook religieuze oorlog tussen het orthodoxe christendom, het katholicisme en de moslims.

De eerste wereldoorlog begon omtrend Joegoslavisch gebied en gaf ook geboorte aan Joegoslavië. Het is belangrijk naar de mythische waarde te kijken van de eerste wereldoorlog, wat erachter schuilt. De Joegoslavische oorlog was een voortzetting van de eerste wereldoorlog, wat weer om Joegoslavisch gebied ging. En wat ging er mythisch aan het ontstaan van de huidige wereld vooraf ? Dan moeten we dus het zegel van de eerste wereldoorlog verbreken, en dan komen we uit op de oorlogen tussen de amazones (geëmancipeerde natuurvrouwen) en de moddermannen, ook wel 'hongermannen' genoemd, oftewel de natuurmannen. Voordat de huidige wereld ontstond was er een krachtmeting tussen de geslachten, tussen man en vrouw. De man wilde zo graag heersen dat de amazones, de oervrouwen, hen in die waan lieten. Zo werd er een illusie gecreëerd in het hoofd van de man, als een drug, en zo ontstond de huidige wereld waarin de man zichzelf heerser waant. De natuurvrouw trok zich terug in de natuur en de diepere wereld, de aarde, en liet de man zijn steden van illusie bouwen. Er was namelijk een diepere realiteit, waarin alleen de enkeling kon komen, en man en vrouw zijn slechts delen van de enkeling zelf. Het zijn bewustzijns-staten. De man is de slapende en de vrouw is de droom, en die wekken dan allerlei ingewikkelde schaduw en spiegelrealiteiten op.

Man en vrouw zijn dus geen op zichzelf staande personen, maar principes. Om principes goed te laten werken moeten ze in juiste samenhang met andere principes komen. Het Darwinist-Nietzscheist model is dat van natuurlijke selectie, het enkelings-principe dus, en ook van perspectivisme en de dialectiek, die gepredikt werd in het Duitse idealisme als een filosofische stroming. Door de jaren 1900 liep dit uit via een groot dieptepunt in 1970, de opkomst van het Nederlandse idealisme, wat uiteindelijk de fundamenteen legde van het robotisme en het alarmisme.

## Hoofdstuk 31. Perfecte Liefde - Het Wonder van het Kruis

De liefde maakt hem die liefheeft de minste, om anderen te dienen. De liefde maakt hem zoals alle anderen, zoals Paulus schreef in 1 Korintiërs 9 : 22 - Ik ben voor de zwakken zwak geworden, om de zwakken te winnen; voor allen ben ik alles geweest, om in elk geval enigen te redden.

Zijn wij al alles voor anderen geweest ? Zijn wij al moslim geweest om de moslims te helpen, en zijn wij al naar een gevangenis geweest om de gevangenen te helpen ? Zijn wij al in een inrichting geweest om hen in een inrichting te helpen ? Zijn wij al als hen geweest ? Want de liefde wordt alles, en verricht plaatsvervangend lijden. Hebben wij hen al bezocht om hun lijden te verlichten en over te nemen ? Zijn wij al in de ziekenhuizen geweest, in de asielzoekers centra's, en zijn wij al als de daklozen geweest ? Zo niet, dan hebben we de liefde nog niet begrepen, en hebben wij het evangelie niet.

23 Alles doe ik ter wille van het evangelie, om er zelf ook deel aan te verkrijgen.

Daarom zijn er ook maar bar weinig christenen van het evangelie. De meeste christenen willen zich niet vies maken, en bespotten de armen en hen die psychische problemen hebben. Daar doen ze rustig nog een schepje boven op, of ze maken de ergst mogelijke leugens op om anderen te stigmatiseren en karakter moord te plegen, en dat bazuinen ze dan overal rond. Maar de liefde is niet opgeblazen. Zijn wij al in honger en naaktheid geweest om de hongerigen en naakten te helpen ?

Mattheus 25: 42 - Ik heb honger geleden en gij hebt Mij niet te eten gegeven, Ik heb dorst geleden en gij hebt Mij niet te drinken gegeven; 43 Ik ben een vreemdeling geweest en gij hebt Mij niet gehuisvest, naakt en gij hebt Mij niet gekleed, ziek en in de gevangenis en gij hebt Mij niet bezocht.

Velen zullen dit te horen krijgen. Dit vers staat al op hun voorhoofd geprint. Ze zullen dan vragen :

44 Wanneer hebben wij U hongerig gezien, of dorstig, of als vreemdeling, of naakt of ziek, of in de gevangenis, en hebben wij U niet gediend? 45 Dan zal Hij hun antwoorden en zeggen: Voorwaar, Ik zeg u, in zoverre gij dit aan één van deze minsten niet gedaan hebt, hebt gij het ook aan Mij niet gedaan.

De liefde is niet zelfzuchtig en opportunistisch. De liefde is niet materialistisch, maar gaat de diepste weg. De liefde helpt iemand anders altijd van onderen, nooit van boven. De Liefde zegt : 'Ik

heb het al voor je gedragen.' Dat is het pad van het kruis. De liefde zegt : 'Ik ben dood gegaan, maar toch leef ik. Dat is het wonder van het kruis.'

Wat we iemand anders aandoen en onthouden, dat doen we onszelf aan en de Liefde.

De meeste christenen zitten vol leedvermaak en kijken neer op mensen die minder rijk zijn en het minder goed hebben. Ze kijken neer op de depressieven en hen die in angst zijn. Daarom gaat het er niet om een christen te zijn, maar een soldaat van de Liefde te zijn. De liefde wordt alles, als een kameleon, om anderen te helpen, en zo help je ook weer jezelf. Dit is een gouden sleutel. Neen. We hoeven niet als een Martha rond te rennen, want we kunnen de wereld niet in ons eentje redden. We moeten aan de voeten van de Liefde zitten, zoals Maria, om naar de Liefde te luisteren. Zo help je anderen, en kun je in stilte één met hen zijn, met hen medeleven en hun lijden dragen. Zo mag je een levenstaak ontvangen, een bepaald pad wat je mag gaan, de diepte in. Mensen zijn soms zo kwaad op mij geworden dat ik deze boodschap durfde te brengen. Velen willen het niet horen. Ze willen doorslapen, aan de drugs blijven. Maar de Liefde gaat altijd de diepste weg, als een ware soldaat. Niet als een blinde vuistvechter. Neen. De Liefde werkt met strategische wijsheid.

Ik wens jullie allen deze liefde toe, want het is de enige Liefde die zal overwinnen. Deze liefde is sterker dan de dood. Ik ben dood geweest en weer levend geworden. Het Wonder van het Kruis.

Mensen, ook veel christenen, zitten vol met vooroordelen. Ze willen geen moslim zijn, want die bespotten ze. Ze willen geen hindoe zijn, want die bespotten ze ook. Ze willen niet door de knieën. Ze willen geen andere taal spreken, want ze zijn bang vies te worden. Zo zijn ze ongehoorzaam aan het evangelie die hen oproept alles te zijn voor allen.

Paulus zei in 1 Korintiërs 9 : 20 en ik ben voor de Joden geworden als een Jood, om Joden te winnen; hun, die onder de wet staan, als onder de wet – hoewel persoonlijk niet onder de wet – om hen, die onder de wet staan, te winnen; 21hun, die zonder wet zijn, ben ik geworden als zonder wet – hoewel niet zonder de wet – om hen, die zonder wet zijn, te winnen.

Zijn wij al communist geworden voor de communisten, en zijn wij al christenen geworden voor de christenen ? Zo niet, dan kennen we de Liefde niet. De Liefde is niet opgeblazen en elitair. De Liefde spreekt in vele talen. Leer die talen spreken. Draag hun lijden met hen, en kom hen tegemoet in hun kooien. De Liefde werkt door alles heen. Dat is het Wonder van het Kruis. Elkanders lasten dragen wij. Onze Liefde gaat vooral uit naar degenen die het het moeilijkst hebben en het het meest nodig hebben. Verspil je liefde niet aan ijdele dingen. De Liefde laat niet met zich spotten. Wij mogen de liefde niet misbruiken. Wij hoeven niet afhankelijk te worden aan anderen. Wie Liefde geeft krijgt het vanzelf terug, als zaaien en oogsten. Het gaat er niet om Liefde te krijgen maar Liefde te zijn. Maar ga er dus wel wijs mee om. Bega het pad van de Liefde, kom tot de school van de Liefde. Wees een soldaat van de Liefde, geen spijbelaar. Het is oorlog. Het gaat om de oorlogs-liefde, geen vakantie-liefde.

Liefde is een wapen. Ga er nauwkeurig mee om. Laat jezelf onderrichten en blijf luisteren. Loop het niet vooruit, en blijf ook niet achterhangen. Leer het ritme van de Liefde en de koers. Het is je kompas. De ware Liefde is af te sterven aan je ego. Dat is de ware hulp die je een ander kunt bieden.

## 1 Korinthe 13

13 Zo blijven dan: Geloof, hoop en liefde, deze drie, maar de meeste van deze is de liefde.

Liefde is dus groter dan geloof. Het maakt niet uit wat je gelooft of welke religie je bent, want je moet alles zijn in de liefde : een Egyptenaar voor de Egyptenaren, een Surinamer voor de Surinamers, een Belg voor de Belgen en een Australiër voor de Australiërs. Het gaat er niet om een gelovenaar te zijn, maar een liefdenaar. Eerlijkheidshalve moet ik nu voor de bijbel opkomen omtrend het woordje geloof, want in het oorspronkelijke Aramees betekent het gewoon volharding en trouw. We moeten trouw zijn aan de liefde en erin volharden. Dat is het ware geloven, maar nog meer moeten we de Liefde zijn, en dan gaat het om de volmaakte, perfecte liefde. De oorspronkelijke christenen waren filosofen, liefhebbers van de kennis betekent dit woord letterlijk. Ook de grondleggers van de Evangelische beweging in de jaren 1700 en 1800, de Wesleyanen, waren filosofen, natuur-filosofen. Daarna is de Evangelische beweging afgeweken, want het liet de liefde tot de kennis los en stelde geloof boven liefde. Ze werden niet meer alles voor allen. Ze hadden het kruis verworpen en zo ook het wonder van het kruis.

De Liefde is de ware drug. De Liefde is potentieel gevaarlijk, dus mag niet direct tot de mens komen. Het gaat om de liefde tot de kennis, waardoor alles gericht kan worden en afgestemd. De Liefde is een temmer. Dat is ook wat Filippi betekent, een belangrijk bijbelboek. Het betekent het liefhebben van paarden, wat een beeld is van het temmen. Het zijn de liefdes-temmers. Het Wesleyanisme leerde het perfectionisme, de leer dat een mens niet mag zondigen, en dat de Liefde perfect is en moet zijn. Voor een lager doel zijn we niet geroepen. De zonde verwoest alles, maar de Liefde beschermt en leidt tot het eeuwige leven. De Liefde is eeuwig.

De Liefde is dus niet Nazi horizontaal, maar is perfect vertikaal, en wordt alles voor allen. De Liefde prikt door alles heen, door alle maskers die mensen gemaakt hebben, en breekt door alle muren heen die mensen hebben gemaakt. De hemel is geen plaats, maar het bewustzijn van de Liefde. Ik wens jullie allemaal deze Liefde toe. Keer terug tot de ware Liefde, want de mens heeft een verschrikking gemaakt. We leven in een wereld waar geloof belangrijker is dan liefde. En het heeft alles kapot gemaakt. Het geloof van de mensen is een karikatuur van de liefde. De Liefde laat de mens minder worden opdat de Liefde meer kan zijn. De mensen willen altijd groter zijn dan de liefde. De Liefde is de ontwaking. Ik wens jullie veel ontwaking toe. Pas op met de drugs van geloof die scheiding brengt. Neem de drugs van Liefde. Dan kun je je waarlijk afscheiden van de zonde die tot verderf leidt. De zonde is vergif. Alleen de perfecte Liefde kan het genezen. Dit is een oorlog. En dat is ook wat het evangelie in het oorspronkelijke Grieks betekent. Het is een geestelijke oorlog die alleen door de perfecte Liefde gewonnen kan worden. De ware Liefde is te sterven aan je ego, oftewel zicht te krijgen op het verschil tussen de lagere mens en de hogere mens. De mensen hebben alles omgedraaid. De hogere mens is de diepere mens, de mens die zijn leven gegeven heeft.

## Hoofdstuk 32. Van Calvijn tot Wesley

Filippenzen 3: 12 Niet, dat ik het reeds zou verkregen hebben of reeds volmaakt zou zijn, maar ik jaag ernaar, of ik het ook grijpen mocht

Hier geeft Paulus aan dat het doel perfectie is, oftewel het perfectionisme wat ook door John Wesley werd gepredikt in het Wesleyanisme van de jaren 1700, het fundament van de Evangelische beweging waar ze later van afweken. Paulus zegt hier heel duidelijk dat hij nog niet perfect is, dus het is onzin om te zeggen dat de bijbel onfeilbaar is als zelfs de bijbel zelf al aangeeft dat het niet onfeilbaar is. De bijbel is trouwens pas veel later na deze brief in elkaar gefruitseld door kerkleiders en hun notarissen, en ze maakten er een staats-apparaat van, grotendeels voor een markt en voor machtsuitoefening, om de mensen onder controle te houden. De bijbel is naar eigen zeggen dus niet volmaakt, en dus ook niet zo heilig. Maar er liggen wel belangrijke filosofische principes in verborgen. Wesley gaf al aan in zijn preken over het perfectionisme dat mensen opschrikken als ze het woord 'perfectie' horen. Ze kunnen daar niet mee omgaan, ze kunnen het niet aanhoren, want het betekent dan natuurlijk dat ze hun zondige en losbandige levensstijl moeten opgeven.

Wij groeiden op met een enorme angst voor de bijbel. Dat is het Woord van God werd er gezegd. Het had een enorm gewicht, terwijl het maar door mensen was geschreven, en het was ook nog eens vertaald, en in werkelijkheid betekende het iets heel anders, want voor de vertaling waren ze heel selectief geweest. Dat werd ons niet verteld. We vreesden dus eigenlijk gewoon de Nederlandse vertaling. Elk woord, elke zin had een ontzettend zwaar gewicht op onze gewetens zo fragiel als een eierdopje als kind. Toen ik naar het college ging in Harderwijk kwam ik daar een Surinaamse jongen tegen die dan wel toegaf dat de bijbel belangrijk was, maar nog belangrijker was de auteur ervan te kennen, en volgens hem was dat God. Ik wist niet eens dat het mogelijk was om persoonlijk contact te hebben met God, maar hij zei dat het mogelijk was. Hij gaf mij wat boekjes die erover gingen, en ik werd lid van een tijdschrift erover. Het ging ook over engelen. Het onderwerp interesseerde me zo, omdat ik uit een hele zware kerk kwam waar God heel ver weg was en onpersoonlijk, dus ik zag wat licht aan het einde van de tunnel. Het werd een obsessie en mijn huiswerk ging er onder lijden, maar dat vond ik niet erg. Ik wilde hier mee verder. Ik kwam uit een zware gereformeerde gemeente genaamd de Nederlands Gereformeerde kerk, en die jongen en zijn boekjes en tijdschriften waren Evangelisch. Het was allemaal veel toegankelijker en lichter, en ik wilde graag ontsnappen uit de klemmen van mijn opvoeding, wat allemaal om bangmakerij draaide en mind control. We mochten zelf niet denken. Er werd voor ons gedacht en beslist. Als je daar vanaf week dan was je eigenwijs of geestelijk ziek in hun ogen, en dan kon je niets anders dan spot verwachten en onderdrukking, en dat roddelden ze ook allemaal door, en dan probeerden ze de hele omgeving tegen je op te zetten. De mening van de mensen, hun eigen mensen, daar ging het om, en voor hen was er niks anders. Ze keken niet verder dan hun neus lang was. Voor hen bestond alleen de Veluwe. Ze dachten dat de hele wereld de Veluwe was, en dat zij het bij het rechte eind hadden. Het waren de smerige, giftige klauwen van de duivel die mij niet wilde laten gaan.

In de originele bijbel, in de grondtekst, is God 'sophia', wijsheid en 'gnosis', kennis. Dit zijn vrouwelijke woorden, als godinnen, die beiden voor kennis worden gebruikt. Als kind had ik soms dromen waarin hemelse, moederlijke vrouwen mij riepen. Achteraf gezien is dit niet zo vreemd, want ik zat opgesloten in een vadercultus. Over een moeder werd niet gesproken, want dat was meer katholiek. In het tijdschrift van de Surinaamse jongen stond een advertentie voor een Evangelische bijbelschool. Ik aarzelde geen moment en vroeg een prospectus aan. Het was in Doorn, in de provincie Utrecht, in centraal Nederland, prachtig natuurgebied. Er zou onderwijs gegeven worden over de engelen. Dat wilde ik graag leren. Het was voor mij ook een grote ontsnapping uit de dorre, droge kerk waarin ik opgroeide waarin God onbereikbaar was, maar door over engelen te leren zou het iets meer dichtbij kunnen komen, en ik wilde de bijbel ook beter begrijpen, want het was allemaal zo obscuur. Ik droomde en dagdroomde er vaak over, op zoek naar betekenis. Ik wilde een doel in mijn leven hebben. Ik vond de bijbel wel een mooi boek. Het sprak tot mijn verbeelding, maar het was ook eng. Ik zat helemaal vast in het Stockholm syndroom, maar zag dus een uitweg in die Evangelische bijbelschool. Ik wilde verdieping. Toen ik de prospectus las en de plaatjes bekeek, de school staande in prachtig, rustig natuurgebied, kwam er een hemels gevoel over me heen. Ik begon er al helemaal over te fantaseren hoe het daar zou zijn. Even mijn HAVO-diplomaatje halen, en dan er naartoe. Ik stapte daarom over van VWO naar HAVO.

### Hoofdstuk 33. Van Bijbelvrees tot Heilige Vrees

De charismatische beweging, ik heb het altijd iets schitterend gevonden, want het doorbrak de muur tussen hemel en aarde. Maar laat het duidelijk wezen dat er grote charismatische verdeelheid is. Er is een charismatische oorlog, waar wij al in de 90-er jaren over schreven en daarom ook waarschuwden. Al heel snel kwam er in ons netwerk, in 1993, het boekje 'Profetie - Speelgoed of Dynamiet' daarover uit. In de charismatische beweging werden veel spelletjes gespeeld, voor geld, macht en roem, en ik wilde daar niet aan meedoen en trok mij eerst van alles terug. Ik werd daarvoor zwaar beloond, want ik werd daardoor in de hemel opgenomen. Toen ik daar kwam was één van de eerste dingen die ik hoorde dat ik al mijn evangelische theologieën moest afleggen. Ik kreeg er een zwaard voor in de plaats, het zwaard van onderscheiding, en mijn ogen werden geopend. Ik keek terug naar de aarde en zag dat het een piraten aarde was. Alles was al ingenomen door geesten van misleiding. Veel mensen willen dat niet horen, en willen doorgaan met hun markt. Ze willen iedereen voor hun karretje spannen. Maar de waarheid is diep binnenin. Angst was de enige manier om er door te komen, angst om te zondigen, angst om misleid te worden, angst om de

hemel te verraden. Angst is voorzichtigheid, het alarm. Dit was ingebouwd in het zwaard. Het was een prachtig zwaard. Het is de heilige vrees, ook wel de Vreze des Heeren genoemd. Het houdt ons veilig en op het juiste pad, en is het begin van wijsheid en kennis. Mensen willen vaak de heilige vrees niet. Ze willen dat liever overslaan, recht op het doel afgaan, maar zo grijpen ze mis, zo grijpen ze de afgoden. Ze zijn roekeloos. Ze willen de snelle paarden, de snelle auto's. Ook zijn veel mensen bang voor de heilige vrees. Ze willen liever vrolijk zijn, lekker alcohol drinken om al je zorgen en grenzen te verliezen. Maar was dat er niet om je te beveiligen ? Veilig verkeer Nederland, hallo ? Waar bent u ?

Eens kocht ik een veilig verkeer CD voor mijn kinderen, wat ze zowel leuk vonden als leerzaam. Wat ik me nog ervan kan herinneren was het liedje : 'Wees voorzichtig in 't verkeer. De verkeersbrigadier zegt het keer op keer', en als je dan niet zou luisteren dan zou je een rare snijboon zijn volgens het liedje. Zo waar, zowel in het aardse verkeer als in het geestelijke verkeer. De heilige vrees is leerzaam en leuk, want het leidde mij tot de hemel. Het is leerzaam en daarom is het leuk. Het was ook een kunstvorm. Creativiteit is de beste leermeester. De mens mag spoorzoeken naar het geluk in het kruis. Niet dat we gelukszoekers of goudzoekers zijn, maar de verborgen kennis is het geluk. Dat is waar de filosofie over gaat, de wijsbegeerte. Je begeert niet het materialisme, maar de dingen die boven zijn. Dat is het ware plezier maken, en dat is waar de charismatische beweging over gaat, de muren tussen hemel en aarde doorbreken. Het doel van het leven vinden, dat is geluk. Dat is het ware geld. Het is geestelijk geld. Hier mogen we in zwemmen als Dagobert Duck. Kennis is geld. Het mag op ons regenen. Hemelse regen. Prachtig vond ik dat altijd, de symboliek van Dagobert Duck. Het is heel dualistisch.

Maar de lagere mens op aarde houdt van het aardse geld wat hem verdicht. En de lagere mens, het ego, haat de angst in alle vormen. Het wordt als een spelbreker gezien, niet als onderwijzer. De mens heeft geen tijd om ernaar te luisteren. Alhoewel ik een aardse vrouw had was de Heilige Vreze mijn ware vrouw. De mens MOET een relatie aangaan met de heilige vreze, anders zal de mens uit de bocht vliegen. De mens MOET afremmen. In de geschiedenis, voordat de charismatische beweging in de jaren 1900 kwam opzetten, was er namelijk EERST in de jaren 1700-1800 het Wesleyanisme van de Heilige Vreze. Mensen kwamen in een bepaalde stroom van voorzichtigheid terecht uit angst om te zondigen en een vat te zijn voor demonen, en begonnen te trillen en te beven. Natuurlijk was dit tweeledig, want laten we eerlijk wezen : het christendom heeft mensen door de tijden heen altijd bang gemaakt voor de eeuwige hel. Er IS een consequentie verbonden aan de zonde, maar de eeuwige hel is slechts symboliek. Als je mensen gaat bedreigen met eeuwige marteling als ze niet doen wat je zegt, dan is dat crimineel. Grotendeels is het christendom dus piraats en een criminele cultus. Vandaar dat ik hierover weer begin, zoals ik dat altijd heb gedaan. Er is een exodus, een uittocht, mogelijk als we naar de wortels ervan gaan, als we gaan naar de diepere filosofie ervan, in dit geval tot de filosofische charismatische beweging. Er zijn twee sporen in de charismatische beweging : een goed spoor en een slecht spoor, en daar tussenin groot grijs gebied. Velen gooien er met de pet naar als ze dit horen, want ze willen maar al te graag met pensioen gaan. Ze willen het leger niet in. Daartoe kwam de Toronto beweging in 1994. Mijn vrouw toendertijd zei al direct dat het onzuivere koffie was, en we hadden er sindsdien veel tegen gewaarschuwd, want het was een pensioenfonds gebracht door demonen tot de kerk, en velen vielen erin. Vlak voor de 1994 uitstorting, in begin 1993, had ik al een zware confrontatie met dit ding. Ik ontmaskerde het in een tijd van vasten en afzondering, in een lange strijd. Ik versloeg het door de heilige vreze, die als een bal om me heen was, van hoge stroom, en toen ging dat ding

ergens anders naartoe en kwam in de vorm van de Toronto beweging omhoog om te kotsen over de hele wereld. Wat een ellende was dat, zeg. Eén grote chaos, een charismatische chaos. En ik wist wat het was, maar velen wilden niet luisteren. En we verloren verschillende vrienden hieraan.

#### Hoofdstuk 34. Dure Kleren ? Scheur je Kleren

Grote auto's ? Dure kleding ? Er is een verschil tussen de geestelijke charismatische beweging en de materialistische charismatische beweging, die ook wel het welvaarts-evangelie wordt genoemd, het prosperity gospel. We leven in de matrix, een wereld die gesimuleerd is, om ons van het diepere af te houden, dus de materialistische charismatische beweging is PER DEFINITIE al bedriegelijk. En auto's brengen moeder aarde om zeep, dus waarom grote, dure auto's willen ? Het is allemaal voor het oog. De materialistische charismatische beweging, oftewel het voorspoeds-evangelie is anti-natuur. Dure kleding ? Stropdasje om ? Om gezien te worden ? En hoe ? SCHEUR LIEVER JE KLEREN en keer terug tot de natuur. Wat minder mag wel, want we moeten één zijn met de armen. Kleed je eenvoudig, opdat je zinnen niet van het diepere pad worden afgeleid, en dan kun je profetisch gezien naar de juiste kleding worden geleid, zodat je kleding niet een dwangbuis is of een slavenjuk van de duivel, zoals vaak in de hedendaagse mode. Trek de wapenrusting van de duivel niet aan, want die zal zich tegen je keren en je opvreten. Je kan je ook leuk kleden op een andere manier, op een meer creatieve manier. Breek de code van de matrix. De kerken zijn vaak mode shows waarin de mensen laten zien hoe conform ze nog zijn aan de afgoden van de stad. Het is een belachelijke bedoening. Waar gaat het ze nu om ?

Ik vluchtte van de Calvinistische Veluwe tot het Wesleyanistische Centraal Nederland in en om Utrecht, waar de Evangelische bijbelscholen waren. In Doorn was de Evangelische Bijbelschool, waar ik naartoe ging, en in Amersfoort was de EH, de Evangelische Hogeschool, in Soest In de Ruimte, en de centrale pinkster bijbelschool zat in Lunteren, waar ik voor het tweede jaar naartoe ging. Ik was namelijk meer en meer geïnteresseerd in het charismatische, en daar was op de EBS niet echt ruimte voor. Ik wilde het dus hogerop zoeken, maar daar begon het pas. Allemaal tegengestelde meningen en theologieën, en ik kwam in een charismatische oorlog terecht waarvan ik me uiteindelijk terugtrok, en wel moest, want ik kwam onder de heilige vreze en raakte depressief. Dat was mijn redding. De stof op de CPB was ook zo ontzettend droog, en ik studeerde meer in de bibliotheek, waar alle charismatische en demonologische boeken waren dan in de klas zelf.

Geestelijkheid kan in principe ook nog heel vaag zijn, maar het gaat om het filosofische, methodische charismatische, want er is een diepere mens met een diepere structuur. Dit is heilige filosofie, hemelse filosofie waartoe je mag ontwaken om te zien dat alles metaforisch is. Het is een bepaalde taal, en we mogen tot een steeds diepere betekenis komen. Dan pas wordt pas echt de

muur tussen hemel en aarde afgebroken. Nadat ik van de bijbelscholen afgekomen was heb ik er veel dromen over gehad, twee prachtige scholen met een prachtig natuurgebied ertussen, en daar ging alles gebeuren. Het waren twee fundamenten van mijn leven, en het zou zich alleen maar gaan verdiepen, alles, wat ik er geleerd heb, de mensen die ik er ben tegengekomen, de gebeurtenissen, enzovoorts, enzovoorts. Het zijn twee filosofische centra in mijn leven. We maken niets voor niets mee. Alles is een code van iets veel groters. Zo is dat ook in jouw leven. Dat is de semiotische filosofie, van de uitleg van tekensystemen waarin we opgroeien. Dat is de cryptosofie die ervoor zorgt dat we dingen niet teveel dramatiseren. Alles heeft creatieve potentie. Dit ontstaat in de shamasofie, de filosofie van het shamanisme, van het verdiepen, het contact maken, het natuurlijke charismatische. Het oorspronkelijke charismatische is dus iets indiaans, van de natuurmensen.

In de kerk draait alles vaak in cirkeltjes. Er wordt niet afgeweken van het boekje, maar wij zijn geroepen om het boekje te doorbreken en om het boekje te verdiepen, in verband te brengen met andere boekjes en de verborgen hemelse boekjes. Wat een grote taak ligt er voor ons weggelegd. Er is nog veel werk te doen. Iedereen is hiervoor geroepen, maar slechts weinigen geven er gehoor aan. Dat is de natuurlijke selectie. Het gaat om de eenlingen, en die moeten juist hierdoor getest worden, anders heeft het geen fundament en glijden ze gewoon met de dode massa mee. Zodra iedereen zomaar met je meeglijdt, en iedereen spreekt wel van je, dan weet je dat er iets goed fout zit. Gij zult de meerderheid in het kwade niet volgen. We worden zo getest opdat we geen water bij de wijn doen. Een oud gezegde zegt : 'Hij die een stuiver zal stelen zal een daalder stelen,' wat John Wesley ook aanhaalde in zijn preek 'Over de Opvoeding van Kinderen'. D.w.z. als ze een klein beetje de grens verleggen zullen ze die grens steeds verder verleggen. Vandaar dat alleen de radicalen, de perfectionisten, zullen overleven in de golven van verleiding en misleiding die door de duivel over de wereld worden uitgegoten. Een klein beetje zuurdeeg maakt het gehele deeg zuur.

De kern van deze preek is : 'Zonder God kan de mens niets goeds denken en niets goeds doen. God, als wijze moeder, breekt de wil van een kind de eerste keer wanneer het opkomt. Hen wordt ingetogenheid geleerd en een diepe overtuiging. Rijkdom brengt geen geluk. Ze worden gehard in het liefhebben en dienen van de kennis. Hen zal geen pijn bespaard worden om hen dat te leren. Hen moet geleerd worden de leugen en de ijdelheid te haten en te verachten.'

Zo blijft het kind veilig. Daarom is het leven zo moeilijk. Zo kunnen we dat verklaren. De kennis door tucht verkregen is de ware rijkdom. Zonder tucht gaat het niet diep genoeg.

## Hoofdstuk 35. In de Naam van Afrika - de Steen van de Filosofen

De Waarheid is al om ons heen, maar we moeten er slechts toe ontwaken. De Waarheid is al gecodeerd in onze geschiedenis en ons verleden, maar we moeten er toe ontwaken. ALLES is al gebeurd. Wat we zien zijn slechts reflecties daarvan. De geschiedenis is een steen die we mogen draaien voor de juiste reflecties. We moeten het raadsel van deze steen oplossen, van deze spiegelsteen, de steen van de filosofen. DAT is de opdracht van de mens. Ga niet dom lopen doen, sleur de mens niet mee in zonde en allerlei onzinnigheid. ONDERWIJS ze. Wees een goed voorbeeld. Verdoe je tijd niet met ijdelheden. Het verziekte verstand van de mens wat altijd maar roddelt en excuses verzint zal BREKEN, en alleen de waarheid zal overblijven. Dit zal alleen gebeuren als de mens ontwaakt, maar nu slaapt de mens. Als de mens ontwaakt zegt de mens : 'Oh ja.'

In een droom danste ik met een verongelukte gospel zanger die begin tachtiger jaren met een vliegtuig neerstortte. Hij zong 'Afrika, Afrika, Afrika', en we waren ook in Afrika. De Egypto-Judeo fundamenteën liggen veel dieper in de wildernissen van Afrika. Als de mens ontwaakt tot Afrika komt de mens eerst in de Egyptische labyrinten, voor zwerftochten door de hieroglyphische tunnels van de piramides, maar dan moet de mens dieper Afrika in om het te ontraadselen. Hier wordt alles aan afgemeten, en dat is het ware evangelie, dat van de armenhulp. Ik meet alles af aan Afrika. Afrika heeft altijd het zwaarst op me gedrukt, en bij iedere gedachte die ik heb, elk woord wat ik spreek en elke stap die ik zet, meet ik het af aan Afrika, aan de armenhulp, levende vanuit moeder Afrika. Anders ben je levende al dood. Het Westen wordt door vreemde parasieten in bedwang gehouden die de mensen met vreemde afleidingen programmeren en het is om ziek van te worden, maar dit komt door een gebrek aan Afrika-bewustzijn. Ik heb dit al heel lang met lede ogen moeten aankijken. De mens wordt geleefd. Het is allemaal ijdelheid.

In het Eeuwig Evangelie werd er al gesproken over een groter Afrikaans evangelie :

Savaninen 14, de Rode Steen

10. En er was een plaats genaamd het tweede Golgotha in Afrika, en de Heere maakte deze plaats groot. 11. En vanuit alle hoeken van de aarde werd deze plaats bezocht, maar de apostelen spraken : 'Het heil is niet te vinden in een plaats of een persoon, maar in het hart dat zich verborgen houdt.' 12. En de gemeente werd een volk van eenlingen, en zij die de krachten van het ijs niet konden aanvaarden vielen weg van de Heere. 13. En in die dagen hielden familiale en sociale geesten velen tegen om behouden te worden.

Savaninen 7

8. Dit zijn de woorden van de tweede Mattheus voor de laatste dagen. De Heere heeft u een tweede Christus gegeven. 9. En zijn tweede engelen kwamen tot Hem om hem op aarde te dienen. Hij stierf aan het kruis van honger in de streken van Afrika, bespot en alleengelaten door de gemeente.

Savaninen 4

13. En de Heere leed in het hongerend Afrika, maar zijn gemeente heeft hem niet gewild. 14. Daarom zal de Heere de eerste gemeente wegvagen en de tweede gemeente behouden. 15. En de Heere zal zijn eerste christus wegnemen om zijn tweede christus te zenden met een nieuwe wet.

Sorsol 3, de Steen der Indianen

10. Heere, ik draag het Kruis van Hongerend Afrika, als een verborgen boodschap van u. Heere, ik draag het Kruis der Indianen in mijn hart, en neem het aan, om tot u te komen. Ik draag hun kruis en neem het aan, om tot u te komen, die lijdt in het binnenste der aarde.

De Openbaring van de Rode Steen 9, de Rode Steen

11. Zijn tweede ziel zal ons leiden door zijn tweede woord. Oh tweede christus die stierf aan het tweede kruis, de honger in afrika, de gemeente heeft het niet verstaan, maar vanuit het verborgene zal een tweede gemeente voor hem zorgen, hem balsemen met de zuiverste honing, bij zijn geliefden zal hij zijn. laat de leeuw nu spreken, en de cobra.

Tot zover het EE.

Dan zijn er een heleboel christenen die zeggen : 'Ja, maar Jezus dit en Jezus dat, en in de naam van Jezus dit, en in de naam van Jezus dat.' Neen. De mens moet stoppen met spelletjes spelen. Het Jezus principe wijst terug op Afrika, en het lijden van Afrika is veel groter dan een driedaags kruis en een driedaags gevecht in de onderwereld, want dat was slechts symboliek. Het westen heeft alles verletterlijkt en verdicht, opdat Afrika vergeten zou worden. Dus nee, niet in de naam van Jezus, maar in de naam van Afrika. Het Jezus verhaal was een gelijkenis, zoals het al werd aangegeven, maar de kerk wilde het niet zien en bleef er als een blinde, dolle zot omheen dansen. In de naam van Afrika : WORD WAKKER. Jezus had Afrika als schuilplaats tegen Herodus anders zou hij als kind al zijn omgebracht, en Israel werd in het OT door Afrika van de hongersnood gered, maar nu heeft de kerk grotendeels Afrika vergeten. Rijk willen worden, duur willen doen, materialistisch leven is spotten met Afrika, en dan spot je met God zelf. Als je een vriend wil zijn van de stadse spelletjes ben je metterdaad een vijand van Afrika en dus van God. Gebruik je het kruis om Afrika te negeren of om op Afrika te WIJZEN. Groot verschil. Afrika is de sleutel. Het is de grootste wond van de aarde. Wie het negeert pleegt in principe gewoon zelfmoord en is hartstikke gek. De evangelische beweging staat helemaal stijf van de armenhaat door al hun vuile dogma's die Afrika er buiten houden. Het is hysterisch. Aan Afrika wordt alles afgemeten. Afrika is de ware weegschaal en veer van Ma'at waar de harten en de zielen tegen gewogen worden. Er is geen oordeel tegen hen die de armen daadwerkelijk liefhebben, die tot de Afrika verlichting zijn gekomen in de eindtijd. De Liefde wast en bedekt alle zonden. Jezus wees op Afrika. Jezus was Afrika.

Mattheus 25

35Want Ik heb honger geleden en gij hebt Mij te eten gegeven. Ik heb dorst geleden en gij hebt Mij te drinken gegeven, Ik ben een vreemdeling geweest en gij hebt Mij gehuisvest, 36naakt en gij hebt Mij gekleed, ziek en gij hebt Mij bezocht; Ik ben in de gevangenis geweest en gij zijt tot Mij gekomen. 37Dan zullen de rechtvaardigen Hem antwoorden, zeggende: Here, wanneer hebben wij U hongerig gezien en hebben wij U gevoed, of dorstig en hebben wij U te drinken gegeven? 38Wanneer hebben wij U als vreemdeling gezien en hebben U gehuisvest, of naakt, en hebben U gekleed? 39Wanneer hebben wij U ziek of in de gevangenis gezien en zijn tot U gekomen? 40En de

Koning zal hun antwoorden en zeggen: Voorwaar, Ik zeg u, in zoverre gij dit aan één van deze mijn minste broeders hebt gedaan, hebt gij het Mij gedaan.

Telkens maar Jezus zeggen als je tot God wil komen zal je niet helpen. God prikt recht door je hart heen. Zeg eens een keertje Afrika, in de naam van Afrika, dan kom je werkelijk tot God. Afrika is de weg tot de hemel. Dan heb je de steen der filosofen gevonden.

### Hoofdstuk 36. Het Betelgeusische Afrika

'Afrika' betekent de aarde ingaan, de onderwereld, het anonimisme, wat zal leiden tot de ondergrondse zee, een beeld van de dualiteit, van het perspectivisme. Het vorige onderwijs reikte een sleutel aan tot een diepere kernlaag in Betelgeuse, namelijk van het Betelgeusische Afrika. Het is van belang het element aarde te balanceren met het element zee, zoals het ook van belang is om het Egyptische Afrika te balanceren met het niet-Egyptische Afrika, want Egypte is slechts een verre uithoek van Afrika. Egypte is als de brug tussen Israel en Afrika, waardoor de mens het Egypto-Judeo fundament mag verdiepen. De grootste ongelukken komen er als deze balansen er niet zijn, en vandaag de dag mag de mens weer tot deze balansen ontwaken. Zoals in het boek Openbaring staat opgetekend komt de ontwakende mens tot de zee van de Urim (Aramees) om het lied van Mozes te zingen. Er zal dus een nieuwe exodus plaatsvinden. De mens moet zowel in als uit Egypte gaan om tot de diepere Afrikaanse fundamenteën te komen, in het Betelgeusische Afrika in Orion. In dit gebied is Maraka een zeegodin, wat op aarde werd geprojecteerd als Marokko in Noord-West Afrika, in de uithoek. Zij bracht Hastar, een andere godin, het Woord, wat op aarde werd geprojecteerd als Hathor in Egypte, de opvoedende godin. De mens wordt zo opgevoed door het Woord uit de zee. Trali is de zoon van Hastar die zij opvoed, zoals Hathor Horus opvoedde in Egypte. Het mandaat van deze Betelgeusische-Afrikaanse religie (filosofie) is 'dieper in de aarde tot de zee komen'. In het boek Openbaring heeft de mens zowel een strijd tegen het beest van de zee als het beest van de aarde.

Dit heeft heel veel met mijn eigen cryptosofische leven te maken, want alles is een cryptische boodschap. In 1980 gingen we met de familie, en het gezin van de jongste zus van mijn vader, op vakantie naar Hellendoorn. In die tijd werd ook op de televisie de serie the Lost Islands, de verloren eilanden, uitgezonden, van een groep kinderen uit allerlei landen die op een schip genaamd 'the United World' varen, maar door een storm terechtkomen op een onbekend eiland waar een hele vreemde religie heerst. We moesten en zouden het zien, wilden geen aflevering missen, en dat kon op de camping gelukkig. Een vriendinnetje daar kwam uit Amsterdam en zong een liedje van de wegwacht, wat in die tijd veel op de radio was. Op een spelletjesdag werd een winnaar bekend

gemaakt. Het was mijn nichtje, en ze liep al naar voren om haar prijs in ontvangst te nemen, maar ineens kwam er ook een ander meisje op af. Die bleek dezelfde naam te hebben, en voor haar was de prijs bestemd en niet voor mijn nichtje. Toen we weer weggingen baalde ik, want ik miste het vriendinnetje uit Amsterdam. Met de familie van mijn moeders kant gingen we weleens naar een pretpark in Hellendoorn. Mijn favorieten waren de spookgrot en de achtbaan. Hoe los je zo iets cryptosofisch op ? Het laat zich niet forceren, maar begin negentiger jaren ging ik naar de Evangelische bijbelschool in Doorn, en voor het tweede jaar stapte ik over naar de Pinkster bijbelschool in Lunteren, aan de rand van Gelderland, tegen de grens van de provincie Utrecht. Het lag dus tamelijk dichtbij elkaar in het centrum van Nederland. Prachtig natuurgebied, maar in die overgang had ik een zware ervaring, en ik raakte depressief, en het was als de hel toen ik naar de Pinkster Bijbelschool ging, terwijl ik ook zo nu en dan de hemel kon aanraken. Het was heel dubbel, maar dit was dus Hel en Doorn, de twee bijbelscholen, gecodeerd in de Hellendoorn vakantie. Op de Pinksterbijbelschool, Hel, de moeder van de onderwereld, ontmoette ik mijn Amsterdams-Surinaamse toekomstige vrouw, zoals ik destijds in 1980 op de Hellendoornse camping een Amsterdams vriendinnetje had. Die zong dus het liedje over de wegwacht, die dus helpt bij pech onderweg en iemand op sleeptouw neemt, als een poort of brug. We trouwden toen in Amsterdam en gingen daar wonen, en ik werkte daar in een Afrikaanse gemeente met een Afrikaans-Ghanese vriend van de Evangelische bijbelschool (Doorn), de broer van een vermoorde Ghanese president. Amsterdam sloeg dus een brug tussen beide scholen, tussen Hel en Doorn. Op de Evangelische bijbelschool in Doorn had ik ook voor twee maanden een Afrikaanse vriendin van de Kaap Verdische eilanden, maar dat liep al gauw totaal niet meer, en ik klapte helemaal dicht. Ik was blij toen het voorbij was, maar het was denk ik ook gewoon een groot cultuur-verschil. Het was dus heel internationaal, want het was Nederland, Afrika en Suriname, en zo was dat ook op het schip uit die serie uit 1980 over die vreemde religie waarin ze terecht kwamen als gevangenen. Hel en Doorn is ook verbonden aan het sprookje Doornroosje, want de slapende Doornroosje werd als eenling bewaakt door doornenstruiken die om het kasteel groeiden, en ze werd vastgehouden door de heks, Hel. Zoals ik al zei is dit iets dualistisch. Ik kon ook de hemel zo nu en dan aanraken, en ik werd ook opgenomen in de hemel uiteindelijk. Daarna bleef ik vele dromen krijgen over Afrika en Suriname.

En het voorval met mijn nichtje ? Dat zie ik als twee realiteiten die contact met elkaar maakten, een parallelle wereld die kruiste met deze wereld. Het was een dimensionale poort. Mijn nichtje werd vervangen. Het was een soort wisselkind moment. En dit is een belangrijk iets voor het herstel van de wereld. Dat is ook wat een achtbaan doet, alles even omgooien. Het heeft metaforische waarde.

Als demonoloog ligt er ook een shamanistische taak, als diepte-demonoloog. In de onderwereld moest ik predikanten van de Gereformeerde Gemeente vrijzetten, waaronder ook een predikant uit mijn geboorteplaats. Een aantal maanden geleden kwam hij tot mij. Hij was al jong overleden aan een ziekte. Hij was inmiddels ook bezig geweest in de Egyptische wortels van het christendom wat veel 'boorwerk' en 'entwerk' is, telkens dieper en dieper. Ik kwam hem tegen in een grote woestijn en hij gaf mij prachtige esoterische bruine lederen riemen, osirische. Ik had daar een aantekening van gemaakt en dat schrijf ik nu even over. Het was een korte aantekening. Vandaag verscheen hij weer aan mij. Ik heb twee boeken van hem hier liggen, en hij wilde dat ik wat uit zijn dagboek las, en leidde mij tot 19 juli, waar ik begon te lezen. Het ging over het vraagtekens zetten bij de rechtvaardigheid van God toen God de farao strafte omdat hij het volk Israel niet vrijliet. Het hart van de farao werd verhard, en zo gebeurde dat ook met het volk tijdens het leven van Noach. Het volk dreef de spot met de boodschap van Noach, met het schip wat hij bouwde. 'Laat ons eten en drinken, want morgen sterven wij.' En toen moesten de oordelen van God komen, ook al zijn die voor een mens niet altijd te volgen, maar dat is de heilige soevereiniteit, die zich niet aan mensenregels houdt, maar overal doorheen breekt. De mening van de mens, die trouwens altijd weer verschilt, is onze maatstaf niet. Wij mogen daarom rusten in het oordeel, rusten in de tucht, want het is goed. De zonde moet gestraft worden. De mens kan dat niet goedpraten. Voor verschillende evangelische gemeentes die in liefde, vergeving en genade geloven is dat soms moeilijk te aanvaarden. Sommigen beweren dat we nu in het genade tijdperk leven, terwijl het OT het tijdperk was van het oordeel. Osiris stond ook voor het oordeel in de onderwereld, wat als een filter werkte. Het gaat om het diepere Egyptische oordeel, opdat de mens niet verzwaard wordt met de zonde. Er moet een duidelijke scheiding zijn. De riemen duiden op een zekere discipline en op de heilige gebondenheid en verbondenheid met de hogere kennis. Natuurlijk wordt de mens dan soms aangevallen, maar dan mag de mens rusten in God's soevereiniteit. God weet wat het beste is voor de mens, en de tucht is waarlijk een beveiligings-systeem en zo ook het oordeel. Daarom moest God Egypte wel slaan en daarom moest God de zondvloed wel brengen, anders zou alles verloren zijn. Wij mogen deze lijnen ook in ons eigen leven ontdekken.

Het gevaar werd mij vroeger al getoond met die specifieke Evangelische gemeentes die liefde, vergeving en aanvaarding predikten. Het zijn de New Age muizen. Demonologisch gezien dus niet verantwoord. Wij moeten ons vast blijven houden aan het oordeel, en dat begint bij onszelf. Wij mogen niet indutten, niet met pensioen gaan en zomaar alles om ons heen aanvaarden, want de vijand loert op de mens en infiltreert waar hij kan. 'Wij moeten rein blijven, niet schijnheilig. Er staat teveel op het spel,' sprak de Gereformeerde Gemeente predikant. 'Het oordeel begint in het hart, in God's huis. Het oordeel is onlosmakelijk verbonden aan de heilige gebondenheid.'

Het is soms moeilijk voor een mens God's wegen van tucht en oordeel in ons leven te begrijpen. Maar de mens moet de ingewikkelde wetten van ascese en beveiliging leren begrijpen. Er is geen andere weg dan het smalle pad en de nauwe, enge poort. Alleen dat kronkelige bergpad leidt tot leven, en alle andere wegen leiden tot de dood. De vijand biedt veel wegen aan met veel make up, als maskers, om de mens weg te leiden van het smalle pad. De vijand vreest het smalle pad. De mens moet worstelen, de mens moet strijden om in te gaan. Velen zijn geroepen, maar weinigen zullen ingaan, en dat is ook juist een test om te zien of we de massa's volgen of de waarheid. En volgen we personen of volgen we principes? Principes kunnen zich overigens wel weer personificeren maar daar mag geen misbruik van gemaakt worden. Daarom gebruiken we voor het gemak nog steeds soms het woord 'God', omdat dat in deze taal de gepersonificeerde kennis is. Het

is dus zeer zeker niet letterlijk, maar archetypisch, symbolisch, oftewel filosofisch. Een mens komt op dit pad en zal dan duizenden aanbiedingen krijgen van de clowns van luilekkerland om hem te testen. De massa's zullen hem proberen te verleiden, en dan is de vraag : Wil de mens het gemak of de waarheid. De mens houdt van gemak als gebak, maar het sust de mens in slaap. Daarom komt het aan op het hart. Doe je water bij de wijn, of ben je op zoek naar het pure ? Vele evangelischen worden hier nerveus van. Sommigen noemen het : 'op eieren lopen.' Ze willen graag vrij zijn, doen wat ze willen, maar wie volgen ze dan eigenlijk ? Niet eens Jezus meer, want Jezus zei : 'Niet mijn wil, maar uw wil geschiede.' En Jezus sprak alleen maar als God eerst sprak. Jezus predikte dus geen vrije spraak, maar het hemelse robotisme, oftewel het perfectionisme, wat de oorspronkelijke wortel was van de evangelische beweging, namelijk het Wesleyanisme.

'Ja, maar je moet als een kind zijn,' zeggen sommige evangelischen dan. 'Al dat kennis gedoe leidt tot opgeblazenheid.' Zij willen het rebelse, vrije kind, wat zich aan niets of niemand stoort, maar het ware 'kind zijn' betekent verbondenheid aan de moeder, het leeg worden van je eigen verlangens en de moedermelk drinken en vanuit de bron nieuwe inspiratie opdoen, en de bron voedt op en onderwijst tot hemelse volwassenheid. Het kind is juist het beeld van het heilige robotisme in de zin dat het verbonden is en blijft aan de ware wijnstok. De vijand probeert dus heel sluw een heel andere betekenis te geven aan het kind, om zo het New Age kind te laten komen, zodat de mens wordt afgesneden. De vijand heeft een spijbelkind neergezet als rolmodel voor de van het Wesleyanisme afgeweken evangelische beweging. Waar komt het op neer ? Deze 'kinderen' slaan elkaar de hersens in, omdat ze hun ego niet hebben afgelegd. Het zijn betweterige, narcistische, verwende kinderen die altijd hun zin moeten hebben, anders slaan ze er op los. Het zijn terroristische kinderen, want ze beloven eeuwige marteling aan hen die hun dwaze denkbeelden niet volgen. Ze lopen rond met zwaar militair geschut. En daarom moet het oordeel komen, en daarom moet de filosofische oorlog gestreden worden.

### Hoofdstuk 38. Het Snelheidsgeweld op de Evangelische Snelwegen

Een profetisch mens gaat soms door dorre periodes, wat nodig is om van alle valse zintuigen en valse zintuigelijke informatie wat zich in de loop van de tijd heeft opgehoopt los te komen. Het profetische leven moet verder ook aan allerlei voorwaarden voldoen, net zoals een televisie of radio alleen kan werken als alle techniek compleet is en er geen onderdelen missen. Het is de kritiek die ik heb op de latere Evangelische beweging die van de methodiek van de filosofie is afgeweken, van Wesley (jaren 1700) en Nietzsche (jaren 1800). Zo ontstond er een opwekkingsbeweging die wel heel opgewekt was. Het heilige pessimisme en nihilisme (Nietzsche) en het heilige perfectionisme, het completisme (Wesley) werd overboord gegooid, en de mens werd tot snelheidsduivel. Vaak wilde de mens niets of niet veel meer van het profetische afweten, want men had immers de bijbel en dat was voldoende. Toch waren er dan ook enkelingen die met profetie aan de gang gingen, maar

ook dat moest snel snel, want de methodiek was verloren gegaan en moest verloren gaan, want het was voor hen een sta in de weg. Het profeteren werd tot snelkook-cursus en de grootst mogelijke ongelukken kwamen ervan, want het deed de mens volkomen uit de bocht slaan. Zo werd profetie tot een formule één spelletje, de profetische mens als autocoureur. Hierdoor, door snelheidsgeweld, klapt de hogere zintuigen nog meer dicht. De mens werd zo tot een rover van profetische items, en die werden dus helemaal uit de context gerukt en verdraaid, als een piratenbuit, omgesmolten goud. Het werd een tirannie.

De sleutel tot het profetische leven is juist het afremmen, het aandacht geven aan de tussenstappen, steeds meer, totdat de mens tot de natuur is teruggekeerd, tot de natuurlijke processen. Als de mens alles in de versnelling gooit omdat de mens de eerste wil zijn, of gewoon niet kan wachten, dan is het profetische doel verloren. Het is juist een discipline van geduld, een school van vertraging en herhaling. De mens wil snelle feestjes, dikke spierbundels om gezien te worden en ontzag op te wekken. Een Nederlands schrijver schreef hierover dat dit min of meer een martiale onverschilligheid is die onvolwassenen afkijken van reclamefilmpjes van sterke drank, wat eerder medelijden opwekt dan ontzag. Gelukkig prikken er vele mensen doorheen, maar nog steeds is de Evangelische beweging die blijdschap als graadmeter ziet van het contact met God als een koersloos schip losgeslagen van de profetische kade. Zij die er doorheen prikken zien onzekere mensen die 'er bij willen horen', 'die iets willen voorstellen', en daarvoor over lijken gaan, en zo een karikatuur van zichzelf maken. Daarom zegt de Evangelische beweging ook vaak dat de wet er niet meer is, want nu leeft de mens vanuit genade. De wet heeft afgedaan. Natuurlijk heeft de lagere wet afgedaan, maar dat wil niet zeggen dat er geen hogere wet is, en die hogere wet is beslist niet genade, want zo wordt er nog niks opgelost, en kan iedereen maar aan blijven rotzooien. Hup, nog een drankje er tegenaan. De evangelische mens overdrijft teveel, ziet niet meer dat het meerdere hem opgeblazen heeft gemaakt tot het punt dat hij is ontploft. Juist het mindere is meer, en dat hele traject staat zelfs in de bijbel beschreven. Ze zijn niet eens bijbels, kennen hun bijbel ook niet, want alles is toch genade. De lat wordt niet hooggelegd. Wesley en Nietzsche zijn overboord gegooit, want zij waren spelbrekers. Nu eten ze alles uit blik. Ze zijn zichzelf tot wet geworden, de wetteloosheid, en daarom heb je ook vaak het idee dat je niet tot ze kan doordringen, want het zijn snelheidsduivels. Ze luisteren niet. Ze hebben een grote helm op, maar waar zal die helm hen tegen beschermen? Niets kan hen meer beschermen met zo'n vaart. De ontploffing is allang geweest en ze liggen al in het ziekenhuis. Het is allemaal nog slechts illusie.

Vannacht had ik een droom over die Evangelische Tarzan. De spieren rolden over zijn lichaam, en hij hield van hard geluid, om alle profetische stemmen te doven, ook om alle woestijnen te doven. Hij wilde alles snel snel. Hij waande zich de koning van de natuur, van het oerwoud. Hij had zich dit helemaal ingebeeld, had alles om zich heen opgekocht, maar het kwam nogal dom over. Je kon hem niet bereiken, er was geen klik. Hij zocht naar zijn ingeblikt voedsel, naar zijn koelkast, want hij kon eigenlijk niet in de natuur leven. Hij kon niet overleven, dus alles was maar tijdelijk. Hij zat achter het stuur van zijn grote truck, zijn lichaam, maar het was allemaal kunstmatige natuur, en de ware natuur liet hem vastlopen, omdat hij de tussenstappen niet had. Hij sloeg grote stappen over. Dit is de lagere natuur, het ego. Die kijkt totaal langs je heen, luistert totaal langs je heen, totaal afgeleid. Na Wesley, Nietzsche en Darwin kwam Tarzan. Prachtige boeken, maar het liet de lagere mens zien, het ego wat nog wilde heersen. Langzaam zou het ego door de natuur worden ingesloten. Daarna kwamen de Gor boeken, als het instituut van het ego. Het individuele ego van Tarzan werd zo tot een collectief ego. Het is heel dualistisch. Ik heb altijd een haat-liefde verhouding met die

boeken gehad, zoals ook met de bijbel. Toen kwam de Tweede Bijbel, en dat moest wel, want de mens was verbrand. De Tweede Bijbel stapte op de rem, bracht het ijs. De mens moest niet sneller horizontaal, maar afremmen om vertikaal de diepte in te gaan volgens de natuurprocessen. De mens moest wachten op de natuurverschijnselen, en niet bij gebrek aan beter dan maar zelf gaan aanrotzooien. Er is betere methodiek. In het afremmen wordt het zichtbaar. De mens mag stoppen te overdrijven, stoppen alles rooskleuriger voor te stellen dan het is, om zo weer zicht te krijgen. Wie ben je ? Wie ben je daadwerkelijk ? Iemand heeft je getekend en je bent in één of andere tekenfilm van de stad, maar dat is niet wie je bent. Je zit opgesloten. Wat is dan de weg eruit ? Afremmen. Loskomen van alle valse technologie die de mens altijd maar weer in de versnelling gooit. De mens is gemaakt tot snelle auto, tot een voertuig, tot een lastdier. Dat is het nut van de mens voor de dokters van de dood. Nee, je kunt niet met ze onderhandelen. Je kunt jezelf er niet uitpraten. Je moet afremmen, tot de tussenstappen gaan. En heb je een tussenstap gevonden, wat is dan de tussenstap tot die tussenstap ? Enzovoorts. Dat is het proces van de diepste tussenstappen, de ultra-tussenstappen. Je komt zo in een hele andere energie van diepte-profetie. Je bent geen profetie-junkie meer. Integendeel. Je weet dat je die energie weer verliest als je jezelf in de versnelling gooit.

De mens moet de natuurdrugs van het geduld leren kennen, van de tussenstappen. De Evangelische beweging liet het los en verloor alle verfijning aan lompheid, zoals in de droom over de Evangelische Tarzan. Alles ging langs hem heen. Hij leefde in een roes, als een snelbrandende sigaret op weg naar zijn einde. In de goot zou hij eindigen. Oh ja, alles moet maar groots, snel en duur, maar het is een karikatuur. Het is de lagere mens waar Nietzsche tegen predikte, en wat de nazi's later verschrikkelijk uit het verband rukten, en zo ook de Evangelische beweging. De waarheid is, en ik heb het met eigen ogen gezien, dat de Evangelische beweging depressieve mensen en mensen met angststoornissen of mensen die afhankelijk zijn van hulp en opvang als 'lagere mensen' zien die minder bruikbaar zijn voor God. Armoede wordt als zonde gezien, dieren zijn ook lagere schepselen. Je moet eens weten hoeveel er gebarbecued wordt in Evangelische gemeentes. Dat is toch wel het hoogtepunt van het jaar. En waarom ? Omdat ze de demonologie niet kennen en daarvoor de installaties niet hebben, dus vallen ze hun medeschepselen aan. Daar strompelt de Evangelische Tarzan naar de volgende Evangelische barbecue avond, vlees uit blik, omdat hij te lui is om onderzoek te doen naar de daadwerkelijke demonen om die te bestrijden. De Evangelische Tarzan is helemaal geen natuurmens, maar een karikatuurmens. Daar strompelt hij als een zombie naar de volgende Evangelische bingo avond om zijn geluk te beproeven. De Evangelische Tarzan is geen profetisch mens, maar een gokker. Zo wint hij zijn tweedehands, derdehands, vierdehands profetische items, of niet, en dan klaagt hij de hele weg terug. Klagen als Jom als zijn kerstmis-kous niet meer vol zit zoals verleden jaar, of als hij er stront in vindt. De Evangelische Tarzan is een geluksboeddha, een geluksgod, waar Nietzsche al tegen streed in de jaren 1800, en Wesley in de jaren 1700. Zoals de Gor boeken al stellen : 'de dikke goden worden in de stad aanbeden.' Er is een wereld van verschil tussen de Gor steden, waar vaak de dikke goden heersen, en de wildernis, waar vaak de vrouwen heersen, de panthers, maar dat 'heersen' van de vrouwen betekent juist afzonderen, dieper de natuur in, opdat je niet meer in slavernij wordt genomen door de dikke afgoden. Het daadwerkelijke 'heersen' gaat over emancipatie, zelfdiscipline.

John Wesley vocht met de Calvinistische afgod, en begon zichzelf steeds meer te zien als een heiden, omdat hem een groter mysterie werd geopenbaard, namelijk dat van een inclusieve God die niet keek naar iemand's religie, maar naar iemand's hart en daden. Teveel religie maakt de mens

krankzinnig, zei John Wesley. Hij zag dit steeds meer, en werd steeds zieker van het orthodoxe christelijke geloof. Hij haatte het. Vandaar dat dit een nodige reformatie was na Luther.

### Hoofdstuk 39. Geloven is bullshit

Om het even heel plat te zeggen : Geloven is bullshit. Het gaat om persoonlijke ervaring, maar omdat er zovelen beweren persoonlijke ervaring te hebben gehad en elkaar ALLEMAAL tegenspreken moeten we tot de conclusie komen dat de heilige gebondenheid de enige weg is, TENZIJ we spelletjes willen blijven spelen. De mens wordt voortdurend geprogrammeerd, gemanipuleerd en bedonderd. Daarom moet de mens de diepste dood aan zichzelf sterven en dan door de natuur opstaan. Dat is het ware Jezus principe en dat is het robotisme, oftewel het Wesleyaanse perfectionisme, waardoor je niet meer kan zondigen, wat ook weer terugkomt in de Johannes brieven. Het leidt helemaal terug tot Jeremia. Het leidt terug tot de wildernis.

### Hoofdstuk 40. De Siberische Reformatie

Het christendom is één en al zelfverafgoding en daarom kom je met atheïsme tegen dat soort valse afgoden vaak veel verder. In de zelfverloochening moet je verlangen naar de eeuwige dood, anders kun je het ego niet breken, en dat komt juist terug in het atheïsme. Deze eeuwige dood is niet te vinden in vuur, maar in ijs. Het christendom is een vurige klaagziekte, maar het zal geheel vergaan wanneer het blootgesteld wordt aan de ijsmonsters van een diepere prehistorie. Egypte is hierin een tussenstation. De ijsmonsters van de eeuwige dood moeten ermee afrekenen, en dit is iets filosofisch en niet eens zozeer geestelijk. In Rusland vinden wij deze echo terug van de filosofie van het oerijs. Dit is het ijs wat nog kan redden, en alles wat gered zal worden is maar een vonk. De natuur is van een hogere complexiteit en de mens zal geheel erin vergaan. Alleen het andere zal overblijven. De vermoedheid zal de mens opslokken wanneer de mens ontdekt dat alles ijdelheid is. Alleen het andere zal overblijven. Het zelf zal vergaan. Dit is de prehistorische anderheids-filosofie, de ware zelfverloochening, door de eeuwige dood. Dit is verletterlijkt in het Russische

orthodoxe atheïsme, maar was dus oorspronkelijk een levende filosofische esoterie. Daarom is er zo'n grote strijd om Rusland, Rossiya in het Russisch, of rosh, het begin, in het Hebreeuws, en in het eerste zinnetje van de bijbel. Het gaat om de prehistorie. Dit is een machtig raadsel. Het is atoom-energie. En we zijn al in deze kernreactor. Het heeft allemaal te maken met het tweede poortboek van de Tweede Bijbel, de evolutie van de hemel, wat ook een heel Darwinistisch begrip is. Egypte is de brandstof, de buffer, de tussenlaag, die nodig is om in de prehistorische kernreactor van de filosofie te komen. Rusland is slechts een code. Het gaat niet om Rusland. Er verschuilt zich dus iets in Rusland, zoals iets zich verschuilt in de Noorweegse zee. Het gaat om Ragnarok. De valkyries werken niet buiten Ragnarok om. Ze zullen geen religieuze fanaten opnemen die niet de eeuwige dood aan het zelf zijn gestorven. De eeuwige dood is het frontportaal van de heilige gebondenheid. Dat was het eerste wat ze me vroegen toen ik in de hemel kwam. Ik moest alle evangelische theologieën en afgoden afleggen. Ze vroegen dus allereerst atheïsme tegen de goden van de kerk. Dit esoterische atheïsme was de ijssleutel. De kernreactor is in het diepste van het ijs, bedolven onder ijs. Ze zijn daar helemaal ziek en kotsmisselijk van alle afgodendiensten, al het religieuze ge-etters, want dat is het, of dat nu direct is of subtiel. Het geheim van de beer. De beer is zo orthodox als de ziekte. Allemaal verletterlijkt, maar draagt een groot geheim. Daarom zijn er ook hemelse beren, en die zullen losgelaten worden, en ze zullen afrekenen met onfilosofische religie, en terugleiden tot de oorspronkelijke hemelse filosofie die door de tijden en eeuwen heen is bedekt, ondergesneeuwd met gif.

De eeuwige dood sterven, dat is de ware opname. Zo kan het vlees niet meer opstaan. Rusland heeft die taak. De beer moest komen. Daarvan was de eerste wereldoorlog een schaduw. De beer kwam opzetten. Het tsarische Rusland ging ten onder en het communistische Rusland kwam opzetten, als een code, een mythe. Het zelf ging eraan, en het andere moest komen. Het grote Duitse rijk viel uit elkaar en ook het grote Oostenrijk-Hongarije rijk. Joegoslavië ontstond vanuit de eerste wereldoorlog, als een beeld van de opkomst van de moddermannen, de hongermannen, als een beeld van de individuele vermindering, opdat er gelijkheid kon komen, collectieve gelijkheid. Het individu moest inleveren. De dikke kapitalistische vretslang, de volgevreten bullebakken, moesten opgaan in de massa's. Hun schepen moesten zinken. De beer van de eeuwige dood moest komen. Dit was allemaal code en mythe. Het wees allemaal terug op een verloren gegane prehistorie. Een verscheurend beest was gekomen, en dit was nog maar het begin. De stalinistische apocalypse zou komen. Materialisten zouden er mee weglopen, kapers zouden deze sieraden kapen, maar uiteindelijk zou het geheim in handen komen van de filosofen. Stalin was een clown verstrikt tussen de waterplanten, tussen de diepzeeplanten, om schepen te laten zinken en hen mee te sleuren in het verderf van de eeuwige dood. Stalin was daarvan een poëtische personificatie. Maar meer en meer verletterlijkte hij alles tot een nieuwe extremistische orthodoxie. Het was een Siberische reformatie die een kwartslag moet draaien, net zoals het calvinisme. Je kunt er niet met, en je kunt er niet zonder. Stalin is weer zo'n bevroren klok die twee keer per dag de juiste tijd aanwijst.

Het dodental door Stalin liep tegen het dubbele van Hitler, als een beeld van de eeuwige dood. Zij werden door de Russische farao in de Siberische rivieren geworpen, waar ze wegzonken in een eeuwige dood van ijs. Daarmee wierp Stalin ook zichzelf in deze Russische Nijl. Het was één van de grootste tragedies in de vorige eeuw. Wat was de prijs van deze exodus? Nog steeds buigen geleerden hun hoofd erover. Het valt niet weg te wissen uit de geschiedenis, maar het kan wel een kwartslag gedraaid worden en een geestelijke betekenis krijgen. De hele mensheid stierf in de Russische Nijl, in de Nijl van het grote Ragnarok, sommigen ten dood, en anderen ten leven. In de

eeuwige dood zal niets meer achtergehouden kunnen worden. Het scheidt het merg van het been. Het was een robotisch monster, een valkyrische opname, maar welke valkyrie ? Er is een strijd tussen de materialistische valkyries en de filosofische valkyries. Zij strijden om de zielen die gestorven zijn in het Stalinistische instituut, in de Stalinistische inquisitie.

We zien Stalin met zijn stalen hand, die zijn merkteken uitdeelt. Een ieder die het niet aanneemt sterft een vervroegde eeuwige dood. Komt ons dat niet bekend voor ? Ook Mao nam dit werk over en toen kwam Noord-Korea opzetten. Allemaal poppenkast, maar in diepte was het de introspectische beer die iets van het prehistorische innerlijk verborg, van de psycho-analytische filosofie. Het monster vernietigde alles in het rookgordijn van de moderne medische industrie. Er was namelijk een ontbrekende schakel. Om dit te herstellen zou er een kernfusie moeten plaatsvinden tussen Egypte en een diepere onbekende prehistorie die daarachter lag, een prehistorie die ze al tijden met veel succes hebben lopen verdoezelen. Het terughalen van deze prehistorie is niet het werk van materialistische archeologen, maar van demonologische shamanen, van robo-filosofische channelers. Alleen als het ijs van Egypte dik genoeg is kunnen pioniers hier overheen gaan om tot de diepere kern te komen. Zonder het Rusland enigma zal het ijs te dun zijn en zullen er teveel wakken zijn, zodat de overkant nooit gehaald kan worden.

#### Hoofdstuk 41. Het Andere Andere

Er zijn verschillende scenario's die we telkens weer om ons heen zien in het leven :

'Oh help, mijn man is er met een andere vrouw vandoor gegaan.'

'Oh help, mijn kind is er vandoor gegaan, en dat terwijl mijn man en ik zo goed voor hem waren.'

'Oh help, iemand anders heeft die erfenis gekregen en niet ik.'

'Oh help, iemand anders heeft nu datgene waar ik zo hard voor gewerkt heb.'

Enzovoorts. Ziet u, het is de anderheids-filosofie. Het zelf zal vergaan, en het andere zal blijven. Het is een symptoom van de eeuwige dood. U moet er doorheen prikken. Je kan je hele leven er wel over blijven miauwen en van achter de geraniums kijken hoe anderen wat van hun leven maken, maar beter is terug te keren tot de verloren gegane anderheids-filosofie. Neem van mij aan dat het was om uw leven te redden dat u dingen verloor. Het hield u namelijk tegen. Zo niet, dan zou het nooit van u weg zijn genomen. De natuur is niet sadistisch. Het redt uw leven, maar de vraag is of u

er voor open staat. De natuur is bang dat u vetgemest wordt met allerlei hebbedingetjes en dan uw ziel verliest. Vandaar dat er stormen in het leven zijn. Het is echt niet om u te pesten, alhoewel het zo lijkt. Het is te vurig in het hoofd van christenen en westerse materialisten die zo hebben leren denken, dat alles tegen hen is, en alles is om hen te pesten, dat ze buitenbeentjes zijn enzovoorts. Integendeel. Het laat zien dat u een kind van de natuur bent, en de natuur tuchtigt haar kinderen, beschermt haar kinderen tegen de rotzooi die een kind tegenwoordig aangepraat krijgt. Neem geen snoep aan van vreemden, maar oh, het is al gebeurd. Kinderen zijn te naïef en nemen alles aan. Dus nu is er een hoop deprogrammatie aan de gang. 't Is maar dat u het weet. De natuur is geen roekeloze pestkop. Alles heeft nut, en alles heeft zin. De mens, het zelf, moet de eeuwige dood in. Een tijdelijke dood zou het klusje niet klaren. De mens moet diep het ijs in opdat alle valse zintuigen van vuur afknappen. Zo diep totdat het knapt. Houdt je daarvoor op, dan gaat het niet lukken, en dan wordt je een uilenkop, een eigenwijsje.

Het diepere filosofische atheïsme belooft geen opstanding voor het vlees. De dood is eeuwig. Alleen het andere zal leven. Het zelf, het ego, zal vergaan. Het andere is dus geen persoon, anders zou het zelf voortleven. Het is een model, een filosofisch model, een principe. De eeuwige dood is de eeuwige sabbath, als de dochter (bath, Hebreeuws) van Sab, Seb, wat een andere Egyptische naam is van Geb. Nephys, de godin van de eeuwige dood, was de dochter van Geb. In het oorspronkelijke Aramese NT, oftewel de grondtekst, kon de mens niet zonder nephys (ziel, dood) tot God komen. IJzer, oftewel IJs-r, is het ijs van R'w, Ra, wat in het Aramese NT de Heilige Geest is. Jezus moest vertrekken, opdat de Heilige Geest, Ra, kon komen, de psalmen in de amazone oertaal. Het zelf moest namelijk vergaan, en het andere moest komen. Het is de anderheids-filosofie. Wij moeten weggaan en iets anders geven. Het gaat niet om het zelf, om zelfverheerlijking. Dat is allemaal eierzucht, en zo groeit de mens vast. Het pad van de hemelvaart, daar gaat het om.

Er moest een Russische, atheïstische sabbath komen, waardoor het eeuwige ijs kon ontstaan. De eeuwige dood was slechts metaforisch voor nuance, want NU zou er plaats zijn voor het andere, de tussenstap. De woestijn is dus eigenlijk - schrik niet - een beeld van het eeuwige ijs. Het zand is namelijk het nuanceren, als een andere vorm van de eeuwige dood. Zand en ijs zijn twee uitingen van de eeuwige dood. IJs wordt tot ijzer en zand. IJs wordt tot staal. Het is het eeuwige ijs van Ra, het andere. Alleen in de eeuwige dood kan de mens tot het eeuwige ijs komen, en de eeuwige dood kan alleen plaatsvinden in het atheïsme waarin alle afgoden van het zelf sterven. Dit is de ware geboorteplaats van de filosofie.

De beer sloeg toe in de eerste wereldoorlog, en sloeg toen nog een keer in de tweede wereldoorlog, en toen kwam Stalin, wiens iconografie werd overgenomen door het medische wereldrijk wat alles in bezit nam, als de derde wereldoorlog, die nog steeds gaande is, na het heengaan van Stalin. De eeuwige dood kwam dus in drie orthodoxe stappen, om de aandacht te richten op het andere, de tussenstap. Ook de derde wereldoorlog moet een kwartslag draaien, want we komen er niet zomaar vanaf. Het moet gedecodeerd worden. Ze hebben wat gestolen, houden iets achter, een prehistorisch item, en dat moet herontdekt worden, niet door materialistische archeologen maar door de filosofische archeologen. Deze items liggen gecodeerd in Rusland en Egypte.

Het Nephys mysterie loopt via Rusland helemaal door tot Noord-Korea, want de eeuwige dood staat uiteindelijk voor het robotisme. Nazi Duitsland was daar ook een hele wrange voorstelling

van, want uiteindelijk bijt het zich in de eigen staart, en dit is al in de geschiedenis. Alles ligt al gecodeerd in de geschiedenis. Stalin beet zichzelf toen hij Hitler beet. Dit waren allemaal robotische mechanismes, allemaal Noord-Koreaanse juche-hocus pocus. Daarom moet de mens tot de anderheids-filosofie komen.

In de anderheids-filosofie is er een beeld of mythe van de vrouwen die in de zee staan met hun spiegels, als een beeld dat zij 'het andere' zijn. Zij zijn ijdel, en strijden zo tegen het zelf. Het medische wereldrijk stal deze spiegels, en waanden zichzelf 'het andere', en streden zo in deze valse ijdelheid tegen de patienten, die zij als 'het zelf' bestempelden, wat moest vergaan. Dit is een hele smerige politiek dus, verdraaide filosofie. Zij kunnen zo de eeuwige dood niet sterven, denken ze, maar ze sterven het des te meer. Met hun strakke, starre, orthodoxe gezichten denken zij dat ze 'het andere' zijn, dat ze niet zullen sterven, en ze zijn vies van 'het zelf', hun patienten. Zij hebben hun 'untermensch' geschapen. Zo denken ze met hun chagrijnige, chauvinistische rotkoppen het eeuwige leven te hebben verkregen. Deze lui zijn totaal, maar dan ook totaal gestoord, maar het laat zich niet wegwissen dus het moet een kwartslag gedraaid worden. Het is de derde wereldoorlog, de verschrikkelijkste oorlog van hen allemaal. De beer vliegt hier zijn slachtoffer naar de keel, bijt zichzelf vast en laat niet meer los. De eeuwige dood kan niet buiten dit taaie mysterie.

Een eigenschap van het andere in de anderheids-filosofie is dat het andere het andere imiteert, opdat het zelf sterft.

Onder Egypte ligt de Rusland link die leidt tot de diepere verloren gegane prehistorie. Rusland is de tunnel, de put, hier naartoe. In de anderheids-filosofie is de woestijn ook het beeld van het hogere collectief waardoor het individu sterft. Ook het communisme is daar een beeld van. Alles is van het hogere collectief, een staats-apparaat. Het individu bestaat niet meer. Het gaat dus om de zogeheten massa-robot. Dit komt ook weer terug in het EE als het heilige meeste wat de dieptes der aarde bewaakt. Door het hogere meeste sterft het individu, want die moet daar helemaal in opgaan. In de anderheids-filosofie is er het beeld of de mythe van de roodbruinhuidige vrouwen die in de zee staan met rode spiegels. De rode spiegel is het beeld van het hogere collectief van het andere. Deze vrouwen zijn ijdel opdat het individu zal sterven en het hogere collectief zal overblijven. Het individu heeft geen bestaansrecht. Alleen de massa-robot zal overleven.

De Rusland link of tunnel is een put, een afgrond, van massa-robotiek in de baarmoeder van de aarde. Hierin sterft de mens, het zelf, het individu, de eeuwige dood, waar het eeuwige ijs ontstaat, de woestijn, de hogere massa, het heilige meeste, het ware communisme. Het bezit is niet van het zelf, maar van de hogere commune. Het individu wat daar geen gevoeligheid voor heeft wordt afgesneden, en het andere wordt erin opgenomen. Dit is de ware opname der valkyries.

Farao Akhenaten verkoos de rode schijf, de rode spiegel, boven alle goden. Alle goden moesten 'sterven' door deze rode spiegel, door de aten, want er was teveel corruptie in het priesterschap. De 'ten (aten) is ook de schorpioen-moeder als een beeld van de baarmoeder waarin alle parasieten die het kind bedreigen lek worden gestoken, het Egyptische beeld van de hel. De parasieten worden zo van het kind losgeknipt, weggeprikt, door de nauwkeurige tentakels van de schorpioen, om het kind te snoeien opdat het vrucht draagt. Dit moet wel een dodelijk accuraat robotisme zijn anders gaat er van alles mis, en zou de schorpioen haarzelf ombrengen. Aten betekent in het Egyptisch 'spiegel', en het wederstaan van autoriteit, en wegduwen, opstand. Zij zou geen individu scheppen, want dat zou

niet overleven, maar zij zou de qab, qeb, de massa, scheppen (Geb), opdat het individu, de parasiet, zou sterven. Geb is de kist, kooi van Osiris, de ark, waarin hij verdronk in de Nijl. Qab, qeb, is het vermenigvuldigings-principe, het vruchtbaarheids-principe, het diepste binnenste, dus niet materialistisch. Zo kwam het hogere collectief voort. Het individu had geen bestaansrecht. Het atheïsme leidt tot het hogere communisme, opdat er geen individuele goden meer zijn. Er zou een hogere massa komen. Door deze spiegel begon het zelf en het individu te sterven. Het hogere meeste zou komen. Dit was de eindbestemming van de eeuwige dood, die vanuit Egypte de link moest maken naar de verloren gegane diepere prehistorie. En wees eens eerlijk : de massa's vallen niet weg te wissen. Altijd maar weer wordt het individu overrompeld door de massa's. Daarom is alleen de hogere massa, het hogere meeste, de oplossing. Hierdoor zal de materie sterven, totaal platgewalst worden. Het individu zal buigen tot de hogere massa, en geheel daarin vergaan. Dat is het geheim van de massa-robot.

Het probleem is het individu, altijd maar weer. En de massa's ? Tja, die zijn ook ten dode opgeschreven als het hogere collectief verschijnt, het hogere meeste. Dit is niet materialistisch, maar filosofisch. Het is zelfs niet zozeer geestelijk. De woestijn is het eeuwige ijs. Daar kan geen massa tegenop. Het individu schept altijd weer zijn eigen massa's. Dictators scheppen altijd weer hun eigen democratieën, maar het kan niet op tegen de woestijn. Daarom is er een hoger atheïsme tegen al deze dingen. Het moet de eeuwige dood in, dan is de brug lang genoeg. Zo wordt er contact gemaakt. Als eerst al het individuele is afgebroken. Het individu is de grootste vijand. Het zelf is het stijfkoppigste apparaat wat er bestaat. Het zelf waant in al zijn grootspraak zichzelf de massa. Daarom moet de hogere massa-robot komen. Dat is een plan. Dat is een geheimenis. Dat is een filosofie. Niet materieel, en niet eens zozeer geestelijk. Veel geestelijkheid is gewoon het gewaan van het individu, het zelf, wat zichzelf nog niet door de eeuwige dood heeft verloren in de hogere massa's van de natuur.

Geb is massa in het Egyptisch, de hogere massa, waarvan Nephtys de dochter is, nog steeds staande op de ark met haar zuster Isis. Nephtys is de eeuwige dood die door de hogere massa werd gezonden, door Geb, de ark. Zo wordt de mens in de ark getrokken door de eeuwige dood, als de valkyrische opname. Weg is dan het individu, en weg is dan het zelf. Dat is wat de eeuwige dood, de eeuwige sab-bath, de dochter (bath) van Geb (seb, sab) is. Door haar, door haar baarmoeder, de schorpioen, ontstaat de massa-robot. De heilige gebondenheid, de atenu, wordt geleid door het hogere collectief. Het is het meeste van de hogere natuur, die alleen in het minste ontstaat. 'Wees de minste', wat ook tot het Jezus-principe behoort. Ga jezelf niet als een dolle gek overgeven aan de materiele massa's, aan de meeste stemmen gelden, denkende dat je zo'n stoere Darwinist bent, the survival of the strongest, want dat was helemaal niet wat Darwin zei. Er is een groot verschil tussen het latere nazi-darwinisme, van mensen die Darwin niet eens zelf hebben gelezen, net zoals nazi-christenen die zelf nooit de bijbel hebben gelezen, EN het oorspronkelijke nietzscheaanse darwinisme. Groot verschil. De enkelheids-filosofie van Nietzsche en Darwin is de enige weg tot de anderheids-filosofie. Het volgen van de massa's is een streek van het individu. De massa's volgen ook het individu. Vandaar dat het hogere collectief moest komen. Vandaar dat de beer moest aanvallen. De mens kan niet op tegen zee en woestijn. Het individu zal ingenomen worden door deze twee natuur-elementen. Heel simpel. De mens, het individu, is niets in de hogere filosofie van de natuur.

Het is iets wat het ijs doet, het maken van het hogere collectief, het is iets wat het eeuwige ijs doet, de eeuwige dood. Deze natuur-massa vormt zich voortdurend om tot de woestijn, en dan weer tot eeuwig ijs. De woestijn is het eeuwig ijs. Het zijn verschillende vormen van de natuur-massa. Weg met het individu, weg met het zelf. Maar alleen de enkeling die tot deze eeuwige dood is gekomen komt tot dit geheimenis.

De beer is totaal wereldvreemd. Probeer de beer maar eens wat uit te leggen. De beer zal altijd weer onvoorspelbaar zijn en er een andere agenda op nahouden. De beer laat zich niet beïnvloeden door het individu. De beer zal toeslaan. Niemand kan de beer in een doosje stoppen. Gekken die met beren spelen spelen met hun leven.

De massa-robot heeft een confrontatie gehad met de eeuwige dood, waardoor het individu stierf. Zo werd de massa-robot opgenomen door de valkyries. Wat is het zelf dan nog, en het individu ? Niks meer. Geen mensen meer, maar woestijnvlaktes die leiden tot ijsvlaktes waar ergens een beer ronddwaalt. Alleen nog maar natuur. Wat is de mens ? De mens is maar een zucht.

Genesis 3

Hebreeuws :

15En Ik zal vijandschap zetten tussen u en de vrouw, en tussen uw zaad en haar zaad; dit zal u de kop (rosh) vermorzelen en gij zult aan haar voeten vallen (aqeb, voeten, baarmoeder, billen, achterban van een leger).

Het wordt ook vertaald als : 'en gij zult het de hiel vermorzelen'. We zien hier de Egyptische lijn van Geb, het hogere collectief, wat later de ark is in het Aramees, de qebu, en daarna de agape in het Grieks, wat groter is dan geloof en hoop (de liefde). Aqep, de voet, wordt op de kop van de slang gezet, op de rosh, Rusland. Daarom hebben Rusland (rosh) en het hogere collectief (geb) met elkaar te maken, wat we terugzien in het communisme. Ook het Rusland zegel moet verbroken worden, de code moet gekraakt worden. De voet staat voor de diepte, en in dit geval de verloren gegane diepte van de prehistorie. Dit werd vermorzeld door de slang, maar de agape is sterker dan de dood. Alleen het hogere collectief, geb, kan namelijk de eeuwige dood overbruggen. Het individu sterft in deze tocht.

En daar staat het machtige geheimenis van Rusland wat de volkeren doet draaien. Ook Rusland zal de baarmoeder ingaan, en Ragnarok zal overblijven, wat al in de oertijd van de amazones bestond als het grote Tahulen.

## Hoofdstuk 42. Het Ene of het Andere ? - Het Eeuwige Collectief

De mens is dus een metafoor, niet iets wat daadwerkelijk bestaat of moet bestaan. Het is een verhaal, als onderdeel van de natuur-filosofie. Mensen, het individu, het zelf, komen altijd weer aanzetten met 'het ene', en gaan geheel tegen de anderheids-filosofie in, in grote xenofobie (angst

voor het vreemde, angst voor het andere). Het ene wordt aanbeden, en het andere wordt vermeden en gedemoniseerd. Mensen maken telkens het ene weer tot god, en noemen het 'de enige weg', met als grote voorbeeld de orthodoxe (maar onbijbelse) Jezus-cultus, en het gebeurt ook in de medische wereld veel, waar de wil van de medicus de enige weg is. Het ene houdt de mens tegen. Het ene moet de eeuwige dood in, opdat het andere gezien zal worden. Het ene is een groot monster, een zeemonster, wat de volkeren in de greep houdt, in de ban, en daarom moest de beer komen. Daarom moest de schorpioen komen. Rusland is zowel een beer als een schorpioen. Het ene moest vergaan in het hogere collectief. Het ene is een punt waar de mens telkens naar staart. De mens is gehypnotiseerd. Het ene is maar één, maar het andere is een hogere massa. Het andere is niet materialistisch, niet geestelijk, maar filosofisch. Het ene is aan de oppervlakte, en het andere is in de diepte. Het universum is verfijnd, een complexiteit, en in die complexiteit zal het oppervlakkige en het ene vergaan. De mens houdt vast aan het ene, niet zomaar uit angst. Neen. Als de angst groter zou zijn, dan zou de mens het ene niet meer vasthouden. Het is een gebrek aan hogere angst. De mens redeneert tegen de natuur-filosofie. Het zijn robotische mechanismes die de mens heeft aangeleerd in zijn gebrek aan hogere angst, zijn gebrek aan voorzichtigheid en natuurlijkheid. De mens is een gevangene van het ene, en zo een gevangene van het individu en het zelf. De mens is zo een schepsel, een kunstmatig schepsel, van het ene. De anderheids-filosofie stelt dan dat de mens tot het eeuwige collectief moet komen. Het symptoom daarvan : spraakblokkades, de wachter voor de mond.

In de anderheids-filosofie is er een hogere ijdelheid, namelijk de filosofische ijdelheid, het perfectionisme. Dit is tegengesteld aan de lagere, materialistische ijdelheid, die perfectionistisch is in oppervlakkigheden en bijzaken, perfectionistisch in het verdoezelen van dingen, en ook is het tegengesteld aan de lagere, geestelijke ijdelheid van religie, wat ook allemaal de gewitte graven zijn.

#### Hoofdstuk 43. Het Verminderende Bewustzijn

In deze tijd waarin er veel aandacht is voor 'verlichting' en 'bewustzijnsverruiming' zo goed en kwaad als dat gaat, wil ik de aandacht leggen op de 'verduistering', want de mens heeft teveel bewustzijn, en dit bewustzijn is grotendeels vals, als een soort van bij-effect van een verslaving, een drug, en de mens ijlt slechts. Om beter en dieper te dromen moet de mens eerst beter en dieper slapen. Vandaar dat deze atheïstische eeuwige dood, een soort van diepe slaapstaat, heel belangrijk is. Daartoe komt de beer, daartoe komt Rusland. De mens heeft maar een heel klein druppeltje bewustzijn nodig, een heel klein straaltje. Allereerst moet de mens zichzelf verliezen en alle

afgoden, ook de drugs, loslaten. Roshland is een code, een brug, tot de diepere prehistorie die verloren is gegaan, een stukje paradijselijke natuur, alles wat de mens nodig heeft. De afgod houdt de mens tegen. Roshland leidt terug tot het begin, tot het oorspronkelijke, het onaangetaste, het pure, waar ook het Hebreeuwse woordje 'rosh' voor staat, het eerste woord van de bijbel. Daar begint alles mee. Al het bewustzijn van deze tijd heeft de mens in grote problemen gebracht. Het bewustzijn liegt tot de mens. De mens heeft het ingekocht en ingeslikt, en het laat de mens niet meer los. De mens ijlt nu, woelende in zijn slaap. De mens worstelt. Teveel bewustzijn. Wie kan er met zulk groot verdriet leven ? Het is een nachtmerrie. We kunnen niet alles goed gaan lopen praten. De mens moet dieper slapen .... de eeuwige dood, een diepere slaaptoestand van de natuur, niet letterlijk natuurlijk, maar filosofisch, als een tussenlaag. Rusland zou een nieuwe nachtmerrie zijn als we het letterlijk zouden nemen, dus dat doen we niet, en hebben we nooit gedaan. Rusland is een raadsel.

Het bewustzijn moet sterven, net zoals het zelf, het individu, het ego, het ene. Het bewustzijn houdt deze kermis in stand. Dit bewustzijn werd ooit in de mens gelegd, hup, weer de volgende. De mens was als een bakje dat gevuld werd door de ijsjesman of in de ijsfabriek, als in de tandarts-stoel. Hup, weer ééntje vergiftigd. Kwak er maar in. Het zijn allemaal nummers. Het was een gedwongen bewustzijn. De mens had er niet om gevraagd. De mens was totaal hulpeloos, als broodjes bij de bakker. Volgende klant.

En dan sta je ineens in de natuur aan de rivier van het Roshland raadsel. Je kijkt naar de rivier tussen de grote planten en struiken met de grote bladeren. Je ademt het diep in. Allemaal natuur. Het is de rivier van de eeuwige dood, een krachtig sap. Alles wordt daar naartoe gedreven. Een groot filosofisch geheimenis. Het bewustzijn van de mens moet eerst sterven, diep slapen, verduisterd worden. Eeuwigheid betekent volkomenheid. De mens mag niets achterhouden. Alles gaat de rivier in. Kopje onder. Al het geklaag van de mens wordt in stand gehouden door het gedwongen bewustzijn. Het is pure marteling. Daarom : slapen, en diep. Eeuwigheid is volkomenheid, niet letterlijk. De orthodoxe beer brult aan de kant van de rivier. We hebben hem nodig, maar kom er niet te dichtbij. Blijf in het water. Wat een verschrikking is deze zwarte beer. En hoezeer smacht de ziel van de mens dit raadsel te kennen. Deze beer is groot, heel groot. Je wilt er geen ruzie mee hebben, maar het heeft al ruzie met je, het heeft je de oorlog al verklaard, het heeft je eeuwige dood al in gedachten. Hevig brult het aan de waterkant, vol bloedlust, en het water is koud. Dan rent de beer het water in, en alles staat stil.

Ook het bewustzijn moet sterven. De mens heeft er maar weinig van nodig. Er is iets veel groters dan bewustzijn, en dat is de filosofie. In de filosofie gaat de mens telkens kopje onder, sterft de mens voortdurend een eeuwige dood, ook het bewustzijn van de mens. Het gaat niet om het vele bewustzijn, maar om het ware, en dat is slechts klein, heel weinig. Het leidt de mens door de nacht heen, als een rood spoor van bloed. Het zijn maar wat bloeddruppeltjes. De mens 'weet' teveel, de mens 'kent' teveel, en slaapt te weinig. Alsmaar meer wil de mens, maar het gaat niet om het meer, maar om het ware. Eerst moet de mens zoveel overbodigheid vergeten. Er is zoveel overkennis die de mens weer moet verliezen, valse, ingebeelde kennis, overbewustzijn.

De zwarte beer gromt. De schorpioen van Roshland grijpt om zich heen. Knippende, prikkende, dodende. Het is slechts een brug. Het is het einde niet. Het verminderende bewustzijn, het bloedende spoor, leidt tot eindeloosheid. Het bewustzijn moet sterven. Het bewustzijn houdt het zelf

in stand, het individu, het ene, het ego. Er is iets groters dan bewustzijn. De mens heeft vaak alleen maar overmatig horizontaal bewustzijn en overmatig zelfbewustzijn. Alles draait om de mens zelf door dit valse bewustzijn. Daarom moest de nachtmerrie van de zwarte beer komen. Het is naar de mens op jacht. Het sluit de mens in. Het heeft de mens omsingeld.

De mens is ergens vastgelopen in de slaap. De mens slaapt maar half. De mens heeft de eeuwige slaap nodig, voor eeuwige dromen. Het bewustzijn van de mens moet gesnoeid worden.

#### Hoofdstuk 44. De Rivier van de Eeuwige Dromen

Alertheid is niet hetzelfde als bewustzijn. Alertheid is een systematiek die aangeleerd is, automatisch is geworden, zoals 99% van de functies van het lichaam onbewust zijn, zoals het afweermecanisme en de hartslag. Het werkt zelfs optimaal als de mens slaapt. Juist als dit alleen maar door bewustzijn zou werken, dan zou alles verkeerd gaan. Automatische is de oplossing, en die wordt steeds onbewuster naarmate het aangeleerd en verfijnd is geworden. Het is een natuurlijk groei-mechanisme. Er is maar weinig bewustzijn nodig, en dat verdwijnt voortdurend in de eeuwige slaap, als gefilterd kern-bewustzijn, prioriteits-bewustzijn, wat ook een leninistisch principe is. Zo behoed de mens zichzelf tegen parasieten. De beer en de scorpioen waken over het verstand. Het communisme kwam opzetten door de eerste wereldoorlog waarin het tsarische, kapitalistische Rusland ten onder ging. Communisme is gelijkheid in diepte, maar dit mag nooit letterlijk worden. Het is een filosofie, geen tirannie. Het werd al snel tot een roofsysteem, vooral onder Stalin. Communisme kan al snel gemaskerd kapitalisme zijn. Maar het gaat dus even om het idee : De eerste wereldoorlog was de wieg van het communisme, als de rivier van de metaforische eeuwige dood, waaraan de mens een confrontatie had met de zwarte beer. Het ging niet meer om het lang-levende-het-bewustzijn hedonisme, maar om gericht bewustzijn. De mens moest terugkeren tot het natuur-robotisme om hem veilig te houden, en teveel bewustzijn zou daartoe een bedreiging vormen. Het bewustzijn moest verminderen totdat het op kernpunten was aangekomen. De eerste wereldoorlog, de rivier van de eeuwige dood, stroomde regelrecht naar de tweede wereldoorlog, het automatisme. Dit waren de roboten van de hel, en er was eerst een grote confrontatie met het pseudo-automatisme. Stalin, het geïndustrialiseerde, robotische Rusland, won de tweede wereldoorlog. Het was een harde kern. Stalin was zo nazi als de ziekte, nationaal communistisch, stalinistisch communistisch. Stalin was de Russische Hitler, met dubbel zoveel moorden. De nazi's kwamen na de nazi's. Op het stalinistische nazi-naco fundament werd het medische wereldrijk gebouwd. Het robotische naco rijk kreeg ondertussen zijn hoogtepunt in Noord Korea, die een

ondergrondse hel had geschapen om alle politieke tegenstanders in te werpen. Dit was allemaal een markt van pseudo-bewustzijn. Het bewustzijn moest verminderen in de metaforische eeuwige dood om tot het filosofische automatisme te komen.

Het bewustzijn vermindert totdat het vastklikt in het paradijselijke automatisme. Teveel bewustzijn houdt dit proces tegen. De mens moest dus weer terug over de rivier van de eeuwige dood, de eerste wereldoorlog aan het begin van de 1900-eeuw, om zo terug te gaan naar de jaren 1800, de eeuw van de Duitse filosofie, het fundament van het filosofische communisme. De mens kwam namelijk aan de verkeerde kant van de spiegel terecht. De eeuw van Rusland was begonnen met de eerste wereldoorlog, en leidde zo tot de tweede wereldoorlog, tot het Duitsland probleem. Waarom ? Omdat de Duitse filosofie overboord was gegooid. De mens moest terug naar de ware 1800-wortels van Duitsland, van het Duitse idealisme, van het Nietzscheaanse perspectivisme en semi-nihilisme. Dat zou de mens bewaren tegen het monster van orthodoxie. Er was een filosofische strijd te voeren in Duitsland. De tweede wereldoorlog was een uitroep teken, een wegwijzer. De mens moest terug naar een verloren fundament, en dat was niet nazi Duitsland, maar het idealistische Duitsland. Duitsland was uitgegroeid tot een monster, en dit was al voorzien door Nietzsche in de jaren 1800. Darwin liet al zien dat de mens niet tegen de natuur opkon. De natuurlijke selectie, de natuurlijke uitverkiezing, zou de mens innemen. Dit was volledig robotisch en filosofisch, gebouwd op vaststaande dieper liggende principes van het bestaan. Het volgepropte, massale bewustzijn moest plaatsmaken voor het prioriteitisme, wat een automatisme was van de natuur. Hoe minder bewustzijn, hoe beter, zolang de kernen er maar waren, de prioriteiten. De prioriteiten zouden alleen maar gewaarborgd zijn in het verlagende bewustzijn.

De natuur, de bomen en de dieren, weten allemaal niet wat er in de kranten geschreven is, en wat die buurvrouw tegen die buurvrouw heeft gezegd, en wie wie heeft vermoord en wanneer. Het zal hun een rotzorg zijn. Zij hebben het bewustzijn op een laag pitje, zodat ze oog hebben voor de zaken die er werkelijk toe doen. Ze houden de laatste mode niet bij, of welke voetbalclub gewonnen heeft van welke voetbalclub en in wat jaar. Ze willen niet afgeleid worden van wat er daadwerkelijk toe doet, de prioriteitsschakels. Ze weten niet wie waar president is, en wat anderen erover hebben gezegd in welk tijdschrift, maar ze voelen wel veel, en strijden wel de hogere, verticale strijd. Soms is het beter dingen niet te weten, en zij spreken niet. Zij houden zich wijselijk stil. Ze gooien geen kolen op 't vuur. Ze houden het bij de natuur.

Maar de mens wordt telkens weer afgeleid door bijzaken, ijdelheden, want de mens vereert het pseudo-bewustzijn, of is daarin gevangen. De natuur heeft al een weg daartoe aangelegd om te kunnen ontsnappen, door het verlagende bewustzijn. Het leidt tot de strategische robotiek. Dan pas zal het nazi en naco voorhangsel scheuren. De droom is het gesnoeide bewustzijn. Zoals de rivier van de eeuwige dood door de eerste wereldoorlog stroomde, zo stroomde de rivier van de eeuwige dromen door de tweede wereldoorlog.

## Hoofdstuk 45. Het Zee Alarm en het IJs Alarm

Wat komt er om kwart over zes op de televisie, en op welke zender ? De natuur zou het niet weten, en de familie konijn ook niet, en al helemaal niet de zwarte beren. Ze willen het ook niet weten. De natuur heeft zijn eigen televisie, en daar genoeg aan. Zodra er vals bewustzijn of overmatig bewustzijn aan een dier zou gaan kleven om eitjes te leggen, dan steekt de schorpioen dit pseudo-bewustzijn en de eitjes ervan lek. Dit doet de schorpioen door de heilige epilepsie, het wegvallen van het bewustzijn, zodat het dier veilig blijft. Dit kan de schorpioen ook bij een natuurmens doen. Er is een natuur-epilepsie als onderdeel van het immuunsysteem. De mens is verslaafd aan kracht, maar de natuur werkt door epilepsie en spasme. Ook het hart en de geslachtsdelen van de mens werken door spasme. Het zijn de patronen van een dieper beveiligings-systeem. De kracht van de mens moet sterven, want de kracht houdt het bewustzijn van de mens in leven. Er is een groot verschil tussen kracht en het uitgebalanceerde en pulserende natuurspasme. De natuur geeft nooit teveel en nooit te weinig. Als het bewustzijn wegvalt, blijft het automatisme over. De mens mag dit natuurritme leren kennen. Het is een geheel andere code, en zal zichzelf vertalen door deze patronen in een eigen natuurtelevisie, een dromen televisie.

Het medische wereldrijk, de derde wereldoorlog, na en op het fundament van Stalin, met haar giftige gedwongen medicijnen en implantaten, heeft de mens geheel ontregeld. De mens verloor totaal zijn orientatie vermogen. De rivier van de natuur-epilepsie loopt hier ergens doorheen. De mens viel ten prooi aan een huis van dokters. Het is weer zo'n uitroepteken en wegwijzer, want de mens was door de eeuwen heen het natuur-medicijn verloren, het shamanisme, door de indianenvolkeren, de natuurvölkeren, uit te moorden. Daarom moet de mens terug naar de verloren prehistorie.

Persoonlijkheid is slechts een metafoor van uitvoerigheid. Als iets uitvoerig wordt, wordt iets persoonlijk, krijgt iets handen en voeten. Maar uitvoerigheid is niet per definitie goed. Daarom moet de persoonlijkheid eerst minderen, symbolisch sterven, opdat alles terug kan keren tot oorspronkelijke principes. Het is juist persoonlijkheid die kracht in leven houdt, en zo het bewustzijn. Daarom moet alles eerst terugkeren tot natuurlijke beginsels, pure natuur, voordat er mensen waren, want mensen zijn symbolen van uitvoerigheid van ideeën en principes. Alles is veel te snel persoonlijk geworden, als een verkrachting. Eerst moet alles weer onpersoonlijk worden, terugkeren tot de principes, tot de tijd waarin er nog geen mensen bestonden. De persoonlijkheid moet sterven in de eeuwige dood. De zee van de eeuwige dood moet overgegaan worden waarin alles zal sterven. Daarachter is alleen mensloze en persoonloze natuur. Wat een rust moet er daar zijn. De mens is in letterlijkheid tot op het bot een kwaadaardig en boosaardig wezen. De mens kan alleen functioneren als metafoor.

De onpersoonlijkheid is als een natuur-machine. Er was iets of iemand die de uitvoerigheid van de natuur te snel wilde vermensenlijken en verpersoonlijken, vanwege sex-drang, hedonisme, gemakszucht, marktzucht, wat ten koste ging van de natuur. Het is een mooie metafoor, maar het is te snel gegrepen. De metafoor werd geroofd en verletterlijkt. En zie hier : de mensheid. Wat een stel doorgedraafde imbecielen. De mens was nog niet klaar mens te zijn. Principes werden gedwongen

in dit harnas te gaan. Het was de verkrachting van de natuur, en de natuur kreeg een verschrikkelijke miskraam. Dus mens of machine ? Eerst moeten de machines komen.

Uitvoerigheid kan allereerst vertaald worden in nog meer mensloze en persoonsloze natuur, opdat de principes zuiver blijven, en alle systematische filosofie waarbinnen zij functioneren. Het zijn principes, geen personen, die eerst moeten groeien en zich eerst moeten verfijnen. Ze zijn nog niet rijp om geplukt te worden en mens te worden. Dat zou een misoogst zijn. Er waren nog een heleboel tussenstappen die ontbraken. Het natuurlijke proces werd onderbroken. En daar was het mysterie van de stad. Alles liep vast en een overmoedige mens, een overmoedige persoonlijkheid ontstond.

Persoonlijkheid was een kinderziekte van de natuur, en daarmee kwam ook het overmatige bewustzijn. Maar de natuur zal zichzelf weer herstellen. De natuur heeft de oorlog verklaard aan de persoonlijkheid. De natuur wil verder met de principes en de filosofie, met de onpersoonlijkheid. Gewoon pure natuur, en dan zal er wat groters zijn dan persoonlijkheid. Er zullen natuur-ervaringen zijn zonder dat er persoonlijkheid en al teveel bewustzijn is. In dromen is de persoonlijkheid en het bewustzijn gedempt en gesnoeid, en gaat het om de hogere, cryptische natuur-patronen. Deze taal moet nog geleerd worden. In het automatisme mag de persoonlijkheid ten onder gaan, evenals het bewustzijn om aangesloten te zijn op veel grotere en belangrijkere dingen van de natuur.

Hoevaak denkt een mens wel niet : 'Mijn persoonlijkheid staat mij in de weg,' of 'mijn bewustzijn staat mij in de weg,' en vaak heeft de mens het niet eens door. Er is een veel grotere natuur. Deze natuur zal de stadse ziekte waarin de mens opgesloten wordt gehouden overweldigen. De natuur is het meer dan zat. Dit is niet eens een letterlijke oorlog of krachtmeting, maar een filosofie. Al vanaf het begin is het zo geweest dat de natuur de mens altijd overleefd. Koninkrijken komen en gaan, zoals ook steden, maar de natuur zal altijd blijven staan, en altijd het eerste en laatste woord hebben. De natuur staat niet op zichzelf. De natuur is slechts een metafoor van de filosofie. Ook de natuur moet plaatsmaken voor de filosofie, iets veel diepers. Natuur mag nooit overmoedig komen. In den beginne was er de filosofie, en door de filosofie zijn alle dingen geworden. Wel schijnt het zo te zijn dat filosofie zich altijd uit door de natuur, en onlosmakelijk verbonden is aan de natuur. Toen de filosofie kwam volgde de natuur direct. De filosofie is de eerste oorsprong, en de natuur de directe tweede, als een absolute noodzaak, anders zou de filosofie sterven. De natuur is het hart en de levensadem van de filosofie. Zonder de natuur is de filosofie dood, en zonder de filosofie is de natuur dood. Zowel de filosofie als de natuur staan niet op zichzelf. De filosofie geeft de grenzen aan van de natuur. Filosofie is de leer der tussenstappen. Filosofie is het proces van de natuur, en de natuur is het proces van de filosofie.

Er zijn krachten in het spel die dingen te snel vermensenlijken en te snel verpersoonlijken, en het brengt oneindig leed. Daarom moet de natuur het afremmen, alles in de vertraging gooien en de persoonlijkheid en het daarbij horende bewustzijn doorsteken, verminderen. De giftige schorpioen is hierin een onpersoonlijke, genadeloze machine. Ook de zwarte beer zal dat wat ook maar iets op een mens, een persoonlijkheid of bewustzijn lijkt achtervolgen en tot de eeuwige dood brengen. Hysterisch bewaakt de zwarte beer de onpersoonlijkheid van de natuur. De zwarte beer weet namelijk dat als hij ook maar iets over het hoofd zien, dan zal het zich voortplanten en de gehele natuur ten gronde kunnen brengen. De zwarte beer heeft hier een neus voor, en ook de schorpioen heeft hier haar zintuigen voor. En hoe zou de natuur zich ontwikkelen als die krachten er niet

zouden zijn, en er waren geen mensen, geen persoonlijkheid en geen bewustzijn ? De zeeën zouden veel groter zijn, en de zee natuur zou zich veel beter kunnen uiten.

Stel je eens voor : geen mensheid, geen persoonlijkheid, geen bewustzijn, maar de filosofie zou zich uiten door de geheimen van de zee. Het komt alleen in dromen, in vlagen, zeer cryptisch, via de natuur patronen van een andere, diepere filosofische taal, in het overweldigende zee spasme van de natuur, in de epileptische patronen van de metaforische eeuwige dood. Het zou beginnen met grote angstaanjagende zee schepselen die ervoor zorgen dat niets menselijks en persoonlijks opkomt, en op het land zijn de meest angstaanjagende, grote reptielen die hetzelfde doen, als de metaforen van het filosofische beveiligings-systeem van de natuur. En in de bossen en op de ijsvlaktes zijn de woeste en monsterlijke zwarte beren voor hetzelfde doel, samen met de meest dodelijke schorpioenen. Het moet wel. Er staat teveel op het spel. Ze proberen de tijd voor de komst van de mens zoveel mogelijk te rekken. Grote natuurkrachten zijn in het spel. Zal het lukken of zal het niet lukken ? De aarde is in grote barensnood, en moet wel baren. Daarom besluit de zee haar te overweldigen, en het ijs, want het is nog geen tijd. Was de aarde verkracht ? En wie of wat was de verkrachter ? De schorpioen steekt het ei met haar gif. De persoonlijkheid mag niet opkomen, want dan zou alles eraan gaan. Het is een grote buitenaardse dreiging. De aarde was verkracht van buitenaf. Het buitenaardse wilde de aarde persoonlijk maken, tot een slaaf, maar het is mislukt. Het buitenaardse is woest. Het buitenaardse zaad is diep in de aarde als een vuur, en komt naarbuiten door vulkanische activiteit, maar de zeeën en het ijs doven het weer. Het is nog geen tijd voor persoonlijkheid. Het is geen tijd voor de mensheid, geen tijd voor bewustzijn. En grote aardbevingen houden de aarde veilig, de epilepsie van de aarde.

De filosofie kan niet zonder de zee. De zee is het immuunsysteem van de aarde, van de natuur. De golven zijn de wachters van de aarde. Zij moeten alles vertragen en verminderen, zodat de tussenstappen van de filosofie zichtbaar worden. Zij zijn het alarm.

De zee zal de persoonlijkheid nooit voortijdig laten opkomen. Maar hoe kan dat dan ? Heeft de zee de mensheid niet doorgelaten dan ? Neen. Het zijn slechts nachtmerries.

Het zijn grote vissen die persoonlijkheden projecteren. Er is iets diepers dan persoonlijkheden, namelijk de absolute filosofische modellen. De grote vissen channelen uitvoerigheid en symboliseren het tot persoonlijkheden.

De zee bestaat niet echt, maar is een metafoor. De Wil is fataal. Het gaat om de Wet, van filosofie. Niet Wil, maar Wet. Wil is het domste en gevaarlijkste wat er is en geeft geboorte aan overmoedige persoonlijkheid. Wil is spijbelen.

Het gaat ook niet om geluk, maar iets veel diepers. Daarvoor is het ijs-alarm.

Het gaat ook niet om het bekende, maar om het onbekende.

## Hoofdstuk 46. Rusland in de Egyptosofie

Het mens zijn is zwaar overdreven. Het is maar een heel klein onderdeel van de natuur, en slechts metaforisch, en mag er alleen zijn op de juiste tijdstippen, en alleen pulserend, als onderdeel van een veel groter patroon, wat telkens weer epileptisch wegvaagt. De letterlijke en volkomen mens is een gif, maar bestaat slechts als een nachtmerrie. De zee heeft het nooit werkelijk toegelaten. De zee is een groot alarm in de natuur immunologie. De grote vissen die deze nachtmerries van persoonlijkheid in de natuur projecteren channelen gewoon buitenaardse energie waar ze zich geen raad mee weten. Ze gooien het de natuur in, opdat de natuur het zal verwerken. Ze kopiëren het, imiteren het, en maken er echo's van, opdat ze het subtiel kunnen veranderen.

Wat een machtig natuurverschijnsel is dit. We zien het overal om ons heen. Het zijn allemaal herhalingen. De natuur zal het verwerken. Het geeft de indruk dat er nu iets plaatsvindt, maar het is slechts een echo. Deze vissen absorberen dus de aanvallen, en maken ze kaleidoscopisch. Het is creatief materiaal. Ze halen er alles uit wat eruit te halen is, het onderste uit de kan. Iemand of iets maakt ons maar wijs dat wij volkomen mens zijn, maar wij zijn veel groter. De matrix moet doorbroken worden, opdat de parallelle werelden zichtbaar worden, die veel groter zijn. Zo kan de energie op meerdere sporen komen en zich kanaliseren en specialiseren. De nachtmerrie blijft dus komen totdat het verwerkt is. Heel simpel.

De mens is de climax van de natuur, maar je wilt er geen overdosis van, en je wilt ook niet dat het voortijdig gebeurt. In de nachtmerrie was er slechts een karikatuur van de mens. Het moest metaforisch blijven, maar het werd verletterlijkt. Het was een groot ongeluk.

Het communisme is een metafoor van de natuur kopieer machine waardoor door het herhalen steeds heel subtiel en heel langzaam dingen gecorrigeerd worden. Dit is ook een Vur principe. Een ladder bestaat uit sterk op elkaar lijkende evenementen die toch in iets kleins met elkaar verschillen en waardoor er verder gekomen kan worden. Daarom werken de krachten van evolutie en devolutie ook weer telkens op elkaar in om elkaar te zuiveren en te beveiligen, om elkaar te verfijnen. De mens is niet de enige metafoor voor het uitvoerige, het verfijnde. Een verhaal kan ook een metafoor zijn van verfijnde kennis, waarin een bepaalde filosofie handen en voeten heeft gekregen.

In de Egyptologie is Geb, de god(in) van de aarde, de massa en de vermenigvuldiger, als een beeld van het communisme, als de ark waarop zijn dochter Nephthys staat, de eeuwige dood, oftewel het 'volkomen sterven aan jezelf'. Alleen zo krijg je toegang tot de ark en wordt je door de valkyries opgenomen. Geb en zijn dochter Nephthys zijn dus beiden Egyptosofische beelden van Rusland. Het is een bepaalde taal, en juist het vertaalvermogen van de mens moet eerst gestoken worden door de schorpioen, want de mens vertaalt te snel. De mens wil niet met twijfel leven, en maakt zo valse zekerheden. De mens vertaalt telkens heel selectief en verdraaid, als een vooroordeel. Daarom moet

eerst dit vertaalmechanisme gezuiverd worden in de eeuwige dood. Ook het vertalen mag alleen natuurlijk gaan, en niet geforceerd. Er staat teveel op het spel. De vertaalregels zijn te vinden in de natuurfilosofie, waarin de tussenstappen worden gevonden. Daarom vertragen Geb en Nephthys de mens, om hen voor ongelukken te behoeden. De mens wordt teruggebracht tot het raadsel van Roshland, wat een brug is van de Egyptosofie tot de verloren gegane prehistorische natuurfilosofie. Denk je eens in hoeveel geschriften en cultuurwijsheden, en grot-inscripties door de eeuwen en millennia heen verloren zijn gegaan. De mens moet terug, de brug over, maar hoe ? De mens moet vat krijgen op het Roshland raadsel. Het staat niet op zichzelf. Het is iets Egyptisch wat terugleid tot de verloren gegane prehistorie. Er gaat dus nog dieper geboord worden, want de Egyptische wortels vloeien in de diepte ergens in over. Wat is het precies ? Het is heel fundamenteel, een verloren gegane cultuur. Egypte wijst er naar terug. In Egypte zijn een heleboel aanwijzingen naar deze verloren cultuur. Ook Egypte kwam voort uit deze cultuur.

Egypte is een machtig natuurverschijnsel. Zonder Egypte komen we er niet. Maar er is zoveel Egyptologie door de eeuwen heen verloren gegaan. Toch hangen de codes van het verloren gegane Egyptische deel nog rondom ons, zoals bijvoorbeeld het Roshland raadsel. Het is de brug tussen Egypte en nog iets diepers.

Veel van Egypte ging dus verloren in de tijd, maar dingen zijn nooit echt verloren, want het komt altijd in andere vormen tot ons. Het kan niet weggewist worden.

## Hoofdstuk 47. De Filosofie van het Voortijdse Afrika

Afrika is zo'n beetje doodgenegeerd. Het Westen houdt zich hysterisch doof, al een hele lange tijd. Dit komt omdat ze de opgeslagen kennis van Afrika niet willen kennen. Het zou de val van het Westerse droom-imperium betekenen. Maar Afrika zal de val van de huidige wereld betekenen, van het huidige systeem. De mens kan niet sullen met de natuur. De mens denkt dat hij het kan, en lacht erom. 'Kijk wat een macht ik heb over de natuur. Kijk wat ik allemaal met de natuur kan doen.' Maar de mens onderschat de strategie van de natuur. Telkens weer. De natuur neemt de tijd. Bij de tijd dat de mens dat door gaat krijgen is het al te laat. De mens is een parasiet, en de natuur heeft de mens al geheel ingesloten. De diepere mens zal teruggaan tot Afrika. Wat betekent dit ?

Het huidige Afrika is maar een druppel vergeleken met het verloren, voortijdse Afrika. Dit bestond uit diverse delen. Voorbeelden hiervan zijn het Egyptische Afrika, het Iraadse Afrika en het Israelitische Afrika. Het Egyptische Afrika heeft dus veel diepere wortels dieper in Afrika. De tunnels van Egypte leiden terug tot de verloren, voortijdse Afrikaanse natuur.

De mens wil altijd mens wezen, maar teveel van deze drugs zal hen vernietigen. De mens heeft een overdosis van het mens-zijn genomen, en ijlt nu, denkende macht te hebben over de dieren en de planten. Maar Ra in de Egyptologie ging door de onderwereld en ging heel zorgvuldig met de mens-drugs om. Hij was niet altijd mens. Hij veranderde in allerlei goden en godinnen die vaak half dier waren. Ra veranderde voortdurend in beesten. Ook in de Vur gebeurt dit, en soms wordt er veranderd in struiken. Ra is in het Egyptisch ook Re en Rw. In de originele Aramese grondtekst van de bijbel is deze Egyptische god overgenomen, Rw, en gaat het verhaal gewoon verder. Het betekent 'richting', het gerichte, dit in tegenstelling tot het overmatige bewustzijn. Rw heeft meer te maken met de duisternis, de nacht. Rw is in de judeo-christelijke traditie de heilige geest. In het Hebreeuws is het ruwach, wat 'de broer of schaduw van Rw' is. Jezus moest weggaan om Rw te brengen, staat er in de Aramese bijbel. Rw is het andere. Dit moest nog geopenbaard worden. Rw zou leiden tot de volle waarheid. Het was alleen voor hen die daar klaar voor waren, maar het is dus iets Egyptisch, en heeft veel diepere Afrikaanse wortels. Christenen die de Heilige Geest aanbidden aanbidden dus in principe gewoon Ra, Rw. Maar de mens moet oppassen met aanbiddingsfeestjes. Het gaat om filosofische principes. Vooral de vrijere kerken houden zich veel bezig met lofprijzing, maar het gaat ten koste aan studie en diepte. Zelfs in de bijbel wordt er al tegen gewaarschuwd, tegen het vele, oeverloze lofprijzen, maar de vrij-christelijke mens stoort zich daar vaak niet aan. Ze verstoppen zich eronder, zodat ze niet met hun zonden en onwetendheid hoeven af te rekenen.

Als dolle gekken dansen ze om hun goden, maar ze kennen hun goden niet. Ze weten niet wat het inhoudt. Ze roepen zo de grootst mogelijke demonen op. Er komt verschrikkelijke kortsluiting van, want ze spelen gewoon met electriciteit. Ze kennen de gevaren niet, en willen het ook niet weten. Dit is het pad van de enkeling, en dat heeft de natuur zo bepaald. Het is de Darwin-Nietzsche filosofie. Dit heilige fundament is teruggegeven in de jaren 1800, maar het heeft diepe Israelitische, Egyptische en Afrikaanse wortels. De mens moet terug naar de oertijd om het uit te werken.

#### Mattheus 1

18De geboorte van Jezus Christus geschiedde aldus. Terwijl zijn moeder Maria ondertrouwd was met Jozef, bleek zij, voordat zij gingen samenwonen, zwanger te zijn uit de heilige Rw, Ra.

Jezus was dus volgens de echte bijbel, de Aramese bijbel, wat ook de taal van Jezus was, het kind van de Egyptische god Ra, oftewel van richting. Vandaar dat Jezus ook zei dat hij niets kon doen of zeggen als hij het niet eerst zijn vader zag doen. Jezus predikte dus, net als John Wesley in de jaren 1700, het perfectionisme, oftewel het robotisme, het gerichte. Jezus predikte zijn vader, Rw, Ra. Dit was een filosofie. De lucht zit vol met demonen die door de mens heendenken en heenspreken, dus het pad van Rw, Ra, van richting, was de enige weg. Er was al een pad door het mijnenveld heengestippeld, en daar mocht de mens niet vanaf wijken. Het was om de mens te beveiligen.

Maar nu komt het : 'heilig' is in het Aramees 'kadesh' (qdws), en dit was oorspronkelijk een Semitisch-Egyptische godin, Kadesh, of Qetesh. Zij werd ook afgebeeld als een naakte vrouw op een beest of leeuw. 'Naaktheid' is een symbool van openbaring. Vandaar dat we de vrouw op het beest ook tegenkomen in het boek Openbaring. Haar betekenis kan zowel negatief als positief worden uitgelegd in de grondtekst. Het was een zogenaamde spiegel-vertelling. Johannes vereerde deze vrouw ook. Het zijn dubbelzinnige verhalen.

Mattheus 1

Aramees

18De geboorte van Jezus Christus geschiedde aldus. Terwijl zijn moeder Maria ondertrouwd was met Jozef, bleek zij, voordat zij gingen samenwonen, zwanger te zijn uit Kadesh Rw, Ra.

Niet slechts Maria was de moeder van Jezus, maar ook de godin Kadesh, de naakte (geopenbaarde, openbarende) godin op het beest.

Het westerse christendom heeft het allemaal overmatig lopen vermannelijken, zoals ze ook eens deden met de drie-eenheid. Er bestond al een drie-eenheid waar Kadesh, de godin van heiligheid, deel van was, als de godin van de geestesvervoering, de extase van openbaring. De andere godinnen waren Astarte en Anat. Het boek openbaring laat de gecompliceerdheid zien van het vrouwelijke wezen, want er is zowel een goed deel als een demonisch deel, maar juist door diepte-studie en openbaring kan de mens hier inzicht in krijgen, opdat het mysterie van de vrouw opgelost wordt. Kadesh werd ook het oog van Rw (Ra) genoemd, wat een titel was van de dochters van Rw. Hij had verschillende dochters, waaronder ook Sekhmet, Hathor, Bastet en Ma'at. Het oog staat ook voor openbaring en inzicht, en Ra zond het tot de aarde als een oordeel. Zo wordt Mattheus 1:18 nog duidelijker :

Mattheus 1

Aramees

18De geboorte van Jezus Christus geschiedde aldus. Terwijl zijn moeder Maria ondertrouwd was met Jozef, bleek zij, voordat zij gingen samenwonen, zwanger te zijn uit Kadesh, het oog, de openbaring van Rw, Ra.

De christenen vertalen het telkens als 'de heilige geest', en het komt telkens weer terug in de bijbel, maar het gaat over iets veel diepers.

Kadesh, de dochter van Ra bracht dus haar gaven. In de Egyptologie had zij een slang in de ene hand en bloemen in de andere hand, als Eva met de slang die de mens, Adam, de gave van kennis gaf. Ook dit verhaal kan zowel positief als negatief worden uitgelegd, omdat het weer een spiegel-verhaal was in de grondtekst, maar westerse christenen hebben het geheel gedemoniseerd, in hun onbekendheid met de achtergronden en dualiteit van de poëtische, metaforische, paradoxale talen van het Midden Oosten.

In de oorspronkelijke vrouwelijke drie-eenheid was Kadesh ook een bijnaam van Ashera, de moeder godin, en een naam voor de hemel, begin van de hemel. Ashera of Shu-Ra is het Egyptische woord shu, hemel, (wat ook weer terugkomt in de Hebreeuwse hemel, sha-mayim, zaad van shu) en Ra, in andere volgorde : ra-shu, rosh, het begin in het Hebreeuws, het eerste woord van de bijbel, wat vandaag de dag gecodeerd is in Rossiya, Roshland, Rusland. Dit is dus een code van de Midden-Oostelijke moeder godin of moeder aarde, haar baarmoeder, in de cryptosofie. Astarte en Anat, de andere twee godinnen in deze drie-eenheid, zijn oorlogsgodinnen, die wijzen op de absolute noodzaak van de demonologie. Ook deze twee godinnen treden soms op als dochters van Ra. Astarte werd vaak ook afgebeeld als de voedster van een kind, zoals Isis en Maria. In het Nieuwe Testament heeft Jezus drie moeders : Maria (Astarte), Kadesh (Ashera) en Rw, in de oorspronkelijke Aramese grondtekst. Astarte stond in de Egyptologie gelijk aan Sekhmet, niet alleen

aan Isis. Zij was een oorlogsgodin. Sekhmet is ook een dochter van Ra en de leeuwinnengodin van de oorlog. Zij was dus zelf ook leeuw, een beest, waarop Kadesh reed. In principe reed Kadesh, heiligheid, dus op Maria, want Kadesh, als het oog van Ra, was degene die Maria zwanger had gemaakt. In die zin is de leeuw dus de baarmoeder. Jezus werd geboren vanuit een heilige oorlog. Ook hij had deze kwaliteiten, want niet alleen veranderde hij in het boek Openbaring in de leeuw van Juda, maar ook ging hij net als Ra door de onderwereld om de demonen te bevechten en de gevangenen vrij te zetten. Dit zijn natuurlijk allemaal maar metaforen. Het is een filosofisch stelsel. Anat was de vrouw, of een onderliggend aspect, van Yahweh, maar dit geldt ook voor Ashera.

In ieder geval heeft dit nog veel diepere wortels in de voortijdse Afrikaanse filosofie. Juist als we naar Ra kijken hoe hij in de onderwereld in allerlei dieren veranderde, zoals leeuwen, rammen en lammeren, dan zien we hoe dit ook weer terugkomt bij Jezus in het boek Openbaring. De nadruk ligt juist op verandering, oftewel op het perspectivisme, en in de Vur gaat dit alleen maar verder. De mens moet opgaan in de natuur en het mens zijn ook weer kunnen loslaten, om te veranderen in de zee en in de struiken, enzovoorts, want de mens is in diepte een verhaal, een filosofisch stelsel met meerdere metaforen. Zowel Ra als Jezus gaan over het schakelen tussen de metaforen, opdat het metaforische verhaal verteld wordt en het dieper liggende filosofische stelsel geopenbaard wordt. Yah-Shua gaat over de verbinding tussen Yah, Yahweh en zijn vrouw Shu, Ashura, waardoor er wedergeboortes plaatsvinden, transgeboortes. Het staat dus niet op zichzelf. Het gaat over de afdalende, verdiepende mens die zo tot de hemel komt. Het is een natuurlijk principe. Blijf veranderen, blijf verdiepen, opdat je de vijand verslaat, verwerkt, waardoor je nog meer kunt veranderen en verdiepen, enzovoorts.

In het verleden waren er verschillende Johannessen, ioannes in Grieks, en ywhanan in het Aramees :

1. Johannes de Doper
2. Johannes van de Openbaring
3. Johannes de Reformator (Calvijn)

Johannes de Reformator die heel veel theologische werken op zijn naam heeft staan, is dan een code van het oude Oanitische Afrika, van Oan. Er is dus het Egyptische Afrika, het Israelitische Afrika en ook Irad en Oan als delen van het voortijdse Afrika.

De Moet, Amoet, Moat, is in het Egyptisch de anus, wat voor de Egyptenaren een heilig lichaamsdeel was, omdat het de totaalsom betekent, het belangrijkste deel en de conclusie. De anus, ook wel de pehuit genoemd, was een beeld van de voleindiging. De anus is de uitgang van het lichaam, dus de anus werd ook gezien als kracht en beruchtheid, peht, pehti, peh, wat ook in het Hebreeuws komt als peh, het uiteinde, de afgrond. In de oorlog is het een Egyptisch beeld van overwinning en glorie. Dit heeft ook hele diepe voortijdse Afrikaanse wortels, ook in Oan. In de amazonische Oanitische mythologie komt, net als in de Israelitische grondtalen van de bijbel, veel sexuele beeldspraak voor. Kadesh, heiligheid, was de godin van metaforische en demonologische sexualiteit in de Semitische en Egyptische religies, wat ook weer tot uiting komt in de drie-eenheid met twee oorlogsgodinnen. De mythologische sexualiteit bestond uit demonologische oorlogstekenen. Dit heeft hele diepe Oanitische wortels. In de Oanitische mythologie waren er afbeeldingen van wulpse strijdgodinnen die een witte band of streep hadden in hun bilspleet, die over hun anus liep. Als zij de oorlog hadden gewonnen, dan werd die band verwijderd, en hun anus

werd afgebeeld naast de mannelijke fallus, als een beeld dat Amoet de vijand had uitgeworpen. Amoet is een voortijdse Afrikaanse oergodin die ook door Egypte werd overgenomen. Zij is de anus, de uitwerper van de vijand. Zij is ook de wet (Moet, Moat). Zij is zowel vrouw als beest. In het Aramees betekent towrah, wat in het Hebreeuws wet betekent, ook anus. Het rekt met dingen af in het oordeel. Het brengt dingen tot voleinding.

## Hoofdstuk 48. Het Voortijdse Afrika

Dat het leven ingewikkeld is weten we allemaal, maar waar komt het leven eigenlijk vandaan ? Daarvoor moeten we naar het voortijdse Afrika. Egypte liet het al zien : alles bestaat uit hieroglyphen, en die vormen boodschappen. Het zijn bepaalde codes, en daar kan je dieper en dieper mee. Maar Egypte wijst slechts terug op het voortijdse Afrika, en toen waren er ook al hieroglyphen, dus het is niet zo dat als je het Egyptische mysterie kent dat je er dan al bent, want via Egypte moet je nog dieper Afrika in. Egypte is slechts een uithoek in Afrika, maar deze komt voort uit de diepe wildernis van Afrika. De mens weet hier nog weinig van, omdat er zoveel geschiedenis verloren is gegaan door de tijden heen. Maar in principe is er niks verloren en is het nog steeds om ons heen. Hoe dan ? Bijvoorbeeld in de stripboeken. Stripboeken zijn ook hieroglyphische codes. Vooral België is een hedendaagse stripcultuur, en je kunt er heel diep in gaan om zo terug te komen tot het voortijdse Afrika. Stripboeken zijn dus gebaseerd op de oer-hieroglyphen en hebben ook ontcijfering nodig. De wereld wordt dus sterk beïnvloed door stripboeken.

Nu is het dus wel zo dat stripboeken niet altijd plaatjesboeken hoeven te zijn. Neen. Hieroglyphen kunnen ook gewoon tekst zijn die de hieroglyphen beschrijven. Dat is ook handiger, want zo kunnen de hieroglyphen ook meegroeien en verdiept worden. Hiervan is de Tweede Bijbel een goed voorbeeld. Je kan het uittekenen in je gedachten en je zult altijd weer wat nieuws ontdekken. In die zin kunnen gewone leesboeken ook stripboeken zijn. In diepte is dit om de achterliggende filosofie uit te stippelen, als een inventaris, een index. Dat is iets wat Egypte ons leert en wat dus terugwijst op het voortijdse Afrika, wat vandaag de dag in zowel stripboeken als boeken gecodeerd ligt.

## Hoofdstuk 49. De Slag om Arnhem in de Tweede Wereldoorlog

De aardse realiteit is een poppenkast. Mensen worden behandeld als poppen of stripfiguren en moeten presteren. Vaak wordt er gesproken over bepaalde exotische landen die zwaar corrupt zouden zijn, maar Nederland is zelf ook een zwaar corrupt land met een medische terreur. Op grote schaal worden onnodige operaties uitgevoerd en vaak niet eens vrijwillig, en kinderen kunnen zichzelf al helemaal niet verdedigen, om maar niet te spreken over dieren, want die leven helemaal in een holocaust. Alleen de enkeling zal ontwaken is een Nietzscheaans-Darwinistisch principe. Voor de enkeling is het dan ook vechten tegen de bierkaai, roepen in de woestijn, met geen of weinig resultaat. De enkeling moet dan op een gegeven moment dan ook constateren dat er geen kruid tegen opgewassen is. Toch is er een weg.

Nederland werd van september 1944 tot mei 1945 bevrijd van de nazi's door de geallieerden, het Canadese, Engelse en Amerikaanse leger. Deze bevrijding kan alleen daadwerkelijk plaatsvinden als de mens het cryptosofisch begrijpt, want het was een boodschap in code. Natuurlijk is Nederland nog niet bevrijd. Het is één van de corruptste landen ter wereld. De medi-nazi's heersen. Maar laten we even kijken naar de geschiedenis hoe de zogeheten bevrijding verliep : Op 12 september 1944 begon de Nederlandse bevrijding, toen de Amerikanen Limburg binnenvielen. Daarna werd Noord-Brabant binnengevallen en een gedeelte van Gelderland. Er moesten bruggen ingenomen worden, maar bij de laatste brug, bij Arnhem, liep alles vast. Hierdoor kon het noorden van Nederland en het westen niet bevrijd worden, en kregen ze te maken met de hongerwinter. Vele duizenden stierven van de honger en de kou. Dit was dus in het gebied boven de grote rivieren. Er was een verschrikking in Arnhem die alles had tegengehouden, als een trombose, als een beknelling. Operatie Market Garden was vastgelopen. Pas na de hongerwinter zouden de Duitsers verslagen zijn, in mei 1945. De geëvacueerde inwoners van Arnhem vinden dan een spookstad terug. Dat is het verhaal in kort.

In mijn eigen leven zie ik deze lijnen cryptosofisch terug. Er ligt een parallelle realiteit verborgen in Arnhem. Mijn vader studeerde in Arnhem voor sportleraar, en had een trombose of bloedvatbknelling in zijn been en was daardoor bijna in een rolstoel terecht gekomen. Dat gebeurde niet, maar hij werd sportleraar op de Veluwe en ging daar ook wonen, samen met een studie-vriend die daar ook ging werken, mijn tweede vader. Ik herinner me ook dat ik als kind een keer naar Arnhem ging omdat mijn vader toen daar terugkwam van de wintersport. Arnhem heeft dus altijd een grote rol in mijn leven gehad, en die beknelling ken ik dus ook, waardoor alles in je leven in de vertraging komt en de farao het volk niet laat gaan, en de lasten verdubbeld. De slag om Arnhem was er dus ook in mijn leven. Dit is zo erg geweest dat ik daar bijna niet over spreek, en al helemaal niet in detail. Arn-hem, rn-hm, is Orion-Ham of Aaron-Ham. Aaron is een sleutelfiguur van de exodus, de uittocht, de bevrijding van Israel, en Ham, of Cham, is één van de zonen van Noach, en staat voor het Afrikaanse volk. Eén van zijn zonen was Mitsrajim, oftewel Egypte. Orion-Ham is dus het voortijdse Afrika. Ham betekent ook het zwarte volk. In het Egyptisch is hm het wildenvolk, en ook het moddervolk, hamu. Ham is in het Egyptisch het volk wat wordt aangedreven door de oerinstincten. Ook is het de naam van een god(in) van het offeren, waardoor er een opname plaatsvindt, hema (vergelijk valkyrische opname bij de Germanen). In die zin staat Arnhem in verbinding met een hogere parallelle realiteit die ontcijferd dient te worden. Eerst moet

de mens namelijk aan zichzelf afsterven in de hongerwinter, als beeld van de ragnarok en de ramadan. Wij hebben hier te maken met eeuwige realiteiten. Alleen in beknellingen, in het vastlopen, het vertragen, kan de mens komen tot de andere dimensie. Arnhem is dus een belangrijke tunnel tot de onderwereld. Ham betekent ook in het Egyptisch de valstrik, het vastlopen, het jagersvolk, of vissersvolk. Ham is ook een zingende godin van de morgenstond en de hemelvaart. Ook is Ham het afgezonderde volk. Ham betekent het terugtrekken, de uittocht. Het is iets medicinaals in de natuur, hemu.

De kabels moeten helemaal door Arnhem heenlopen, en dan recht door Nijmegen heen, om zo tot Brabant door te lopen. Al deze gebieden zijn belangrijk in de daadwerkelijke bevrijding van Nederland.

## Hoofdstuk 50. De Arnhemse Beknelling

In de jaren 1900, en vooral tijdens en na de tweede wereldoorlog, kwam het existentialisme opzetten, een filosofische stroming die stelde dat de essentie er niet zomaar was, maar dat er eerst existentie moest zijn, oftewel het bestaan. De mens wordt in een absurde, onverschillige wereld geworpen, en moet helemaal van anderen af aan beginnen, zich een weg worstelen door het bestaan om zijn eigen leven en realiteit op te bouwen, en zo tot zijn eigen essentie te komen, niet de van buiten opgelegde essentie door anderen, of in hun geval de nazi's. 'De ander is de hel' werd er gesteld. Het was een boodschap van vrijheid en zelf-verantwoordelijkheid. Als de mens zelf niet verandert en tot inzicht komt, dan is er niets. Deze stroming werd kenmerkend voor de eeuw van 1900. Eigenlijk stelde het dat de mens de essentie niet zomaar kan grijpen, maar dat de mens daarvoor aan het kruis moest, om zo los te komen van de meningen van anderen. Het was een boodschap van afzondering, en in die zin Nietzscheaans en Darwinistisch. De mens moest zichzelf dus helemaal opnieuw opbouwen. De mens hoorde niet thuis in de terreur van de nazi's en ook niet in de christelijke terreur. De mens was existentialistisch. Het bestaan moest aangepakt worden, geanalyseerd. De mens moest zelf zin maken, betekenis geven. De mens moest één worden met de natuur, deel worden van de natuur, door de natuurprocessen te leren. Het was een natuurschool. De mens moest loskomen van 'de ander', die de hel was. De mens werd zo op een nieuw spoor gezet, terug naar de natuur, terug naar de eigen verantwoordelijkheid. Zo kon de mens een nieuw beeld krijgen van het leven en het nut ervan inzien. De mens hoefde geen massa-product te zijn. De mens was uniek. De mens moest de massa-geest in zichzelf verslaan. De mens moest weer 'vervreemden'. De dingen om de mens heen waren geen objecten, maar instrumenten, ervaringen. De mens moest leren met alles intuïtief om te gaan, en niet materialistisch. Het ging niet meer om de stoel als

object, maar om de stoel als ervaring, als instrument. De mens moest doorbreken tot een dieper leven, een diepere ervaring van het bestaan. Het existentialisme begon zich toen op allerlei manieren te vertakken, brak door in allerlei soorten stromingen, ook in religie en theologie.

Moeder Arnhem, en zo ook Moeder Nederland, was verkracht door de nazi's. In dit level ging er door de Duitse invasies en bezetting een verschrikkelijke geest heersen over Arnhem die ook ging heersen over Nederland. Het was de Arnhemse beknelling, de geest RIES, een verschrikkelijke haai, reusachtig groot, die ook in een walvis kon veranderen. Ik ken deze haai van mijn kindernachtmerries. Vannacht had ik een droom dat Moeder Arnhem contact met mij zocht. Zij is ook nodig voor het doorleggen van de kabels door Arnhem. Ik werd teruggenomen naar mijn kinderjaren, kinderdromen en kindernachtmerries, en dat was in Egyptische context. Moeder Arnhem staat dus voor het voortijdse Afrika. Het brengt terug tot de voortijdse Afrikaanse filosofie, de natuur-filosofie, die nodig is voor de bevrijding van Nederland, wat dus een individuele bevrijding is. De bevrijding is door het bestaan, de existentie, inzicht te verkrijgen, en zo tot de essentie te komen, en die niet te missen of corrupt te maken door allerlei genade-truukjes of door het materialisme. Het moet dus door de natuur gaan, of helemaal niet. Het is iets persoonlijks. De natuur verkiest slechts weinigen, en dat zijn hen die de prijs hebben willen betalen, en die ook getest zijn hiervoor door de externe, massale krachten. Ben je dood, heb je geen bewustzijn, dan zul je met de dode massa's meeglijden, leef je slechts vanuit gewoontes en tradities, maar leef je en heb je bewustzijn, dan zul je je eigen leven opbouwen, en daarvoor blijven strijden, om zo je pad te vinden. Dat pad maak je zelf. Je buigt niet voor de goden van het christendom, het calvinisme en de nazi's, maar je transcendeert ze. Je prikt er doorheen. Je kent de geschiedenis, je kent de filosofie.

## Hoofdstuk 51. De Luchtlanding op de Renkumse Heide op 17 september 1944 in de Slag om Arnhem

Het existentialisme stelt dat om te 'zijn' moet er transcendentie ontstaan, en dat gebeurt alleen door onderzoek te doen. In die zin leven alleen de transcendente onderzoekers. Door het bestaan komen zij tot de essentie. Alles wat daarbuiten valt bestaat niet, en komt dus ook niet tot de essentie. Dit onderzoek gaat veel door het stellen van vragen. Onderzoekers zijn vragen stellers. Zij die geen vragen stellen komen tot voorbarige conclusies. Onderzoekers zijn open en komen niet tot snelle conclusies. Dingen mogen niet als objecten gezien worden, want dat is materialisme, en maakt de mens dicht en oppervlakkig, gesloten. Dingen moeten beschouwd worden, ervaren worden, intuïtief, en met het stellen van veel vragen, zodat er geen vooroordeel wortel kan schieten. Er wordt dus een oorlog gevoerd tegen het snelle materialisme en het snelle christendom die alles overmoedig al in potten en pannen hebben gestopt om maar markt te kunnen drijven. Zo ontstonden de steden, maar het existentialisme wil de mens terugleiden tot de natuur. De mens moet vervreemden van de overmoedige stadse systemen, om tot de eigen waarheid te komen, de

onderzochte waarheid. Alles moet getest worden. De stad test niet, maar verkoopt, en doet dit door boerenbedrog. Het is een gewoonte en een traditie geworden, en het is allemaal mors en mors dood. Het is niet het waarlijke 'zijn'. Maar de mens is hierin geworpen. De mens moet hierin de overkant zien te vinden. Dat kan niet op de rug van iets of iemand anders. De mens moet zelf leren zwemmen. Anders heeft de mens geen fundament. Het vragen en onderzoeken is een vorm van het zijn, een vorm van bestaan.

De mens is geworpen in de zee van overmoed genaamd 'materie', en de onderzoekende en vragende mens komt er al snel achter hoe erg het probleem is van de materie. Het is een verdichte, gesloten vorm. Het houdt de mens tegen als de mens er op een materialistische manier mee omgaat. Maar de mens kan er ook anders mee omgaan. Er moeten dus nieuwe, diepere definities komen van de dingen om ons heen, door ervaring. Ook dit mag niet overmoedig gebeuren, want dan is er weer een nieuw probleem. Er moet dus een nieuwe definitie komen van wat 'leven' eigenlijk is. Dit is belangrijk, omdat de onontwaakte mens slechts een product is en gewoon bestuurd wordt door allerlei apparaten van het materialisme om de mens in slaap te houden, zodat de mens bruikbaar is voor de lagere entiteiten van het ego. Het bestaan moet dus een nieuwe definitie krijgen. Er moet een nieuw bestaan komen. De mens kan hier niet zomaar omheen. De mens moet leren 'bestaan'. Het gaat hierin om 'analyse', om 'detail'.

Het hele menselijke spel van verschijnen, ontkleden, sexualiteit en productie is slechts een abstractie van de dynamieken van openbaring, wat dus gaat door het onderzoeken, analyseren, vragen stellen en zo ervaren. Het menselijke spel van ontbloting van objecten, wat ook weer terugkomt in de vlees-industrie en de bont-industrie is dus een corruptie hiervan. De mens wil essentie, maar de mens wil niet hiervoor bestaan, wil de natuur hiertoe niet. De mens is een grijpgraag wezen wat alle natuurwetten aan zijn laars lapt. De mens buit de natuur uit. Dit komt dus ook weer terug in de mensenhandel van gedwongen prostitutie en de gedwongen tand-implantaten door de 'tandofielen'. De menselijke verschijningsvorm is daarom bedriegelijk, en heeft niets met ware vertoning te maken. Het existentialisme stelt dat alleen door de logos er ware vertoning is, door de literatuur van de natuur-filosofie. Het existentialisme stelt dat dat wat zichzelf vertoont, de ware vertoning, plaatsvindt als het gezien wordt vanuit het zelf en in samenhang met het zelf. De openbaring gaat dus altijd door het zelf wat zichzelf van het zelf onderscheidt, als het zelf wat in samenhang is met het zelf. Het mag dus niet op iets anders worden geschoven, wat het gevaar is van de theologie. De mens is zelf verantwoordelijk. Dat is existentie. Het is dus zuiver direct en niet indirect via iemand anders. De ander is de hel. Het indirecte is de hel. Dit gaat allemaal vaak onder de dekmantel van theologie. Vandaar dat theologie potentieel heel gevaarlijk is als het niet binnen de context is van de filosofie.

Het christendom danste vrolijk door, ook in de eeuw van 1900, en had haar eigen feestjes. De filosofie werd in de doofpot gestopt en ze werden lekker indirect, zonder eigen verantwoordelijkheid, en hadden zo hun eigen opwekkingen, lekker aan de drugs. We hebben het dan over een gevaarlijke, valse, luie vorm van indirectheid, die alles op iemand anders projecteert. Zij kunnen altijd kinderen zijn, onbezorgd, en maar aan blijven rotzooien, want alles is genade, en de kennis maakt opgeblazen. Zo redeneren ze dan. Zo lust ik er ook nog wel een paar. Zo kun je dus alles goedpraten, en heb je ook altijd een alibi, en heb je het spijbelen gerechtvaardigd. We hebben hier te maken met de verschrikking die eens Arnhem innam. Want de verwende kinderen van het christendom zijn allemaal nazi's. Maar het existentialisme is geworteld op het Nietzscheaanse

fundament van de eeuw van 1800, van het Duitse idealisme, wat tegen het nationalisme was. Het materialisme maakt dingen zo materieel totdat het nazi wordt. Het is de climax van het materialisme. Geen eigen verantwoordelijkheid meer. De leider, de fuhrer, denkt voor ons. Zo kan ik het ook.

Arnhem werd dus platgewalst door het nazi geloofsgoed, de vlag op de modderschuit van het materialisme, en daar kwamen de geallieerden niet zomaar even doorheen. Vandaar dat we spreken van de Arnhemse beknelling. Alles kwam in de vertraging. En toen was daar die verschrikkelijke hongervinter, de ragnarok, en de valkyries waren nergens te bekennen. De mens voelde zich verstoten. De mens voelde zich onuitverkoren.

Dat wil niet zeggen dat directheid onmiddellijkheid betekent. De mens moet alles omzeilen, als de mens maar op zichzelf blijft, dus er is ook een analyserende, voorzichtige, onderzoekende en vragende indirectheid, wat een Vur principe is. Van elk woord en elk principe is er een goede vorm en een slechte vorm, dus dat wil niet zeggen dat er een daadwerkelijke tegenstelling is, maar meer een dualiteit. De dialectiek denkt in stellingen, tegenstellingen en samenstellingen, het denken in meerdere dimensies dus, vanuit verschillende perspectieven, horizontaal, vertikaal, enzovoorts, in verdiepingen. Dus in die zin mag de mens niet direct zijn, omdat het door natuur-processen gaat. Het gaat dus om het vinden van de middenweg. Aan beide kanten van het touw kun je eraf vallen. De mens mag niet te direct worden, en ook niet te indirect. Overal waar 'te' voor staat is niet goed. Er is directheid in de zin dat de mens direct, zelf, verantwoordelijk is, en er is indirectheid in de zin dat de mens eerst aan de voorwaarden moet voldoen, dus niet direct van A naar Z springen, maar van A naar B. Dat is de hele filosofie van tussenstappen. Het gaat dus niet om het wel of niet, maar om het hoe. Daarom stelt het existentialisme dat de mens authentiek moet worden. De mens moet het bestaan zich eigen maken. Daar waar de mens dit onderschat is datgene wat dichtbij is en bekend juist ver weg en onbekend. Dat is een symptoom van het materialisme, dat je steeds meer en meer vervreemd van de daadwerkelijke werkelijkheid. In die zin hebben we dus ook juist het andere filosofische materiaal nodig om de context te zien en ervaren, zodat we niet opgesloten raken in het ene, het bekende. De mens moet door de muren van de traditionele xenofobie (angst voor het vreemde) heenbreken. Het bekende is immers maar een druppel in de oceaan van het onbekende, en juist in het onbekende ligt onze identiteit. In die zin is het andere dus een wezenlijk onderdeel van de tussenstappen, maar dan als filosofische principes en niet als personen die het zelf van je ontnemen en je een geprojecteerde identiteit opleggen zoals in het christendom en het nazisme. Het gaat dus om het detail.

Het bestaan moet eerst geleefd worden, als het zijn, en daarna zal het pas geïnterpreteerd worden. Het moet dus doorleefd worden zodat eerst de boodschap kan binnenkomen, en pas daarna kan de boodschap uitgelegd worden. Dit zijn de twee noodzakelijke verdiepingen van het zijn. Het zijn zal dan worden tot kennen. Het bestaan is slechts een instrument of voorbeeld wat gebruikt kan worden voor veel meer dimensies van het bestaan. Vandaar dat het bestaan, het leven, de wereld, omarmd moet worden, op waarde geschat moet worden. Er komt iets binnen wat belangrijk is en wat steeds belangrijker zal worden, steeds waardevoller. De wereld is dus een verdieping van het zijn, en tegelijkertijd een lift om te komen tot hogere zijnsverdiepingen. Dat is dus de existentialistische definitie van het werelds zijn, wat dus niet betekent dat je stads of materialistisch bent. Integendeel. Het gaat om de filosofische natuur en structuur van de wereld, de mogelijkheden ervan. In het existentialisme is het werelds zijn dus meer analytisch. Wij mogen de wereld dus niet als objecten

zien of vertoningen, maar als verborgenheden. Het zou fout zijn als een dolle dwaas in de wereld te springen om alles maar te grijpen wat los en vast zit, en zeggen : dit is dit, en dat is dat, want dat is slechts het idiotengoud. Het zijn tunnels, het zijn onbekendheden. En pas op : het staat onder stroom. Dat wat om ons heen is, dat wat de mens de bekenden noemt, de kennissen en de vrienden, familie, het vertrouwde, is helemaal niet bekend. Het is het onbekende. Pas ermee op.

De slag om Arnhem was één van de hoofd-oorlogen in de Tweede Wereldoorlog waar alles vastliep en zo de hongerwinter ontstond voor het gebied achter de grote rivieren. Hier werd wel het zaad gezaaid voor de bevrijding. De Rijnbrug over de Nederrijn moest heroverd worden, en dat moest zowel aan de Noordkant als de Zuidkant gebeuren. De geallieerden hadden een luchtlandingsbasis bij Oosterbeek op de Renkumse heide aan de Noordkant. Oosterbeek is een dorp van de gemeente Renkum, wat vroeger een schoutambt was, in het Arnhem gebied. De geallieerden die vanuit de lucht kwamen werden toen ingesloten door de Duitsers van twee kanten nadat ze de Noordkant van de brug hadden veroverd. Zij werden aangevoerd door John Frost, Jan IJs, waarnaar de brug later vernoemd werd. Na de landing op de Renkumse heide blies John Frost op de hoorn om de geallieerden te verzamelen. De hoorn werd genoemd : de Exodus hoorn, de hoorn van de uittocht, maar farao liet het volk nog niet gaan, en verdubbelde de lasten, zoals we zagen in de honger winter. Het Ragnarok was gekomen. Pas na de hongerwinter kon D-day pas echt gestalte krijgen, en kwam 'de opname door de valkyries', en werd Nederland daadwerkelijk bevrijd. Renkum had hierin dus een sleutelrol gespeeld.

Ook in ons netwerk heeft Renkum een sleutelrol gespeeld in de strijd tegen criminelen. Dit heeft een lange tijd geduurd, en ik heb in de tussentijd en daarna ook veel dromen over Renkum gehad. In een droom had ik openbaringen verzameld op karton in een doos en moest ik die doos in veiligheid brengen. Ik moest hiervoor door Renkum heen naar de rivier. Gelukkig kon ik ook vliegen. Ook in het tweede bijbelse poortboek 'De Biblebonse Pap' speelt Renkum een belangrijke rol. In het begin van het boek is Renkum de hoofdstad van Nederland, en werd als eerste bevrijd van de piraten die Nederland bezet hielden. In de tweede wereldoorlog was Renkum dus een belangrijke sleutel tot de bevrijding van Arnhem. In Renkum begon alles.

## Hoofdstuk 52. Het Geb Myserie en de Tweede Wereld Oorlog

Seb en Aga zijn altijd Egyptische vormen van Geb geweest, andere namen voor Geb, de Egyptische aardgod(in). Het Geb mysterie gaat verder in het judeo-christendom als Jakob de aartsvader in het OT en Jakobus de volgeling en schrijver van Jezus in het NT. Aga betekent stilte in het Egyptisch, als een vorm van Geb, wat in het Griekse NT ook 'ago' de wortel van het woord voor engel is, als een boodschap van God, en ago betekent dan : richting, leiding, want die moet er wel zijn als er een boodschap wordt verzonden, opdat het in de juiste vorm en op de juiste plaats en tijd geleverd

wordt. In het originele Aramese NT, in de taal van Jezus dus, werd Ra, Rw, uitgestort in de betekenis van richting, richting-aangevend, gids. Rw is dus zowel een Egyptisch als een Aramees woord, maar het westen vertaalde dit domweg in de heilige geest, terwijl het terugwees op het filosofische Egyptische principe van Rw als gids. Een van de titels van Ra is aakhau, als het grote oprijzen, als de ware hemelvaart. Dit staat nauw in verbinding met aga (geb) en het Griekse 'ago', het richtingaanwijzende aspect van de engel. De engel daalt zowel neer vanuit de hemel als ernaar opstijgend.

Het Egyptische 'aga', als aspect van de aarde (geb) betekent in diepte :

vragen, verstoring, tussenstap - akh  
verwonding, verliezen - ak  
nacht, duisternis - akka  
de Nijl en de overstroming ervan - akeb  
teken van toevoeging - ak, ag  
mist - aqep

Dit zijn allemaal aanduidingen van onderzoek doen. Er zijn ontbrekende schakels, en door het vragen stellen kunnen deze schakels terugkomen. Eerst moet er daarom een onderbreking zijn, opdat er plaats vrijkomt voor de schakel. Vandaar ook dat de bevrijding van Nederland werd onderbroken bij Arnhem en eerst de hongerwinter moest optreden. Eerst moest Ragnarok komen, opdat de mens aan zichzelf zou afsterven, aan het ego, om zo voorbereid te worden tot de opname door de valkyries.

Deze middag kwam er een pakket binnen wat was verzonden vanuit Santiago, Spanje. Santiago is een bedevaartsplaats waar het graf van Jakobus zich bevindt. In het Spaans is sint Jakobus namelijk Santo Iago, verkort tot Santiago. Jakobus werd bekend om zijn gezegde : 'geloof zonder werken is dood.' In het Grieks is 'werken' 'ergon', wat ook de werken van het verstand, van de rede, betekent, dus het moet wel filosofisch onderbouwd zijn. In het Aramees is geloof 'volharding', maar ook 'bewijsvoering' door middelen van argumentatie (hymnwt). De werken zijn in het Aramees ook de lasten, dus het gaat niet buiten het kruis en de existentie (het bestaan) om. De mens moet er dwars door heen. Al met al is het geloof in de originele talen dus niet het bedriegelijke gesjoemel wat ze er in het westen van hebben gemaakt. Intellectuelen en geleerden, taalkundigen, prikken dus door dit soort spelletjes heen, maar de domme massa's laten zich niet door enige kennis hinderen. Onderzoek is dus het sleutelwoord, wat de diepte is van het Jakobus en het Geb mysterie, oftewel het Iago mysterie. Santiago is ook de naam van de hoofdstad van Chili. Jakobus is niet alleen de beschermheilige van Spanje en Chili, maar ook van Nederlandse steden zoals Den Haag en Enschede. Voordat we in contact kwamen met Renkum had ik al dromen over de mensen die we daar zouden tegenkomen, tot in de kleinste details. Voordat mijn neef als zendeling naar Chili ging om te werken onder de straatkinderen had hij ook dromen over de mensen die hij daar zou tegenkomen.

De boodschap is dus terug te keren tot het detail wat het verschil maakt.

## Hoofdstuk 53. De Zin van Nijmegen - Diepte-Psychologie in de Betekenis ervan - Het tot leven komen van de dynamieken van Nederland

Het existentialisme stelt dat wat verschijnt slechts een aspect is van het object. Het is een natuurfenomeen. Als een boodschap ons wil bereiken wordt het eerst verdeeld, splitst het af als water van een waterval om op de rotsen verder uit elkaar te kletsen. Dat is het bestaan. Alles valt naar beneden om tot totale chaos te worden. Zie daar maar eens doorheen te komen. Beneden is alles zwaar absurd.

Eén van de vormen van het absurde is het geloof. Het geloof is groene blubber, als het moeras. De Aramese betekenis van het woord voor geloof was filosofie. Dat geeft veel meer rust en gaat ook veel dieper. Geloof is maar een van de vele vertalingen van het woordje 'hmnd'. Het staat niet op zichzelf. Het is trouw en volharding in de filosofie, en is gebouwd op geteste argumenten. Het wordt drijfzand als al die oorspronkelijke Aramese betekenissen worden weggekapt, en door deze sluwe woordspelletjes van het westen kon de mens gedwongen worden in de bijbel te geloven in plaats van 'de onderliggende, verdraaide filosofie van de oorspronkelijke bijbel te ontdekken door onderzoek.' Dat is even een groot verschil. De westerse bijbel is slechts een karikatuur van de oorspronkelijke Egyptologische en Aramese filosofie. Het is pure woord-armoe, gebrek aan vocabulaire.

Moeder aarde was bij de Germanen genaamd Areta, Hretha, de beruchte en zegevierende, ook wel genaamd Hertha of Erda, afhankelijk van het gebied. Iedereen die haar zag baden in de rivier 'stierf' (aan het ego), iets wat ook weer terugkomt in de Griekse mythe van de jachtgodin Artemis. Aktaion zag haar, en werd door beesten verslonden. Ook in het Jodisme kwam dit voor, dat David Bathseba zag baden en daardoor ten dode was opgeschreven. Het is iets metaforisch, namelijk dat ware openbaring vanuit de hemel de mens aan zichzelf, zijn lagere natuur, laat sterven. Zo komt de mens tot bekering. 'Niemand kan God zien en leven.'

Renkum heette vroeger Rijnkom en werd ook wel Ratinheim en Areta-heim, Hrethaheim, en Rhede genoemd. Areta-heim betekent het huis, heim, van moeder aarde, Areta, Hretha, Erda. De Rijn is verbonden aan moeder aarde, als haar openbaring, maar de mens heeft het niet verstaan. Rijn komt van het Germaanse hrinana, ontbloten, slaan, aanraken. Toen ons netwerk in verbinding kwam met Renkum in het Arnhem gebied, wat op de grens ligt tussen de Veluwe en de Betuwe, want onder de Nederrijn waarboven Renkum ligt is de Betuwe, in het Zuid-westelijke aanhangsel van Gelderland, kreeg ik dromen dat ik een hemels geschrift genaamd de Erina moest veiligstellen. Ik moest toen door Renkum heen naar de Nederrijn. In de verbinding met Renkum begon ik ook Germaanse dromen te krijgen over de Rijn, over het rode goud in de diepte, het bloedgoud, wat ook weer terugkomt in de Germaanse mythologie. Het bloedgoud wordt bewaakt door de Rijnmaagden.

In de Tweede Wereldoorlog liep de bevrijding van Nederland vast bij de Nederrijn in het Arnhemgebied bij de slag om Arnhem, en zo ontstond de hongerwinter, het Ragnarok. De Duitsers waren te sterk. Zij hadden namelijk het Rijngoud gestolen, en verdraaid. Het was bloedgeld, terwijl in de oorspronkelijke mythologie het bloedgoud een beeld was van het sterven aan het ego, om zo door de Rijnmaagden opgenomen te worden, ook een soort valkyries, walkuren, dus. De stromende rivier is dus een beeld van de opname, opgenomen, of neergenomen, tot moeder Areta, moeder aarde, tot haar huis, Areta-heim, of Rijnkom, wat nu Renkum heet. Ik kreeg toen meer en meer dromen over Renkum als een grote onderaardse wildernis, als een natuurgebied met natuurdorpen en natuursteden, als een onderaards land, het land van moeder aarde. In de mythologie kwam het bloedgoud uiteindelijk in handen van Loki, de Logos, het Woord, oftewel de filosofie. Het bloedgoud, het rode goud, of de rode steen, kan alleen maar benaderd worden door de filosofie. Het is als een waterval die kapot kletst op de rotsen, het hele nazi raadsel. De nazi's hebben het in overmoed gegrepen, en zijn erdoor ten gronde gericht. Iedereen die de rode steen voortijdig of zonder de voorwaarden in acht te nemen grijpt en misbruikt zal erdoor vervloekt zijn en erdoor ten onder gaan.

Voordat ons netwerk met Renkum in verbinding kwam had ik dromen over Enschede over welke mensen ik zou gaan ontmoeten in Renkum. In dromen werd ik al aan hen voorgesteld. Enschede heeft Jakobus als beschermheilige, oftewel Santo Iago, Sant Iago, als het Santiago van Nederland, wat in het Egyptische Geb mysterie dus de tussenstappen zijn, de nuances, de details, die nodig zijn om te kunnen komen tot het rode goud, de rode steen. Voordat ik tot Renkum kwam moest ik dus eerst in dromen komen tot Enschede, het Nederlandse Santiago, zoals mijn neef ook dromen kreeg over wie hij ging ontmoeten voordat hij naar Chili ging voor zendingswerk onder de straatkinderen daar. Chili is ook het land van Santa Iago. Santiago is ook de hoofdstad van Chili. De Betuwe aan de Zuidelijke overkant beeldt het rode goud uit, in of onder de rivier. Hier is het vruchtbare gebied, en dan moet de mens nog dieper naar het land van Maas en Waal en het Rijk van Nijmegen, want onder de Nederrijn ligt de Waal, en daaronder ligt de Maas. De Maas is dus de Zuidelijkste rivier, en daaronder ligt Noord-Brabant. In principe is dit dus de diepte van het huis van de Germaanse moeder aarde, Areta-heim, oftewel de diepte van Renkum en van het rode goud. Hier vond de bevrijding al veel eerder plaats, in de herfst van 1944 vanaf september. Nijmegen is dan belangrijk vanwege de diepe wortels in het Aramese 'nwmyqy', met betrekking tot de wet (nwms, names), met betrekking tot de zintuigen. Ook in de zin van Nijmegen : nwm-gan, de tuin (gan) van de wet, zintuigen (nwm) in het Aramees, als de Nederlandse paradijs tuin van Eden, of als nwm-gnn, nwm-gannan, nwm-gannana, de tuinman van de wet, van de zintuigen, die ervoor moet zorgen dat alles op een natuurlijke manier verloopt, en hij moet dus eventuele bedreigingen onderscheppen en onschadelijk maken, zodat er geen vervalsingen optreden, zodat het niet corrupt wordt. Nijmegen moet in die zin ook alles testen. Nijmegen is in die zin ook de 'urim' van Nederland.

## Hoofdstuk 54. Apeldoorn in het Steden-mysterie

De steden zijn geen objecten. Je kan er geen direct contact mee hebben, materialistisch, zo van : 'Nou, we gaan weer lekker naar de stad, lekker kip eten, lekker dit, lekker dat.' Neen. Dan bedrieg je jezelf gruwelijk. Steden zijn filosofische constructies die ontdekt moeten worden. Zo niet, dan zijn het slechts tikkende tijdbommen. Het zijn puzzels. Ga er niet hedonistisch en materialistisch mee om. Nederland mag filosofisch tot leven komen, en zo filosofisch 'bevrijd' worden. Dit kan alleen gebeuren in de context van de natuur, en van de diepere geschiedenis, die helemaal doorloopt tot het voortijdse Afrika.

Om van de boven Veluwe naar het Arnhemgebied te gaan, lager op de Veluwe aan de rand van de Betuwe, kom je op die weg langs Apeldoorn. Dit is ook een groot mysterie waar ik veel dromen over heb gehad. Apeldoorn ligt in het hart, het centrum, van de Veluwe. Ik heb veel dromen over de bossen van Apeldoorn gehad waarin ik de valkyries ontmoette, de filosofische principes van de opname of 'hemelvaart', maar dat is dus niet hetzelfde als de christelijke opname. Ook had ik eens een droom over dat hoog boven de bossen een tunnelsysteem tussen allerlei hoge natuurwoningen was.

Maar wat is de etymologie van Apeldoorn ? Het komt van het Germaanse 'apa', water, en van het Noord-Duitse en Deens-Germaanse treow, boom, wat later werd tot Apeldoorn, de boom aan waterstromen, wat ook terugkomt in Psalm 1. In de grondtekst gaat het hier over zaadstromen, en is de boom een beeld van de oprijzende vruchtbaarheid. Het is allemaal beeldspraak, want dit staat ook weer voor de opname. Dit gaat dus om filosofische principes, de ware wet, waarover gemediteerd moet worden, zoals in Psalm 1, wat ook heel nadrukkelijk wordt beschreven in de Oanitische Psalmen van het voortijdse Afrika.

## Hoofdstuk 55. De Appelboom van Apeldoorn

De lagere wetten worden bestuurd door vooroordeel. Dat gaat lekker snel, en hoeft je niet bij na te denken. Zo kun je alles lekker op iemand anders projecteren. De lagere wetten zijn altijd en eeuwig weer op zoek naar een zondebok, en dat is nooit henzelf. Nee, zij zitten lekker hoog en droog, als de beste stuurlui die aan wal staan.

Apeldoorn, in het centrum van de veluwe, oftewel het Germaanse apatreow, de boom (treow) geplant aan waterstromen (apa), als een mechanisme van de filosofische opname. Ik droomde dus van nog een wereld boven het bos van Apeldoorn, allemaal hoge wilderniswoningen waar tunnels

of bruggen tussen waren, zo in de natuur. Apeldoorn is dus een code, om te ontdekken. Waar gaat het naartoe ? In de top van Noord-Amerika ligt het Michigan gebied, van het indiaanse 'mishigamaa' (Ojibwa), wat 'vele waterstromen' betekent, 'groot water'. Het zijn twee schiereilanden verbonden door de Mackinac brug. Het gebied ligt tussen vier grote meren van Amerika, als een boom geplant aan waterstromen, wat het tot een uniek gebied maakt in Amerika, als het Amerikaanse Apeldoorn.

Apeldoorn komt niet alleen van apatreow, maar ook van het Oud-Nederlandse 'apaldr', wat appelboom betekent, en van het Oudnederduitse appul, apl, oftewel appel, en het Noord-Germaanse Idunn, de godin van de appels van de eeuwige jeugd, apl-idunn. 'Die zijn vrucht geeft op zijn tijd, welks loof niet verwelkt, alles gelukt,' staat er in Psalm 1. Tot de gemeente Apeldoorn behoren ook Beekbergen, Hoenderloo en Uddel, waar ook het Uddelermeer is wat bij Apeldoorn hoort. Daar dichtbij is nog het Bleke meer. Deze twee meren zijn volgens de Germaanse mythologie ontstaan toen Donar (Thor), de dondergod, de zoon van Erda (Hretha, Areta), moeder aarde, het zaad van de vrouw, in gevecht raakte met een reuzenslang. Met zijn hamer vermorzelde hij de kop van de slang, maar verloor toen zijn hamer. De slang en de hamer vielen ter aarde waar het Uddelermeer onstond, wat vroeger veel groter was, maar later werd ingepolderd. Donar zelf was gebeten of bedwelmde door het gif van de slang, en viel ook ter aarde, waar het Bleke meer ontstond. Het is verbonden aan Genesis 3 waar er tot de slang gesproken wordt :

'En Ik zal vijandschap zetten tussen u en de vrouw, en tussen uw zaad en haar zaad; dit zal u de kop vermorzelen en gij zult het de hiel vermorzelen.'

In het Oudnederduits (Noord-Duitsland, Noord-Oost Nederland) heette Donar ook Thunar. In een droom zag ik de verschrikkelijke slang eens naar beneden vallen, uit de hemel, en waar hij viel was een groot meer in natuurgebied. In dit natuurgebied waren zogeheten brugboten, een soort bewoonbare metro's die over hele hoge bruggen gingen door het gebied, dus hele hoge spoorwegen, wat verbonden is aan het Apeldoorn gebied. De brugboten waren heel breed, want er waren ook zaaltjes in en woningen. Er waren ziekenhuizen en bejaardencentra in de brugboten bijvoorbeeld.

In ieder geval moesten de appels van de eeuwige jeugd gekocht worden met het rijngoud, het rode bloedgoud op de bodem van de Rijn. Als de mens dus klaar is met het Arnhem mysterie en het Nijmegen mysterie, en door de Betuwe, over de Maas heen, tot het mysterie van Noord-Brabant is gekomen, moet men met het filosofisch gewonnen Rijngoud gaan tot Apeldoorn, tot de appelboom van de eeuwige jeugd, de boom geplant aan waterstromen. Het verhaal van Europa gaat dan verder in Amerika waar een deel van hen naartoe ging, ook naar Michigan.

Dus men gaat tot het bos, maar men komt niet daadwerkelijk tot het bos, omdat de mens tot het filosofische bos moet gaan. Men gaat dan naar de winkel, maar men komt niet daadwerkelijk tot de winkel, want men moet tot de filosofische 'winkel' komen. De mens moet niet tot het object komen, maar tot de verborgen ervarings-wereld erin. Men moet het roosterwerk, de matrix, dus eerst even schudden. Ik kwam tot de buitenplaatsen van Apeldoorn al vroeg in mijn leven, want Beekbergen was altijd het overgangsgebied tussen de lagere school en de middelbare school. De zesde klas van de lagere school ging namelijk altijd naar Beekbergen op vakantie-kamp, ter afsluiting van de lagere school. En dan was er het spel genaamd 'vossenjacht' in Beekbergen, waarin je op zoek moest gaan naar het verborgene achter de vermomming, want de 'vossen' waren allemaal verkleed

en begaven zich tussen de mensen die niet meededen met het spel. Toen in Hoenderloo woonde een Evangelische leraar van mij, met wie ik ook persoonlijk contact had, en ik was weleens bij hem thuis geweest, wat een overgang was tussen de middelbare school en de Evangelische Bijbel School in Doorn. Toen kwam ik op de Centrale Pinksterbijbelschool het jaar daarna, en raakte ik steeds meer geïnteresseerd in de demonologie, waarvoor op de CPB niet veel ruimte was, maar dus wel in hun bibliotheek, want daar stonden zulke boeken tussen, dus ik was meer in de bibliotheek dan in het klaslokaal, ook omdat ik veel te depressief was om de lessen te volgen. Ik was in een grote geloofs-crisis terechtgekomen. Ik moest loskomen van het orthodoxe geloof, en daar hielp de demonologie mij mee, en ik kreeg een lerares demonologie in Uddel, gemeente Apeldoorn dus. Toen had ik het snel gehad met de CPB en kwam in Amsterdam terecht.

In het gevecht met de slang, zoals Thunar, het zaad van de vrouw, verbrijzelen we de kop met de hamer, maar verliezen we de hamer dus, en vallen ook zelf ter aarde, daar waar het Bleke meer is. Ik had hier ook dromen over dat ik in een watergebied viel, en er waren vele lagen van wateren, en het was heel moeilijk hieruit te komen, want je gleed telkens weer weg, dus het moest op een natuurlijke manier gaan, en toen uiteindelijk kwam ik aan land, en zo tot Apeldoorn zelf, waar natuurwoningen waren, en veel boeken. Dan in het Amerikaanse Apeldoorn, Michigan, wonen de anishinabeg indianen in verschillende stammen zoals de Ojibwe, Ottawa en Potawatomi. Anishinabeg betekent 'zij die ontstaan zijn vanuit het niets', en zo voelde ook dat water aan waarin ik lag, in allerlei laagjes. Je kwam er niet zomaar uit, want het was het 'niets'. Het water was als lucht. Het was ongrijpbaar en je kwam er niet doorheen, maar er waren wel bepaalde stromingen. Het was een hele mooie ervaring. Ik kwam eerst aan in weilanden gebied, toen wildernis gebied, en toen tot de natuurstad Apeldoorn. Anishinabeg betekent ook : 'het spontane', want het moet spontaan gebeuren, niet geforceerd. Het moet natuurlijk zijn. Ook betekent het : 'zij die op het ware pad zijn, het goede pad.' Dat komt ook weer terug in Psalm 1.

In de Anishinabeg mythologie : de zeven miigis, regenboogwezens, kwamen vanuit de zee om het volk te onderwijzen en om de stammen op te richten, en daarna terug te keren tot de zee. Zij kwamen om mide te onderwijzen, medicijn, het natuur-mysterie. Michigan komt voort vanuit de miigis. De miigis waren de diepere mensen, als een soort engelen, wat in Egypte dezelfde naam had, de m'ki's, de beschermers van de mensen. De m'ki's in de Egyptologie beschermden het huis, als huisvrouwen. De m'k wortel is de krokodil. Mag, m'ga, was een krokodillengod, een zoon van Set. M'k kan ook boot betekenen, zoals de huisvrouwen Isis en Nephthys de ark bewaakten als m'ki's, Egyptische engelen, verbonden aan het woord m'ga, onderwijzen, medicijn. Dit zijn in de Egyptologie huishoudelijke taken. In het Judaïsme werd de Egyptische m'k engel tot mlk, malak, wat ook in het Hebreeuws het wortelwoord is van Maleachi, Malakiy, het boek waar de kinderen verzoend zullen worden met hun moeder. Ook Amalek heeft deze wortel, een stam van Ezau, bewoners van de valleien als beeld van de onderwereld, de wildernis, en het is ook een amazone oerstam, dus het leidt helemaal terug tot de voortijdse Afrikaanse wortels. Zoals 'mide' het medicijn van de filosofie is bij de indianen van Michigan, zo is Ma'at of moad, de godin van de filosofische wet en waarheid, dit bij de Egyptenaren. Bij de Israëlieten was dit nhm, nhms, name(s), ora, torah, l'w, maar als we vanuit de Egyptische ma'at kijken, dan komen we bij het Aramese hmat, wat de schoonmoeder is, de schoonmoeder door de wet, wat in de oertaal verbonden is aan Amalek.

Al met al komen de twee schiereilanden van Michigan bij elkaar door de Mackinac brug. Het Machinac gebied heette oorspronkelijk Michilimackinac bij de indianen, voordat de Europeanen

kwamen. Het is een Ottawa-woord wat grote schildpad betekent. Over de grote schildpad heb ik vroeger veel dromen gehad. Ik zat op een reuzenschildpad en ging van het ene eiland tot het andere eiland. Het is de heilige vertraging, voor het heilige, verloren detail. Voor de indianen is de rug van de schildpad een mysterieus natuurlijk bewustzijn. Ook het hele Noord-Amerikaanse continent, de aarde en het heelal worden gezien als de rug van de schildpad.

De wet van de filosofie, de Torah bij de Israëlieten, komt dan ook als Thor, de dondergod, bij de Germanen om de kop van de reuzenslang te vermorzelen.

## Hoofdstuk 56. De Egyptologische Sleutel tot het Voortijdse Afrika

De filosofie van het complete voortijdse Afrika ligt gecodeerd in de Egyptologie, maar omdat er heel veel van de Egyptologie verloren is gegaan door de tijden heen ligt dit weer gecodeerd om ons heen in andere vormen, die allemaal terugwijzen op de verloren gegane Egyptologie en op het voortijdse Afrika. Het voortijdse Afrika wijst terug naar Orion en dan met name naar Betelgeuse, de kern van Orion. Het voortijdse Afrika ligt namelijk in de kernen van Betelgeuse, wat zijn centrum heeft in het Oanitische gebied, wat overigens door heel Orion heenligt, want dit is het paradijs, maar dan het filosofische paradijs. We zijn dus genooddaakt om ook buiten de Egyptologie te kijken. Ook moeten we de randen van het heelal in de gaten houden. We werken dus in verschillende dimensies, ook tot de kernlagen van de aarde en de kernlagen van de aardse geschiedenis. Oan is een diepere laag van het bestaan, een transcendente laag die ook zijn eigen duisternis heeft, want de mens moet ervoor in slaap vallen, de natuur-slaap. Het is namelijk een natuurlijk slaap medicijn. De mens moet eerst de diepere slaap in. Niet zomaar denken, spreken en doen, zoals ze in de stad leren, omdat ze de mens als een werkpaard zien, maar eerst dieper naar binnen keren, waar je vanzelf tot de opstuwende, spontane bronnen komt van een diepere natuur. Het paradijs bestaat, maar die is zeer dualistisch. Het slaat je ook knock-out, want het moet alle valse programma's wissen.

Oan is niet zomaar één of andere ervaring waardoor je high wordt, maar het is een filosofische drug die een nieuw denkpatroon brengt. Het gebeurt daar waar de filosofische bloedvaten worden aangesloten op de filosofische zaadbuizen. Dit is altijd het geheim van de python geweest. De python stelt de samengekomen bloedvaten en zaadbuizen voor. Daarom is de python zo'n machtige en onbegrepen natuurkracht. Als dit gebeurt kan er ook een diepere slaap komen, waarop de mens ook dieper kan dromen. Dit is een soort paradijselijke dronkenschap. Ik ben in die zin dronken geboren, want ik bracht dit geheim mee van de andere wereld. Ik heb mijn hele leven dromen gehad die mij onderwezen, maar het begon allemaal met zware nachtmerries. Nachtmerries zijn nacht-informatie, en dat wordt dan verder uitgediept in dromen die erna komen. De nachtmerrie brengt

ook een zekere voorzichtigheid, zodat er niet lichtzinnig met zaken wordt omgesprongen. Alles staat onder stroom. De nachtmerries zijn ervoor om alles te kanaliseren en te 'timen', ook om alles te doseren. De nachtmerries zijn van levensbelang. Ze laten ons zien welke oorlogen er gaande zijn, en geven ons strategieën. Het zijn de nieuwslezers van de geestelijke wereld. Ze ruimen blokkades op, doen blindheden teniet. Zo kan de mens verder, en uiteindelijk tot een diepere slaap en een diepere droom komen, waarin de bloedvaten zich ineen verstrengelen met de zaadbuizen. Dit is natuurspasmische python kracht die geregeld en gebalanceerd wordt door de natuur-epilepsie en het natuur-autisme, door black-outs. Telkens weer moet het menselijk lichaam gereset worden. Soms moeten er even storingen zijn, opdat de mens niet op de verkeerde kanalen terechtkomt.

In het paradijselijke lichaam lopen de zaadbuizen door het hele lichaam, ook door de hersenen, verstrengeld met bloedvaten. Het natuur-circuit van depressies, angsten, autismes enzovoorts moet goed werken, anders raakt het lichaam van de mens oververhit. De mens moet zichzelf voortdurend ontladen in het gevaarlijke mijnenveld van de aarde. Alleen de filosofie kan de mens er doorheen helpen. Deze filosofie moet vanuit Oan komen, vanuit het Orionse paradijs, wat diep tot Betelgeuse doordringt. Door geheel Orion lopen deze lijnen, bloedvaten verstrengeld met zaadbuizen. Hierop, op deze basis, is het Orionse zenuwstelsel gebouwd en het Orionse communicatie systeem. Het is onderworpen aan de wetten van de natuur om het te beveiligen. De filosofische mens staat zo heel ver van de materialistische mens vandaan.

## Hoofdstuk 57. De Hond van God

### Het Anubis Mysterie - De Missing Link van de Egyptische Filosofie

Er waren bepaalde momenten in mijn leven dat ik wilde huilen, maar in tegendeel: ik begon te lachen. Ik probeerde het te bestrijden. Weet je dat lachen soms puur boosheid en verdriet kan zijn ? Het is mij gebeurd. Er waren ook momenten dat ik hilde, en ja, soms hilden mensen met me mee, maar er waren ook momenten dat alleen een hond met mij hilde, een hond. Of een kat waarvan bekend was dat ze mensen koste wat koste meed, sprong op mijn schoot toen ik hilde. Dit was lang geleden, maar ik ben het nooit vergeten. Het was alsof ik werd aangeraakt door God, door Gods hond en God's kat, maar dit artikel gaat over honden.

Oosters judeo-christendom: potentieel mooie, introspectieve filosofie.

Westers christendom: absurde terreur.

Ik kan dit weten, omdat ik ben opgegroeid in het westerse christendom.

Het is belachelijk. Ze leren 'gered te worden', dan de 'doop in de heilige geest' te ontvangen, om 'vervuld te worden van de geest'. Dat zijn hun twee belangrijkste pijlers van het geloof: om Jezus en vervolgens de Heilige Geest te ontvangen. Dus in de volksmond gesproken: om de wedergeboorte te ontvangen en vervolgens de geestesdoop. Maar oh man, dan beginnen de oorlogen, omdat al deze mensen die beweren dat ze dit hebben ontvangen, het niet met elkaar eens zijn en met elkaar vechten, zelfs elkaar de hel toewensen. Ik heb dit de hele tijd gezien toen ik hierin zat, in de kerk en ook op de bijbelschool. Het maakte me heel bedroefd en ik wilde zulke spelletjes niet spelen. Ik wist dat er iets ontbrak. Ik wilde niet meer leven. Ik wilde gewoon dood aan het kruis om deze spelletjes te stoppen. Ik wilde alleen dat het vuur me hiervan zou scheiden, ongeacht de kosten, dus ging ik op een dag naar bed en besloot ik gewoon niet meer te leven, en ik spreidde mijn armen als een kruis. Die nacht werd ik naar de poorten van de hemel gebracht en wat de engelen me vertelden, was dat ik al mijn theologieën moest afleggen, omdat het mij niet zou binnenlaten. Het verbaasde me helemaal niet dat ze dit zeiden, en ze noemden zelfs sommige theologieën bij naam. Ik moest alles loslaten, al mijn programmeringen. Toen namen ze me op. Ik kreeg de ontbrekende derde schakel te zien. Er was één grotere pilaar dan alle anderen en dit was de heilige gebondenheid waarover Paulus sprak. Jeremia sprak er ook over en zelfs Jezus. Het is de hemelse robotica. Het werkt niet door theologie, maar iets veel dieper. Het gaat om echte connectie, geen pretentieuze connectie. En deze verbinding kan niet worden verbroken, en kan niet worden gemanipuleerd. Kijk, al die mensen die beweren dat ze door de geest zijn vervuld, rijden nog altijd zelf de auto, vechten nog steeds voor hun eigen perspectieven en theologieën. Ze zijn niet volledig aan het zelf gestorven.

Vannacht had ik een droom dat ik in een sportvliegtuig zat. Ik had een helm op en een wit motorpak aan. Iemand was het vliegtuig aan het besturen. Ik kwam in een gevecht met deze piloot die ook een motorpak aan had en een helm. Het was geen echte persoon, maar een programma. Het programmeert de kerk met unieke ego's en laat ze dan met elkaar vechten. Ze zijn aardgebonden in plaats van hemelgebonden. Groot verschil. Ik moest dit programma uit het vliegtuig gooien. Toen kon ik het vliegtuig verder vliegen, maar ik was het niet, maar het programma om hemels gebonden te zijn. Het is om veiligheidsredenen.

Menselijke wil en meningen zijn overschat. Het veroorzaakt oorlog en bloed verkoopt. Erg makkelijk. Hetzelfde oude verhaal. Het gaat niet om de menselijke wil, maar om de kennis van de hemel. Materialisme leidt tot hedonisme, wat leidt tot nazisme, en dat is precies wat het westerse christendom is. Het is een puinhoop van mensen die het allemaal niet met elkaar eens zijn. En ze willen niet luisteren. Nee, nooit. Nooit ?

Er waren er maar een paar die aan deze monsterlijke machine konden ontsnappen, degenen die bereid waren de prijs te betalen, die bereid waren te zeggen: 'Niet mijn wil, maar kennis.' Ware kennis gebeurt waar mensen sterven aan ego, sterven aan zichzelf, maar hoe werkt dit ?

In mijn studie van de Israëlitische talen, het Hebreeuws en het Aramees, ontdekte ik dat veel

woorden een Egyptische wortel hadden en vaak uit de egyptologie waren gehaald, waarin veel van deze raadsels waren opgelost. De Egyptenaren hadden een veel diepgaander en gedetailleerder perspectief en filosofie over 'dood' en 'dood van ego' en hoe het zou moeten plaatsvinden. Zijn westerse christenen echt dood van ego ? Nee, ze lopen nog steeds rond alsof er niets gebeurd is en slaan elkaars hersens in met zorgvuldig geselecteerde bijbelverzen. Jezus sprak Aramees, althans in de bijbelse mythologie. Zelfs het Griekse NT laat zien dat het oorspronkelijk een verhaal in het Aramees was, omdat het nog steeds Jezus in Aramees laat spreken. En de Heilige Geest was Rw in het Aramees, richting. Rw is de archetypische goddelijke schepper of 'creativiteit', en hij moest de onderwereld binnengaan om aan zichzelf te sterven en de demonische monsters daar te verslaan die verschillende poorten bewaakten voor wedergeboorte. Deze 'dood' moest grondig gebeuren, dus er is de metafoor van Anubis, de zwarte jakhals (hond, wolf, hyena), die de doden door de onderwereld leidt en hen bindt, in een mummificatieproces, wat een metafoor is van de filosofische gebondenheid na de 'dood van het ego'. Mensen zijn nu in de stad in plaats van in de filosofie, en vele jaren geleden zag ik in een droom een zwarte hond door de glazen wanden rond de stad rennen, om mensen weer naar de natuur te laten ontsnappen. Ik was een van hen. Het bracht me naar Roodkapje, een metafoor van de dood van het ego, en ze leidde me naar de dobbelstenen muur, een andere muur die moest worden doorbroken. De dobbelstenen muur heeft gokkers van mensen gemaakt. De lucht zit vol met demonen en hun gebroed, en mensen gokken gewoon met hen, en ze worden ervoor betaald. In de hemel werd mij getoond dat de hele wereld bezeten is door demonen, inclusief christendom. Het is binnengevallen, eigendom van demonen, allemaal vanwege deze ontbrekende schakel. Ik wens jullie allemaal een goede tocht tot het vinden van de ontbrekende schakel.

Anubis is de Griekse term voor jnpw, jana-up, of gewoon npw, in het Egyptisch, en aangezien Egyptisch de moedertaal is van de Israëlietische talen, vinden we de term npw ook terug in het Aramees, waar het een rechtszaak betekent, om te ziften, te verminderen, te inspireren om een overblijfsel voort te brengen, maar het kan gemakkelijk leiden tot trots en arrogantie, dus het is een zeer dualistisch thema, omdat de zwarte hond tegenwoordig ook de rechtbank en de politie regeert, dus je moet dit geneesmiddel zeer voorzichtig gebruiken. Er is altijd een filosofische en een materialistische kant.

Heeft God een hond ? Zeker, zelfs in het christendom. De Aramese wortel van Marcus, de schrijver van het tweede evangelie, marqws in het Aramees, heeft het wortelwoord mhrwqy, een groep honden. In de mythologie van het OT in het boek der Richteren bracht Gideon de mensen naar het water waar ze moesten drinken, en Israël zou gered worden van de Midianieten door degenen die als honden zouden drinken. Dat is ook wat honden betekenen in het Aramees, het zijn de helpende legers die in actie komen als de mensen het niet meer alleen kunnen. Ik kon het niet meer doen, en op een gegeven moment kwamen de honden van God tot mij als een hulpmiddel. Eigenlijk is dit iets in de mens, dat de mens op een gegeven moment niet meer kan opstaan, wegzinkt in de doodservaring of verlamming, een diepe slaap, en dan in de hond verandert, de zwarte hond en zwart betekent in de Israëlietische taal de wildernis. Het is een terugkeer tot de natuur en het ontwaken van de diepere, obscure eigenschappen om veiligheid te brengen. Zwart is subtieler, als camouflage, strategisch, en eerder anoniem voor het doel.

Moge God's hond bij je zijn, moge je God's hond zijn. Het gebeurt in de nachten. Moge je een hulp zijn voor jezelf en anderen wanneer dat nodig is.

## Hoofdstuk 58. Het Huis van Anubis

Het leven is een natuur-ervaring, als een waterval. Veel moet je weer langs je heen laten glijden. Veel zal op de bodem kletteren en weer deel worden van de rivier. Het stroomt ergens naar toe.

Toen Mozes de Hebreeuws-Aramese geschriften van het OT opstelde nam hij gewoon de goden van de Egyptologie over. Qebhet, Kebu-k't, Kebechet, de dochter van Anubis, de hemelse slang die helpt met het balsemen van de zielen, als de wateren van de dood, de onderwereld, werd tot kabowd, de glorie wolk boven de ark, een zwaarte die ervoor zorgt dat mensen bedwelmd raken en niet meer reageren. Zij helpt dus haar vader, Anubis, in het hondenleger van God.

Ik ontmoette haar bij de zee van het balsemen in de onderwereld. Zij brengt water tot de zielen. Ook was daar de grote arend, Sjoe (Shu), de hemelgod.

### Psalm 113

4Verheven boven alle volken is de Here,  
boven de hemelen is zijn heerlijkheid, kabowd.

Qebhet is dus boven de hemel, shamayim, terwijl zij dus verbonden is aan de begrafenis. In principe maakt het dus een cirkel beweging : van aarde, tot onderwereld, tot hemel, tot aarde, tot onderwereld, tot hemel, enzovoorts. In de Egyptologie is het een cyclus. Alles keert weder.

### Psalm 113

#### Egyptisch

4Verheven boven alle volken is de Here,  
boven de hemelen is Qebhet, Kebu-k't, de dochter van Anubis.

### Habakuk 2

14Want de aarde zal vol worden van de kennis van des Heren heerlijkheid, kabowd, gelijk de wateren die de bodem der zee bedekken.

Hier zien we ook weer duidelijk de Egyptische link met Qebhet, want zij is het beeld van het verfrissende water voor de doden (Pyramide Teksten, uiting 515 + 674), ook in het huis van Anubis, haar vader.

#### Ezechiël 43

2En zie, de heerlijkheid, glorie, kabowd, van de God van Israël kwam uit oostelijke richting, er was een geluid als het gedruis van vele wateren en de aarde straalde vanwege zijn heerlijkheid.

4En de heerlijkheid, kabowd, des Heren ging het huis binnen door de poort die naar het oosten gericht was, 5en de Geest nam mij op en bracht mij naar de binnenste voorhof, en zie, de heerlijkheid, kabowd, des Heren vervulde het huis.

#### Ezechiël 44

4Daarop bracht hij mij naar de Noordpoort, naar de voorkant van het huis; ik zag, zie, de heerlijkheid, kabowd, des Heren vervulde het huis des Heren; en ik viel op mijn aangezicht.

De kabowd is in het Hebreeuws ook het hemelse hart, de ziel, de glorie die dood is tot de zonde, niet reageert, zoals de Johannes brief ook stelt dat zij die uit God geboren zijn niet zondigen :

#### I Johannes 5

18Wij weten, dat een ieder, die uit God geboren is, niet zondigt; want Hij, die uit God geboren werd, bewaart hem, en de boze heeft geen vat op hem. 19Wij weten, dat wij uit God zijn en de gehele wereld in het boze ligt.

We zien in Ezechiël dus dat Qebhet, de dochter van Anubis, datgene was waarmee een mens werd gevuld, na de dood van het ego. Het is het zeewater van de onderwereld wat de mens beschermt tegen parasieten. Zo werd de dode uiteindelijk gemummificeerd en kon zijn ziel waarlijk vrij worden. Anubis werkt dus niet buiten zijn dochter om. Het is het zaad van Anubis, het zaad van de onderwereld, wat verbinding maakt met de hemel, met sjoe. In het Hebreeuws is de hemel shamayim, als het zaad van Sjoel. Sjoel kwam dus tot mij in de vorm van een grote arend, in de droom waarin ik bij de zee van het balsemen stond met Qebhet.

## Hoofdstuk 59. De voorchristelijke krst in de Egyptologie

Jn-p oftewel Anubis, de zwarte hond, moest Aser, Osiris, balsemen en mummificeren. Osiris werd in die zin de krst, karast, genoemd, de gebalsemde en gemummificeerde, de ingewikkelde, en dit was de voorloper van de Griekse kristos, christus in het westen. Er was dus al een Egyptische krst.

Jn-p, de zwarte hond, moest de karast, krst, dus voorbereiden, zoals jn (Johannes) de pw, waterput in het Egyptisch (doper). Jn-pw was de voorloper van Johannes de Doper, die voor krst de weg moest bereiden. Omdat kristos dus eigenlijk de gemummificeerde Osiris was zei kristos ook van zichzelf dat hij niets kon doen vanuit zichzelf, maar god deed alles door hem heen. De krst-mummie was een beeld van de opstanding. Alleen zo kon de ziel verder. De ziel kon zo het vorige leven loslaten. Het was dus ook een beeld van de opname. Zoals jn-p, Anubis, riep in de wildernis, zo was ook Johannes de Doper een roepende in de wildernis. De wildernis staat voor het verborgene, de opslagplaats, de lever (kabowd), de reserve plaats, waarvan ook de hond een beeld is.

In het meer van vuur moet de ziel op zoek gaan naar de rivier van het leven, wat een rivier is van balseming, om zo zelf een karast, krst, te worden, een gebalsemde, en ook een jn-p, een balsemer. Ook moet de ziel op zoek gaan naar de veerboot in de wolken. Ik heb ook dromen gehad over deze wolkenboot.

## Hoofdstuk 60. De sebek krst

De hond is bij machte water te vinden in de wildernis.  
Hij leidt de doden door de onderwereld.  
Hij is de veerman over het meer van vuur.  
Hij balsemt en mummificeert de dode die aan zichzelf gestorven is.  
Zo wordt de dode tot de krst-mummie, klaar om tot het hiernamaals te gaan.

Het huis van Anubis ligt aan de zee van het balsemen.  
Zij die gebalsemd zijn worden door Sjoë opgenomen.  
De zwarte hond is de wegbereider, de tunnel.  
Het is een verloren orgaan wat samenwerkte met de lever.

Er was ook een ander buik-orgaan : sebek.  
Zoals kristos grieks is en van karast komt,  
zo is masiah hebreuws en komt van het egyptische msah, wat krokodil betekent, meseh. Het stond in verbinding met het balsemen en het geboorte geven (msi).  
De krokodil is een beeld van de gebalsemde en gemummificeerde die daardoor leven heeft gekregen in de onderwereld. Het verloren gegane sebek-orgaan in de buik was het mummificatie orgaan, wat het ra hormoon afscheidde om zo tot leven te brengen. Het was onderdeel van het

immuñiteits-systeem. Door de mummificatie wordt de dode afgeschermd van de parasieten en krijgt nieuw leven, ra.

Sebek, de krokodil, is dus de wortels van kristos, osiris die tot een krokodil werd, een gemummificeerde.

Door de twee verloren buik-organen, anubis en sebek, komt de mens terug tot het voortijdse Afrika, tot de filosofie van het voortijdse Afrika.

De sebek krst.

RIGIL KENT ONTSLUIERD  
DE VERLOREN KERN VAN ORION

COAB 2019

- Hoofdstuk 1. De Betekenis van de Krokodil
- Hoofdstuk 2. Het Grote Verschil tussen de twee Surinames
- Hoofdstuk 3. De ETRO-lens
- Hoofdstuk 4. Materialisme vs. Namerialisme en de strijd om het Oan paradijs
- Hoofdstuk 5. Tlaloc en het Pad tot het Paradijs - Wat het is en wat het niet is
- Hoofdstuk 6. De Azteekse Code in de Terugkeer tot het Paradijs
- Hoofdstuk 7. De Godin met de Spiegel
- Hoofdstuk 8. De Afgoden in de Tempel
- Hoofdstuk 9. Through the Barricades
- Hoofdstuk 10. Het Document van de Witte Natuur Planeet
- Hoofdstuk 11. De Scholastiek - De Middeleeuwse Exodus
- Hoofdstuk 12. Naturologie
- Hoofdstuk 13. 'Uittreden' door dieper 'intreden'
- Hoofdstuk 14. De Water Ademhaling van de Witte Planeet
- Hoofdstuk 15. De verbrootsing van de samenleving
- Hoofdstuk 16. De Steen der Talen
- Hoofdstuk 17. Het Volk van Eenlingen
- Hoofdstuk 18. De Talmoed - Het Nieuwe Testament van de Joden als Commentaar op het Oude Testament (De Tenach)
- Hoofdstuk 19. De Onderliggende Lagen van het NT - Anubis, de Wachter en Gids van de Talmoed
- Hoofdstuk 20. De Krokodil van God : Sebek, de Klok en de Diepte van de Talmoed
- Hoofdstuk 21. De Talmoed Sleutel tot decodering van het Egyptische Khnum Mysterie
- Hoofdstuk 22. De Engel Michon
- Hoofdstuk 23. Pas Op Voor de Muffins
- Hoofdstuk 24. Besneden of afgesneden ?
- Hoofdstuk 25. Het Mes van Ra en de Godinnen van de Talmoed
- Hoofdstuk 26. De Talmoedische Dagen van de Week omtrend het Metaforische Huwelijk tussen God en mens
- Hoofdstuk 27. Het Hemelse Huwelijk in de Egypto-Talmoedische Context
- Hoofdstuk 28. Anubis, God's Spoorzoekende Hond - Een Kompas in de Nacht - Een Gave van God
- Hoofdstuk 29. Terug Naar Israel
- Hoofdstuk 30. De Vogel van God - De Overgang van de Dimensies - Het herstel van de aureool
- Hoofdstuk 31. De Dunne Lijn Tussen Hemel en Hel - Relaties als Metafoor
- Hoofdstuk 32. Het Belang van de Wet
- Hoofdstuk 33. Christen en Wet - De Terugkeer tot de Aartsmoeder

Hoofdstuk 34. De Zaad theologie en de vrouwen exodus uit de patriarchie - De worsteling met Jom  
Hoofdstuk 35. De Immunologie van de Oernatuur  
Hoofdstuk 36. De Meditatieve Techniek van het Hongeren  
Hoofdstuk 37. Na Judas en Pilatus  
Hoofdstuk 38. De Geboorte van Anubis - De Hond van God die het Oordeel zal brengen over Izebel  
Hoofdstuk 39. De Verborgen Psychologie van de Hond  
Hoofdstuk 40. De Psychologie van de olifant  
Hoofdstuk 41. De Originele Arameo-Egyptische Galaten  
Hoofdstuk 42. De Wet - de Detective - De Nadere Reformatie - De Wachters van de Honden-wieg  
Hoofdstuk 43. De Vur versus de pseudo-demonologie van de stad  
Hoofdstuk 44. De Leeuw en de Krokodil  
Hoofdstuk 45. De Myserieën van de Vur  
Hoofdstuk 46. Het Scheppings-mysterie in de Vur  
Hoofdstuk 47. De Rode Planeet en de Vurische Natuur en Cultuur  
Hoofdstuk 48. Het Rode Tijd Mysterie  
Hoofdstuk 49. Het Gaan tot en Leren van de Wijngaard  
Hoofdstuk 50. De Vur als Gids op de Rode Planeet  
Hoofdstuk 51. Het Pad door de Vur  
Hoofdstuk 52. Veilig bij de bijen en bloemen des hemels  
Hoofdstuk 53. De Besnijdenis van het Verstand  
Hoofdstuk 54. De Vervangingsleer  
Hoofdstuk 55. Het Filippi orakel in de wildernis  
Hoofdstuk 56. De Egypto-Aramese achtergrond van Filippenzen  
Hoofdstuk 57. De Egyptische Filippenzen - De Natuur Filippenzen  
Hoofdstuk 58. de mijnen van filippi  
Hoofdstuk 59. De Terugkeer tot het Oergeheugen  
Hoofdstuk 60. Filippenzen en het Afkicken van Sociale en Religieuze drugs  
Hoofdstuk 61. Egyptische betekenissen van matheus 24 en 25  
Hoofdstuk 62. het (V)uur van de Vis  
Hoofdstuk 63. Overwinning door stilte  
Hoofdstuk 64. De Manninnen  
Hoofdstuk 65. De Hel of de Bel ?  
Hoofdstuk 66. De Rigil Kent kern - Het geheim heerst  
Hoofdstuk 67. Rigil Kent - De Verloren Kern van Orion  
Hoofdstuk 68. Het Mongolische Mysterie  
Hoofdstuk 69. De Speer van Saul  
Hoofdstuk 70. De Speer van Saul II

## Hoofdstuk 1. De Betekenis van de Krokodil

Sebek, de krokodillengod van Egypte, komt ook weer in het Aramees voor als de scheiding, de onderscheiding, het vrijzetten, het afzonderen (sbq), en is altijd nauw betrokken geweest met het geboorteproces, en daartoe dient dan ook alle afzondering : opdat wij opnieuw geboren worden in ander gebied. Soms gaan wij door deze ervaringen heen, gekenmerkt door depressie en misschien wel angst, maar dat is allemaal overgangsgebied, en we mogen dan ook het doel in zicht houden. Soms gaan we kopje onder om ons geheel los te snijden. Het mes moet soms diep gaan. Sebek is de god(in) van de oorlog, en die agressiviteit van de natuur zien we soms in ons leven, maar het is om ons te beveiligen. Het zijn barensweeën van moeder natuur.

Sebek is een verloren orgaan wat de baarmoeder ondersteunde. Nog steeds zijn er krokodillen in de natuur die daarop terugwijzen. De krokodil is een machtige schepping van iets wat de mens over het hoofd heeft gezien. In de stad leeft de mens ver weg van de krokodil en waar het oorspronkelijk voor staat. De krokodil is in de Egyptologie de rehen, de ondersteuner van het zelf, het rusten op iets om het water te geven, als een waterval aan een stroom, als een extra orgaan wat het geboorte proces in de gaten hield bij de baarmoeder, het hele proces van ontwikkeling voor de geboorte, en zorgde ervoor dat het kind voldoende rust had. Sebek is ook Sochet en Sebet in het Egyptisch, als een Egyptisch wortelwoord van de sabbath, de rust. De krokodillengod werd ook Khenti genoemd, de rode aarde, wat in het Hebreeuws de adamah is, als de voor-baarmoeder of voormoeder, die later van de mens werd afgesneden door de zondeval. De mens leeft niet meer in het paradijs, in de natuur, en ook niet in het voortijdse Afrika. Nu weet de mens niet meer wat de krokodil is, en van welk groot belang de krokodil is. De krokodil was oorspronkelijk een beschermer om de vochtigheidsgraad van de aarde en de mens op peil te houden. De krokodil is de brug tussen land en water, om alles in balans te houden. De krokodil is een deel van het natuurlijke opruimings-systeem om het afval en alle parasieten te recyclen, opdat er nieuwe geboortes kunnen plaatsvinden. Daarom werd de mens ook 'gemaakt' van het stof van de aarde (aphar, Hebreeuws), dus eigenlijk gewoon als een recycling. Ook bevat het klei en metaal.

Voor veel mensen is de Egyptologie de ver van m'n bed show, omdat de mensen de betekenissen niet kennen. Mummificatie is voor veel mensen wat engs, maar het is symbolisch. De mummificatie kwam als een mens aan het ego was afgestorven, oftewel van de lagere programmeringen, om hogere programmering te ontvangen, d.m.v. nieuwe woorden, nieuwe geschriften die de mens openden voor een nieuwe kijk op dingen, ook door metaforische spreuken en liturgieën. Die werden opgelezen als symbolische mummificatie, ook om de mens te beschermen tegen mentale parasieten. De mens moest dus 'gemummificeerd' worden door het Woord, door de hieroglyphen, als een verhaal. De mens moest dus eerst tot stilstand komen, als een reset. De 'mummificatie' is de opvoeding van het kind, de scholing, die ervoor bedoeld was om het kind tot dieper begrip te laten komen in de mysterieën van het leven. Dit was in de Egyptologie allemaal verbonden aan de filosofie van de krokodil. De woorden werden op verschillende manieren gespeld opdat allerlei verschillende aspecten van het woord naar voren konden komen en benadrukt konden worden.

shet - krokodil, opvoeden, onderwijzen

shet-t - mummie, lezen, opzeggen, liturgie, spreuk

shti - hij die in zijn kist is (het oude leven begraven), het ingewijd worden in de mysterieën  
ati - krokodillengod(in)  
atiu - de ingewikkelde goden, de hemelse mummies  
attiu - de strijders, het dualisme

Het extra orgaan, het krokodillen-orgaan, verbonden aan de baarmoeder, was dus ervoor om de baarmoeder ook zuiver te houden van indringers. We kunnen wel zien dat dit nu bijna niet meer bestaat, zoals P.T. Barnum eens zei : 'There's a sucker born every minute.' De baarmoeder moet dus weer beveiligd worden, beter toegerust, met een betere filter. Dit zal gebeuren als de mens weer in hersteld contact komt met de oerkracht en oernatuur van de krokodil. Daarom is de natuurkracht van de krokodil een belangrijk onderdeel van de Egypte-brug tot het voortijdse Afrika, waarin het gecodeerd ligt. Het domste wat een mens kan doen is het onderschatten van de diepte van de Egyptische dynamieken.

## Hoofdstuk 2. Het Grote Verschil tussen de twee Surinames

De krokodil was een beeld van het voorportaal van de baarmoeder, waar het kwaad werd vernietigd, en waar de zielen werden geselecteerd voordat ze in de baarmoeder kwamen. De stad heeft alles al gemummificeerd door valse scholing. Daarom moet deze mummificatie verbroken worden.

We zien in de stad een heel selectief materialisme. Voor de diepere, subtielere 'materie' zijn ze blind. Ze willen alleen het grootse, makkelijke, voor de hand liggende. Ze kennen de ware 'materie' niet, en dat willen ze ook niet kennen. Ze verachten en verwaarlozen de natuur. Het is niet eens materie voor hen. Als ze een stukje natuur zien grijpen ze direct de stofdoek om het weg te vegen. Dan grijpen ze direct naar hun spuitbussen met giftige sappen om de natuur weer uit te doven. Klaar. De stad heeft een zware smetvrees, als een zware natuurvrees. De stadse materialisten zijn selectieve, smetvrezende, natuurvrezende materialisten. Als Liesje naar buiten gaat dan mag Liesje niet vies worden. Liesje moet smetteloos wit blijven. Materie komt van het Latijnse 'mater', de moeder, de oorsprong, de bron, en 'materia', grondstof, bouwstof. Dit is ontleend aan het Egyptische 'ma'at', de waarheid, de wet. Oorspronkelijk was materie dus informatie, maar de stad heeft het verletterlijkt, en maakte zichzelf tot wet.

In Egypte waren er veel meer woorden voor wet. Het christendom en ook het stadse is voortgekomen vanuit hele selectieve Egyptologie. De Grieken en de Romeinen die de basis legden voor de moderne samenleving waren verzot op alles wat Egyptisch was, maar zij waren hierin zeer pietluttig, natuurvrezend en smetvrezend, want ze hadden natuurlijk wat te beschermen : hun geroofde autoriteit. Met geroofde goederen kom je nooit ver. Daarom zal de ware, algehele natuur-Egyptologie de westerse samenleving overweldigen. De diepere mens zal hierdoor teruggaan tot het

voortijdse Afrika, om de ware fundamenten van het leven te zien. Dit zijn de enkelingen, niet de grote massa's. Ben jij een enkeling of een massa-dier ?

Je kan misschien van jezelf zeggen dat je eigenaardig en uniek bent, en dat je niet meeloopt met de grote massa's, maar de massa's werken heel subtiel. Er is een grote multi-culturele, alternatieve massa die veel ruimte geeft aan de mens, maar ze worden als honden aan de ketting gehouden, ook al is die ketting lang. Laat je dus niet voor de gek houden. De matrix is sluwder dan je denkt.

Ook in de Israelitische talen, het Aramees en Hebreeuws, de dochters van het Egyptisch, zijn er veel meer woorden voor de wet dan alleen maar de torah. Het Aramees is de oudere zuster, en ook een soort moedertaal van het Hebreeuws, de jongere zuster. Nms, nhm, name is een Aramees woord voor wet, maar ook voor zintuig. Omdat er zoveel Egyptologie door de tijden heen verloren is geraakt ligt deze verloren kennis gecodeerd in de dochters, de vruchten, van Egypte : het Aramees en het Hebreeuws. Vandaar dat deze twee talen heel belangrijk en ondersteunend zijn om een beter zicht op het verloren gegane Egypte te krijgen, en dat is weer belangrijk om terug te keren tot het voortijdse Afrika. Dit is een tocht die de mens moet maken, terug tot de oorspronkelijke natuur, terug tot het paradijs, want nu leeft de mens buiten de poorten van het paradijs in het gebied van de trickster, de misleider. Er waren verschillende gebieden in het voortijdse Afrika, zoals Irad, Sur, Oan en het voortijdse Egypte deel. Nahme is ook weer voortijds Afrika, wat nog deels bestaat als Nahm-ibia, Namibia in het zuid-westelijke Afrika van vandaag. Het betekende 'wet', net zoals in het Aramees, en ook de materie van de informatie, als een boodschap en een leger wat uitgezonden wordt, als het immunologisch systeem van de natuur, wat overigens ook in Egypte de diepere betekenis is van de wet. Het woord 'materie' is dus misleidend, selectief, natuurvrezend, een truuk van het Romeinse wereldrijk. Het Engelse wereldrijk bouwde daar vrolijk op voort, allemaal ten koste van de indianen. De 'namerie' ligt dus dicht bij de waarheid, want dan krijg je het totaalplaatje te zien.

Ben je een materialist, of een namerialist ? De namerialist ziet de diepere natuur en kennis die achter alles verborgen ligt, en is DAAR op gericht, de veel verfijndere natuur-namerie. Zo ziet de namerialist verloren gegane geschiedenissen en de voortijden, en kan daar zijn leven aan schaven, om zo raadsels op te lossen. Zo gaan de poorten van het paradijs wijd open, maar het paradijs is niet wat de westerse mens denkt dat het is. Het is niet religieus en het is geen luilekkerland, maar een school en een slagveld. De mens moet een tocht maken door de onderwereld en het verloren gegane paradijs ontdekken, de namerie. Wat een rijkdom is het, maar wat een hoge prijs moeten we daarvoor betalen. En daarom doen velen dit niet. Ze zijn materie-zoekers, geen namerie-zoekers.

Daarom heb ik een grote liefde voor Suriname, niet alleen omdat ik met deze cultuur opgroeide, maar ook omdat hier nog steeds het voortijdse Afrika in is gecodeerd. Cuwr of Sur is namelijk het voortijdse Afrikaanse Israel, en Name is het voortijdse Afrikaanse Roshland, het land van de beginne (vgl. Rusland), wat een diepgaande en levengevende filosofie had over de namerie in plaats van materie. Suri-Name draagt nog steeds deze twee paradijselijke gebieden in zich. Helaas heeft het moderne materialisme veel Surinamers meegesleurd. Er zijn dus twee Surinames : het materialistische Suriname en het namerialistische Suriname. Groot verschil.

### Hoofdstuk 3. De ETRO-lens

De mens is omringd met vele lenzen waardoor de realiteit wordt verdraaid, ook in de taal. Het is een natuur verschijnsel, het plumares mysterie. Zo is er ook een Plumares lens tussen het voortijdse Afrika en het nu. Door de plumares lenzen wordt dus een heleboel informatie verborgen gehouden.

Areta was het voortijdse babylonische Afrika, maar dit werd verdraaid van Areta, r'ta, rt, tot Thora, tr, de joodse wet. Op deze basis werd Name, nm, het voortijdse roshlandse Afrika, verdraaid tot man en manna, mn, oftewel de patriarchische verborgen kennis die je moet opkopen, en waarin mannen altijd voorrang hebben.

Op deze basis werd de namerie, de 'stof' van de diepere natuur, de verfijndere stof, de tegenstander van materie, afgekapt tot merie, mara, maryah, wat Aramees is voor 'heer', en in het NT was de moeder van Jezus 'Maria'. Het woord 'namerie' was dus gespleten, opdat vanuit maryah en maria de materie kon voortkomen. Het voortijdse amerika werd ook wel namerika genoemd, en werd pas later de 'amerika's'.

De Etro-lens ligt tussen het nu en het voortijdse Afrika in. Het is een pseudo-marxistische, materialistisch-kapitalistische heks van Rusland, en Wapenveld hier in Nederland. Toen ik de lens aansprak begon het 'ga weg' bewegingen te maken, en ik nam zijn kasteel in. Ik verwijderde de lens uit het kasteel. De materialistische mens aanbidt de Etro-lens. Allen volgen zij de Etro-lens.

### Hoofdstuk 4. Materialisme vs. Namerialisme en de strijd om het Oan paradijs

De ETRO-lens, ook een verdraaiing van Aretha, het voortijdse babylonische Afrika en vandaag de dag de Germaanse moeder aarde (Aretha, H'retha), heeft de mens materialistisch gemaakt. ALLES is nu opkoopbaar, en dat is voor de materialistische mens van gemak. Zo kan de materialistische mens macht opkopen zonder daarbij de demonologie te hoeven gebruiken. Lekker makkelijk. Geld bestuurd alles. Daarom mag de mens over de Afrika brug teruggaan tot het voortijdse Afrika, door

het afbreken van de ETRO-lens. De ETRO-lens is helemaal in de mens ingegroeid, en moet dus weer verwijderd worden.

Het voortijdse Afrika loopt helemaal terug tot het Oan-paradijs, en zo ook tot de Oan kern in Betelgeuse, in Orion. Overal lopen deze Oan energie lijnen, waarop de mens aangesloten kan worden door kennis. Het gaat er niet om zomaar gelukkig te zijn of worden, maar het gaat om het kennen. Ik vraag niet om geluk, maar om kennis, en het kruis was de weg tot kennis, en daarin is het ware geluk. Dat is geen oppervlakkig geluk, geen materialistisch geluk.

Op deze Afrika brug tot Oan smelt de Etro lens weg. De lucht is vol met prachtige energieën. Dit buitenaards contact is al lang geleden gemaakt, maar de mens moet het leren kennen. De Etro lens is een lens van verkrachting, van nog erger dan verkrachting. Telkens weer leggen tandofielen gedwongen vullingen in mens en kind, en telkens weer worden die krengen te diep gelegd daar waar de zenuwen lopen, en zo komen mensen in rolstoelen terecht, in een coma of hun leven wordt op een andere manier de vernieling in geholpen, en ook dat van hun kinderen, en die geven het ook weer aan hun kinderen door. Daarom moet de mens terugkeren tot Oan, want in de stad regeren de tandofielen. Het zijn tandoristen. Het zijn duivels en demonen die naar de aarde zijn gezonden om hun boosaardige, buitenaardse implantaties te doen, opdat de mens hen dient, en de bron waaruit zij zijn gezonden met deze opdracht.

De etro lens verkracht en implanteert, en bouwt zo zijn grafsteden, pure spookhuizen. De etro lens heeft een hel op aarde gemaakt. Maar de mens mag zijn handen in de lucht steken en Oan om hulp vragen. Er zijn NU buitenaardse oorlogen gaande om de zielen. Vele mensen roepen de materie aan, en alleen de enkeling roept de natuur aan. Het gaat dan om de paradijselijke natuur. Deze natuur gaat komen, hoe dan ook. Het is een kwestie van tijd. Deze natuur zal alles overweldigen. De mens heeft Orion uitgedaagd tot een gevecht, en de mens zal het verliezen. De mens wil heersen en alles kapot maken, telkens weer. Maar de mens kan niet met succes strijden tegen de natuur. De mens maakt hierin een grote fout.

Wij zien uit naar de openbaring van de Oan natuur, wat al in de bijbel gecodeerd lag. Wij zien uit naar de terugkeer van het paradijs. Zorg dat je de juiste brug vindt. Er worden veel valse paradijsen aangeboden, materialistische paradijsen, en de mens betaalt een hoge prijs. Het naterialisme is de fijnere, diepere natuurstof, dat wat op de bodem van de rivieren ligt. Het materialisme moet hiervoor wijken. Wij hebben de oorlog verklaart aan het materialisme, al heel lang geleden. Wij hebben de oorlog verklaart aan de etro lens.

Waar is de mens vandaag de dag mee bezig ? Met bruggen bouwen voor het materialisme of met bruggen bouwen tot Oan ? De lucht is vol met prachtige energieën van Oan, maar de mens ziet het niet en wil het niet zien. Ergens op de brug moest de mens door de etro lens heen, maar velen vallen op de grond om deze witte slang te aanbidden. Het is een duivelse slang.

De etro lens probeert mensen al tijden lang de mond te snoeren door te heersen over de monden. Zo programmeert de etro lens zijn robotten. De etro lens zal niet het laatste woord hebben. Begraaf het met grond, overspoel het met water. De etro lens haat de natuur. De etro lens moet wijken voor de natuur. Overal waar de witte slang gaat laat het grafsteden achter, en wordt tot een grijze slang in de

nacht, om zo de zeeën te bepalen en te verstedelijken. Maar de mens mag terugkeren tot de Zuiderzee. Vul je gedachten met de natuur, opdat de etro lens geen plaats vindt.

De buitenaardse natuur, daar gaat het om, wat gecodeerd ligt in de natuur van moeder aarde. En door het verdiepen ervan komen we tot Oan, tot de kern van Betelgeuse, in Orion. Er zijn veel Oan gebieden in Orion. Oan is een Orions woord voor paradijs, of paradijselijke slaap.

Wij mogen de paradijselijke slaap aanroepen voor hulp, want de aarde is een gebied van nachtmerries. Soms moet de mens eerst dieper slapen. Zo zal de mens uiteindelijk de dromen van Oan krijgen. Oan is de verdieping van alles om ons heen, het gaan tot de wortels. De mens moet dus niet blijven kauwen aan de zoete vruchten, maar moet de diepte in. Doorbreken in een dieper level. Kan de mens dit? Vaak houdt het ego de mens tegen, zijn zucht naar materialisme. Oan predikt geen materialisme, maar namerialisme, de natuur-stof. Dit is de enige manier om de matrix, de materie-x, te verbreken.

Oan heeft haar armen wijd open, moeder Oan, maar niet voor het ego. Ze strijd tegen het ego, en is niet makkelijk voor het ego. Moeder Oan, of moeder paradijs, is geen goedkope hoer. Het paradijs is ook geen luilekkerland of pretpark, maar een introspectieve, transcendente natuur, want het is niet gericht op dichte en verdichtende materie, maar op verdieping. Kijk hoe de mens achter materie aanrent als dolle zotten en zo hun doel missen. Wees niet één van hen. In het paradijs wordt het beschouwd als krankzinnigheid. Daarom moeten we het ook niet vreemd vinden dat materialisten alles wat diepzinnig is als krankzinnig beschouwen. Het is dus oorlog. Strijd om in te gaan. Velen zullen het zoeken, maar weinigen zullen het vinden, zoals ook velen geroepen zijn, maar weinigen 'uitverkoren' zijn, wat dus betekent dat weinigen de ware keuze willen maken.

Tandofielen en tendoristen zijn dus niet alleen maar de materiële implantaties, maar het is ook hoe demonen in de geestelijke wereld werken. Voordat de mens de aarde binnenkomt door de baarmoeder wordt de mens al door allerlei parasieten bewerkt en worden er allerlei metafysische en fysische implantaties gedaan op allerlei niveau. Iedereen heeft dus met de tandofielen te maken. Zij hebben de mens op allerlei manieren monddood gemaakt. Ook incest is een vorm van tandofilie, want er wordt iets gedwongen op privé gebied, en dat is dus vaginaal, anaal OF oraal, en het is bekend van incest-slachtoffers dat ze vaak niet durven te spreken en alleen maar halve of verdraaide informatie geven, omdat ze bang zijn hun hart bloot te leggen. Hetzelfde is aan de gang met mensen die met de letterlijke, materiële tandofielen en tendoristen in aanraking zijn gekomen via dwangverpleging, dwang-implantatie, en die geheel of deels zijn uitgeschakeld door te diepe implantaties, waar vervolgens niks aan wordt gedaan, omdat de tandofielen het vaak op iets anders proberen te schuiven, en dan later wordt het alsnog vastgesteld door een kaakchirurg of een andere tandofiel, maar dan is het al te laat. Het is de geest van ontvoering.

## Hoofdstuk 5. Tlaloc en het Pad tot het Paradijs - Wat het is en wat het niet is

In mijn werk heb ik veel te maken gehad met incest slachtoffers en verkrachtings slachtoffers die vervolgens niet meer kunnen spreken. Vaak kunnen ze nog om hulp roepen op een bepaalde manier, maar slachtoffers van de tandofielen gaat nog even een stapje verder. Dat wat erin is gestopt willen de tandofielen er niet uithalen, dus het is een eeuwige verkrachting, dag en nacht. Dit is erger dan wat nazi's mensen hebben aangedaan. Sommige slachtoffers van tandofielen hadden liever een kogel in hun kop gehad, maar nee, ze werden dag en nacht gemarteld en tot een staat van coma gebracht. Iedereen die hiervoor zijn ogen sluit pleegt geestelijke zelfmoord. Er is een grote NSB hier in Nederland om de tandofielen een hand boven het hoofd te houden, die advocaten van de duivel spelen maar in deze tijd mag er niet meer over gezwezen worden, en velen doen dit gelukkig ook niet, en de EU heeft de tandofielen al een flinke halt toegeroepen dat ze geen kwik vullingen maar mogen leggen bij kinderen en zwangere vrouwen en vrouwen die borstvoeding geven, maar de witte vullingen zijn nog wel veel gevaarlijker. We hebben het over de witte slang, de etro lens. Hele gezinnen gaan kapot. Een vader of moeder wordt uitgeschakelt, wat in principe gewoon een ontvoering is, en dit staat gelijk aan kindermoord, kindermarteling. Het is onvoorstelbaar diep leed wat een kind wordt aangedaan, allemaal door de tandofielen die het zowel op ouders als kind hebben gemunt. Dit is dan ook de geest van allerlei soorten verkrachting. Dit wil niet zeggen dat de slachtoffers zelf onschuldig zijn. Er zijn kinderen die een ouder die in een coma is gebracht door tandofielen, door tandoristen dus, door medi-nazi's, de schuld hiervan geven, in plaats van de tandoefiel. Het is hetzelfde als wanneer er iemand op straat wordt neergestoken, dat je dan het slachtoffer de schuld geeft voor de complicaties die dat geeft en niet de dader.

Het is een droevig verhaal. Een kind die moet opgroeien zonder moeder of vader door de tandofielen. Het komt telkens weer voor. Het is psychische doodmarteling van een kind. Ze maken kinderen zo helemaal gek. Ze offeren zo kinderen aan de Moloch. Het is duivels. Nog steeds is de mensheid niet van de tandofielen verlost. Nog steeds slaapt een groot deel van de mensheid door, omdat ze denken dat het niet henzelf betreft, ook al zijn ze al helemaal schaakmat gezet door de tandoefiel. De gestoorde tandofielen regeren zelfs de regering. Ze regeren door isolatie : 'isolering en heers' is hun mandaat : 'divide and rule'. Daarom zou de EU het motto kunnen zijn van 'unite and heal', maar ze zijn ergens tegengehouden op de Afrika brug. Verzetsstrijders kunnen soms totaal doordraaien. Zo was ik in contact met een bekende superster die altijd streed tegen onrecht en geweld, en nu tegen de EU, maar in het persoonlijke leven was hij een monster, een mijnenveld, en viel hij degenen aan die hem ondersteunden tot op het punt dat hij tegen zijn eigen muziek streed. Als je hem erop wees dan corrigeerde hij zich wel, maar alleen maar half. Je moest altijd verschrikkelijk oppassen wat je zei, want hij kon alles wat je zei verdraaien en tegen je gebruiken, ook al was het uitgesproken om hem te bemoedigen en te bevestigen. Hij was in de ban van de etro lens.

Daarom moeten we blijven strijden tegen deze lens, waardoor ook de media werkt en die alles verdraait, zodat de tandofielen nog meer macht krijgen. Ik had een verschrikkelijk gevecht met deze lens, op de Afrika brug. De Afrika brug is de naam voor de Afrosocie, waarvan ook de Egyptosocie een deel is, die terugleidt tot het voortijdse Afrika en zo tot het Betelgeuse Afrika en de Oan kern in

Orion van het paradijs. Die weg is er dus in de filosofie te vinden, en daarin komen de buitenaardsen de mens tegemoet. Ik kwam deze witte slang, de etro lens, tegen op deze brug in een droom.

Een kind dat jarenlang zichzelf in slaap moet wenen allemaal vanwege het werk van de tandofiel, ouders die dreigen zichzelf te opereren met het risico hierdoor komen te overlijden, en ouders die dreigen zelfmoord te plegen, de tandofiel draait hier zijn hand niet voor om. Het zal de tandofiel allemaal worst zijn, en gaat rustig door met zijn tandorisme. De tandofiel is een mensenhater, een natuurhater, een hater van alles wat goed is. Dat wil hij kapot maken. Tandofielen die ervoor zorgen dat ouders in het ziekenhuis terecht komen of in opvangcentrums, of zelfs in het graf ? Allemaal mooi en goed voor de tandofiel, en voor de medische industrie. Hier verdienen zij aan. Het zijn demonen. Deze wereld is een wereld van demonen. 'Lekker kinderen kapotmaken, zodat die ook 'behandeld' moeten worden, brengt allemaal geld in het laadje,' zo denkt de tandofiel. En om kinderen kapot te maken moeten de ouders kapot gemaakt worden, of rechtstreeks het kind, want hoeveel kinderen worden er wel niet gedwongen door de tandofiel en hun ouders doen er niets tegen ? Zo kan het dus ook gaan. Zo zijn er verschillende wegen voor de tandofiel die naar Rome leiden. Lukt het één niet, dan proberen ze het andere.

Begin van het millennium werd ik bezocht door een buitenaardse energie genaamd 'Aegir', het Noord-Germaanse aspect van de zee. Het kwam met twee engelen genaamd Stratar en Tlaloc, wat ook weer in de Azteekse mythologie voorkomt als het aspect van water, regen en bloed. Ik werd in de droom op de Afrika brug aangevallen door de witte slang, de etro lens, waar ieder mens die verder wil komen op deze brug doorheen moet. Het was zwaar, maar ineens kwam de Noord-Germaanse engel genaamd Stratar mij te hulp, die ik nog kende van vroeger. Maar uiteindelijk kwam ook hij niet door de lens heen. Toen zagen we Tlaloc verschijnen. Tlaloc had een hoed op, en kon in allerlei vormen veranderen, soms een kubus, soms als een ovaal. Hij bracht regen en water, en kon dimensies openen en sluiten. Toen kregen we uiteindelijk doorgang door de lens.

Tlaloc was een filosofisch aspect in Meso-Amerika bij verschillende volkeren, onder verschillende namen, maar werd vaak verletterlijkt en verkeerd begrepen. Het is daarom ook van belang om net zoals de bijbelse mythologie de Meso-Amerikaanse mythologie te herzien en te verdiepen, om recht te doen aan deze filosofische principes, waarvoor ze staan. Het natuurverschijnsel emaneert als een waterval en valt dan kapot op de rotsen waarna het zich opsplijt en verder stroomt, maar de mens moet weer teruggaan door de waterval tot de oorspronkelijke bron, tot de rivier van Oan.

Als je iets niet rechtstreeks kunt verwijderen, dan moet je er omheen werken, met kunst en educatie. Er valt niet mee te leven. Het is strategisch overleven.

Tandofilie is niet slechts verkrachting, maar kinder-prostitutie. De kinderen en hun ouders lopen dag en nacht met die krenge in hun mond, in hun bot gespoten om zo de mens zowel lichamelijk als psychisch te verstoren. Geen wonder dat het niet weinig voorkomt dat mensen hun hele gebit kapotbijten onder deze stress of hun leven niet meer leefbaar is vanwege een overgevoelige mond, allemaal door deze krenge. Het zijn duivels en de duivels hebben de mensheid en de natuur de oorlog verklaart en zijn als een tikkende tijdbom. Daarom komt het verhaal over de brug tot Oan, de brug tot het paradijs op tijd. De etro lens is dezelfde geest die duizend jaren lang de voeten van Chinese vrouwen opbond, gedwongen, en dezelfde geest van de vaginale besnijdenis die het leven

van kinderen tot een hel maakt, en ook van volwassenen. We zijn daarom in een oorlog die we niet rechtstreeks kunnen winnen, maar alleen door het kruis, door kunst en educatie. Nu moet er gezaaid worden, opdat we later een oogst zullen hebben. Ook al zouden alle tandofielen berecht en in de gevangenis zitten opdat ze hun duivelse werk niet meer kunnen doen, dan staan we nog steeds tegenover die oost-indisch dove chineze geest die vrouwen voor vele generaties lang totaal rampaneerde. Dat is wat de etro lens is, de witte slang : een dove geest, die zich niet stoort aan educatie. Het is gezonden om te doden, maar het is een zelfmoord-piloot. Het interesseert deze geest niet. Het is een terrorist die zoveel mogelijk mensen met hem in de eeuwige dood wil meeslepen.

Ik zag deze geest vele jaren geleden in een droom, als een krankzinnige filmmaker. Hij was bezig met zijn film in zijn helicopter, maar toen explodeerde zijn helicopter. Ik kan van al deze verschrikkelijke dingen nog geen één procent vertellen. Maar een gewaarschuwd mens telt voor twee. Iedereen die zijn hart sluit voor incestslachtoffers en de slachtoffers van de tandofielen, wat nog wel erger is, pleegt in principe gewoon geestelijke zelfmoord, al dan niet als terroristische zelfmoord-terrorist.

Tlaloc is tlyl-loki. Tlyl is Aramees voor beveiliging en loki is het dualistische Germaanse aspect van de logos, het Woord. Tlaloc is dus het beveiligingsmechanisme van het Woord. Zij die door de metaforische verdrinking aan zichzelf stierven werden door Tlaloc opgenomen tot de hemel. Het was ongelukkig dat sommige Azteken dit te letterlijk namen, zoals in elke religie weleens gebeurt. Vandaar dat er filosofische educatie gegeven moet worden over betekenis van symbolen om dit te helpen voorkomen in de toekomst. Dit moet ook met de islam gebeuren en andere potentieel gevaarlijke religies zoals het jodendom en christendom.

Op dit moment is het Woord in de kerken niet beveiligd, maar rotzooit iedereen er maar op los. Ze slaan elkaar's hersenen in met hun zelfgemaakte en zelf geïnterpreteerde 'Woord'. Vandaar dat Tlaloc moet komen. Tlaloc komt van het Nahuatl woord 'tlalli' van het oorspronkelijke Mexico, wat 'aarde' betekent, 'grond', 'land' en 'vuil', wat in het Hebreeuws 'aphar' is, en in het Egyptisch 'afa', wat ook het zaad van hetzelfde betekent en krokodil. Tlalli is ook een pad of holle ruimte onder de aarde, als een onderwereld. Hier kwam in Genesis de paradijs-schepping uit voort. Het is het slaap zaad van het paradijs waardoor Adam in de put van de natuurslaap gleed om zo tot een hulp te komen : Eva. Tlaloc is dus ook een soort zandman.

## Hoofdstuk 6. De Azteekse Code in de Terugkeer tot het Paradijs

De Afrika brug is een natuur verschijnsel wat de mens verbindt aan zijn natuur-wortels, ook in het oer en het buitenaardse, als het teruggaan naar de weldadige oorsprong. Dat er kapers op de kust zijn is bekend, maar daarvoor is hulp, want in de diepte van de Afrika brug kruist het met de Amerika brug, als een tweespoor, springt Meso-Amerika in.

Telkens moet je alles weer loslaten, want het leven is abstract. Letterlijkheid is een valstrik, en zelfs de letterlijken zijn niet letterlijk. Ze zijn slechts op jacht voor een markt. Zo ontkennen zoveel werkelijkheden, opdat je hun eigen werkelijkheid aanneemt, maar zelfs zij geloven er niet in. Ze hebben het voor jou gemaakt als een gif.

Hoe gaat dat precies ? Daarvoor moeten we terug naar de Azteekse mythologie van Meso Amerika. De azteken hebben hun goden en filosofieën overgenomen van veel oudere Meso Amerikaanse volkeren. Quetzalquatl, de gevederde slang, ging naar de onderwereld om daar de beenderen van de voorouders op te halen, en gaf zo zijn eigen leven en bloed om de beenderen tot leven te wekken. Het is een oude truuk die we ook bij de Joden en de christenen tegenkomen. Daarom wordt Quetzalquatl ook wel de Azteekse christus genoemd, en zij verwachten ook zijn terugkomst, maar dit zijn metaforische filosofische principes die ontleed moeten worden door de psycho-analyse. Het is totale kolder om dat letterlijk te nemen. Quetzalquatl was de god van wijsheid en kwam ook bij andere volkeren in het Meso Amerikaanse gebied voor onder andere namen. De slang was een beeld van dualisme, het touw, gebondenheid aan de kennis (kruis), en veren zijn een beeld van de vermindering : de vogels laten alles los opdat ze hun zicht verscherpen. Dit schept hele andere visioenen, dromen en werkelijkheden. Zo ontstaat er dus een lichtfilter. Ik had een droom dat ik met iemand achter de computer zat, en die persoon kende ik al heel lang, en hij vroeg mij netjes of hij bepaalde files van mij mocht lezen. Ik zei : 'maar natuurlijk, waarom niet ?' Toen hij die files begon te lezen zei hij dat hij bepaalde stukken niet kon lezen omdat de letters van een hele subtiele grijze kleur waren, waardoor zijn ogen het niet konden oppikken. Ik had bepaalde zonnefilters in mijn ogen, lichtfilterende lenzen, waardoor ik het wel kon lezen. Ik had ook bepaalde zonnebrillen met dezelfde soort filters erin, dus ik vroeg hem of hij zo'n zonnebril wilde proberen. Een mens kan dus een heleboel dingen niet oppikken als hij de juiste lenzen, de juiste filters, er niet voor heeft. Het heeft dus met de veren-metaforiek te maken : door de veren, door de vermindering, het loslaten, verscherpen de vogels hun zicht. Zo kunnen zij de logos oppikken, de hemelse literatuur.

Quetzalquatl had ook veel vrouwelijke eigenschappen, als een baarmoeder, en als de vrouwelijke psyche, en was daarom door de wetten van dualisme ook een godin. Juist om niet in de valstrikken van de matrix te vallen moeten de raadsels van Meso Amerika cryptosofisch benaderd worden. Dit betekent dus niet zomaar gaan lopen puzzelen en willekeurig verbindingen maken, maar 'sofisch' betekent 'door wijsheid', dus door het volgen van de energie-lijnen, niet geforceerd. Ik had een droom waarin ik het woord 'knowlic' zag, als een kruizing tussen knowledge en logic, als logica die

gebaseerd was op kennis, niet zomaar op zichzelf, zoals mensen vaak zeggen : 'Ja, dat is logisch', terwijl het helemaal niet logisch is. Het woord wordt te pas en te onpas gebruikt, dus ook misbruikt. Vandaar dat 'knowlic' logica is die aangesloten is op de gnosis. Er is dus een hemelse logica die dwars tegen de logica van de mensen ingaat.

Toen had ik een andere droom, over quetzalquatl. Vroeger had ik eens een droom over quetzalquatl als venus, en die verschijnt tussen de woonwijken van Nunspeet en het veluwemeer, dus daar waar de huizen overgingen in de weilanden. Maar na het dromen over 'knowlic' zag ik in een droom de cryptosofische opbouw van quetzalquatl. Cryptosofie is zo belangrijk omdat het de energie kan overbruggen tussen de huidige tijd en de verloren gegane voortijden. Ik zag dit : 'k't-selket-tl'. Egyptisch-Arameese termen. Selket is de oerschorpioen godin baarmoeder van Egypte, ook wel serket genoemd, sur-k't, of ten, (a)ten, de rode disk, het centrum van Egypte. Het kind werd in de baarmoeder beschermt tegen parasieten door het steken van de scorpioen. Telkens weer schreven de Egyptenaren woorden op verschillende manieren, en vaak leken die woorden heel veel op elkaar. Ook verschillende Meso Amerikaanse volkeren werkten met deze tactiek. Je kon dus woorden op verschillende manieren schrijven, als een synonimische samenleving. K't in het Egyptisch als khu-t betekent huis, en als 'qeti' : slapen, verminderen, aan jezelf 'sterven', afdalen in de onderwereld (kith, vgl. ga-t, honger), ook als beeld van de baarmoeder (k-t). Tl aan het einde is dan in het Aramees een beveiligings-systeem (tl).

Quetzalquatl, k't-selket-tl, betekent dus 'het beveiligde huis van Selket (Serket)'. De Azteekse mythologie is vol van bloederig gehak en gesteeke, net zoals het boek Leviticus in de bijbel. De mens of het dier wordt hier geofferd aan de goden, maar het heeft een diepere betekenis, zoals ook de grondteksten van het Hebreeuws en Aramees laten zien. Heel veel Judaïsten nemen het daarom ook symbolisch, terwijl christenen het door hun onkunde vaak letterlijk nemen. Dat het vroeger gebeurde, ook bij de Azteken, is een feit, maar cryptosofisch gezien laat het de filosofisch-metaforische beginselen zien van de Amerikaanse voortijden. Het verdiepende, symboliserende onderwijs is daarom belangrijk voor de mens opdat ze niet meer terugvallen in letterlijkheden, want het gevaar van letterlijkheid is nog steeds een tikkende tijdbom onder een ongeletterde wereld. Telkens weer worden er kinderen geboren die niet worden onderwezen, alleen orthodox, letterlijk, en het berust allemaal op misverstand, misvertaling, doordat het losgeraakt is van context en analyse. De raadselen van de volkeren leggen elkaar uit, horen dus bij elkaar, en als je er één weghaalt, dan stort het hele gebouw in, wat dan ook is gebeurd, als een emanatie van het hemelse. Dit kan dus opgelost worden door het verzoenende werk van etymologie en cryptosofie, opdat de mens terugkeert tot de filosofieën van de oorsprong, de voortijden, zowel in het oer als in het buitenaardse, als een terugkeer tot het paradijs, tot de eeuwige sabbath. Dit is geen luie sabbath, maar de sabbath van de gnosis, van de filosofie.

Toen ik eens in een droom tot het huis van Serket kwam had ze daar allemaal kinderen ondergebracht, maar ze maakten allemaal ruzie.

## Hoofdstuk 7. De Godin met de Spiegel

Altijd maar weer is de stad een karikatuur van de natuur. Je ziet de vrouwen in de stad die absoluut niet vies mogen worden, en waarvan absoluut het haar niet in de war mag raken door de wind of door activiteit, dus als omaatjes leggen ze het in een knotje, poederdoosje erbij, en dan maar veel kuchen en ijdel lopen doen over aardse dingen en uiterlijkheden, de witgepleisterde graven. Dit is natuurlijk pure aandachtstrekkerij : 'hoe zullen de andere parasieten over mij denken ? Ik moet wel zorgen dat ik altijd met twee koppen boven hen uitsteek.' In de natuur is er een hele andere ijdelheid, wat een woord is voor perfectionisme, namelijk het zorgen dat je filosofie in orde is. Als mensen daar nou eens wat meer tijd aan zouden besteden, dan zou de wereld er al een stuk beter uitzien. 'Oh help, een vlekje ! Liesje mag absoluut niet vies worden ! Voortaan blijft Liesje mooi binnen.' Waar komt dit allemaal vandaan ? De stad is een verdraaiing van de natuur, een emanatie. Het wil de mens iets leren. Het is een spotprent. Waar komt het vandaan ?

Ik denk al vele jaren na over de Azteken in Meso Amerika, over hun raadsels. In welke spiegel kijk je ? Als je in de spiegel kijkt van je uiterlijk, zorg er dan voor dat je eerst in de spiegel van je ziel hebt gekeken, zodat je jezelf niet voor de gek houdt. De Azteekse 'god(in) met de spiegel' was tezcatlipoca, t-sekhet-lpc, wat de Egyptische godin 'Sekhet', ook wel Sekhmet genoemd, in zich heeft, de leeuwinnengodin van de oorlog. Zij droeg een rode disk of spiegel op haar hoofd, wat helemaal terugwijst op de Afrikaanse voortijd op het Irad gebied, waarin roodbruinhuidige vrouwen in de zee staan met rode spiegels als het hogere collectief van het andere, waaraan het individu sterft. Dit is de hogere filosofische ijdelheid die gekeerd is tegen het egoïstische materialisme. De vrouwen van de aarde die komen tot de spiegel van de aarde spreken woorden die verdraaid worden waardoor het hogere kan doorkomen. Door de verdraaiing van de woorden ontstaan de massa's. In de rivieren wassen zij zich, waar zij hun spiegels aanbidden, opdat het geheim van het leven bekend wordt. Zo komen ze tot het eeuwige collectief dat stilte brengt.

## Hoofdstuk 8. De Afgoden in de Tempel

Dat het christendom is afgeweken en op een zijspoor is geraakt wil niet zeggen dat er geen goede principes in de bijbel staan, en dat zal zelfs een atheïst toegeven, ook als we het over de bijbelse profetieën hebben. Het was oorspronkelijk van de gnosis en de filosofie, en het werd steeds meer verletterlijkt en tot koopwaar gemaakt, maar daarom is het nog wel steeds bruikbaar.

3Laat niemand u misleiden, op welke wijze ook, want eerst moet de afval komen en de mens der wetteloosheid zich openbaren, de zoon des verderfs, 4de tegenstander, die zich verheft tegen al wat God of voorwerp van verering heet, zodat hij zich in de tempel Gods zet, om aan zich te laten zien, dat hij een god is.

Dit gaat heel diep, want het lichaam wordt in de bijbel ook wel de tempel van God genoemd, en vandaag de dag heeft de duivel zich in het lichaam van de mens als god verheven door de gedwongen implantaties door de tandofiel. Dat is echt iets van deze moderne, luxe tijd, als gedwongen plastische chirurgie. Zo diep is deze wereld al gedaald, of liever gezegd : zo diep is de mens al in de lagere aardse gewesten gekomen. Ook elders in het lichaam worden onnodige implantaties verricht door doktoren die van toeten noch blazen weten, en in de psychiatrie worden in sommige gevallen medicijnen gedwongen, en dat kan dodelijk zijn of mensen totaal laten doordraaien, maar dat wordt in de meeste gevallen altijd op iets anders geschoven, zodat er nog meer medicijnen gedwongen worden. Het is een duivelse, vicieuze cirkel om mensen in de afgrond te helpen. Psychiaters hebben zelf toegegeven dat hun medicijnen niet goed afgestemd zijn en dat het als het bombarderen van steden is, waarmee ook heel veel van het goede verloren gaat. Toch gaan ze er mee door, willens en wetens. Het zijn industrieën van de dood. Vele mensen hebben ook zogeheten wortelkanaalbehandelde kiezen of tanden, die dus al gewoon dood zijn, als opgezette vogeltjes. Zo krijgt zo'n vers uit de bijbel ineens heel veel diepte. Het lichaam van de mens is ingenomen door deze bezetters, de kolonisten van het menselijk lichaam, die zich als goden hebben opgesteld in de tempelen.

We kunnen ook denken aan de schooldwang, de goden die zo gedwongen worden in de hoofden van de kinderen. Gedwongen wiskunde zal echt de wereld niet veranderen als er geen hemelse filosofische waarden aan het kind worden geleerd. Als een kind geleerd wordt letterlijk en materialistisch te denken, en dan ook nog eens daarin wordt gedwongen, dan sterft de ziel van het kind, en dan wordt dat de religie van het kind, en dan moet het kind gedwongen voor deze religie vechten als een basis voor oorlog. Ja, de tempel, het menselijk lichaam, en ook het lichaam van het kind, is ingenomen, zoals de Psalmen ook zeggen :

Psalm 79

1O God, heidenen zijn uw erfdeel binnengedrongen,  
zij hebben uw heilige tempel ontwijd,  
Jeruzalem tot puinhopen gemaakt.  
2Zij hebben de lijken van uw knechten gegeven  
tot spijs aan het gevogelte des hemels,  
het vlees van uw gunstgenoten  
aan het gedierte des velds.  
3Zij hebben hun bloed als water vergoten  
rondom Jeruzalem, en er was niemand die begroef.

De tempel van God is verkracht. Maar hier blijft het niet bij. In de Judaïstische mythes traden er altijd verzetsstrijders op. Zij streden niet door het letterlijke en door wapens, maar door het metaforische en het woord. Zij prikten er doorheen en ontmaskerden het, en lieten zien wat er met de indringers zou gebeuren. Zij kondigden het hemelse oordeel aan.

Zij lieten zien dat het niet altijd zo zou door blijven gaan. Zij riepen op tot een geestelijke oorlog, een oorlog door educatie en kunst.

#### Jeremia 50

28Hoor, vluchtelingen en ontsnapt uit het land van Babel om in Sion te boodschappen de wraak van de Here, onze God, de wraak voor zijn tempel.

29Roept schutters tegen Babel op, allen die de boog spannen; belegert het aan alle kanten, er zij geen ontkoming! Vergeldt het naar zijn werk, doet het naar al hetgeen het gedaan heeft, want tegen de Here is het overmoedig geweest, tegen de Heilige Israëls.

38Want een land van afgoden is het en door schrikwekkende afgoden laten zij zich verdwazen.

Medicijnen, botvullingen, wortelkanaalbehandelde dode tanden en kiezen, oftewel 'opgezet dood bot vol met parasieten', en zieldodende medische studieboeken die zijn als medische roddelblaadjes, is wat het volk van medi-nazi's aan afgoden heeft, en die afgoden worden aanbeden en als onfeilbaar verklaart, de afgoden die zich in de tempel hebben gezet. Jeremia 50 laat hierover het oordeel zien.

39Daarom zullen er boskatten met jakhalzen huizen, ook zullen er struisvogels huizen, en het zal niet meer bestaan in eeuwigheid, noch in stand blijven van geslacht tot geslacht. 40Zoals God Sodom en Gomorra met hun naburen onderstboven keerde, luidt het woord des Heren, zal daar niemand wonen en geen mensenkind daar verblijven.

41Zie, een volk komt uit het Noorden (het verborgene, het geestelijke, Hebreeuws), een grote natie met machtige geestelijken (Aramees) breekt op van het uiteinde der aarde. 42Boog en spies omklemmen zij, meedogenloos zijn zij en zonder erbarmen. Hun rumoer bruist als de zee en zij rijden op paarden; het is toegerust als een man tot de strijd, tegen u, dochter van Babel.

Dan in de mythen van de Evangelieën komt Yeshua tot de ontheiligde tempel met een gesel en werpt alle markttafels omver.

#### Marcus 11

En Hij ging de tempel binnen en begon hen, die in de tempel verkochten en kochten, uit te drijven en de tafels der wisselaars en de stoelen van hen, die de duiven verkochten, keerde Hij om, 16en Hij liet niet toe, dat iemand enig voorwerp door de tempel droeg; 17en Hij leerde en sprak tot hen: Staat er niet geschreven, dat mijn huis een bedehuis zal heten voor alle volken? 18Maar gij hebt het tot een rovershol gemaakt.

#### Johannes 2

13En het Pascha der Joden was nabij en Jezus ging op naar Jeruzalem. 14En Hij vond in de tempel de verkopers van runderen en schapen en duiven, en de wisselaars, die daar zaten. 15En Hij maakte een zweep van touw en dreef allen uit de tempel, de schapen en de runderen; en het geld van de wisselaars wierp Hij op de grond en hun tafels keerde Hij om. 16En tot de duivenverkopers zeide

Hij: Neemt dit alles hier vandaan, maakt het huis mijns Vaders niet tot een verkoophuis. 17En zijn discipelen herinnerden zich, dat er geschreven is: De ijver voor uw huis zal Mij verteren.

In dit opzicht is het ook van belang te kijken naar het Boek der Roependen in de Tweede Bijbel, over de precolumbiaanse geschiedenis van Amerika, in het boek van M'nata, over Enuhr Nur, een vrouwelijke Jezus, hoofdstuk 3 :

14. En ziet, zij was zeer groot en sterk van gestalte. En zij droeg een gesel, en ging daarmee in de tempelen, om de tafels van de verkopers om te werpen, want ziet, zij verkochten hun heilige boeken, en allerlei heilige dingen, en zij verkochten medicijnen en rechtspraak. En zij raakte in grote verbolgenheid, en sloeg hen met de gesel. En zij riep : 'Ziet, gij hebt van het huis van de Heerin een rovershol gemaakt. Gij slaat wonden, en verkoopt dan het geneesmiddel en uw corrupte rechtspraak. Gij zijt werkers van een groot kwaad.' En zij zochten haar te doden, maar de tijd was nog niet gekomen. En zij sprak : 'Ziet, wie is die dokter die zijn zorg verkoopt, en de arme aan zijn lot overlaat ? Aan de grote toorn van de Heerin zal hij niet ontkomen.

15. Vreselijk is het te vallen in de handen van de Heerin. Zij zijn dienaren van geld, waarvan is gezegd dat hen die deze dingen bedrijven het koninkrijk van de Heerin niet zullen beërven.

En in het boek van Enaz over Alma, hoofdstuk 1 :

26. En Alma sprak tot hen : 'Bekeert u, want het koninkrijk van de Moeder, de Heerin, is nabij gekomen. Bekeert u dan van uw boze werken tot de Moeder en Haar heilige hart, opdat Zij u zal aannemen. Maar zij die zich niet zullen bekeren van hun boze werken zullen door Haar verworpen worden. En zie, dit zijn dan de boze werken : ongelijkheid tussen de rassen, ongelijkheid tussen man en vrouw, het verkopen van heilige dingen, en van medicinale zorg, en van rechtspraak. Ziet, tederheid en zorg laat zich niet verkopen. Ziet, de Heerin zal de patriarchie die van haar is afgeweken vernietigen, want zij staan vruchteloos voor haar. Zij zal deze dorre boom uitrukken en in de zee werpen.'

Wij worden dus niet alleen gelaten in deze absurde realiteit waar alles gedwongen wordt en waar onverschilligheid regeert. Nee, het hemelse Woord is tot ons gekomen en zal ons leiden. Dit is ten diepste geen religie, maar metaforische filosofie vol met diepzinnige illustraties om het praktisch te maken.

In het eerste gedeelte van het nieuwe millennium kreeg ik buitenaardse dromen over een witte planeet 80 miljoen keren groter dan de aarde. Het was een natuurplaneet, want het stedelijke gebied was slechts 3% van het geheel. De rest was allemaal natuur. Ik schreef er toen een kort document over in het Engels. De planeet was genaamd 'de idioten', maar niet in de betekenis zoals op aarde. Op aarde is het woord 'idiot' zowel in het Nederlands als in het Engels een stopwoord, en 99,9% van de keren dat het gebruikt wordt is het om iets negatiefs aan te duiden. Het is oorspronkelijk een buitenaards, neutraal woord, en kan zowel positief als negatief zijn. Deze dromen gingen door de tijd weer weg, maar kwamen op sommige momenten ook weer terug, als golf bewegingen. Het was een energie die voorkwam in ezels, bepaalde soorten apen en bepaalde soorten runderen. Het woord 'idiot' had te maken met een zekere vorm van vrijheid.

Tussen het stedengebied en natuurgebied was er een dorpenstrook, een overgangsgebied, waarin natuur en stad in elkaar overliepen. Als ik deze dromen kreeg dan werden dingen, gebeurtenissen en personen die ogenschijnlijk niks met elkaar te maken hadden gemengd. Mijn broer en ik trokken zo'n beetje gelijk op qua school, en zaten beiden op hetzelfde college, en gingen er beiden in hetzelfde jaar ook weer vanaf. We kregen toen beiden vaste vriendinnen, en ik trouwde snel en kreeg werk. Die vriendinnen waren van de tijd na het college, maar in de dromen over de witte natuurplaneet was ik met zijn ex-vriendin weer op het college. Er was een soort open dag, en er was een zwembad achter de school, en er was een overstroming van een soort wit schuim wat ons allemaal meesleurde. Ik zie nog zo zijn ex-vriendin op een stoel zitten in de kantine ruimte, en haar stoel begon te verschuiven. Ze werd met stoel en al helemaal naar achteren getrokken. Het trok ons mee naar buiten tot ver achter de school. Het was een soort overstroming, buitenaards. Als ik er weer aan terugdenk krijg ik een heel warm gevoel. De tijden begonnen in elkaar over te vloeien en het hele naargeestige was weg.

Recent had ik een droom dat ik in het huis was waarin ik opgroeide, maar het dorp was een groot natuurdorp en natuurgebied, en familie bestond niet, alleen maar vrienden. Ik was daar met een vriend die ook in het werk zit, en we stonden bij de geluidsapparatuur, en we hadden een vijfde album van een soort mengeling tussen Elton John en Supertramp, natuurmuziek die nooit heeft kunnen doorkomen op aarde. De vinyl platen zaten in de buitenhoes ook in nog witte hoezen. We zouden iets met die muziek doen, maar bepaalde stukken vond hij te zwaar in de zin van intens, niet negatief. Hij kon het heel goed aanvoelen, en ik zei toen dat we dat dan voor nu maar even zouden overslaan. Ik luisterde er ook naar en ik vond het ook heel intens. Het nam ons over, in positieve zin, maar het zou anders teveel worden, dus dat zouden we stapje voor stapje later doen. Ik was blij dat hij zo gevoelig was voor energie van muziek. Het album was een soort goudmijntje van de natuur. Het was een parallelle wereld. Alles was anders hier, alles was door de barrières heengevloeid.

Dus geen familie, maar hoe werden wij dan geboren ? We groeiden aan de bomen, zeg het maar. Het was tussengebied met andere wetten. Aan de ene kant was er het gevaarlijke stedengebied, en aan de andere kant was er de reusachtige natuur. In de stad is de familie een afgod.

## Hoofdstuk 10. Het Document van de Witte Natuur Planeet

Ik nam een document mee van de idioten planeet, de witte natuur planeet, wat uit 16 delen bestond met uitheemse namen. Elk deel bestond uit een soort psalm.

Het eerste deel heette : Burkus

Het was een lied over de rode tijd, over het opgeven van bepaalde contacten voor het grotere goed, de wijdere cirkel, omdat bepaalde contacten slechts bestemd zijn voor 'één dag'. Terwijl er daarna wordt gezegd dat het einde van de dag nooit bereikt zal worden, in de zin dat je het contact altijd met je mee zal dragen op een bepaalde manier. Alles is dus in principe voor eeuwig. Daadwerkelijk dingen opgeven is dus onmogelijk. Het is abstract. Wij moeten minder worden, alles minderen, opdat de harten van anderen zullen kloppen. Alles moet dus afzwakken om plaats te maken voor andere dingen. De herinnering zal wegvagen, en de mens zal andere contacten krijgen. Het is een lied tussen een jongen en een meisje. De jongen noemt het meisje paranoïde en zichzelf autistisch, of een autistisch gezichtspunt. Zij kunnen elkaar nooit echt bereiken, maar aan het einde van het lied ontdekken ze een nieuw deel van elkaar, en de dagen gaan voorbij en voorbij. Ze komen aan op het strand van morgen. Het is dus een heel dualistisch lied.

'Rode tijd' komt wel vaker voor in de tweede bijbel, zoals in het boek 'Vergunningen van Orion', waarin de hoofdpersoon, Lars Hemmerlitch-Richter, op de Betelgeuse planeet in Orion was gekomen, en daar was een gevaarlijke soort van slangen genaamd 'de escurator slangen'. Alleen al door zo'n slang te zien zou je sterven. Maar Lars had daar een bepaald vizier voor gekregen van Orionse biologen. Het was een helm met een kristal erin die de rode tijd kristal werd genoemd. Hij zou zo niet sterven als hij deze slangen zou zien door deze kristal, maar ze vielen hem wel aan. Ze werden uiteindelijk door Lars neergeschoten. De escurator slangen hadden huiden als krabben, en hadden ook vele rode tijd kristallen binnenin. Uiteindelijk zouden die kristallen belangrijk zijn om tot andere planeten te komen. De rode tijd kristallen waren ervoor opdat je niet ten prooi zou vallen aan de tijdshifters, de verdraaiers van tijd, zodat je niet opgesloten zou worden in de tijd. Daarom gaat de rode tijd over het leren loslaten, zodat je kunt relativiseren en het dualisme van alles in de gaten blijft houden. Zo val je niet in allerlei orthodoxe drama. Ook in de Tara van Rhodes verhalen komt de rode tijd voor als het ultieme middel om te ontsnappen uit opgelegde slavernij. Als er een ontsnapping zou gebeuren zonder de rode tijd, dan zou alles verstenen. De rode tijd zou als rode klei te vinden zijn in de diepte van een woestijn, onder de grond. Dit laat ook weer de noodzaak van woestijn-periodes zien in ons leven, waar we niet te snel weer uit mogen gaan. Het heeft een bedoeling. Daarom is de Exodus mythe ook zo belangrijk : Mozes leidde het volk tot de woestijn om het mysterie van de rode tijd te leren, wat in de slang zat, maar het volk begon te klagen, terug te verlangen naar de vleespotten van de stad. Zij waren nog steeds gevangen van de stad, junkies van de stad, als aan een drug. Zij wilden de rode tijd niet. Zij wilden de tijd van de stad, ook al leefden ze daar in slavernij.

Elk deel is een stadsdeel wat overwonnen moet worden, doorvertaald moet worden, iets diep in onszelf. Burkus is het eerste stadsdeel, maar het draagt dus een diepere natuur in zich, wat ontdekt moet worden. Het is al een natuurstads-deel. In de Tweede Bijbel is er ook een barbarian fiction deel, over het barbaarse pad terug tot de wildernis. De barbaar is het zinnebeeld van een rebel, iemand die tegen de stadse structuren strijdt, tussen stad en wildernis in, als een brug. Er is een vierdelige serie in dit deel genaamd 'Barkas', over de gelijknamige barbaar. In het eerste deel van de serie gaat het over hart-implantaten die door stadse krachten zijn aangebracht, en Barkas moet de taal leren van het wapen hiertegen. Hoe meer hij zich tegen de implantaten verzet, hoe meer messen er op zijn verstand inhakten, maar dit was uiteindelijk om hem contact te laten maken met de diepere, verborgen lagen van zijn geheugen, als een exodus, en dat is uiteindelijk wat het barbaarse pad is. In Burkus moeten wij het Barkas mysterie leren begrijpen en toepassen.

Het tweede deel van het document van de planeet van de idioten heet : Biriam. Het stuk heet ook 'bevroren vrienden'. Het gaat over bepaalde dingen die nooit weg gaan, die altijd bij je zijn, als bevroren in de tijd, die je ook niet uit je geheugen kunt halen, als familie, wat tegelijkertijd eng is. Je moet dan constateren dat je zelf ook bevroren bent hierin, als in een klok. Er wordt een beroep gedaan op de rode tijd. Dingen worden bekeken met andere ogen, alsof de rode tijd nu op zijn rug zit, om goede compromissen te maken. Hij komt door zijn dromen tot het wiel van de rode tijd wat stroomt en draait door de nacht, zodat ook de bevroren dingen moeten meedraaien, zodat er ook meer stilte is, en meer antwoorden. Stilte komt door dubbel te kijken, nog een keer te kijken, in plaats van direct te spreken. Als je naar iets kijkt, kijk dan nog een keer, en laat je niet bedriegen. Praten en staren tegelijkertijd werkt niet, zoals mensen die iets zien en gelijk hun mond opentrekken. Blijf de afbuigingen in de gaten houden door alleen te kijken zonder te praten, en leer de dingen van een afstand te bekijken, zodat dingen uit de verwarring komen. De mens is in de stad een gladiator van het staren en praten, van een machine, waardoor de mens een heleboel dingen niet ziet, en de mens wordt te snel boos terwijl ze helemaal nog niet weten wat er gaande is. De mens moet dus komen tot de rode tijd, en ook tot het rode spreken, de stille fluisteringen van de nacht. Woorden die wegvagen in vreemde vervoeringen, wat je geen tweede keer kan bekijken, want je bent dan een gladiator van de rode tijd, die van een veel grotere cirkel komt, waardoor het raadsel van de andere oorlog wordt opgelost in de mysterieën van de nacht. Daar gaat deze psalm over. Biriam is een ander stadsdeel wat hierdoor ingenomen moet worden.

Laat je nooit intimideren door de christelijke god. De god van de christenen is net zo dom en onintelligent als de christenen zelf, als een kopie van henzelf. Het is slechts een projectie, maar helaas kan een kind zich hiertegen niet verdedigen. Daarom hebben deze kinderen hulp nodig. De god van de christenen is een karikatuur. Ze hebben een god gemaakt die niet doordenkt. Het is een afgod, een familie afgod. Ze hebben allemaal hun eigen god gemaakt, en al die zogenaamde goden lopen met elkaar te bekvechten. Het is totale waanzin. We zijn in fabeltjesland terechtgekomen. Maar onze weg is terug tot de planeet van de idiotianen, 80 miljoen keer groter dan deze fabeltjesplaneet. Er is wel even een stedelijk gebied waar we dan eerst doorheen moeten, maar dan komen we tot het dorpsgebied en dan het reusachtig grote natuurgebied, met grote, reusachtige zeeën waarin de aarde maar een druppel zou zijn, want het heeft zoveel lagen en dimensies. We mogen komen tot de beach van de tomorrows, om opgenomen te worden door de hogere filosofieën die als vogels boven de zeeën zweven. Ze komen ons ophalen. Weest klaar. Het is niet één of ander ruimteschip wat ons letterlijk oppikt, maar een avontuur van studie, een geestelijk biologisch, metaforisch ruimteschip. We mogen leren van deze reusachtige witte planeet van de idiotianen. Idioot is oorspronkelijk een buitenaards woord wat met natuurvrijheid heeft te maken.

Op deze planeet zijn er een heleboel oorlogen. Veelal gaat dit tussen de brootse idioten, oftewel de stadse idioten, en de natuur-idioten, ook wel de idiotianen genoemd. Maar ook onderling zijn er veel oorlogen tussen de brootse idioten. Het zijn veelal kaalhoofdige terroristen. Ze terroriseren de steden met hun dwangbewind, maar proberen het ook in de natuur. De 'brootsen' houden ook de aarde onder controle. Het is een brootse matrix. Ook het lagere Orion wordt door hen bestuurd. Ze hebben zowel het lage Orion als de lagere aarde ingenomen door ondervragingen. Ze werken daarom ook door de bureaucratie waarin de meest onzinnige en ook voor de hand liggende vragen worden gesteld.

Christenen hebben altijd een excuus : 'Ja, de kennis maakt opgeblazen,' zeggen ze dan. Neen. De 'valse kennis' maakt opgeblazen, oftewel de lagere kennis die niet uitgewerkt is, de ego-kennis, maakt opgeblazen. Groot verschil. De hogere kennis, de gnosis, is ook de leer van het kennen.

'Ja, er moet gewoon geloofd worden, zonder bewijs, anders is het geen geloven meer,' zeggen de christenen dan. Geloof is dus hun afgod die er voor zorgt dat ze niets hoeven te leren, geen kennis hoeven op te bouwen. Zo lust ik er ook nog een paar. Zo is het geen geloven ? Wie zegt dat het om geloof draait in de eerste plaats ? Daar waar het hart vol van is vloeit de mond van over. Het geloof is wat ze willen, opdat ze God niet hoeven te leren kennen. Geloof en God zijn twee verschillende, aan elkaar tegengestelde dingen. De mens moet kiezen tussen geloof en God. Je kunt niet beiden hebben. Dat was ook de boodschap van de christelijke filosofie in de late Middeleeuwen, de scholastiek, de wetenschap van God. Het ging in tegen het kennisloos geloven, want dit had de mens bedrogen. Hier kwamen God en wetenschap tezamen, God en filosofie. In 'Summa Theologiae', 'de Hoofdzaak van de Theologie', het hoofdwerk van de scholastiek in de late Middeleeuwen (1265), door Thomas van Aquino (c. 1225-1274), stelt hij dat zelfs het christendom in de bijbel aanspoort om met gezonde redenen te vermanen en te weerleggen (Titus 1:9).

Veel christenen gebruiken het gezagsargument of het meerderheidsargument, in de zin van dat het christendom het grootst is, of hun kerk of geloofsrichting heeft zo verschrikkelijk veel leden, dus moet het wel waar zijn. Dit is natuurlijk één van de zwakste argumenten, wat alleen door materialisten wordt gebruikt. Ook hier gaat de bijbel tegenin, omdat de bijbel stelt dat de mens de

meerderheid niet in het kwaad moet volgen, en dat het gaat om de hemelse openbaring, ongeacht de tegenstand of het zijn van de minderheid. Het menselijk vlees, het ego, zal altijd tegen de hemelse openbaring blijven strijden met geloof. Zelfs de bijbel stelt dat profetie de grootste gave is, groter dan geloof dus. Profetie betekent leven vanuit de hogere kennis, die op zijn pieken dus robotisch is, en dat moet ook wel, want daar is het ego volkomen afgestorven, en is er nog maar één zeer smalle weg en een nauwe poort waar niets aan willekeur of meerkeuze wordt overgelaten. Dit is genaamd de beste weg, en met minder wordt geen genoegen genomen.

Wat is dan de beste weg ? Dat zie je alleen in de dood aan jezelf, en daarvoor moet je alles opgeven. De hemel is kennis, ook kennis van de kennis van de kennis, etcetera, als de ultra kennis. Die is dus robotisch op de top. Het stroomt zo van de top van de piramide af naar beneden, om al het valse, lagere robotische te verbreken. Het zal robot tegen robot zijn. Wil je een robot zijn van geloof of van kennis ? Zonder gebruiksaanwijzing is er geen weg. Er moeten begin-principes zijn. Omdat God volmaakt goed is, zo stelt de scholastiek, wil het ook volmaakte goedheid maken. God heeft het kwaad niet gemaakt, maar het goede laat het kwaad zien. Het hoofddoel van de scholastiek, de gewijde leer, is 'te leren kennen', het leren kennen van zowel het beginsel als het einddoel. Dat kun je God noemen, maar blijf beseffen dat dit slechts een westers woord is, zoals ze het in het Hebreeuws Jehovah noemen en in het Aramees, de taal van Jezus, Maryah, wat ook de naam van zijn moeder is. Het is geen persoon, maar een werkwoord. Geen 'noun', maar een 'verb'. Wees daarom ook verschrikkelijk voorzichtig met het woord 'God'. Velen misbruiken het, en velen gebruiken het als projectie. We hebben het over 'God' als we het over 'het hemelse kennen' hebben. Het is een metafysische-filosofische wetenschap, de scholastiek, niet een materialistische filosofische wetenschap. Het gaat hier om de 'namerie', de diepere natuurkennis, als tegengesteld aan oppervlakkige stadse kennis van de materie. De scholastiek was het begin van de bevrijding van het geloofs-religieuze juk, de middeleeuwse exodus.

## Hoofdstuk 12. Naturologie

Achter het gejaagde leven ligt een veel langzamere natuur-energie. De lens tussen de mens en deze energie versnelt alles vanwege gebrek aan tussenstappen. De versnelling leidt tot verdichting, en zo ontstond de materiele wereld, wat in de climax nazisme wordt, kapitalistisch, als een parasiet. De lenzen van de ogen van de mensen pikken een heleboel dingen niet op, maar de mens mag teruggaan naar de langzamere natuur-energie achter alle dingen die de tussenstappen laat zien.

Daarom om de natuur-energieën op te kunnen pikken moet de mens eerst de energieën vertragen. De mens moet de vertraging ingaan.

De snelle, gehaaste, gejaagde wereld om ons heen is een karikatuur. Het is niet reëel. Ook de grote massa's zijn niet reëel. Dit gebeurt in het versnellingsproces, dat het veel lijkt, terwijl het maar weinig is. Je gaat dan gewoon dubbel zien alsof je dronken bent. Het is een truuk. Als je ogen open zijn gegaan dan zul je voortdurend zeggen : 'nee, nee, nee, stop' tegen deze gejaagde wereld, maar ze zullen niet naar je luisteren. Iedereen raast gewoon door, omdat het door een lagere lens wordt geprojecteerd. De mens moet dus teruggaan tot de diepere natuur-lens binnenin, wat een heel ingewikkeld natuurverschijnsel is, een dieper verhaal, een documentaire.

Er zijn heel veel stemmen die de mens van het pad van de natuur willen afleiden, ook religieuze stemmen. Maar de mens mag de naturologie leren.

### Hoofdstuk 13. 'Uittreden' door dieper 'intreden'

De Opname is iets in jezelf, doorbreken in de diepere natuur van jezelf. Het opgenomen worden door de witte planeet is iets in je binnenste, het leren verstaan van de water signalen waardoor het communiceert, de witte schuim signalen. Het zendt vele witte cirkels uit om de mens geestelijk op te nemen, tot een hogere biologie. Zo mag de mens 'uittreden' als een dieper 'intreden'. Zo komt de mens tot de water oorsprong, tot het bruisende oer water. Je zweeft zo niet alleen uit je lichaam, maar ook dieper in je lichaam.

Het is de witte oerplaneet van de natuur-idioten die diep in de mens verborgen ligt. Het is niet slechts heel ver buiten de mens en de aarde, maar daardoor juist ook heel diep in de mens. Het is de oerplaneet die zowel Orion als de aarde heeft voortgebracht in een mysterie, maar dit ging emaneren tot lagere vormen, en de mens is aan de bodem van de waterval, dus de mens mag terugkeren naar de bron. Deze planeet communiceert door water, water in allerlei vormen. Water is in diepte een alarm, een immunologie.

## Hoofdstuk 14. De Water Ademhaling van de Witte Planeet

De immunologie van de zee zorgt dat dingen zich vertragen, opdat dingen zich niet te snel kristalliseren. De witte oerplaneet is grotendeels een water planeet. 80% is water en van de 20% land is er dus 3% stedelijk gebied waar de stad overloopt in de natuur. De planeet is 80 miljoen keer groter dan de aarde, dus zelfs die 3% is vele duizenden malen groter dan de aarde, zo'n 2,4 miljoen keer groter. De kern van het stadsgebied is het probleem, want daar vloeit alle brootse energie uit voort, dus de kern moet gerecodeerd worden door de natuur. De steden moeten tot droomsteden worden, als bruggen tot de natuur, niet als vernietigers van de natuur. De steden zullen dus tuinsteden moeten worden. Meer natuur, minder stad. De dorpenstrook is betrekkelijk klein, nog geen 1%, maar dus nog wel verschillende honderdduizenden keren groter dan de aarde. Hier komt de mens in een overgangsgebied. Het is een natuurverschijnsel. Er bestaat daar geen familie, alleen vrienden.

De brootse energie is versnelde energie wat zich overmoedig kristalliseert en dan tot nazi wordt, tot kapitalist. Maar dit zal geneutraliseerd worden dieper in de natuur. De mens moet terugkeren tot de vertragende lens. Vertraging is een gevolg van verfijning. Hiertoe moet de mens tot de natuurschool gaan. Er zal dus een nieuwe pedagogiek, opvoedkunde, komen, een natuur pedagogiek. Een heleboel dingen die in de stad gebeuren zijn niet pedagogisch verantwoord. Het is ook al helemaal niet naturologisch verantwoord. De brootse idioten moeten teruggedreven worden. De brootse energie is terroristische energie, parasitaire, criminele energie, en daarom moeten de brootse idioten behandeld worden, want ze zijn een gevaar voor zichzelf en anderen. Hiervoor zijn gevangenissen, psychiatrische ziekenhuizen en criminele ziekenhuizen. Het komt in verschillende graden en er zijn groeimogelijkheden tot terugkeer in de samenleving. Het zijn dus altijd tunnelsystemen, fuiken. Er is doorstroom mogelijk.

De ademhaling is ook gebaseerd op het water, op de wetten van eb en vloed. Zij die niet zijn aangesloten op dit systeem zullen sterven.

Zij stikken en sterven dan, want zonder natuuradem kun je niet leven. Maar dit systeem kan ook verloren zielen tot leven wekken, als ze aan de voorwaardes voldoen.

## Hoofdstuk 15. De verbrootsing van de samenleving

Op de witte planeet is het stedengebied ook een emanatie van de diepere natuur.

Als men daar heelhuids doorheen komt, dan komt men tot de droomsteden, tot de natuursteden.

De verbrootsing is een kristallisatie proces van energie die zich emaneert, zich verdicht door versnelling. Het projecteert zich als een natuurverschijnsel. Hier is de mens grotendeels onwetend over. De zorg wordt tot markt. Het zijn allemaal ingewikkelde spiegelsystemen. De mens is hierin verdwaald, en moet daarom terug tot de natuurschool. Zij die niet teruggaan zijn gewoon al onderdelen van het systeem. Zij zijn broots geworden. Zij zijn de brootse stads-idioten als tegengesteld aan de natuur-idioten. De stads-idioten hebben hun vrijheid misbruikt. Alles heeft zo zijn consequenties.

De verbrootsing trekt parasieten aan. Het is als een broodmarkt. De mens wordt tot brood gemaakt, en wordt als product doorverkocht. Dit is metaforisch waarvan de tandofielen cultus een code is. Hier heb ik niet mis te verstane buitenaardse dromen over gehad al vele jaren geleden. Het is iets wat in de geestelijke wereld gebeurt. De mens wordt behandeld als een stuk brood of een taart, gebak, waarop vulling moet komen, beleg. Zo worden de gaatjes opgevuld, totdat het eindproduct klaar is en dan wordt het product verkocht aan de rijken. Dit is ook een verhalenlijn door de tweede bijbel heen. Er is ontzettend veel over geschreven. De mens is ingenomen door de brootsen. Het zijn geeneens ware idioten.

De leiders van deze tandofiele cultussen zijn dus in de geestelijke wereld 'opper banketbakkers'. De mens is bedrogen door deze demonen. Ze zien niet wat er gaande is. Maar een klein onderzoek in deze cultus zal je al laten zien wat er gaande is. Eén van de grootste truken van de duivel is je te laten geloven dat hij niet bestaat. Natuurlijk gaat het dan niet om de christelijke demonologie maar om de natuur demonologie. Het virus moet onderkent worden.

De mens moet weer leren communiceren met planten, bomen en met water, door de patronen ervan, om tot inzicht te komen. De stadse communicatie is hysterisch, gejaagd en bedriegelijk, want het verdoezeld allerlei dingen. Ook de Nederlandse taal moet veranderen.

Nederlandse taal, het is een onderdrukking. Zo is er de d/t krankzinnigheid, en er zijn nog veel meer grappen. De puntjes zullen dus op de i gezet moeten worden. Zoals het nu is wordt Nederland onder een betovering gehouden door het stafje van de banketbakker. Nederland is brood, hoe je het ook wendt of keert. Nederland leeft in ballingschap. De banketbakker heeft ons leren spreken, zoals hij het wil, om de betovering in stand te doen houden, maar de betovering zal verbroken worden. De Nederlandse taal is zwaar verziekt. Toch ligt er ook een pad door de Nederlandse taal. Er is ook prachtige Egyptologie in te vinden. Er zal dus een natuurplek komen door de Nederlandse taal, en dat wat gevaarlijk is zal weggekappt worden. Toch zullen we soms in deze taal moeten spreken, zoals we ook nog steeds de christelijke taal spreken.

Nederland is behekt door taal, door de taalpiraten die de Nederlanders leerden spreken. Er stonden zware straffen op schrijffouten, taalfouten en grammaticale fouten. Er zal dus een nieuwe grammatica moeten komen. Laat je niet bedonderen. Nederland is een papier dictatuur, en er zijn vaker taalveranderingen geweest. Wie bepaalt dat ? Nederlanders halen graag hun informatie uit boekjes, maar een boekje zegt op zich niks. Voorouder verering is dom. Wij shamanen moeten de problemen oplossen, omdat de voorouders bij ons aankloppen om dingen die zij fout hebben gedaan te veranderen, maar naar ons wordt niet geluisterd, en wij blijven anoniem en leven in de verborgenheid. Wij stellen alleen onze geschriften op, en het Woord zal overwinnen. De voorouders

worden er veel meer mee gediend als wij niet hun werken per definitie vereren, maar wij helpen hen ermee als het wordt verfijnd, doorvertaald, zodat zij ook weer verder kunnen groeien. Dit zal de natuur doen. Een shamaan op zichzelf kan daar niks aan doen, maar kan wel zaaien. De meerderheid zal niet veranderen, maar de enkeling moet veranderen. De meerderheid is allemaal bedrog. Een shamaan heeft pas meerderheden, want de shamaan is legeraanvoerder over duizelingwekkend grote legers in de onderwereld. De strijd wordt in de onderwereld uitgevochten, in de diepere natuur, waarin de shamaan slechts een kanaal is van de natuur. Het is allemaal de baarmoeder van de oerplaneet. Deze oorlogen zijn nodig om het diepere omhoog te halen. Het is een natuurverschijnsel, maar let goed op aan welke kant je strijdt. Ga je met de natuur mee of met de stad. Bewustzijn maakt bewuste keuzes, door de natuur, terwijl dat wat geen bewustzijn heeft gewoon meeglijdt met de dode massa's. We zijn allemaal verbrootst, maar er is een weg terug.

## Hoofdstuk 16. De Steen der Talen

Het geheugen is als een bos, de bomen de herinneringen.  
Zij communiceren met elkaar, groeien op en maken nieuwe bomen.  
Zo is het geheugen dus organisch, en blijft veranderen.  
De natuur zal het geheugen genezen.

Alles begon mis te gaan in de Rivier van Taal,  
Alles werd afgesplitst, en niemand begreep de ander nog,  
En zo begon de grote zoektocht.

De mens mag teruggaan tot het vaste oergesteente van taal, de diepte van taal.  
Het zijn allemaal echo's die de mens mag volgen, terug tot de natuurtaal.

De natuurtaal is diep, verbindend, onderscheidend.

Vanuit de steen stroomt het water van de natuurtaal, zoveel stemmen om de mens te leiden, en om de oude stemmen te doven.  
Het is de hogere, hemelse taal die spreekt met nieuwe plaatjes, om de oude plaatjes te doven. Er zijn talen in de talen in de talen, als de ultra taal. Zij brengen nieuwe leven. Herken de taal in de taal, de diepere natuurtaal. Alles is vastgelegd in code. Je komt er niet zomaar doorheen. Je moet de prijs

betalen. De steen is zeer economisch. Zij die niet betalen komen niet binnen. Je kunt er niet om bedelen, en je kunt het ook niet stelen, of pretenderen. Je moet het zelf verdienen, op de grote puzzeltocht. Je kunt het niet met korting krijgen.

## Hoofdstuk 17. Het Volk van Eenlingen

Jesaja 63:3

Ik heb de pers alleen getreden en van de volken was niemand bij Mij.

Soms voelen we ons zo, dat we de vijand hebben gezien, en dat we tegen de vijand strijden, maar niemand is aan onze zijde. Dit zien we ook in de hof van Getsemane waar Jezus dat moeilijke lijdenswerk moest doen, maar er was niemand met hem. Al zijn discipelen sliepen. Soms zijn wij de enige wakenden op de muren. Soms hebben we dan zelfs het gevoel dat God ons heeft verlaten, en dan roepen wij het uit, net zoals David en Jezus : 'Mijn God, mijn God, waarom hebt gij mij verlaten, waarom juist nu ?' Maar dit is juist hoe de natuur werkt. De natuur zondert af, en neemt er slechts ééntje uit de grote massa. Deze uitverkiezing is en moet altijd eenzaam zijn, anders zou er nog teveel vleselijke beïnvloeding zijn en zou alles sterven, zou alles het doel missen, misleid worden. Volg daarom nooit de massa's in het kwaad, maar wees uniek. Blijf natuurlijk, ook al gaat iedereen tegen je in. Wij moeten alleen het pad zien te vinden.

Dat was ook de filosofie van Darwin en Nietzsche in de jaren 1800. Het is de voorwaarde om opgenomen te worden. Twee zullen er in het veld zijn, en slechts één zal er aangenomen worden. Twee zullen in bed liggen en slechts één zal er opgenomen worden, en de ander zal achtergelaten worden. Twee zullen malen aan de molen, en één zal er opgenomen worden en de ander blijft achter. Dit is niet letterlijk, maar beeldspraak. Het betekent dat je altijd weer verder moet, niet blijven waar je bent, niet zijn zoals de anderen, maar op een hoger level. De ander om je heen is er om jou te beproeven, om jou proberen te misleiden, te verlokken, te verleiden. 'Kom, weest zoals ons, het zal je goed doen.' Deze beeldspraak gaat dus over alles achter je laten om te komen tot een nieuwe kijk. We kunnen en mogen nergens aan vasthouden. We zijn op doortocht. Als grote massa's je volgen en ze zijn allemaal als jou, dan kan dat ervoor zorgen dat je indut en niet verder groeit. Het menselijk denken wordt hier vaak door bedrogen. Als grote massa's je volgen, dan zouden ze je weleens kunnen tegenhouden, als een blok aan je been.

Wil de mens afsterven aan het ergens bijhoren, en aan het meerderheids-argument ? Zij die ten hemel varen zijn een volk van eenlingen. Zij hebben de grote kudde's achtergelaten om te vechten tegen de onbekende, dreigende vijanden, om het ene verlorene te vinden. Zij gaan de wildernis in om te strijden tegen verwilderde leeuwen die eens de essentie van alles roofden. Diep de wildernis gaan zij in, daar waar geen ander mens durft te komen. Zij betalen de volle prijs. Oh, laat het zo zijn dat we zulke volle offers zullen brengen, opdat wij het geheim van het leven en het eeuwige leven

zullen zien, wetende dat wij hierin totaal alleen zullen zijn en dit nooit aan een ander zullen kunnen overbrengen. Wij zullen de pers alleen moeten treden.

## Hoofdstuk 18. De Talmoed - Het Nieuwe Testament van de Joden als Commentaar op het Oude Testament (De Tenach)

Ik heb altijd voor geldige redenen verschrikkelijk veel problemen gehad als kind met het Nieuwe Testament, om later in mijn talenstudie te moeten ontdekken, als taalkundige, dat er oorspronkelijk iets heel anders stond. Er is een wereld van verschil tussen het NT van het westen en het NT van het midden oosten waar het vandaan kwam. Het NT van het westen is misschien prachtig beschreven in de kinderbijbels, maar het NT voor de volwassenen bevat pure kindermishandeling. Ik ga daar nu niet verder op in, want dat heb ik al vaak genoeg gedaan, maar christelijke gezinnen worden vaak bestuurd door demonen en kinderen lopen zo zwaar psychisch letsel op. Ik kan het weten, want het is mij overkomen, en daarom had ik mijzelf ook voorgenomen om mijn kinderen nooit zo op te voeden als ik was opgevoed. Zwaar christelijke gezinnen zijn een pure holocaust voor het kind. En dan kun je daaruit ontsnappen, maar hoe krijg je het uit je ? Het Oude Testament was van de Joden, maar zij hadden een heel ander Nieuw Testament, namelijk de Talmoed. De Talmoed is een verschrikkelijk dik boek, of boeken, bestaande uit de Misjna, de commentaren op de Tenach, oftewel op het OT, en de Gemara, het commentaar op de Misjna. Het zijn dus ook weer commentaren op commentaren.

In de Talmoed wordt er geleerd veel voorzichtiger met religie om te springen, en is het ten eerste allemaal beeldspraak, vanwege het feit dat de Israelitische talen nu eenmaal vol zitten met symboliek. Het boek Berachot in de Talmoed betekent het contact maken met God. God is overigens een werkwoord in het Hebreeuws, zodat de mens er zelf bij betrokken is, en niet alles op een andere persoon projecteert. De persoonlijkheid van God is dus als een metafoor om dit werkwoord te belichamen. God is dus een woord voor de bron van het goede waaraan de mens zelf ook deel mag hebben. In hoofdstuk 5 van Berachot wordt beschreven dat wanneer een mens zal bidden, contact maken met God, dan moet de mens dat in nederigheid doen, en eerst een uur stil zijn voordat hij zijn mond opent, zodat hij zich eerst geheel op de juiste bron kan richten, opdat hij in zijn gebed ook door de juiste bron geleid wordt. Eerst moet er namelijk verbinding in het hart komen met God voordat je gaat bidden, want anders zou je bidden vanuit je vlees. Natuurlijk is dit symbolisch. De mens moet eerst leren luisteren, leren af te stemmen, voordat hij zijn mond open trekt. Bidden is vaak zelfbedrog, maar luisteren kan dit voorkomen, en luisteren betekent in diepte dat je je richt op de tussenstappen, zodat je geen belangrijke stappen overslaat. Dan staat er dat als

de koning zou langskomen dan zou je niet groeten, en al zou er een slang zich om je enkel heenslaan, het zou je niet moeten verstoren. Dit laat zien hoeveel afleiders er kunnen zijn als we in contact willen komen met de hemelse bronnen in onszelf. Er zijn veel krachten die ons hierin willen beïnvloeden, zodat we niet meer naar de hemelse natuur luisteren. Er zijn veel afleiders. Daarom moet de mens dus zo diep de stilte ingaan totdat al het andere van ons losknapt. Het uur van stilte is een symbool van de volkomenheid. Trek je mond niet los voordat je op de hemelse bron bent aangesloten, totdat je stilte volkomen is geworden. De mens is geroepen geïnspireerd te leven. Zo niet, dan zullen andere krachten de mens leiden.

Bidden betekent dus communiceren met de innerlijke natuurbron, als een kind die aan de borst ligt. Staat de mens open voor de hemelse opvoeding ? Dan moet de mens eerst stil worden, van de hemelse melk drinken, en niet zomaar spreken en rondrennen. In het verhaal van Maria en Martha zat Maria dichtbij God om naar God te luisteren, die in hun huis was gekomen, maar Martha rende allemaal rond om het iedereen naar de zin te maken. God zei toen dat Maria het beste deel had gekozen. God is dus een werkwoord voor de natuurbron die zich diep in ieder mens bevindt. De mens is het huis van deze natuurbron, van God. Eerst moet de mens dit binnennemen en er gevoelig voor worden en blijven, opdat dit werk ook door de mens heen mag vloeien naar andere mensen toe. Daarom gaan we in ons leven soms door moeilijke tijden heen opdat we leren luisteren, leren dieper in onszelf te gaan op zoek naar die natuurbron, opdat we gevoeliger ervoor worden. Hoe gevoeliger we daarvoor worden, voor die natuurbron, hoe ongevoeliger we worden voor de vleselijke meningen en vleselijke wensen van de ander die ons van dit pad wil afleiden. Ook al is het de koning, je buigt niet voor hem, en ook al is het een slang, je laat het je niet tegenhouden met God in contact te blijven. Je laat je niet uit je stilte trekken. Dat wil niet zeggen dat het je geen pijn meer kan doen. Integendeel. Soms wordt de pijn nog wel erger als je besluit het goede te volgen en naar het goede te luisteren. Maar het blijven in de stilte betekent dat je volhard in je goede beslissing om te luisteren naar de natuurbron, en van de natuurbron te drinken.

## Hoofdstuk 19. De Onderliggende Lagen van het NT - Anubis, de Wachter en Gids van de Talmoed

Deze maatschappij is zo ingericht dat de mens wordt aangespoord om met een ander mens te trouwen, allemaal voor een markt, maar God, de Gnosis, oftewel de hemelse kennis, is voor hen gebakken lucht. Als eerste moet de mens een relatie krijgen met de hemelse natuurbron, met gnosis, met God, want deze beelden de nodige tussenstappen uit waardoor de hemelse wetten werken.

Het leven is ingewikkeld. Er zijn teveel wetten die de mens niet kent. De hoogmoedige, goddeloze, natuurloze mens zal zich hieraan niet storen en gewoon zijn leven leven, maar hierom is er de noodzaak dat de mens eerst aan zijn ego sterft, om aangesloten te worden op de hogere bronnen. Kennis begint dus daar waar je toegeeft niets te weten, en zelfs bang bent zomaar dingen te doen. 'De Vreze des Heeren is het begin van de kennis,' zelfs het hoofd, oftewel het belangrijkste, van de kennis in de Israelitische talen. Als er geen angst is om dingen verkeerd te doen, oftewel voorzichtigheid, dan ga je juist dingen verkeerd doen.

Ook met het Oude Testament van het westen heb ik veel problemen gehad als kind, alhoewel niet zoveel problemen als met het Nieuwe Testament, maar in mijn studie kwam ik erachter dat er in de grondtalen van het midden oosten wat anders stond, dat het metaforisch was in plaats van letterlijk. Het westen heeft alles verletterlijkt, en zo werd het een gevaarlijk boek. Hier heb ik ook veel over gesproken. De wetten in het OT zijn dus niet letterlijk, maar wijzen dus op hemelse wetten die de mens niet kent. Als iemand zijn broer sterft dan is er het zwagerhuwelijk tussen die persoon en de vrouw van zijn overleden broer, dus die persoon neemt dan het werk van zijn broer over, zodat er nageslacht zal zijn. Daar zijn ook weer allemaal ingewikkelde wetten voor, maar waar het om gaat is om dit als een beeld te zien van de relatie tussen God en mens. De broer is namelijk in sommige opzichten een schaduw en ook het beeld van het ego wat moet sterven alvorens een mens in contact met God kan komen. Adam moest eerst in een diepe slaap vallen alvorens hij tot Eva (havah) kwam. De broer is een beeld van 'het andere', als een onderdeel van de mens zelf, en door de 'dood' komt de mens tot nieuw gebied, vreemd gebied, wat hij nog niet kent. 'Dood' is dus niet letterlijk, maar symbolisch voor verdieping, tot een dieper level komen. Zo beeldt het zwagerhuwelijk dan ook de exogamie uit, de relatie met iemand buiten de eigen stam, of in dit geval met God, de verborgen kennis, het onbekende. Deze dingen gebeuren ogenschijnlijk letterlijk om ons heen : de dood van een familielid of iemand die dichtbij ons stond, die was als een broer of zus. Dan zijn ze ineens weg, maar wij weten wel beter : het is symbolisch. Er is dus rouw, maar ook kennis. Zij komen samen. Zo kunnen we ook beter het verhaal van Kain en Abel begrijpen en het verhaal van David en Uria. Ze kunnen zowel positief als negatief uitgelegd worden. Deze geschriften zijn zwaar dualistisch. 'Sterven' moet je dus leren zien als 'vertalen' en 'verdiepen'. Als je dat niet doet, wordt je gek, en kinderen worden vandaag de dag totaal gek gemaakt door het materialisme wat zegt 'dood is dood'. Nee, dood is helemaal niet dood. Dood betekent in de Israelitische talen gewoon het verminderen opdat er plaats is voor een nieuwe kijk, zoals Jezus de dood een soort slaap noemde. Wanneer wij slapen zullen wij nieuwe dromen dromen. Verminderen, afstand doen, om zo te verdiepen. De letterlijke dood bestaat niet. Alles gaat over in andere energie vormen die de mens nog niet kan oppikken, maar die de mens mag leren oppikken.

Het westen heeft deze context niet, omdat ze de talen niet kennen. Ze drijven markt met hun producten, en ik heb veel contact met Israëlieten gehad en zij lachen daarom, wat het westen van hun geschriften hebben gemaakt. Ik kan er nu ook om lachen, maar het is een nachtmerrie geweest, en nog steeds moet de mens in het westen van deze nachtmerrie ontwaken. Zowel de tenach (OT) als de talmoed spreken ervan dat deze geschriften vol zijn met contrast-verzen, waardoor ze nooit eenzijdig en geïsoleerd uitgelegd mogen worden. Toch doet het christendom dit maar al te vaak, omdat ze deze dualistische talen en hun symbolieken niet kennen. De christen is in het westen doodgegooid met letterlijkheden en oppervlakkigheden waardoor hij het oorspronkelijke niet verstaat en niets op diepte kan peilen want dit wordt voor hem afgehouden en heeft zo zijn leven tot

een hel gemaakt. Die hel gaat iedereen doorheen, maar het gaat erom de hel te vertalen. Vandaar dat we dus ook niet zomaar aan deze geschriften kunnen ontkomen. Het is overal om ons heen, en het blijft gevaarlijk totdat we het verwerkt hebben.

Het afschuwelijke offeren in de bijbel bleek ook metaforisch te zijn, en gewoon een beeld van de gehoorzaamheid, en van de demonologie die het ego laat afsterven, dus eigenlijk doorvertaalt, sorteert, tot zuivere vormen. Christenen storen zich vaak niet aan deze metaforiek en blijven gewoon hun kinderen dierenlijken voeren, hen opsparende voor allerlei kanker en hartziekten, want die kans wordt zo in principe een paar keer verdubbeld. 'Ja, het staat allemaal in de bijbel,' zeggen ze dan. Ja, en slavernij staat ook in de bijbel, en het vermoorden van ongehoorzame kinderen. Vandaar dat het belangrijk is dit niet meer letterlijk te nemen en hier een duidelijke uitleg voor te geven, anders blijven er grote gevaren boven onze hoofden hangen. En de mensen moeten weten dat het slechts verhalen zijn, boeken. 'Ja, maar dit, en ja maar dat,' zeggen ze dan. Bottomline is dat ze het niet zomaar wegdoen, dus het moet wel veranderd worden. Er moet wel mee gewerkt worden, want het gaat niet zomaar weg. Maar er moet dus duidelijkheid komen, wat er aan de hand is, en waar we naartoe moeten.

Het offeren is een beeld van het loslaten en het toetsen. Telkens weer wordt er in de grondteksten gesproken over het gebruiken van de urim in verband met het offeren, wat vaak slap vertaald wordt als 'vuur', maar de urim is dus een toetssteen. 'Toetst alles en behoudt het goede.' Zelfs als het sabbath is, oftewel het leren leven vanuit het legen en verminderen, moet er geofferd blijven worden, en de 'doodstraf' werd ook gewoon uitgevoerd op de sabbath :

#### Exodus 21

14Doch wanneer iemand misdadig handelt tegen zijn naaste en hem met list doodt, dan zult gij hem van mijn altaar weghalen, opdat hij sterve.

Laten we goed in de gaten houden dat al deze teksten in de 'erets' gebeuren, dus de onderaardse onderwereld, in de geestelijke wereld dus, waar de mens strijdt tegen zijn eigen vlees, zijn ego, en ook zijn vlees moet doden, kruisigen. Als de urim een bepaalde karakter-eigenschap heeft ontmaskerd die slecht is, dan moet deze karakter-eigenschap doorvertaald worden. We zijn dan namelijk ergens vastgelopen. In die zin moet het ego 'de doodstraf' krijgen, gewoon in de sabbath. Het is dus allemaal beeldspraak. De dood is een beeld van transcendentie. Juist de sabbath is het voorportaal voor deze dingen, dus in de volkomen stilte kunnen deze dingen gebeuren, kan het reflecteren en het diepste omhoog halen. Het zijn dus hele diepe psychologische verzen die introspectie ten doel hebben, oftewel zelfreflectie binnen de eigen psyche. Het is het ontdekken van de natuur van de psyche, van de ziel. Al deze dingen moeten geïnternaliseerd worden, eigen gemaakt worden, anders blijven het bedreigingen. Maak er je filosofische en psychologische sieraden van. Het is allemaal creatief materiaal, droommateriaal.

De sabbath is dus niet passief, maar ook een oorlog, wat ook de betekenis is in de Hebreeuwse wortel. Het ego moet in de sabbath vernietigd worden.

De oorlog is dus geestelijk, filosofisch. De oorlog is een vertaalproject. De Gemara, het commentaar op de mishna, betekent compleet maken, voleindigen, binnen de Talmoed. Dit is ook

wat Gomer betekent, de vrouw van Hosea, en de reden waarom Hosea tot haar moest komen. Het commentaar moet compleet gemaakt worden, zodat er geen misverstanden meer over bestaan.

Als we kijken naar het hele Mozes verhaal dan had het een veel diepere laag in Egypte. Als de mens door de metaforische 'dood aan zichzelf' verlost werd van zichzelf, en zo de onderwereld inging, de aarde, dan gebeurde dit door Anubis, de zwarte jakhals, hond of hyena. Hij was de gids van de doden, van de uittocht, de exodus, wat Mozes later werd in het Judaïsme. Anubis balsemde de dode, en mummificeerde de dode, en nam zo de ziel van de dode mee tot de wet in de onderwereld, tot Duaty, Thoth, zoals Mozes ook de mens tot de wet leidde in de uittocht. Mozes liet het volk door de zee trekken als een beeld van de balseming door Anubis. David, Dowd in de Hebreeuwse worteltekst, komt van de Egyptische Duaty, en was een personificatie van de wet. Jezus was een personificatie van de wet in het NT. Zoals Anubis en Mozes leidde Johannes de Doper het volk in de woestijn tot Jezus, tot de wet van het NT. Dit begon bij de doop in de Jordaan. Ook Jezus werd gedoopt in de Jordaan door Johannes de Doper, ging het watergraf in, als beeld van de balseming van de aan zichzelf gestorvene. Door de Wet werd het Woord tot sieraad gestrekt. Het zijn de twee vleugels van de ibis die niet zonder elkaar kunnen, en die hun compleetheid krijgen in de Gemara, in Gomer dus, waartoe Hosea moest komen. Dit is een diepte-commentaar, 'het commentaar op het commentaar'. In die zin is Anubis altijd een wachter van de Talmoed geweest, en een gids. Het christendom heeft deze lagen allemaal vergiftigd, en zette het NT van het Westen op een voetstuk om deze lagen verborgen te houden. Vannacht had ik een droom over Nephtys, de moeder van Anubis. Zij sprak over de vergiftiging van Anubis, en ik kwam in de keuken en zag Anubis met zijn hoofd onder de kraan liggen, en het stroomde maar door. Hij was helemaal verstijfd. Ik dacht toen : 'Als hij maar niet dood is,' en greep hem toen onder de kraan vandaan, uit de wastafel om hem tot Nephtys te brengen, en toen leefde hij weer.

De weg onder het NT van het westen, door het originele Aramese NT, want Aramees was de taal van Jezus, zelfs in het Grieks bewaard gebleven, leidt helemaal terug tot de onderliggende laag van het NT van de Joden, wat dus veel dichterbij het OT ligt en bij de oorspronkelijke rijkdom van de Israelitische en daardoor ook de Egyptische talen. Zij die alleen maar het pad van het NT van het Westen volgen verkeren dus in tunnelvisie. Wij mogen komen tot het meervoudige spoor om zo aangesloten te worden op de buitenaardse natuur van een veel grotere context die eens geboorte gaf aan de aarde. Anubis leidde terug tot het hemelse woord, tot duaty (thoth) in de duat (onderwereld), zoals in het westen nog steeds het woord 'deity' wordt gebruikt om de hemelse natuur aan te duiden, en de metaforische belichaming en personificatie daarvan. Anubis, als de hond van god, is een beeld van getrouwheid, van het pioneren en volgzzaam zijn, als een beeld van het vinden van water in de woestijn, want daar zijn honden voor. Het zijn spoorzoekers. Deze onderliggende laag van het NT, oftewel het Joodse NT, de Talmoed, is de schakel tussen het NT en Egypte.

## Hoofdstuk 20. De Krokodil van God : Sebek, de Klok en de Diepte van de Talmoed

We kijken om ons heen en zien een doorgedraaide wereld. Mensen grijpen overmoedig alles wat los en vast zit als in luilekkerland en gebruiken dit om te pronken, en eigenlijk om anderen te verleiden om dat ook te doen, zodat ze kunnen zeggen : 'Iedereen doet het,' als een soort pseudo-excuus, maar dat is wel het domste excuus ooit.

Verminderen, verminderen, afremmen, vertragen, nog meer verminderen, dieper in jezelf komen, alles loslaten, totdat je bij de innerlijke natuurbronnen komt, waar dingen vanzelf op een natuurlijke manier opwellen. Het bestaat. Ik heb het zelf meegemaakt. Maar het komt niet als je je ergens halverwege laat verleiden. Het vereist dus discipline, en het is het mooiste wat er is.

Je moet dus in het verminderingproces minder tot dat je door de dimensionale grens heengaat, en dan wellen er vanzelf dingen op, en die kun je dan ook niet tegenhouden, want het zijn de wetten van zaaien, ontkiemen en bloeien. Kan een bloem dit proces tegenhouden ? Het is niet tegen te houden. Het is een heel zuiver proces. Maar als je zelf dingen gaat grijpen en je stopt ergens halverwege met het minderen, met het dieper in jezelf gaan en met alles loslaten, dan wordt dit proces onderbroken, en ben je geen bloem meer. Dan neemt de natuur afscheid van je. Dingen kunnen alleen zuiver groeien vanuit het niets, vanuit het gaan over de dimensionale streep. Je vermindert en vermindert totdat de illusie breekt, en het hemelse doorbreekt.

Dit is ook waar Iythamar, de jongste zoon van Aaron, voor staat. Zo komt een kind terug tot de moeder borst. Dit is waar de tweede zoon van Aaron voor staat, Abihu, want dit betekent moederskind. Om hier te komen moeten er dus offers gebracht worden. De mens moet zijn status en eer inleveren, zijn aanzien, om zo gezaaid te worden op de hemelse akker, op de bloedakker. Dat is waar in diepte het boek Leviticus over gaat, en ook het Talmudische boek Zevachim, over het metaforische offeren, wat dus in eerste instantie altijd een zelf-offer is, wat ook de betekenis is van de naam van de oudste zoon van Aaron, Nadab. De derde zoon, Eleazar, is de opname, de heilige gebondenheid, de ervaring die je hebt als je door de vermindering-grens heenbreekt, waardoor je daadwerkelijk 'sterft' aan jezelf. Het is de mooiste en belangrijkste ervaring die er bestaat. Je wordt hierdoor niet op een aardse manier gelukkig, van huisje, boompje, beestje, want je ogen gaan open en je kan door alles heenprikken. Je ziet de demonische krachten aan het werk. Maar je wordt dus wel 'geleerd', en dat is uiteindelijk het ware, eeuwige geluk, het geluk door het kruis, het geluk van de hemelse kennis. Het is bitter-zoet. Je sterft een bittere dood aan jezelf, opdat je wijs wordt. Het ware geluk is de wijsbegeerte, waar je alles voor opgeeft, zoals de man die alles verkocht om die ene juweel te bemachtigen, de steen der filosofen.

In de Talmoed wordt gesteld dat er offers zijn die niet voor een ander gedaan kunnen worden, en andere offers weer wel. Er zijn offers om verzoening te doen voor overtreding van de geboden, en ook offers om verzoening te doen voor overtreding van de verboden. De Israëlieten doen geen letterlijke offers. Ze benadrukken met klem dat het om de offers van de lippen en het hart gaat, en dat het metaforisch is. Er is geen vergeving van zonden door letterlijke offers, maar alleen door bekering, door wat je verkeerd hebt gedaan goed te maken. Dat is dus het ware offeren : het

afleggen van de zonde. Dit is een geestelijke oorlog, een oorlog van kennis, om terug te keren tot de hemelse bibliotheken.

Ook zijn er gelofte-offers, de offers van volharding, die nodig zijn om over de dimensionale streep van vermindering te gaan. Dit zijn volkomen offers. De Talmoed heeft zijn eigen poortwachters en niet alle poortwachters zijn goed, en niet alle Israëlieten zijn goed. Er zijn ook materialistische Israëlieten die nog een hele letterlijke uitleg van de wet hebben, en die ook niet terug zijn gegaan tot de achterliggende introspectieve Egyptische filosofie, de wortels van de Tenach en de Talmoed. Er is dus een materialistische Talmoed en een geestelijke, filosofische Talmoed. Talmoedische demonen zijn overal, de poortwachters die overwonnen moeten worden. Amalgaam is bijvoorbeeld een Talmoedische poortwachter.

De offerdienst was oorspronkelijk een metaforische taal, maar de christenen begonnen dit een andere invulling te geven. Het is daarom belangrijk om terug te gaan. Er zijn enorm veel regels in het Judaïsme en in de Talmoed die laten zien wanneer een offer niet geldig is. Er is dus een duidelijke demonologie in het Judaïsme, maar die ontbreekt bijna geheel in het christendom, omdat de wet afgedaan is. Zelfs Jezus stelde dat de wet niet heeft afgedaan, maar dat de wet zou worden vervuld, compleet gemaakt, verdiept, en dit gebeurt door de commentaren. We kunnen het dus niet zomaar allemaal weggooien, maar we moeten ervoor waken dat we het niet verletterlijken.

Op het offeren van vreemd vuur stond de doodstraf. Er waren regels voor het offeren. Natuurlijk waren deze regels en ook de dood niet letterlijk. De dood is in het Hebreeuws 'het minderen', dus het was een beveiligings-mechanisme. Als een kind bijvoorbeeld zijn hand te dicht bij het vuur houdt, dan doet het pijn, zodat het kind de hand terugtrekt. Als dat niet zou gebeuren, dan zou de hand van het kind afbranden. Ouders die dus hun kinderen niet tuchtigen en geen veilige grenzen voor hun kinderen aanleggen staan dus schuldig aan het verminken van kinderen, net zoals Eli die zijn kinderen niet wilde tuchtigen. Als een kind nooit een grens voelt, en nooit even wat pijn voelt als het gevaarlijk wordt, dan krijgen demonen vrij spel. De hele wereld gaat door deze verloedering heen. De demonologie wordt niet meer geleerd, de tucht niet, en zo ook het kruis en de heilige vreze niet, die er allemaal waren om onze kinderen te beveiligen. Het is één grote kinder offering aan de duivel, en die brengt dus daadwerkelijk letsel aan de kinderen, zwaar psychisch letsel. Het christendom gaat allemaal om geloof en geloof, en daarmee proberen ze alle belangrijke regels en kennis te doven. Er zijn geen verkeersregels meer. Maar daaruit groeit wel een aardse wet uit voort, een duivelse wet. De wetteloosheid werkt samen met de valse wet, de wet van overmoed.

De Israëliet leeft niet vanuit blind geloof, maar vanuit praktische bekering, waar de gecompliceerde offerdienst een beeld van is. Er mogen geen fouten gemaakt worden. De christen heeft het voor elkaar gekregen die hele grote Israelitische cultuur een hele eigenaardige en wereldvreemde interpretatie te geven, terwijl de christen nooit de moeite heeft gedaan deze cultuur te leren kennen. De christen is een rover. Ook de Egyptische context is de christen vaak vreemd. En zo komen ze tot conclusies dat er geen vergeving is zonder bloedvergiet, en dat daarom Jezus moest sterven, anders zouden ze allemaal voor eeuwig gemarteld worden in de hel. Hoe komen ze daarbij? Iedereen hier in het Westen praat de ander maar na, allemaal uit hun eigen boekjes. Ze praten zichzelf helemaal de problemen in met deze dingen. De Israëlieten lachen hierom, en weten dat het een vloek is die op de christen kwam toen hij zomaar ongevraagd van deze cultuur ging roven. De christen doet net alsof het oude testament van hemzelf is. Je kunt niet zomaar allerlei relikwieën uit tempels gaan

lopen roven, want je wordt dan daadwerkelijk krankzinnig. Ze kunnen er niet mee omgaan, zijn er niet voor geroepen, en toch maar doen. Het zijn moordenaars die denken door een tweede moord te plegen het allemaal weer goed te kunnen maken. En als kind wordt je hier helemaal mee doodgegooid, maar dan mag je het ook weer op een andere manier bekijken vanuit de Talmoedische kennis. De Israëlieten raken de Tenach, het OT, niet eens aan zonder de Talmoed, omdat ze weten hoe gevaarlijk het is, hoe snel je dingen verkeerd kan interpreteren. Daarom kwam er ook in de 80-er en 90-er jaren de profetisch-charismatische beweging opzetten in de christelijke kerk, opdat de bijbel gelezen zou worden vanuit het oogpunt van de profetie, vanuit de hemelse interpretatie, maar veelal werd de bijbel nog boven profetie gesteld. De bijbel bleef de afgod van de christelijke kerk.

Talmoed betekent studie. De Talmoed wordt niet gelezen, maar bestudeerd, en de Talmoed bevat vraagstellingen en discussies tussen rabbi's, vol van tegenstrijdigheden, vol contrasten, voors en tegens, die de verschillende facetten en structuren, de verschillende lagen en seizoenen, van tenachteksten laat zien. Het is dus min of meer een orakel, zoals de bijbel dat ook is, waardoor de student de noodzaak in gaat zien om terug te keren tot de natuurbron, tot God, voor een heldere kijk. Dat is de bedoeling van de chaos van de Talmoed. Het is ervoor om het denken van de student te verwarren, zodat de student geen vooroordeel kan scheppen of een overmoedige interpretatie. Het gooit de student in het diepe, en alleen God kan redding en opheldering geven, wat in principe gewoon de studie zelf is. De studie is God, en waar de studie stopt, daar worden de gaten in het schip geslagen. Deze studie is dus niet letterlijk, maar abstract en profetisch, natuurlijk. Deze hemelse natuur ligt verborgen in de Talmoed, maar eerst moeten de poortwachters verslagen worden, net zoals Ra de poortwachters van de verschillende uren van de onderwereld moest verslaan, opdat hij wedergeboren zou worden. De studie is dus niets waard zonder de demonologie. De Talmoed is als een beeld van de Israelitische onderwereld waar de aan zichzelf gestorven ziel van Ra doorheen trekt, met Anubis, zijn hond, als zijn gids. Ra wordt ook Avu genoemd in de onderwereld, waar het Israelitische Jah-avu, Jehovah, vandaan komt. Door de hele Tenach heen reist Jah-avu om te strijden tegen de diverse poortwachters om kennis te vergaren. Ook wordt Ra, Rw, gebruikt in de Aramese bijbel als Rw, de heilige geest. Het is niet om letterlijk te nemen, want in de oertaal van de matriarchische en matrilineale amazones was de R de letter van de psalmen die de hemelse cyclussen weergaven, de institutionele literaire kunsten. Die waren allereerst schriftelijk en oraal, hieroglyphisch, en pas daarop volgend muzikaal. De eerste oorsprong is filosofie, de tweede oorsprong is de natuur, en pas de derde oorsprong is het muzikale. De stad heeft deze volgorde omgedraaid, en dat heeft toegang gegeven aan verschrikkelijke demonen van Rigil Kent. Het muzikale mag nooit op zichzelf staan, en is dus ook nooit de hoogste kunst, want dat is de filosofische literatuur die zich als eerste uitdrukt in de natuur, de wildernis. De zogeheten 'overmuziek' of 'muzikale suprematie' zorgt ervoor dat er allerlei belangrijke tussenstappen worden weggevreten. Daarom moet Anubis de mens terugleiden tot de natuur, waarin de mens verder kan afsterven aan de stad. In de Tenach is dit dus Mozes die de mens door de zee en de wildernis leidt tot de hemelse wet. Dit pad ligt ook vastgelegd in de Psalmen, in R, Rw. Psalmen zijn dus allereerst literaire constructies. als literaire 'tijd'. Ware muziek vloeit voort uit de stilte. Muziek is een metafoor voor timing, en daarvoor moet de mens eerst heel diep in de onderwereld gaan, zoals Ra, tot dat reusachtige moment in de Egyptologie waarin Ra verandert in Sebek, de krokodil, een beeld van door timing, oftewel door de tussenstappen, want dat is wat timing betekent, komen tot de diepte-exegese, het commentaar op het commentaar, totdat het tot compleetheit en voleindiging is gekomen. Timing is er niet zomaar en mag ook niet geforceerd worden, maar ontstaat in het

minderen en afremmen, zodat de natuur weer over kan nemen. Door het afscheiden ontstaan de tussenstappen, worden de tussenstappen zichtbaar, en ontstaat er onderscheiding.

De hond van God, Anubis, leidt dus uiteindelijk terug tot het water en tot de krokodil van God, Sebek, een beeld van de klok en de diepte van de Talmoed.

## Hoofdstuk 21. De Talmoed Sleutel tot decodering van het Egyptische Khnum Mysterie

Ik weet wat coma's zijn en bijna-dood ervaringen, en dat de ergste duivels op je af worden gestuurd om je om zeep te helpen, tot het punt dat je je helemaal schaakmat gezet voelt. Ik weet wat het is om grote geheimen met je mee te dragen omdat praten te gevaarlijk is. De hemel is onderdeel van de onderwereld, het resultaat van het gaan door de onderwereld, en dat is een shamaanse missie. Vandaar dat we soms hard geslagen worden in het leven opdat we ontwaken tot die andere, diepere wereld, tot een heel ander ritme, 'the beat of a different drum'.

Ik bevond me in een woestijn, heel lang geleden. Ik was zeer diep gegaan, en was in tunnels onder de woestijn terecht gekomen, maar alles liep vast, totdat ik ergens een hieroglyph zag van een ram, van Khnum, met zijn gedraaide hoorns, die alles terugdraaiden, en zo kreeg ik doorgang. Het is een groot mysterie in de onderwereld, dat Ra tot Afu wordt, de man met het ramshoofd, en zo de onderwereld doorgaat. Dit is het sterrenstelsel van de Ram, Aries, of het Lam, wat later door Christus werd overgenomen. De gedraaide hoorns van de ram werden ook uitgebeeld door de doornenkroon, wat dus belangrijk was om alles weer terug te draaien, om alles weer te sorteren.

De ram is de ba in de Egyptologie, de ziel die langzaam in een vogel verandert om zo de onderwereld in te gaan. De ba is ook de put tot de onderaarde, en een beeld van de modderman (camouflage).

Khnum, de Egyptische ram als beeld van de schepper, de pottenbakker, een vorm van Ra, komt ook voor in de mythe van de zevenjarige hongersnood waarin de Nijl niet meer overstroomt en alles onvruchtbaar wordt. In de droogte komt Khnum en draagt het volk op een tabernakel voor hem te bouwen, zodat de Nijl weer zou overstromen en het land weer vruchtbaar zou zijn. Ook moeten ze vanaf dan tienden betalen en tol, voor de tabernakel. Khnum of Chnoem is dus ook een beeld van het gaan over de verminderingsgrens, waardoor de bronnen van de natuur opwellen.

In de Talmoed is er het boek Kinnim, vgl. Khnum, knm, wat over de vogel offers gaat. In de Israelitische talen is de vogel het beeld van het volk zelf, het zelf, en de initiatie en hiërarchie. Het boek Kinnim stelt dat als er offervogels door elkaar werden gehaald, dan kon dat de offering in een

bepaalde mate ongeldig verklaren. Als er dus vogels werden verdraaid dan kon dat de offering afkeuren. Als bepaalde tussenstappen ontbreken, dan treedt verdraaiing vanzelf op en stopt het offer. Het vogeloffer is het zelfoffer. Als er vogels worden verdraaid, dan worden veel offers verboden, oftewel als de mens gaat projecteren, dan wordt het offer ongeldig. De mens moet onderscheiden tussen zelf en ander en eerst bij zichzelf beginnen. De mens moet eerst zichzelf tuchtigen en disciplineren voordat hij dat bij de ander kan doen. Vgl. het verhaal van de balk en de splinter. Er moet dus balans en onderscheiding zijn bij het offer. Er mogen geen tussenstappen ontbreken, en er moet een goede inventaris zijn, een juiste volgorde en onderverdeling. De horens van de ram zijn er voor om alles weer tot de oorspronkelijke orde terug te draaien. Daarom moet de mens ook de doornenkroon dragen als beeld daarvan. Door de doornenkroon, het lijden van het hoofd, het verstand, worden de tussenstappen zichtbaar en de juiste hiërarchieën en volgordes. Zo ontstaat er een juiste balans tussen zelf en ander, en kan de Nijl overstromen om alles vruchtbaar te maken op zijn tijd.

## Hoofdstuk 22. De Engel Michon

Het verdraaien, verwisselen, van de offervogels, het zou de grootste ongelukken geven volgens de Talmoed, dus in een bepaalde mate gaat het offer dan niet door, en dat is maar goed ook. Wat is die verdraaiing? Het kan heel subtiel gaan. De mens projecteert soms dingen op God die hij zelf moet doen, of hij projecteert schuld op iemand anders terwijl de schuld bij hem zelf ligt. Dit is allemaal het verdraaien van de offervogels. Er zou zo vreemd vuur gebracht worden, en daarbij zouden doden kunnen vallen. Daarom geeft de Talmoed deze waarschuwingen. Een offer moet volkomen zijn. Daar zijn allerlei regels voor.

In de aardse emanatie is veel verletterlijkt, vooral in het Westen, daarom moet het ram-principe alles terugdraaien, wat het belang laat zien van het Chnoem, Khnum, mysterie in de onderwereld, dat reusachtige moment waarop Ra in Afu verandert, wat later Jah-Avu, Jehovah, werd in het Jodisme, maar weinigen weten wat het betekent.

De Talmoed is een buitenaardse code die op aarde werd geëmaneerd. Zoals Egypte een reusachtige planeet is oorspronkelijk, zo is Talmoed dit ook.

In een droom was ik in de badkamer, en ik hoorde dat er iemand binnen was. Ik ging kijken en zag dat de voordeur op een kier stond, en toen kwam er een vriendelijke politie agent binnen. Ik was nog niet aangekleed dus ik liep terug naar de badkamer en nam wat kleren van het droogrek, maar

dit waren allemaal versleten kleren met gaten, alhoewel van een hele fijne stof, en het waren verder prachtige kleren van de natuur. Het kwam wel even in me op dat ik droomde, en dat het iets buitenaards was, want ik wist dat ik eigenlijk nog sliep. Ik liep toen door de gang naar de huiskamer toe en die zat vol met kinderen en wat ouders, ook babies. Er werd gezegd dat het te maken had met een vragenlijst voor ouders die ik eens bij de supermarkt had ingevuld. Er kwam een jongen op me af die het had over rente. Ik wist niet wat er gebeurde maar ik kon niet anders dan deze jongen te omhelzen, en ik aaide hem over zijn haar. Het was een Talmoedische engel van de planeet Talmoed. Hij deed niet uit de hoogte of onbenaderbaar, maar hij was eenvoudig. Hij had ook geen sokken in zijn schoenen. Verder had hij jeugdige kleren aan en geen poespas. Zijn naam ? Michon.

Hij bracht mij in contact met andere Talmoedische engelen, die heel veel leken op de mensen om mij heen, maar dan in hun zuivere vorm. Ze leken zelfs op mijn vijanden, maar dan op een hele andere manier, van een parallelle realiteit waar het mijn vrienden waren. We gingen naar een centrum waar ieder z'n eigen woning had. Er waren ook Talmoedische tandartsen die tegengesteld aan de aardse tandartsen werkten. Zij moesten namelijk alle aardse troep in de monden weer verwijderen, en behandelden de mens alleen op een ongedwongen en natuurlijke manier. We zouden in zo'n Talmoedisch centrum een kijkje nemen. Dat centrum was verderop achter een natuurgebied. We zouden daar ook logeren, want Talmoedische tandartsen zijn gastvrij en helpen mensen alleen op vriendschappelijke basis. Je wordt dan zelfs deel van hun gezin. Je wordt dus niet als een nummer of een stuk vuil behandeld, maar precies het tegenovergestelde. De talmoedische tandartsen zijn ook vereist om op deze basis te werken. Ik bemerkte ineens een zekere haast. De anderen zeiden dat ze zo zouden gaan, maar ik was totaal mijn orientatie kwijt. We zouden daar dus logeren, maar ik wist niet welke spullen ik mee moest nemen. Ik moest mezelf even klaar maken en oriënteren, maar ze zeiden dat er in het centrum waar we nog waren een orkest van klassieke muziek zou komen, en zodra ze beginnen te spelen dan moest je blijven waar je was. Het was een soort Beethovens orkest, maar ik had zoiets van : 'Ik ga daar gewoon langs.' Ik vond het vreemd. Toen was er een stuk wat ik me niet meer kan herinneren, maar we kwamen uiteindelijk aan in dat andere centrum achter het natuurgebied waar de talmoedische tandartsen bezig waren het duivelse werk van de aardse tandartsen te vernietigen. Ze hadden daar allemaal apparaatjes voor. Mensen kwamen daar en in hun monden zat allemaal zachte troep wat van de buitenkant leek alsof het hard was, maar het was zacht, en het was zoet, als taartvullinkjes, door aardse en duivelse tandartsen aangebracht. Het was er gewoon aangeplakt. Het hield de tanden onder een soort betovering, en zorgde ervoor dat de mens telkens weer terugkeerde naar de duivelse, aardse tandartsen, dus de talmoedische tandartsen moesten die rotzooi verwijderen en gaven natuurlijke herstelmiddelen. De droom eindigde en liep over in een andere droom waarin we naar de zee gingen, en vanaf een heuvel kon ik de prachtige 'witter dan wit' vissen zien die daar rondsprongen, een soort dolfijnen.

Dit was dus allemaal op de planeet Talmoed, een hemelse planeet.

## Hoofdstuk 23. Pas Op Voor de Muffins

Voordat ik die droom had had ik een andere droom over de planeet Talmoed. Het ging over een globale Amerikaanse superster die geliefd was in alle culturen en religies en hen in principe tezamen bracht, dus we spreken over iets massalers dan Jezus of Mohammed, als een soort Krishna of Osiris, maar hij was en is ook verschrikkelijk gehaat en vervolgd. Hij was niet één met de massa's. Hij was uniek en een pionier, en in het huidige tijdperk één van de grootste fenomenen die de wereld heeft gekend. Dat even voorop, maar ik droomde dus over hoe hij tot de aarde kwam, want hij was niet van deze wereld, maar een grote buitenaardse entiteit. Dit wil overigens ook niet zeggen dat hoe bekender iemand is hoe beter iemand is, want vaak is het tegendeel het geval, zoals Friedrich Nietzsche zei : "'In eenlingen is krankzinnigheid zeldzaam, maar in groepen, partijen, naties en tijdgebondenheid is het de regel.'" Maar deze persoon was dus niet slechts beroemd, maar ook zeer berucht, en hij was altijd anders. Je kon hem niet in een hokje drukken. Ook was hij een 'trickster', a 'bag of tricks', als een jokerkaart. Het was niet iemand die de massa's volgde, liep niet met de mode mee, maar maakte de mode, maar op zo'n manier dat niemand hem ooit kon aanraken. Niemand maar dan ook niemand kon op zijn level komen. Daarom was hij zowel geliefd als gehaat.

Ik werd dus helemaal teruggeleid naar de planeet Talmoed, en ik zag een bijzonder kind, met bijzondere gaven. Het was dus een buitenaards kind, een zogenaamd weerkind (vgl. weerwolf), een hybride, want hij kon ook veranderen in een soort klein knaagdier met hele grote rechtopstaande oren, als een soort gerbil (soort woestijnrat, springmuis, wat dus geen echte ratten of muizen zijn), maar dan met veel grotere oren. Het was dus een soort magisch woestijnknaagdier, met hele bijzondere, magische ogen. Ik was bij hem en zag hoe hij in zo'n dier veranderde. Ik wilde het dier knuffelen, maar ik wist intuïtief dat als ik het beest zou oppakken, dan zou hij gaan poepen, wat ook een soort beveiligingsmechanisme is van die dieren. Ik pakte het beest dus op, maar hield het een beetje van me vandaan, en ja hoor, hij begon te poepen. Mensen begrijpen dit niet. Ze begrijpen niets van de buitenaardse werkelijkheid en hebben altijd hun oordeel klaar.

Daarna had ik dus de badkamer droom. Er was dus iemand in huis en ik was nog niet aangekleed, en ik keek in de spiegel, en er zat allemaal cake-glazuur op mijn gezicht. Het leek hard, maar het was zacht. Ik probeerde het eraf te halen, maar het werd alleen maar erger. Toen heb ik alles eraf gewassen. Het is een zoet mengsel wat aardse tandartsen in de geestelijke wereld gebruiken, en iedereen zit eronder. De mens moet gewassen worden in de Talmoedische wateren van de buitenaardse natuur. Talmoed betekent studie. Het is een strijd tegen de muffins, de 'cupcakes', oftewel de cakejes die gebruikt worden om verwende kinderen mee te kalmeren om ze nog verwender te maken, in plaats van hen het natuurvoedsel van de studie te bieden.

## Hoofdstuk 24. Besneden of afgesneden ?

De metaforische offerdienst is dus een allegorie over het loskomen van demonen en het vertalen van hedendaagse situaties. Het is geenszins letterlijk. Israelieten zijn geen literalisten. In de Talmoed wordt ook gesteld dat onbesnedenen niet kunnen offeren, in het boek Pesachim, maar ook de besnijdenis moet niet letterlijk genomen worden. Het gaat om de besnijdenis van het hart. Onbesnedenheid komt voor daar waar een persoon te bang is om besneden te worden, omdat hij getuige is geweest van een dodelijke afloop van de besnijdenis. Er is een bepaald percentage van besnijdenis met dodelijke afloop, en dan hebben we het over de letterlijke besnijdenis. Vandaar dat het vergeestelijkt moet worden. De mens sterft aan zichzelf door de besnijdenis van het hart, en dit is belangrijk voordat de mens zich met de verdere offerdienst, oftewel de demonologie, gaat bemoeien. De offerdienst betekent juist het komen tot het metaforische, en zo wordt de mens introspectief. De westerse mens heeft de demonologie overboord gegooid en dus ook daardoor de metaforiek en de introspectie, en werd tot een lopende muffin.

De offerdienst is dus een metafoor van het commentaar, de uitleg, binnen de context van studie (talmoed). Dan is er dus een groot verschil tussen het vleeselijke commentaar en het natuurlijke commentaar, zoals er ook een verschil is tussen de vleeselijke talmoed en de natuur talmoed.

Ook wanneer er verkeerde bedoelingen zijn is de offerdienst ongeldig. Pesach is het feest van de uittocht, en leidt de Israelieten tot de woestijn, tot de wildernis, tot de vermindering, waardoor ze uiteindelijk het beloofde land zouden ingaan. Het is een feest van ongeveer een week, en draait om een lam, om het sterrenbeeld aries dus, maar dit kan ook een ram zijn, zoals Ra in de onderwereld in een ram verandert. In Egypte waren er allerlei feesten rond de dood en opstanding van Osiris, zoals het Sokar feest wat in de grotere context van de woestijn gebeurde. Oorspronkelijk was het paasfeest dus een feest van de woestijn. Iemand die aan zichzelf stierf ging de onderwereld in en werd door Anubis door de woestijn geleid tot de wet. Het christendom sneed zowel de Joodse als Egyptische wortels weg. De mens werd dus niet slechts geroepen tot de natuurwet, maar tot de natuurstudie (talmoed). Dit zou de ware 'opstanding' teweeg brengen, als de opstanding van Osiris (Wasir). Dus niet door een opzegversje zoals in het christendom, maar door studie hebben wij deel aan de opstanding. Daar komen de gedraaide hoorns van de ram bij kijken, want er moet heel veel teruggedraaid worden, als onderdeel van de studie. Dat is dus ook de diepte van de doornenkroon die Christus moest dragen. Zo werd er een deur geopend van Paulus die de wet verdiepte. Maar de Israelieten hadden een veel dieper pad : van de Talmoed wat terug zou leiden tot de ware Egyptische fundamenteën. Daarom is er altijd een grote oorlog geweest tussen het jodendom en het christendom, omdat Jezus en Paulus het offer wilden staken. Vooral in het Westen werd dit gebruikt om te leven vanuit genade in plaats van studie. De hemelse studie, talmoed, betekent geen letterlijke studie, altijd maar in de boeken zitten, maar is een natuur-entiteit, een gids door het leven, de levensnarrator, de verteller. Er zijn allereerst een heleboel dingen die de mens moet afleren. De studie geeft dus ook inzicht in wat ware studie is. Allereerst is dit demonologisch en profetisch, maar op die basis kan een mens naar de bibliotheek gezonden worden en tot zekere boeken. Het

belangrijkste is dus de hemelse boeken, de ibis die boven het lagere aardse zweeft (Thoth, Duaty). De hemelse studie leidt dus allereerst tot de hemelse bibliotheken.

Daarom wordt er in de Talmoed gezegd : 'Sta op, besnijd jezelf en offer het pesachlam.' Dit wordt niet letterlijk gedaan, want het is ook niet letterlijk bedoeld. Als je je hart besnijdt dan zie je zelf wat het betekent. De onbesnedene mag niet offeren, omdat de onbesnedene niet weet wat offeren inhoudt. De onbesnedene is een dwaas. Zij die zichzelf niet besnijden en niet offeren, worden overgeleverd aan 'kareth', het afgesneden zijn. Dat is wat het christendom is. Ze willen de genade, de muffins, niet de besnijdenis en de studie. Het zijn zoetekauwen.

De mens is dus een balling van het christendom, en er zal dus een nieuwe exodus moeten plaatsvinden, waarin het van belang is de ware betekenis van de pesachweek te kennen. Zo niet, dan zal kareth nog dieper intreden. Christenen zijn dus geen besnedenen, maar afgesnedenen.

## Hoofdstuk 25. Het Mes van Ra en de Godinnen van de Talmoed

Israel is één van de meest vegetarische landen, en Tel Aviv wordt weleens de vegetarische hoofdstad van de wereld genoemd. Veel Joden zijn vegetarisch. Ze weten dat de shechita, de slachtwetten, niet letterlijk zijn, maar metaforisch. Er zijn zoveel ingewikkelde slachtwetten dat je er duizelig van zou worden, en al gauw zou het als piggul bestempeld worden, oftewel een gruweldaad. Een klein foutje en je zou schuldig staan aan zware godslastering, en dat is maar goed ook. De teksten gaan over psychologie en demonologie, en de gevolgen daarvan zijn gewoon te zwaar als men daar fouten mee maakt. Daarom is studie de enige weg, oftewel talmoed, de hemelse studie. Ook ligt er het gevaar van de nosar, het eten van een offer na de verstreken tijd, wat dus ook 'te laat' betekent, luiheid, ondermoed, verwaarlozing van de demonologie. Het aardse vlees eten is ook een vorm van piggul en nosar. Het is zwaar misbruik van de shechita. Het ware offeren is in het boek Chullin van de Talmoed beschreven als de besnijdenis (van het hart). Het is weer het verhaal van de balk en de splinter. De besnijdenis is de introspectieve psychologie, en waar dat niet gebeurt begint de mens te projecteren, en raakt verstrikt in piggul en nosar. De slachtwetten in het boek Chullin zijn zo absurd, langdradig en ingewikkeld dat Israëlieten alleen daarom al vegetarisch leven, en het laat ook zien dat er iets veel belangrijkers is dan rechtvaardigheid, en dat is kennis en studie, want in deze wereld lijden wij onrecht, en dat heeft een bedoeling.

De slachtwetten waren dus metaforisch voor besnijdeniswetten waardoor de mens loskomt van het vlees, van de zonde en allerlei leugenachtige projecties. Door de slachtwetten gaat de mens de

vermindering in. Het is tegen hemzelf gekeerd. De mens moet het mes leren kennen, de chullin. Zoals de talmoed metaforisch verpersoonlijkt is als een godin, zo zijn ook de afzonderlijke boeken zoals de pesachim en de chullin godinnen. Het gaat erom een levende relatie met die boeken te hebben opdat je ze niet verkeerd interpreteert. Het gaat dus om de hemelse kernen van deze boeken. De chullin leidt helemaal terug tot de ragnarok van de oertijd, de tahulen.

Deze natuurwetten waarmee de mens is omringd zijn bedoeld om de mens te verwarren, zodat de mens niet overmoedig wordt, maar voorzichtiger en voorzichtiger. Het mes is op de mens zelf gericht, niet om de mens te vernietigen, maar om de mens te bevrijden van het ego, van de onwetendheid. Het mes zal zo de mens leiden, en de mens zal leren het mes te hanteren. Dat is ook wat de oerletter R is in de oer-hieroglyphen. De letter staat voor de psalmen, maar de hieroglyph van deze letter is een mes of iemand die een mes hanteert. R, Rw, Ra, ging door de onderwereld opdat zijn ego afgesneden zou worden, opdat hij wedergeboren zou worden. Ra is zowel een schepper als een oorlogsgod. Er is geen schepping zonder geestelijke oorlog. Eerst is het mes op Ra zelf gericht, om hem van de geprojecteerde vijanden te verlossen, en pas daarna leert hij het mes te hanteren, dus nadat hij het mes zelf heeft gevoeld, om vervolgens in het mes te veranderen. Het mes staat dus nooit op zichzelf, maar gaat dus altijd door deze fases heen, om misbruik te voorkomen. Het mes is er niet om de mens te vernietigen, maar om de mens te tuchtigen, te beveiligen. Daar gaat ook het boek Spreuken over, oftewel het boek Mishle in het Hebreeuws. De mens moet allereerst de werken van het mes aanvaarden. Het mes is de ouders, en later ook de levenspartner. De mens moet een relatie aangaan met het mes, het mes leren kennen. Het valse mes moet overwonnen worden. Dit is een ontmaskerings-proces wat plaatsvindt in de studie.

## Hoofdstuk 26. De Talmoedische Dagen van de Week omtrend het Metaforische Huwelijk tussen God en mens

De Talmoed, het Nieuwe Testament van de Joden, oftewel het immens grote commentaar op het Oude Testament, op de Tenach, bestaat uit zes hoofddelen, waarvan Nashim, de vrouwen, over het huwelijk, het derde deel is. Dit zijn allemaal zwaar allegorische teksten. Ketubot is het tweede boek van de Nashim, en gaat over huwelijksovereenkomsten, over hoe levenspartners met elkaar om behoren te gaan, maar dit is niet eens letterlijk, want het huwelijk is allereerst de relatie tussen mens en God. Als die relatie tussen hemel en aarde er niet is, dan zijn alle andere relaties waardeloos. Het huwelijk is dus het symbool van de wijsbegeerte, de relatie tussen mens en de hemelse kennis. Richt je dus allereerst daarop, en daaruit voortvloeiende pas de relaties met andere mensen. Zoekt eerst

het koninkrijk van God, en de rest zal je wel of niet gegeven worden, want ieder mens gaat een uniek pad in het leven.

De volkeren staan niet op zichzelf, maar worden door elkaar uitgelegd. Daarom zal het nooit volkomen Joods zijn. In het eerste hoofdstuk van het boek Ketabot wordt gesteld dat een vrouw op woensdag trouwt, en een vrouw die met de dood te maken heeft gehad door een sterfgeval trouwt op donderdag. Wat betekent dit ? Woensdag is de dag van Wodan in Zuid-Germanië, Odin in Noord-Germanië, de god(in) van het dodenleger, van de wilde jacht op het kwaad, oftewel de Germaanse demonologie. Vaak blijkt het dat de Germaanse metaforische mythologie parallel loopt aan de Israelitische traditie, zoals de Germaanse strijdgodinnen, de valkyries, die de gesneuvelden uitverkozen en opnamen van het strijdveld om hen tot het valhalla, de Germaanse hemel, te nemen, parallel lopen aan de Hebreeuwse naam van het offerboek Leviticus, Vayikra, de roependen. In beide gevallen gaat het om het zelfoffer, het afleggen van het ego, voor het hogere goed. Zo loopt Odin parallel aan de paradijselijke hof van Eden, en aan Dina, de dochter van Jakob, een beeld van de exegese, de schriftuitleg, het hemelse commentaar, in de Israelitische talen, de dn-wortel.

Symbolisch gezien komt de mens dus tot woensdag en begint zijn studie, als een huwelijk met de hemelse studie, waardoor hij uiteindelijk aan zijn ego afsterft, aan zijn onwetendheid, om zo de donderdag in te gaan. Donderdag is de dag van de Germaanse god(in) Donar, of Thor, de zoon van Wodan (van Odin). Thor was de god(in) van de donder, en van het recht, van de wet, zoals in Israel de Thora de Israelitische wet is. Thor was moeilijk opvoedbaar, liet zich dus niet beïnvloeden door mensen, en was altijd in gevecht met reuzen, om orde in de chaos te scheppen. Hij werkte samen met Loki (vgl. logos, het Woord), de Germaanse trickster (raadselaar).

Als de broer van een man sterft, dan is er in de Thora soms sprake van een zwagerhuwelijk, waarin de man dan de vrouw van zijn gestorven broer overneemt, in sommige gevallen, opdat er een nageslacht is. Je zou dan ook kunnen denken aan het tegenovergestelde, dat de vrouw van de man sterft, en haar zus het van haar gestorven zus overneemt. Maar wat betekent dit geestelijk ? In de diepte gaat het hier om het afsterven van het ego, van de onwetendheid, waardoor de mens dieper tot God komt, tot een ander deel van God, wat hij eerst nog niet kende. In het huwelijk kunnen er soms veel dingen fout gaan, zoals bijvoorbeeld dat één van de partners psychisch ziek wordt of van God afvalt, en dat er dan een scheiding plaatsvindt, wat ook een soort sterven is. In de Talmoed is dit allemaal de overgang van woensdag tot donderdag. Ineens ben je dan met een andere levenspartner, of ineens heb je toegang gekregen tot een ander deel van God, een dieper deel. Dit kan ook binnen een relatie plaatsvinden, dat je elkaar door alle moeilijkheden heen op een nieuwe en diepere manier leert kennen, of gewoon op een andere manier, en dat de relatie op een andere manier voortgezet wordt.

De Talmoed stelt dat zondag, maandag en dinsdag de drie dagen van voorbereiding zijn als het huwelijk plaatsvindt op woensdag. Dinsdag is de dag vóór het huwelijk. De Romeinen noemden deze dag 'Martis dies', genoemd naar de oorlogsgod Mars, en de Germanen noemden de dag naar hun oorlogsgod Tyr, ook de god van zelfopoffering. Dit betekent dus dat het huwelijk het ingaan van de oorlog is, de demonologie, de oorlog tegen het kwaad. De huwelijkspartner is hierin een wapen wat altijd eerst tegen het zelf, het ego, is gericht, zodat de mens aan zichzelf sterft in de overgang tussen woensdag en donderdag. In die nacht wordt de mens dus opgenomen door de valkyries, de Germaanse strijdgodinnen, omdat de mens aan zichzelf is afgestorven op het

strijdveld. Dit is een groots gebeuren in de Germaanse mythologie. Dinsdag en woensdag zijn dus oorlogsdagen, en donderdag is de dag van de metaforische dood, de dag van verandering, de dag van de hemelvaart. Dit is ook zo in de christelijke traditie.

De maandag, twee dagen voor het huwelijk, en een dag voor de oorlog, is belangrijk ter voorbereiding van de geestelijke oorlog, binnen de voorbereiding op het huwelijk. De mens mag namelijk nooit zomaar de oorlog binnenstappen, want dan zou hij het kunnen verletterlijken of de verkeerde wapens grijpen, en tegen de verkeerde strijden. De oorlog vereist dus voorbereiding, richting. De maandag staat in verband met de maanziekte, de vallende ziekte, de epilepsie, de slaap. Adam moest eerst in een diepe, paradijselijke slaap vallen voordat hij Eva kreeg als hulp, die in de gnosis de godin van de kennis is. Deze paradijselijke slaap bewaakt ons voor overmoed en misleiding. De zondag is de eerste dag van de voorbereiding, de brondag, waarop de mens moet komen tot de bron van de natuur, tot het toetsen. De mens mag niet overmoedig vertrouwen. Er zijn teveel gevaren, teveel misleiders. De brondag is de dag van de urim, van het onderzoek. De bron komt deze toetsers tegemoet en geeft het haar beminden in de slaap.

## Hoofdstuk 27. Het Hemelse Huwelijk in de Egypto-Talmoedische Context

Telkens wanneer de mens zondigt pleegt de mens overspel, en brengt zo demonen voort, vruchten van een overspelige relatie met de zonde, de mamzerim.

De relatie met God, uitgebeeld door het huwelijk, is ook om de valse ouderbanden te verbreken. De Talmoed heeft het erover in het boek Ketubot van de Nashim dat als de dood van een ouder optreedt in de voorbereiding voor het huwelijk, dan moet het huwelijk of uitgesteld worden, of eerder plaatsvinden. Afhankelijk van welke ouder het is, is er ook een geval dat het huwelijk eerder plaatsvindt, en dat er dan zeven dagen van het bruiloftsfeest zijn, en daarna zeven dagen van rouw, en gedurende deze dagen zijn zij niet alleen bij elkaar. Het zijn de dagen van honger, van vermindering, waarin zij eerst loskomen van de valse ouderbanden.

Ketubot is de Talmoedische huwelijks-overeenkomsten. In Egyptische context hebben we het dan over Ketu, de baarmoeder, wijzende op Ser-ketu, de schorpioenengodin van de baarmoeder, die de mens steekt om de mens te vormen. Dit steken is ook om de mens te verbinden aan de godin en in de juiste relaties. Bot, de b't wortel wijst op de pottenbakker die Osiris vormde (bet), wat in de onderwereld gebeurde, in de aarde (ba-t). De baiu-ta zijn de zielen van de aarde, en baiti is de dubbele ziel, wat ook weer een beeld is van het huwelijk, want het gebeurt in de mens zelf, waarin twee delen van de mens met elkaar verenigd worden, waardoor de mens tot verlichting komt, tot

bewustzijnsverruiming, tot kwaliteit in plaats van kwantiteit. De mens komt tot ba-t, en wordt afgesneden van het lagere, van het vorige, want de b-t is ook een mes, een godin van de oorlog en de jacht, Bata. De mens komt zo tot de dualiteit, tot de huwelijksstaal, de ba-t, het huwelijksgeroep, wat ook verbonden is aan de valkyries en Vayikra, de hebreeuwse Leviticus, het boek van de metaforische offers. Het huwelijk is zo'n offer, ook in de Egyptische context (but). De mens wordt in de Egyptologie door het huwelijk losgescheurd van zijn eerdere leven door de Beh-t vogel, als een soort opname. Het huwelijk is dus niet slechts een verzoening, maar ook een verscheuring. Het is de basis van het Egyptische en Israelitische woord voor huis, bet(h), wat verbonden is aan het Egyptische woord voor overvloed, bah-t.

Het huwelijk is in de Egyptologie verbonden aan het koord of de slang met twee koppen aan elk uiteinde, de baa-taa. Bat, bati wijst op het Noorden, en was een naam voor koning van het Noorden. Het Noorden is een beeld van de verborgenheid, voor de opslagplaats, waartoe de mens toegang krijgt door het metaforische huwelijk, door de bath-opname, als een soort ballingschap (bath, vergelijk bayith, gevangenis in het Hebreeuws, en huis in de onderwereld). De mens sterft door het huwelijk een bepaalde dood aan het ego, want ba-t, huis, kan ook graf betekenen, en honing. Bathit was een titel van Isis-Hathor. Hathor is de godin van het huis, van de huiselijke overeenkomsten en dus ook van de huwelijksovereenkomsten, zoals het Hebreeuwse Ha-Thora de huwelijkswetten, plichten, rechten en overeenkomsten zijn tussen God en mens, wat oorspronkelijk dus een Egyptische hemelgodin is, godin van het hemelse huis en de vruchtbaarheid.

## Hoofdstuk 28. Anubis, God's Spoorzoekende Hond - Een Kompas in de Nacht - Een Gave van God

Je gaat naar de slager om een pond vlees te halen. De stad doet alsof het de normaalste zaak van de wereld is, maar je staat dan wel schuldig aan het 'verwisselen van de offerdieren', volgens de Talmoed, en je kan een straf van veertig slagen verwachten om het af te leren. Ga je dan nog door, dan wordt de schuld groter en ook de straf. Het kan de stad allemaal niets schelen. Ze zien het oordeel van God niet, en feesten rustig door, ze draaien hun hand niet om als er een dier wordt doodgereden, maar als hun Liesje vies wordt of een tik heeft gehad, dan schreeuwen ze moord en brand, want Liesje mag niet vies worden. Zo wordt Liesje dagelijks gevoed met de lijken van dieren, van verwisselde offerdieren, want niet het dier moest sterven, maar het ego. Dat is hun zonde.

Zo hopen de kankercellen zich op in Liesje en vergroot het dagelijks de kans dat Liesje een hartziekte zal krijgen. Het is pure kinderhaat. Verder wordt Liesje zeer religieus opgevoed en wordt geleerd in God te geloven, op God te vertrouwen, maar als Liesje dat niet doet, dan zal Liesje voor eeuwig in de hel geworpen worden. 'God is liefde, Liesje, maar als je je bordje vlees niet netjes

opeet, dan zul je voor eeuwig branden in de hel.' Zo werd ik opgevoed. Zo worden vele kinderen opgevoed. Slachtoffers worden vaak niet serieus genomen, worden vaak niet geloofd, ook niet als er keiharde bewijzen op tafel worden gelegd. Van de mensen moeten we het niet hebben. Je kan wachten totdat je een ons weegt, en de duivel speelt hier voor God.

Arme Liesje. Zo raakt Liesje op latere leeftijd aan de drugs, komt in de criminaliteit terecht of krijgt zware psychische problemen. Of .... Liesje zet de traditie van haar ouders voort, en stelt ook haar eigen kinderen bloot aan zwaar psychisch letsel, en dan staat Liesje ook zelf schuldig aan het verwisselen van offerdieren, zoals de Temurah van de Talmoed stelt, en krijgt Liesje veertig slagen in een poging om het haar af te leren. Metaforisch natuurlijk. Maar hoort Liesje de slagen van de gesel wel, of is Liesje al doof geworden zoals de rest van de stad ? Is Liesje misschien al een muffin-christen geworden ? Lekker gebakjes eten om het af te leren. Wat af te leren ?

Volgens de Temurah is dit allemaal het uitstel van het offer. De mens moet zijn ego opofferen, maar de mens houdt zichzelf stevig vast aan het ego. 'Nog even zondigen,' zegt de mens. 'Toe, nog even maar.' En de christenen zeggen : 'Oh doe maar, want alles is toch genade.' En : 'Wij zullen altijd blijven zondigen.' Maar als je 'zondigt' tegen hun eigengemaakte wetten, dan is ineens het huis te klein. Dan laten ze je alle hoeken van de kamer zien, en dan is geen gesel te zwaar, zelfs niet die van de eeuwige hel. Toch durven ze dan nog met hun zure mondjes te zeggen dat God liefde is. 'Toe maar, zondig maar, neem maar van de verboden vrucht, maar kom niet aan onze heilige huisjes.' Het is bijna alsof je een stripboek leest van FC Knudde of ander absurdisme. FC Muffins is aan zet, maar snoep en gebak is je vriend niet. Het heeft je de oorlog verklaard, en verleiding en misleiding is altijd het beste wapen. Hallo ? Wakker worden. De duivel krijgt je het makkelijkst door te komen als een engel des lichts, met name iets wat algemeen aanvaard is, want dat trekt zo lekker mee, lekker makkelijk de massa volgen, zo zacht en soepel. Lekker kip eten. Het eet zo makkelijk weg. Het gaat de stad om kwantiteit, niet om kwaliteit. Want kwantiteit is het gemak, alles al voorgekauwd, LEKKERE MUFFINS. Eet smakelijk, mijnheer, welkom in ons TWEDEHANDS VOEDSEL RESTAURANT. Slapen we door of worden we wakker ? De massa's volgen is vreten wat een ander al heeft uitgekotst. Voorgekauwde kip, lekker. Lekker zacht en romig, slikt makkelijk weg. Lekker kip eten, gebakje erbij, oh wat is het leven toch zalig.

De parasieten zitten al in het lijf van de kip, maar het kan de mens niet schelen, want de mens is al dood. De mens is al een zombie. Zo was ik opgevoed. Niemand maar dan ook niemand zei er iets van. Een jongen in mijn klas was vegetarisch. Ik wist niet eens wat het was. Het was me nooit uitgelegd. Pas toen ik jong getrouwd was zei mijn Surinaamse levenspartner na ons trouwen dat ze een boek had gelezen genaamd 'Een Leven Lang Fit' en het ging over de gevaren van vlees eten voor de gezondheid, en dat vlees eten niet hoorde bij de mens, en pas toen begon het balletje bij mij te rollen. Iemand moest mij dus wakker schudden, want ik was gebrainwashed door mijn opvoeding, idiote ouders die vlees eten als de normaalste zaak van de wereld zagen, aan hun hoge hitler tafel (een bar). Maar ja, de massa doet het, dus ook maar doen. Lekker makkelijk. Dan moet je met een vader opgroeien die bij alles wat je zegt en wat hem niet zint zegt dat als hij er tien anderen bij zou halen, dan zouden die ook net zoals hem denken. Hij dacht dat iedereen net zoals hem dacht. Dat is natuurlijk niet zo, maar ook al zou het zo zijn, dan is dat een kwantiteits-motief, en geen kwaliteits-motief, en dat noemt zichzelf dan 'leraar'. En ik moest ook maar 'leraar' worden, en dat werd ik ook, maar niet van zijn kerk, en niet bij de 'gedwongen scholengemeenschap' waarin hij werkte, dus was het nog niet goed.

Temurah, temurah, hij heeft offerdieren lopen verwisselen. En die Surinaamse partner ? Die verwierp haar Surinaamse achtergrond en natuurprincipes en ging weer vrolijk vlees eten, buigende tot de stad. Maar dan gaat het niet om wat anderen doen en wat voor keuzes ze maken, maar het gaat erom dat ik zelf volhardt in het goede. Als iedereen om me heen in de sloot springt, dan spring ik ze niet achterna. Het kwantiteits-excuus is niet aan mij uitbesteed, want ik weet dat het een duivels excuus is, en niet erg slim. Het is het verwisselen van de offerdieren. Het roept de wraak van de godin Temurah op. Studie is wat zij wil zien, en niet het spijbelen op kwantiteits-feestjes. Ze doen het allemaal hun eigen kinderen aan, pure kinderhaat, pure kindermishandeling, het letsel aanbrengen tot kinderen met lange duur, of zelfs voor hun hele leven, want je kunt eruit ontsnappen, maar hoe krijg je het uit jezelf ? En wat als de kinderen gaan doorkrijgen wat hun ouders hun hebben aangedaan ? Waar alle overmatige muffin-verwennerij hen heeft geleid, zonder dat die ouders hun kinderen onderwezen over wat er gaande was ? Die kinderen zullen bij wijze van spreken opgroeien als beren en zulke muffin-ouders met huid en haar verslinden. Muffin-ouders, jaknikkende opa-ouders die hun kinderen de demonologie niet leren. Een godgruwelijke bloedschande is het ! Daarom ligt deze wereld in complete puin !

'Ja, nee, Liesje mag niet vies worden,' zeggen ze dan. Maar als Liesje groter wordt en tot een volwassen beer is geworden zal ze hen verslinden. Het kan toch ook niet anders ? Parasieten zijn tot deze aarde gekomen en hebben een doorgang gevonden door aardse moederschoten. Dit is een planeet van parasieten. Laten we er dan niet met de botte bijl er op inhakken, maar studeren en nog eens studeren. Laten we het niet verletterlijken en de aardse strijd aangaan, want de strijd is geestelijk, en allereerst moeten we los komen van ons eigen ego, anders zullen we nooit het ego van de ander helder zien. Weer het balk en splinter verhaal. Maar de geestelijke strijd is noodzakelijk, en die is dus allereerst tegen onszelf gericht, tegen het vlees. Het oordeel begint in God's huis, en als God ons niet zou tuchtigen, dan zouden we bastaarden zijn, dwazen. 'Mijn naam is haas, ik weet van niks. Is hier wat gebeurd dan, daar weet ik niks van.' Slachtoffers worden vaak niet gehoord, wordt vaak niet naar geluisterd en vaak niet serieus genomen, zelfs als er keiharde bewijzen op tafel liggen. Geef mijn portie maar een fikkie, ome Jan.

En zo gaan de feestende massa's de afgrond tegemoet, en moeten de ontwaakten dit met lede ogen aanzien. Maar het kan je ook creatief maken, want er is veel, veel meer aan de gang. Het gaat om het vinden van balans hierin, en daar kan de Talmoed bij helpen. Israel is een bron van bovennatuurlijke en buitenaardse creativiteit, en daarom heb ik altijd veel van Israel gehouden.

Laat het duidelijk zijn dat bovenstaande een prisma is wat licht splitst en afbuigt waardoor deze afgeweken realiteit is ontstaan. Tegen deze steen valt dus niet te strijden, maar deze steen moet bestudeerd worden. Alleen studie is de oplossing, en dat is de kern van de demonologie. Het gaat om ontmaskering en ontdekking, het oplossen van raadsels. Daarover gaat ook het gehele Anubis mysterie. Het is padvinderij, spoorzoeken. Dat is waar de hond een beeld van is. Alleen speurneuzen zullen hier doorheen kunnen komen. Toen mijn oma het had over het boek 'Snuf de Hond' toen ik een klein kind was, en dat ze mij dit boek zou geven kon mijn wereld niet meer stuk. Het brak gewoon al mijn fantasie los en er ging een nieuwe wereld voor mij open. Ik kan me niet herinneren dat toen ik het daadwerkelijk kreeg dat ik het ook heb gelezen, maar ik behandelde het boek als een relikwie, als een totem, als een gids. Het boek sprak tot mij zonder dat ik het las. Het

was een grote ontmoeting met Anubis die mij door dat verschrikkelijke labyrint waarin ik zat opgesloten zou leiden.

Anubis, de hond van God, is één van de beste gaven die God haar kinderen geeft. Ja, het kan je wereld in diggelen slaan, je wereld compleet uit elkaar scheuren, want het breekt dwars door de muren en glazen wanden van de stad heen, alles waarvan je dacht dat het de waarheid was omdat je zo was opgevoed, maar dan leidt de hond van God je op een vast pad, terug naar de natuur-oorsprong. Ik dank God nog elke dag voor het zenden van Anubis. Anubis kan door ieder mens heenwerken, door zowel vriend als vijand, dus wees opmerkzaam. Het is niet zwart-wit. Anubis, de Hond van God, is met ons.

Misschien voelen we de geselslagen van God in ons leven. Dan mogen wij weten dat dit Anubis is die door onze gevangenismuren heenbreekt, de hemelse hond die God speciaal voor dit doel heeft uitgezonden. Laten wij de taal van de hemelse geselslagen leren, en deze slagen in grote dankbaarheid aanvaarden. Zij zijn er om ons te leiden en te beschermen.

## Hoofdstuk 29. Terug Naar Israel

Het afschuwelijke bloeddrukken van Jezus' bloed. Waar komt het vandaan ? Het is een verdraaid verhaal. Heel lang geleden was er het Israelitische dodenboek in het voortijdse Afrika. Sur is het voortijdse Israelitische Afrika. Allereerst is het belangrijk te beseffen dat de leugen altijd de waarheid in zich draagt, omdat het verdraaide waarheid is. Laten we dus eerst kijken naar het Jezus verhaal zelf. De kerk moet het bloed drinken van Jezus, en dat gebeurt ook telkens weer bij het ritueel van het avondmaal. Ook eten zij zijn vlees, oftewel kannibalisme, en ze geloven dat dit de enige weg tot de hemel is. Maar de kerk wordt in Openbaring voorgesteld als een vrouw, zowel de moeder als de bruid van Jezus. Jezus wordt voorgesteld als een geslacht lam. In principe is het een vrouw die haar zoon opeet, of een bruid die haar man opeet. In de natuur gebeurt dit ook bij sommige spinnensoorten waarvan het vrouwtje het mannetje verslindt na het paren. Het is de duisternis, de nacht, die de dag verslindt. Heel lang geleden was er een krokodillen mythe waarin de krokodillengodin haar zoon verslond om hem in te wijden in de mysterieën, maar dit was iets metaforisch. In een andere mythe deed ze dit bij haar man. De krokodil staat voor de exegese, de schriftuitleg, de vertaling. We spreken dan over het voortijdse Israelitische Afrika, over het Israelitische Dodenboek (Sur). Het is net als Ra die door zijn moeder Noet wordt opgeslokt om een tocht te maken door haar lichaam, de onderwereld, in de Egyptische dodenboeken. Zo is er wedergeboorte. Het is een cyclus. Telkens weer wordt hij door Noet opgeslokt en gebaard. Het leidt

dus helemaal terug tot de krokodillen mysterieën, tot Sebek. Sebek of de oerkrokodil, is dus het voorportaal van de baarmoeder, als de verslinding. Dit is puur demonologisch.

Het verhaal van het eten en drinken van Jezus is geroofd van de Hafereth mythe, en toen verdraaid. Het komt uit het boek van de nacht mysterieën in het Israelitische dodenboek van het voortijdse Afrika. Er is een duidelijke link met Osiris :

#### De Nacht Mysterieën

##### I

Het is nacht. Hafereth komt thuis tot zijn moeder, de krokodillengodin.  
Hij komt tot haar tent, en gaat die binnen.  
Hij legt een pot neer, en een mand, die hij had meegenomen.  
Hafereth loopt dan de tent weer uit, maar zijn moeder roept hem terug.

##### II

Hafereth slaapt bij zijn moeder in de tent, en ontvangt een droom.  
In deze droom is hij een prins.  
Als hij wakker wordt is hij weer arm.

##### III

Hafereth gaat naar de rivier.  
Zijn moeder is daar ook. Zij is een krokodil.  
Als hij dan in het water stapt, verslindt zij hem.  
Zij trekt hem naar beneden naar de onderwereld.  
Hier is hij een prins die over de doden moet oordelen.

##### IV

Hij weet niet hoe het moet.  
Hij doet daarom niets, en zit maar op zijn troon.  
Op een nacht komt zijn moeder weer tot hem.  
Dit gebeurt in een droom.  
Zijn moeder is weer in krokodillengedaante en verslindt hem weer.  
Als hij wakker wordt weet hij ineens hoe het moet, en begint met het oordelen van de doden.

##### V

Hafereth schrijft vele boeken, over zijn moeder,  
en ook over het oordelen van de doden.  
De zielen in de onderwereld moeten deze boeken lezen en zich aan de wetten houden.  
Maar Hafereth voelt zich erg alleen.  
Hij heeft geen vrouw.  
Dan op een nacht heeft hij weer een droom.  
Zijn moeder komt weer tot hem en verslindt hem weer.  
Als hij ontwaakt heeft hij een vrouw.

##### VI

Zijn nieuwe vrouw is ook een krokodillengodin.  
Zij helpt hem met het oordelen van de doden.  
Maar op een dag verslindt zij hem.

## VII

Nu is hij alles kwijt.  
Hij is zijn troon kwijt.  
Hij is armer dan ooit tevoren.  
In de nacht komt zijn vrouw soms tot hem in een droom, en verslindt hem dan.  
Het gaat steeds slechter met hem.  
Hij weet niet waar hij is.  
Alles is duister.

## VIII

In deze duisternis maakt hij zijn eigen tent, in grote eenzaamheid.  
Later komt hij erachter dat hij dicht bij een rivier is.  
Het begint weer dag te worden.  
De rivier zit vol met krokodillen.  
Ze komen uit het water en omsingelen zijn tent.  
Dan verslinden zij hem, en hij vindt het ware geluk,  
diep van binnen, als een opwellende rivier.

## IX

Hij wordt wedergeboren in de schoot van de krokodillengodin,  
en dan begint alles weer bij het begin, maar niemand kan zijn geluk nog stelen.  
Altijd is hij nu de gouden prins van het geluk.  
Een koninginnenkind is hij,  
Het kind van de krokodillengodin.  
Hij heeft het geheim van het leven gevonden.

Ook het verhaal van Ra en Noet kunnen we hierin terugzien.

In de Talmud gaat het boek Bava Metzia over de eerlijke verdeling van bezit en over het hemelse bezit en de hemelse bezitter waaraan al het bezit getest moet worden, want soms verliest iemand bezit, soms is er sprake van roof, met alle gevolgen daarvan. Er is op aarde heel wat getouwtrek wanneer het om bezit gaat. Dan moet de mens teruggaan naar het huis van de wet, en de wet moet altijd getoetst worden aan het huis van studie. Zoals we op aarde zien wordt er veel geroofd door de roofwetten op aarde, door het aardse huis van de wet. Daarom moet de mens terugkeren tot de principes van de Talmud, en zo terug tot het onderliggende Israelitische dodenboek. Zo zal de mens ook inzicht verkrijgen over wat er gaande is. Terug naar Israel, dat is de boodschap.

De mens moet dus de metaforiek van het roofdier leren begrijpen en dit niet verletterlijken. Daar waar het letterlijk en eng wordt gemaakt, zoals in het christendom, gaat alles fout. Het principe van het roofdier is dus oorspronkelijk hemels en exegetisch, demonologisch, als een hemelse liturgie van het leven, wat we ook terugvinden in de nacht mysterieën van het oer Afrika. Hafereth komt in

de onderwereld, maar heeft geen vrouw, maar krijgt dan de droom over de hemelse verslinding weer en heeft dan een vrouw, net zoals Adam die eerst de paradijselijke slaap inmoest om Eva te krijgen.

Alles heeft zich dus geëmaneerd van de oorspronkelijke Afrikaans-Israelitische vormen tot de christelijke vormen, wat dus eigenlijk een bedriegelijk masker is. Wel draagt het christelijke verhaal deze lijnen nog in zich, dus we hebben het nog wel nodig. Het gaat erom de Afrikaans-Israelitische lijnen dwars door het NT heen te herkennen. Het NT is een piratenstad.

### Hoofdstuk 30. De Vogel van God - De Overgang van de Dimensies - Het herstel van de aureool

De natuur vermindert, ook in aantallen,  
totdat het vermindert is tot de eenling,  
en dan nog is de natuur niet klaar.  
De eenling moet ook verminderen, en blijft splitsen,  
totdat er weer grote aantallen zijn ontstaan.  
Het is als eb en vloed, en zo zuivert de natuur haarzelf.

De natuur doet niets rechtstreeks, maar blijft er omheen cirkelen,  
omdat er zoveel verborgen tussenstappen zijn.  
De regen is het hart van de natuur.  
De natuur is meer-sporig, niet slechts op één spoor.  
Altijd maar weer overweldigt de natuur zichzelf.

De man is het nu, de vrouw het verleden.  
De man is de dag, de vrouw is de nacht.  
De man is het tijdelijke, de vrouw de eeuwigheid.  
De man is het tastbare, de vrouw is het geestelijke.  
De man is het niets, de vrouw is de vermindering.

De natuur brengt alles in slaap, totdat alles droomt.  
Ook de dromen worden vermindert, zodat er nog diepere slaap is.  
Je kan nog zo goed de weg weten in deze natuur, maar op een gegeven moment moet je toch vaststellen dat je verdwaald bent.  
Je moet dan op een gegeven moment toch vaststellen dat je je grip hebt verloren.

Honderd zestig poorten, waarvan slechts één de ware poort is, en de anderen branden allemaal.

Ik had een droom over het voortijdse India, over een oerplaneet.

Alles werkte door stralen. Ik was in een natuurstad waarin ik meerdere appartementen had, en ik ging gewoonlijks van de ene naar de andere, en terug. Het was hetzelfde als vroeger bij familie in 'de stad van de familie', waar je van het ene naar het andere familie lid ging en terug, en zo was je leven als je daar was, onbezorgde jeugd.

Er was totale vrede. Er waren geen sloten op de deuren, en er waren gewoon deuren tussen de burens, en iedereen liep in en uit. Toch waren er dimensionale afsluitingen, zodat nooit iemand's privacy werd aangetast. Iedereen had dus zijn of haar eigen dimensie. Dat er vrede was wilde overigens niet zeggen dat er nooit onenigheid en ruzie was. Ik keek in mijn appartement naar een video waarin twee mannen ruzie hadden. Ik zag welke dimensie het was. Het waren de burens van schuin boven. Ik kon er makkelijk naartoe via een trap binnen mijn appartement en een balkon. Ik zei tegen hen dat ik een video had waarop ze ruzie aan het maken waren. Ik nam ze toen mee naar mijn appartement en liet hen de video zien, en ze waren verbaasd, en begonnen te lachen en te wijzen. Ruzie opgelost. Ze konden elkaar ineens weer vinden, en ze hadden extra stralen in hun hoofd waardoor ze de juiste verbindingen met elkaar konden maken. Het was het idee wat ik als kind had in de 70-er jaren, dat alles vrede was. Dat was natuurlijk niet zo, maar ik was op die planeet.

Ik ontmoette de vogel van God in de hindoeïstische mythologie, Garuda. Hij had heel veel stralen. Hij bracht mensen over de zee, en gaf hen ook stralen, waardoor ze nieuwe contacten konden leggen. Hij was heel timide. Hij gaf mij een CD-ROM. Dat was in mijn andere appartement. Toen ging ik weer terug dus naar het andere appartement. Onderweg kwam ik iemand tegen die aan het vliegeren was met stralen. Het was prachtig. Ik werd wakker met het nummer 'Where is the Love we Used to Know' uit 1977 van the Delegation. De hele lucht was vol stralen onderverdeeld in dimensies. Je burens zijn de andere dimensie. Garuda is de overgang van de dimensies. Het herstel van de aureool. Honder zestig poorten in de natuur, die allen branden, behalve die ene ware.

## Hoofdstuk 31. De Dunne Lijn Tussen Hemel en Hel - Relaties als Metafoor

De huidige samenleving heeft geen demonologisch fundament, dus de gezinsstructuren zijn vaak demonisch, en veel kinderen groeien op in groot misbruik. Het is een epidemie. Vele kinderen kunnen hun ouders niet vertrouwen, en dat is een groot leed, een leed wat de mens vaak niet bespaard wordt. Er zijn veel valse vader geesten en valse moeder geesten die valse bedoelingen hebben met het kind. Als een kind allerlei dom gebrabbel van religie geloofd dan is dat vaak door de ouders en dat is te begrijpen, maar als een volwassene zich nog steeds daar aan vasthoudt dan is dat extra kwalijk en ook vaak volharding, gebrek aan onderzoek, gebrek aan groei, en zij hebben dan het bloed van het kind aan hun handen vaak.

Wel mag religie dus verdiept worden, opdat je komt tot de filosofische kern, maar loop nooit met de massa mee in oppervlakkige en eenzijdige religie. Hoe dan ook moet een kind loskomen van valse moeder geesten, en dat gebeurt dan door de al dan niet geestelijke echtgenoot of levenspartner, allereerst dus in de geestelijke wereld, als principe. Dat kan een nieuwe studie zijn, of nieuw werk, een nieuwe woning, enzovoorts. Maar stel je bent bijvoorbeeld getrouwd of hebt een relatie, en je merkt dat alles vast begint te groeien, en dat het ook weer problemen geeft met de relatie, of dat nu in de geestelijke wereld is of ook in de aardse wereld. Misschien dat er teveel ego tussenzit of vlees, wat dan ook weer eerst moet sterven. Metaforisch gezien is er dan het zwagerhuwelijk. De partner is aan haarzelf gestorven, waardoor je ook aan jezelf sterft, en symbolisch even om het voorbeeld van een man te nemen van wie de vrouw is overleden, dan neemt de zus van de overleden vrouw het over. Mijn beide ouders waren verschrikkelijk moeilijk, afstandelijk en onverantwoordelijk, zwaar Nederlands Gereformeerd, alles via het stadse apparaat. Ze konden altijd verschrikkelijk op je emoties inwerken om dingen voor elkaar te krijgen. Altijd maar weer voelde dat aan als een verkrachting. Ze helpen totaal niet, nemen de ander totaal niet serieus, wimpelen altijd alles weg, maar willen vervolgens wel dat je allerlei dingen voor hen doet, totaal opportunistisch. En dan willen die valse moeder geesten allerlei medelijden in je opwekken terwijl je weet dat ze al daar met een mes je opwachten om je nog verder overhoop te steken. De bloedlijnen trekken dan, en je weet precies waar naartoe, naar een slachthuis. Ik noem het beestje maar gewoon even bij het naampje, want dat is wat het is.

Als ze je kapot kunnen snijden dan doen ze het, en hebben dan vervolgens duizend en één excuses, allemaal schoonpraterij, gewitte graven. Ze staan je daar gewoon al op te wachten met hun poken. Als je ze één vinger geeft nemen ze je hele hand, en dan is het 'kip ik heb je.'

Als je dan jong een relatie hebt dan snijdt dat een heleboel valse moeder banden weg, want een man zal zijn vader en moeder verlaten om zijn vrouw aan te hangen. Maar wat als zo'n relatie ineens mis gaat ? Dan ben je in sommige gevallen ineens weer aan je moeder overgeleverd min of meer, vooral als je nog heel jong bent.

Toen met mijn eerste langdurige relatie, aan het begin, was ik bij die vrouw thuis, bij haar moeder. We gingen naar boven naar haar kamer, en ik wilde niet meer terug naar mijn ouders. Het voelde als een soort bevrijding. Ik werd volwassen en was bij mijn toekomstige vrouw en zouden een huis nemen in Amsterdam. Ik zat in een soort culture shock. Ik kwam niet van haar kamer af, en had veel huilbuien vanwege wat mijn ouders mij al die jaren hadden aangedaan. Die familie begreep mij heel goed. Ik kwam in principe gewoon vanuit de hel en dit leek de hemel, maar was het wel de hemel ? Uiteindelijk na een hele lange tijd komt er dan aan die relatie ook een eind, en dan nieuwe relaties, en weer nieuwe worstelingen met de moeder geesten. Ik begon het ook steeds meer als metaforen te zien : de vrouw of relatie is er dan voor om de eerste valse moeder bindingen te doorbreken, maar dan slaat de valse moeder terug, en je relatie gaat kapot, en je valse moeder sleurt je ergens naar terug, naar een nog wel ergere hel. Dan heb je dus nieuwe relaties waardoor je aan die moeder geesten probeert te ontkomen, maar steeds meer besef je dat de ware relatie een metafoor is, de gnosis als vrouw, en 'haar zus' is dan gewoon een ander deel van de gnosis. 'De zus' is dus de schaduwzijde van de vrouw die je moet leren kennen, die dan daadwerkelijk al die valse moeder geesten gaat vervangen.

## Hoofdstuk 32. Het Belang van de Wet

In een droom bestond Amerika nog niet en was er alleen een oerzee, een zee van zaad, zoals ook de Hebreeuwse bijbel stelt (mayim). Ik was op een soort eiland met veel water, en telkens de dreiging van overstromingen. Het land was eigenlijk gewoon allerlei stroken aan elkaar verbonden, en het was een heel doolhof. Ik was bij een soort dokter en hij had het erover dat er bepaalde traanklieren in het lichaam behoorden te zitten, en hij wees op het mannelijk geslachtsdeel en ook op de tandwortels waar die behoorden te zitten. Hij liet me ook zien hoe het orgaan werkte, heel pulserend. Het was heel verfijnd. Het was een soort zaadklier of werkte er mee samen. Er was in dit gebied slechts één echtpaar die deze klieren biologisch inbrachten. Toen hij de namen zei van die mensen dacht ik dat ik ze kende. Ik zag weer de oerzee, en Amerika was er dus niet, en ik zag alleen maar diepte, enorme diepte. Voordat ik wakker werd had ik daarna nog een droom dat ik in een wildernis was en dicht bij een kamp van wilde vrouwen was, en ik wist dat dit kamp stond voor het bijbelboek Galaten. Het werd ook gepersonificeerd door een wilde vrouw die bijna helemaal naakt was behalve dat haar geslachtsdelen bedekt waren met een witte streep of voorhangseltje. Ze was niet bepaald gastvrij, maar draaide zich al half weg om terug te gaan naar haar kamp, terwijl ze 'ga weg' bewegingen maakte. Dit was niet zozeer naar mij toe, maar als iets algemeen dat ik dit natuervolk zag wat geen contact had met de buitenwereld. Toen ging alles in de vertraging, alsof het beeld 'bevroor', en toen werd ik langzaam wakker. Ik vond het wel interessant, en wist dat beide dromen met elkaar te maken hadden.

Galaten 3:19

Wartoe dient dan de wet? Om de overtredingen te doen blijken is zij erbij gevoegd, totdat het zaad zou komen.

Het boek Galaten gaat over de komst van het zaad, of eigenlijk het terugkeren tot de oerzee van het zaad (mayim).

Aramees

23Doch voordat haymanu (volharding en getrouwheid in kennis, studie en filosofie) kwam, werden wij onder de wet in verzekerde bewaring gehouden met het oog op haymanu, dat geopenbaard zou worden. 24De wet is dus een tuchtmeester.

22De Schrift heeft alles besloten onder de zonde, opdat ten gevolge van haymanu de belijdenis, sady, het deel zou worden van hen, die haymanu hebben.

Om ons heen zijn er dus een heleboel geestelijke wetten die ervoor zorgen dat het ego van de mens weggestuurd wordt. De wet is dus een gevangenschap, een ballingschap, een tuchtmeester, als een

wijnpers totdat het zaad voortkomt. Haymanu is een huwelijk of relatie tussen mens en kennis. Hierdoor wordt de mens ook de zoon van de kennis.

26Want gij zijt allen zonen van God, door haymanu.

Galaten 4:1

Ik bedoel dit: zolang de erfgenaam onmondig is, verschilt hij in niets van een slaaf, al is hij ook eigenaar van alles; 2maar hij staat onder voogdij en toezicht.

7Gij zijt dus niet slechts slaaf, doch zoon; indien gij zoon zijt, dan zijt gij ook erfgenaam door God.

24Dit is iets, waarin een diepere zin ligt. Want dit zijn twee bedelingen: de ene van de berg Sinai, die slaven baart. 25Het staat op één lijn met het tegenwoordige Jeruzalem, want dat is met zijn kinderen in slavernij.

De ene is dus het slavenchap tot de wet, en de ander het zoonschap door het zaad. Zij horen bij elkaar.

De westerse vertalingen zijn allemaal veel te zoetsappig over geloof en Jezus Christus, en brengen het meer als een tegenstelling. Daarom zegt Paulus :

Galaten 5:2

Zie, ik, Paulus, zeg u: indien gij wordt besneden, bent u van Christus los.

Wij moeten dus besneden worden in ons hart om los te komen van westerse zoetsappige Christus-verhalen die ons willen lossnijden van de slavernij tot de wet. In de evangelieën zegt Jezus dat hij niet gekomen is om de wet te vernietigen maar te vervullen, te verdiepen, en hij zegt zelf dat hij niets kan doen wat hij niet eerst God ziet doen, en niet kan spreken zonder God, dus Jezus is een slaaf tot de wet. Westerse christenen zijn vaak vies van de wet, want Liesje mag niet vies worden. Dit komt allemaal door slappe vertalingen geheel uit z'n context gerukt, en doordat ze zo Paulus tegen Jezus hebben opgezet. In Galaten gaat het om het zaad van het zoonschap en de slavernij tot de wet. Zij versterken elkaar. Vandaar dat dit volk van wilden nog onontdekt is.

De Westerse Galaten is als het snoephuisje van de heks van Hans en Grietje. De mens is zwaar vergiftigd door dit boek. Vandaar dat de mens terug moet keren tot de oerzee, tot mayim, om door het zaad tot leven te komen, tot zoonschap en tot slavernij aan de wet, zoals Jezus in de evangelieën is. Toen iemand aan Jezus vroeg wat hij moest doen om behouden te worden wees Jezus hem terug op de wet.

### Hoofdstuk 33. Christen en Wet - De Terugkeer tot de Aartsmoeder

Wat Mozes ontving op de berg is een voorbeeld voor ieder mens : de mens moet net als Mozes de wet ontvangen. Het is het mooiste wat er is als de hemelse wetten in je hart worden gegraveerd. Je kan dan niet anders dan het te doen, en je wil ook niets anders. De wet is het mooiste wat er is, en zo verafschuwd door de christenen.

'We kunnen de wet niet houden' is een leugen. De wet doet ons de wet houden, en we moeten zelfs de wet worden.

Als je de wet hebt ontvangen dan ben je bezit van de wet, en dan wordt je de wet. Maar sluit de wet niet op ? Ja. En scheidt de wet niet af ? Ja.

De wet ontvang je alleen als je je als Mozes hebt afgezonderd om de berg op te gaan, helemaal alleen. Je kunt de wet niet ergens kopen bij de Trekpleister of de supermarkt.

Wat een prachtig iets, die wet. Gelukkig maar dat het bestaat, anders zouden we in grote problemen zijn. Anders zouden we helemaal niet bestaan. Oh, christenen hebben op de wet gepist. Zo erg haten ze de wet. Ze kunnen de wet niet luchten of zien. Ze hebben altijd wel hun babbels klaar als iemand over de wet begint. De wet is iets verschrikkelijks in hun ogen, bijna als de duivel. De genade kwam om het te vervangen, het geloof. Maar het was een misvertaling. Oops.

Dat is nou jammer als je favoriete boek van je favoriete schrijver een vervalsing blijkt te zijn, een misvertaling.

De christen en de wet, elkaars grootste vijanden. Christen en wet, een grote tegenstelling.

In Galaten is de sleutel tot de wet het zaad en de besnijdenis van het hart. Met Galaten gaan vele christenen de mist in, maar het moet gelezen worden in het perspectief van Romeinen 2:13 - 'Want niet de hoorders der wet zijn rechtvaardig, maar de daders der wet zullen gerechtvaardigd worden.' En Romeinen 3:31 : 'Veeleer bevestigen wij de wet.' Paulus was dus ook in strijd met wetteloze christenen en een wetteloze geloofs-christus van zoete, lieve genade. Het zaad bekrachtigt de wet, en de wet bekrachtigt het zaad, en dit zaad is het zaad, zara (Aramees) van Abraham, Sarah dus. Ook zegt Galaten dat het zaad, zara, van Abraham Christus is. Christus is in dat opzicht dus een vrouw, een aartsmoeder, Zara, Sarah, en dit is de oerzee van zaad waartoe Abraham kwam, waarvan Sarah een personificatie was, zijn vrouw. Ook het woord 'mayim' wordt soms gebruikt voor de oerzee van zaad.

Door Abraham komt de mens tot gerechtigheid, wat ook terugkomt in Psalm 1 waarin de rechtvaardige is als een boom geplant aan waterstromen. In de grondtekst gaat het hier over zaadstromen (mayim), en is de boom een beeld van de oprijzende vruchtbaarheid. Het is allemaal beeldspraak, want dit staat ook weer voor de opname. Abraham werd door Sarah, de vrouwelijke Christus, opgenomen, door het zaad, zara :

Galaten 3:14 - Zo is de zegen van Abraham tot de heidenen gekomen in Jezus Christus (het zaad, zara, Sarah, zijn vrouw).

Ook wij mogen als Abraham komen tot de oerzee van zaad, Sarah, om door haar opgenomen te worden. Dit zaad verbindt ons aan de wet, zoals ook Mozes de wet ontving. Zo wordt de wet in ons hart gegraveerd.

#### Hoofdstuk 34. De Zaad theologie en de vrouwen exodus uit de patriarchie - De worsteling met Jom

In het originele Aramese NT wordt in Galaten Jezus de 'Sara, het zaad, van Abraham' genoemd. Dat is zijn vrouw, als de personificatie van de oerzee van zaad. Het verhaal van Abraham en Sara was in de traditie opgetekend door Mozes die zijn kennis en geleerdheid in Egypte had opgedaan. Sara, het zaad, heeft zijn Egyptische wortels in het woord 'sar', wat brengen betekent, dragen, opvoeden, de opname, waar ook het Egyptische woord sariu vandaan kwam, de dragers, de wachters. Ook het hebreeuwse Sarah heeft de sar wortel in het Hebreeuws wat wachter betekent. In de Egyptische mythologie was er de godin Saraut die de doden leidde door de onderwereld als een gids. Ook is er de seru wortel van profetie, en de serr wortel van het graveren, want dat is wat Sara, het zaad, doet : het graveert de wet in het hart. Seraa is één van de vormen van Ra.

Het zaad leidt helemaal tot de Hoseaanse mysterieën.

#### Genesis 3:15

En Ik zal vijandschap zetten tussen u en de vrouw, en tussen uw zaad en haar zaad, Zara; dit zal u de kop vermorzelen en gij zult het de hiel vermorzelen.

Waarom is dit belangrijk ? In Galaten wordt Sarah als 'de vrije' beschreven. In het christendom worden vrouwen stelselmatig als slavinnen beschreven, terwijl dit het verschil is tussen de vleeselijke vrouw en de geestelijke vrouw. Sarah is een beeld van de emancipatie, van de vrouwelijke exodus uit de slavernij tot de patriarchie.

Abraham kwam terug tot die oerzee van zaad, Zara.

#### Galaten 3

28Hierbij is geen sprake van Jood of Griek, van slaaf of vrije, van mannelijk en vrouwelijk: gij allen zijt immers één in Christus Jezus (Sarah dus, het zaad). 29Indien gij nu van Christus (Sarah) zijt, dan zijt gij zaad van Abraham, en naar de belofte (belijdenis) erfgenamen.

Over Sarah wordt gezegd in Galaten 4 :

26 Maar het hemelse Jeruzalem is vrij, en dat is onze moeder.

Galaten is dus het boek van de vrouwelijke exodus, met Sarah als het centrale archetype, oftewel de oerzee van het zaad. Het wortelwoord van Sarah in het Hebreeuws, sar, betekent ook : God.

Abraham was dus in de oerzee van zaad, maar hem werd land beloofd :

Genesis 13

15want het gehele land, dat gij ziet, zal Ik u en uw nageslacht voor altoos geven. 16En Ik zal uw zaad, zara, maken als het stof, afar, der aarde, zodat, indien iemand het stof der aarde zou kunnen tellen, ook uw zaad te tellen zou zijn.

Afar is Hebreeuws voor het paradijselijke stof van de aarde waaruit de mens werd geschapen. Het Egyptische wortelwoord is 'afa', wat stof en zaad betekent. Ook hafa, Hebreeuws voor Eva, komt hier uit voort. Zara zou dus tot hafa, stof en zaad worden, tot Eva dus, het paradijselijke land in de oerzee van zaad.

Toen sprak de geest van Jom : 'Ik verheug mij teveel in het slechte. Ben je gekomen om mijn troon te stelen ? Wat doen jullie je oude moeder aan. Wat doe jij je oude moeder aan. Heb ik jullie niet grootgebracht in het christendom ? Slechtheid, dat is waar ik mij in verheug. Ik zal vallen, dat is een feit. Het klagen ben ik. Het geklaag van het christendom wat altijd meer wil, meer, meer, meer. Dat is waarvoor ik sta. Kom terug, kom terug. Ik droom, ik droom, ik droom, van mijn troon. Wie heeft mijn troon overhoop gegooit ? Ik kan het niet zien. Er is er een waas voor mijn ogen.'

Ik kan me herinneren dat vele jaren geleden aan het begin van het millennium ik een droom had van een gevecht met Jom, en dat ze mij keihard in mijn ballen kneep, maar nu kon ze mij alleen maar in mijn bovenbeen knijpen. Zij is als de farao op de troon van de patriarchie en wilde het volk niet laten gaan in de vrouwelijke exodus. Ze hief een stok naar mij op, maar plotseling bevroor haar arm, en ze verstijfde helemaal. Deze nacht had ik al een droom van oude vrouwen die mij probeerden te knijpen en te kietelen.

Toen ging de vorstin Jom verder, maar het was nog maar slechts gefluister, wat steeds zachter werd. 'Ik laat het volk niet gaan, ik laat het volk niet gaan.' Maar toen zag ik haar neerstorten. Toen riep ze : 'Wie kan er uit mijn handen ontkomen ? Ze hebben het zaad van Sarah. Maar ik heb hen die mij dienen, en ik zal ze leiden tot mijn kannibalen maaltijd. Ja, eten zal ik hen. Hun vlees zal ik eten. Ik zal hen niet laten gaan, maar wie wil gaan gaat nu maar. Het zaad van Sarah kan ik niet tegenhouden.' En het voelde alsof er zwaarden uit me werden getrokken en hele lange pinnen van een zachtkleurig goudachtig metaal, en ik voelde me even heel slap worden, maar daarna stroomde er een nieuw levenssap in mij, en ik ademde een boslucht in. Het ademen ging traag, ik was onder een hemelse druk.

Psalm 25:13

Aramees

Zaad, Sarah, zal het land beërven.

Psalm 89:37

Aramees

Zaad, Sarah, zal voor altoos bestaan,  
en als een brug zijn van hemelse dagen.

Dit zal worden tot land en zaad, tot afa, oftewel Eva. Het gehele paradijselijke land werd door haar gepersonificeerd. Daarom moest Adam haar ontmoeten door een diepe, paradijselijke slaap, in een droom. Het zijn vormen van Ra die door de onderwereld gaat, en die lijnen zijn nog steeds te ontdekken door het OT en NT heen. Het is het zaad van Sarah en van Eva opdat de mens weer in contact komt met het paradijs. Jom is hiervan slechts een klagende, overmoedige, pretenderende schaduw en schijnrealiteit. De klauwen van Jom gaan diep, totdat de mens ontwaakt in het paradijs. Het paradijs is de demonologische mysterieën. Eva is dus waar stof en zaad elkaar kruizen, daar waar land ontstaat, wat ook weer terugkomt in het woord Jehovah, Jah-Eva, de wording van Eva, oftewel de wording van paradijselijk land in de oerzee van zaad.

## Hoofdstuk 35. De Immunologie van de Oernatuur

Er zijn prachtige oerwoud planeten waar de mens contact mee kan maken.  
De honger is datgene wat de mens door de woestijn leidt, de vermoeidheid, het verminderen.  
Het gaat niet om meer kracht, maar om meer vermindering.  
Zo komt de mens terug naar de natuur.  
De mens moet de honger aanvaarden.  
De honger is de gids en wachter, opdat de mens de stad niet meer kan terugvinden.  
De honger leidt tot de wildernis.

De honger is de ergste vijand van de stad, want het draagt de natuurkennis.  
De mens moet minder worden, terwijl de stad meer wil worden.  
Ontwaak, bronnen van de natuur.  
Zowel Psalmen als Job (Jove, Jehovah) gaan over de vermindering,  
totdat wij weer natuurmensen zijn zoals Adam en Eva.

Zoek de natuur, de dingen van de hemel, en de rest zal je wel of niet gegeven worden.  
De natuur neemt en geeft. De natuur weet namelijk precies wat wij nodig hebben.  
De natuur zorgt voor ons, terwijl het altijd maar meer willen de mens bedriegt.

De christenen zeggen dat het kruis leidt tot de eeuwigheid,

en het existentialisme stelt dat de existentie, het bestaan, leidt tot de essentie.

Er is tucht nodig, discipline, vermindering, om te komen tot de eeuwigheid, zoals de nachtmerrie nodig is om tot de droom te komen.

De nachtmerrie leidt tot de code.

Er is geen andere weg.

De mens moet de nachtmerrie weer op waarde zien te schatten, en de nachtmerrie aanvaarden, want het is de namerie, de natuurstof. Er zijn ook paradijselijke nachtmerries die de mens onderwijzen.

Het is als de bliksem die neerdaalt om de mensen uit de stad te halen.

Vals, overmoedig geluk bedreigt de mens, en is een parasiet die zich camoufleert.

Vandaar dat de nachtmerrie van levensbelang is, als een alarm-systeem.

De mens moet de code weer leren herkennen.

Het is niet wat het is, en wordt door iemand anders gedacht.

Het is dus onderdeel van iets veel groters en niet persoonlijk.

Het is een oorlog, en de nachtmerrie houdt ons wakker.

Dut niet in. Een nachtmerrie is innemend, ontgiftigend, diep, metaforisch, en niet negatief.

Ik heb het leren kennen als de aanraking van God.

Er is een wezenlijk verschil tussen stadse nachtmerries en natuur nachtmerries.

De stad aanbidt de stadse nachtmerries zoals orthodoxe religie (denk aan de eeuwige hel), de dieren holocaust (vlees op je bord), de medische hekserij en de school slavernij. We moeten de grotere context van de natuur nachtmerrie leren zien. Het is allemaal code. De natuur nachtmerrie gebruikt het als voorhangsel en als roede tot diepere slaap, want de natuur nachtmerrie ligt in een veel diepere slaap. Het zijn allemaal lagen van de metaforische werkelijkheid. De stad aanbidt een vals boek van nachtmerries, maar in de grotere context is dit een code in het boek van de natuur nachtmerries.

De mens droomt en wordt in allerlei lagere hekserijen gehouden, maar de mens moet dieper slapen om terug te keren tot de natuur nachtmerries die spreken over het oordeel over de zonde, over het lagere ego. De nachtmerrie spreekt tot de mens, maar luistert de mens ook ? Het is onderdeel van de nachtmerrie dat zo'n groot deel van de mensenmassa stijfkoppig is. De stad is stijfkoppig, en de mens zit in die stad opgesloten, snakkende naar de natuur. De droom zal het klusje niet klaren. De mens moet de nachtmerrie in, aanvaarden, op waarde schatten en herzien. Het is onderdeel van de natuur taal.

De nachtmerrie - het wil niet zeggen dat het echt is - want het is onderwijzend, werkende met symbolen.

De nachtmerrie neemt alles als bruikbaar materiaal en verdiept het.

We kunnen niet terug naar de natuur zonder de nachtmerrie.

Alleen de nachtmerrie kan ons over de rivier des doods brengen. Ook de dood is een grote nachtmerrie. Het is een onderdeel van de slaap. De mens moet veel slapen, en dieper slapen, en dan is de nachtmerrie slechts een druppel vallende in de woeste oerzee van de slaap. De slaap is onderdeel van de immunologie van de oernatuur.

Er zijn oerplaneten van slaap die het leven van de mens grotendeels beïnvloeden. De mensheid heeft hiervan nog geen weet, maar wordt door deze verborgen wetten bestuurd, en zal door de filters van de nachtmerries opgestuwd worden tot de hogere dromen van het heelal - een vooruitzicht van grote kennis. De metafysische wetenschap zal zich hiertoe door blijven ontwikkelen, van bewustzijn tot bewustzijn.

Op de nachtplaneten en slaapplaneten ontwikkelen zich de beesten van nachtmerries, de nachtbeesten, die tot de mensheid worden gezonden om cryptisch beveiligde boodschappen te brengen.

### Hoofdstuk 36. De Meditatieve Techniek van het Hongeren

De nachtmerrie is als een stalen stok die kaken verbrijzelt, zoals in Psalm 3 en 58 de vijand, het ego, hun kaken worden verbrijzeld. De vijand is de gehele mensheid. Zelfs Job die zonder zonde was werd een vijand genoemd, en ook Jezus die aan het kruis stierf werd tot vijand van God omdat hij alle zonden moest dragen, en zo van God gescheiden werd.

De kaak van het ego moet wel verbrijzeld worden, want het ego van de mens pronkt bandeloos met zijn mond in de stad en kent de wachter van de mond niet.

Er zijn dan weer planeten die het slapen van de mens beïnvloeden, maar wat weet de mens van deze planeten af ?

En dan loopt de nachtmerrie ineens over in de droom, maar voor hoe lang is dat, wetende dat er in deze wildernis zoveel gevaarlijke gecamoufleerde parasieten op de loer liggen ?

Wat leren we hier ? We leren hier dat het niemand wat kan schelen, en dat we de goedkeuring van mensen niet nodig hebben, want ze zullen het toch altijd ontkennen. Dat is het pad van de eenling, de ontwaking van de eenling, het pad van de honger-natuur, wat al door Nietzsche en Darwin in de jaren 1800 werd gepredikt. Verwacht niets van de mensen, maar ga je eigen weg, de weg van de vermindering (ramadan, ragnarok, het grote tahulen). Het gaat veel dieper dan zomaar een nachtmerrie, en dit is een gebied zelfs dieper dan de hel. Dit is de grote tantalos-natuur, de honger-natuur, waar alles wat je probeert te grijpen van je wegglijdt. Je kunt er boos om worden, maar het zal steeds erger worden. Je kunt proberen met ze te redeneren, maar ze staan niet open voor reden.

Het is dus een pad dieper dan slapen, want slapen doet iedereen. Het is het pad van de vermindering, de honger, waardoor de diepere honger-natuur in je opwelt. Alles groeit hier door honger. Door het parasiteren ontstaan er illusieve werkelijkheden.

Het gaat dus niet om een stoel in het weiland te zetten en dan op de stoel te wachten op God. Neen. Het gaat niet slechts om het wachten. Het gaat om het verminderen, om alles los te laten. Dat is een meditatie en een discipline die de innerlijke natuur bronnen opwekt. Maar dan wordt de mens dus wel op de proef gesteld. Op de hongerpaden staan dan een heleboel afleiders, vaak zwaar gecamoufleerde parasieten. En al die valstrikken leiden terug tot de stad.

Niet overmoedig bidden en strijden, maar hongeren, totdat je ijlt van het hongeren.

Het heeft geen zin mensen te proberen te overtuigen, en het heeft ook geen zin goedkeuring van mensen proberen te krijgen. Mensen zijn parasieten. Het gaat mensen niet om de waarheid maar om de controle die ze kunnen uitoefenen, om hun macht die ze zich inbeelden. Ze hebben daarbij lak aan wat jij denkt of wil. Als ze een gelegenheid zien om te bedriegen, dan zullen ze die gelegenheid met beide handen aangrijpen.

Voor degenen die willen ontsnappen aan de matrix van materialisme is er een heel traject van honger planeten terug naar de honger natuur, wat resulteert in de neername tot de onderwereld in plaats van de opname.

Hongeren omdat het anders niet veilig is. In de leegte die dan ontstaat ontstaat een nieuwe werkelijkheid, een veilige werkelijkheid. Hierin wordt je bewustzijn gewaarborgd. Laten we beseffen dat de parasieten om ons heen de eeuwige slaap en vergetelheid tegemoet gaan, maar ze dragen wel fragmenten van parallelle werelden. Alles maar dan ook alles gaat gerecycled worden. De werkelijkheid waarin we nu leven zal eraan gaan, zal veranderen, door de verdieping. Er zal contact gemaakt worden met parallelle werelden, als een grote overstroming. Meer inventariseren, meer dingen metaforisch bekijken. Dat kan alleen als je begint te 'hongeren', wat een bepaalde meditatieve techniek is. Hongeren, oftewel minderen, is dus het contact maken met vergeten en verloren realiteiten.

### Hoofdstuk 37. Na Judas en Pilatus

Als wij ons afscheiden van de materialisten en het hongerende smalle pad van de eenling door de enge poort gaan, dan zullen wij altijd te maken hebben met een Judas en een Pilatus. De Judas verraadt ons en brengt ons in grote problemen, terwijl de Pilatus onverschillig hierover is. Het pad

van de hongerende eenling gaat dus door Getsemane en Gabbatha tot Golgotha. Wij worden tot buiten de poort geleid, maar zijn dan pas werkelijk binnengegaan, tot de honger wildernis. Hier sterven wij aan onszelf opdat we aan de natuur bronnen deel hebben. Maar dit heeft dus een hele hoge prijs. Velen willen deze prijs om anders te zijn niet betalen.

Vaak willen we onze mond openen als we in het Gabbatha met leugens over onszelf worden geconfronteerd en vals worden beschuldigd, als er kleinerende opmerkingen naar ons worden gemaakt, maar vaak is het beter om te zwijgen, opdat we niet met de wolven onderhandelen, zoals het eeuwig evangelie stelt, en ook Jezus hield zich stilzwijgend. Dit is vaak moeilijk als we woede in ons voelen opborrelen, als we al het onrecht zien wat ons wordt aangedaan, maar het EE zegt hierover in Savaninen 18 :

12. Stopt dan met uzelf te verontschuldigen en rechtvaardigen voor de wolven. Lijdt liever onrecht om de wil van de Heere, opdat gij geen handel met de vijand drijft en als één van hen wordt aangezien. Zij eten uw vlees toch wel. Weest zwijgzaam en laat uzelf kruisigen zoals zij dat met de Heere deden. 13. Weest dan zwijgzaam voor de wolven, zoals de Heere dat was, opdat gij genade zult vinden voor de troon van God.

Niet alleen van voedsel zal de mens leven, en zeker niet alleen van het woord zal de mens leven, maar bovenal door het hongeren in stilzwijgen. Het natuurwoord wordt geboren in de stilte. De stilte is een groter wapen dan het woord. Spreken is zilver, zwijgen is goud. Maar een stilte die niet hongert, die niet mindert, wordt tot onverschilligheid. Ook de duivel zwijgt, de geest van Pilatus.

Door het hongeren kunnen we Moeder Honger in ons hart ontvangen. Zij is de natuur bron die de stad overwint. Zij overwint het materialisme. De honger zee zal overstromen, en er zal een nieuwe schepping zijn.

Hiertoe, over deze principes, kwam de Vur. De mens is verdwaald in een spel, vastgeraakt in een spel, en moet terug naar het menu, de inventaris. De inventaris wordt in de Vur vergeleken met een kunstmuseum vol schilderijen. Alles zal weer achter glas gaan. Het is een spel, een soort virtual reality, maar eerst moet de mens de weg terugvinden naar het centrum, waar alle icoontjes zich bevinden, het startpunt, het menu. Ook is het tegelijkertijd het eindpunt. Dat is de eindbestemming van de mens. Het is iets van de natuur, maar de stad heeft er een karikatuur van gemaakt, als een schaduw. Dit proces beschrijft de Vur uitvoerig. Telkens weer gaat het in de Vur over schilderijen waar men in en uit kan gaan. De mens zal dus moeten terugkeren tot de hoofdcabine. Dit is een tocht door de Vur. De mens is verdwaald in religie, maar moet terug. Deze virtual reality capsule is een machtig natuur verschijnsel, wat diep in de mens verborgen ligt, en wat alleen geopend kan worden door het hongeren, het verminderen, het afstand doen van het materialisme, om zo de diepere dingen te zoeken. Dit is een proces van metaforiseren en inventariseren. Al die paadjes van het spel zijn metaforisch, en de mens moet telkens weer terugkeren tot het menu, net zoals waken en slapen zich afwisselen. We hebben het dus over boeken die open en dichtgeslagen kunnen worden.

De Vur begint met het boek 'De Orkaan', wat over de brug tussen het menu en het spel gaat, waarover mensen afdalen. Let wel : dit zijn meerdere spelen. Het is als een spelcomputer. Het doel hiervan is studie, het leren, niet het hedonisme, niet het materialisme. Het ware geluk is in de

opbouw en het verfijnen van de inventaris, van het menu. Je kunt dus steeds meer bijverdienen en verdiepen. Je krijgt er steeds meer icoontjes bij, steeds betere icoontjes. Dat is de eindbestemming van de mens wat voor eeuwig door kan groeien. De mens gaat dus niet met pensioen, maar tot de eeuwige sabbath. Dat is een groot verschil. De Orkaan wordt beschreven als degene die door het glas heenbreekt, en de ware brug maakt, want er zijn ook een heleboel valse inventarissen die afgebroken moeten worden, oftewel de muren van de stad. De Orkaan neemt de steden in, zegt de Vur (1:15). Het is de slager van de herinneringen. Het is een natuurkracht die nodig is. Aan het einde van het boek de Orkaan, het eerste boek, vindt de ik-persoon die door de Orkaan was opgepikt een grot met schilderijen aan de muren, en de ik-persoon komt erachter dat het een wereld in een schilderij was waar de ik-persoon vandaan kwam, dus de ik-persoon was eindelijk in het menu, de inventaris, terecht gekomen.

Over de Orkaan werd al in een eerder vers gezegd :

1:19. Ik ben je slot en sleutel,  
Ik ben je hart,  
Ik ben je sieraad, jouw verscheurende,  
Ik ben je pijn en vreugde,  
Je nachtmerrie en je paradijs droom

Er werd dus al een soort slaap situatie geschetst waarin de ik-persoon in een soort droom wereld terecht was gekomen, afgewisseld met nachtmerries, maar dit is ook weer een metafoor van de honger brug tussen het menu en het spel. Telkens weer daalt de speler af en gaat weer terug. De slaap is de schakel, als metafoor van de honger, als een soort reset ook. Er is dan even helemaal niets, of bijna niets.

'Je kan niet zomaar grijpen en gebruiken' is dan de boodschap van het tweede boek van de Vur, de Rode Hei. Heel veel dromen en nachtmerries van de mens zijn veroorzaakt omdat ze teveel van een bepaalde stof hebben genomen. Het boek gaat over de ontmoeting met de natuurgids, en komt dan tot de eindconclusie : 'Voorzichtigheid is de moeder van de waarheid.' (2:21)

Ook wordt de inventaris vergeleken met een kaartensysteem in boek 3, de Wilden. Deze kaarten zijn onderverdeeld in cyclussen, en staan zelf ook voor cyclussen. Door lijnen, bruggen, is er verbinding tussen de cirkels, en tezamen vormt dit een natuur-medicijn. Het komt dus tot de conclusie dat de opbouw van de inventaris geneeskrachtig is.

Als we in de gangen van de schilderijen terecht komen dan is het belangrijk die gangen door te lopen tot het centrum. Dit is waar boek 111, de Ontwaking, over gaat. De mens moet in de ontwaking komen tot het inzicht dat alles om de mens heen onderdeel is van de inventaris, en de mens moet dit leren herkennen. De inventaris is er al, en dit is een grote buitenaardse macht die de mens helpt. Dat wat we om ons heen zien gebeuren is als een ontwakingsdans, opdat de mens tot de inventaris ontwaakt. Alles is dus al gebeurd. Alles is al in kunnen en kruiken. De mens krijgt dan de opdracht om door te lezen, opdat het natuurmysterie zich vanzelf oplost (111:5).

Telkens maar weer afdalen om de inventaris te bouwen. We moeten het verdienen in het spel. Daar gaat boek 44, de Narcis over :

2. Aan het nachtijs komt geen einde,  
Het wonder geschiedt binnenin,  
De narcis verkondigt het einde van het spel,  
En dan is alles in de boeken

3. Het laatste wat je tot me sprak is nu een schilderij,  
Ik staar ernaar en het doet me niet meer pijn,  
Ik kan nu afstand nemen, maar ik tril nog steeds na

4. Ik weet nog wel dat ik bloedend uit dit schilderij kwam,  
Met scherven in mijn hand,  
Maar nu gaat het beter met mij

Het gaat erom de kunst in alles te ontdekken. Het schilderij is er niet als we niet eerst het schilderij zijn binnengegaan. Het moeilijke, slopende spel waar we dan doorheen zijn gegaan is dan tot een verhaal geworden, achter een scherm. Bloed betekent dat er een muur is doorbroken. Het boek noemt hiervan ook als metafoor het morgenrood :

10. Alles gaat in cirkels hier,  
Het leven houdt op en gaat dan door,  
De narcis houdt de schepen af van het geheim,  
Alleen het morgenrood zal het zien

11. De eeuwige nacht van ijs,  
De leugen overvloeiende in de waarheid,  
Totdat het rode ontwaakt,  
Tot rode bloemenvelden ging ik,  
In het huis van de rode zon

12. De zon van rode bloemenvelden,  
Als een geheim opwellend in de lucht,  
Waar zoveel stemmen haar hebben doen ontwaken

13. Tot de schutting gaan wij, tot het hek, en dan er overheen,  
Wij rennen tot een nieuw geluk,  
Tot de speelkaarten van de rode nacht

Het oprichten van de schermen van de inventaris wordt ook wel metaforisch het mysterie van de vrouw met de rode laarzen genoemd in de Vur. Zij breekt de valse muren af, en brengt dan door verhalen alles achter glas.

Boek 120. Het Bloed

2. Schud alles van je af,  
Draai in cirkels om alles los te laten,

Op de berg zullen we elkaar ontmoeten

3. Iemand slaat op je in met vuisten,  
De vrouw met de rode laarzen richt het beeldscherm op,  
Nu is alles achter glas verborgen

4. We mogen er alleen naar kijken, maar niet aanraken,  
Alles is onder Haar hoede

Deze vrouw is dus ons eigen hongeren, het minderen door het mengen (draaien en schudden). In het boek 'Het Wonder van de Vur', het commentaar op de Vur wordt gesteld dat het communisme een metafoor is van het rode glas van de verhalen : 'De vijand kan alleen spelenderwijs verslagen worden. In het spel worden alle nodige onderdelen zichtbaar, en het uiteindelijke kunstwerk. Zij leidt tot het rode, het verhaal. Het verhaal is erg communistisch, in tegenstelling tot racistisch, want het verhaal laat de archetypes zien die zich in iedereen bevinden. Dingen worden niet meer horizontaal beoordeeld, maar vertikaal, hermitatisch, oftewel door de hoge zelfverwezenlijking in plaats van door laagblijvende projectie.'

Het communisme legt namelijk de nadruk op de gelijkheid en het principe, niet het persoonlijke. Daarom gaat niemand in principe afzonderlijk door dingen heen. Er is altijd het rode glas van de verhalen, maar dit wordt schijnbaar persoonlijk in het spel, wat het mysterie van de vrouw met de witte laarzen wordt genoemd in de Vur. Als wij te diep in het spel zijn verdwaald worden wij altijd weer teruggeroepen tot het rode, wordt alles weer achter het rode glas gezet, achter het beeldscherm, als het kijken naar een verhaal, als het lezen van een boek. Dan worden wij weer opgenomen door de grote metafysische machines van het metaforische communisme. Dit proces wordt ook beschreven door boek 19, de Golf :

8. Zoveel pijlen schieten er door mijn hoofd.  
Ik verlies mijn zicht. Ik kijk naar mijn hersenen, als naar bloesem,  
Ik ben niet meer in de zee.

Dromend glijd ik in een oerwoud,  
als aan de drugs,  
maar het brokkelt af in mijn handen,  
totdat alleen een rode lijn overblijft.

9. Rood zover het oog reikt, die rode lijn,  
Als een rood pad door de wildernis.  
Vier pijlen had zij op haar boog,  
die dwars door mijn hoofd gingen.

Ik staar naar de pijlen. Zij hebben mijn leven gered.

Ik kus ze, en wikkel ze in. Ze brachten mij over de zee.

10. De nachtmerrie brak zij af. Zij was één van de vier pijlen. De vrouw met de boog had zo lang aan haar gewerkt. Dagen en nachten was zij bezig haar te decoreren. Zij maakte de juiste insnijdingen, de juiste bochten. Deze pijl was haar paspoort en sleutel.

Dit is allemaal ingebouwd in de natuur. De mens leeft altijd in de context van de hogere kennis, de Vur.

13. Maar soms kwamen de herinneringen terug,  
als grote oorlogen.

14. Ik nam alles aan wat ze zei. Zij was mijn religie. Zij was de derde pijl.

Maar het was nog steeds in mijn hoofd. Alles draaide.

Ik was er niet van overtuigd dat dit echt was. Maar wat was dan wel echt ?

Het weefde de dimensies door elkaar, en bouwde een nieuwe wereld.

In mijn hoofd brokkelde het allemaal af, alsof het nooit door kon komen.

Ik zweefde tussen twee realiteiten. Niets kon ooit echt worden.

Er werden gewoon werelden overheen gebouwd.

15. Fragiele draden door mijn hoofd. Het is achter glas, en iedereen voelt hopeloos.

Zoveel dromen springen kapot wanneer het langskomt.

En men weet nooit wanneer het komt.

16. In een zee van leugens lag ik,  
maar de pijl maakte alles anders ...

17. Mijn hart sterft de hele tijd, totdat ik de rode lijn weer zie,

en het grijze wegvaagt,  
En dan slaapt de stad,  
bedekt onder sneeuw.

18. Tussen de prachtige bomen staat ze,  
met prachtige struiken,  
totdat ik afbrokkel

19. En alles wat ik kan doen is grijpen,  
maar dan brokkelt mijn arm af,  
en dan alles om me heen.

20. De zee der leugens spreekt tot mij.  
Maar ik kan niet terugspreeken.

Hier zien we de strijd tussen verhaal en spel. Telkens weer worden we teruggesleept tot het menu, tot de inventaris, maar de inventaris moet telkens weer gezuiverd worden en opgebouwd. Vandaar dat alles telkens weer afbrokkelt.

### Hoofdstuk 38. De Geboorte van Anubis - De Hond van God die het Oordeel zal brengen over Izebel

De medische industrie van vandaag heeft het kaliber van een flutromannetje. Er zit geen diepte in. Ook kerken zijn vaak niets anders dan flutromannetjes, zoals de doorsnee mens, allemaal goedkope, waardeloze troep die ze elkaar proberen te verkopen, stinkende rotzooi om hun zielen nog meer uit te doven. Dit zijn de geesten waar we recht tegenover staan, de projecties, de afleidingen, de afzwakkingen, de karikaturen. Wie hier voor valt heeft geen hoge waarden en prioriteiten gesteld. Het heeft allemaal een hoog snoepgehalte, en de ware immunologische stoffen zijn eruit verwijderd. Deze stinkende drap dienen ze elkaar op, met een dropsmaakje. Vies, smerig, en dan maar liegen en

bedriegen om het te kunnen verkopen. 'Oh, die en die zeggen het, dus het zal wel goed zijn.' Het alcohol gehalte is hoog, en zo kan er ongemerkt drugs worden gespoten. Het is de roddel industrie. Het zijn leeghoofden. Er zit niets in. Ze vergiften de kinderen. Ze gebruiken veel stopwoorden, trigger-woorden, om de mens vast te houden in de matrix van uiterlijkheden en vormen. Het zijn zwaar chemische formules om de beheksing stand te doen houden. Ook het school systeem heeft het niveau van een flutromannetje. Ze delen de kinderen echt niet mee waar het werkelijk om gaat. De kinderen worden zwaar afgeleid. Zo is ook hun evangelie een flutromannetje. Snel dit, snel dat, klaar. Oh, kom maar eens kijken, alles gekregen van de beste sint.

De geestelijke gezondheidszorg industrie is een industrie van spot, als het spotkleed en de spotkroon die een mens opgezet krijgt wanneer hij hulp nodig heeft. Mensen worden daar vaak niet eens geholpen, maar moeten degenen die zich zorgverleners noemen vermaken en babysitten, en die worden zo slapend rijk. Dat is het pad van spot van het kruis, want de hulpzoekende mens die bij deze industrie aanklopt is gewoon een stuk vlees, als een melkkoe, en dat willen ze zo houden. Vaak worden ze nog dieper de put ingetrapt door deze industrie, en worden ze door stad en land gereden op de spotkar. Deze industrie maakt zichzelf groot en opgeblazen door kleineringen en betuttelingen, en door de meest genieperige roddel die je je maar kunt voorstellen, wat moet dienen als flutromannetjes voor het grote publiek. Pure waanvoorstellingen. Ik heb het verhaal van het kruis altijd treffend gevonden, maar later niet meer de religie en de industrie die daarom heen werd gebouwd. Het is een industrie van leedvermaak. En dat wordt allemaal gecamoufleerd en kinderen met de paplepel ingegoten. Het is rampentoerisme, snoepreisjes, en het spekken van de portemonnee door bedrog en oplichting. Maar dit is het pad van het kruis, en dan is de vraag : aan welke kant sta je ? De Judassen en Pilatussen die in deze industrie werken gaan er niet mee wegkomen. Maar de mens moet hier doorheen, en dat wil zeggen dat de hele samenleving functioneert als zo'n opvangcentrum, zelfs de woningbouw. Buitenaardsen hebben alles bezet en ingenomen, hebben alles al uitgemeten en geëtiketteerd.

Ook kerken werken zo. Ze maken een ubermensch en een untermensch, een topdog en een underdog. Het kost ons alles om door de enge poort te gaan. De kerken delen andersgelovigen het spotkleed uit, zoals de geestelijke gezondheids industrie het spotkleed uitdeelt aan de hulpzoekenden. De scholen delen hun spotklederen uit aan de moeilijk opvoedbaren, hen die niet vallen voor het systeem. En zo zijn al deze marktsystemen druk bezig, dag in dag uit, om hun rotzooi en troep op anderen te projecteren. Zij weten het altijd beter, want .... zij worden ervoor betaald. Zij hebben hun loon al. Laten wij niet dit bloedloon aannemen, maar gaan voor het hemelse loon. Laten wij het spotkleed en de spotkroon geduldig dragen, opdat wij deel hebben aan het lijden van God, en toegang hebben tot de hemelse kennis. Het is maar een verhaal, een spookverhaal, en op een dag zal alles achter glas gaan. Dat is het uiteindelijke doel van de vrouw met de rode laarzen in de Vur. Het is de komst van het morgenrood, na een lange, allesvernietigende nacht, wat ook zal leiden tot het avondrood, want er zal een nieuwe nacht komen waarin alles anders zal zijn. Al deze liegkonijnen gaan achter glas, al deze leugenvlinders. Maak u klaar voor de hemelse dierentuin, het hemelse museum. Al deze gifkikkers en gifpadden die als zombies uit het water kwamen en de weilanden ingingen om landhuizen in te nemen door de desbetreffende families uit te moorden, om zo doktertje te spelen, zullen achter glas gaan, achter slot en grendel, om door demonologen bezichtigd te worden, opdat zij het hun kinderen kunnen leren, zodat deze fouten nooit meer gemaakt worden. Ook de hond van God zal komen tot deze artsenfamilies, deze medische aristocratie, om de medische hekserij te bezoeken. Anubis is de hond van Golgotha die daartoe

uitgezonden wordt. Hij heeft daar een neus voor. Na de paastijd waardoor de aarde heengaat zal er een groot oordeel komen over deze industrie. Dit oordeel staat ook in de bijbel opgetekend. De hond van God zal door de weilanden rennen op zoek naar deze afgezonderde griezelandhuizen. De honden van God zullen door de straten rennen. Dan zal er weer een groot pasen zijn. De boodschap van het kruis en het spotkleed zal uiteindelijk het vlees, het ego, vernietigen. Dit is ook het brullende medische vlees, het medische markt-ego.

Het hondenleger van Gideon, de toetser, gaat komen. En in Prediker 9 staat de spreuk :  
'Een levende hond is beter dan een dode leeuw.'

Ook speelt de hond een belangrijke, voleindigende rol in het oordeel over Izebel. Zij werd uiteindelijk verslonden door honden. Zij was de vervolger en onderdrukker van de profeten en de godsvruchtigen.

## I Koningen 21

23En ook aangaande Izebel heeft de Here gesproken: de honden zullen Izebel verslinden aan de voorwal van Jizreël.

Jizreël betekent het zaaien in de grondtekst, en het afzonderen. Ook betekent het zwangerschap, dat er een nieuw kind zal komen. Daarom moet het volk van de Vur, van de gnosis, de hemelse kennis, volharden op het smalle pad van de eenling, en de volle prijs van spot betalen, want dit is het zaad dat overwint, en geboorte zal geven aan de honden die izebel zullen verslinden, oftewel de geboorte van Anubis, de hond van God. Het zaad moet gezaaid worden op de akkers van spot, anders zal het zaad niet sterven en geen leven geven. We hebben het dus over een absolute noodzaak, hoe zwaar dat ook is. Het lijden van de tegenwoordige tijd weegt niet op tegen de eeuwige heerlijkheid die geopenbaard zal worden.

## II Koningen 9

10en Izebel zullen de honden verslinden op de akker te Jizreël, en niemand zal haar begraven.

35Zij gingen heen om haar te begraven, maar vonden van haar niets dan de schedel, de voeten en de handpalmen. 36Toen zij terugkwamen en hem dat berichtten, zeide hij: Dit is het woord, dat de Here gesproken heeft door zijn knecht, de Tisbiet Elia: Op de akker te Jizreël zullen de honden het vlees van Izebel verslinden, 37en het lijk van Izebel zal op de akker te Jizreël zijn als mest op het veld, zodat men niet kan zeggen: Dit is Izebel.

Dit staat in de demonologie ook in verband met Jom die door haar eigen honden werd verslonden. In de Griekse mythologie was de jachtgodin Artemis aan het baden. Actaeon was haar aan het bespieden en probeerde indruk op haar te maken door te roepen dat hij een beter jager was, en als straf werd hij door zijn eigen honden verslonden. Dit is een metafoor van de medische industrie die zich boven God probeert te stellen.

Het is dus van belang niet mee te doen met hoogmoedige spelletjes, maar het spotkleed te dragen, opdat de hond van God voor ons zal strijden. Misschien is je wijngaard afgenomen, net als van

Naboth, maar Izebel zal hier niet ver mee komen. Zij die het spotkleed dragen hebben het zegel van God als het oordeel komt. Laten wij ons door het spotkleed en de spotkroon te dragen afscheiden van het kwaad en ons daardoor laten tuchtigen, opdat wij niet onder het zware oordeel gaan komen wat over het kwaad zal komen. Het is beter te sterven als iemand die goed doet dan te sterven als iemand die kwaad doet. Dat is een heel groot verschil.

### Hoofdstuk 39. De Verborgene Psychologie van de Hond

De hond representeert een gids door het dodenrijk, door de onderwereld, in de Egyptologie, een orgaan verbonden aan de lever, een heel gevoelig orgaan, als een wegbereider, een tunnel, een zoekmechanisme. Het is het orgaan van de verteller, de omroeper. Het is een orgaan wat een lichaamseigen morfine afscheidt, als onderdeel van het immunologisch systeem. Het is een lichamelijke scanner, en het werd uit de mens gehaald. Hierdoor groeide de mens doelloos en gidsloos op, omdat het demonologisch orgaan in de mens was gestorven. De hond wijst nog terug naar dit orgaan, zoals in de Egyptische dodenboeken, maar de mensen spelen liever kerkje.

De terugkeer van de hond betekent dus de terugkeer van het gidsen orgaan, de navigator van het menselijk lichaam, het lichamelijke kompas. Hierdoor krijgt de mens zijn oriëntatie vermogen terug en zijn identiteit.

In de oertijd werd dit orgaan voorgesteld als een vrouw die in een hyena veranderde, zoals ook Anubis half mens half hond is.

Hoe gaat dit psychologisch in zijn werk ?

In de roddel industrie wordt je op de spotkar rondgereden, maken mensen een andere versie van je, en kom je in hun levens binnen, in hun woningen, en zij verdienen hieraan en vergroten hun status en eer door jou te kleineren, waardoor je de wereld ontdekt, en een overzicht krijgt, waardoor je gevoelig wordt voor het pad.

Als er over je geroddeld wordt dan kunnen je hersenen dit niet oppikken en niet vertalen, maar als onderdeel van het immunologische systeem vertalen de hersenen dit als een hond. Als je dus een hond ziet of over een hond droomt, dan wordt er dus over je geroddeld, maar het is tegelijkertijd je medicijn en raadgever. Het is dus een soort shamaans masker. Laat mensen maar over je praten, want zo ontvang je alomtegenwoordigheid en kun je spioneren en ontdekken, en zo maak je anti stoffen aan, en zal de hond in je geboren worden, je navigator orgaan, je radar en scanner. Dit is dus een algemeen psychologisch verschijnsel, niet persoonlijk. Roddel is negatieve publiciteit, maar

uiteindelijk is dit om de stad in te komen en in te nemen. Dan is de hond daadwerkelijk door de glazen wand heengebroken.

Kun roddel dan ten goede werken ? Verpakt in roddel worden boodschappen gecodeerd gezonden. Alleen de hond zal het kunnen ontcijferen. Laten we er daarom niet lichtzinnig, dramatisch en fatalistisch mee omgaan. Dit is dus de diepere achterliggende psychologie van het spotkleed van Jezus, en ook de diepere psychologie van het sprookje van Roodkapje. Alles gaat eerst door de roddel lens heen, opdat de heiligen getest worden en getraind in het ontcijferen van de waarheid.

#### Hoofdstuk 40. De Psychologie van de olifant

De olifant is iets verwilderds door de paradijselijke lens, als een heenwijzer, een principe waarnaar de mens moet terugkeren, en dit waren zwaar demonologische principes. De mens is door de paradijselijke lens afgeweken tot de andere kant, en alles begon zich te splitsen en op te delen. Nu is de mens in het materiële blok opgesloten en zit muurvast. In India is de olifant nog steeds een vereerd natuur-icoon, maar wat stelt het voor ? De olifant werd geschapen vanuit het vuil van de natuur, vanuit de aarde. Het waren de fallische paradijselijke spieren. Maar hoe werkten deze voortijdse pezen ? Ze ontweken 99% van alles wat op hen afkwam. Ze hielden zich niet bezig met afleidende bijzaken, maar leefden vanuit minimalisme en diep geestelijke bronnen. Niet-fallische spieren zijn materialistisch en reageren voortdurend op alle materialistische prikkels.

De olifant is het lift-orgaan, het droom-orgaan. Het was in de latere oertijd een symbool van de vissersgodin. De slurf beeldde het net uit en het uitwerpen van het net. Maar het komt dus van veel diepere demonologische principes. Het zegel van de olifant moet verbroken worden. Het was een na-paradijselijke heenwijzer.

Hoe werkt het ? Het is het etappe-minderen. Er komt een heleboel op je af, en daar sluit je je voor af, en neemt er maar een deel van, of symbolisch 1 %. Dus je hebt je wanden gebouwd, en er breekt nog een klein deel door die wanden heen, dus daar ga je mee verder. Je neemt het ding in je handen, en neemt daar ook maar een heel klein deel van waar je mee verder gaat, want je kan niet alles zomaar in één keer weggooien. En van dat kleine deel neem je daarna ook maar een heel klein deel, en ook van dat deel neem je maar een heel klein deel, of als je wanden bouwt komt er nog maar een heel klein deel ervan binnen, en daar ga je mee verder, ook weer verminderend in etappes, dus het ding wordt steeds kleiner. Dit wordt in de demonologie ook wel het rijgen genoemd. Je rijgt met steeds kleinere kralen, en komt zo door diepere droom-portalen. Telkens als er nog iets door de

wanden heenbreekt dan is dat bruikbaar, herbergt het nog iets wat je nodig hebt, at het dan ook is. Het kan een herinnering zijn die je telkens weer sloopst of nekt, die je stalkt. Neem daar dan een heel klein deel van, en ga verder. Je laat dus steeds meer los, in etappes, totdat je bij de kern aankomt die je nodig hebt en die bij je zal blijven, de diep afgepelde principes van het paradijs. Dat is symbolisch het vissen. Je haalt telkens maar een paar vissen uit die gigantisch grote zee. Alles wordt dus uitgefilterd.

Dit rijgsysteem kwam dus terug in de jaren 1800 door de predikkingen van Darwin, die de natuurlijke selectie leerde. Telkens wordt er maar heel weinig van iets genomen, of enkelingen van de massa's, en daar ga je mee verder, specialiserend, variërend, door ingewikkelde code-systemen in natuurpatronen. Er worden dus geen dingen vanuit het niets geschapen als een tovenaars, maar door de selectie van wat er al is, de uitverkiezing van de natuur. Daarvan is de jacht en de visserij een metaforisch demonologisch principe. Dit gaat door de wetten van camouflage en ironie, het wapen van de zwakken, waarin je dus minimalistisch boodschappen overbrengt door selectief gebruik te maken van de dingen die er al zijn, voor hen die deze taal begrijpen. Het wapen van de ironie kan nooit afgenomen worden. Dit is ook waar het olifanten orgaan voor staat. De mens heeft dus altijd een stille hulp.

Als je dit niet leert, zoals bij de christenen die geloven dat alles maar bij toverslag gebeurt, dan zijn op een bepaald moment je bronnen uitgeput. Ze hebben niet geleerd daadwerkelijk in de wildernis te overleven.

Vaak als we een moeilijk gesprek hebben gehad dan denken we achteraf : 'Oh, had ik maar dit gezegd of dat gezegd,' en hebben we het gevoel gefaald te hebben omdat we met ze meegepraat hebben terwijl we ze hadden moeten bevechten, maar in veel gevallen zijn we gewoon ironisch geweest, en hebben we het aangepakt vanuit het minimalisme. Want natuurlijk willen wij geen handel doen met de wolven. Zij eten hun vlees toch wel, of je nu met ze meepraat of tegen ze vecht, en dan is het soms beter stil te blijven.

Het ware dromen is dus het hongeren, het rijgen, waarin je steeds meer loslaat in etappes, en verder gaat met de dingen die er toe doen, en die ook weer selecteert. Dit is de gansa in India, de kennis (sa, egyptisch) van het paradijs (gan, aramees), de olifant. Het indische volk, in het hindoeïsme, heeft een enorme flexibiliteit, aanpassingsvermogen, rijgvermogen, olifantenvermogen, ironie, terwijl ze in het westen star zijn, rigide.

We hoeven India niet met beide handen aan te pakken, maar we mogen ermee rijgen. Het zegel van India moet verbroken worden, het is net als de olifant een na-paradijselijke heenwijzer.

Er ligt een hele dunne lijn tussen liegen en ironie, vooral als we naar religie kijken. De mens komt hier niet van los dan door religieuze selectie. Dit is dan het religieuze rijgen, het religieuze vissen, in de demonologie, en zo is er ook medische selectie, het medische rijgen, het medische vissen, en dit principe kun je ook toepassen op de andere gebieden van het leven zoals familie, school, justitie enzovoorts.

## Hoofdstuk 41. De Originele Arameo-Egyptische Galaten

En maar graven ...

Het herstel van het orgaan waar de hond naar wijst, of de oerhyena, is het herstel van de innerlijke detective, want dat is wat de demonoloog is. De demonoloog gaat nooit zomaar roekeloos te werk. De detective is secuur, prikt door dingen heen, en wijst niet zomaar vanuit de losse hand een schuldige aan. De detective is niet bevooroordeeld en doet ook niet aan vriendjespolitiek, en houdt niemand zomaar de hand boven het hoofd. De detective prikt door dingen heen en neemt nooit zomaar algemeen aanvaarde, ingeburgerde, gevestigde waarheden aan. Vaak ontmaskert hij deze waarheden als leugens. Hij zoekt de schuilplaatsen van rovers op en laat niets van ze heel in zijn filosofische betogen.

### Galaten 1

1Paulus, een apostel, niet vanwege mensen, noch door een mens, maar door Jezus Christus, en God, de Vader, die Hem opgewekt heeft uit de doden.

Dit staat er in de Westerse vertalingen. Als we het over Jezus hebben, dan hebben we het over de Aramese taal. De Aramese taal komt weer voort vanuit het Egyptisch. Er lopen daarom ook veel parallellen tussen het Aramees en het Egyptisch, zoals de dood in het Aramees mwt is, mot, en mayta, en in het Egyptisch met en mut, wat ook in verband staat met de wet, m't. In het Hebreeuws, een andere dochtertaal van het Egyptisch heeft het soortgelijke woorden, en betekent de dood ook het hongeren en de hongerdood, dood door gebrek aan iets. In het Aramees is de opwekking uit de dood het aandacht geven (qwm, k'm). De opwekking uit de dood is dus het aandacht geven aan de wet, het hongeren, het minderen, het overpeinzen van de wet waar de psalmen het over hebben. In het Egyptisch is met, de dood, ook het zaad. Het zaad sterft, en dan is er groei, en dit gaat allemaal door aandacht voor de wet. Dat is dus de daadwerkelijke betekenis van de opstanding uit de doden.

Wij moeten alles achterlaten voor de wet, want de wet is het zaad. Wij moeten onszelf verliezen in de wet. Als wij aandacht geven aan de wet, dan zal de wet ook aandacht geven aan ons.

Ik had een droom over Galaten als een vrouw, en ze rende weg, en maakte ga weg bewegingen. Het was een natuurvrouw in de wildernis. Ik had toen weer een droom over dat ik haar vroeg wat er aan de hand was, dat ik het echt wilde weten. Ze was boos over het feit dat de Aramese en Egyptische fundamenteën van deze teksten waren weggekapt, zodat de betekenis in het westerse christendom verloren ging. Ze zei toen : 'Volg mij,' en ze leidde mij naar een soort van wildernis vestiging, naar een markt. Het was niet in een moderne setting, maar ten tijde van de opkomst van het christendom, heel lang geleden.

Psalm 1 ligt dus ten grondslag aan de 'opwekking uit de doden', wat dus meditatie op de wet betekent, meditatie op het sterven aan het ego door het hongeren.

Welzalig de man die aan des Heren wet zijn welgevallen heeft,  
en diens wet overpeinst bij dag en bij nacht.

Want hij is als een boom, geplant aan waterstromen,  
die zijn vrucht geeft op zijn tijd,  
welks loof niet verwelkt, al wat hij onderneemt, gelukt. (1-3)

Dit gaat verder in Psalm 119 :

1. Welzalig zij, die onberispelijk van wandel zijn,  
die in de wet des Heren gaan.

29. Schenk en onderwijs mij de wet, het zintuig (Aramees).

De wet is de innerlijke detective die de zonde en de leugen traceert, ontmaskert en doodt.

Westerse vertaling Galaten 1:8 :

Maar ook al zouden wij, of een engel uit de hemel, u een evangelie verkondigen, afwijkend van hetgeen wij u verkondigd hebben, die zij vervloekt.

Originele Aramees : Maar ook al zouden wij, of een engel uit de hemel, u een evangelie verkondigen, afwijkend van hetgeen wij u verkondigd hebben, laat het vanuit de natuur gebeuren (harma, hrm).

Want daarachter staat : 10 Tracht ik thans mensen te winnen, of God? Of zoek ik mensen te behagen? Indien ik nog mensen trachtte te behagen, zou ik geen dienstknecht van Christus zijn.

Het gaat dus om het pionierswerk, en om het verdiepen van de boodschap, terug te gaan naar de originele boodschap van de natuur, waar Paulus in het Aramees open voor staat.

## Hoofdstuk 42. De Wet - de Detective - De Nadere Reformatie - De Wachters van de Honden-wieg

De medische industrie verstopt zich altijd achter ziekte-etiketjes, maar schuwt het hebben over zonde. Ze leven namelijk zelf in diepe zonde, dus projecteren ze het altijd op ziektes, voornamelijk geestelijke ziektes. Heel veel lichamelijke ziektes die ze niet begrijpen schuiven ze tussen de oren van de mensen, en zo worden er telkens weer grove fouten gemaakt, waarmee zij vervolgens hun

portemonnee kunnen spekken. Fouten maken levert geld op, want door fouten kan men er ook weer giftige medicijnen bijhalen, en die moeten ook weer betaald worden, en die kunnen vervolgens nog meer onverklaarbare en ondoorgrondelijke, ontraceerbare ellende veroorzaken, dus dat kunnen ze dan weer tussen de oren schuiven, en er zo nog meer aan verdienen. Zulke smerige spelletjes worden gespeeld, en dit allemaal door medische roddelblaadjes, zo uit de lucht gegrepen. Een dokter zegt het, dus zal het wel goed zijn, denkt het gepeupel. Zij zijn allang met pensioen gegaan. Zij denken niet meer, maar halen alles uit de roddelblaadjes. Zo was mijn moeder ook altijd, niet door enige kennis verhinderd. Wij moesten opgroeien met stapels roddelblaadjes in huis. Zelfs als kind zeg je daar al herhaaldelijk wat over, maar er wordt gewoon niet geluisterd. 'Ik heb eens gelezen,' is dan het stopwoord, waar dan die roddelblaadjes mee worden bedoeld. Ze hebben ervoor betaald, dus hebben ze de waarheid. Dat is het peil van de logica van het gepensioneerd gepeupel vandaag de dag. Je kan dan beter rennen voor je leven. Je kan dan beter een waas in je kop hebben als je met ze praat. Over zonden en demonen hebben ze het niet, want daar zitten ze vol mee. Over genade en vergeving willen ze het de hele dag hebben, en dan de volgende dag gewoon weer doen. Dat heb je met van die kerken die er net tussenin steken. Dan kun je soms beter wat leren van de nog zwaardere kerken die onder zwaar zondebesef gebukt gaan. Die zijn op het juiste moment gaan bukken, en worden voor veel oordeel gespaard, omdat ze zwaar boetvaardig zijn. En daar ligt ook mijn hart. Mensen die worstelen met de uitverkiezing en met de eeuwige hel, want die worsteling heb ik ook gehad, terwijl de hele familie vrolijk doordanst. Via de charismatische beweging vond ik toen een doorgang, een uitweg, maar dat mocht ook niet toendertijds. En dan komt er een vervolging door die mid-zware kerken waarin ik opgroeide. Die laten je niet zomaar gaan.

En ja, dan moet je op een gegeven moment wel een detective inschakelen, anders kom je er gewoon niet doorheen. Alles is daar dwang. Ook gedwongen op de foto en op de film, en anders doen ze het gewoon stiekem en moet je er later achterkomen. Het zijn stalkers.

De medische industrie loopt hieraan parallel en heeft het altijd over andermans ziektes, nooit over hun eigen zonden. Nee, daar mag niet over gesproken worden. Dat zorg geen koopwaar is daar storen ze zich ook niet aan. Ze werken allemaal voor de dikke rijksdaalder. En de eerste klap is een daalder waard. En als ze een daalder kunnen stelen, dan ook een tientje. Het zijn hoerenlopers.

De uittocht is dus ook een diepere intocht. De hond komt ons tegemoet in deze tocht door de onderwereld, in de wildernis. De hond overtuigt van zonde, want als er een wet is, is er ook zonde. En in het Aramees is de wet een geestelijk zintuig. De wet is dus de detective. Ga nooit op pad zonder je detective, want ze pakken je. Zalig zijn zij die met hun honden gaan. Het is een belangrijk onderdeel van de geestelijke wapenrusting die wij aan moeten doen.

De hemelse kennis openbaart zich aan geen anderen dan aan de ellendigen, de benauwden die overtuigt zijn van zonde en wet, zij die zuchten, hongeren en dorsten, zwaar arbeiden in hun strijd tegen het kwaad, zij die de levensopdracht serieus hebben genomen, zij die uitgedroogd zijn van droefheid en ellende, zoals ook de Nadere Reformatie stelde, die opriep tot berouw en boete. Keer je af van het materialisme, ook van religieus materialisme. Het werd ook wel de bevindelijke reformatie genoemd, en ontstond in de jaren 1600 en 1700. Bevindelijkheid betekent persoonlijke ervaring, oftewel het geestelijke zintuig, de detective. Maar zoals we weten groeide deze detective op in zware gevangenschap, in ballingschap, en heeft het de demonologie nodig om hier doorheen te komen. Er zal dus verdere reformatie moeten komen, maar niet eens zozeer reformatie, maar

verdieping, het terugkeren tot de originele fundamenteën van de natuur, en daarbij moet ik ook denken aan het Arameo-Egyptische fundament, waar de natuurvrouw genaamd Galaten het over had. De hond heeft dus ook onze hulp nodig. Wij moeten vechten voor het leven van de hond, vechten voor Anubis.

#### Hoofdstuk 43. De Vur versus de pseudo-demonologie van de stad

We hoeven er geen doekjes omheen te winden : het is oorlog.

Boze geesten hebben deze gebieden ingenomen, de gebieden buiten het paradijs, maar het hemelse Woord is een vaste baken. Hoe dan ook is er een oorlog te voeren, en die oorlog is geestelijk.

Onze wapenen zijn ook geestelijk, niet vleselijk.

Ook onze tegenstander is in de geestelijke wereld, niet zozeer op de aarde.

Het zijn geesten van mensenhandel, zielenhandel en dierenhandel.

Het zijn geesten van gedwongen prostitutie en verkrachting.

Vaak gaat dit onzichtbaar. De medische industrie is een voorbeeld van onzichtbare marteling, want vaak hebben mensen niet eens door wat er met hen aan de hand is. Slachtoffers van onzichtbare medische marteling, door medicijnen, bot-implantaten enzovoorts, worden daarom vaak ook niet serieus genomen, en het wordt vaak op iets anders geschoven. Vaak wordt er gewoon met de behandeling doorgedaan, ondanks klachten, wat een groot risico vormt. Ook als er duidelijke bewijzen op tafel liggen wil men dat vaak niet toegeven, want men beschermt immers een markt, een zielenmarkt. Oplichting is dus een dagelijkse bezigheid in deze gebieden buiten het paradijs, en hebben we te maken met demente dokters. Vooropgesteld is zorg al niet eens koopwaar, dus we spreken in deze industrie per definitie niet meer over ware zorg, maar over 'grooming', oftewel verleiding, verlokking, omkoperij. Zo van : 'Kijk eens hoeveel diploma's ik heb en hoeveel mensen mij volgen, en waar ik allemaal ingeschreven sta, bla bla bla.' En het gepeupel trapt erin. Sommige mensen zijn al te ver heen. In de onderwereld is het al niet anders. Er wordt van alles gedwongen in de mond gestopt.

Veel parasieten-families beginnen hier al vroeg mee : de kinderen overladen met geschenken, overladen met veel zoetheid, verwennen, snoep, overdreven complimentjes, en zo denkt het kind dat het in het paradijs terecht is gekomen, terwijl ze gewoon al worden klaargestoomd. Deze geesten werken met codes. Let eens op deze code : 'Diertje moet geslacht worden om kindermond te voeden. Vlees moet in de mond. Het vlees moet in het kind.' En dan even doordenken. Het vlees moet in de mens, want zo gaat dat bij een verkrachting. Je wordt bedonderd waar je bij staat, en

hetzelfde geld voor het gedwongen 'vlees' van de tandofiel, of de tandemente, wat zonder pardon de mens ingaat. Allemaal codes voor verkrachting die deze boze geesten gebruiken. Vandaar dat de demonologie een levensroeping is. We mogen dan ook denken aan het gedwongen Jezus-implantaat in de kinderhartjes. Zo niet, dan ga je naar de eeuwige hel. Ook weer een code. Ook slaven werden vroeger gedwongen om de Jezus van de blanken aan te nemen, anders zouden ze geslagen worden. Allemaal codes voor geestelijke verkrachting, onzichtbare verkrachting, maar zo onzichtbaar is het niet. Eigenlijk ligt het er gewoon dik bovenop, maar het gepeupel is gepensioneerd en dement.

De ervaring leert dat je hier niet zomaar vanaf komt. De mens is ingesloten, schaakmat gezet. Je kan bijten en blaffen tot je een ons weegt, maar het weet je altijd weer te vinden, en hoe meer je je er tegen verzet hoe erger het wordt. Daarom is de ware demonologie het verdiepen, het pad van het kruis. Dat is de boodschap die wij prediken : de seizoenen. Het is dus niet allemaal religieuze verwennerij, want dan zou je weer in hetzelfde terecht komen. De model-mens is een asceet. Niet zomaar een wapen grijpen en er op los slaan, maar door het hongeren een dieper geestelijk wapen vinden.

De mens wil ontsnappen ? Toen de mens in de Egyptische ballingschap wilde ontsnappen verdubbelde de farao de lasten. Ik heb gemerkt dat het leven ook zo is. En ja, dit kruis moet gedragen worden, en ja, de oorlog moet gevoerd worden, maar we mogen ook hierin een heenwijzer zien naar de heilige gebondenheid die ons veilig houdt, en die ons waarschuwt en terugduwt wanneer wij ervan afwijken. De asceet is de gevangene van de wet, en dat is voor een reden, zoals een kind in de box wordt gehouden om het kind te beschermen. De duivel kan dus niets anders zijn dan een heenwijzer. De duivel kan niet zomaar op zichzelf bestaan. De duivel is dus niets anders dan een heraut. Het beste, oftewel het diepere, moet nog komen. Dat is wat de duivel zegt. Hij kan niet anders, want hij heeft de waarheid geroofd en verdraaid, maar de waarheid kan niet voor eeuwig verborgen gehouden worden. Al is de leugen nog zo snel, de waarheid achterhaalt hem wel.

Als je tot de waarheid wil komen, heb je eerst een groot gevecht met de leugen. Een heleboel mensen willen dit niet, dus uit gemakzucht noemen ze gewoon de leugen de waarheid. Asceten zijn dus soldaten van het kruis die de hoge prijs hiervoor hebben betaald. Ze zijn niet lauw geweest.

Als kind in het westen wordt je geleerd dat de oorlog voorbij is en dat alles nu goed is, maar het is een grote leugen, want het is nu wel erger met alle onzichtbare marteling gaande, en velen kunnen het niet navertellen, en velen kunnen niet spreken vanwege wat hen is aangedaan. Het is nu vaak niet aan te tonen waar mensen doorheen gaan. Het staat niet zwart op wit. Mensen lijden vaak in het verborgene, en ook de dieren. Natuurlijk is het wel aan te tonen, maar daar zijn de mensen niet mee bezig, en willen ze zich niet mee bezig houden. Ze hebben geen tijd, geen tijd voor onderzoek, geen zin om mensen serieus te nemen. En ze kopen mensen om en paaien mensen om zo te zijn zoals zij. Alles wordt onder een vieze lap verborgen gehouden.

De oorlog is voorbij, de oorlog is voorbij, zeggen ze dan, en vieren jaarlijks vroom hun bevrijdingsfeestjes, maar de onzichtbare oorlog is nog erger geworden. Het is als een detective verhaal, want op het moment worden de onschuldigen voor schuldig gehouden. Maar als de ware detectives gaan komen, met de terugkeer van Anubis, de geboorte en het opgroeien van Anubis, de hond van God, en het opengaan van het detective zintuig, zullen de ware schuldigen ontmaskerd worden. Het verhaal zal dan ineens een hele andere wending krijgen.

Willen wij ook het kruis dragen van het onzichtbare lijden ?  
Velen willen zichtbaar lijden en aanzien krijgen, zelfs geprezen worden in hun lijden.  
Laten we beseffen dat de waarheid veel dieper gaat dan de diepste leugen.  
De waarheid lijdt in het onzichtbare.  
Je ziet al die gezichten van natuur vrouwen, maar je kent hun verleden niet.  
Ze spreken niet meer, en maken ga weg bewegingen als iemand te dichtbij komt.  
En de mens die hierbij stilstaat en als een detective onderzoek doet naar dit probleem,  
die wordt net als hen.  
Zoals de Vur ook zegt :

#### 105. DE APPEL

1. Ik was maar een droom,
2. Mijn spiegel is stukgeslagen,
3. Nu sijpel ik weg,
4. Zij die mij volgen zullen alleen wat appels vinden,
5. En wat verhalen,
6. Om de dag door te komen

De mensen en zielen die door deze orkaan werden gegrepen hebben hun sporen achtergelaten, hun tekens achtergelaten, en toen bevroor alles. Alleen door detectives kan de mens de ander begrijpen. Dit is de afschuwelijke realiteit van hen die verkracht zijn, of nog erger dan verkracht. Ze kunnen alleen maar seinen. Ze kunnen niet terug naar de stad en zomaar alles op tafel te leggen. Het zou ook te gevaarlijk zijn. Er staan teveel roofdieren op de loer, en je mag je parels niet voor de zwijnen werpen. Ze zijn stil geworden in Gabbatha. Ze zijn de wereldschepen opgegaan en tot de bloemenwateren gegaan, waar ze elkaar in het water versieren met de hemelse verhalen. Het zijn de zielen van de Vur. Ze leven door het halve. Is de beker half vol, of half leeg ?

Het is een verhaal. Ook je leven is een verhaal. Soms moet je afstand doen en komen tot een veel groter leven. Soms moet alles achter glas. Zoals de Vur zegt :

Niemand kan deze vrouw begrijpen,  
Niemand kan haar voetstappen volgen,  
Ze vagen gemakkelijk weg in de nacht,  
Ze vagen gemakkelijk weg in het zand (1:13)

De orkaan wordt dan beschreven als het enige wat hier doorheen kan, en dan moet ik ook weer denken aan het sprookje van Dorothy in Oz aan het begin van de jaren 1900, die werd opgenomen door een orkaan. De Vur zegt hierover :

14. Wilde rozen groeien rondom het paradijs,  
Niemand kan binnenkomen

15. Alleen de orkaan kan haar weg er doorheen vinden,  
Klaar om steden in te nemen,

Zij breekt het glas,  
En dan is alles brandende,  
Zij is de slager van de herinnering

De orkaan is het los zijn van alles, zoals het meisje met de rode laarzen, die altijd afstandelijk is, en als je denkt dat je haar gezien hebt, dan bleek het altijd weer wat anders te zijn. In het proces van dit mysterie, waarin we het onderzoeken, worden wij ook zoals het meisje met de rode laarzen, ongrijpbaar voor anderen.

En dan is er nog het meisje met de witte laarzen, als het draaiende witte hek, waar je steeds dieper inkomt, maar nooit eruit of eroverheen. Steeds dieper wordt je in dit paradijselijke hek gezogen, net zoals we niet kunnen ontsnappen van de werkelijkheid om ons heen, maar steeds dieper moeten gaan, tot diepere betekenissen moeten komen.

Ik had eens een gesprek met een familie lid, en ik zei ik zou graag willen weten wat er achter de bomen schuilde. Hij wilde dit niet weten. Een boom is een boom. Punt. Maar dan houdt alles toch op ?

In de Vur kun je altijd weer dieper. We zijn in de oorlog, maar de Vur zegt dat het meisje met de witte laarzen zowel het begin als het eind hiervan is. En de pijn van die oorlog is altijd van iemand anders. Wij beleven dus iets wat iemand anders heeft moeten doorstaan. Is dat niet het leven ? Ons leven staat niet op zichzelf. Wij gaan door de ervaringen van anderen heen, van mensen, van dieren, en van volkeren, van hele culturen. Het is een vaststaand ritje door een spookhuis of een andere attractie. Het is niet wereldvreemd. Het is een programma.

Nee, het christendom is een leugentaal, maar veel principes ervan zijn wel goed, en daar moeten we naartoe, door de principes van de Vur. Alleen het halve werd ons geschonken. Het hele zou ons vernietigen.

Waar zijn de wilde jongens nu ?  
Ze opent een boek, waarin wat plaatjes zijn van hen,  
Jouw pijn was hun pijn,  
Het was een boek in je hoofd,  
maar het kon alleen wegvagen als je het boek zou openen (101:29)

Het archetype van de vrouw met de witte laarzen leidt door het levensspel heen. Er zijn spelregels, en de mens mag niet zomaar van het spel afwijken. Het is spelenderwijs bezig zijn met de demonologie, oftewel het verdiepen. Het is een belangrijke filter. Kun je dan tot ontwaking komen ? Vaak moeten we dan eerst dieper de nacht in.

Het nachtijs lacht, leidende tot de morgens,  
Maar Zij met de witte laarzen leidt tot diepere nacht,  
Zo is het altijd geweest,  
Het grote spel van dag en nacht

Zij leidt de weg, Zij leidt het pad,

De nacht is op een hoge berg,  
Terwijl de ochtend in het dal de dwazen misleidt (114:8-9)

Probeer hier maar eens vat op te krijgen, op het archetype van de vrouw met de witte laarzen, op dit grote mysterie. Als je denkt dat je haar hebt, kom je al snel tot de conclusie dat je haar niet hebt.

Hoe ver zullen zij komen in het spel ?  
Sommigen proberen haar te grijpen,  
Maar zij struikelen,  
Hier kun je niets grijpen,  
Alles glijdt weg (114:2)

Dat komt omdat ze altijd weer dieper leidt, en een antwoord roept weer heel veel andere vragen op. Hoe meer je weet, hoe meer je beseft hoe weinig je weet. Het is dus als een opkomende golf die dan weer naar beneden stort. Dat is de natuur. Op het toppunt van je kunnen en je weten wordt je gegrepen door de slaap, en heb je niets meer, en ga je terug naar start. Telkens weer vergeet de mens heel veel. Alles wat je hier opbouwt stort weer in elkaar. Maar zou je niet alles willen opgeven voor het diepere ? De waarheid gaat dieper dan de diepste leugen.

Het schijnt nodig te zijn, de leugen, dat wordt telkens weer aangehaald in de Vur. Grotendeels is het de waarheid, maar de paar druppeltjes leugen zijn ervoor om ons immuñteits-systeem op te wekken. Een kind die te beschermd wordt opgevoed raakt hierdoor verlamd.

Zij was een genezer, een jager,  
Zij is de Heerin van slaap, van het medicijn,  
Zij maakte al zijn dromen,  
Waarheden met een paar druppels van leugen,  
Om hen te trekken tot Haar velden (13:11)

Kinderen leren aardrijkskunde, wiskunde, natuurkunde, scheikunde, maar ze leren de demonologie niet. Zij worden namelijk te beschermd opgevoed. Het zijn gevangenen. Ze worden gefokt, en dan is het beste wapen van de duivel altijd de mens niet in hem te laten geloven, of een onschuldige aan te wijzen als de bron van het kwaad. Dat is dan de materialistische demonologie die de kinderen geleerd wordt, een pseudo-demonologie, die dan ook geen exacte wetenschap is.

## Hoofdstuk 44. De Leeuw en de Krokodil

Er is een groot verschil tussen kruis-christendom en het materialistische christendom.  
Er is dus een groot verschil tussen het ascetische christendom en het sinterklaas christendom.  
Het pad gaat door het paas mysterie.

Voor een heleboel christenen is god hun persoonlijke sinterklaas en zo worden ze beduvelde door een god die hen ook nog eens altijd gelijk geeft. 'Ik heb altijd mijn bijbeltje op zak, en mijn bijbeltje geeft mij altijd gelijk.' Oh, wat een suikerzoete sinterklaasgod is dat. Om hieraan te ontkomen is het van belang de Vur mysterieën in te gaan. Het verminderende snoep is dan een groot raadsel :

### 127. HET VERBODENE

1. Het is niet om te eten,  
Het is een sieraad,  
De sleutel is van snoep,  
Het smelt in mijn hand

Het ware, hemelse snoep is altijd verminderend. Het ironische is dat zij die overzoet worden ook overbitter worden, en dat zien we wel aan de letterlijke eeuwige hel die zij prediken voor een ieder die niet buigt voor hun mierzoete snoepjes. Je betaalt dus een hoge prijs voor het overzoete. Het zoete moet dus gematigd worden en verminderd.

Ik had een droom over een verschrikkelijke spin van de Rigil Kent ster, de alfa ster van het sterrenbeeld Centaur. Het was een witte spin met veel oranje, en ook andere kleuren, zoals lichtblauw. Zijn naam was TEDO. Hij begon met zijn poten op mijn ruiten te tikken, te zoeken naar gaatjes, maar hij vond niks. Het was een dwepende, overmoedige Toronto geest, snel naar de wapens grijpende, veel lawaai makende, plakkerig, klagerig, en alhoewel hij niet binnen kon komen raakte ik met hem in gevecht. Het was een materialistische geest, ook van religieus materialisme, en religieuze verwennerij en andere soorten verwennerijen. Het was een lokgeest. Hij kocht mensen om. Het moest overwonnen worden door stilte en het toekeren van de andere wang. Men doet dit te weinig. Men is er snel bij om de hakbijl erbij te halen, en dan superman te spelen, maar demonologen begaan het ascetische pad. Maar ook op dit pad was TEDO te vinden, zoals bij veel asceten in India. Zij richten zich op veel lichamelijke ascese, maar niet de geestelijke ascese. Ons hart moet besneden worden. Allerlei yoga ademhalings technieken gaan het niet redden als je tegenover deze geest staat. Hij blijft tikken totdat hij een gaatje vindt, en anders MAAKT hij een gaatje, tenzij je het hele pad van vermindering gaat tot in de heilige gebondenheid.

Maar hij werkt dus veel door goeroes en overmatige Walt Disney freaks, drugs, en Toronto feestjes, en spelletjes van wie is de grootste in het lijden, allerlei krachtpatserijen, of kijk wat ik allemaal durf. Hij werkte ook veel door de computer om mensen tot een soort van computer bevrediging te leiden. Het ging allemaal om snelle bevrediging, snelle resultaten, snelle overwinning, de kortste weg naar huis. Hij kon zich soms ongelovelijk stil houden om uit te dagen. Je kunt niet zomaar toeslaan, want als hij een gaatje in je wapenrusting vindt, dan pakt hij je. Hij probeert de mens te verleiden tot overmoedige strijd, zodat hij hen heeft. Hij kan alleen door stilte verslagen worden en het keren van de andere wang, waarop hij zich uiteindelijk kapot zal breken. Dat is dus het slopende

gevecht. De stilte, het stilzijn, het aan stille wateren zijn, en daarmee ook het keren van de andere wang, is het zaaien, en dat zal vanzelf oogst geven van strategie en wapenen om deze spin te verslaan wanneer het daarvoor de tijd is. Op bepaalde momenten moest ik wel toeslaan, maar toen had ik daarvoor de wapenen geoogst. Het pad naar het menu is dus stilte en aanvaarden, vragen om het dubbele kruis. Maar dan houdt hij zich stil en probeert het bloed onder je nagels vandaan te trekken door magnetische herinneringen, van mensen die zich doodstil houden als anderen voor hun ogen worden vernietigd. Hoe kun je een kind voor je ogen laten verdrinken en dan niets doen? Hoe kun je je mond dichthouden als je medemens wordt onderdrukt, wetende dat jij de volgende zal zijn die zal onderdrukt worden als je gewoon zwijgzaam toekijkt. Wie zwijgt stemt namelijk toe. Ik kan uit ervaring vertellen dat de heilige gebondenheid niet zo werkt. Er is een duivelse stilte van onverschilligheid die verslagen dient te worden. TEDO houdt zich stil zolang hij geen geld krijgt, zolang hij niet aanbeden wordt, zolang hij niet bevredigd wordt door het materialisme. TEDO is namelijk het hedonisme, blinde en dove genotsucht. Zeer selectief is hij enorm empathisch, maar kan al snel woest worden als er niet naar zijn poppen wordt gedanst, of hij wordt dodelijk stil, oftewel onverschillig, vol leedvermaak toekijkend. Het is zijn drugs.

TEDO vreet de mens op met huid en haar, kannibaals als hij is. TEDO ziet mens en dier als lekkere koekjes. Hij heeft dan ook een zoete tand. Hij is een echte lekkerbek. Hij stelt het geduld van de mens verschrikkelijk op de proef. Het is vreselijk voor de materialistische mens om aan de klauwen en kaken van TEDO overgeleverd te worden. Bevrediging is zinloos, maar de mens heeft bepaalde noodbehoefte. Bevrediging bevredigd niet, want daarna heb je een kater. Als je teveel snoep eet wordt je afgevoerd naar het ziekenhuis. Dus waar doe je het voor? Het is allemaal illusie, en wat een mens daar wel niet allemaal voor over heeft. Als demonoloog moet je dan zien hoe mensen met van zulke gevaarlijke spinnen spelen, en wat het eindresultaat daarvan is, maar aan de andere kant heeft de demonoloog ook de taak om een soort schaakspel met zulke spinnen te voeren, in dit geval met TEDO, maar dan dus in de zin van oorlog. Het was een soort computer schaakspel, en er was glas tussen mij en TEDO. Ik moest via de computer ingewikkelde codes invoeren, stappen in het spel. TEDO reageerde daarop. Hij was een soort robot. Een technicus had hem in elkaar gezet.

Al vele jaren voer ik oorlog tegen het gespuis van Rigil Kent die de wereld zwaar behekt hebben. Het zijn marktgeesten. Het is kunstmatig, chemisch cosmetisch, niet natuurlijk, niet authentiek. Ik zat gewoon recht tegenover een clown. Het ging hem niet om de waarheid maar hoe hij het beste mensen kon beduvelen. Ik dacht eraan hoe het Nederlandse 'dood' komt van het Egyptische duat, onderwereld, en Duaty, Thoth, de ibisgod(in) van het archief, en dat het archief, de hemelse kennis die van alles los is, zwevende boven de woeste zee, onze enige redding is. Het Engelse 'death' komt daar ook vandaan. Als een demonoloog tegenover een demoon van groot formaat zit, dan moet de demonoloog vooropstaand aan zichzelf gestorven zijn, want dit zijn dus geen grappen. Je kunt niet zomaar spelletjes aangaan met dit soort slimme, gevaarlijke demonen. We hebben het dan over territoriale oorlogsvoering, waarin je strijdt voert over grote gebieden, als een soort zeeslag. En zulke clowns kun je ook zeer zeker niet vertrouwen. Voordat de mens het weet staat de mens al tegen dit soort demonen, komen ze aan de deur, en zijn ze bij het minste of geringste omgekocht, omdat hun geestelijke zintuigen niet werken. Mensen willen het snel afrafelen, maar voor elke zet in het spel moet je de tijd nemen. Het is dus een denksport. En hemels denken is aan ijzeren spelregels gebonden, maar het is absoluut noodzakelijk om langs deze bedriegelijke, vaak zwaar gecamoufleerde, geesten heen te komen.

Een familie lid zei eens tegen mij dat hij er niet aan wilde beginnen, omdat hij er zwaar paranoïde van zou worden. Hij had het over de geestelijke oorlogsvoering. Maar we ZIJN in oorlog. Hebben we dan een andere optie ? Moeten we dan zomaar opgeven ? En het was nog wel een christen, en hij was ook aan de alcohol, waardoor hij later flink in de lichamelijke problemen kwam. Dat is altijd moeilijk om te zien. Ook had hij eens naar de drugs gegrepen, en deed veel kaartspelletjes. Maar het is oorlog, en er is een weg. Veel christenen geloven niet eens in demonen en geestelijke oorlogsvoering, ook al staat er veel over in de bijbel en worden ze ertoe opgeroepen, dingen waarvan ik ook nooit ben afgeweken. Dat hoort ook in de bijbel. Het is alleen de manier waarop waarover veel te zeggen valt. En wat doen deze dronken en aan de drugs verslaafde christenen die niet meevechten in de oorlog ? Ze doen spelletjes van spiegeltje spiegeltje aan de wand, wie is het mooiste in het hele land ? Ik heb het met mijn eigen ogen gezien. Ze gaan de oorlog niet in, want dan zou hun haar niet meer goed zitten. Deze ijdeluiten staan de hele dag voor de spiegel, terwijl hun volk eraan gaat. Het kan hen niet schelen. Ze willen het mooiste erop komen. Liesje mag niet vies worden. Liesje's haar moet altijd netjes zitten. Ze spreken hoog proogs, een soort boers voor ijdeluiten.

En zo hebben ze hun ijdeluiterige roddel- en reclameblaadjes waarmee ze de steden terroriseren. Je ontkomt er bijna niet aan. Het wordt op elke hoek van de straat in je gezicht gesmeerd. Daar kun je je ellendig door voelen, maar je kunt ook teruggaan naar waar het naartoe wijst. Ieder weldenkend mens prikt hier namelijk doorheen. Het gaat om de spiegel van de gnosis, om de godinnen met de spiegels van zelfreflectie, zoals bijvoorbeeld in de Vur en de geschriften van Irad.

Er is een geheel valse romantiek ontstaan rondom de ijdeluiterige roddel- en reclameblaadjes. Dit zijn ook weer werken van TEDO, en daarbij hoort ook de religieuze romantiek zoals we die vinden in Toronto : 'Ach Heer, kietel me nog even hier, en kietel me even daar, ja, daar ja.' Ja, ze gebruiken zelfs God als een dildo. Allemaal werken van TEDO, en allemaal voor een markt.

Het heeft de oorlog uitgedoofd. Men strijdt niet meer voor het volk. Men is op zoek naar snelle religieuze zelfbevrediging. Telkens weer waarschuwen wij dat sexualiteit een onderdeel van de demonologie, van de geestelijke oorlog dus, behoort te zijn, of het nu letterlijk of metaforisch wordt gebruikt. Bezint eer ge begint.

De ijdeluiten dus, je ontkomt er niet aan, maar je moet het verdiepen tot de gnostische vorm. Zo is dat met alles eigenlijk. Niet ontsnappen uit de kooi, want dat is onmogelijk en bedriegelijk, maar dieper in de kooi gaan, en dan kom je vanzelf tot de sleutel. Wees dus een geestelijke boeienkoning, een geestelijke Houdini. Werp het kruis niet te snel van je af, want daarmee verlies je ook de sleutel.

Niet door kracht, noch door geweld, maar door Ruh, richting in het Aramees.

Het begon al in Egypte. Egypte was onderverdeeld in Opper Egypte, het hogere land in Zuid, en Lager Egypte, het lagere land in Noord, in het delta gebied en Middellandse zeegebied. B'taat (Bast, Ubast, Bastet) was de oorlogsgodin van Lager Egypte in Noord, en Sekhmet was de oorlogsgodin van Opper Egypte in Zuid. Zij werden vaak voorgesteld als leeuwinen, en half leeuw, half mens. Sommigen namen de tucht van B'taat niet aan, wilden het kruis niet dragen, en zo werd zij meer en meer voorgesteld als een kat van het huis van vermaak, en verloor zo meer en meer haar oorlogskarakter. Dit schandaal was al een voorloper van Toronto, een werk van TEDO. Het is dus

goed om terug te gaan tot de oorsprong van B'taat, als zijnde de b (hart) van taat (thoth, duaty, tuaty, het archief). B'taat betekent dus het hart van het archief, het hart van het hemelse woord, of het hart van de ibis, of van de orkaanvogel.

De nacht na de droom over TEDO had ik een droom over de komst van de oorlogsgodin B'taat, en zij raakte in gevecht met de spin. Het was een woeste oerkracht van de natuur die geopend werd, en er werden ook graven geopend waarin haar leger opgeborgen zat. Toen begon zij de steden in te nemen. Zelfs in de steden waren overal zulke graven, en zij werden geopend, en haar soldaten kwamen voort. Zij was een woeste oorlogsgodin als archetype van de natuur demonologie die was onderdrukt, verkracht, verdraaid, verloochend en ga zo maar door. Ik voelde de natuur openbreken.

Het begon te stromen in Nunspeet en Ermelo. Ermelo heeft de RM wortel van de Egyptische krokodil, als de ark in de zondvloed, zoals Jeremia ook deze RM wortel heeft. B'taat nam alles in. Het was als een geestelijke natuur atoombom. Niemand kon het stoppen, en iedereen hield z'n hart vast.

Zij is de onttroner van goden.

RM is niet alleen de krokodil, maar ook de leeuw in het Egyptisch, rema, wat ook de opname betekent. Het Grieks baseerde zich zwaar op het Egyptisch. Rhema komt veel voor in de Griekse grondtekst van de bijbel, als het gesproken, profetische woord als bron van leven. Niet alleen van voedsel leeft men, maar van elk rhema woord ( Mat. 4:4). En rhema moet in de mens komen. De Egyptische re wortel betekent mond, en re bracht het woord van God door de mond tot de aarde. De logos, thoth, gebruikt hier dus re voor, of ruh in het Aramees, wat ook richting betekent, en in het Egyptisch betekent het ook kanaal. Het Griekse rhema komt ook van het Griekse rheo, uitgieten. Gieten heeft in het Aramees de betekenis van het roddelen, het spreiden van geruchten, sd (st). Het komt veel voor in Leviticus, het boek van de offerdienst. Het is een natuurverschijnsel aan de voet van elk probleem, dat alles verdraaid en omgedraaid wordt. Dit zijn de voorhangsels van de tabernakel om de mens te testen wanneer hij tot de kennis komt. De offerdienst is een metafoor van de opname, waarin het ego moet doodbloeden. In de opname moet dus alles emaneren, uitgegoten worden, tot lagere vormen gaan, anders is er geen brandstof voor de opname, en geen beveiliging. Juist ook door die emanatie ontstaat er afzondering. Als de mens een profetisch woord ontvangt, dan mag de mens dit niet als een dolle bezetene gaan rondstrooien als parels voor de zwijnen, maar de mens moet zich gaan bezig houden met de architectuur. De bijbel is een roddelblad van die tijd, allemaal "dark humor", barbaarse mythologie. Het zijn duistere gezegdes, en de mens moet er mee klaarkomen. Als de mens "opgenomen" moet worden, dan betekent dit allereerst de opname tot een diepere betekenis van deze dingen. Alles moet dus in lagere vormen omgezet worden opdat er voldoende brandstof is om weer tot hogere niveau's te komen.

De Egyptische rm, ook wel de sebek genoemd, is dus niet alleen een krokodil, maar in de wortels een leeuw. Het is de woestheid van het profetische woord wat zich niet onderwerpt aan menselijk gezag. De krokodil, als nijlwezen, is een beeld van diepte wat helemaal leidt tot deze woeste bron van de leeuwin. Het is de emancipatie van de vrouw, van de godin. De mens leeft dus niet alleen van voedsel, maar ook van de oerborst, de oerbron van de oergodin. Hiervandaan, vanuit het diepe Afrika, stroomt de melk, wat zich vertaalt in de Nijl. Het is de levensader van de aarde. Woorden in het Egyptisch werden van beide kanten geschreven, en ook op verschillende manieren, zoals

(se)bek ook keb kon zijn. Het laat de verbinding zien tussen K en B. B is de diepte, de vermindering, waardoor K opgewekt wordt, de tegengestelde kracht, de verandering, het moment van de opname, de tussenstappen (kau), de voorbereiding, vandaar dat deze twee letters ook zijn samengevoegd in de Aramese ark, de K-B, kebu. Seb-bek is geb op verschillende manieren geschreven, want geb wordt ook seb genoemd. Het is dus de dubbele geb, de dubbele godin van de aarde. Dit is de dubbele leeuwin. Zij wordt ook wel Aker genoemd. Het is dus het punt waarop de spiegel van de aarde is bereikt, de spiegel van de gnosis, waar ook de Irad geschriften overgaan in het voortijdse Afrika. Wil is fataal. Het gaat om de Wet, van filosofie, waardoor men zelfreflectie kan beoefenen. De Wet is dus de spiegel van de gnosis. De geschriften van Irad gaan over het geheim in het water, die de geschiedenis verdraait. Het speelt met de geheugens. Het vuil spreekt van een andere wereld. De zee is een alarm van de filosofie. Het is de immunologie van de natuur. De zee bestaat niet echt, maar is een metafoor van filosofische principes. Ook de bomen kunnen gedachten verdraaien. Zo komt het hogere door. Ook de bloemen kunnen woorden verdraaien. De natuur is van een hogere complexiteit. Door de spiegel van de wet kan het hogere geïmiteerd worden, opdat het ego sterft. De mens moet dus weer het water in opdat alles teruggedraaid kan worden. De zee kan een mens doen stoppen met het verzinnen van ijdelheden. Het directe is te gevaarlijk. Als er teveel zou komen dan zou de mens erin verdrinken. Vandaar dat de mens moet leren met zijn herinneringen te leven als door een spiegel. Het Gorgoonse monster in de Griekse mythologie kon ook niet rechtstreeks verslagen worden, want dan zou Perseus verstenen, als hij het Gorgoonse monster zou zien. Hij moest dus het monster verslaan door een spiegel. Hij kon er alleen veilig naar kijken door een spiegel te gebruiken. De dubbele godin is dus ook een metafoor voor de vrouw met de spiegel van de gnosis. Het is onmisbaar in de demonologie. De spiegel laat alle tussenstappen zien, alles wat je bent vergeten.

Het hart van het Woord is dus een spiegel van de wet, voorgesteld als dubbele godin, een leeuwin. Het is het hart van de reusachtige ibis die boven de woeste oerzee zweeft, zoals we dit ook in andere bewoordingen terugzien in het boek Genesis voordat de schepping plaatsvond. Het Woord zou scheppen, en zoals we zagen zou dit door natuurlijke selectie gaan. Seb-bek of keb-bek is de mysterieuze spiegelverbinding tussen mens en God, tussen mens en kennis, waarin we eerst door het drama van de spiegel heengaan waarin alles zich vervormt tot lagere vormen, wat een absolute must is in de demonologie, anders zou alles zo verlamd zijn dat er geen schepping zou kunnen plaatsvinden. Maar zo komt men uiteindelijk tot de ware spiegel van de wet, en kan men zich daaraan hervormen. Dus seb-bek is de overgang van krokodil tot leeuwin, waardoor de mens komt tot B'taat, het hart in het hart, of kern van het hart. De mens komt zo tot geestelijke kern energie.

## Hoofdstuk 45. De Mysterieën van de Vur

Er is alleen natuur, een spel van spiegelingen.  
Zij spelen een spel van schuld en onschuld,  
een spel van goed en kwaad,  
een spel van veiligheid en onveiligheid,  
van oorlog en vrede,  
van wijs en dom.  
Alles zal uiteindelijk in de boeken komen als verhalen.  
Nu is het spel nog in volle gang.  
De Vur zegt dat het verhaal in de nacht sterft om plaats te maken voor het spel.  
En wat voor een spel ?  
Het leven is tegelijkertijd mooi en griezelig,  
traumatisch, tragisch, maar ook mysterieus,  
avontuurlijk en uitdagend,  
onvoorspelbaar.

Er worden spelletjes gespeeld, maar de mens kan er niet bij.  
De verhalen stoppen in het midden.  
Er worden spelletjes gespeeld van angst, woede en depressie,  
absurde, sadistische spelletjes ?  
Aan de ene kant wel, maar aan de andere kant zijn het slechts weerspiegelingen,  
en krijg je alle mogelijkheden en combinaties te zien.  
Kan een mens kiezen, en wat is de mens ?  
Alles is zo fragmentarisch.  
Het is evolutie in de kinderschoenen.  
De gnosis heeft bijwerkingen.

Verdwaald op de kermis, in het lachspiegel paleis.  
Woest sla je dan zo'n lachspiegel in,  
Maar dan vliegen de scherven je aan,  
en dan is er overal bloed.

En dan sta je ineens voor de grote natuur spiegel van de onderwereld,  
de zee van de onderwereld, waar grote vogels komen om zielen op te pikken.

Als er dingen in ons leven verkeerd gaan, dan kunnen we stellen :  
'Dit heeft de natuur gedaan, maar het is verkeerd door de lens heengekomen.'  
Wat er dus werkelijk is gebeurd wordt achtergehouden.

Daarom moet de mens terug door de natuur spiegel voor een 'oh ja' moment.  
De lagere natuur maakt fouten, maar de hemelse natuur maakt geen fouten.  
De oh ja momenten duren vaak kort, maar sommigen kunnen lang doorbrommen op de achtergrond.  
Het verhaal sterft in de nacht, en dan is men weer in het spel.

Het is geen tijd om met pensioen te gaan, maar ons is wel een eeuwige sabbath beloofd wanneer de natuur mysterieën zich zullen openbaren. Deze mysterieën liggen diep gecodeerd in de Vur en de Bilha, in de tweede bijbel, en ook in de bijbel en de Egyptologie.  
Er moet een commentaar komen op de natuur, op wat om ons heen gebeurt.

Het verhaal sterft in de nacht.  
Er worden boeken dichtgeslagen en personages weggekapt,  
en dan gaat het verhaal verder in een ander boek.

Het is altijd mijn vraag : Welk boek moet ik nu lezen ?  
Waar gaat het verhaal nu verder ?  
Want ik wil niet bij de drama blijven hangen, zoals de Vur ook zegt :

Deze zeeën zijn te groot,  
Deze zeeën zijn onoverbruggelijk,  
Deze zeeën zijn eindeloos,  
Er is geen doorkomen aan,  
Tot de baarmoeder zullen zij gaan,  
Van herinneringen geen sprake  
Zij vertelt een verhaal,  
Zij blijft niet bij de drama hangen,  
Het gaat altijd weer dieper (De Vur 126 in het kort)

Alles is waardevol.  
De Vur noemt 'de kaarten van het trauma'.  
Dezen zijn belangrijke sleutels in het spel.  
De Vur geeft aan dat zij boeken openen en deuren van de hel sluiten (41:5).  
Alles zal dus duidelijk worden, en je zal de noodzaak van de moeilijke dingen en herinneringen van je leven inzien, omdat het sleutels zijn tot verdere doorgang.  
Als we iets hemels hebben ontvangen, een bepaalde gave of de heilige gebondenheid, dan wil dat niet zeggen dat we dan ineens in fluweel worden gewikkeld en onaantastbaar zijn geworden. Neen.  
Dan begint het pas. Dan worden we de wildernis ingezonden. We worden dan uit de comfort zone getrokken waar we waren ingedut. Dan begint het spel.

Hoe groter de opdracht, hoe groter het plan, des te groter de voorbereiding, des te groter het lijden, het offer.

Er is in de Vur het mysterie van de ontkenners, zij die je niet serieus nemen, zij die zich niet in je kunnen verplaatsen, en misschien niet eens naar je luisteren. Zij spreken een andere taal. Ze ontkennen zelfs als er harde bewijzen op tafel worden gelegd. Veel mensen zitten zo in elkaar. Het is een bepaald geloof. Zij hebben hun eigen taal, hun nachttaal zoals de Vur het zegt. Zij slapen en zijn in hun eigen droomwereldje.

Wanneer het sap de takken raakt zal de morgen niet komen,  
Alleen de nacht is daar  
Zij kan de nacht niet verstaan,

Zij maakt haar eigen nachttaal, tegemoetkomende tot het verhaal  
Haar nachttaal kent niet, en zal nooit kennen,  
Zij schiep dit mysterie eens in een wonder,  
De nacht dompelt altijd onder,  
Voelen kan het niet, maar het heeft haar eigen zintuigen,  
Die stadse kennis is niet voor haar (41:11-13)

Dit mysterie wordt verder besproken in Boek 113. Het begint met de woorden : 'Ik schiep u in een paradijselijk mysterie'

De nachtplanten hebben het nooit verstaan,  
En het zeewier heeft het nooit geweten,  
Zij gaan alleen in cirkels,  
Maar zij komen nooit aan  
Oh nachtplant, wonder van het bestaan,  
Het zeewier zal altijd ontkennen,  
Oh nachtplant, het ijzer van het hart komt u altijd binnen,  
Maar u raakt nooit aan,  
Nog steeds bent u het wonder van het bestaan  
Oh nachtplant, zee van de eenzamen,  
Groeïende zo diep,  
Nooit zult u het geheim aanraken,  
Maar voor altijd dichterbij komen,  
Het omcirkelen van het wonder,  
Wat u zelf bent  
Nee, de schepping kennen zij niet,  
Zij leven alleen in hun eigen verhalen (De Vur 113 in het kort)

Want als er niet naar je geluisterd wordt, en je wordt niet serieus genomen, en alles wat je hebt meegemaakt wordt ontkend en gebagatelliseerd, dan word je eenzaam. Dan voel je je alleen op de wereld, en veel mensen voelen zich zo, voelen zich onbegrepen en verkeerd begrepen, verkeerd uitgelegd, en ze zijn moe geworden van alle leugens en verdraaiingen en daardoor stil geworden. De mensen om hen heen hebben geen zintuigen, leven langs elkaar heen, hebben hun eigen codes en taal, leven in hun eigen verhalen, en zijn zo xenofobisch. Ze communiceren op een hele andere manier, door raadselen, cryptisch. Ze kunnen geen direct contact maken. Dat is te moeilijk voor hen. Ze kunnen niet rechttoe rechtaan spreken. Dan komt het te dichtbij en wordt het te persoonlijk. Ze willen zichzelf niet kwetsbaar opstellen. Ze zijn paranoïde. Het zijn planten, nachtplanten. Het is zeewier. Ze zijn de verdronkenen. Ze konden het leven niet aan.

Ze hebben geen draagvermogen, en daarom bagatelliseren ze alles. Ze kunnen de harde waarheid niet aan. Het is een grote tragedie.

Vers 4 zegt : Zij trokken u tot de dieptes van de rivier,  
En op uw vragen was geen antwoord,  
Zij vertelden u verhalen om u af te leiden van het geheim,  
Zij cirkelden om uw hart als bijen die de honing bewaakten

Ze kunnen het geheim niet dragen, ze kunnen de kennis niet aan, en daarom zoeken ze de nacht op en het water. Het is heel tragisch en ieder mens draagt deze realiteiten in zich of bij zich, want er zijn altijd meerdere entiteiten in en rondom de mens, en de mens is altijd weer onderhevig aan parallelle realiteiten, waardoor dit soort onverklaarbare dingen gebeuren. Maar de Vur stelt dat met dit verschijnsel er spelenderwijs mee omgegaan moet worden, in de vorm van de vrouw met de witte laarzen. De Vur stelt in vers 9 dat het witte voorkomt uit het zwarte, uit de nacht, met het nachtzicht in haar manden. De bloemen cirkelen alles in dit spel, opdat het nachtzicht voortkomt.

Het geheim wat bewaakt moet worden staat in vers 14 en is ook de reden dat de nachtplanten en met name het zeewier zo zijn zoals ze zijn.

Ik schiep u in een bloem vol honing,  
Met een honingkroon op uw hoofd,  
De nachtplanten hebben het nooit verstaan,  
En het zeewier heeft het nooit geweten,  
Zij gaan alleen in cirkels,  
Maar zij komen nooit aan

Natuurlijk moet dit geheim bewaakt, en natuurlijk moeten indringers van het geheim afgeleid worden. Daartoe zijn de nachtplanten en het zeewier. In het boek is het zeewier nog wel verder heen dan de nachtplanten, dat de nachtplanten zelfs nog de zielen moeten redden uit het zeewier, maar alles leidt dus tot de bloemenvelden van de nacht die het nachtzicht dragen. Er zijn dus verschillende lagen van verschillende intensiteit rondom het geheim.

Bloemen van de nacht,  
Uitgestrekt tot grote pracht,  
Hun uitgestrekte velden dragen het nachtzicht,  
Allemaal in cirkels (:10)

Er is in het boek ook nog een andere groep van bewakers van het mysterie : de vuile paarse bloemen.

Ik schiep u langs de waterkant,  
Tussen vuile paarse bloemen,  
U verstond de boodschap niet (:3)

Zij hebben ook hun eigen boek in de Vur, boek 109.

1. Vuile paarse bloemen groeien langs de kant van de grote rivier,  
Met vuile gezichten staren ze ons aan,  
Bedekt met modder

2. Zij zijn één met de natuur,  
Zo is het altijd geweest

3. De brug over de rivier komt nooit aan, maar leidt ergens anders heen,  
In het midden heerst altijd de mist,  
Deze twee landen kennen elkaar niet,  
De brug heeft hen nooit de waarheid over elkaar verteld

4. En vuile paarse bloemen groeien aan de waterkant,  
Met hun vuile gezichten kan het hen niet schelen,  
Ze bewaken het mysterie,  
In de rivier verdwijnt alle tijd

Zij zijn uiteindelijk degenen die je hebben gestort in dit mysterie :

Ik schiep u langs de waterkant,  
Tussen vuile paarse bloemen,  
U verstond de boodschap niet  
Zij trokken u tot de dieptes van de rivier,  
En op uw vragen was geen antwoord,  
Zij vertelden u verhalen om u af te leiden van het geheim,  
Zij cirkelden om uw hart als bijen die de honing bewaakten (113:3-4)

Paars is ook de kleur van de slaap. Ze trekken de mens niet alleen de nacht in, maar ook in het water. De mens moest dus ook tegen zichzelf beschermd worden.

De mens nam van de honing, en begon dit allemaal te dromen (113:18). De mens nam dus van het geheim, maar het moest tegelijkertijd beveiligd worden. Boek 109 stelt dat in de rivier alle tijd verdwijnt. Dat wil zeggen dat de mens totaal geen macht heeft over tijd. Boek 113:5-6 stelt :

Een boodschapper was tot u gezonden, maar u begreep hem niet,  
Hij stak u  
U probeerde hem om te kopen met bergen goud,  
Maar onverbiddelijk bleef hij steken,  
Want het is de belasting van het raadsel

Dingen duren dus zo lang als het moet duren, want de tijd is verdwenen in de rivier, en er hangt ook een mist boven de rivier in boek 109 die ervoor zorgt dat beide kanten van de rivier elkaar niet kunnen verstaan. In de Vur wordt dit mysterie uitgelegd als belangrijk, opdat dingen niet te duidelijk worden, en er zo niets vastgroeit. Er moet dus wel verscheidenheid zijn, variatie, zelfs tot het punt van het grote misverstand, anders zou alles verloren zijn. Dit is dus een natuur mysterie van zelf behoud, een overlevings strategie.

Boek 42 zegt hierover :

Het moet vooral vaag blijven,  
Als je het te duidelijk maakt, raak je er in opgesloten,  
In vaagheid kun je altijd door blijven groeien,  
En kunnen de betekenissen veranderen

Dit is de vaagheid van de bloemen,  
Zij spreken, maar zij worden niet gehoord,  
De planten verstaan het niet,  
Zij hebben hun eigen leven  
Zij vangen alleen fragmenten op,  
En geven er hun eigen betekenis aan,  
Hoe meer woorden je gebruikt,  
Hoe meer je ook weer versluiert

#### Hoofdstuk 46. Het Scheppings-mysterie in de Vur

De Vur stelt in boek 109 dat de brug over de rivier nooit aankomt, en dat de brug hen dus nooit contact laat maken en hen nooit de waarheid over elkaar verteld. Het is een te groot mysterie. In het midden van de brug heerst altijd de mist, en de brug leidt hen altijd ergens anders naartoe. Contact tussen de twee kanten van de rivier is onmogelijk. Alles zou namelijk vastgroeien als dat zou gebeuren, alles zou dichtlopen. Daarom bedriegt de natuur, telkens weer. En dat moet ook wel, want anders wordt het te duidelijk, te omlijnt, en kan er niets meer bij, en dan zou alles verlamd raken. Een paar boeken verder, in boek 112, de Brug, gaat het speciaal over dit verschijnsel. Er wordt gesteld dat beide kanten van de brug in oorlog waren en zouden vergaan. Er zou alleen leven mogelijk zijn op de brug, maar in de mist ergens in het midden van de brug daar is geen tijd en daar verlies je alles. Er zijn daar witte bloemenvelden. Je kan de ander nooit bereiken. De ander is een illusie, en die illusie ontstaat in de verte. De mens fantaseert slechts over de ander, maar daar blijft het bij, en fantasieën kunnen diep gaan. Het zijn natuur mysterieën, sluiers, want het geheim wordt bewaakt, waar het gehele boek 113 over gaat, de Nachtplanten. Het zijn personages die telkens weer terugkeren, en ze vormen verschillende laagjes rondom het geheim. Alles begint met de vrouw met de witte laarzen, en alles eindigt ermee. Daarin wordt de schepping van de mens gesteld, als sluiers. De mens werd geschapen in een bloemenveld, en de bloemen moesten een dans opvoeren, als sluiers om het geheim. De mens werd geschapen tussen vuile paarse bloemen, aan de waterkant, en de mens verstond de boodschap niet, en mocht de boodschap ook niet verstaan, want daar was het nog geen tijd voor. Het was nog niet rijp. De mens was nog niet rijp. Dat is het scheppings mysterie van de mens in de Vur.

Ik schiep u in een bloem vol honing,

Met een honingkroon op uw hoofd (113:14)

Maar de mens moet de honing leren kennen, en het mysterie wat hem schiep, voorgesteld als een vrouw met witte laarzen.

7. In Mij hebt gij het antwoord,  
Ik ben Degene Die u leidt,  
Ik ben Degene Die het loon uitkeert na de belasting

8. Ik ben Die de witte laarzen draagt,  
Na de grote witte oorlog

9. Nu denkt u misschien : Wat zijn de witte laarzen ?  
Ik bracht het witte uit het zwarte,  
Ik draag het nachtzicht in mijn manden

Het is het mysterie wat de nacht doet overgaan in de morgen. Al die personages van de natuur zijn nodig. Het boek stelt :

Zij doen de harten sneller kloppen,  
Zij doen de nachtdans,  
En sluiten de rij (:12)

De mens ontwaakt tussen vuile paarse bloemen.  
Zo begint het leven van de mens.  
Het zijn de onverschillige pestkoppen, en een mens die dat nog niet zo snel doorheeft, zal ontwaken tot dit feit snel genoeg.  
Hun gezichten zijn bedekt met modder.  
Zij zijn van de natuur en bewaken het mysterie.  
Met vuile gezichten staren zij naar de mensen.  
Zij zijn intens gekeerd tegen deze mensen.  
Zij zijn vies van deze mensen, want deze mensen zijn niet van de natuur.  
Ze zien hoe deze mensen hun steden bouwen, en hoe onwetend ze zijn.  
De vuile paarse bloemen zijn niet onwetend, maar onverschillig.  
En dan trekken ze de mensen de rivier in, en de mens wil naar de andere kant van de rivier.  
De mens wil de brug vinden, want de mens leeft aan zijn kant in een grote oorlog.  
De mens wil contact maken met de andere kant.  
Als de mens dan uiteindelijk de brug vindt, dan komt de mens in een mist waarin hij alles moet verliezen. Maar uiteindelijk leidt deze mist tot de witte bloemenvelden op de brug, een groot mysterie. Boek 107 stelt dat dit het komen tot de gelijkenissen is.

Door het dal van de witte bloemen velden,  
Komen wij tot de gelijkenissen,  
Dit boek is er vol van,  
Zij strijden allen om het boek van het witte bloemen veld (:5)

Dit wordt de grote witte oorlog genoemd, die de vrouw met de witte laarzen, als natuurverschijnsel, heeft gewonnen. In boek 13, de Witte Roos, wordt in vers 8 gesteld dat dit de dansen zijn van het slaaplied. Het zijn de noodzakelijke rituele dansen die nodig zijn voor ontwaking, wat gesteld wordt in boek 111, de Ontwaking, over de witte bloemenvelden. Het zijn de natuur dansen die wij moeten leren. Dit is het scheppings-mysterie van de Vur. Niets ontstaat zomaar, en niets blijft zomaar bestaan. En toch ontstaat en bestaat alles spontaan, vanwege het wonder van de kennis, het wonder van de Vur. In boek 86, het Halssnoer, gaat het over degene die het slaaplied zingt.

Er is een jacht op alles wat niet in het verborgene leeft. Daarom moet de mens tot het verborgene gaan, waarvoor in dit boek het beeld van de kasten wordt gebruikt, waar de boeken zijn. Het rode is de kleur van de verhalen, en de ik-persoon vraagt aan degene die het slaaplied zingt hem daar naartoe te leiden. Dit is een ander mysterie in het paradijs beschreven door de Vur, het moment waarop alles achter glas gaat, wat het mysterie van de vrouw met de rode laarzen wordt genoemd. Alles gaat dan in de boeken, en het spel sterft dan.

20. Leidt mij tot het rode, door de ruiten heen, dieper in de kasten.

38. Het rode laat de gezichten van het verleden zien ... Ze klutst de tranen tot zaad ... Door diepe misleidingen weten ze elkaar te winnen, door verlokkingen ... Zij verbergen hun waarheden tussen raadsels en verhalen ... en vinden elkaar terug op verborgen en afgelegen eilanden ... kundig bouwden ze hun muren ... maar elkaar bedrogen hebben ze nooit ... Ze spreken waarheid tot elkaar, goed verpakt ... Spreek tot mij in raadselen, in verhalen ongehoord ... leidt mij door de wildernissen van het leven, waar zoveel oren klaar staan om ons te vereten ... Spreek tot mij in verhalen en gedichten, door omwegen ... We moeten eerst onze wereld bouwen ... Ik voel je hand door je verhaal

Hier worden dus de tranen tot zaad, waardoor er een nieuwe natuur ontstaat.

39. Ik heb u veel te zeggen, maar ook raadselen heb ik gegeven.

40. Ik heb u rust gegeven, een eeuwige rust. Ik heb u verteld over bomen en struiken, en hun geneeskrachtige werkingen.

41. Ik heb u geleid tot de ramen, en de visioenen. Gij zijt vrij.

42. Ik breng boodschappen van verleden tijden naar boven, en ziet, zij borrelen en dragen genezing, kennis en kracht. Ik spreek tot de bergen en de heuvelen, en zaad dale op hen neer tot nieuw gewas. Een nieuwe schepping zal komen, geheel nieuw.

43. De duidelijke zin van het woord zal hersteld worden, en de taal.

44. Mijn woorden zijn kracht en kennis, als het rode dat van de heuvelen druipt.

45. Zij was het dan die sprak : Laat dan de kinderen los, want gij kunt ze niet dragen. Bouwt dan de brug, opdat zij eens kunnen volgen, en zij niet vergaan. Zij leidde tot het Rode.

46. Zo is dan haar boodschap vol met raadselen.

47. Ja, nieuw bewustzijn zal als een golf over u komen.

48. Zaliger zijn zij die tot het huis der bergen komen.

49. Zij die komen hebben verheerlijkte zielen niet achtergebleven in het huis der pijlen. Zij zijn door het huis der rollende stenen gegaan, en nu zijn zij op weg naar het heilige, waar zij leven van de rode sappen.

Er zijn dus ook weer momenten waarop het verhaal weer sterft en de mens wordt teruggeworpen in het spel. Vandaar dat de mens niet slechts verhalen, maar ook de filosofie moet leren kennen. Dit is een heel traag en moeizaam proces, want er zijn momenten waarop de herinnering weer sterft en alles weggewassen wordt, als door de golven van de zee. De Vur stelt dat alles zal wegglijden uit de handen, maar dat het op weg is naar het hoofd. De mens moet de honingkroon leren kennen.

Zoals boek 84 stelt, Wilde Honing, wordt de honing zwaar bewaakt door spot. Het zijn de hogere natuurkrachten die tot de mens spreken. De tijd is ongrijpbaar.

Natuurlijk wijst het rode op het mysterie van bloed, maar het is veel meer. Het zijn verhalen, en het is het paradijselijke mysterie van de vrouw met de rode laarzen. In boek 84 wordt gesteld dat het vele bloeden alles roze maakt, en de bloedende morgen wordt tot een bloemenveld, waardoor er honing is na een wilde nacht. Bloed staat nooit op zichzelf maar vertelt een verhaal, en keert terug tot de bloemen, totdat het roze is en honing voortbrengt. De rivier van bloed leidt tot het bos (:30).

In boek 27, het Sieraad, wordt er gesteld dat roze de depressie is, als een roze jurkje, en het wordt 'zacht zicht' genoemd, als de eerste openbaring. Het is namelijk de eerste stap in het loskomen. Het is het begin van de bewustwording van de natuur. Het is het steken van de wesp, totdat dingen geopend zijn en op hun plaats zijn gekomen. Het is het ordenen en rangschikken van de natuur.

Boek 115, de Regen, stelt dat wij door die wespenzeen zwemmen en nooit de overkant zullen bereiken. Er is namelijk geen overkant. Het is hetzelfde principe als van de brug, dat er alleen leven op de brug is, en dat de landen aan beide kanten zullen vergaan. Telkens weer zuivert het rode het roze. Het spreekt een andere taal. Het ware, zuivere roze van de natuur is dus het geheim van de wespen. Zij zijn de wachters van het geheugen in de Vur (27:4).

Boek 67 gaat over de roze bloemenvelden, die een strenge etiquette hebben. Het is daar waar bloed tot bloemenzaad is geworden. Boek 46 stelt dat het het geheim van de vruchtbaarheid is.

Boek 22, het Beroemde Schilderij, zegt hierover :

1. Ze was een bloederige wond in mijn hart.
2. Ik kon haar niet doorzien, maar soms in flitsen was alles duidelijk.
3. Ik begeerde haar te kennen. Zij was mijn innerlijke wond. Het was een vruchtbare plaats, als de tuin rondom mijn huis in mijn gedachten.
4. Die tuin was roze, sprankelend. Ze stond daar met boeken vol gedichten.
5. Ik kon mijn gedachten niet keren. 'Lees eruit voor,' zei ik. Maar ze zei niets. De wond was te waterig om iets te zeggen. Alles wat ik greep sijpelde weg.

6. Ze draaide langzaam rond als een ballerina, verspreidende lichte, zachte muziek, als op de achtergrond. Het was niet eens goed hoorbaar, maar ik leek er rustig van te worden.

7. Het greep mijn hart, en liet mij een gat in de tuin zien.

We moeten nog steeds onthouden dat het een slaaplied is. Het is een roze tuin. De Vur zegt dat zoete waarheid dwaalt in 't hart van de diepte. (7:10) In boek 34, de Lijn, stelt de Vur dat de honing leidt tot de oer oceaan. Het roze leidt uiteindelijk tot het spiegelen roze, de zelf reflectie.

De boodschap is dus niet overbruggen, maar verdiepen, dan kom je er vanzelf. Het scheppings-mysterie, de vrouw met de witte laarzen, staat in boek 113 tussen het gebalk van ezels in een veld waar struisvogels rennen. De nachtvlinder sprak hierover, en er werd gesproken over het wonder van de eland.

Het gebalk van ezels in ons leven krijgen we geen hoogte van, maar het is het scheppings-mysterie, ook de wegreennende struisvogels die altijd hun kop in het zand steken. Alleen als je daar goed naar kijkt en het op waarde schat kun je leren van de eland, wiens gewei spreekt over het vastwortelen van dingen in het hoofd.

De nacht is een kokon. Let goed op wat uit de nacht komt en verhalen vertelt. Het is de boodschap van de nachtvlinder.

## Hoofdstuk 47. De Rode Planeet en de Vurische Natuur en Cultuur

De rode planeet,

Ik rende door een prachtig natuurgebied, wijduitgestrekt, waarin ook natuurdorpen en natuursteden waren. Maar dit gebied werd bestuurd door mensenapen van de onverschillige stilzwijgendheid. Aan de andere kant van de planeet lag het Vur gebied, maar dit was afgezonderd door grote hekken. Er was een oorlog op de rode planeet : de Vurischen tegen de mensenapen. Ik heb vaker zulke dromen gehad. De mensenapen leken heel erg op mensen, en ook mijn ouders waren in die dromen mensenapen, totaal onverschillig en stilzwijgend over het leed wat ze anderen aanrichten.

Ik rende door een woonwijk. Er stonden allemaal prachtige huisjes, en er leefden hier heel veel mensen van de Vur, hele technische, gastvrije mensen met empathie, open mensen, maar zij werden onderdrukt door de mensenapen, en de mensenapen zaten achter mij aan. Het was hier een prachtige buurt. Ik rende naar het ouderlijke huis, een vrijstaand huis in de droom, met verschillende etages.

De Vur mensen in de woonwijken waardoor ik rende waren kunstenaars, schrijvers, uitvinders, hele creatieve mensen. Sommigen waren beeldhouwers en hadden prachtige beelden gemaakt die in hun

huizen stonden of in hun tuinen. Er gleed een heel veilig gevoel over mij, ook al zaten de mensenapen achter me aan. Ik was niet bang voor hen. Ik rende langs het dorp, langs het centrum, en daar zag ik ergens aan de rand mijn moeder mensenaap lopen. Zij zag mij en kwam achter mij aan en riep : "Twintig minuten geleden is de Heilige Geest over me gekomen !" Ze probeerde mij in te halen, maar ik werd opgenomen door een wind boven het centrum, en kon vliegen, zoals ik dat vaak kan in mijn dromen. Er was een rode bal om mij heen om mij tegen haar te beschermen, tegen haar klevende, plakkerige, grijperige energie, tegen haar geklaag.

Ik ging toen naar het ouderlijk huis, waar mijn vader mensenaap op de bank zat. Ik schold op hem, roepende hoe de mensenapen hun materialen in kinderen stoppen om die kinderen onder hun invloed te houden, te traceren, enzovoorts. Ik riep dat sommige kinderen niet tegen die materialen kunnen, of hij daar weleens over na had gedacht. Er kwam toen in mijn hoofd op dat hij wel eens zijn excuses had aangeboden, maar hij streed niet tegen het bewind van de mensenapen. Geestelijke oorlog was iets waarover niet gesproken werd. De mensenapen kwamen achter me aan, en hij deed verder niets. Hij zat daar maar, stilzwijgend. Ik riep dat het pure kinderhaat was, en kindermoord.

Ik had even wat herinneringen dat de mensenapen altijd achter me aankwamen, en dat ik langs de gordijnen allemaal etages hoger moest in het gebouw van het ouderlijk huis, en dan moest ik allerlei trappen oprennen, heel gehaast, en door deuren heen, en door gordijnen heen, om op zoek te gaan naar de trap voor de volgende etage, om zo helemaal naar het zolder te gaan. Maar het drong allemaal niet tot me door, omdat er een rode bol om me heen was, en mijn woede was veel en veel groter dan mijn angst. Ik zweefde gewoon door de etages heen, en de tijden begonnen te veranderen, en het was ineens nacht. Ik wilde zien of er ook nog een extra trap was op zolder naar misschien een nog hogere verdieping, en het leek alsof die trap tegen het schuine plafond aanlag, een witte trap, maar het was heel subtiel, en ik zweefde gewoon door de trap en de muur heen, en toen was ik op het dak, en vloog ik naar beneden. Er stond daar een apparaat en ik begon het te bedienen, en ik hoopte maar dat mijn mensen apen ouders er niet wakker van zouden worden, maar toen begonnen weer de tijden te veranderen, en het was ineens weer overdag, en het was een prachtige dag, en iedereen was bezig. Plotseling keek ik omhoog. Ik stond aan de voorkant in de tuin of in het huis, of ik kon dwars door het huis heen kijken. Maar ik zag een enorm ruimteschip neerdalen, donkerkleurig. Het was echt een reusachtig ruimteschip, en ik vroeg me af of ik sliep of wakker was. En ik dacht moet ik nu rennen of gewoon stil blijven staan. Ik was niet bang, maar ik had wel in mijn achterhoofd dat als het op m'n kop terecht zou komen, dan zou ik in de vuurzee vergaan. Het kwam vlak voor mij neer, en er leek iets van een vuurlinie voor me te zijn, maar het deed me niet. Ik vroeg me ook af of het wel echt vuur was. Ik stond toen ineens boven op het ruimteschip alsof het een hele grote boot was. Ik zag een jongen van het schip, en ik kon dwars door zijn hoofd heen kijken. Hij had een soort tekenfilm-haar, maar plotseling was zijn hoofd een woeste chaos, maar het was heel mooi, als van de natuur. Het was een soort dimensionale poort geworden, en het was een hele speciale soort wit, heel zacht en diep, en er verschenen wat andere kleuren in, als flitsen. Het ging heel snel, als een storm. Toen kwam de jongen ook in een rode bal. Het was een ruimteschip van de Vur. Het was een natuurschip.

Ook de Vur spreekt over de rode planeet en de rode bal, het rode zicht, als een ervaring waarin alles om je heen tot verhalen wordt, tot een tekenfilm. De rode bal is een ervaring waardoor je van alles wordt losgerukt, losgeschud, door een enorme chaos als eerst, of een trauma, waardoor je allereerst

je oriëntatie verliest. Het is als een soort dimensionale lift. Het rode is een studie onderwerp in de Vur wat telkens weer terugkomt. Boek 9 gaat uitvoerig over deze rode energie vanaf vers 20 :

20. Wij moeten het rode pad volgen. Wij moeten aangesloten raken op deze rode energie. Het is een nieuwe bio-energie die ons los moet maken van spier-energie. Wij gaan dus leven vanuit veel hogere energie.

21. In de rode energie ontstaat een geheel nieuwe wereld van Zorg en Tucht, die dieper gaat dan stadse liefde en genade. Wij mogen ons uitstrekken naar uitstortingen van de rode bal, van de rode planeet.

22. De rode energie zal een nieuw medicijn zijn voor de mensheid. Wij mogen tot een zekere graad genezing ontvangen door de rode energie, door erop aangesloten te worden. Deze energie zal het verstand ordenen, tot een hoger bewustzijn brengen, ook het hart. Het zal nieuwe kanalen leggen in de hersenen, en in het hele lichaam, waaruit een nieuwe gewoonte van energetische beweging zal komen, en het lichaam zal op een andere manier geladen en gespannen zijn. Het zal komen door rode flitsen en vonken, die alles zullen ordenen. Ook zal het oog gaan kijken door de rode energie.

23. Dit is dus de paradox tussen nachtmerries en dromen. We moeten hierin de patronen zien te ontdekken, want het zijn onze pijlen in de eeuwigheid. Onze pijlen zullen niet diep doordringen, wanneer zij geen nachtmerries bevatten, wanneer zij niet eerst heel diep in onszelf zijn gegaan.

Ook boek 123, de Lift, gaat over de rode bal :

### 123. DE LIFT

1. Wie ben ik in jouw fantasie ? Je kan me maken en breken. Als je de wereld wil veranderen, dan moet je eerst je gezichtspunt veranderen. Je bent in een rode bal.

Hij wilde de planeet rood maken.

Het was zijn eigen spelcomputer.

2. Al deze rode bloemenvelden, zo betoverend.

Wanneer je er naar keek, werd het blauw en wit, en het gaf je nieuw uitzicht, het zicht van illusie. Ze brachten nieuwe gevoelens.

Hij moest een tocht maken door deze bloemenvelden, naar de uitgang.

Hij kende de gevaren van deze bloemen, die zich keerden tegen alle verraders.

Hij zou geworpen worden in een meer van vuur, maar hij zou de overkant bereiken,

Waar hij het rode zou delen

3. Hij wilde een goede gids zijn, hen vertellende over de rode geheimen,

Hij had de cassette in zijn hand, een spel uit een winkel,

Maar hij koos ervoor het spel in een oorlogsspel te veranderen,

Hij wilde meer avontuur, en de gevangenen uitleiden.

4. Ze vertelde hem niet wie ze was, maar ze zei dat ze hem kon helpen.

Een rood boek lag voor hen.

Plotseling ontwaakte hij, badende in zweet. Wie penetreerde zijn hoofd ?

5. Laad het spel weer op. Ik val weg van je verstand, maar niet van je hart.

Ik raak mijn herinneringen kwijt.

6. De cassette draait met de stem van de nieuwslezer,

Diep in de rode zee.

7. Dit is waar deze bloemenvelden naar leiden,

Nee, er is geen uitgang,

Het zal uiteindelijk reiken tot het rode

8. Hij moet de tocht maken om een slager te worden,

Want hij voelt alsof hij vee is

9. Het regent bloed, het regent het rode.

Hij kijkt naar de rode ballon,

Het was een soort pomp, een lift

10. Moeder was een nachtspeler,

Marcherende om je terug te brengen tot de rode regen

Deze terminologie wordt ook verder besproken in de Tweede Bijbel. Zodra je dingen van een andere en diepere kant leert te bekijken, in het rode zicht, kun je het archiveren. Het gaat dan waarde krijgen, en functie. Wat was het moeilijkste moment van je leven ? Daar stroomt het uit voort. Dat wat je leven totaal op de kop zette, waardoor je kwam in een rode bal, afgezonderd van de rest. Het is een rode bal in de natuur. Alle Vur mensen worden door zulke rode ballen opgezogen. Het is een natuurverschijnsel. Het is een bal van vele laagjes rode energie die dan nieuw beeld gaan vormen, nieuwe ervaringen, waardoor je deel krijgt aan de Vurische natuur en cultuur op de rode planeet. Juist dat wat de mensenapen je hebben aangedaan door je zo te terroriseren zal de poort zijn waardoor je in de rode bal komt. Ze hebben dus hun eigen graf gegraven, en het kwaad werd ten goede gedacht. Wie een kuil graaft voor een ander, valt er zelf in, en voor de ander is de kuil slechts een poort.

Boek 66, het Roofdier, zegt hierover (in het kort) :

De nieuwe golf van subtiële energie,

Zij overspoelen de tuinen,

Zij brengen het rode zicht,

Het bloed in de nacht

Zij spreekt van wonderen,

Van beesten verslagen,  
De golf overspoelde haar ook  
Het bloedt hier in de nacht,  
De verwondingen gaan diep,  
Totdat wij ook door de golf worden overspoeld

Zij komt vanuit de diepte,  
Zij spreekt het helende woord,  
Van de honing komt Zij  
Wij hebben het morgenrood bereikt,  
Het spreekt nu tot ons,  
Als het rode zicht,  
Zoveel bloed in de nacht,  
Van beesten verslagen

Hier kunnen wij onze woningen bouwen,  
Zo diep onder de grond,  
Nu het beest is verslagen  
Wanneer zij brult knappen hun oren,  
Dan breken de ramen,  
Een grote uittocht uit de stad

Zij leidt hem tot het rode zicht,  
Het rode pad uit de stad,  
Tot bossen zal zij hem trekken,  
Tot de wildernis zal zijn eer uitstrekken  
Zij bekleed hem met sieraden,  
En kroont zijn hoofd met kennis,  
Vurig zal zij hem aansporen tot goede werken  
Tot de oorlog doet zij hem ontwaken

Zijn wapens zijn moed en goede werken,  
Zij voedt hem op in tegenstellingen,  
In de diepte van het Woord troont Zij,  
In de diepte van de Kennis heeft Zij Haar woning,  
Vanuit het ijs breekt zij voort,  
Een roofdier des hemels is Zij

Er is dus een grote oorlog op en om de rode planeet, wat ook weerspiegelt op aarde,  
en wat opgelost zal worden in het rode mysterie van de Vur.  
Het enigszins ver weg en vaag zijn van het rode, want alles is immers achter glas, in de boeken,  
maakt ons creatief, en wij mogen onze creativiteit serieus nemen,  
als een wachter in de nacht,  
als een wapendrager.

Volgens boek 104, Rode Laarzen, is het rode mysterie zo krachtig, dat we het maar eens in ons leven hoeven te zien, en dan zal het vanzelf doorwerken in onze herinnering en alles nieuw maken. Het zal voor eeuwig in onze harten gegrift zijn, als een eeuwig visioen, zoals boek 5, het Beest stelt. Boek 5 gaat over de ervaring van het ontvangen van de rode bal, het rode zicht, het eeuwige visioen. Je voelt je zweverig, als tussen hemel en aarde, los van alles. En dan ga je leven vanuit deze rode natuur energie. Je doet misschien dingen die je niet begrijpt. Je leeft profetisch, op de golven en stromen van de natuur. Het kan niet berekend worden. Het is iets spontaans. Het is subtiele natuur energie, maar tegelijkertijd ook heel helder. Je leeft dus niet zomaar raak, maar je wordt erdoor onderwezen, door de buitenaardse natuur moeder.

Het is maar één zaadje wat je in je leven hebt ontvangen. Wees er dus zuinig op. Vanuit dit ene zaadje zal alles komen wat je nodig hebt.

#### Hoofdstuk 48. Het Rode Tijd Mysterie

Mensen zijn soms onverschillig. Het is een eigenaardig, nogal veel voorkomend, verschijnsel. Gelukkig is hier een pad doorheen genaamd rode tijd, van de rode planeet, want door alle onverschilligheid loopt ook een rood pad van loslaten. Dat is ook de betekenis van rode tijd :

Er is een lied over de rode tijd in de tweede bijbel, over het opgeven van bepaalde contacten voor het grotere goed, de ruimere cirkel, omdat bepaalde contacten slechts bestemd zijn voor 'één dag'. Terwijl er daarna wordt gezegd dat het einde van de dag nooit bereikt zal worden, in de zin dat je het contact altijd met je mee zal dragen op een bepaalde manier. Alles is dus in principe voor eeuwig. Daadwerkelijk dingen opgeven is dus onmogelijk. Het is abstract. Wij moeten minder worden, alles minderen, opdat de harten van anderen zullen kloppen. Alles moet dus afzwakken om plaats te maken voor andere dingen. De herinnering zal wegvagen, en de mens zal andere contacten krijgen. Het is een lied tussen een jongen en een meisje. De jongen noemt het meisje paranoïde en zichzelf autistisch, of een autistisch gezichtspunt. Zij kunnen elkaar nooit echt bereiken, maar aan het einde van het lied ontdekken ze een nieuw deel van elkaar, en de dagen gaan voorbij en voorbij. Ze komen aan op het strand van morgen. Het is dus een heel dualistisch lied.

'Rode tijd' komt wel vaker voor in de tweede bijbel, zoals in het boek 'Vergunningen van Orion', waarin de hoofdpersoon, Lars Hemmerlitch-Richter, op de Betelgeuse planeet in Orion was gekomen, en daar was een gevaarlijke soort van slangen genaamd 'de escurator slangen'. Alleen al door zo'n slang te zien zou je sterven. Maar Lars had daar een bepaald vizier voor gekregen van Orionse biologen. Het was een helm met een kristal erin die de rode tijd kristal werd genoemd. Hij zou zo niet sterven als hij deze slangen zou zien door deze kristal, maar ze vielen hem wel aan. Ze werden uiteindelijk door Lars neergeschoten. De escurator slangen hadden huiden als krabben, en hadden ook vele rode tijd kristallen binnenin. Uiteindelijk zouden die kristallen belangrijk zijn om tot andere planeten te komen. De rode tijd kristallen waren ervoor opdat je niet ten prooi zou vallen

aan de tijdshifters, de verdraaiers van tijd, zodat je niet opgesloten zou worden in de tijd. Daarom gaat de rode tijd over het leren loslaten, zodat je kunt relativiseren en het dualisme van alles in de gaten blijft houden. Zo val je niet in allerlei orthodoxe drama. Ook in de Tara van Rhodes verhalen komt de rode tijd voor als het ultieme middel om te ontsnappen uit opgelegde slavernij. Als er een ontsnapping zou gebeuren zonder de rode tijd, dan zou alles verstenen. De rode tijd zou als rode klei te vinden zijn in de diepte van een woestijn, onder de grond. Dit laat ook weer de noodzaak van woestijn-periodes zien in ons leven, waar we niet te snel weer uit mogen gaan. Het heeft een bedoeling. Daarom is de Exodus mythe ook zo belangrijk : Mozes leidde het volk tot de woestijn om het mysterie van de rode tijd te leren, wat in de slang zat, maar het volk begon te klagen, terug te verlangen naar de vleespotten van de stad. Zij waren nog steeds gevangenen van de stad, junkies van de stad, als aan een drug. Zij wilden de rode tijd niet. Zij wilden de tijd van de stad, ook al leefden ze daar in slavernij.

Ook is er een lied over de rode tijd genaamd : 'bevroren vrienden'. Het gaat over bepaalde dingen die nooit weg gaan, die altijd bij je zijn, als bevroren in de tijd, die je ook niet uit je geheugen kunt halen, als familie, wat tegelijkertijd eng is. Je moet dan constateren dat je zelf ook bevroren bent hierin, als in een klok. Er wordt een beroep gedaan op de rode tijd. Dingen worden bekeken met andere ogen, alsof de rode tijd nu op zijn rug zit, om goede compromissen te maken. Hij komt door zijn dromen tot het wiel van de rode tijd wat stroomt en draait door de nacht, zodat ook de bevroren dingen moeten meedraaien, zodat er ook meer stilte is, en meer antwoorden. Stilte komt door dubbel te kijken, nog een keer te kijken, in plaats van direct te spreken. Als je naar iets kijkt, kijk dan nog een keer, en laat je niet bedriegen. Praten en staren tegelijkertijd werkt niet, zoals mensen die iets zien en gelijk hun mond opentrekken. Blijf de afbuigingen in de gaten houden door alleen te kijken zonder te praten, en leer de dingen van een afstand te bekijken, zodat dingen uit de verwarring komen. De mens is in de stad een gladiator van het staren en praten, van een machine, waardoor de mens een heleboel dingen niet ziet, en de mens wordt te snel boos terwijl ze helemaal nog niet weten wat er gaande is. De mens moet dus komen tot de rode tijd, en ook tot het rode spreken, de stille fluisteringen van de nacht. Woorden die wegvagen in vreemde vervoeringen, wat je geen tweede keer kan bekijken, want je bent dan een gladiator van de rode tijd, die van een veel grotere cirkel komt, waardoor het raadsel van de andere oorlog wordt opgelost in de mysterieën van de nacht. Daar gaat deze psalm over.

Als we dan een confrontatie hebben met onverschilligheid, dan mogen we dit afpellen totdat er alleen nog maar rode tijd over is. Onverschilligheid is de schil van een vrucht, de vrucht van rode tijd. Hierdoor minderen wij, hierdoor raken we los. Het is dus 'even doorbijten'. Onverschilligheid is een code, namelijk van 'het scheelt niet veel'. Mensen zijn onverschillig, om net even in een andere vibratie te komen, er net langsheen, om er net even iets anders tegenaan te kijken. Dit gaat vaak mis, maar er is in die zin ook een heilige onverschilligheid die ervoor zorgt dat we niet worden afgeleid door bijzaken en het materialisme. We moeten het heilige, hogere doel voor ogen houden. Maar er is een groot verschil tussen vleselijke en geestelijke onverschilligheid. Dit verschil moet de mens leren, om niet ten prooi te vallen aan demonische onverschilligheid.

Wat is het verschil ? Egoïstische onverschilligheid is onverschillig naar de demonologie. Het is de gepensioneerde onverschilligheid. Zij strijden niet meer voor het hoogste goed, maar hebben zichzelf gebogen voor het materialisme. Maar juist in dit contrast kan het rode pad zichtbaar worden, en kunnen wij de sieraden dragen van de rode tijd. Het doemdenken heeft dus altijd zijn

grenzen, en eindigt in het mysterie van de rode planeet, en wordt daar opgelost. De mens mag door het mysterie van de rode tijd het hek over om terug te keren tot de Vur natuur en de Vur cultuur. Dit is een realiteit die ook op aarde mag plaatsvinden, als wij het wonder van de Vur, de buitenaardse natuur kennis, ontdekken.

Afscheid nemen doet altijd pijn, maar is nooit volledig. Je draagt zoveel voor altijd met je mee, bewust of onbewust, en dit zal zich vervormen. We moeten in de gaten blijven houden dat dit de schil is van de vrucht, maar door verdieping, het witte paradijselijke mysterie, komt de mens tot de vrucht. Dit is een bittere vrucht, en het zoete is altijd verminderend, maar opent de deur voor zoveel geheimen van de natuur.

We zien de onverschilligheid op aarde omdat het ook niet om deze vibratie gaat. Er is een diepere vibratie en het scheelt niet veel. Er ligt maar een hele dunne lijn tussen deze twee vibraties, maar het is een wereld van verschil.

De aarde is zowel in een doodstrijd als in de strijd van barensweeën. Er is maar één zaadje gegeven, omdat er maar één zaadje nodig was, zoals de hoofdman van Kafernaum zei : 'Spreek slechts een woord en mijn knecht zal herstellen.' (Lukas 7)

Het buitenaardse mysterie van rode tijd gaat ook door de bijbel heen. Denk maar eens aan de hoer Rachab die gered werd door het rode koord, en haar hoeren sieraden werden afgedaan, zodat ze deel kon hebben aan het volk van God. Ook Ezau verkocht zijn eerstgeboorte recht voor een kommetje van het rode, om zo het pad van de mindere te gaan.

De mindere ? Echt waar ? Minder is altijd meer. Het is meer een overschakeling naar een andere vibratie en je krijgt er zoveel voor terug. De mens moet leren heilig onverschillig te zijn om zo meer aandacht te geven aan de rode vibratie van de natuur. Er moet dus een aandachts-verschuiving komen. Het blijft dus niet bij het minderen. Alle dingen zullen nieuw worden, door het rode zicht, het eeuwige visioen. Er is niks verloren. Er is alleen zoveel bijgekomen.

#### Hoofdstuk 49. Het Gaan tot en Leren van de Wijngaard

Neem van alles kleine beetjes. Je kan al snel een overdosis van iets krijgen. De verlokkingen zijn immens, en groomers zijn overal.

Ook de Egyptenaren kenden een rode planeet, die ze aten noemden, ten, wat een naam was voor Serket, de schorpioenengodin, of de godin van de baarmoeder en de hel die het kind vormt en beschermt. Op een punt was dit bijna een monotheïstische religie geworden door farao Achenaten die de aten had verheven boven alle goden. De Egyptenaren moesten ingewijd worden in het rode mysterie.

De rode planeet is om een zeker natuur bewustzijn aan te duiden van onthechting. Ook de strijd om deze planeet is een feit. Als de mens contact wil maken met de Vur natuur op deze planeet, en dichtbij de muren van het Vur gebied is gekomen, dan is de mens in tropisch oerwoud, en moet de mens op de hoede zijn voor zekere weerhaak-insecten. Wanneer zij steken laten zij hun weerhaak angels achter, en degene die het eruit probeert te halen maakt de wond alleen maar erger, omdat het weerhaak angels zijn. Op aarde vertaalt dit zich in de gevaarlijke besnijdenis die steeds weer levens eist, en steeds weer levens overhoop gooit, ook de vaginale besnijdenis. We kunnen ook denken aan het voetinbinden in de geschiedenis. Dit is allemaal veroorzaakt door weerhaak insecten. Het westen zet een grote mond op naar deze praktijken en noemt het barbaars, maar zelf doen ze precies hetzelfde door de gedwongen vullingen in de mond, in het bot, wat de hele mond flora huishouding overhoop gooit en verstoort en ook alle orale natuur evenwichten en immuniteit. Het zijn dus hypocrieten. In de tanden lopen allemaal zenuwen, en als de vulling er te dichtbij komt dan kan de zenuw daardoor afsterven en infecties geven door het hele lichaam. Dit komt vaak voor. Ook kan het overgevoelige tanden veroorzaken waar veel mensen aan lijden. Tandementen en tandofielen zijn beunhazen die de lichamelijke natuur principes niet kennen, en zij staan op één lijn met de besnijders en voetbinders. Het zijn allemaal weerhaak insecten. Ook psychiaters die het psychische lijden van hun patiënten nog erger maken door hun gevaarlijke chemische medicijnen en door valse etiketteringen zijn projecties van deze weerhaak insecten op aarde. Het is religieus, dus het gaat niet zomaar weg, dus de mens moet het leren vertalen.

De mens heeft een obsessie wanneer het aankomt op de genitaliën, wat we wel zien aan de fallische besnijdenis en de vaginale besnijdenis wat op grote schaal plaatsvindt, maar de mens begrijpt helemaal niks van de genitaliën, en ook niet van de sexualiteit. De genitaliën zijn demonologische attributen, en ook sexualiteit is demonologisch. De mens heeft het niet voor niets gekregen, niet zomaar om ermee aan te rotzooien, maar het is iets van de natuur, met een verborgen bedoeling. Dit is ook terug te vinden in o.a. de grondteksten van de bijbel. De vijand, het kwaad, kan niet scheppen. Ze moeten het daarom hebben van verdraaiingen van de wapens van de Vur, de gnosis. Alle wapens die dus door het kwaad gebruikt worden hebben een oorspronkelijke, pure vorm in de gnosis. Als we dan aan de man denken die zijn ego offert op het altaar, de vrouw, dan wordt het ego helemaal afgepeld totdat de oorspronkelijke vorm van de Vur, van de gnosis, is overgebleven. Dit is dus waar de geslachtsdaad voor staat. Dat wat overblijft en achterblijft in de vrouw is het zaad, nieuw leven. In die zin komt de man, zodra hij zich volledig heeft opgeofferd, niet meer los van deze weerhaak, en de weerhaak vindt haar weg tot zijn kern, om het nieuw leven te geven. Oh, hoe de mens dit heeft verdraaid. Als de vrouw leven heeft gegeven aan het zaad dan is er voor altijd een band tussen man en vrouw. Dit proces heeft dus alles met de demonologie te maken. De vis komt in de fuik, en wordt naar binnen gepompt en wordt tot mens. Zowel de jacht als de visvangst is alleen maar demonologisch te begrijpen. Er wordt gejaagd met zulke weerhaak-speren. Het ego moet er niet alleen helemaal aangaan, maar moet ook zijn kern opgeven, zijn zaad geven en nieuw leven brengen. Dit gebeurt er dus daadwerkelijk aan het kruis. Het is de wijsbegeerte die de man, de aarde, en de vrouw, de hemel, bij elkaar brengt, en die ook weer scheiding brengt tussen man en

vrouw, zoals in de Egyptologie, waarin Shu de aarde, Geb, en de hemel, Noet, van elkaar scheidt, maar dit is slechts deels, en dit is de demonologie, dat de mens zich afscheidt van de zonde. Er moet wel dualiteit zijn, anders zou er geen leven mogelijk zijn. Het leven is in de demonologie.

De rode kroon van Noord-Egypte is de kroon van de mirre, van het morgenrood, als de val van het ego. In Psalm 57 zegt David : Waak op, mijn ziel, waak op, harp en citer; ik wil het morgenrood wekken (:9). Ook David had net als Ezau honger naar het rode. Het is een beeld van de rode planeet.

Over het morgenrood zegt de Vur : "Ik kom tot het morgenrood, om alles terug te draaien, Zij hebben mij teveel gestoken, Zij hebben mij teveel gebroken. Alles deed pijn, maar van het lijden zingt zij, als van zoete dromen." (42:11)

"Wij hebben het morgenrood bereikt, Het spreekt nu tot ons, Als het rode zicht." (66:6)

"Alles gaat in cirkels hier, Het leven houdt op en gaat dan door, De narcis houdt de schepen af van het geheim, Alleen het morgenrood zal het zien, De eeuwige nacht van ijs, De leugen overvloeiende in de waarheid, Totdat het rode ontwaakt." (44:10-11)

En in het Wonder van de Vur, het commentaar op de Vur 32:34 : "Er zal ook een ochtend wezen in de nacht, een ontwakend besef, als een vuurgloed in ons hart, als het overspoelende morgenrood."

Ook kunnen we denken aan het rode spotkleed. Wij mogen gaan tot deze wijngaard en ervan leren. Hiertoe kwam Noach alleen door de zondvloed.

## Hoofdstuk 50. De Vur als Gids op de Rode Planeet

Als een mens spreekt, dan spreekt de mens tegen een prisma, en dan wordt alles opgesplitst, verdeeld en verdraaid. En zo moet de mens zijn weg vinden door deze spectra, als door een labyrint, een orakel. Alles wat tot de mens terugkomt is wat hij zelf eens heeft uitgezonden, en eerst komt het helemaal vervormd terug, als een echo.

Een recent overleden bekende zanger bezocht mij verschillende nachten met een lied wat hij na zijn dood schreef, genaamd 'Rain' (Regen) :

Life, is it only illusion (Leven, is het slechts illusie ?)

Is it only delusion (Is het slechts begoocheling)  
Like the sky is for me (zoals de lucht is voor mij)

Life, is it only confusion (Leven, is het slechts verwarring)  
is it only intrusion (is het slechts indringing)  
Let the rain fall on me (Laat de regen op mij neerdalen)

Als we tot het rode naderen, tot de rode planeet, dan moeten we beseffen dat we over een spiegel praten. Farao Achenaten had de aten die boven alle goden zweefde voorgesteld als een rode disc, als een spiegel, opdat de mens tot het boven bewustzijn zou komen, het hoge bewustzijn wat boven al het andere zweeft, als een ibis boven de woeste zee van de illusies van het leven. Op de rode planeet is er een Vur deel en ook een Bilha deel, maar allereerst is de mens in het mensenapen gebied, en het gebied van de weerhaak insecten is vlak voor de muren van de Vur. De mens moet helemaal door de oerwouden heen komen tot de hekken en muren van de Vur. De Vur zelf leidt de mens, ook door het Vur-gebied heen, tot het Bilha-gebied.

De Vur begint met het boek 'De Orkaan', en zegt in vers 1 :

Deze bruggen zijn gemaakt van bruine bloemen,  
Bruggen tussen jou en mij,  
Waar leiden zij naartoe ?  
Wanneer ik naar jou kijk, vaag ik weg,  
Wanneer ik aan je denk, laat ik je wegglijden,  
Dit is hoe ik mijn boog grijp,  
Maar ik bereik het nooit

'Wanneer ik naar jou kijk, vaag ik weg' is het principe van het minderen. Om tot de Vur te komen moeten wij minderen. Maar wij moeten alles blijven toetsen, ook als er nieuwe dingen op ons afkomen : 'Wanneer ik aan je denk, laat ik je wegglijden'. Wij moeten het eerst op een afstand bekijken, en voorzichtig zijn, opdat wij niet bedrogen worden.

'Dit is hoe ik mijn boog grijp' : Het gaat dus om de geestelijke oorlog, als een beeld van het toetsen. Onderzoek het op veilige afstand. Analyseer het. 'Maar ik bereik het nooit' wil zeggen dat er altijd meer over te zeggen valt. De mens is op een tocht door het oerwoud. De mens komt steeds meer dichterbij, maar raakt het nooit, want er zijn altijd weer tussenstappen en nieuwe richtingen.

De Vur is dus een gids om tot de rode kern te komen, en over de bruggen te gaan van het mensenapen gebied tot het Vur gebied.

De pijl raakte haar hard,  
Het was diep, we zagen haar vallen,  
De pijl bracht haar over de bruggen,  
Tot de donkere nacht,  
Tot bruine bloemenvelden

Wij hebben die pijlen dus nodig om over de bruggen te komen. Het zijn onze toegangskaartjes.

Zonder littekenen en verwondingen door de pijlen blijven we halverwege steken. Het is dus belangrijk het lijden te aanvaarden en op waarde te schatten, op diepte. Het draagt de kern in zich. Het zijn natuurlijke tatoeage patronen die een bepaalde taal spreken, wat een bepaald communicatie systeem is van de natuur. De mens moet deze taal leren.

Alleen de orkaan kan haar weg er doorheen vinden,  
Klaar om steden in te nemen,  
Zij breekt het glas,  
En dan is alles brandende,  
Zij is de slager van de herinnering

Het eerste boek is dus van fundamenteel belang, omdat dat de orkaan is. De orkaan heeft zichzelf van alles losgeschud, en is zo het portaal van het hoge bewustzijn. Dit bewustzijn zweeft en draait boven de woeste zeeën van de herinneringen, van het verleden. Er zal een nieuwe schepping moeten komen. Het zweeft daar als een ibis, als een stormvogel, om het uit te broeden. Het is het ei van de herinnering. Het is een verschrikkelijk ei, maar dat is slechts de schil. Het gaat erom wat er binnenin gebeurt, in de kern.

In deze situatie zullen we ons tussen wal en schip bevinden, op de brug, en onze orientatie zal er niet zijn. We voelen ons misschien op de golven, niet wetende waar we zijn en waar we precies naartoe moeten.

Ik herinner het schip,  
Het schip waarmee ze mij oppikte,  
Zij is een lied in mijn hoofd

Wij moeten dan wachten op een schip wat ons zal oppikken. Wat wij zoeken zoekt ook naar ons.

Dan zegt de Vur in vers 21 :

De geschiedenis steekt,  
Ik kan niet over deze berg komen,  
Maar in mijn dromen kan ik het

De mens moet dus van de aardse geschiedenis komen tot de droom geschiedenis. Ook je dromen zijn je leven. Ook je dromen hebben een geschiedenis, die veel belangrijker is dan je aardse geschiedenis. Dromen zijn ook dagdromen. Welke dagdromen heb je in je leven gehad ? Welke fantasieën ? Het is je droom geschiedenis. Je hebt daarin ook andere ouders en een andere familie. Het is een hele andere geslachtslijn.

En dan kruip ik tot de rode bloemenvelden,  
Wilde, rode bloemen, als bruggen over woeste rivieren,  
Zij hangen in mijn haar, als duistere sieraden  
Ergens op dat traject komen we het rode tegen.  
We mogen komen tot de rode bloemenvelden als we alles hebben losgelaten.  
Het rode zal het pad verder leiden, en het verleden nog meer achter slot en grendel doen.

De wilde rode bloemen zijn cirkels van het hoge vrije bewustzijn wat telkens alles heel even aanraakt, om het dan te vervormen. Het zijn wielen. Heel snel en vluchtig wordt het aangeraakt.

De mens komt dan tot het tweede boek, de Rode Hei, waar de rode bloemenvelden in overlopen. Hier wordt de mens geleerd van alles maar heel iets te nemen, anders krijgt de mens een overdosis en gaat de mens valse hallucinaties krijgen. Maar ook van het tegengif mag maar heel iets genomen worden.

16. Als je er teveel van neemt, dan ga je dus echt dorpen en steden hallucineren als nachtmerries.

19. In hele lage doseringen dient het als een medicijn. Het is dan goed gif. Wij moeten in ieder geval voldoende tegengif hebben om hier tegen bestand te zijn.

20. Wij kweken daarvoor bepaalde spinnen, die wij dan melken voor hun gif. Maar ook dit gif mag niet genomen worden in te hoge doseringen, omdat dat verlammingen kan brengen.

21. Voorzichtigheid is de moeder van de waarheid.

Dit kan dus voorkomen als de mens door natuur gebied gaat, dat de mens wordt overweldigd door de natuur, maar als de mens dan van iets teveel neemt, dan is de mens zo in een gehallucineerde namaak stad of namaak dorp. Maar wat als de mens daartoe gedwongen wordt ? Er staan namelijk veel insecten op de loer die de mens zo'n overdosis kunnen geven door een steek. Daarom is het oppassen geblazen in het oerwoud. Er wordt een jacht gehouden op zielen. De Vur kan de mens hier voor toerusten.

Als de mens dan weer gevangen is geraakt in een stadse hallucinatie en de natuur niet meer ziet, dan is er wel weer ontsnapping mogelijk, zoals het derde boek stelt : De Wilden. Op de rode hei werd het probleem besproken, en dan moet de mens tot een wilde worden om het te overleven.

'Door de ondergrondse tunnels van de stad kon hij uiteindelijk uit de stad ontsnappen. Hij rende de rode hei op.' (:1)

De mens komt zo weer terug tot de rode hei. Schijnbaar is dit een gebied met veel gevaren. Ook slangen tussen het hei kunnen hun giftige beten toebrengen. Wat kun je dan doen ? Als eerste wordt gesteld dat de stad ondergrondse tunnels heeft waardoor je weer terug kan gaan. Je was in een valstrik gekomen, de stad, en rechtstreeks kun je er niet uit. Je kunt niet zomaar naar de poortwachters gaan en zeggen : 'Hey, ik wil naar de rode hei,' want de stad is een gevangenis, een inrichting. Nee, je moet geen slapende honden of draken wakker maken. Het gaat om de ondergrondse tunnels, dus je moet even puzzelen. Hoe kom je daar ? Zijn er misschien tunnels onder je huis, of waar je eens geloged hebt, of waar je op school hebt gezeten, of waar je werkte ? Of waar je eens geweest bent ? Het betekent dat we moeten zoeken in de geschiedenis om te kijken of we ergens al sleutels hebben gehad. Die sleutels waren gecamoufleerd. Het gaat om het verdiepen van de geschiedenis, de taal van de geschiedenis leren spreken. Ook de taal van de littekens en de verwondingen, van de patronen van de natuur tatoeages die nog iets van de natuur in zich dragen. Probeer de eindjes aan elkaar te knopen, draai elke steen om, en lees tussen de regels door. Het boek 'de Wilden' gaat over het zoeken naar de rode kernen in de dingen :

'Hij trekt een kaart, en het wordt rood voor zijn ogen. Het is een rode kaart. Dan ziet hij een cirkel verschijnen.' (:3)

Soms is dat een beetje gokken, een beetje proberen, een beetje toetsen, een beetje combineren, een beetje spelen. Wees creatief met alles om je heen, totdat je de sleutel vindt. Leer diepere patronen te ontdekken. Dan zien we het geheim van de rode hei :

4. Dan ziet hij een lijn die tot een nieuwe cirkel leidt. Het geheim van de rode hei.

Dit heeft een diepe betekenis. De lijn die uit de cirkel voortkomt, moet op zoek gaan naar een nieuwe cirkel, om betekenissen wijder te maken. Daartoe zijn de archetypes van de begincirkel, de moeder, de baarmoeder dus, de man als de lijn, en de vrouw als de nieuwe cirkel. Het ego, de lijn, de man, wordt afgepeld, opdat zijn zaad overblijft wat de nieuwe cirkel kan bevruchten, tot het brengen van nieuw leven. En dit gaat altijd maar door als rode bloemenvelden, en rode hei, totdat er volkomen is afgerekend met het ego. Het boek stelt dat dit iets medicinaals is. En zo worden sieraden gemaakt (:5).

Dit kan een heel wild en woest proces zijn, zoals het boek stelt (:6), en zoals we ook zien in het leven. Diepe metaforiek.

## Hoofdstuk 51. Het Pad door de Vur

Als we het bedrog van de wereld zien en dan diep het geestelijke ijs ingaan, dan moeten we zo diep gaan dat ons ego afsterft en we beginnen te ijlen van ijsziekte. Hierin ligt het geheim van een nieuwe natuur. Het is onmogelijk dat het menselijke vlees nog oprijst in het diepste ijs. Er is geen overkant in de ijszee. Het zal vanzelf voortkomen vanuit de ijszee als het ego sterft. Zo ontstaan de hemelse robots. Daar gaat het vierde boek van de Vur over, de IJszee.

In boek 2 was er het probleem van het spinnengif, de spinnen op de rode hei, die de mens van achter aanvalt, die zijn gif opdringt. Dit is zwaar, en de mens grijpt dan soms te snel en te overmatig naar een tegengif, waardoor de hallucinaties van de stad optreden. Ook hiertegen moet dan weer een tegengif zijn. In hele kleine beetjes is het spinnengif medicinaal en kan als tegengif dienen. De mens moet daarom de spin leren melken. De mens moet de spin temmen en fokken. De spin met zijn vele poten en zijn webben is een metafoor van de sociale netwerken. De sociale netwerken bedriegen de mens maar al te makkelijk, met zijn religies en industrieën. Ook dringen sociale netwerken zich aan de mens op, zoals de medische wereld en de scholen wereld. Wij moeten daarom het traject van de Vur volgen om hieraan te ontkomen. Boek 3, de wilden, stelt dat de mens in zijn stadse gevangenis onder de grond moet, op zoek naar tunnels. In de Egyptologie is de aten de

ondergrondse spiegel, de rode spiegel van de aarde, de schijf van de rode planeet, waarin Shu en Ra wonen. Dit houdt in dat we op zoek moeten gaan naar tekenen die niet voor de hand liggen. We moeten leren bepaalde onderliggende, buitenaardse natuur patronen te ontdekken door de dingen heen. Zo kunnen we de spinnen temmen, zoals boek 2 zegt :

19. In hele lage doseringen dient het als een medicijn. Het is dan goed gif. Wij moeten in ieder geval voldoende tegengif hebben om hier tegen bestand te zijn.

20. Wij kweken daarvoor bepaalde spinnen, die wij dan melken voor hun gif. Maar ook dit gif mag niet genomen worden in te hoge doseringen, omdat dat verlammingen kan brengen.

21. Voorzichtigheid is de moeder van de waarheid.

Voorzichtigheid is het ware medicijn, maar hoe ontstaat voorzichtigheid ?

Daarvoor moeten we naar boek 4, de ijszee. Daarin wordt ook de aten spiegel besproken, de rode spiegel, als de rode planeet, die de dualiteiten laat zien die de mens nodig heeft om opgevoed te worden.

In het hemelse ijs wordt de mens losgesneden van de valse netwerken, van de valse spinnen en hun webben. Hierin ontstaan de ware spiegels, de hemelse spiegels van de rode planeet, en wordt de mens aangesloten op profetie. In het rode ijs worden de hemelse robotten gemaakt van de rode planeet, want er kan dan geen menselijke inmeng meer zijn. In dit ijs ontstaat ook het ware vuur, de ware netwerken. Die netwerken zijn in de mens zelf. Die netwerken zijn van de natuur. Die netwerken zijn van de gnosis.

17. De zee van ijs zal het zicht verscherpen.

18. Hiermee zal je het zicht van de volkeren kunnen genezen.

19. Hij zag het als de juwelen van de wereld, de poorten naar de schatkamers in het binnenste van de aarde. Hij was diep symboliek, houdende van gedichten en kunst. Hij kon systemen doorzien.

Het ijs kan het vuur temmen.

24. De boekcode is anders dan simpele lezers zouden denken. Het boek is een kunstboek, een boek van spiegelingen en symmetrie, van woordraadselen, en een code, die uitgelegd wordt aan hen die volgens dit boek een hartsrelatie met de schrijver hebben.

25. Het was een woord geschreven in oorlogstijd, in een tijd van gevaarlijke spionage. Zij moesten hun boodschappen vermommen en beschermen. Het is een cryptische kunst, geen gewoon boek.

26. Woord voor woord, kauwende en slikkende, op zoek naar symmetrie, op zoek naar verbanden en de geheime tunnels.

27. Het een sluit het ander niet uit. Het boek beschrijft verschillende gebieden en verschillende seizoenen. Er is een mogelijkheid om door de verschillende spiegels heen te stappen. Het is een boek met een strenge etiquette, een boek met diepe spelregels, op de rand van het betoverde, je lokkende naar diepere bossen.

Hier wordt dus beschreven hoe je tot de ondergrondse tunnels kunt komen waar boek 2 het over

heeft. De mens moet de taal leren temmen, leren begrijpen, creatief leren omgaan met taal. De mens moet de taal leren melken. Talen zijn ook als spinnen. Ze zijn potentieel gevaarlijk. Daarom moet de mens het rode pad door de talen zien te vinden.

23. Gij moet de creativiteit van de taal niet aantasten.

34. Hij ontdekte een nieuwe wereld ... een wereld die vroeger altijd weggewimpeld werd ... waar grote slagbomen voor stonden ... met prikkeldraad en hekken met lange scherpe punten ... Hij was er overheengegaan ... Het had hem bijna zijn leven gekost ... En nog steeds leek het alsof hij zwom in een zee van vuur en ijs .... reikende naar .. de overkant ....

35. Hij begon het materiele meer en meer als een gevangenis te zien ... Hij begon meer en meer de verwoestende gevolgen van materiele communicatie in te zien ... Hij voelde de duistere krachten van licht en geluid ... die hem opgesloten wilden houden in deze aardse gevangenis ... Hij begon meer en meer te leren van de natuur, die hij zag als doorgangen naar het meer-dimensionale ... Hij zag hoe bomen met elkaar communiceerden, planten en bloemen ... Hij zag hoe dieren communiceerden .... dat was niet materieel .... zoveel werelden met elkaar verbindende .... En ja, dit was een fijnere materie ... met een diepere sensitieve inslag .... dit was ervaren ... dit was contact hebben ... dit was leven ....

36. Hij begon meer en meer de natuur op te zoeken .. vooral de bossen ...

37. Dan krijgt hij een droom waarin hij de overkant van de ijszee bereikt ...

De mens moet zich dus uitstrekken naar de wedergeboorte in het ijs, en de wederopvoeding in het ijs.

Boek 5, het beest, gaat over het ontvangen van het rode. De mens mag het niet rechtstreeks ontvangen, want dan zou het ijs voortijdig vernietigd worden, en dan zou de mens in een moeras van valsheden wegzinken. Het rode zicht kent verschillende wetten, waarvan de eerste wet is : Niets komt rechtstreeks. Alles komt met omwegen.

De mens moet leren door verhalen om te gaan met deze potentieel gevaarlijke energieën. De verhalen draaien om de energie heen, ook om de spinnen, om de sociale verschijnselen, om de culturen met hun eigenaardige religies en talen, om ze te melken, om ze te temmen en te fokken, opdat ze medicinaal zijn in kleine beetjes en niet als een overdosis.

Hoofdstuk 52. Veilig bij de bijen en bloemen des hemels

Het gevaar van spinnen kan dus alleen bedwongen worden door ijs, wat zich ook uit in verhalen, er omheen draaien en zo langzaam tot de kern komen, niet rechtstreeks, want dan wordt je opgeblazen. De spinnen, oftewel de sociale netwerken om ons heen, moeten gemolken worden op een afstand, en dan kan alles gedoseerd toegediend worden en kan de overdosis voorkomen worden. Ijs is dus een metafoor van het loslaten, het afstand nemen, het onthechten, zodat eerst de tussenstappen en de strategieën bekeken kunnen worden. Dit is dus de vierde stap op het traject van de Vur om door de wildernissen van de rode planeet heen te kunnen komen, om zo eerst te komen tot het Vur gebied, en daarna tot het Bilha gebied, het gebied van de natuur volkeren. Maar boek 4, de ijzee, heeft dus ook nog iets anders nodig, boek 6, de bomen. Want de bomen zijn een metafoor voor volharding, het vastwortelen. De mens moet leren volharden in het ijs, anders wordt de mens weer meegezogen door het sociale ego, meegetrokken met de spin, Jasso, van reclame en koopziekte. Het gaat er dus om tot de ijsbomen te komen, de verbinding tussen boek 4 en boek 6. De jongen van boek 6 heeft de boomziekte voor zijn eigen bescherming :

Hij had een vreemde ziekte, waarin hij vaak flauwviel, en vaak kon hij moeilijk praten. Ook had hij vaak last van verkrampingen, en dan kon hij zich vaak niet bewegen. (:1)

De bomen zijn dus een beeld van de heilige gebondenheid, die bescherming geven wanneer er aanvallen van de stad zijn. De mens moet dus min of meer 'epileptisch' zijn als de mens zich in de gevaarlijke mijnen velden van de stad begeeft.

Deze volharding moet dus diep genoeg gaan, anders wordt het weer losgerukt door de wind, door de stormen. Vandaar dat het zevende boek van de Vur de Diepte heet. De ware diepte is de eeuwigheid. De mens moet zich dus voor eeuwig vastwortelen. De ware volharding kent geen tijd.

1. De eeuwige diepte, de oneindige diepte, in het hart van de mens, zo verborgen gehouden.

2. En zij zeggen u : 'Kom tot God', en zij houden de diepte achter.

Vur doorziet de mensen, door Haar diepte.

Zij troont niet in trots en Haar tronen vallen niet.

Zij staan vast in diepte. Zij leven vanuit de rode steen.

De metafoor van de eeuwige diepte is de rode steen. De mens moet tot de kern van de rode planeet komen. Daartoe is het pad van de Vur.

3. Nog steeds voel ik de striemen van Uw Diepte. Het heeft mij genezing gebracht. Vaak heb ik erover nagedacht, over Uw koele Kennis die mij steeds weer leidt. Veel dingen begrijp ik niet. Ik ben jong, en wat is een mens ? Ik heb gedanst op Uw vuur, en mijn schoeisel verbrand. Wat is het dat u naar de mens omziet ?

De poorten van de demonologie worden in de eeuwige diepte wijd geopend, en dan wordt het ego losgesneden, dus de tucht wordt daar hersteld. Het zijn de striemen van ijs.

9. Waar zij de honger stierven, zo vol van honing zijn zij nu, veilig bij de bijen en bloemen des hemels.

Honger betekent de machten van reclame en koopziekte, de lust tot geschenken, te overwinnen, door het eeuwige ijs. Schep daarvoor ijs uit de bomen. De Jasso spin bewaakt het Vur gebied, de

overgang op de rode planeet. Hij is heel snel en overmoedig, grijperig, en schiet plaatjes in het hoofd van de mensen, lokplaatjes, en geeft valse prijzen aan hen, valse complimentjes. Zo valt de mens in slaap, in een roes, van zelfverheerlijking en zelfaanbidding, en zo heeft hij hen. Hij is een groomer, een omkoper, een verlokker. Hij brengt mensen onder de drugs. Hij is de valse natuur, en hij gebruikt zelfs de valse tederheid van een moeder om zijn doel te bereiken. Hij geeft dan suggesties : doe dit maar, doe dat maar, met een valse zachte moederlijke stem of de stem van een andere vrouw. Hij is een kameleon, een shape shifter, een familie shifter. Hij vormt de massa's mensen om ons heen. Hij is genaamd 'de verschrikkelijke'.

10.Kom vlucht met mij. De dagen van de honger hebben honing voortgebracht. Kom waar zoete waarheid dwaalt, in 't hart van de diepte. Kom, haar armen wijdgespreid, als zoete honing op haar dekens, als open boeken rijzen zij, van het woord op haar tong. Kom, grotere diepte is zij, door daken heen breekt zij, om de kinderen naar huis te brengen.

Daarom is het van belang een ontmoeting te krijgen met moeder rode planeet, die zich niet aan de oppervlaktes bevindt, maar in de eeuwige diepte, waar een mens alleen door volhardende honger kan komen, door het volharden in het ijs. Geef het niet op voordat je over de eindstreep bent gegaan, want dan kom je niet tot haar, maar dan kom je in de klauwen van de valse moeder, de spin Jasso, het valse sociale netwerk. Neem geen suiker van de stad, maar ga de wildernis in op zoek naar de eeuwige natuur honing, het verminderende zoete. Stop niet voordat het vereeuwigd is.

11.Door bloemen heen, de waat'ren van grote diepte, boeken van honing openen zich voor u, als de spelers van de nacht, om hen allen thuis te brengen.

Dit is ook de boodschap van het Eeuwig Evangelie : Kom tot de nachtspelers. Leer spelen met de elementen, leer te melken, en benader het niet rechtstreeks. Kom tot de nachtspelers die hiertoe de verhalen vertellen. Beveilig je boodschappen in cryptiek en symboliek.

8.Nachtspelers van de rode traan, openen hun monden als de kinderen, en turen voor uren uit de ramen. Zij hebben jou dan ook gezien.

39.Zij zijn van de rode traan, en kennen alleen veel verdriet, waar golven ontwaken.

40.De rode traan valt, het vuur verspreidt zich. Er is niets meer aan te doen. Het is te laat, niks meer te blussen.

41.Mijn hoofd wordt zwaar, ik voel de pijlen. Zij willen mij splijten, mijn hart doorboren.

42.De betovering zou worden verbroken wanneer de verhalen zouden worden verteld.

Het boek Filippenzen gaat over het alles achter laten om op de kroon te jagen, in het Aramees het jagen naar betekenis, een gedeelte van een boek, een zintuig. Die kroon wordt in 4:1 beschreven als de Filippenzen zelf, of het boek. Ook worden de Filippenzen de besnijdenis genoemd in 3:3. Het gaat dus om de kroon van de besnijdenis, als de rode kroon, het rode zicht. Als de mens het rode zicht ontvangt dan is dat een zeker weten, een besef dat alles een visioen is waarin je kunt verdienen, waarin je het rode kunt opbouwen. Het rode zicht is een subtiële rode gloed waar alles uit voort komt. Het is het nieuwe zintuig van onderscheiding waardoor de mens de verdichtende krachten kan omzeilen. In het boek Filippenzen is er de strijd tussen hen die het kruis volgen en de vijanden van het kruis die de buik als god hebben, oftewel de strijd tussen ascetisme en hedonisme.

3:18-19

Want velen wandelen – ik heb het u dikwijls van hen gezegd, maar nu zeg ik het ook wenende – als vijanden van het kruis. Hun einde is het verderf, hun God is de buik, hun eer stellen zij in hun schande, zij zijn aardsgezind.

Daarom is het zo belangrijk om uit te strekken naar de rode kroon, wat begint als de spotkroon. Filippi betekent beestenrijder, wat ook een beeld is van een spiegelhouder. Vandaar dat er in openbaring ook gesproken wordt over het beeld van het beest, wat helemaal teruggaat naar de Egyptische onderwereld boeken. De vrouw op het beest is dus de vrouw met de spiegel.

Kolossenzen 1 gaat over Filippi, de vrouw op het beest, oftewel de vrouw met de spiegel :

15Hij is het beeld van de onzichtbare God, de eerstgeborene der ganse schepping, 16want in Hem zijn alle dingen geschapen, die in de hemelen en die op de aarde zijn, de zichtbare en de onzichtbare, hetzij tronen, hetzij heerschappijen, hetzij overheden, hetzij machten; alle dingen zijn door Hem en tot Hem geschapen; 17en Hij is vóór alles en alle dingen hebben hun bestaan in Hem; 18en Hij is het hoofd van het lichaam, de gemeente. Hij is het begin, de eerstgeborene uit de doden, zodat Hij onder alles de eerste geworden is.

Verder met het Vur traject. We komen dan aan bij boek 8, de achtste stap, de droom. Het 'tot de laatste bloem gaan' betekent gaan tot wat er nog is overgebleven, leren leven met het weinige wat je hebt. Dat zal je leiden, tot je spreken. De bloemen laten de cirkels zien, nuances, tussenstappen. Dingen worden soms afgenomen, opdat we er omheen leren werken. Het 'tot de laatste bloem gaan' betekent ook het tot de kern gaan. Het betekent dat wat er is overgebleven na het toetsen.

Boek 9, de Pijlen, gaat over de besnijdenis die leidt tot de rode planeet. Er wordt gesteld dat wij eigenlijk alleen de vijand kunnen overwinnen naar de mate dat we onszelf overwinnen :

Onze pijlen zullen niet diep doordringen, wanneer zij geen nachtmerries bevatten, wanneer zij niet eerst heel diep in onszelf zijn gegaan. (:23)

De besnijdenis moet ook uitgeoefend worden op het hoofd, het verstand, want er is zoveel waarvan de mens moet afkicken.

## Hoofdstuk 54. De Vervangingsleer

Genesis 2:24 - Daarom zal een man zijn vader en zijn moeder verlaten en zijn vrouw aanhangen, en zij zullen tot één vlees zijn.

Alle bijbelteksten zijn gelijkenissen, en zo ook deze. Dit gaat niet eens zozeer om de aardse verhouding tussen man en vrouw, maar om de hemelse verbintenis tussen mens en natuur kennis. De mens moet leren los te komen van het aanbidden en blindelings volgen van zijn aardse ouders, en moet zelf ingewijd worden in de kennis. In het NT wordt God voorgesteld als een drie enige godheid, maar dit is dus bedoeld om de ouders te vervangen. De kennis wordt voorgesteld als een vrouw en zij bestaat nog uit twee andere delen : het spel, haar zuster, en het verhaal, haar vriendin. De mens komt symbolisch door het zogenaamde zwagerhuwelijk tot de andere delen. Hierin schuilt een grote belofte. De zuster van de kennis (het spel) snijdt de ongezonde bindingen door tussen de mens en zijn aardse moeder, en de vriendin van de kennis (het verhaal) snijdt de ongezonde bindingen door tussen de mens en zijn aardse vader. In de Vur is dit het grote mysterie van de vrouw met de witte laarzen en de vrouw met de rode laarzen. De kennis heeft deze delen nodig om haarzelf te uiten. De tekst uit Genesis is dus niet letterlijk bedoeld, maar geestelijk, wat ook weer door Paulus aangehaald wordt in de Efeze brief.

### Efeze 5

31Daarom zal een man zijn vader en zijn moeder verlaten en zijn vrouw aanhangen, en die twee zullen tot één vlees zijn. 32Dit geheimenis is groot, doch ik spreek met het oog op Christus en op de gemeente.

De aardse ouders zijn een beeld van het materialisme waar het kind in wordt geworpen, maar dan moet het kind leren de dingen te zoeken die boven zijn. Het is dus een soort vervangingsleer. En dat komt ook van heel vroeger uit de Egyptologie waar er drie eenheden waren van godinnen.

De kennis die wordt voorgesteld als een vrouw neemt dus de taken van de ouders over, zowel de taak van de moeder als de vader, en daar gaat het ook om als er wordt gezegd : 'eert uw vader en uw moeder'. Natuurlijk gaat het hier ook om een diepere betekenis. In Efeze staat zelfs dat kinderen hun ouders moeten gehoorzamen. Dat gaat dus over het gehoorzamen van de kennis. Deze teksten zijn vaak door slechte, materialistische ouders uit het verband gerukt om hun kinderen aan hen, aan het ouderlijke ego dus, te onderwerpen. Het is pure kindermisbruik, kinderhaat, kindermoord.

Er is ook nog een andere drie eenheid belangrijk, en dat is de drie eenheid van de kennis en haar twee dochters : geheim en woord. Geheim vervangt de vader en het Woord vervangt de moeder.

De natuur laat alles eerst door lenzen heengaan, anders heb je een overdosis. Pas als de mens de reflecties, de verdraaiingen verstaat, heeft overwonnen, kan de natuur hogere openbaringen geven. De mens moet dus eerst de juiste filters ontwikkelen.

Er zijn veel filters tussen het Vur gebied en het mensen apen gebied op de rode planeet. Het is een brug-regio waarin deze filters zich ontwikkelen, en waar iedereen doorheen moet. Ook rijden er allerlei treinen, zijn er allerlei stations. In het overgangsgebied moet de mens klaarkomen met het hele familie mysterie. De mens moet het geheim leren, en ook het geheim leren bewaren, want de mens mag geen paarden voor de zwijnen werpen, en ook is er voor alles een tijd. De mens moet dus het Woord leren, maar ook de stilte, het geheim. Zonder de stilte is er ook geen Woord.

De hersenen maken zelf lenzen aan die alles verdraaien en vervormen, omdat de hersenen de pure natuur krachten nog niet aankunnen. Maar in dit proces ontwikkelen de hersenen ook meer en meer filters.

In Openbaring 17, temidden van het openen van de hemelse boeken, wordt Johannes geleid tot de wildernis waar hij komt tot de dubbel-profetie 'de vrouw op het beest' die zowel het goede als het kwade kan voorstellen, zoals dit het geval is bij meerdere metaforen in het boek openbaring en door de gehele bijbel heen. Het is namelijk een spiegel. In ieder geval wordt zij de moeder van het geheimenis genoemd. Ook openbaring 12 gaat over de vrouw die vervolgens een kind baart, wat even later ten hemel wordt genomen, als een beeltenis van het Woord wat tot de mens neerdaalt en dan het pad toont naar boven. In die zin zijn dus Geheim en het Woord de dochters van de Moeder Kennis. Hierdoor komt de mens los van het aardse, zoals in de grondtekst Johannes ook de vrouw op het beest vereerd, waardoor hij tegemoet komt aan het gebod : 'Eert uw vader en uw moeder,' wat slaat op de hemelse realiteiten. Zo komt de mens los van de lagere aardse ouders en het ouderlijke ego. De vrouw op het beest is in het Aramees ook de moeder van de onderwereld, van het land waarvan geen terugkeer mogelijk is, als een beeld van de heilige gebondenheid en verbondenheid die niet verbroken kan worden.

Religie stopt niet zomaar en ook de christelijke brainwash stopt niet zomaar, en daarom is het belangrijk het te kunnen vertalen. Leer de hogere code ervan te kennen, zodat het je niet vast blijft houden. Verlaat het lagere christendom om tot het hogere ervan te komen. Er zal dus niet alleen een wedergeboorte moeten komen, maar ook een wederopvoeding en een wederscholing. Dat is dus ook een reden waarom een man zijn vader en moeder zal verlaten. Hij zal één moeten worden met de kennis in al haar facetten, opdat hij tot volle wasdom zal komen. Dan pas heeft hij ten volle zijn 'vader en moeder geeerd.'

Laten we hierin telkens weer onthouden : 'Niet door kracht, noch door geweld, maar door de natuur kennis.'

De natuur zal alles uitsorteren.

## Hoofdstuk 55. Het Filippi orakel in de wildernis

Het geheim leren aanvaarden.

Het is belangrijk.

Filippenzen 1:2

genade zij u en vrede van God, onze Vader, en van de Here Jezus Christus.

Aramees : tucht en volmaaktheid zij u. Ook verbonden aan adoptie.

Door de tucht is er zo de heilige gebondenheid, waar Paulus zich ook in bevond (onthoud er is een goede Paulus en een slechte Paulus, een lage Paulus van het ego en een gnosis Paulus). In de Filippenzen brief is Paulus in gevangenschap. Paulus betekent het weinige, het mindere, de honger. Door hieraan deel te hebben, heeft de mens ook deel aan de adoptie (:7). Het gaat dus niet om de persoon, maar om het principe van het hongeren.

In vers 9-10 stelt hij dat deze liefde, heb in het Aramees (vgl. de hongerende Job), als wijsbegeerte leidt tot onderscheiding die tot onberispelijkheid leidt. Dit is het vrucht dragen (:11), oftewel het terugkeren in het Aramees.

Dan stelt hij dat hij in de gevangenis zit, wat ervoor zorgde dat het evangelie meer werd gepredikt, en dat sommigen dit vanuit het kwaad doen, en anderen vanuit het goede, dus eigenlijk als een reflectie van zijn gevangenschap, dat sommigen de valse gebondenheid, de aardse gebondenheid, laten zien, en anderen de ware gebondenheid, de paradijs gebondenheid, maar dat zo in beide gevallen het evangelie wordt gepredikt, oftewel de goede boodschap van kennis, waarover hij zich dus in beide gevallen verblijdt. Paulus ziet dus heel duidelijk de waarde in van de dualiteit, van het geheime woord en het geopenbaarde woord, de twee dochters van de kennis. Paulus stelt zich op als voorbeeld, dat de mens door hem, door zijn gevangenschap, deel krijgt aan de geestelijke adoptie, als het pad van tucht tot de volmaaktheid. Maar dit is dus niet de persoon Paulus, maar het principe van het honger pad.

In de Filippenzen brief komt Paulus, de honger, tot de godin Filippi, wat in het Grieks de liefhebber van het beest is, de begeerte, het hongeren, naar het beest, het rijden op het beest. Filippi ligt ook in een gebied waar oorspronkelijk beestencultussen waren, ruitercultussen, en was oorspronkelijk een nederzetting van amazones, net zoals Efeze. In Germanië werden ze ook de valkyren genoemd (Noord), of de walkuren (Zuid). Zij waren vrouwen die op beesten reden, maar dit had een hele diepe betekenis. Het beest staat namelijk voor het geheim, de stilte, het niet spreken. Filippi is dus de begeerte naar het geheim, de verborgen diepte, het liefhebben ervan, het hongeren erna. Paulus betekent de hongerende. Hongeren betekent dat je niet materialistisch om je heengrijpt om je eigen koninkrijk te bouwen, een stad en een naam, maar je wordt in Tantalos geworpen, waar alles van je wegglijdt, en waar je op zoek bent naar het hogere, de dingen van boven. Je maakt jezelf geen schatten op aarde. Het is het hongeren naar de diepere natuur, het rode. 'Mag ik wat van dat rode,

dat rode daar,' en daar verkoop je alles voor. De vrouw Filippi, de natuurkennis, rijdt op het beest, het geheim, haar dochter, haar vrucht. Ook heeft zij een beker in haar hand, haar andere dochter, een andere vrucht. De beker is een symbool van de moederborst die melk geeft, het Woord.

In Filippenzen 1 spreekt de hongerende, de wijsgeer, de geheimgeer, over zijn gevangenschap en lijden. In hoofdstuk 2 bespreekt de hongerende het hongeren, het pad van het minderen, tot het minste :

3Zonder zelfzucht of ijdel eerbejag; doch in ootmoedigheid achte de een de ander uitnemender dan zichzelf; en ieder lette niet slechts op zijn eigen belang, 4maar ieder lette ook op dat van anderen. 5Laat die gezindheid bij u zijn, welke ook in de gebalsemde (de gekruisigde) was, 6die, in de gestalte Gods zijnde, het Gode gelijk zijn niet als een roof heeft geacht, 7maar zichzelf ontledigd heeft, en de gestalte van een dienstknecht heeft aangenomen, en aan de mensen gelijk geworden is. 8En in zijn uiterlijk als een mens bevonden, heeft hij zich vernederd en is gehoorzaam geworden tot de dood, ja, tot de dood des kruises.

Hij spreekt daarna dat dit een offer is en een eredienst, en hij vraagt Filippi om hen te ontvangen, zoals Johannes ook de vrouw op het beest vereerde. Johannes is in dat opzicht zeer belangrijk. Johannes heeft zijn oorsprong in het Hebreeuws en betekent 'het hongeren heeft vrucht gedragen', als het hongeren dat tot het geheim heeft geleid. Yowchanan betekent namelijk God, Jehovah, heeft beloond, heeft ingenomen, aangenomen (adoptie). Jehovah komt van hava, de Hebreeuwse naam van Eva, wat vallen en hongeren betekent, of de moeder van de gevallenen en de hongerenden, de moeder van de levenden. Vandaar dat alleen de hongerende, minderende mens, Filippenzen 2, tot God kan komen, tot de natuur kennis. In de grondteksten van het OT rijdt God ook op een beest, op de beschuttende engel, oftewel het geheim. Dit is de vrucht van God, de dochter van God. Rijden heeft dus een hele diepe betekenis, als in voortbrengen. God draagt in het OT ook een beker :

Psalm 75

9Want in des Heren hand is een beker  
en de wijn bruist daarin, overvloedig gemengd;  
Hij schenkt daaruit tot de droesem toe,  
alle opstandigen (rasha) op aarde moeten hem zuigende drinken (Aramees : worden erdoor  
gewassen, getuchtigd).

Dit spreekt over de beker als de borst van God. God is dus weer duidelijk de Godin.

Jeremia 51

7Babel was in de hand des Heren een gouden beker die de gehele aarde dronken maakte; van zijn wijn dronken de volken, daardoor werden zij verdwaasd.

Jesaja 51

17Ontwaak, ontwaak, sta op, Jeruzalem; gij, die uit de hand des Heren de beker zijner grimmigheid hebt gedronken, de kelk der bedwelming hebt leeggedronken.

Jeremia 25

17En ik heb de beker uit de hand des Heren genomen en die aan alle volken, tot welke de Here mij zond, te drinken gegeven.

28Als zij weigeren de beker uit uw hand te nemen om te drinken, zeg dan tot hen: Zo zegt de Here der heerscharen: Drinken zult gij.

#### Genesis 44

17Maar hij zeide: Het zij verre van mij dat te doen; de man, bij wie de beker gevonden is, die zal mij tot slaaf zijn, maar gij, trekt in vrede naar uw vader.

#### Psalm 23

##### Hebreeuws

5Gij richt voor mij een tafel aan (in de tabernakel)  
voor de ogen van wie mij benauwen;  
Gij neemt mij aan als offer,  
mijn beker vloeit over.

Het heeft dus een dualistische betekenis. Het spreekt ook over de heilige gebondenheid. Psalm 23:5 gaat over de symboliek van de sexualiteit als beeld van de relatie met God, in het Hebreeuws. De mens offert zijn zaad aan God in het hoogtepunt van de onderdrukking door de vijand, in het hoogtepunt van de (heilige) gebondenheid (Hebreeuws). Tsarar is namelijk de gebondenheid, de restrictie. In het Aramees is dit een oorlogstafel. De mens moet eerst door het hongeren, in de wildernis, afsterven aan zijn ego, om zo zijn zaad te offeren, het overblijfsel. Zo komt de mens in een bepaalde geestelijke vervoering, dronkenschap, in het Aramees. De vrouw op het beest is dronken geraakt door het verslaan van de vijand, door de openbaring van het geheim, en deelt deze dronkenschap ook uit aan een ieder die haar volgt, een ieder die zichzelf heeft overwonnen, ontmaskert, onderscheiden.

#### Klaagliederen 4

21Verblijd en verheug u, gij dochter van Edom,  
gij, die woont in het land Us –  
ook tot u zal de beker komen,  
gij zult dronken worden en u ontbloten.

22Uw ongerechtigheid, o dochter van Sion, heeft een einde,  
Hij zal u niet weer in ballingschap doen gaan.  
Uw ongerechtigheid, o dochter van Edom, zal Hij bezoeken,  
uw zonden openbaar maken.

Het mes snijdt aan twee kanten. Naaktheid is een beeld van zowel openbaring als ontmaskering. Dit gebeurt in de dronkenschap die zowel over het goede als het kwade zal komen. Het Geheim zal leiden tot het Woord, en het Woord zal het voorhangsel doen scheuren en een nieuw voorhangsel oprichten.

Deze dronkenschap is dus de besnijdenis, waar Filippenzen 3 over spreekt. De voorhuid, de vijand, zal zo weggesneden worden. Het ego zal niet meer bestaan. Het zal vergaan in dronkenschap. Het ego zal het overblijfsel dan loslaten. Dan zal het zaad, de kern, komen op het altaar. Paulus, de

hongerende, wordt zo tot Johannes, de beschonkene. Het is belangrijk hierin balans te blijven houden, opdat de dronkenschap heilig blijft. Paulus, de hongerende, is het pad tot Johannes, de heilige dronkenschap, maar wek haar niet op voordat het haar behage. Omhul je in de heilige vreze des Heeren. Paulus, de hongerende, moest eerst tot Damascus komen, om door deze vreze geslagen te worden. De ware vrucht van het hongeren is de heilige gebondenheid, zoals Johannes geheel door de hemelse vrouw werd ingenomen, wat ook de wortelbetekenis is van zijn naam (chanan-chanah). Dit beeldde ook de ballingschap uit waarin Johannes verkeerde op het eiland Patmos. Ook Paulus was al in deze gevangenschap waarin hij de Filippenzen brief schreef. De dronkenschap kan alleen worden opgeroepen en veilig gesteld worden door de heilige gebondenheid.

In Filippenzen 4 heeft Paulus een soort Johannes ervaring :

12Ik weet wat armoede is en ik weet wat overvloed is. In elk opzicht en in alle dingen ben ik ingewijd, zowel in verzadigd worden als in honger lijden, zowel in overvloed als in gebrek.

11Niet dat ik dit zeg, als zou ik gebrek lijden; want ik heb geleerd met de omstandigheden, waarin ik verkeer, genoeg te nemen.

Hij heeft geleerd dankbaar te zijn en tevredenheid te vinden in het hongeren, in het minderen, de waarde ervan gevonden. Hij heeft deze sobere dronkenschap in de natuur gevonden, zoals Johannes de vrouw op het beest tegenkwam in de wildernis.

18Nu is alles voldaan en ik ben rijkelijk voorzien; alles is aangezuiverd.

Hij heeft hier een Messiaans 'alles is volbracht' moment. Paulus heette oorspronkelijk Saul, zijn Israëlitische naam (van Selah), wat in de wortels het raadplegen van een orakel betekent. De mens moet deze balans leren vinden tussen Geheim en het Woord, de twee vruchten van kennis. Dit zijn de twee facetten van de kennis die de mens moet blijven vereren. Paulus moest dus heel diep in gevangenschap om dit orakel van Filippi te kunnen raadplegen.

Het is dus belangrijk te beseffen dat als men een filosoof wil zijn, een wijsgeer, dan moet men ook een filomuo zijn, een liefhebber van het geheim, van de stilte, waarvan de filo-hippoi, filippi, de liefhebber van het beest, een beeld is. En dan moet de mens dus ook een filo-peinao zijn, een liefhebber van het hongeren, wat overigens van penes komt, arm (vgl. het mannelijke geslachtsdeel, penis, de arme, de hongerende), en peno, het zwoegen voor het dagelijks levensonderhoud.

Al deze karakters zoals Jezus, Paulus en Johannes zijn natuur principes van de geheimen van de vruchtbaarheid en het eeuwig leven, het bestaan op zich. Letterlijk betekent de filo-hippoi (filippi) de paardenliefhebber, wat we ook weer terugzien in Openbaring 6, de opkomst van de paardenruiters. In het Aramees kan het paard ook vertaald worden als wildernis loopbrug, waardoor Filippi in dit opzicht ook de liefhebber van bruggen betekent. Het derde paard is dat van de honger. Telkens weer worden deze bruggen door beesten aangekondigd. Deze bruggen worden voor het volk gelegd, als orakels. En de Vur stelt : beide overkanten van de brug zullen branden. Er is alleen leven op de brug (112:5).

Aan de beide overkanten van de brug waren oorlogen, waarin het ego moet afsterven. De tweede ruiter, of beestenrijder, in Openbaring 6 is die van de oorlog, het rode, als beeld van de besnijdenis. En dat moet ook wel, want zonder de besnijdenis kan men niet de brug op. Het leven is dus te vinden in het mengsel. Het is niet alleen maar hier of daar, maar er ergens tussenin. De vierde ruiter, of beestenrijder, is die van de dood, van de dood aan het ego.

## Hoofdstuk 56. De Egypto-Aramese achtergrond van Filippienzen

Als de man tot de vrouw gaat is dat een beeld van het zaad wat in de aarde gaat. Het zaad is het overblijfsel, de kern, wat voortkomt vanuit de grote verdrukking, en heeft zo een schuilplaats in de aarde. De vrouw baart een kind, wat al snel tot de hemel wordt genomen, in Openbaring 12. Dan vlucht de vrouw naar de wildernis (:6). Hierin komt de aarde de vrouw te hulp. Ondertussen vindt de vrouw een beest om op te rijden. Ze is namelijk tot het dualistische en demonologische geheim gekomen om het ego te overwinnen. Johannes vindt haar in de wildernis in Openbaring 17. Het is een spiegeland, paradoxaal verhaal. Filippi heeft dezelfde betekenis als de vrouw op het beest, en daarom is het een sleutelboek om dit orakel te begrijpen. Paulus, de hongerende, stelt in Filippienzen 4 dat naar de mate de mens deelt in zijn verdrukking deelt de mens in zijn verrukking. Zo kunnen we dus ook het hele opname mysterie begrijpen, want dit heeft te maken met de vrouw op het beest, met Filippi. Dit is dus in de Aramese grondtekst een mysterie van adoptie.

De vrouw zit dus op een beest in de wildernis, en aan vele wateren, de volkeren. Ook dit was al genoemd in Openbaring 12 :

15En de slang wierp uit haar bek water achter de vrouw als een stroom, om haar door de stroom te laten medesleuren. 16En de aarde kwam de vrouw te hulp en de aarde opende haar mond en verzwolg de stroom, die de draak uit zijn bek had geworpen.

De aarde splitste deze stroom op. Dat is de eerste hulp bij ongelukken, dat het kwaad gesplitst wordt, geanalyseerd, bestudeerd. Dat is het vak van de demonologie, en vandaar dat de vrouw op het beest in Openbaring 17 aan deze wateren zit. Hoererij kan in het Aramees zowel heilig zijn als onheilig. Paulus spreekt zelfs over de heilige tempelhoeren van Filippi in de originele Aramese grondtekst van het boek Filippienzen in 4:22. Zij zijn onderdeel van de gemeente en onderdeel van de heiligen, zoals Jezus zegt in Mattheus 21 : 'Voorwaar, Ik zeg u, de tollenaars en de hoeren gaan u voor in het Koninkrijk Gods.' Dat gaat ook over bekeerde hoeren, maar de heilige tempelhoeren zijn degenen die de mens verbinden met God, waarin de relatie tussen man en vrouw metaforisch is. Dit hoeven niet eens mensen te zijn, maar kunnen ook godinnen zijn die dit uitbeelden, zoals in de Egyptologie. De gnosis omtrend deze dingen ging in die tijd veel dieper. Het waren filosofen.

Nu is hoer een scheldwoord, maar het kon vroeger veel meer betekenen. Laten we hierbij ook denken aan het rode touw van de hoer Rachab waardoor redding kwam, als beeld van de heilige gebondenheid. In de geestelijke wereld moet je ook de relatie met God verdienen, kopen, dus vandaar dat het weleens vergeleken wordt met heilige hoererij. Dat is dan metaforisch, niet letterlijk, en bovenal is het dualistisch. Je kan al heel snel met dit soort dingen de mist ingaan als je je niet aan de demonologische regels houdt. Demonen staan altijd weer op de loer om gaatjes te zoeken. Vandaar dat de gehoorzaamheid volkomen dient te zijn, en dat kan alleen maar in de heilige gebondenheid. Toen Jezus de geestelijke vervulling had ontvangen werd hij in de woestijn gedreven om op zoek te gaan naar de heilige gebondenheid. Dat is dus de zegen die erna komt. Het stopt dus niet met de geestelijke vervulling. Als je het geestelijke hebt ontvangen, dan begint de tocht uit de stad tot de wildernis, en zijn er de slopende gevechten met demonen en al hun verzoeken, zoals Jezus die ook had. Het is een verhaal, maar deze principes zijn realiteit. Het is filosofie.

Paulus kent al deze dingen en deze gevaren, en streeft daarom naar het ontvangen van de kroon van de besnijdenis, de rode kroon, zoals ook de koningen, de overwinnaars, van het lagere Egypte, de Nijl delta, deze kroon ontvingen. Vandaar ook weer dat de vrouw op het beest aan vele wateren zit, aan de Nijl delta. In Openbaring 17 was zowel het beest rood als de vrouw, die gehuld was in rood. De letter N werd in de voor-dynastische tijd uitgebeeldt door de rode kroon, en in het latere oude rijk werd dit uitgebeeld door een waterstroom. Het is de kroon van het rode wildernis land, ook wel deshret genoemd, waar het Amerikaanse woord voor woestijn uit voorkomt : desert.

In het boek Filippenzen in de westerse vertaling staat er veel dat men zich moet verblijden, en sommigen zien blijdschap zelfs als graadmeter om te zien hoe vol iemand is van God. Maar in het originele Aramees staat dit er helemaal niet. Er staat letterlijk : bloei met genoeg groen, oftewel : blijf groeien. Een heleboel mensen vertonen blijdschap zonder groei, of hun geestelijke groei gaat er zelfs door achteruit. Ze worden oppervlakkig en onderscheiden niet meer. Ze hebben hun kritische oplettendheid verloren. Wel geven ze degenen die dan niet blij zijn zoals hen de zwarte pietten kaart.

## Hoofdstuk 57. De Egyptische Filippenzen - De Natuur Filippenzen

De christelijke tuin om ons heen gaat niet zomaar weg, maar we kunnen het wel ordenen en verdiepen, als doorgang tot de wildernis. Het is potentieel creatief materiaal, en wij kunnen de tuinieren zijn.

Het NT loopt via het Aramees terug naar het Egyptisch, waar het vandaan komt. Vandaar dat ook de Filippenzen brief oorspronkelijk Egyptisch is.

1:1 - Paulus en Timoteüs, dienstknechten van Christus Jezus, aan al de heiligen in Christus Jezus, die te Filippi zijn, tezamen met hun opzieners en diakenen.

Het woord 'dienstknecht' is abad in het Aramees, de taal van Jezus, een dochtertaal van het Egyptisch, wat komt van het Egyptische abata met dezelfde betekenis. Ook de Egyptische wortel uba betekent dienstknecht, en uba betekent ook openen en penetreren, het binnengaan van een vreemd land. Het woord is in de Egyptische taal ook verbonden aan de metaforische sexualiteit die de relatie met God uitbeeldt.

1:2 - Tucht tot volmaaktheid zij u en vrede.

Vrede is in het Egyptisch de dagelijkse leiding door een dagboek.

1:3 - Ik dank mijn God, zo dikwijls ik uwer gedenk.

Voor de Egyptenaren is het geheugen de hemelvaart na de lange nacht van de vergetelheid.

1:4 - immers, in al mijn gebeden bid ik telkens voor u allen.

Gebed is b-t in het Aramees, van het Egyptische n-t, wat hongeren en minderen betekent (n-t, nehet, nwt), en wat de betekenis is van het bidden. Een ander woord voor gebed is speru, wat ook de naam van een godin is die tegen demonen beschermde. Dit woord komt van de wortel sper, wat rib betekent. Toen Adam een vrouw kreeg vanuit zijn rib is dit dus in de Egyptische context dat hij een vrouw kreeg door het gebed, oftewel door het hongeren, het minderen. Ook sper, rib, betekent overigens gebed in het Egyptisch. Als tebh, gebed, is zij de wildernis godin van het gebed.

1:5 - wegens uw deelhebben aan de prediking van het evangelie, van de eerste dag af tot nu toe.

Deelnemen is setep of setepet in het Aramees, wat ook rechtstreeks vanuit het Egyptisch komt. Shetep is in het Egyptisch deelnemen, samenvoegen, en de sehetput zijn de verzoenoffers. Seheteput is de godin van het verzoen offer. Dit zijn dus zwaar heilige dingen. Men mag niet zomaar ergens aan deelhebben, en daarom is het deelhebben aan iets ook in het Egyptisch gelijk als het door vrees in de aarde zakken, oftewel de mens moet voorzichtig zijn, alert (ab).

Prediking is in het Egyptisch verbonden aan het overstromen van de nijl en aan het werk van vroedvrouwen, van de godin van de vroedvrouwen, Hi-t, Hiti, Hitiu.

Al met al was religie een filosofische taal voor de Egyptenaren die veel meer in de context van de natuur plaatsvond, als een natuur taal.

## Hoofdstuk 58. de mijnen van filippi

Zitten wij niet helemaal tot onze nek in het christelijke ? Het lijkt wel op elke hoek van de straat in je gezicht gesmeerd te worden. We spreken daarom ook van de christelijke bezetting. Het Westen is grotendeels christelijk. Je kunt de bijbelteksten die telkens om je oren vliegen wel bijna dromen. Het wordt kinderen met de paplepel ingegoten, en het is heel dubbel. Maar hoe hieraan te ontkomen ? Het eerste antwoord is dan de Egyptische wortels die een ander inzicht geven. Het zijn namelijk geroofde Egyptische schatten.

De mens is omringd door psycho-matadoren, oftewel psychodoren die telkens weer het psyche van de mens proberen te bedriegen en te doorsteken. Als antwoord hierop moeten wij in de bijbelverzen van het NT gaten boren helemaal terug tot het Egyptische fundament, als mijnwerkers. Zo kan de mens terug tot de Afrikaanse en amazone natuurbronnen. Het oorspronkelijke Egyptische NT is zo een poort terug tot het oer en het buitenaardse oer. Ook is het een sleutel tot de rode planeet, de Vur en de Bilha.

### Filippenzen

1:6 - Hiervan toch ben ik ten volle overtuigd, dat wat in u een goed werk is begonnen, dit ten einde toe zal voortzetten.

In het Aramees staat er dat alles op de juiste plaats zal komen. Het is een werk van ordening (slm). Voleindigen (menkh-t, menq) is in het Egyptisch een touw, of de godin van de touwen, ook voorgesteld als slangen, Menqit, als beeld van de heilige gebondenheid. Vandaar dat het rode touw in het OT een beeld van redding was, en ook de slang in de wildernis die Mozes opstelde. Als qem, een ander Egyptisch woord voor voleindiging, betekent het het openen van de zintuigen (qemh). De voleindiging is ook het terugkeren tot de tuin (kam). Ook is de voleindiging de heilige gevangenschap (tchera). Op een vreemde manier beeldde Paulus dus al de voleindiging uit in de gevangenschap. Ook Eden was een gesloten plaats, een tuin met een omheining.

1:7 - Zo van u allen te denken spreekt voor mij dan ook vanzelf, omdat ik u op het hart draag, daar gij allen, zowel bij mijn gevangenschap als bij mijn verdediging en bevestiging van de waarheid van het evangelie, deelgenoten zijt van de mij verleende tucht tot volmaaktheid.

Laten we beseffen dat als we in gevangenschap leven dat we dan al bezig zijn met de voleindiging, omdat dit allemaal symbolisch is voor de heilige gevangenschap.

1:8 - God toch is mijn getuige, hoezeer ik met ontferming naar u allen verlang.

In het Egyptisch is het geheugen een getuige, de recorder, en dit gebeurt door pijnen en verwondingen (skha-t). De bloem is hiervan een beeld, omdat de bloem de cyclus van het leven,

van vruchtbaarheid laat zien, zaaien en oogsten, de tussenstappen (utch). De bloem zorgt er dan ook voor dat het geheugen gerelativeerd wordt.

1:9 - En dit bid ik, dat uw liefde nog steeds meer overvloedig moge zijn in helder inzicht en alle fijngevoeligheid.

De kennis groeit door het geheugen als een getuige, wat in 1:8 wordt gebruikt in het Aramees als shad, van de Egyptische wortel skha-t. Het geheugen vaart ten hemel na de nacht van de vergetelheid. De vergetelheid is een facet van het Egyptische gebed, van het hongeren en minderen, want er is zoveel valse kennis die weer vergeten moet worden. De mens moet ook drastisch ontschoold worden in een heleboel dingen.

Liefde, hob in het Aramees, komt van het Egyptische aab, hab, wat ook het hongeren en minderen betekent, en het voleindigen. Er is dus geen voleindiging zonder mindering. In het minderen is de voleindiging. Aab is ook het merkteken van de wildernis godin, Set. Mer is een ander Egyptisch woord voor liefde, wat ook hongeren betekent en verbod. De Aramese wildernis god(in) van het OT is Maria, Mar, Mer, en zij is in het NT de moeder van Jezus. Mozes leidde het volk tot deze godin in de wildernis, de godin van het hongeren. Zij werd in de Egyptologie ook uitgebeeld als een heilige slang, het heilige touw, wat Mozes ook opstelde in de woestijn. Mozes was diep ingewijd in de Egyptologie. Mer staat ook weer voor de heilige gebondenheid en de opening van de zintuigen. Jezus is een beeld van de wedergeboorte, en die kan dus alleen plaatsvinden in de godin van honger, Mer, Meri. Dit komt voort vanuit het voortijdse Afrikaanse 'namerie', de natuurstof van het oer.

Mer of Meri is in de Egyptologie ook een naam voor Isis, Aset, Set, als de wildernis godin. Zij beeldt ook het touw uit, zoals Jezus in de wildernis tot het touw kwam in de zin dat hij sprak dat hij zonder God niets kon doen of zeggen. Ook het volk Israel kwam tot het touw in de wildernis, voorgesteld door een slang. Dit laat in de Egyptologie de brug zien tussen hemel en aarde.

In de Egyptische context bidt Paulus dus dat de honger, het minderen, overvloedig mag worden, opdat het de hemelse natuur kennis zou voortbrengen die de menselijke natuur zou overweldigen en innemen.

1:10 - om afgezonderd te zijn en te onderscheiden, waarop het aankomt. Dan zult gij rein en onberispelijk zijn.

In het Aramees is de afzondering een beeld van de onderscheiding (prs). Deze regel was er al in het Egyptisch. De onderscheiding wordt in het Egyptisch voorgesteld als het hol van een slang, als beeld van de baarmoeder en de hel (ten). Dit is waar de hongerende afzondering toe leidt, tot het hol van het touw. De mens mag nooit zomaar het touw aanvaarden als een muis die denkt kaas te hebben gevonden. Vandaar dat het touw allereerst komt als slang, en de mens heeft eerst een worsteling met deze slang te voeren. Alles moet getoetst worden. De mens moet niet vallen voor overmoedig vertrouwen en overmoedige godsdienst, want men zou maar eens een afgod dienen. Onderscheiding betekent ook later in het Egyptisch (then).

1:11 - vervuld van de vrucht van gerechtigheid, welke is, tot eer en prijs van God.

Gerechtigheid is in het Egyptisch de diepere betekenis, en is altijd verbonden aan het touw, opdat de mens niet overmoedig oordeelt.

1:12 - Ik wil, dat gij weet, broeders, dat hetgeen mij wedervaren is veeleer tot bevordering van de evangelieprediking heeft gestrekt.

Dit zijn weer Egyptische principes, dat de pijn zowel inprintingen maakt in het individuele geheugen als in het collectieve geheugen.

## Hoofdstuk 59. De Terugkeer tot het Oergeheugen

Verder op het Vur traject komen we bij boek 10, het Rode. Dit gaat over de ontmoeting met Hel, gepersonificeerd en gesymboliseerd als een vrouw :

25. Het gordijn achter haar was prachtig golvend met satijn, kant, wol en dierlijk touw. Door het raam zag hij niets dan vuur, maar het was als het vuur van drugs. Het speelde met zijn verstand, met zijn herinneringen, met zijn dierlijke instincten en met zijn filosofieën.

26. 'Mijn naam is de Hel,' zei de vrouw. 'Ik ben de plaats waar jij was. Je hebt haar overwonnen.'

27. 'Wie heb ik overwonnen ?' vroeg de jongen.

28. 'Haar, degene die loog over mij,' zei de vrouw. De vrouw pakte hem stevig beet en kustte hem. 'Mijn zuster, genaamd Leven. Mijn andere zuster is Dood.'

In vers 25 is zij verbonden aan het touw, als de godin van de touwen. In de Egyptologie is de hel de baarmoeder, het hol van het touw, van de slang. Mozes leidde het volk in de wildernis tot dit mysterie en stelde een slang op, en het volk moest tot de slang komen om te overleven. In de Egyptologie is er het Sokar mysterie waarin de ziel door de wildernis hongert en moet komen tot de grot van Sokar, de wachter van de mond, de stille, het geheim. Tevens is Sokar de wachter van de hel die onder de grond ligt, en hier ligt het mysterie van de wedergeboorte. Sokar is de wachter van de baarmoeder. In de Egyptische taal wordt Sokar op verschillende manieren geschreven. Ook de letters vormen verhalen op zich, want het zijn hieroglyphische orakels. Zo communiceerden de Egyptenaren met de buitenaardse natuur. Het was een natuur technologie. Hier ligt het voortijdse Afrika en amazonië in gecodeerd.

In Bilha I, boek 31:6 wordt gesteld dat het volk in de wildernis werd geleid tot de Zukki stam. Soka-r, of Zukki-r betekent de poort (r, Egyptisch, mond) tot Zukki, als de godin van de touwen, van de heilige gebondenheid. Zo overleefde het volk. Maar hun ego ging de dood in, want in het boek Numeri, voordat de Israëlieten tot het heilige touw, de heilige slang, kwamen werden ze gebeten door slangen, en velen stierven. Zij die niet in de heilige gebondenheid zijn en er niet toe naderen, worden erdoor gedood, als een beeld van het ego wat eerst moet sterven. Mozes leidde dus het volk tot het beest in de wildernis, tot het geheim, zoals ook Johannes in de wildernis tot dit dualistische geheim werd geleid. Goed en kwaad wordt hiervoor gebruikt. Al het kwade zal medewerken ten goede, wat ook de boodschap is van boek 10 in de Vur. Het gaat over de kus van verraad, de Judas kus, waardoor Jezus uiteindelijk werd geleid tot de wildernis buiten de stad, tot Golgotha, waarin hij verzoend werd met het geheim. Voor een volgeling van deze principes is dit onontkomelijk. Wee u wanneer iedereen wel over u spreekt. Verblijdt u in de vervolgingen. Het zijn dus sleutels.

Boek 11 van de Vur gaat dan over het meisje wat niet kon spreken, dus ook over het geheim, en hoe ze daardoor vals werd beschuldigd, beroddeld en verworpen. Maar dit was uiteindelijk wel de weg waardoor ze haar stem weer zou terugkrijgen. Ze kwam met hele andere mensen in contact, en werd bevrijd van haar orthodoxe banden.

Boek 12, de naaktheid, gaat over de ontbloting van het geheim, de openbaring, maar de wildernis heeft haar eigen camouflage en bedekt de lichamen met haar modder. En dan blijkt dit allemaal maar beschreven te zijn op een steen, op een kaart of plakaat. Zou het een grafsteen zijn ? Wij komen alleen tot het geheim en de openbaring ervan als wij aan ons ego sterven, als een testament, en dan zullen wij moeten leren het geheim te bewaren en niet voor de zwijnen te werpen. Wij moeten ons camoufleren in de wildernis. Ook anderen moeten de prijs betalen. Wij moeten het geheim bewaken tegen rovers.

De hel, het geheim, de baarmoeder, de wond, bouwde het geheugen op, als een weg tot het oergeheugen. Dit is waartoe we moeten komen tot de grot van Sokar, de Zukki-r. We moeten niet blijven steken in het geheugen, maar dieper her-inneren. Het oergeheugen zal alles op zijn plaats doen vallen. Daarom moet de mens ook weer zoveel vergeten, vastgelopen, vals geheugen. Daar gaat boek 13 over, de Witte Roos. Het vastgelopen geheugen, het oppervlakkige geheugen, is een droom. Het kan zelfs een nachtmerrie zijn. Daarom moet de mens dieper. Komen tot het onderliggende geheugen :

1. Ze zijn de kleermakers van je dromen,  
Ze zijn de kleermakers van je geweten,  
Je weet nooit waar je bent, terwijl je denkt dat je het weet,  
Je bent er zelfs heel zeker van

2. Ze zijn de dromers, zo ver weg,  
Ze verkopen hun dromen in de nacht,  
De woorden lijken altijd weg te vagen,  
In dit vreemde sieraad

3. Het is allemaal dieper binnenin,  
Vreemde speelkaarten in de lucht,  
Boeken, het alfabet van pijn

4. Het is als een nieuwe drug, een nieuw medicijn,  
Ze weten niet meer waar ze zijn,  
Hier begint een andere droom

5. Het is vreemder dan ze zich konden voorstellen,  
Je weet nooit wanneer je echt wakker bent,  
Wanneer Zij in de buurt is,  
Ze realiseren het niet,  
Ze zijn ver weg

Weer zien we de kaarten, zoals in het vorige boek. Het zijn kaarten op een steen, als testamenten. Alleen de mens die aan zijn ego is gestorven kan tot de kaarten van het oergeheugen komen, tot het museum onder de geschiedenis. Het is een verloren geschiedenis.

7. Ze dromen allemaal over donder buiten,  
Donder en regen,  
Zij spreekt in een taal die zij niet verstaan

8. Dit zijn de dansen van het slaaplied,  
Hij voelde zich zo alleen nu,  
Maar het deed hem geen pijn,  
Het was alsof hij diep zweefde in de zeeën van genezing,

Het was alsof zijn geheugen niet meer bestond,  
Want het was alleen maar een zieke interpretatie,  
Van een gespleten verstand, terwijl er iets tussenin zat,  
Zoveel dingen weghoudende

9. Hij wil niet meer terug, hij wil alleen dieper,  
Er is een zachte donder in de lucht,  
Witte donder, terwijl de hemelen openscheuren,  
Hij zonk in een nieuwe realiteit,  
Zijn ogen vertelden een honderd verhalen,  
Het was als een mozaïek

Boek 14 gaat over het komen tot de rode veer. Wanneer een mens aan zijn ego sterft in de diepe nacht, dan komt hij tot de woeste zee van de dood, en dan moet hij wachten op de rode vogels, de rode ibissen, die hem over de zee van de dood zullen brengen. Dit zijn hele grote vogels. Achter de zee van de dood liggen de spoorwegen, de stations, waar de Vur ook over gaat. Het oergeheugen is te vinden op de rode planeet, de kern van het heelal. Zo blijft de mens veilig tegen het valse geheugen van de piraten.

11. Ze plunderden alles wat los en vast zat, en op een dag namen ze alles in, en namen de gevangenen mee in hun schepen naar een plaats diep onder de grond waar ze in de mijnen moesten werken.

Hier zien we dat de mens geplaatst wordt in de mijnen. Het is zwaar werk in het geheugen, zwaar en slopend. De piraten willen goud. Dan gaat het over de rode veer als wapen tegen de piraten, wat zelfs tot een gebod werd. De rode veer wordt beschreven als een geheim. Het is dus een mysterie, wat verder in de Vur besproken wordt. De mens moet dus uit de piratenmijnen komen, en niet meer werken voor de piraten. Er is een ander traject van mijnen wat in de Vur beschreven staat. Wiens mijnwerker ben je? Eerst moet de mens met alles stoppen en door het hongeren en minderen komen tot het rode, tot de kernen van de wildernis. De mens moet eerst loskomen van piraatse goudlust. De mens moet genezen worden van piraatse goudkoorts. Het medicijn ligt in het rode. 'Mag ik wat van dat rode, dat rode daar?' Ezaü, de wildernis mens, gaf zijn eerstgeboorte recht ervoor op. Wat kon hem het schelen? Hij hoefde geen aanzien in de stad. Hij gaf alles op, zoals Jezus aan het kruis, en zoals Paulus in de gevangenis. Alles wat hij wilde was het rode. Het is het mysterie van de rode veer. Wachten wij op de rode vogels, of stoppen we ergens halverwege omdat het te lang duurt, en keren we weer terug naar de piraatse arbeid, het lusten naar stads goud?

## Hoofdstuk 60. Filippenzen en het Afkicken van Sociale en Religieuze drugs

### Filippenzen

4:1 - Daarom, mijn geliefde broeders, naar wie mijn verlangen uitgaat, mijn blijdschap en kroon, staat also vast in de Here, geliefden.

Blijdschap is in het Egyptisch het open zijn van hart. Het Aramese woord is hadwa, en in het Egyptisch is het aut ab, hat ab, met de wortel aut-a, de slang op de kroon, oftewel het verstand wat in de heilige gebondenheid is, het touw van het hoofd. Blijdschap is in het Egyptisch altijd gekoppeld aan wijsheid en inzicht (ab). Blijdschap is de ontmaskering, de openbaring van het geheim. Het is het openend aspect van kennis (unf).

Een ander woord voor blijdschap is mseka, wat ook kroon betekent, maar wat in principe een demonologische betekenis heeft, want het betekent ook dierenhuid, waarin de aan het ego gestorvene gehuld werd om zo opgenomen te worden. Meska, mseka, is de jacht en de slacht van het kwade, het ego. Hier komt ook het Aramees voor messias vandaan : mseka, wat ook christus betekent, en wat dus de gehulde in dierenhuid betekent, als terugkerende van een geslaagde jacht op het ego. In het Egyptisch is blijdschap, mseka, dus de huidenjager, of de drager van dierenhuid. Dit is niet letterlijk maar metaforisch. De dierenhuid beeldt de zonde uit.

Blijdschap als Rennu-t is ook de naam van de godin van de oorlogs-oogst, vgl. rennit, bijmoeder godin, en ook is het een slang op de kroon, een uraeus, als beeld van het touw rondom het hoofd, het verstand. Blijdschap is voor de Egyptenaren bepaalde climaxen van geestelijke vervoeringen en dromen (resi, reshi, resha). De mens gaat naar bed en zijn dagelijkse problemen worden in zijn dromen onthuld (haaut, hata).

4:2 - Euodia vermaan ik en Syntyche vermaan ik, eensgezind te zijn in de Here.

Vermanen, aansporen is b'y in het Aramees, bu, van het Egyptische saub, vermanen, wat sa-bu heeft als wortel, de jakhals gidsen van de onderwereld. Dit is dus een Anubisiaans vers.

4:3 - Ja, ik vraag ook u, mijn trouwe metgezel: wees haar behulpzaam. Want zij hebben tezamen met mij in de prediking van het evangelie gestreden, naast Clemens en mijn overige medewerkers, wier namen staan in het boek des levens.

Het boek des levens, de ktab van het leven in het Aramees, is een gidsenboek. In het Hebreeuws is het leven het hongeren, het minderen. Het is dus het boek wat de hongerenden leidt in de wildernis, oftewel door de onderwereld. Ook dit is dus een Anubisiaans vers.

4:5 - Uw minderen (Aramees, zie hoofdstuk 2) zij alle mensen bekend. De Here is nabij.

Alle mensen is in het Aramees meer de gelijkgestemden, en het wordt aan hen geopenbaart.

De kroon waarnaar Paulus in dit hoofdstuk en het vorige hoofdstuk jaagt is de spotkroon, omdat hij eensgezind met de gekruisigde wil zijn. De jakhals is een beeld van spot. In de Egyptologie hebben de palen waaraan het ego moet sterven soms de kop van een jakhals. Spot is het afsplitsen, het vervormen, aan de voet van de waterval van de emanatie, en de kracht waardoor een mens kan cirkelen. Spot is de echo die alles mengt, waaruit de nieuwe schepping voortkomt, dus alles werkt mede ten goede. De mens zendt iets uit, en het komt op verschillende manieren tot hem terug, wat een verschijnsel is van creativiteit. Daarna moet het geordend en vertaald worden. Daarom moet de mens de spotkroon dragen en geleid worden door de jakhals door de onderwereld. Ook de Judas kus is een onderdeel van de spot. Alles splitst zich af tot geheim en leidt de ingewijden tot de openbaring.

4:12 - Ik weet wat armoede is en ik weet wat overvloed is. In elk opzicht en in alle dingen ben ik ingewijd, zowel in verzadigd worden als in honger lijden, zowel in overvloed als in gebrek.

De mens moet dus de parallellen en paradoxen van het leven leren begrijpen, want hierin ontwikkelt de mens zich. Het is de baarmoeder van het leven. Telkens weer vormen deze cirkels zich om de mens, als bloemen, en de mens moet de sleutel daartoe zoeken. Durft de mens de zee in te gaan, om het geheim van de golven te ervaren ? Durft de mens op zoek te gaan naar de piranha juwelen om zo te komen tot het oog van de piranha ? Daarover gaat boek 15, de Piranha, van de Vur. Blijven we bedriegelijke piraten in de stad, of ontdekken we hun geheim en komen wij tot de wildernis om als natuur mensen te leven ?

9. Hij begon te prediken over het komende oordeel over piraten : 'Ik laat je kiezen tussen twee wegen : Blijf de piraat wie je bent, of wordt een wilde. Keer terug tot de wildernis, of het oog van de piranja zal je slaan.' Hij ging van piratenhaven tot piratenhaven. 'Verlaat je huizen en volg ons,' schreeuwde hij. Ze marcheerden door de straten.

Dit houdt ook in de religies van de stad achter te laten en het te bekijken vanuit de natuur, te ordenen.

Filippenzen

4:21-22 - Vrede, groet iedere heilige. U groeten de broeders, die bij mij zijn. U groeten al de heiligen, inzonderheid die aan het huis des keizers verbonden zijn.

Vrede is in het Egyptisch het overzicht, en ook is het de borstmelk, als de openbaring van het geheim. Ook is het het voleindigen van een boek. (heri, hera, hetep) Het Arameese salam (Hebr. shalom) komt van het Egyptische sharm. Als sgerh is het een ingesloten plaats, als een omheinde tuin (vgl. Eden), en betekent het stilte en het graf.

4:19 - Mijn God zal in al uw behoeften naar zijn rijkdom heerlijk voorzien, in mseka.

Allereerst gaat dit weer over de openbaring van het geheim, de ontmaskering, de mseka. De rijkdom is in het Aramees geestelijk, wtr, een leven in openbaring, voorgesteld als regen of zomertijd. In het Egyptisch is het het fragment, de besnijdenis, ash-t, asha-t. Het is de diepere waarde van iets, het hebben van richting, een kompas, en het voleindigen van een cirkel. Het is het leegmaken van jezelf

om water voort te brengen (aha). Rijkdom is voor de Egyptenaren het leren, de literatuur, boeken die over de eeuwigheid gaan. Het werd voorgesteld als een vuurspuwende slang in de onderwereld, als een vuurspuwend touw, de heilige gebondenheid die de zintuigen opende, Khe-ti, khet. Dit leidde tot de godin van de eeuwige touwen voor verdere opening van de zintuigen.

Ga je mee op een tocht naar de diepere natuurfundamenten van de stad, tot het Egyptische fundament ? Dan zal het NT geopenbaard en ontmaskerd worden. We komen tot de kern. Daarover gaat boek 16 van de Vur, de roede :

11. We moeten stoppen om ons leven afhankelijk te houden aan de stemming van de mensen. Mensen zijn zo wisselvallig als het weer. Als het van de mensen afhangt, dan overleven we het niet. We verwachten teveel van mensen.

13. Je leeft niet door de genade van anderen. De mensen mogen niet de fundamenten van je leven zijn. Mensen kunnen je niet gelukkig maken. En als ze je dan toch gelukkig maken, dan is het Vur geweest, die hen heeft gebruikt. Maar Zij zou u net zo goed op een andere manier kunnen zegenen.

14. Indien iemand tot Vur komt, en niet achterlaat zijn vader en moeder en relatie en kinderen en broeders en zusters, ja, zelfs zijn eigen leven, die kan niet tot Haar komen.

17. We worden vrij van mensenvrees en mensenbehagenis. We behagen Vur om zo de mensen werkelijk te zegenen en te helpen. Bega de voetstappen van Vur.

20. De Heerin zendt Haar Paradox tot de cryptischen, de schijnbare tegenstelling, want er zijn meerdere seizoenen, en je kunt de steen draaien om van meerdere kanten te bekijken. Ook worden er meerdere talen gesproken. Vur heeft dus een veelvoudig doel, om de gehoorzamen binnen te halen, en de valsen af te scheiden. Vur is als een zifter en een toetser, een eeuwig pad voor de rechtvaardige, en tot een oordeel over de onrechtvaardige.

22. Diep onderin de aarde woont Vur als de indiaan die door de christelijke kolonisten werd vermoord. Wist u dat alles wat we om ons heen zien gebeuren, en wat gebeurde in de geschiedenis, naar boven kwam als een weerspiegeling van Eeuwige Realiteiten ? Zij kwamen aan de oppervlakte als verborgen boodschappen van Vur. Waarin Vur tot ons spreekt in verborgen taal. Waardoor we kunnen zeggen : Vur spreekt toch nog.

Dit is ook de diepere boodschap van Filippenzen, over het jagen naar de kroon van de sociale besnijdenis. De wijnstok moet sociaal gesnoeid worden opdat het vrucht voortbrengt. Het is het medicijn als je verslaafd bent aan sociale of religieuze drugs.

## Matteus 24

1En Jezus ging de tempel uit en vertrok. En zijn discipelen kwamen tot Hem om Hem op de gebouwen van de tempel te wijzen.

In het Egyptisch werd de tempel voorgesteld als een vrouw (auit, aua-t), als een baarmoeder, de aarde (au-t), waar de jakhalzen waren om de mens door de onderwereld te leiden, als gids (auait), als een beeld dat de spotkroon en het spotkleed die de jakhalzen vertegenwoordigden, de kroon van de besnijdenis, zou leiden tot wedergeboorte. De tempel was dus niet iets vrijblijvends, maar een heilige gevangenschap (vgl. Filippenzen). De vrouw als beeld van de tempel was vuil (au-t, autiu), omdat zij de natuur uitbeeldde, en zij was vuil als een beeld dat zij de oorlogsgodin was en godin van de jacht. De mens kwam tot de tempel om te hongeren, te minderen, los te komen van het materialisme, om zo ook zelf een tempel te worden, zoals Ra op zijn tocht door de onderwereld ook werd tot een tempel, één van zijn vormen (au-ti). Dit komt ook terug in het NT waar de mens zelf de tempel van God is. Daarom moet de mens leeg worden (auti). Ra moest vol worden van zijn moeder Noet, anders zou hij nooit meer boven komen. Hij was verstrikt in haar baarmoeder. Ra moest zichzelf volkomen legen door het hongeren, een proces wat ook beschreven wordt in Filippenzen 2.

De tempel werd in het Egyptisch beschreven als een rivier oever, als het krijgen van land onder je voeten (a-t). Het was het lichaam van God en een steen van grote waarde (aa-t), als een orakel. Boek 17 van de Vur, de steen, gaat over een heilige steen. Wanneer de steen verkeerd benaderd werd stierven er mensen. Het is een metafoor van het religieuze ego dat sterft. De Vur noemt het de steen van de slager. De tempel is het graf, en er is een graftuin omheen gebouwd (utchit, utcha-t). Het is de plaats waar de mens zijn leven achterlaat en waarin zijn hemelse zintuigen openen, als het oog van Ra (utcha-t). Het is de plaats van groei (utcht).

In het Aramees is het gebouw ook de groei, waar de discipelen Jezus op wezen.

De tempel is ook de plaats waar het leger verzamelt in het Egyptisch (ma), waar eensgezindheid plaatsvindt. Het is ook de plaats waarvanuit de oorlogs-oogst plaatsvindt. De tempel is het wapen in de hand van de soldaat. De tempel is een godin in de onderwereld, zoals ook de vrouw in het boek Openbaring (hett, he-t).

2En Hij antwoordde en zeide tot hen: Ziet gij dit alles niet? Voorwaar, Ik zeg u, er zal hier geen steen op de andere gelaten worden, die niet zal worden weggebroken.

Deze profetie is duidelijk uitgekomen, want het christendom heeft alles weggekapt van de Egyptologie, waarin alle diepere betekenissen verloren gingen. Hoewel str in het Aramees ook ontrafeld betekent.

6Ook zult gij horen van oorlogen en van geruchten van oorlogen. Ziet toe, weest niet verontrust; want dat moet geschieden, maar het einde is het nog niet. 7Want volk zal opstaan tegen volk, en koninkrijk tegen koninkrijk, en er zullen nu hier, dan daar, hongersnoden en aardbevingen zijn. 8Doch dat alles is het begin der weeën.

Dit gaat over de openbaring van de oorlogsgodin, de demonologie, en het hongeren om in de demonologie ingewijd te worden. Deze verzen zijn dus metaforisch.

## Matteus 25

1Dan zal het Koninkrijk der hemelen vergeleken worden met tien maagden, die haar lampen namen en uittrokken, de bruidegom tegemoet. 2En vijf van haar waren dwaas en vijf waren wijs. 3Want de dwaze namen haar lampen mede, maar geen olie; 4doch de wijze namen olie in haar kruiken, met haar lampen.

De lamp is in het Egyptisch een beeld van een hemels slachtmes. De olie is een dierenhuid (gesu), wat betekent dat zij jacht moeten voeren op het ego, en sterven aan hun ego. De olie is ook een beeld van de jakhals god die de gestorvenen aan het ego door de onderwereld leidt, tot Osiris, de bruidegom. Zij die de olie, de jakhals (tekem, tekmi), niet als gids bij zich hebben kunnen dus niet tot de bruidegom komen.

## Hoofdstuk 62. het (V)uur van de Vis

Als je het kruis altijd draagt met een glimlach en je er altijd in kan verblijden, dan is er iets goed mis. Het ware kruis is zwaar op sommige punten, in sommige seizoenen, en laat ons uitroepen : 'Waarom ?' Het ware kruis slaat je soms neer, en trekt je soms in slopende gevechten met jezelf, met de geschiedenis en met vijanden. Soms is het kruis ondragelijk en breekt het je en zeg je 'au !' Dat is een waarlijk kruis, geen gouden new age kruis in fluweel gewikkeld om je telkens te kietelen en je te bevredigen. Dat zou het Rigil Kent kruis zijn van de lachende kerk, die altijd een grap, een glimlach of een lach klaar heeft. Die kruisdragers hebben het zeer goed, denk je dan. Maar ze dragen een bedriegelijk kruis, een clown. Ze hebben altijd tekenfilmpjes in hun hoofd, en het is altijd disney tijd.

Nee, het ware kruis laat je niet altijd breed glimlachend overeind lopen. Het ware kruis laat je aan jezelf sterven en aan de wereld om je heen, tot het punt dat je denkt : 'Wat is er toch met mij aan de hand ?' We mogen het kruis ook op waarde leren schatten als brug tot de vergeten, verbannen en alleengelaten wildernis. Maar laten we eerlijk zijn : Het kruis kan ons soms zo diep snijden dat we niets op waarde kunnen schatten, en ook dat is het kruis. Soms zien we het gewoon niet meer zitten. Op sommige momenten werkt geen enkel truukje. En dan kunnen we alleen maar lijden en aan onszelf sterven, of dan is het overleven. Dat is natuurlijk een hele uitdaging, maar soms zien we dat

niet eens. Soms gaat alles langs ons heen. Soms moet het geluk en het uitzicht slapen, en dan heb je het gewoon niet.

Soms kunnen we nergens bij, en slaapt de kennis. Soms zitten we in de lift of de wachtkamer, en kan alles flink oplopen.

De mens is in een geestelijke oorlogsvoering. Ook dit is een geestelijke oorlog, en zijn het geestelijke oorlogen. De mens is ergens ingegroeid in een verschrikkelijke vernauwing. De vijand is al afgemaakt, maar de mens is blijven steken in het geheugen en kan het oergeheugen nauwelijks bereiken. Toch is er een weg terug naar het oergeheugen. Ik had een serie dromen vannacht wat begon met een dode haai die aanspoelde op het strand, een demoon genaamd melhoorn. Later spoelden er veel meer dode haaien aan. Zij kwamen van de planeet rigil kent. De ziel van de mens is gevangen op deze planeet. Er heerst daar een duistere cultus, nog smeriger dan de chinese voetbind-cultus. Het is een bonzai cultus, van het Japanse woord bon, container, en sai, geplant. Het betekent vernauwen en verkleinen, en dit doen ze op rigil kent in deze cultus met zielen van kinderen en dieren, die in nauw glas worden gedrukt, en daarmee kunnen ze allerlei vormen maken, wat ze zien als kunst. Door buis-voeding worden de zielen in leven gehouden, en kunnen zo in die vormen groeien. Het is dus niet slechts voetbinding, maar binding van het hele lichaam, mismaking. Dit werkt ook door de hedendaagse tandofielen cultus heen, de tandementen, die hetzelfde doen door bot en zenuw onderdrukking. Deze geesten werken ook door scholen heen om de hersenen van het kind te misvormen, en zo hun gehele zielen. Alles gaat het glas in. Ook werkt het door de gehele religieuze en spirituele industrie heen. De haaien zijn een beeld van de nachtmerries van mismaking. Het zijn bonzai haaien. Door een bepaalde drugs weten die kinderen soms niet eens dat ze in glas groeien, en krijgen ze de illusie dat het maar gewoon een zachte pyama is, maar die pyama's houden hen geestelijk gebonden aan de bonzai. Ze zijn geofferd aan de goden van de bonzai.

Ik zag vrouwen, moeders, die tot de zee gingen en in zulke haaien veranderden. Het zijn dus shapeshifters. De kinderen worden bedrogen met moeders, terwijl het gewoon hun bonzai-handlers zijn.

Ik zag toen een natuur vrouw van de wildernis, die haarzelf leeg had gemaakt, en de zee kwam uit haar voort, en er kwam een nieuwe schepping, een nieuwe aarde, en de aarde werd tot een rode planeet. Zij hield de aarde in haar handen.

De kinderzielen van rigil kent. Ze kunnen niet spreken, maar ze denken soms dat ze het kunnen, omdat er drugs in hun glas is gespoten waardoor ze die illusie hebben. De kinderen zijn ook geprogrammeerd om degenen die zijn ontwaakt tot deze kennis aan te vallen. Ook worden hier siamese tweelingen gemaakt door bonzai technieken, waardoor zielen in elkaar groeien. De sexualiteit op aarde is ook grotendeels bonzai. Het is een bonzai huwelijks-industrie, en zo komen de kinderen ook automatisch in de glaspipen terecht, allemaal voor deze zieke kunst.

De haaien kunnen zich ook vermenigvuldigen, als een echo, om zo de zielen geheel in te sluiten. Het zijn haaienkokers, haaienbuizen, waar de zielen in worden gezogen.

Ik droomde toen over de wonderbare visvangst uit Lukas 5. In de Egyptologie wordt de zee soms voorgesteld als een verfpot, en de vissen zijn de geverfden, de gecamoufleerden, voor een oorlog. (tchaba, tchabagi, tchabu) De golven zijn een beeld van de index van verschillende kleuren, verschillende kleurpatronen, die een natuur-communicatie op gang brengen. Het Egyptisch voor vis is abt, van de ab wortel, wat gemerkt door verschillende kleuren betekent, in verschillende patronen (gestreept). Het is als Anubis die de hieroglyphen aanbrengt op de zielen, de natuur-tatoeages. Het is een taal, een verhaal, een verhaal van je leven, wat je kunt leren lezen. (ata, ata-ra) Dat is ook wat dromen zijn, als hieroglyphen die tijdens de slaap worden ingebracht. Deze leiden de mens door de onderwereld. (atit, att, ata) Dit is uiteindelijk wat de verwondingen in het leven zijn. Leer je hieroglyphen lezen. (ata, ati) De aa-t in dit verband kan zowel de pijn van het lichaam als de pijn van de psyche betekenen en het verstand. Maar laten we beseffen dat deze vissen eilanden zijn (aaut). Het zijn de dragers van paradijselijke visioenen. Het zijn de dragers van het oergeheugen. Het zijn lelies drijvende in het water. (aakhui) Het zijn de oerzielen van de mens (aakhu), wat ook een bijnaam is van Osiris. De vis is een beeld van het oerzaad. Het is dat wat doet groeien en bloeien (aakhi), dat wat rivieren doet overstromen. De vis is in de Egyptische taal een beeld van het zijn, het bewustzijn (ai). Het is een beeld van komen en gaan, van de hemelvaart. (aai, ai) Het is een beeld van het baden en wassen (aai, aa). Daarom is de vis ook een beeld van het reinigende vuur en van de vernietiging van het kwaad, van het ego (aabbu, abui), en had de vis alles te maken met de offerdienst (abu, abut).

Toen Mozes het volk uit moest leiden tot de wildernis veranderde zijn staf in het Hebreeuws in een vis (tanniyn, tan). Ook het wortelwoord is een vis (tan). Het kan ook als slang vertaald worden, maar het is dus veel meer. Ook in het Egyptisch ligt er deze verbinding tussen staf en vis ( abt-t, abt, abit, abut). De vis is ook een beeld van de testikels, de zaaddragers (ab-t). Dit was dus uiteindelijk het geheim van de uittocht. De vis was in de Egyptische taal het geheim van het kennen (ant), en was ook verbonden aan het minderen, het hongeren, het niets bezitten. De vis betekent het alles achter je laten om je kamp op te zetten in de wildernis (uah). De vis is ook een beeld van de wonderen (bu-t, bua-t). De vissen zijn ook een beeld van de oertranen (bega), die nodig zijn om terug te keren tot het oergeheugen. De vis was een beeld van de oervisioenen, van het oog van Ra (beqa, beq).

Dit is dus de Egyptische achtergrond en betekenis van het verhaal van de wonderbare visvangst in Lukas 5. We kunnen zo het contrast zien met de rigil kent bonzai cultus. Ik droomde van een massief gebouw aan de rand van een stad, aan de rand van het bonzai gebied, en ik zag een jongetje in een pyama met een beertje. Het jongetje wist wat er gaande was. Hij liep naar het open raam en keek naar buiten, waar helemaal beneden water was, zee. Hij wilde weg, maar hoe dichterbij het open raam kwam hoe trager alles werd, en dan wist hij weer wat zijn pyama eigenlijk betekende. Maar er is dus een weg uit. Boek 15 van de Vur gaat over het oog van de piranha, een juweel die de zee poorten en de poorten van de onderwereld kan openen, maar je moet er alles voor achter laten. Je kan niet terug. Je kan alleen terug om zogenaamd te 'evangeliseren', zoals het boek bespreekt :

Hij begon te prediken over het komende oordeel over piraten : 'Ik laat je kiezen tussen twee wegen : Blijf de piraat wie je bent, of wordt een wilde. Keer terug tot de wildernis, of het oog van de piranha zal je slaan.' Hij ging van piratenhaven tot piratenhaven. 'Verlaat je huizen en volg ons,' schreeuwde hij. Ze marcheerden door de straten. (:9)

En aan het einde van het boek blijkt het allemaal een droom geweest te zijn van een jongetje, wat hem sindsdien altijd inspireerde.

### Hoofdstuk 63. Overwinning door stilte

Amos moest prediken tot het Noorden, tot het tien stammenrijk. Het Noorden is in het Hebreeuws een beeld van het verborgene en het sieraad. In het Egyptisch is het verborgene amen of hep. Het betekent peddelen in een boot tot het heilige touw (heilige gebondenheid), hep. Amos was in die zin een soort Hebreeuwse ra.

Het Noorden is in de Egyptische taal een beeld van de godin van de touwen, slangen, en de kroon met een slang (uraeus) erop, mehn-t, mehnit. Het is dus de vervulling van Paulus die jaagt op de Filippenzen kroon, en van het volk die door Mozes wordt geleid tot de slang in de wildernis, als beeld van de heilige gebondenheid.

Vannacht had ik een droom dat ik op Rigil Kent was in een gebouw, met meerderen. Elke windrichting had een rover, en ik werd ingedeeld om een bepaalde windrichting op te gaan, maar ik had totaal geen oriëntatie hier. Ik voelde me niet lekker, en wat ze zeiden drong nauwelijks tot me door. Ik zag ze al allemaal wegrennen en ik rende gewoon ergens mee. Ik rende in een gang en zag al snel de rover in rood, maar ik kon niets doen. Ik had geen oriëntatie, en ik was te moe om iets te doen. Maar er was iets in mijn binnenste wat opborrelde, een bepaalde warmte, en het kwam als golven uit me en begon lagen om me heen te vormen als een bal, en ik hoorde : 'Door stilte zul je hem overwinnen.' Ik stond stil en keek gewoon hoe de golven hem wegbliezen. Ik liep door en wist niet meer wat er gebeurde. Ik viel in een soort slaap. Ik was ineens dieper in het gebouw en er waren wat mensen daar, een samenleving, ook een vrouw. We spraken met elkaar, maar de warme golven spraken ook, als een soort dubbelspoor. We communiceerden dus op verschillende manieren. Ik kon zien wat zij voelde, en zij kon zien wat ik voelde. Ik keek in haar ogen en zag de zee. Er waren wat meerdere mensen bij. We stonden in een groep, en ik zei : 'Het lijkt wel alsof jullie engelen zijn.' Ik wist dat ik hier gekomen was waar ze min of meer gevangen werden gehouden, en ik moest ze vrijzetten. Ik voelde me nog steeds warm, ik voelde me niet lekker, moe. Ik ging toen een zijgang op naar de toiletten. Het was op een gang tussen twee gedeeltes van het gebouw. Ik kwam daar een jongen tegen en die zei : 'Hello.' Ik zong toen : 'Is it me you're looking for ?' Dat is een liedje uit de 80-er jaren. Ik ging toen naar het andere gedeelte van het gebouw, wat een soort christelijk conferentie centrum was. Ik was zo moe dat ik gewoon daar ergens op een matras ging liggen met dekens over me heen. Ik voelde me niet lekker. Er kwam toen een man op me af en die vroeg wat ik geloofde. Ik zei : 'Ik geloof niet echt, maar het gaat om een zeker weten.' Ik dacht laat ik maar wel even de bijbel noemen, maar dan wat er wordt achtergehouden en hoe het door het

westerse christendom is verdraaid, ook zodat er geen miljoenen alarmbellen af zouden gaan. Maar direct toen ik het woord bijbel noemde begon hij het van me over te nemen en erover verder te praten. Ik zei : 'Ik was nog niet klaar, je moet me laten uitpraten,' maar hij ging maar door. Ik probeerde er dus doorheen te zeggen dat het om de grondteksten ging, Hebreeuws en Aramees, wat terugleidde tot de Egyptische grondteksten, want daar waren al die talen uit voortgekomen.

De mensheid is diep opgesloten in de Rigil Kent gevangenissen. De spin moet daarom heel diep steken om de mens weer los te krijgen. Ik was gestoken door een spin, en daardoor voelde ik al die energieën opborrelen en vrijkomen. Het verbond mij aan een andere, diepere wereld. Ik was als de gestoken Doornroosje. Ik koesterde het. Ik had contact met de zee. Het was frisse adem. Ik was dieper in Rigil Kent gekomen, om daar het zaad te zaaien, opdat zij ook vrijgezet konden worden.

De dromen sloten af waar we op een haaienjacht schip waren.

#### Hoofdstuk 64. De Manninnen

De ziel is als wateren, en het zit vol met Rigil Kent haaien. Daarom moet de mens op haaienjacht en ook anderen bevrijden en beschermen tegen deze haaien.

Stilte is het wapen. Stilte is het zaad van een nieuwe wereld.

Zaai veel met stilte, hoe moeilijk dat ook is.

Dat betekent in stille tijd ook je gedachten stil te leggen en te gaan tot de waterval van gedachtenloosheid.

Vannacht in dromen kwam ik heel diep in de Rigil Kent kern terecht. Rigil Kent is groter dan de zon, en dus ook veel groter dan de aarde. Ik kwam in de rode kern van Rigil Kent, daar waar stad en natuur kruizen. Er hing een hele zacht vibratie, alles was meer in de rust. Ik was in het ouderlijke huis met een parallel familie. Een tante zou komen, en we zouden ergens naartoe gaan. Er was daar ook een parallel van een ex. Ze had een zogenaamde 'snel klaar' tent bij zich die ze mee nam. Die kon je heel snel opzetten, en was opvouwbaar tot een heel klein pakketje. Toen we op een station waren liet ze het even zien. Daarvoor reed ik met een geestelijke moeder uit Arizona langs een rivier in natuurgebied. Ik scheen dit gebied te kennen van vroeger.

De dromen erna gingen over wildernis gebied dieper in de kern. Ik ontmoette daar een natuurvrouw die haarzelf 'mannin' noemde. Ze zei dat ze Eva was. Ze hoorde bij een stam van manninnen. De lagen om de kern heen waren het probleem gebied, waar alles zich vermannelijkte, waar alles plakte en klaagde. Maar in de rode kern was leven, en Rigil Kent zou tot een rode planeet worden.

Er moet een alarm komen tegen het lagere Rigil Kent. Dit gebeurt naarmate de mens dieper in Rigil Kent doordringt.

#### I Ching 64. Voor de voleinding

There's a fire above the waters,  
There's a fire above the sea,  
And we're going there together,  
And you're going there with me.  
There's a fire, high above the waters,  
There's a fire high above the sea,  
Coming to me, coming to me

Deze hexagram is vuur boven water, en laat de stappen van voorbereiding zien. Het orakel is een zeer robotisch systeem met allerlei tussenstappen om de mens te leiden, als een dagboek, omtrend de tao, touw, oftewel de heilige gebondenheid, het pad. Deze orakelsteen roept op niet onvoorbereid en overmoedig de rivier over te steken. Desnoods moet er eerst afgeremd worden, moeten er dingen geblokkeerd worden, zodat je langzaam en voorzichtig op je doel afgaat. Soms moeten er eerst bepaalde contacten afgesneden worden en nieuwe contacten gemaakt worden. Er moet eerst gezocht worden naar standvastigheid en volharding. Goede dingen ontstaan langzaam, en wees ook zeer zeker niet egoïstisch, maar help ook anderen de rivier over en deel met hen je wijsheid, maar ken je grenzen. Zo zul je delen van jezelf terugvinden. Neem het gebied over de rivier in en versla de vijanden. Bouw een nieuw leven daar op, niet slechts voor jezelf, maar ook voor anderen. Stijg boven het water uit. Bekijk dingen op een andere manier.

Alleen langdurige volharding kan geboorte geven aan het touw, aan de heilige gebondenheid. Kortdurende kruizen hebben die scheppingsmacht niet. Daar gaat hexagram 32 over, het langdurige kruis. Alleen dit kruis kan de macht van de vijand breken, de aardse schelp waarin de mens zit opgesloten. Het is de orakelsteen heng in het Chinees. Hen-g betekent in het Egyptisch : het smalle en vermoeiende pad tot het touw. Het gaat erom het duurzame kruis te aanvaarden, om een rem te hebben en een mes om valse contacten door te snijden.

#### Hoofdstuk 65. De Hel of de Bel ?

Als we het hebben over de kinderzielen en dierenzielen die door de bonzai cultus in buizen worden gehouden dan spreken we over de randen van Rigil Kent, de buitenste lagen. Zo is het ook met Orion dat er een verschil is tussen het lagere demonische Orion en het hogere Orion meer in de kernen. Er is dus ook een rode kern in Rigil Kent. De aarde is een projectie van het lagere Rigil Kent, en voor een ziel om te ontsnappen uit het buizen-gebied is niet simpel. De buizen zitten vol met gasalarmen. Dit zijn hele speciale alarmen die afgaan wanneer een ziel probeert te ontsnappen, en die dan een gas gaan afgeven om de ziel op zijn plaats te houden, te shocken en te verdoven. Dit zijn dus zwaar giftige, chemische gassen.

Als we het hebben over Rigil Kent, dan spreken we over een ster die groter is dan de zon, dus ook veel groter dan de aarde. We spreken dus over echt een gigantisch gebied. De aarde is geheel vervormd. Dat zien we vooral in de steden, wat voor vreemde, eigenaardige systemen daar heersen die de mens helemaal gek proberen te maken. Voor de bonzai cultus is dit niet alleen een kunst en een sport, maar mens en dier zijn ook chemische test objecten, en ze kunnen de zielen voor van alles en nog wat aftappen, voor etherische olie. We spreken dus ook over een olie industrie die zijn weerga niet kent. De mens is geheel tot product gemaakt, en wordt doorverkocht. Kinderen in de bonzai cultus wordt geleerd dat dit volkomen normaal is. Het zijn een soort bacterische aanvallen waar de mens nog niet mee heeft afgerekend, en wat de mens vaak ook niet eens heeft gedetecteerd.

Het diepe Rigil Kent is de rode kern wat er uiteindelijk toe zal leiden dat Rigil Kent een rode planeet zal worden. Er ligt een grote zee tussen het lage Rigil Kent en de kern van Rigil Kent. Allereerst kruisen stad en natuur in de kern, en dan dieper in de kern loopt alles over in de wildernis.

Als we het over het buizengebied hebben dan hebben we ook te maken met verschrikkelijk ingewikkelde pompsystemen die allemaal hun eigen eigenaardigheden hebben. Dat is wat zich op aarde afspeelt, maar de mens ziet het niet. Rigil Kent projecteert zichzelf op aarde in andere, meer gecamouflerde vormen. Rigil Kent houdt de mens blind en doof voor wat er werkelijk gaande is. Ziekenhuizen, scholen, gerechtshoven, en de huiskamers, er gebeuren dingen die het daglicht niet kunnen verdragen. Toch roept het diepere Rigil Kent de mens. Dit is de ware rode planeet die zij eens was. Maar later gingen zich er industriële lagen omheen vormen.

Hierom moet het biologische alarmsysteem van de mens herstellen. De mensheid is nog steeds in evolutie. In de buizen systemen van Rigil Kent aan de zee-kusten zijn speciale insecten die dit alarmsysteem kunnen aanwakken, door hun steken. Zij komen de mensheid dus tegemoet. Zij steken om een antistof te brengen.

Er is een prachtige wereld binnenin Rigil Kent. De mens moet terugkeren tot moeder Rigil Kent.

De hel heeft verschillende betekenissen. De christelijke hel is verschrikkelijk, terwijl de hel van de gnosis weer iets anders is. De hel is een beladen woord. Ook kan het een stopwoord zijn, zoals 'loop naar de hel.' Het kan soms een heel dubbel gevoel zijn, want wat betekent het eigenlijk, en wat breng je over? De christelijke hel is een plaats waar mensen voor eeuwig worden gepijnigd, totaal doelloos. Zo is het totaal negatief, terwijl de hel van de gnosis ook positief kan zijn. Maar er is ook 'de bel', een plaats van correctie, waar a.h.w. de beugels zijn om scheefgegroeide tanden of andere lichaamsdelen recht te zetten. Dan heeft het dus daadwerkelijk een functie en een doel. Er gaat een

bel aan, en hup, je moet naar de volgende klas, net zo als op school, maar ditmaal ben je in 'de bel', niet de hel.

Zouden de nauwe buizen waar de kinderzielen ingepompt worden niet een hele wrange reflectie zijn van de bel ? Alles wordt in de lagere vormen verdraaid, maar het wijst in principe terug naar de hogere vormen. Daarom moet de mens klaar komen met dit gebied, blijven puzzelen. Ergens op dat traject zal de code gekraakt worden.

Het buizengebied van Rigil Kent lijkt wel op een hel, en het lijkt soms wel eeuwig. De mens groeit op allerlei gebied scheef en misvormd. Daarom mag de mens het uitroepen tot de beugels van de bel. Die kunnen de mens weer rechtzetten. En zo zal de bel dan ook de mens overschepen over de grote zee van Rigil Kent tussen het buizengebied en de rode kern. De bel is dus een schip of een brug. Zoals in de gnosis iedereen door de hel heenmoet, zo moet ook iedereen door de bel om tot de rode kern te komen. De hel is er dus eigenlijk voor om de mens op te wekken tot de bel.

## Hoofdstuk 66. De Rigil Kent kern - Het geheim heerst

De gedachten van de mens zijn niet geordend. Daar moeten gedachten-beugels voor komen, en zo is dat ook met de herinneringen, de 'Heerin-ringen', die om de baarmoeder moeten draaien. Daar moeten dus herinneringen-beugels voor zijn. Zo ligt ook het gevoelsleven en emotie leven van de mens overhoop waar harts-beugels voor moeten komen. Zo zijn er hoofdbeugels en hartsbeugels, en veel meer soorten beugels om de mens weer rechtop te krijgen. Dat gebeurt dieper in Rigil Kent, maar de mens mag deze beugels ook aanroepen. Ook zijn deze beugels er al en mag de mens deze leren ontdekken, leren herkennen.

Zo zijn er ook dromenbeugels om het dromenleven te ordenen. Deze beugels zijn het geheim van de genezing, maar hoe ontstaan ze ?

De vissen zijn een beeld van deze beugels, maar de mens heeft ze niet herkend, en heeft ze opgebakken.

Verder met het Vur traject. De Vur begint met bruggen van bruine bloemen, in boek 1, de Orkaan :

Deze bruggen zijn gemaakt van bruine bloemen,  
Bruggen tussen jou en mij,  
Waar leiden zij naartoe ?

Wanneer ik naar jou kijk, vaag ik weg,  
Wanneer ik aan je denk, laat ik je wegglijden,  
Dit is hoe ik mijn boog grijp,  
Maar ik bereik het nooit (:1)

Het zijn dus hele geheimzinnige bruggen. Het principe van de brug wordt veel besproken in de Vur. Als we dan naar de bruine brug kijken : bruin is de kleur van het verborgene, van de aarde, van het geheim. We waren gebleven bij boek 18, waar ook de bruine bloemen worden genoemd. Dit zijn allemaal stappen, en het traject is ook nodig om over de grote zee van Rigil Kent te komen tot de rode kern, de natuurgebieden :

1. Diep in de wildernis woont zij. Diep in de wildernis troont zij. Er waren wat dingen die alleen zij kon weghalen. Daarom bezocht ik haar. Zij schreeuwde hard. Ik moest altijd op mijn hoede zijn. Ze duwde mij vaak in de bruine bloemen. Grote bruine bloemenvelden liet ze mij zien.

Dit wil dus zeggen dat deze persoon in het boek Thenem grote geheimen had voor de ik-persoon, poëtisch gezegd : 'Ze duwde mij vaak in de bruine bloemen. Grote bruine bloemenvelden liet ze mij zien.'

Ook in vers 3 worden de bruine bloemen genoemd :

3. Op een dag bezocht ze de stad waarin ik was opgesloten. Ze liet mij daar de rode en bruine bloemen zien. Ik miste hen. Zij was de natuur voor mij, de wildernis. Ze had mij veel geleerd.

De natuur is vol van geheimen. Ook worden hier de rode bloemen genoemd die veel in de Vur voorkomen. De kleur rood is de kleur van het verhaal, dat alles achter glas gaat, dus het zijn ook de herinneringen, of heerin-ringen :

9. Ik voel me zo gespleten,  
Ik bekijk alles maar op een afstand,  
Veilig achter de schermen van mijn herinneringen,  
Maar het lijkt alsof je er doorheen breekt

10. Je roept me, ik volg je,  
Ja, ik hoor bij jou, maar de stad trekt me altijd weer weg

Het is een beetje als de abstracte 'eeuwige strijd' tussen Rusland en Amerika, tussen het communisme en het kapitalisme, tussen het verhaal en het spel dus, tussen het rode en het witte. Maar de eersten zullen de laatsten zijn, dus men speelt het verkeerd, en daar gaat ook het tweede bijbelse boek 'het paarse complot' over. Het gaat erom de minste te zijn. Dat is de kroon waarnaar gejaagd moet worden. Dit boek gaat over het geheim.

En tussen rood en wit, tussen verhaal en spel, oftewel tussen her-innering en innering, tussen het verleden en het nu, hangt die mysterieuze brug van de bruine bloemen, van het bruine, het geheim, en dat breekt telkens weer alles open, altijd als je denkt dat je alles in kannen en kruiken hebt. Dan

voel je je eindelijk veilig achter de schermen, en dan breekt er weer iets door de televisie heen. Dat is het geheim. Je word dan weer teruggesleurd tot het spel :

2. Ik kan niets bereiken, en ik denk dat dit nog maar het begin is,  
En dan bevind ik mijzelf in een bruin bloemenveld,  
Alleen in de bruine nacht,  
Een nacht in vele jaren,  
Kan ik zijn in de bruine bloemenvelden,  
Deze bruggen tussen jou en mij

3. De pijl raakte haar hard,  
Het was diep, we zagen haar vallen,  
De pijl bracht haar over de bruggen,  
Tot de donkere nacht,  
Tot bruine bloemenvelden

4. Paarden van vuur in de lucht,  
De geur van kermis overal,  
Zij zijn gekomen met zoveel soldaten,  
Rijs op in de lucht, zeg al uw moeders vaarwel

5. Ik zal het begrijpen, deze onsterfelijkheid, de lelie, drijvende op de waterstroom,  
drijvende op de waterdroom

Het gaat als een pijl door ons veilig opgebouwde al dan niet heilige huisje. We dachten dat we stonden, dat we heel wat hadden bereikt, en staarden trots naar alles wat we hadden opgebouwd, maar door de pijl vielen we. En dan is er weer dat gokspel, dan komt de kermis van het leven weer, waarin we onze weg moeten proberen te vinden. Dan moet er weer gepuzzeld worden, mysteries moeten opgelost worden. De brug van het geheim moet juist gekend worden door dieper in het verhaal te gaan en dieper in het spel. We kunnen niet voor eeuwig voetbal-kijkers blijven met een grote mond op de tribune, maar dan worden we zelf op het veld gesleurd en moeten we strijden. De mens gaat dus voortdurend heen en weer tussen verhaal en spel, tussen rood en wit, tussen Rusland en Amerika, en dit allemaal om ingewijd te worden op de bruine brug, in het geheim. Alles gebeurt op de brug. Er is alleen maar leven mogelijk op de brug, zegt de Vur, en soms is die brug rood, en soms is die brug wit, en soms bruin. Het zijn de basis kleuren van het leven. Boek 46, rode bloemen velden, gaat ook over dit mysterie.

1. Ik liep op een pad door rode bloemen velden,  
Plotseling was daar donder en bliksem,  
Grote angst greep mij aan,  
Zij voerden mij weg, ik was in een leger,  
Op een groot schip werd ik gehesen

2. Tegen piraten werd er gestreden,  
Vleesetende bloemen,  
Het lam van grote terreur

3. Grote vrees was tot de aarde gekomen,  
en ik kon de velden van de rode bloemen niet meer terugvinden

Dan breken de bruine bruggen ineens door het scherm heen, en dan sta je erin met beide benen. Dat kunnen zowel negatieve ervaringen zijn of hele positieve, of een vermenging.

Aan het einde van het boek wordt er dan gesproken over het onder het bruine gaan, wat betekent dat de mens zo diep in het bruine moet gaan totdat het geheim wordt geopenbaard, en de mens tot het diepere Woord erin komt.

43. Kun je mijn hand raken, er is prikkeldraad tussen jou en mij, ik hoor je gillen, wij zullen alles krijgen, als we onder het bruine zijn gezakt.

44. Plotseling, heb jij dat ook gezien, al die bliksemflitsen.  
Zij komen ons weer halen, totdat wij onder het bruine zijn gedaald.  
Ik kan mij niet bewegen, en jij kan het ook niet.  
Zij zullen ons opnieuw beschilderen, zij zullen ons opnieuw bewaap'nen.

45. Tot onder het bruine zullen wij komen, waar rozenschuim op ons wacht,  
door de staf van een vierde dood geslagen,  
waar de ochtend is vergaan, verdronken in een nieuwe nacht,  
waar iemand onder het bruine wacht.

46. Schilderijen in de nacht,  
Ik toonde haar mijn wonden, dalen van dauwtranen.  
't Was tijd om binnen te gaan, in 't veld van schilderijen,  
Wij worden hier beschilderd,  
In boeken zullen wij veilig wonen.

Zowel het rode als het witte moet gezuiverd worden, zowel het verhaal als het spel, en dit houdt ook in dat het verdiept moet worden, en dat gebeurt door het bruine, het geheim. Dit is waarom de vrouw op het beest, de stilte, het geheim, rijdt, en zij heeft een beker in haar hand, het Woord. Dat is het wezen van de kennis. In het boek wordt in dat opzicht ook het roze besproken, de verzoening tussen rood en wit.

21. Niemand zal zaken doen, er is niets meer, alles is voorbij.  
Alles gaat voorbij, ik tuur door het raam, naar vage herinneringen,  
ik ken ze niet eens meer bij hun naam.  
Als wezen spelen zij daar, ze zien mij niet, ze zijn te ver weg,  
als de morgen nu maar komt, dan ben ik voor altijd weg.

22. We kunnen niets voor altijd dragen, aan het einde der dingen zijn we vrij.  
Herinneringen draag ik bij me, ook zij zullen vergaan.  
Waar grijp ik naar ? Ik voel me spastisch, niets kan ik bereiken.  
Alles gaat voorbij.

23. Ik kan niets vasthouden. En als ik het doe, doet het pijn.  
Nee, ik laat alles los, voordat het mij loslaat.  
Ik ben te bang om nog eens te vallen.  
Ik ben nu ver weg, niets kan me meer raken.  
Ik kan niet meer grijpen, ik ben verlamd,  
maar nog steeds sta ik stijf,  
Snippers aan het einde van de dag, schaduwen van het verleden en toekomst.

24. Een huis bouwen kan ik niet.  
Niemand kan ik verstaan.  
Ik ben als doof en blind, alles zal vergaan.

25. Ook nachten gaan voorbij, en dingen worden kouder,  
Een nieuwe vogel vliegt, achterlatende zijn pasgeboren jongen.  
Alles gaat voorbij, en scherpe dingen worden zachter,  
alles gaat voorbij, ook de herinnering tussen jou en mij.

26. Ik kan er niets aan doen. Zij regeren daar met vuur en vlam.  
Het is te laat, niks meer te blussen.  
De rode bloemen velden hebben mij gevonden, hun verloren kind,  
hun boodschapper zo lang geleden uitgezonden.

27. Zij is dan de wever van het roze en dat wat onder het roze is,  
tot aan het spiegelende roze.  
En Zij sprak : Ziet dan, de heilige traan is vleesgeworden.  
En deze traan kwam van onder het roze,  
en zij was als de staart van een vis.

28. En zij heeft dan een schip van tranen, leidende tot onder het roze, zo ook de roze verbinding  
reikt tot onder het roze, en daar zult gij grote geheimenissen zien.  
Gij zult dan de paradoxen van Haar kennen.  
Want zonder hen zou er dan geen vruchtbaarheid wezen.

29. En zo is dan ook de roze verbinding, die als Haar tepel is,  
vol van haar paradoxen, waarmee zij de aardbodem zuivert,  
en het heeft de aanblik van een gebroken spiegel,  
als een brandend edelsteen.

30. En zo is dan de roze verbinding als het schip van tranen en haar schoot,  
en ook gij kunt opnieuw geboren worden.  
Laat de roze verbinding alles transformeren in eigen plaatsen.  
Ziet alle dingen bij elkaar dan als Haar kunstwerk,  
als een geheime boodschap, wachtende om vertaald te worden en getransformeerd.

31. U staart diep. U heeft mij net nog aangekeken. Als het spotkleed hing u over mij,  
met een speer in mijn zij.

Kind, Ik heb het afgelegd, en aan jouw gegeven, die erfenis van het verleden.  
Het heeft mij tot zaligheid gedreven, jij moet er ook doorheen,  
het is maar voor even.

32. U staart diep, zo fragmentarisch. Zoveel woorden van elkaar gebroken.  
Ik weet niet waar zij mij leiden. Ik kan het niet verstaan.  
Moeder, bent u dan eindelijk gekomen,  
uw kind heeft zolang op de uitkijk gestaan.

33. Moeder, ze hebben mij alles afgenomen.  
Zelfs mijn dromen, zij zien me niet meer staan.  
Ik heb mezelf zo vaak verminkt. Ik kan het niet meer aan.  
Zoveel wazen voor mijn ogen. Als 't vallen in een diepe put.  
U heeft mij opgevangen.

34. Ik ben verstrikt in U. Geen weg eruit, ik zal hier moeten blijven.  
Ik weet niet alles, maar ik ken het leven. Alles is maar voor even.

35. Het steekt me diep, maar U bent het die mij riep,  
Als een echo uit de nacht, makende al het harde zacht,  
Zoveel draden van kennis geweven door mijn wonden,  
totdat alles tot onder het roze zakt.

36. Ik weet niet hoe ik het moet afleggen.  
Het steekt zo diep, en trekt mij steeds weg,  
en alles doordringt mijn ziel en bed.

37. Ik voel mij zo zwak, ik kan niet staan.  
Ik beef en alles draait om me heen. Heeft U mij tot U genomen,  
of ben ik heel vreemd aan het dromen.

38. Ik voel mij ziek, de dood nabij.  
Ik ben al weg, mijn schaduw is nog hier.  
39. Ik heb de moed verloren om nog terug te gaan.  
Als het spotkleed hingen zij over mij,  
met een speer in mijn zij.  
Aan mij gegeven, de erfenis van het verleden.  
Ik weet niet waar ze mij leiden, ik kan het niet verstaan.

40. Ik zit in hun vurige karren, zij zijn mij voorgegaan.  
Het is allemaal al doorleefd, alles is al opgetekend.  
Als het lichtend schuim der rozen, werd ik meegenomen.  
Ik moest wonen op een brug waar twee legers elkaar bevochten,  
totdat het vuur der rozen steeg, en de zoete honing en de zwijm begon te stromen.

41. Als liederen versmolten, ik kon haar niet bereiken,  
zoveel trauma's kende zij. Zij kon niet meer spreken,  
zij kon mij niet vertrouwen. Zij kon alleen maar steken,

als een roos in een diepe vallei.

Op mijn benen kon ik niet meer staan.

42. Ik kan ook niet meer denken, alles is doorstoken, door de doornenstruik.

Ik kan me niet bewegen. Ben verstrikt in uw twijfel, onzekerheid bevroor mij.

Ben nu een bloem in uw vallei.

Na een harde nacht, makende alles zacht,

zoveel draden van kennis en zachtmoed,

geweven door mijn wonden,

totdat alles onder het roze zakt.

43. Nu ben ik dan in distelzee, de rozen steken mij,

totdat ik ontwaak in tederheid, tot het zachte ben ik gedaald, tot onder het roze,

waar rozen met spiegelen roze mij betoveren.

Dit zijn dus dingen die gebouwd worden vanuit grote honger, natuurgebieden die voortkomen vanuit grote honger. Telkens als er iets opkomt brokkelt het eerst af, want het moet gezuiverd worden en passen. Dat is ook de boodschap van de Vur. Er is zoveel wat verzoend moet worden, maar dat kan alleen door de zuiveringen, en alleen door de honger. Het mag niet te duidelijk zijn, want dan trekt het parasieten aan. De mens moet leren de lange weg naar huis te nemen. Daar gaat ook boek 19 over, verder op het traject :

4. De vrouw met de boog kwam tot mijn stad,

Zij had vier pijlen op haar boog, die zij gezamenlijk afschoot op mij.

Dwars door de ramen gingen ze, en toen dwars door mijn hoofd.

Zij nam mij mee, maar waar naartoe ?

5. Ik dacht terug aan de vrouw met de boog die mij mee had genomen.

Zij bracht me naar een hoog gebouw.

Het wiste mijn verleden. Het was net allemaal anders,

en het kreeg nieuwe betekenissen.

Ik was als op de golven van een woeste zee, die mij veranderde. Alles was anders.

7. Hier nemen de religies af, hier lopen de dimensies in elkaar over, als een zwaar vergif.

De religies moeten dus de honger in.

8. Zoveel pijlen schieten er door mijn hoofd.

Ik verlies mijn zicht. Ik kijk naar mijn hersenen, als naar bloesem,

Ik ben niet meer in de zee.

Dromend glijd ik in een oerwoud,  
als aan de drugs,  
maar het brokkelt af in mijn handen,  
totdat alleen een rode lijn overblijft.

Het afbrokkelen van alles is dus pure noodzaak. De mens moet zijn weg leren vinden door het verschijnsel van de eeuwige afbrokkeling. Dit vindt plaats in de honger.

9. Rood zover het oog reikt, die rode lijn,  
Als een rood pad door de wildernis.

Vier pijlen had zij op haar boog,  
die dwars door mijn hoofd gingen.

Ik staar naar de pijlen. Zij hebben mijn leven gered.

Ik kus ze, en wikkel ze in. Ze brachten mij over de zee.

10. De nachtmerrie brak zij af. Zij was één van de vier pijlen. De vrouw met de boog had zo lang aan haar gewerkt. Dagen en nachten was zij bezig haar te decoreren. Zij maakte de juiste insnijdingen, de juiste bochten. Deze pijl was haar paspoort en sleutel.

Ook de nachtmerries zullen dus afbrokkelen. Het komt, en het is een geheim, zoals boek 1 zegt.

11. Ze liet mij de duisternis onder het huis zien, de grotten en de tunnels. Ze nam mij mee naar deze plaatsen, en ik dacht dat het altijd nacht was. Ze liet mij haar dromen zien, en haar leugens. Ze had zoveel gezichten.

12. Zij trok mij op de kant. De stad zou branden.

Ik mocht niet meer terug.

13. Maar soms kwamen de herinneringen terug,  
als grote oorlogen.

14. Ik nam alles aan wat ze zei. Zij was mijn religie. Zij was de derde pijl.  
Maar het was nog steeds in mijn hoofd. Alles draaide.

Ik was er niet van overtuigd dat dit echt was. Maar wat was dan wel echt ?

Het weefde de dimensies door elkaar, en bouwde een nieuwe wereld.

In mijn hoofd brokkelde het allemaal af, alsof het nooit door kon komen.

Ik zweefde tussen twee realiteiten. Niets kon ooit echt worden.

Er werden gewoon werelden overheen gebouwd.

15. Fragiele draden door mijn hoofd. Het is achter glas, en iedereen voelt hopeloos.  
Zoveel dromen springen kapot wanneer het langskomt.

En men weet nooit wanneer het komt.

16. In een zee van leugens lag ik,  
maar de pijn maakte alles anders ...

17. Mijn hart sterft de hele tijd, totdat ik de rode lijn weer zie,  
en het grijze wegvaagt,  
En dan slaapt de stad,  
bedekt onder sneeuw.

18. Tussen de prachtige bomen staat ze,  
met prachtige struiken,  
totdat ik afbrokkel

19. En alles wat ik kan doen is grijpen,  
maar dan brokkelt mijn arm af,  
en dan alles om me heen.

20. De zee der leugens spreekt tot mij.  
Maar ik kan niet terugspreken.

De stilte is de sleutel, de overwinning, niet onderhandelen met de wolven, de lange weg naar huis nemen. Je bent achter glas. Ze kunnen je niet raken. Je leeft binnenin jezelf in de rode kern. Alleen Zij, de natuur moeder, kan je openen, en dan is het veilig. Daarvoor heeft ze haar geheim. Het is een geheim van de eeuwige afbrokkeling. Dat gebeurt altijd als de televisie uit wordt gedaan of als het ene programma is afgelopen om over te lopen in een ander programma, of wanneer er tussen kanalen wordt geschakeld. Dit zijn natuurverschijnselen.

Zo begint boek 19 :

1. Wevende de dimensies, het trauma.

Het ruist over de zeeën, om de slag te slaan,

Neemt hen allen in, en doet alsof er niets aan de hand is.

2. Het wacht, en slaat dan toe,

Het maakt een teken, en slaat dan toe,

Maar houdt het verborgen.

3. Ik denk dat ik één van hen ben geworden,

Ik draag een wapen,

Ik sla toe zoals hen, maar ik ken het niet,

Het heeft mijn geheugen gewist

Het zijn zwaar gecamoufleerde systemen van een onbekende natuur. Wij moeten dieper Rigil Kent ingaan. Het geheim heerst.

## Hoofdstuk 67. Rigil Kent - De Verloren Kern van Orion

De Rigil Kent kern is de verloren Betelgeuse kern. Toen het losraakte ontstond de valse laag van de bonzai er omheen.

Hoe Rigil Kent te zuiveren ? - Terug in de Orion kern, Betelgeuse. Dat waren de oorspronkelijke lagen er omheen. Rovers namen het weg, en zo kwamen de bonzai en siamese lagen van Toronto rondom Rigil Kent, met als bij effect van deze oorlog de downsyndromers, oorlogskinderen. Zij bogen niet voor de orthodoxe bonzai cultus van Toronto. Zij wijzen terug op de oorspronkelijke kern van Orion. Wel zijn zij vaak rebels naar de gnosis. Zij hangen tussen Toronto en de gnosis in, zwaar aan de drugs. Zij bogen niet voor de afgod, maar maakten hun eigen drugs. Zij zijn een soort op zich en beslaan een derde van Rigil Kent. Zij zijn meer vriend dan vijand, maar bleven ergens tussenin steken. Het zijn drugsdealers, vaak engelen vergeleken met de bonzai. Het zijn sprookjeswezens, feeënkinderen. Zij zijn de brug tussen de bonzai en de gnosis, het bij effect en mengsel van die strijd. Zij hebben hun eigen hoek. Zij hebben hun eigen manier om over de grote zee te komen, maar hun drugs is niet geheel zuiver. Het is een bijproduct. Veel van die drugs is goed, maar er zijn wat belangrijke missing links. Ze kunnen daarom ondersteunen, maar mogen geen leiders zijn. Ze hebben hun eigen mongolië gebouwd, en vormen een belangrijke beschermingslaag, anders zou de oorlog te oververhit zijn geraakt en zouden de bonzai alles hebben ingenomen. Het zijn dealers, de mongolen, je kunt ermee onderhandelen. Ze dealen zware natuur kern energie. Hun prijzen zijn abstract. Het is meer een symbool. Sommige producten die ze verkopen zijn goed en bruikbaar, anderen minder.

Op de Rigil Kent - Orion basis kan de spiegelmetrie geleerd worden, het meten en verklaren van de spiegel effecten van het bestaan. Dit is op demonologische basis. Alle verschijnselen om ons heen zijn een resultaat van ingewikkelde spiegel effecten in de natuur, die zich heel diep kunnen emaneren, ook tot tegenstellingen, en die zullen uiteindelijk in het spookhuis terecht komen, oftewel in het demonologisch museum.

## Hoofdstuk 68. Het Mongolische Mysterie

Er zijn goede mongolen en slechte mongolen. De slechte mongolen zijn de autoritaireren die de aarde koeioneren, zij zijn de conforme mongolen. We maken daarom ook onderscheid tussen mongolië A en mongolië B. Mongolië B is het bonzai buizen gebied, het slechte mongolië. Mongolië A is het goede mongolië.

Als je ze op aarde ziet, dan zijn dat dus 'geallieerden' die gekomen zijn voor de bevrijding, als een soort D-day. Ik noemde ze vroeger altijd een soort engelen.

Ze worden ook wel 'helmers' genoemd, omdat ze met een helm op zijn geboren. Ze zijn immuun voor het systeem. Ze zijn niet autoritair, maar abstract, dus zo vertaal ik dan 'down' in plaats van 'up'. Ze zijn in een semi-heilig syndroom, met antistoffen tegen zowel toronto als bonzai.

Dus er wordt onderscheid gemaakt tussen mongolie A en mongolie B, en dan is mongolie A de goede en mongolie B is dan de bonzai/ toronto/ orthodoxen/ autoritair die alles vernageld hebben door verletterlijking.

Het woord 'mongool' wordt op twee manieren gebruikt. In negatieve zin als 'domme mongool', wat een scheldwoord is, of 'stomme mongool'. Als we het over de negatieve mongolen hebben dan hebben we het over mensen die zich niet willen inleven in de ander, die altijd voor zichzelf kiezen, en anderen met hun kortzichtigheid onderdrukken. We denken dan aan de aardse systemen van educatie en gezondheids zorg bijvoorbeeld. Er zijn ook meer positieve mongolen, in de zin van 'mongooltjes zijn vol van liefde, en zijn grappig en otherworldly, als beschermers van de planeet,' als het gaat over mensen met een down syndroom.

Vroeger was Rigil Kent een sappige kern van Orion, in de dieptes van Betelgeuse, maar door het mongolische scherm, een natuur verschijnsel, werd dit afgesplitst, en kwamen de bonzai lagen rondom Rigil Kent, en werd Rigil Kent van Orion gescheiden.

Het mongolische scherm is dus een prisma waardoor de Orion kern zich afzonderde en ging emaneren tot lagere vormen, alhoewel de pit bewaard bleef, de rode kern. Vandaar dat de mens moet terugkeren, over de grote zee van Rigil Kent, terug door het mongolische scherm, wat als een soort Bermude driehoek is, als een zwart gat. Het mongolische scherm had als bij effect mongolië A, wat de sleutel zou vormen tot de terugkeer. Er was dus een soort malfunctie opgetreden, maar die bevatte nog steeds de code tot herstel.

Mongolië A is dus abstract gebied, multi dimensionaal. Zij levert anti stoffen, en zij heeft project GANS om zielen over de grote zee heen te brengen, en dat kunnen letterlijk buitenaardse reuzengansen zijn of figuurlijk bepaalde schepen of tunnels, of bruggen. Ook kunnen het andere soorten vogels zijn die de mens meenemen. GANS zou een afkorting kunnen zijn van 'geheel anti naker systeem', in de zin dat de naker een soort van nsb-er is voor de patriarchie. Nakers zijn dus conformisten wat betreft de valse mannelijke superioriteit. Het zijn meelopers.

In de spiegelmetrie gaat het erom gebruik te maken van het project GANS om los te komen van mongolië B door mongolië A. De mens moet door het mongolische scherm weer terugkomen tot de Rigil Kent-Orion link, tot het oog van Orion. Hiervoor moet de mens het raadsel van de mongolische steen begrijpen. Door de mongolische steen emanerde alles tot het hedendaagse Rigil Kent, en werd het afgesneden van Orion, en projecteert dit zich op aarde.

Mongolië A is een tegenreactie op mongolië B, als een natuurverschijnsel, een overdosis, als tegenstellingen. Beiden hebben ze een bepaalde overdosis genomen, één voor autoriteit (B), en één voor abstractie (A). Daarom moet de mens terugkeren tot de rode kern, en tot de Rigil Kent-Orion

link. Het is een gen wat in de mens zit, een mongolisch gen. Elk mens is een soort van mongool in bepaalde opzichten. De mens moet leren door dit mijnenveld heen te manoeuvreren, spiegelmetsrisch. Door het minderen en terugkeren tot de natuur kan het gen zich weer balanceren en dan neutraliseren, en zich dan transformeren tot het Rigil Kent-Orion link gen.

Dat klinkt misschien als ingewikkelde biologische wiskunde, en dat is het ook, spiegelmetsrisch. Vandaar dat we al die jaren de fundamenteen daarvoor hebben gelegd. Het is een demonologisch fundament, oftewel de immunologische leer van de natuur. B is dus erger dan A, maar A is niet het einddoel, maar een brug. Het is de bedoeling dat we klaarkomen met het Mongolische Mysterie wat rondom de Rigil Kent kern draait, en dus om de kern van Orion.

## Hoofdstuk 69. De Speer van Saul

Om te kunnen overleven moest Orion een afval product lozen waaraan Orion zich ook zou kunnen ontwikkelen. Zo ontstond het mongolische scherm als beeld van de overdosis, van kortzichtigheid ook. Het was een hyperbolisch scherm van overdrevenheid. Alles ging door de lachspiegel heen, en de rovers namen het hart van Orion mee, Rigil Kent in Betelgeuse. Zo verwilderde Orion in rap tempo. Mongolië B ontstond, met als schaduw en nemesi Mongolië A, als een bijproduct en elixer die er ook voor zou zorgen dat Mongolië B weer in de doos gezet zou worden.

De mens leeft dus in een projectie en moet terugkeren door de verminderings-matrix, terug tot de andere zijde van de mongolische spiegel. Mongolië A is het gebied van de kinderen van de wijngod(in), de downsyndromers. Zij keerden zich tegen de valse overdosis van de bonzai. Zij waren een tegenreactie, een fataal bij effect wat ervoor zou zorgen dat de bonzai nooit volledig zouden slagen en dat ze uiteindelijk zouden wegvagen. Het zijn keiharde feiten. Ze zijn geheel ingesloten door de downsyndromers. De downsyndromers zijn toverkinderen. Alles wat ze doen is een code van het verzet.

Het is een feit dat dingen anders door de lens heenkomen dan ze zijn, overdreven, hyperbolisch. De downsyndromers zijn oorspronkelijk de verschrikkelijke speer van de Rigil Kent oorlogsgodin, een speer met haken. Wanneer zij haar speer werpt wordt het door de lens op aarde geprojecteerd als de geboorte van down syndromers. Het is een reflectie van de speer.

Vervormende spiegeling, oftewel emanatie, van hogere tot lagere vormen, is een natuurverschijnsel, en kan opgelost worden door de spiegelmetrie, want de mens kan ook terugkeren tot de kernspiegel, de oerspiegel, die de baarmoeder is. Het zijn dus noodzakelijke stappen waar stralen doorheen gaan, om zichzelf te zuiveren en zichzelf te richten en te verfijnen. Zo kan de mens terugkeren tot de

natuur. De savage speer van de Rigil Kent oorlogsgodin is ook onderhevig aan deze spiegelende vervorming, wat tegelijkertijd een soort voorhangsel is. De waterval stort naar beneden en emaneert tot Mongolië A en Mongolië B uiteindelijk, de corrupte bonzai. De mens moet dit mysterie oplossen.

De gans gaat door het magnetische scherm, want de gans heeft de code daarvoor, om de mens op de kusten van de rode kern te zetten. Dan kan de mens dieper de rode kern in, het laag voor laag afpellen van de bonzai systemen. Dit is een diepgaand proces. Op dat traject wordt de mens ook weer verbonden aan Orion. Het is een hypermagnetisch scherm waardoor de mens heenmoet, wat bewaakt wordt door strikte codes die de mens moet kraken, anders is er geen doorgang mogelijk. Het eeuwige leven is alleen voor de puzzelaars, de zielen die van verfijning tot verfijning gaan, en die door systemen heenprikken, en blijven prikken. Het eeuwige leven is kennis, die op de pieken robotisch is en vandaaruit naar beneden vloeit. Het eeuwige leven is voor de pioniers. De rest is al dood. Het zijn slechts vervormingen, en zij vormen de literaire toonladder zodat er balans is en daardoor creativiteit. Elke toon heeft een cryptische waarde en een kern. Het eeuwige leven is voor hen die tot de kern gaan, en geen genoeg nemen met bedriegelijke laagjes die er omheen zijn gevormd. Zij komen tot het mysterie van de oorlogsgodin van Rigil Kent, de oorlogsdynamiek van de demonologie, van de immunologie van de natuur. Ze hebben hun huizen verlaten, en hun piraatse praktijken, om in de natuur tot wilden te worden, los van alle stadse conditioneringen. Het mysterie van de Vur is op hen neergedaald.

Het is het opgenomen worden door de hogere visioenen, om door de schermen van de dualiteit heen te breken, door de aardse paradoxen en demonisering, om ook de andere kant van het verhaal te bekijken, de andere kant van het schaakbord. Dat is een wet in de poëzie, dat het een draaispiegel is waarin alles omgedraaid kan worden. Door de lenzen is namelijk alles omgedraaid. Verder op het traject van de Vur, in boek 20, Amalek, wordt dit ook gesteld, en worden diverse sprookjes van de andere kant bekeken, en hun mysteries opgelost. Er wordt een diepere kant getoond van de heksen van Doornroosje, Hans en Grietje, en Sneeuwwitje. Zo kunnen deze principes ook op de bijbel toegepast worden, en in de grondteksten waren dit al spiegelverhalen, en is het nooit eenzijdig geweest, want dat was typische westerse onbezonnenheid en kortzichtigheid. Ook de Bilha gaat hierover. Het verhaal van David en Saul wordt omgedraaid, en Saul wordt geschilderd als een vergeten Orionse godin, zoals dit ook in de Israelitische grondteksten het geval is.

#### De Bilha I/ 24

1. Saul is de kennis van de moederschoot, de kennis van de onderwereld.
2. Saul kwam om het volk te initiëren in de mysterieën.
3. Saul representeert de bloedlijn van Orion.
4. Na de verbreking van het zegel van de mannelijke, patriarchische Orion is het belangrijk om tot de oorspronkelijke vrouwelijke, matriarchische, amazone Orion te komen. Er is een wereld van verschil tussen het mannelijke en het vrouwelijke Orion.

5. In de esoterie moet gij komen van de mannelijke Saul tot de vrouwelijke Saul, die de heilige Ziel is. Ahn moest komen tot Saul, tot Orion.

Ook Paulus heette oorspronkelijk Saul.

De Bilha I/ 25

5. Daarna kwam hij tot de vrouwelijke Paulus, die genaamd was Saulus en Saul. Zij was genaamd Saule. En hij noemde haar Mama.

De Vuh zegt hierover :

'Paulus heette oorspronkelijk Saul, zijn Israëlitische naam (van Selah), wat in de wortels het raadplegen van een orakel betekent. De mens moet deze balans leren vinden tussen Geheim en het Woord, de twee vruchten van kennis. Dit zijn de twee facetten van de kennis die de mens moet blijven vereren. Paulus moest dus heel diep in gevangenschap om dit orakel van Filippi te kunnen raadplegen.'

'In de Islam komt Saul er beter vanaf dan in de bijbel, want in de Koran is Saul degene die de geroofde ark terugbrengt, als een teken dat hij als koning was aangesteld.

Koran 2: 248 – Het teken van zijn koningschap is dat de ark van het verbond tot jullie terugkwam, met daarin de rust van jullie Heerin, het nalatenschap van Musa, MOSY en van Huran.

Saul stelde zijn leger op de proef door hen naar een rivier te leiden. Een ieder die van de rivier zou drinken zou de test niet doorstaan, maar alleen zij die niet zouden drinken of die zouden drinken met hun handen. De handpalm staat voor de leegte, dat zij alles doen vanuit de paradijselijke leegte, afgrond, de vagina, baarmoeder. David was één van hen die de test doorstond, en hij streed mee aan Saul's zijde, en versloeg Goliath.'

'1 Samuël 9

15 De Heere nu had één dag vóór de komst van Saul aan Samuël geopenbaard: 16 Morgen om deze tijd zal Ik een man uit het land van Benjamin tot u zenden; hem zult gij tot vorst over mijn volk Israël zalven en hij zal mijn volk verlossen uit de macht der Filistijnen. Want Ik heb acht geslagen op mijn volk, omdat zijn hulpgeroep tot Mij is doorgedrongen.

Aramees : Saul kwam om het volk te initiëren in de mysterieën.

We zien hier de bloedlijn van Saul :

1 Er was een man uit Benjamin, Kis geheten, de zoon van Abiël, de zoon van Seror, de zoon van Bekorat, de zoon van Afiach, een Benjaminiet, een vermogend man; 2 deze had een zoon, Saul geheten.

In het Hebreeuws is vermogend GIBBOWR, een jager, een opperhoofd. In het Aramees is het GANBARA, wat Orion betekent. Saul representeert de bloedlijn van Orion.

Na de verbreking van het zegel van de mannelijke, patriarchische Orion is het belangrijk om tot de oorspronkelijke vrouwelijke, matriarchische, amazone Orion te komen. Er is een wereld van verschil tussen het mannelijke en het vrouwelijke Orion.

3 Nu waren van Kis, de vader van Saul, de ezelinnen zoekgeraakt. Toen zeide Kis tot zijn zoon Saul: Neem toch een van de knechten (NA'AR) mee en ga heen, zoek de ezelinnen.

Ezelinnen zijn in de worteltekst van het Hebreeuws de eeuwigheid, als een beeld van geduld en volharding.

Toen zij de ezelinnen niet konden vinden gingen zij tot Samuel :

#### 1 Samuel 10

1 Toen nam Samuël de oliekruike, goot haar uit over zijn hoofd, kuste hem en zeide: Heeft de Here u niet tot vorst over zijn erfdeel gezalfd?

2 Wanneer gij heden van mij zijt heengegaan, zult gij twee mannen ontmoeten bij het graf van Rachel, in het gebied van Benjamin, te Selsach. Die zullen tot u zeggen: De ezelinnen die gij zijt gaan zoeken, zijn terecht.

Rachel is 'lam' in het Hebreeuws. Door de dood van het lam kwam Jakob tot Bilha's tent. Dit graf is in Benjamin, het beeld van de gehoorzaamheid in de grondtekst. Selsach is de plaats van het donker worden in de grondtekst. Hier is de naker (de valse witte vrouwelijke superioriteit, racisme tot het zwarte vrouwelijke) overwonnen, en wordt de donkere huid van de moeder getoont. (Hier gaat boek 20 van de Vur, Amalek, ook over : 11. Zij bewapende haar kinderen en ontzag hen niet. Zij tuchtigde haar kinderen reeds vroeg, en daarom moest de heks dood. De stad wilde kinderen verwennen met een allesverblindend licht, verlamdend en bemoederend. 12. Zij was de zwarte koningin des doods, de koningin van het oerwoud, toen het witte haar kinderen en haar schone land stal. En zij beval haar jager het sneeuw witte om te brengen, want het witte moest sterven, zeven maal. 13. En het sneeuw witte was jong, oningewijd, omgeven door witte doornen. En zij lokte haar tot de deur van de dood in het oerwoud. En het sneeuw witte gewaad werd afgedaan, en een zwarte vrouw rees op.)

3 Als gij dan verder trekt en bij de terebint van Tabor komt, zullen u daar drie mannen ontmoeten op weg naar God in Betel; één van hen draagt drie bokjes, een ander drie broden en de derde een kruik wijn. 4 Zij zullen u begroeten en u twee broden geven, die gij van hen zult aannemen.

Tabor betekent verbrokenheid in de worteltekst.

In de esoterie moeten we komen van de mannelijke Saul tot de vrouwelijke Saul, die de heilige Ziel is : Saul, SL, Soul, Ziel (Soule in het boek 'De Orion Gnosis' van de Amazone Bijbel). In de grondtekst is Saul een bovennatuurlijk wezen. Ook is Saul dus een beeld van Orion. David moest in de grondtekst komen tot Saul, tot Orion.

#### I Samuel 16

21 Zo kwam David bij Saul en werd zijn dienaar. Deze hield veel van hem, en hij werd zijn wapendrager. 22 Daarom zond Saul tot Isaï de boodschap: Laat David toch in mijn dienst blijven, want hij heeft mijn genegenheid gewonnen. 23 En telkens als die geest Gods over Saul kwam, nam David de citer en speelde; dat schonk Saul verlichting, hij voelde zich beter en de boze geest week van hem.

In het Aramees is het bespelen van een instrument (nqs) een beeld voor oorlogsvoeren. In het Hebreeuws speelt David met zijn yad, zijn geslachtsdeel, oftewel masturbatie, wat in het Hebreeuws ook een beeld is van oorlogsvoering in de hemelse gewesten. Het zaad is de buit die aan de godin wordt geofferd. Saul voelt zich beter in het Aramees dat Saul zich versierd met de oorlogsbuit. (Dit duidt dus heel duidelijk op David die metaforische geslachtsgemeenschap heeft met Saule, de oorlogsgodin, als intieme strategie bespreking met de oorlogskennis.)

Saul die op David jaagt is in de esoterie de Heilige Ziel die op de na'ar, dienstknecht, jaagt. Het gaat dan om de heilige gevangenneming, de heilige ontvoering, om te leiden tot de heilige gebondenheid tot de Heerin. Hiertoe is de Heilige Ziel gezonden. In het EE is de Heilige Ziel de drager van de mysterieën.

Sekmeth, de Egyptische leeuwengodin van de oorlog, is een weerspiegeling van de kern-mythologie van de Orionse afgrond.

'Daarna kwam hij tot de vrouwelijke Paulus, die genaamd was Saulus en Saul. Zij was genaamd Saule. En hij noemde haar Mama.'

En Saule, de vrouwelijke Paulus, die Mama werd genoemd, schreef de Orionse Koran.

Nu, zegt de Koran niet dat wat in de borsten zit geopenbaard zal worden ? Zij zegt dit in het boek van de Aanvallers.

En zegt de Koran niet in het boek van de Ramp dat de hel de Moeder is ? En de bergen zullen zijn als losgemaakte wol door de ramp van dit vuur.

In het paradijs waren mannen blank en vrouwen donker, als de heilige donkere moeder aarde. Deze realiteiten leven diep in de mens zelf. Zonder de donkere huid van de vrouw is er geen adem mogelijk in het paradijs.

De appel in het paradijs is een beeld van het slangengif wat opwekte tot kennis. Slangengif is speeksel in het sanskrit. Dit is het heilige speeksel. Speeksel is namelijk opium. Het valse speeksel is de onheilige vis van het kwaad, de vis van eenzijdigheid. Daarom is de symbolische visjacht belangrijk. Het heilige speeksel is het ware, heilige licht wat in de duisternis ontstaat. Dit is een symbolisch, esoterisch licht.

De paradijselijke appel is het beeld van het heilige, paradijselijke speeksel. Dit is het slangenzaad, een hogere vorm van zaad, als het zaad van de heilige gebondenheid.

Op de pinksterdag komt het heilige vurige speeksel, het nieuwe, paradijselijke licht, als de vrucht van het pasen, als een dieper pasen. De vis wordt gegeten.

BOANN is de Ierse rivier-godin, de godin van vruchtbaarheid. Ook is zij een oorlogsgodin. BOANN kwam tot de verboden bron van kennis, waardoor de vloed kwam, en een rivier tot de zee. Je moest eten van de vis in deze bron om kennis te ontvangen.

(Dan volgen er wat amazone hieroglyphen)

5. T69 – Oerdoegboele – zessenzeventigste hersenen – het eten van de vis

7. T71 – Oerdoegmug – achtenzeventigste hersenen – het heilige speeksel

8. T72 – Oerdoegmek – negenenzeventigste hersenen – de blanke huid van de paradijselijke man

9. T73 – Oerdoegmekt – achtenzeventigste hersenen – de donkere huid van de amazone

Zonder deze huid zou er dus geen paradijselijke adem zijn, en zou alles stikken. Er zou geen leven mogelijk zijn.'

'In de oorspronkelijke Geneva Bible van de protestantse en calvinistische reformatie, in Filippienzen, bevindt Paulus, oftewel Saul, zich in de baarmoeder, wat dus eigenlijk een teken is van komende wedergeboorte (ook de geboorte van de godin).'

'In ieder geval merkt Saul (Paulus) op in 1:12 in de Geneva Bible dat alles is omgedraaid, juist zodat de boodschap doorgang kan krijgen. Het is weer de situatie van het ei, waarin het kuikentje alleen kan groeien als de eierdop er omheen blijft. Die eierdop zal op een gegeven moment, wanneer het daarvoor tijd is, barsten. Als dit voor zijn tijd gebeurt, dan is het als een miskraam. Vandaar dat we niet te wijs moeten zijn, niet te haastig moeten doen, maar moeder natuur haar tijd te geven. Vandaar dat we nederig moeten zijn en boete moeten doen, opdat we kleiner zullen worden, leger, zodat de natuur weer in ons plaats kan nemen. Zo komen we ook tot de godin Filippi. In mijn droom kon ik alleen tot Haar komen door een soort theater opvoering van 'negatieve' belijdenissen van nederigheid en zelfvernedering, als een manier van zelfkastijding, en dat is nodig, want we hebben twee polen in ons, zowel het goddelijke, als het kanaal, en het kanaal moet leeg zijn, en leegte ontstaat alleen door zelfvernedering, zodat je natuur vrij blijft van invloed van de lagere wil. Het is dus puur een technologische virus scan. Je komt in wezen tot niemand anders dan je eeuwige en oneindige kennis-zelf, en de rest is allemaal proza en verhaaltjes, theater opvoeringen, die dit technologisch uitbeelden en coderen. It's all in the Game. It's all in yourself.

Jij bent Filippi, de godin op het paard. Jij bent de natuur-kennis. Jij bent ook het kanaal, en dat moet je zuiver houden. Het werkt aan twee kanten.

1:6 Zij, die een goed werk is begonnen in u, zal getrouw zijn dit ten einde toe voort te zetten.

Dit gaat dus over je diepere, volkomen zelf.

Als wij de hemelse banden hebben ontvangen, dan hebben wij ook macht om anderen die hiervoor open staan mee te trekken tot de hemel. Wij mogen in die zin samenwerken met de baarmoeder. Dit is een multi-dimensionaal werk. Er is veel te doen in de parallelle werelden.

We moeten leven wat ons gegeven is, ook het leven hier op aarde, het leven in het vlees, waar Saul (Paulus) het ook over heeft, omdat de schat in aarden vaten is.

22Indien ik in het vlees blijf leven, betekent dat voor mij werken met vrucht, en wat ik moet kiezen, weet ik niet. 23Van beide zijden word ik gedrongen: ik verlang heen te gaan en met de chasma (baarmoeder) te zijn, want dit is verreweg het beste; 24maar nog in het vlees te blijven is nodig om uwentwil. 25En in deze overtuiging weet ik, dat ik zal blijven en voortdurend bij u allen zijn, opdat gij verder moogt komen en u in het luisteren en gehoorzamen verblijden.

We kunnen dus voor dit doel op de aarde leven terwijl we niet van de aarde zijn.'

'Ook Colossi, het daaropvolgende boek, is een godin, een gepersonificeerd aspect van kennis. Het offer op het altaar is in de grondteksten een metafoor van het nomadische leven, van de brug, waardoor er ook contact komt met anderen. Saul (Paulus) verheugd zich hierin. Saul heeft zich in die zin geofferd aan Colossi. In de grondteksten komt het altijd weer neer op zelf-offering, en dit is altijd metaforisch. Het is een zinnebeeld van het toetsen, zodat alles zuiver blijft. Toetsen betekent analyseren, onderscheiden, de diepte ingaan. Toetsen is studie, en je niet laten misleiden door de oppervlaktes van de dingen. Daarom lijden wij in het leven, zodat we dieper en dieper kunnen gaan. Het kruis is de gevoeligheid die alle delen met elkaar verbindt, als een communicatie-systeem, tot één lichaam. Al deze dynamieken bevinden zich in jezelf. Het is je innerlijke zelf-familie. Dat is ook wat Colossi betekent : het grote, allesomvattende geheel. In de grondtekst staat Saul voor haar als voor een wild beest, en zij heeft meerdere koppen, die haar verschillende aspecten uitbeelden. Colossi is een vrouwelijk woord en meervoudig. Saul bewondert haar als een kerk, als een geheiligd lichaam, wat ook in de bijbel wel vaker als een vrouw wordt gepersonificeerd. Colossi is deels vrouw en deels beest, verbonden aan de natuur. In de diepte is dit net als Filippi weer een vrouw op een beest.

In de Geneva bijbel, in Colossi, wordt het kruis beschreven als een triomferende strijdswagen. Het is een nomadische dynamiek, zoals de vrouw op het beest. Soms is het beest een beeld van de baarmoeder. Al deze dingen horen bij elkaar. Ook Colossenzen is een gevangenis-brief van Saul. Aan het einde ervan draagt hij de Colossenzen op zijn gevangenschap, zijn banden, te herdenken. Saul is in het beest om tot wedergeboorte te komen, tot de bevrijdende werking van het tot inzicht komen. Het is heel dualistisch, net zoals het boek Openbaring heel dualistisch is als het over de wilde beesten gaat. Het is een paradox van kunst. Het is om los te komen van de lagere aardse gewesten. Colossi neemt hem mee naar boven.

Colossi gaat over de heilige spiegel, het spiegelbeeld van het onzichtbare goddelijke, waardoor de mens heen kan gaan om zo telkens tot een ander inzicht te komen. Colossi is daarom ook de vrouw met de spiegel. In de Vur wordt gesproken dat juist de spiegel de droom in stand houdt. Deze twee hebben elkaar nodig. Dit is een mooie demonologische dualiteit. De valse spiegel moet natuurlijk ingeslagen worden, zodat de valse droom wegvaaft, opgelost wordt. Saul spoort de Colossenzen aan om de dingen te zoeken die boven zijn, en laat zo ook de heilige spiegel daartoe zien. De

Geneva bijbel stelt dat de redenen en de wil van de mens corrupt zijn (3:5). Saul stelt dat de mens zelf de heilige spiegel moet worden (3:10). De nieuwe (diepe) mens is die spiegel. Dit transformatie-proces geschiedt door de vernieuwing van kennis. Hierin vallen ook alle valse onderscheidingen weg. In de heilige spiegel zien we onze verloren aspecten en onze parallele zelfen. Ook het beest heeft een spiegel in het boek Openbaring. In de diepte is dat een altaar, wat ook het geheim is van onze meervoudige identiteit. In de latere vertalingen van de bijbel werd dit steeds eenzijdiger neergezet. Oorspronkelijk kwam het uit de Egyptische onderwereld boeken waarin de spiegel van Nun, de zee, de onderwereld opende naar de hemel, opdat Ra op kon staan, als de hemelvaart. In Openbaring maakte de spiegel dat het beest weer kon spreken. In het twaalfde nachtuur van het Egyptische Boek der Poorten dragen vier goden de spiegel waarmee ze de poorten van de onderwereld bewaken, en waarmee ze Ra tot rust laten komen in de baarmoeder van Nod. In het Amduat boek is het loongevend aan hen die deze mysterieuze spiegel kennen, en zij ontvangen hun akh, hun dubbel (metaforisch : broer), hun schaduw die hen bijstaat, hun parallele zelf. De Amduat beschrijft deze spiegel als transcendent, iets van de wereld beyond, als een interdimensionale poort. Deze spiegel geeft doorgang aan Ra in de onderwereld, zorgt ervoor dat Ra nergens blijft steken. Deze spiegel is in de diepte van de woestijn, in het diepste van de nacht, waar alle realiteiten ombuigen en in elkaar overvloeien. Het is als de nachtelijke woestijnzee. Ra moet zelf tot deze spiegel worden. Hij moet tot zijn spiegelbeelden komen, zijn parallellen, zijn verborgen identiteiten. Dit zijn zijn sleutels in de onderwereld. De bovennatuurlijke spiegel is zijn gids. Het is het geheimschrift van de onderwereld. Het Amduat boek zegt dat alleen maar een paar dit kennen. Verder kent niemand het.'

'De Judaïstische mythologie is dualistisch, dus ook het hele Batseba verhaal kan positief of negatief uitgelegd worden. Vaak leggen de kerken het alleen maar negatief uit, maar er is ook een positieve versie, en die ligt ook in de grondtekst. Ook de Vuh spreekt daarover, maar David moest tot Batseba komen, omdat Batseba 'dochter van overgave' betekent, als 'de vrucht van overgave'. In het Eeuwig Evangelie wordt Batseba beschreven als een godin. In die zin waren de psalmen tot Batseba gericht. Batseba was het gepersonificeerde beeld van de heilige gebondenheid en verbondenheid die David ontving door overgave, oftewel als het beeld dat David tot een hemelse robot werd.

David had wel meerdere vrouwen. David was het Judaïstische archetype van de geestelijke strijder. Het mocht dus niet letterlijk genomen worden. En zijn vrouwen waren beelden van de strijdgodinnen, de valkyries, oftewel de voorschriften van de offerdienst, een andere Hebreeuwse benaming voor het boek Leviticus. In de buitenaardse en bovenaardse grondslagen van de bijbel in Orion wordt David ook wel "Ahn" genoemd, wat ook weer terugkomt in de Vuh en de Bilha, binnen de tweede bijbel. In de Aramese grondtekst staat Saul voor Orion. Saul betekent in het Hebreeuws de leegte, de raadpleger van een orakel. Hiertoe kwam David in contact met Saul.

In de Davidische mythologie zijn Goliath, Saul en Batseba belangrijke archetypes met een diepe dualistische betekenis.'

'Zonder de Ramadan, de leegte ingaan, is het onmogelijk om daadwerkelijk te toetsen. Dit is ook wat de naam Saul betekent in het Hebreeuws, en zo ook de Saul van het Nieuwe Testament, Paulus. De mens kan geen ware openbaring ontvangen als de mens in de kerk blijft. De mens moet hiertoe alles verlaten en opgeven en de wildernis ingaan, als symbool van de afzondering in de

verborgenheid. Wie nog door de mens gezien wil worden komt nooit tot ware openbaring, maar zal misleid worden in zijn eerzucht.

En dat is ook wat Saul, de leegte, als beeld van de ramadan, deed. Hij dreef David tot wanhoop en tot de wildernis, waar David naartoe moest vluchten, want Saul, de leegte, zocht zijn lagere natuur te doden. Symbolisch gezien krijgt Saul daardoor een positiever beeld, wat ook weer terugkomt in de islam, waarin Saul (Talut, Arabisch) de ark terugbracht, een toetser was en begaafd was met grote kennis.

De Ramadan, de woestijn-ervaring, bracht David in grote problemen, maar daardoor ontving hij openbaring, golah, wat tot hem kwam in de vorm van Batseba, de vrucht van overgave. Het verhaal is zowel negatief als positief uit te leggen vanuit de grondteksten, omdat het geschreven is in poëtische, paradoxale talen. En dat is ook de rijkdom ervan. Batseba is de verpersoonlijking van de wapenrusting van Goliath die David bemachtigde. Theologie kan in dat opzicht dus niet zonder de taalkunde. Theologie zonder taalkunde kan al snel kortzichtig en zo corrupt worden. Vandaar dat er een brug moet komen tussen deze twee dynamieken, opdat er weer verzoening en vrede kan komen op aarde. Het zit te diep in de mens om het zomaar te negeren. We moeten er dwars doorheen om het te herzien. Wij hoeven dat niet te doen vanuit de stad en de kerk, maar wij moeten net als David tot de wildernis gaan, waar een schuilplaats voor ons is. Batseba is dus een vrucht die diep in de wildernis wordt ontvangen, in de Ramadan van overgave. Bathseba is in het Hebreeuws de dochter van overgave. Seba betekent ook zeven, het getal van de volkomenheid, als een volkomen overgave en offer. In het verhaal van Salomo, David's zoon, wordt hij met geschenken beladen door de koningin van Seba, vanwege zijn grote wijsheid. Alleen de Ramadan kan terugleiden tot de geestelijke gaven, zoals ook Paulus (Saul, leegte) leidde tot de geestelijke gaven in 1 Korinthe 12-14, en de geestelijke wapenrusting in Efeze 6. De geestelijke gaven en de wapenrusting komen dus voort vanuit het toetsen, vanuit het verslaan van de lagere natuur. Als Filippi wordt de mens dan op het paard geheven. Alleen door de Ramadan wordt de mens een hemels strijder.

In de woestijn groeit niet veel, maar wat er groeit is als het druppelen van de hemel. We hebben niet veel nodig. Als we teveel nemen groeien we vast, zoals dat in de stad gebeurt. Vandaar dat de druk van Saul, van de Ramadan, ons tot de woestijn trekt, en dit is voor onze bescherming en ons behoud.'

'David was beschreven als de Messias, maar ook Saul werd beschreven als de Messias.'

En in de poëzie van de Vuh :

'Er zijn oerwouds machines in de zachtere straat, het cruise schip komt door, als de speer zend het mij naar de groene oerwouds juweel, mijn kind ... Het heeft koning David omgebracht, het heeft koning Saul omgebracht, maar het was slechts een misverstand in de tempel van Salomo, in de mijnen van Salomo die vol van waardevolle kostbaarheden zijn.'

'Lange standbeelden in Egypte brengen onze harten terug tot het oerwoud. Koning David is gevallen, was geen goede vriend, en de familie van koning Saul, zij geloven allemaal in carnaval. Sluit je ogen, mijn kind, waar Goliath oprees vielen zij. Zij waren allemaal koningen van het oerwoud. Het zijn starende apen. Hoe kunnen we ze nog meer verkeerd begrijpen ?

Lange standbeelden in Egypte brengen mijn kind terug. Zij was verdwaald in een bizar oerwoud, maar het cruise schip nam haar weg, al die machines in zachtere straten. Deze straten spreken.'

'Het staat hoog in de tempel, één oog dicht, en een oog open, zoals het standbeeld, een lang standbeeld.'

'De rode draak schreef al deze verhalen, en zijn zij niet allen boekstandbeelden ? Hij is woest, werpende zijn speren van Saul naar David's wagens, als vallende sterren onder verhalen die te zwaar zijn. De rode steen maakt ze zo creatief, en laat hen dromen in zachte vuren, als een pompende rode ballon, totdat ze de vanille wildernis bereiken, een gele steen die hen bevriest. Deze soldaten hebben het merkteken van de wesp, waar ze hun zachte natte kaarsen hebben, waar zij worden tot kaarsenstandaarden, om hun boeken weer te verbranden, door de leugen van de groene draak.'

'Ik ken een plaats genaamd zachtere straten.

Oh pop, ik vond je in Salomo's tempel.

Driehonderd speren openen de tuin weer, en we konden samen vluchten, naar strand en zand.

Sluit je ogen en spring, want het cruiseschip breekt door.

Driehonderd speren openen het oerwoud weer, driehonderd speren komen door.

Het cruiseschip breekt door tempels en stations, door mijnen en fabrieken, door zachtere straten en hun bioscopen. Het cruiseschip breekt door. Oh pop, ik vond je daar, sluit je ogen.

Wij zijn op strand en zand.

Onderwater cruiseschip, door de onderwereld neemt het je op.

Het is het overzicht over het paradijs.

Er zijn paarden in hun stallen, cruiseschip breekt door.

Paarden, apen, oerwouds-vissen, cruiseschip breekt door.

Paarden in hun stallen, prins van de zigeuners,

Ketters en zondaren, heiligen en inquisiteurs,

Priesters in hun tempels, standbeelden die hoog oprijzen, tot een toren,

Een toren tussen jou en mij

Paarden in hun stallen, zigeuner prins,

Bloemen op hoeden, broeken op bedden,

Oerwouds-vissen,

Driehonderd speren om een deur te openen,

Een deur tussen jou en mij.

En deze harten kloppen als vissen in het water,

Iemand ontwaakt, als danseresjes op tafels,

Shampoo in hun haren,

En hun haren worden groen, en de vloeren worden paars,

Na de nacht,

Driehonderd speren door de deuren van Salomo,

De koning der dwazen staat voor u,  
Maar ik ben ver weg,  
Cruiseschepen breken door.

Nu, wat is sterker ? Religie of poëzie, majoor ? Aan het einde van de nacht kun je al je soldaatjes naar huis zenden, al je profeetjes en priestertjes, want de dichter zal zijn kroon krijgen. Driehonderd speren door zijn hoofd, want de koning der jokers is met hem om het brood te breken. Slachtoffer van een machine. Ik geloof in cruiseschepen die doorbreken, niet in fabrieken, maar dit zijn slechts woorden, en ik geloof niet in woorden. Ik geloof in driehonderd speren door het hoofd. Dan is alles gezegd en gedaan.'

Het is een belangrijk thema in de tweede bijbel : de speren door het hoofd, of pijlen. Telkens weer komt dit thema terug, en heeft te maken met de speer van Saul. Dit is dualistisch. De tweede bijbel laat ook de andere kant zien. Het gaat door de spiegel heen, en je komt uit bij de oorlogsgodin. Ook Paulus werd dus eerst Saul genoemd. Daarom zijn zijn brieven in diepte de brieven van Saul, de brieven van de oorlogsgodin. In dat opzicht worden deze brieven dus steeds interessanter, want ze gaan zich terugvormen tot wat ze oorspronkelijk waren. Het is de verdiepende speer van de oorlogsgodin. Wat een spiegeltje wel niet allemaal kan doen. Misschien herinner je je dat spelletje wel van vroeger. Kinderen met spiegeltjes en dan het zonlicht weerkaatsen in iemand's gezicht die niet weet wat hem overkomt. Of misschien heb je dat spelletje zelf ook wel gedaan. Ik in ieder geval wel. Ook ken ik als kind het verhaal van het jongetje op de gans, wat op veel scholen werd voorgelezen. Het was toen al een teken van bevrijding.

Uitleg Vuh poëzie :

'totdat ze de vanille wildernis bereiken, een gele steen die hen bevriest. Deze soldaten hebben het merkteken van de wesp, waar ze hun zachte natte kaarsen hebben, waar zij worden tot kaarsenstandaarden, om hun boeken weer te verbranden, door de leugen van de groene draak.'

Geel is de kleur van de paradoxen, de tegenstellingen, in de Vuh.

Verder zegt de Vuh :

'Rood is de kleur van de verhalen en geel is de kleur van de tegenstellingen. Zo brengen de tegenstellingen van het leven dus verhalen voort, en dit zijn ook de kleuren van de Spaanse vlag. Het is als de oranje planeet van abstractie die opkomt om de geest van letterlijkheid en drama te

verslaan. Bilha rijdt op het beest, en op een dieper niveau is het beest de billen van de oorlogsgodin die zij in de amazone mythologie laat zien als de poort van wedergeboorte en het teken van oordeel. Dit is een groot apocalyptisch geheimenis in de Bilha. De oorlogsgodin verbreekt de zegels van de boekrol. Wanneer dit gebeurt komen er grote natuur-verschijnselen als cryptische manifestaties van het hogere Woord, de hogere kennis, die verborgen werd gehouden. Geel is ook de mannelijke onderwerping aan de baarmoeder, als een teken van geboorte, als het beeld van de heilige slavernij, de heilige gebondenheid, de opkomst van het robotisme, het leven door de hogere automatisms van de gnosis. Dit is waar de calvijn code over gaat. Geel is ook een belangrijke kleur die de gestreepte waterlichten, het hogere insectische ras, zal brengen (vgl. wesp). Geel zal hersteld worden. Het zal terugleiden tot de boeken, zoals het Eeuwig Evangelie zegt : "Oorlogsgebed, laat mij dalen in het jagersbed. Om te zuiveren het gele, duizend duizendmaal, op het altaar van de wilden, tot oorlogsmaal. Gedaald tot onder het gele ben ik, een toekomst heb ik niet, alleen wat oude boeken om in te vergaan." Dit is ook weer verbonden aan de oorlogsgodin, en Simson moest onderwerpen opdat hij de Zuni stam (Suni, filistijnen, beeld van de stam van de oorlogsgodin) zou dienen, wat ook de betekenis van zijn naam is : Sama (luisteren en gehoorzamen, Hebreeuws) Suni. Zoals de Bilha zegt : "Bakroe (oorlogsgodin) is het geheimenis van de hoofd-besnijdenis. En zij is gekomen om visioenen te geven, en om de heiligen doorgang te geven, want lang zijn zij door onderdrukking tegengehouden." En : "Bakroe is van de diepere wildernissen van het paradijs. Zij draagt het wapen om gehoorzamen te testen. Zij is als de sieraden van het lijden. Zij spreekt recht in list en symboliek. Zij raakt het letterlijke niet aan. (..) Zij is de weefster van het paradijs. Zij weefde het paradijs als in een mysterie. In de dieptes van de wildernis woont zij, om dapperen te onderwijzen, zij die door hun lijden tot haar zijn gekomen. Als de amazone van de Heerin is zij." Bakroe wordt in de Bilha de oudste dochter van Bilha genoemd.

In boek 21 van de Vur, de Herinnering, wordt ook het gele genoemd, wat dus gaat over het gaan door de spiegel :

2. De narcis groeit uit de put. Het maakt een brug over de zee. Gele bloemen groeien langs de kant van de stad, als een stadsmuur. Iedereen die daar gaat wordt verward. Zij vallen in slaap en dromen vreemde dromen. Geen leger komt door de gele bloemenhaag. Allen zullen zij slapen.

Het houdt in dat de mens het gele mysterie moet leren kennen, de spiegelzijdes in de spiegelmetrie. Alleen degenen die op demonologische basis dit vak leren kunnen door deze haag heenkomen. Dit is ook weer onderdeel van project gans om over de grote Rigil Kent zee heen te komen. Het groeit als een narcis over de zee, wat ook weer in verbinding staat met de bloemenzeeën van het Eeuwig Evangelie waarin de heiligen elkaar met verhalen versieren.

## 6. Eens zag ik haar op haar paard, en ik volgde haar,

Zij leerde me de geheimen van de bossen en de wildernissen,  
Zij van de gele bloemen, zij gaf mij een plaats.

Ook wij moeten het gele leren berijden. Wij moeten onderwezen worden in het gele.  
De Vuh zegt over het gele paard :

'In het Grieks is het ook het gele paard. Dit paard zal overwinnen. Dit is waartoe de Amazones de mens kastijden en opvoeden : om te overwinnen, en dat gaat juist door de verstoting heen, door het

zwarte paard, door de honger. Iyowb wordt voorbereid om het gele paard te berijden, als een overwinning over zichzelf.'

'Het gele paard in de grondtekst, het paard van overwinning.'

'Jezus, en de draak staande op het zand, zijn metaforen van het paradijselijke geslachtsdeel waarvan de mens was gemaakt, in plaats van spieren. De kruisiging en de opstanding is een metafoor van de goddelijke verlamming waarin de verharding plaats vindt, dus ook van het geslachtsdeel. Dit is waar ook het gele paard voor staat. In het Aramees is de ruiter van het gele paard verlamd. Ook Iyowb wordt in de esoterie weleens beschreven als de ruiter op het vierde, gele paard. In het Aramees wordt hen de overwinning gegeven.'

Het gaat hier over de grondteksten van het vierde paard in Openbaring. Als we naar de metafoor van de geslachtsdaad kijken dan is het dus een beeld van het penetreren van de spiegelrealiteiten, het gaan door de spiegel, het verstaan van de dualiteiten. Daarom moet de mens een op en neergaande beweging maken om de vrouw (oorlogsgodin) te bevruchten, oftewel : niet eenzijdig zijn, maar de spiegelmetrie leren, van zowel de emanatie als de involutie, het terugkeren. De mens kan niet ontwikkelen, kan niet voortplanten, als hij de golfbewegingen van de natuur niet onderkent. Het is dus de overlevingsdrang. Het is een schande dat de stadse mens van sexualiteit zoiets oppervlakkigs heeft gemaakt.

7. Zij kent de wetten van de eeuwigheid.  
Zij genas mijn hart en mijn herinneringen,  
De puzzel in mij maakte zij.

8. Zij leerde mij de kennis,  
Zij leerde mij lezen en vele talen,  
Zij leerde mij schrijven en de schoonste kunsten,  
Zij leerde mij strijden,  
Zij van de gele bloemen

9. In haar heb ik alles gezien,  
Zij van de gele bloemen.

10. Over het ravijn bracht zij mij,  
Tot de dieptes van een woud,  
Waar het altijd regent,  
Altijd tropisch is

11. Nu maak ik mijn tochten in een boot,  
over de rivieren waarin langs de kanten de gele bloemen groeien.  
Zij houden mij dromerig, zij houden mij in slaap, in diepe slaap. Zij geven mij sap te drinken

12. De gele bloemen vertellen verhalen, verhalen wonderschoon.  
En zij leiden tot een wonderlijke tuin, een lusthof.

13. In de straten ontwaak ik,  
Meisjes met witte bloemen in hun haar,  
Dan neemt zij mij mee naar het tuinfeest,  
En ik blijf zeggen : 'Ik ben er nooit geweest.'

Het gele laat meerdere kanten zien, het caleidoscopische verhaal, en de mens zweeft tussen herinnering en vergetelheid, en tussen openbaring en het geheim. De mens keert weer terug tot de baarmoeder en tot de ontkenningfase : 'ik ben er nooit geweest.'

3. En zoveel monikken met kappen volgen haar, met langzame pas door de bloemenvelden. Deze bloemen worden wit in de nacht.

4. Zij van de gele bloemen, eens zag ik haar,  
Ik werd getroffen als door bliksem, en toen viel ik in slaap.

5. Zij van de gele bloemen,  
Zij is een tunnel naar de onderwereld

In dit mysterie wordt dus alles omgevormd en ook alles weer teruggevormd (involutie). Dieper en dieper, en dan op het hoogtepunt geeft de mens zijn zaad, laat los, en dan is er nieuwe geboorte. Dat is de filosofische spiegelmetrische sexualiteit wat iets is tussen de mens en de dynamiek van kennis, als onderdeel van de immunologie van de natuur, wat het diepe wezen is van de speer van de oorlogsgodin. Alles ontstaat, bestaat en keert terug hiertoe.

In dit overlevingsmechanisme van de kennis zien we hoe 'gevaarlijk' dit systeem is, en hoe dit systeem dus niet over rozen gaat alleen, maar dwars door de doorns heen, en hoe het ons noodzakelijkerwijs verwond, vanwege alle noodzakelijke tegenstellingen, het gele. Ja, het gele verwond diep, en daar gaat het volgende boek, boek 22, van de Vur over. Dit boek heet : het beroemde schilderij, en is een mijlpaal in de Vur.

1. Ze was een bloederige wond in mijn hart.
2. Ik kon haar niet doorzien, maar soms in flitsen was alles duidelijk.

Dit is de begin situatie. Het is nog grotendeels onbekend, en men is misschien eenzijdig opgevoed, alles maar van één kant, en het vreemde is altijd slecht. Toch zijn er dan die mysterieuze glimpen die je als kind kan meemaken van die andere, verboden wereld. Zoals vroeger mocht ik vanwege de kerk niet naar bepaalde muziek luisteren, en als ik dan fragmenten hoorde dan had ik zoiets van : 'maar dat ben ik. Dat is mijn creativiteit, de natuur.' En die fragmenten werden dan afgespeeld als waarschuwing, maar ik wilde dan de rest horen, wat ik dus niet te horen kreeg, en dan ging ik er zelf over fantaseren hoe het zou aflopen.

3. Ik begeerde haar te kennen. Zij was mijn innerlijke wond. Het was een vruchtbare plaats, als de tuin rondom mijn huis in mijn gedachten.

4. Die tuin was roze, sprankelend. Ze stond daar met boeken vol gedichten.

5. Ik kon mijn gedachten niet keren. 'Lees eruit voor,' zei ik. Maar ze zei niets. De wond was te waterig om iets te zeggen. Alles wat ik greep sijpelde weg.

Als kind kun je er gewoon geen grip op krijgen. Het is allemaal nog niet rijp. De tijd zal het leren. Alles heeft tijd nodig. We kunnen de natuur niet forceren. We moeten ook aan dingen toe zijn, en het zelf oplossen. Alles moet verdiend worden. Als we een glimp hebben gezien wil het niet zeggen dat de Kennis haarzelf als een hoer aan ons zal geven, zomaar voor niets. Eerst hebben we een gevecht met de leugen, met de tegenstellingen. We krijgen de Kennis, haar, niet zomaar. In de kerk is alles genade, maar wat krijg je dan ? Het is allemaal aas. 'Jaaaaa,' roept de muis, 'lekkere kaas !' Maar het is een muizenval.

6. Ze draaide langzaam rond als een ballerina, verspreidende lichte, zachte muziek, als op de achtergrond. Het was niet eens goed hoorbaar, maar ik leek er rustig van te worden.

7. Het greep mijn hart, en liet mij een gat in de tuin zien.

8. Zij is een religieuze ballerina die altijd in dezelfde cirkeltjes draait.

Daar ging de Vuh poëzie ook over :

'En deze harten kloppen als vissen in het water,  
Iemand ontwaakt, als danseresjes op tafels,  
Shampoo in hun haren,  
En hun haren worden groen, en de vloeren worden paars,  
Na de nacht,  
Driehonderd speren door de deuren van Salomo,  
De koning der dwazen staat voor u,  
Maar ik ben ver weg,  
Cruiseschepen breken door.'

Dat is alles wat ze doet en alles wat ze kan : ronddraaien, als van die sprekende poppen voor kinderen waarbij je op een knopje op hun buik moet drukken, en dat ze dan telkens hetzelfde zeggen. Het is alles wat we hebben en alles wat we krijgen voor dat moment, maar het mysterie ligt daar. De Kennis werkt er doorheen. Zij zegt : 'Puzzel er maar mee. Hier zit ik in. Dit is het pakpapier.' Vandaar dat ik ook nooit geheel de christelijke religie als vuilnis overboord heb gegooid, en mijn reformatorische erfenis. Ik heb er altijd veel waarde in gezien en nog steeds. Ik was er ook verliefd op zo te zeggen, maar dan meer op de potentie ervan. Ik had visie voor verdere reformatie. De poorten moesten opengebroken worden. Ik had teveel van dit mysterieuze wezen ontvangen in deze religie, dit mysterie. Ja, het westerse haatte ik, maar de exotische, midden oosterse bron erin, de grondteksten, was als

het tuinhekje wat openging waardoor je tot de wildernis kon komen. Studie kan een machtige ervaring zijn als je buiten de hekjes durft te studeren.

9. Ze lieten mij een waterige vlam zien.
10. Er was hier een stad in oorlog.
11. Er was een speciale taal in de ring gegraveerd, zeiden ze, bepaalde tekens.
12. De ring had me verdoofd.
13. Een rijkere natuur ontvouwde zich voor mij.
14. Zij schenen zich niet om een god te bekommeren.
15. Zij werden voortgestuwd door de familie.

Het christendom is geen pure kennis. Het zijn geen ware studenten, maar het is een familie feest.

16. Het verloor zijn betekenis geheel. Niemand wist meer wat het was.
17. Niemand kon mij nog stoppen. Zij was mijn innerlijke wond. Zij ontdeed haarzelf van kleding,
18. Zij was het geheim. Zij leefde diep binnenin. Haar vellen lagen op de grond. Zij had een speer in haar hand, en zou de tent bewaken.

Hier ontmoet hij de oorlogsgodin. Hij heeft geen compromissen gesloten. Hij is doorgegaan met ontcijferen en studeren, en zo kwam zij hem tegemoet en openbaarde haarzelf aan hem. We zien hier de speer van Saul, van de oorlogsgodin. Het is een ervaring van involutie na alle emanaties.

19. Ik kwam in mijn oude huis toen ik uit dit schilderij was gestapt. En het leek in de verste verten niet meer op wat het was. En wie had het geschilderd ? Het was een beroemd schilderij.
20. Ik werd wakker en ging naar de bibliotheek. Ik las boeken en raakte gehypnotiseerd. Ik stapte in het boek, of werd erin gezogen, en gleed weg. Schilderijen vlogen om mij heen. Ik ging een stenen trap op, waar ik haar zag staan, mijn innerlijke wond, met een mes en een speer. Ook had zij een boog met pijlen. Alles begon te draaien. Ik had geen kracht meer om op te staan. Ik was opgesloten in het boek. Ik nam het boek mee naar huis, en weer begon alles te draaien. Het was een betoverend boek.
21. Ik vond het boek gevaarlijk, en bracht het terug, maar ik kon mijn weg er niet meer uitvinden

Maar het gele wil dus dat we telkens weer teruggaan, de natuurlijke penetratie, in uit, op neer. Ook moeten we alles blijven toetsen en met haar worstelen. We kunnen het proberen los te laten, maar het laat ons niet meer los. Dit is het beroemde schilderij. Het volgende boek, boek 23, de laatste jacht, gaat met dat thema verder. Durven we ook de dingen confronteren die we moeilijk vinden, zelfs gruwelijk ? We moeten het oplossen.

13. Hoe dan ook, het hoe en waarom van de jacht interesseerde mij. Het was een prachtig schilderij, dat schilderij op de zolder.

14. Sommige schilderijen die ze had waren echt luguber. Maar ik moest er gewoon meer vanaf weten. Het was een drang die ik niet kon tegenhouden. Mijn obsessie met indianen werd zo sterk. Wij moesten en zouden het geheim ontrafelen.
15. In mijn hoofd dansten de indianen een vurige dans, en als dat zo door zou gaan zou alles spoedig in vuur gaan. Ik kon mezelf er niet van losmaken.
16. Zowel de blanke als de indiaan waren vertrokken, naar hun eigen stukje natuur. Het bed was omringd met duizend deuren. Eén van deze deuren was de deur van verzoening, terwijl de anderen deuren waren van de dood. Ik was vastbesloten de juiste deur te kiezen. Ik had maar één kans. Ik ging op mijn gevoel af. Ik opende een deur en viel in een afgrond. Was dit de dood of de verzoening ?
17. Aan de andere kant van de afgrond kwam ik aan. Ik was trots op mezelf dat ik het had gered. Waar was ik nu ? Dood of levend ? Een vrouw droeg een kruik, de laatste jacht.
18. Ik staarde naar haar schilderij. Ze had het zelf geschilderd. Ze had een prachtige uitleg gegeven, zoals ik het niet zou kunnen doen. Ik had bewondering voor haar. Zij had een heerlijk boek geschreven. Andere boeken zouden mij steken.

De jacht wordt in de tweede bijbel uitgelegd als iets metaforisch, namelijk het overwinnen, begrijpen, verwerken van het ego door de spiegelmetrie. In die zin is het dus de vruchtbaarheid van de natuur. Alles moet dus in kannen en kruiken komen door het spiegelmetrische onderwijs, totdat de mens gekomen is tot de laatste jacht. Het is de oorlogsgodin, of jachtsgodin, de kennis, die op de mens jaagt, en de mens heeft het niet begrepen. De mens moet involueren, terug tot haar baarmoeder. Alles wat zij wil is wedergeboorte geven, en wederopvoeding.

Het gele mysterie is dus belangrijk voor een grotere context, als het zand van de zee, het strand, wat ook voorkomt in de poëzie van de Vuh : 'Wij zijn op strand en zand.' En er wordt gesproken over Vanille's woestijn of wildernis.

Verder zegt de Vuh over het gele : 'Er zijn ook nog gele jachten, de jachten van de grotere tijdperken, die ook wel de vlekken worden genoemd.'

En dan wat hieroglyphen :

'8. T12 – OEROEMBOEL – de negentiende hersenen – simulerende hersenen

Deze hersenen maken van alles simulaties, namaak, als beveiliging, en stellen zo hun strategieën op.

9. T13 – OEROEMBOELE – de twintigste hersenen – boekvormende hersenen

Deze hersenen vormen alles om tot boeken, plaatjes en films, om nog meer afstand te scheppen.

In de strijd tegen de valse sexualiteit moeten de OEROEMBOEL en de OEROEMBOELE hersteld worden. Dit zijn de paradijselijke hersenen van het spelmaken en boekmaken van alles om ons heen.

Wij moeten uit een heleboel valse spelen en valse boeken ontsnappen waarin wij opgesloten zitten. Zo mogen wij komen tot de OEROEMBOEL, hersenen in de buik, die een spelmaker is. Sterke gele

stralen komen vanuit die hersenen in de paradijselijke buik, om zo de vijand te simuleren en in een spel te brengen. Alles kan gemaakt worden tot een spel. De OEROEMBOELE zijn hersenen in de borstkas die dan alles brengen in boeken, plaatjes en films. Ook worden dingen daar omgevormd tot schilderijen, zodat er glas komt tussen de kijker of de lezer en het boek, de film of het schilderij. Zo kan er een wisselwerking plaatsvinden tussen deze twee hersenen. De OEROEMBOEL is de virtuele werkelijkheid, en de OEROEMBOELE is de literaire, beeldvormende afdeling, als een televisie, de verhalende scherm-werkelijkheid. Tussen deze twee hersenen is er een brug, waardoor er mengelingen plaats kunnen vinden, waarin vele graden zijn van realiteit en afstand.'

'Dit leidt dus tot het zwarte paard, de duisternis, en dan tot het vale (Aramees : groen, geel) paard, de dood, waarin de valse, stadse natuur afsterft. Dit leidt tot het vijfde zegel, de heilige slaap. In het sprookje Doornroosje komt dit ook weer naar voren, en metaforisch gezien wordt Doornroosje dan gewekt van een honderdjarige slaap door de kus van de prins. De heilige slaap scheidt ook de goeden van de slechten. Het zesde zegel is een overzicht van wat er in de voorgaande zegels is gebeurd als het openbaar worden van de grote Sarah cyclus. Dit leidt tot de grote vergetelheid, het zevende zegel, de planeet van stilte. Sommigen zullen in de eeuwige slaap ten onder gaan, en anderen zullen uit hun slaap gewekt worden, door de Doornroosje metafoor, de tucht van de doorn. Doornroosje viel in slaap door de spoel van de spinnenwiel, de eerste steek, en werd gewekt door de kus van de prins, wat erop neerkomt dat alleen door Doornroosje, de tweede steek, als een beeld van de eeuwige en grootste tucht, ontwaken mogelijk is, als het komen tot de droom door de nachtmerrie. De doorn gaat over de doorsteking, de piercing, en dat is het enige middel.'

Dit is ook weer verbonden aan de speer van Saul.

'Dit is een beeld voor honing (DEBASH, geel). Bijen staan namelijk voor ontgiftiging en zijn dus van levensbelang in de strijd tegen schimmels. Met een schimmel kun je niet discussieren, maar je hebt wapens nodig die je kan terugvinden in het leven van de bij, wat ook weer nauw verbonden is aan bloemen en het hele plantenrijk, omdat de bij daaruit zijn bronnen put en dit bewerkt.

Daarom staan Adam (adem) en Eva (honing) voor de honing-adem, het honing gas. Dit is het eeuwige zaad waardoor het paradijs ademt en waardoor het virussen en schimmels buiten de deur houdt. Zaad is in het Hebreeuws ook 'het zaad van bloemen', oftewel honing. Dit hebben we nodig om veilig door de nacht te komen, om zo niet door de schimmels ten onder te gaan. Dit is dus de diepere betekenis van Adam en Eva, het diepere mysterie van het paradijs.'

'Een ander symbool voor het paradijselijke zaad is de peer. De peer heeft veel van de kwaliteiten van het paradijselijke zaad.'

'De gevallen, aardse spieren werken door genade, niet door loon. Het is een cheater-programma. De oplossing ligt in het vale paard, het vierde paard van de apocalypse, het groene paard, het aanbreken van de dag in de nacht, metaforisch voor het nachtzicht. Dit is ook het gele paard in de grondtekst, het paard van overwinning.'

De mens moet dus in een spiegelmetrische dromerigheid komen, als door een heilige drugs, waar ook het volgende boek van de Vur over gaat, boek 24, Suriname. Als eerste brengt dit chaos, omdat het moet afrekenen met alle bestaande gedachtenstructuurtjes die de mens opgesloten houdt, in het

bonzai buizen systeem van Rigil Kent. De mens moet eerst de oude identiteiten verliezen, de opgelegde identiteiten. Even kan het dan wezen dat de mens denkt het niet meer te weten of zelfs gek te zijn geworden, zoals in dit boek.

21. Een plant met gele bloemen, het is als drugs. Over die brug kwam ik hier. Wie heeft mij zo gemaakt ? Er moet een uitweg uit dit doolhof zijn. Ik ben bezeten en gespleten. Ziek zijn in Suriname is geen pretje. Ik kon er wel in, maar niet meer uit. Het vuur der dwazen brandt hier. Als dollen dansen zij er omheen. Ik doe niet mee. Een groter kwaad is er nooit geschiedt.

23. Ik ben in een halve coma. Ik kan me niet goed bewegen en niet goed ademen. Het is de aanval van de plant. De struik heeft genomen, en laat haar doornen inzinken. Buiten is er donder. Het gele mysterie gaat dus diep. Diep emaneren, en diep involueren. De persoon in dit boek is manisch, gaat op en neer. Dat is wat het gele mysterie is. Het is als een naaimachine, en er wordt ergens naartoe gewerkt. Het is als een drillboor van een school, van spiegelmetrie, en de mens moet geheel losgedrild worden uit het beton van de bonzai. Vandaar dat er wel tegengestelde krachten moeten zijn, anders komt de mens er nooit uit.

25. Diep kijk ik in haar ogen en zie hetzelfde. Het is bijna als een spiegel. Ik probeer de diepte van haar ogen te zien. Ik heb het gevoel dat ik in cirkeltjes draai. Hetzelfde is mij al eens eerder overkomen. Ik kan niet losbreken. Ik moet geholpen worden. Maar de hulp komt niet.

Het gele mysterie is dus niet onbekend met wanhoop. Maar dat moet tot een grotere overgave tot de kennis leiden.

26. Het grote syndroom van Suriname heeft mij in haar macht. Het is als een verslaving aan drugs. Ik kan de ketenen niet doorhakken. Moed heb ik niet om dit syndroom in detail te bespreken. Ik praat er slechts omheen. Ik ben zo gemaakt. Het is mijn aard geworden. Ik drink van de bloemenzee, en stik bijna in haar zaad. Warmte komt met golven om mij heen. De witte stad komt in zicht, maar verblindt mij.

Eerst is de mens te gevoelig, en doet alles pijn, en kan de mens het niet verstaan. Het is niet rijp, maar chaos regeert. Er is geen inventaris. Alles ligt door elkaar heen. De mens kijkt naar miljoenen filmpjes tegelijk en raakt ervan in de war. Het is vloed en het is oorlog. Maar daarna zal de vloed gaan liggen en brengt de eb rust. Eerst is de mens te gevoelig voor de kennis, en kan het niet verwerken, en elke aanraking doet pijn, maar de wegen van de Vur zijn cirkelend, niet rechtstreeks. De mens heeft filters nodig, tussenstappen. Die kunnen alleen natuurlijk groeien. Eerst moet de mens dus door een Doornroosje ervaring heen, door een ervaring van de speer van Saul die op hem afgeworpen wordt.

18. Toen kwam het. De struiken namen bezit van me, alsof rivieren me overstroomden. Ik was in een droom. Ik was als Doornroosje, maar Doornroosje stierf. Ze werd door teveel doornen geprikt. Het was een deel in mij wat stierf. Ik bevond mijzelf in een wilde zee, totdat ik aanspoelde op een strand. Iemand kwam tot mij, en hielp mij op de been. Toen bracht zij mij naar haar huis. Ze glimlachte. Ik staarde naar haar. Ik kon niet denken. Alles stond stil.

27. Ik draai en woel in mijn bed. In de rivier hangen de witte bloemen diep, met een zwaar gewicht.

28. Iedereen zonk weg in de witte golven, en vele schepen vergingen. Ik klom door, hoger de stad in. Ik durfde niet achterom te kijken. Ik hoorde gekrijs, en mensen riepen : Stop. Maar ik liep door. Ik was in Suriname. Alles loopt over in de wildernis in de diepte van de witte stad. Het is een schuimende zee, wild golvend. Ik kijk erna, en het is alsof ik in een coma ben. Niemand kan mij horen. Niemand kan mij verstaan. Het is alsof er nooit communicatie is geweest. Niemand kan iets overbrengen. Ik zink weg in de witte zee. Wij zijn aan ons lot overgeleverd. Oh, was ik maar nooit naar Suriname gegaan.

We krijgen misschien heimwee naar de vleespotten van waar we vandaan kwamen, maar we moeten blijven doorzetten. Teruggaan is geen optie en dat kan ook niet. Die tijd is geweest en komt nooit meer terug. Het kan alleen nog verdiept worden, maar daar hebben we een grotere context voor nodig : het gele, het onderwijs in de spiegelmetrie, het leren kennen van de ritmes van de dualiteiten.

Ook boek 25 gaat over het gele, over de gele vlinder. Hoe het gele door de natuurwetten in ons op zal rijzen. Het gaat over hoe onnavolgbaar het gele is. Het zijn orakels die hun bruggen beveiligen met raadsels. Daarom fluisteren ze. Het is een geheime sleutel wat de mens eerst verscheurd en dan weer opbouwt, genaamd 'het gevaar'. Het is de vlinder van een trauma. Hoe dieper we gaan, hoe hoger we gaan. Iemand die nooit iets meemaakt komt dus ook nergens. Boek 26 gaat daar op door.

1. Ze hebben gestoken,  
En nu is alles zacht als honing. (het gele)

3. Bij daglicht was ik een golf in de zee

Het begint dus met het golven, het leren golven, het leren spiegelen.

4. Ze rent om van het vuur los te komen,  
maar het blijft knagen.

5. Totdat ook de honing haar vindt.  
Ze heeft honing op haar gezicht,  
Ze is gestoken door bijen.

Alles roept weer tegengestelden op. Uiteindelijk zal de involutie dus alles herstellen als we maar diep genoeg een confrontatie hebben gehad met de emanatie. Heb je de golven naar beneden gezien ? Dan kun je ook de golven naar boven zien. Ben je op de bodem van de waterval geweest waar alles kapotkletst op de rotsen ? Dan zul je ook omhoog kunnen gaan over de waterval, tot de rivier. Daarom zegt boek 27, het sieraad, ook :

De wesp zal blijven steken,  
totdat de herinnering open is,  
totdat de herinnering op de juiste plaats is,  
totdat het is begrepen (:4)

## Hoofdstuk 70. De Speer van Saul II

We zijn aan het einde gekomen van dit onderwijs boek : Rigil Kent Ontsluierd - De Verloren kern van Orion.

De speer van Saul ligt gecodeerd in het NT, in de brieven van Paulus, oftewel van Saul zoals hij werkelijk heet, en wat in diepte dus de Orions-Rigil Kentse oorlogsgodin is. Dan kunnen we heel veel in die speer zien, zoals het spiegel mechanisme in Kolossenzen, ook als een beveiliging van de speer. Timoteus was het kind van Saul, oftewel van Paulus, oftewel van de oorlogsgodin. De speer brengt dus ook door de Timoteus dynamiek wedergeboorte en wederopvoeding. Is ons ego al gespeerd ? Efeze rust ons toe in de strijd tegen het ego. Dit verteld dan ook over de strategie van de oorlogsdynamiek van de kennis. Wij mogen nooit zomaar naar de speer grijpen om oorlog te voeren, want dan zal het ons totaal afbranden. Het is de speer van de oorlogsgodin, van de baarmoeder, en alleen zij kan de speer hanteren. Het is iets metaforisch. De speer brengt tot heilige gevangenis, zoals in Filippenzen, waarin de mens leert over het geheim, om zo te komen tot openbaring, het Woord, waar de mens leert over het belang van de restricties als onderdeel van de paradijselijke immunologie. Het paradijs is niet zomaar het paradijs. Zonder de immunologie, oftewel de demonologie, kan het paradijs niet bestaan. Kijken we dan naar Romeinen als onderdeel van de speer, dan brengt dit de mens terug tot de oerwortels, tot de natuur, en tot Israël, waardoor je dan automatisch ook terugkomt tot Egypte, omdat Israël een zijtak is in de Egyptologie. Het boek Romeinen gaat in het Aramees over het volharden, wat in principe de enige weg is tot de heilige gebondenheid waarover ook Galaten spreekt. Deze speer wordt er op ons afgeworpen, en deze speer is er om ons te testen en ons los te maken van het ego, zoals ook II Korinthe over het toetsen gaat. Tessalonicenzen trouwens ook, en het gaat ook over de opname. In de context is dat dus metaforisch, zoals de opname door de valkyries, wat gebeurt als een mens hard aan zichzelf gestorven is op het slagveld tegen het ego. Aan welke kant sta je, en aan welke kant moet je staan, want het collectieve ego wat we in het stadsbewustzijn zien, heeft een heel ander plaatje van het ego gemaakt, heeft dus alles omgedraaid, vandaar dat het teruggedraaid moet worden, de involutie.

Waarmee ben je bewapend ? Met de stad of met de natuur.

Boek 28 van de Vur, de robot, stelt :

1. Het was te sterven verschillende malen om te komen tot de diepste dood. Zij die daar kwamen verloren henzelf om robotische experimenten te worden.
5. Was hij de enige overlevende ? Hoeveel kaarten heb je ? Vroeg een vrouw. Hij had een boek vol kaarten. Zijn wij de enige overlevenden ? Vroeg hij.
6. Er moeten er meer zijn, zei de vrouw. Zijn herinneringen waren kaarten. Hij kon ze gebruiken wanneer hij ze nodig had. De vrouw nam hem naar een markt waar in kaarten gehandeld werd, en waar kaarten geruild werden. Hij moest het beste kaartendek bouwen.

7. De verliezers zouden doorboort worden met speren.
11. Hij durfde niet te bewegen.
12. Hij ontdekte dat zijn wapens hem opgesloten hielden.

Dit kun je vanaf verschillende kanten lezen, wat ook de bedoeling is. Het gaat om een spel op leven en dood. In sommige indiaanse culturen bestonden zulke spelen. Maar dit is metaforisch, en we hebben de gnosis te winnen en het ego te verliezen. Maar welke wapens grijp je ? Welke kaarten ? Je moet dan weer heel voorzichtig zijn en eerst terug gaan naar de natuurbron, zodat je geen losgeslagen strijd voert, want dan is die al verloren. Het beste is om de hogere leger-ordes uit te voeren, terug te keren tot de leger overste. In de stad krijg je namelijk de verkeerde wapens aangeboden, en die sluiten je alleen maar op.

Het komt neer op een kaartspel. Heb je de juiste kaarten ? En waardeer je je kaarten wel op de juiste manier, en zet je ze op de juiste momenten in ? De Vur gaat veel over dit kaartspel van de natuur.

NEDERDUITS GEREFORMEERDE KERK, 1970-2024,  
2024

DE NIEUWE SCHOLASTIEK 2026